Salezjańska Organizacja Sportowa
Rzeczypospolitej Polskiej

„WY JESTEŚCIE MOJĄ JEDYNĄ NADZIEJĄ"

Zbigniew Dziubiński
Ks. Edward Pleń SDB

Przesłania
Ksiądz Józef Kardynał Glemp, Prymas Polski
Prof. Giuseppe Bracco, Prezydent PGS I

Warszawa 2005

Recenzenci:
Ks. prof. zw. dr hab. Stanisław Kowalczyk
Prof. zw. dr hab. Wojciech Lipoński

Copyright by Salezjańska Organizacja Sportowa
Rzeczypospolitej Polskiej

Wydanie publikacji dofinansowane przez:
Zakład Przetwórstwa Mięsnego „Łukosz"
AIG Powszechne Towarzystwo Emerytalne S.A.
Totalizator Sportowy Sp. z o.o.
PKO Bank Polski S.A.
Ostróda Yacht Sp. z o.o.
Polkomtel S.A.
Energo - Inwest - Broker S.A.
Fundację Rozwoju Kultury Fizycznej
Kreisel – Technika Budowlana Sp. z o. o.
Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o.

Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej
03-775 Warszawa, ul. Kawęczyńska 53
tel. (022) 818 65 51 w. 126, tel/fax (022) 670 06 55
e-mail: salosrp@salosrp.pl

ISBN 83-88659-35-9

Teksty: Zbigniew Dziubiński
Zdjęcia pochodzą z archiwów SALOS RP, SI SALOS, SL SALOS
Korekta: ks. Piotr Dziubczyński, s. Bożenna Stawecka
Zdjęcie na okładce: Arturo Mari „Osservatore Romano"
Okładka, grafika, skład i łamanie: Piotr Woltyński - Poligrafia ITS
Druk i oprawa: Poligrafia Inspektoratu Towarzystwa Salezjańskiego
ul. Konfederacka 6, 30-306 Kraków, tel. (012) 266 40 00

Spis treści

Przesłanie Józefa Kardynała Glempa, Prymasa Polski 7
Przesłanie Prof. Giuseppe Bracco,
Prezydenta Polisportive Giovanili Salesiane Internazionale 9
Wstęp 13

Rozdział I

IDEOWO-TEORETYCZNE ZAŁOŻENIA CHRZEŚCIJAŃSKIEJ KONCEPCJI SPORTU

1. Koncepcja sportu a Biblia 25
2. Podstawy sportu w świetle filozofii i teologii 35
3. Sport w nauczaniu Kościoła katolickiego 47
4. Sport w nauczaniu Jana Pawła II 55
5. Sport w nauczaniu episkopatów narodowych 71

Rozdział II

SALEZJAŃSKIE ZAŁOŻENIA SPORTU WYCHOWAWCZEGO

1. Młodzież i system wychowawczy św. Jana Bosko dzisiaj 95
2. Przenikanie idei salezjańskiego sportu wychowawczego z włoskiego Polisportive Giovanili Salesiane i jej aplikacja do polskiej rzeczywistości 113
3. Społeczne i religijne przesłanki powstania Salezjańskiej Organizacji Sportowej 135

Rozdział III

SALEZJAŃSKA ORGANIZACJA SPORTOWA W DEKADZIE: 1992–2002

1. Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Poskiej 153
2. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Krakowskiej 199
3. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Pilskiej 249
4. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Warszawskiej 302
5. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Wrocławskiej 380
6. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Warszawsko-Wrocławskiej Sióstr 415

Bibliografia 450
Streszczenie w języku polskim, angielskim i włoskim 459

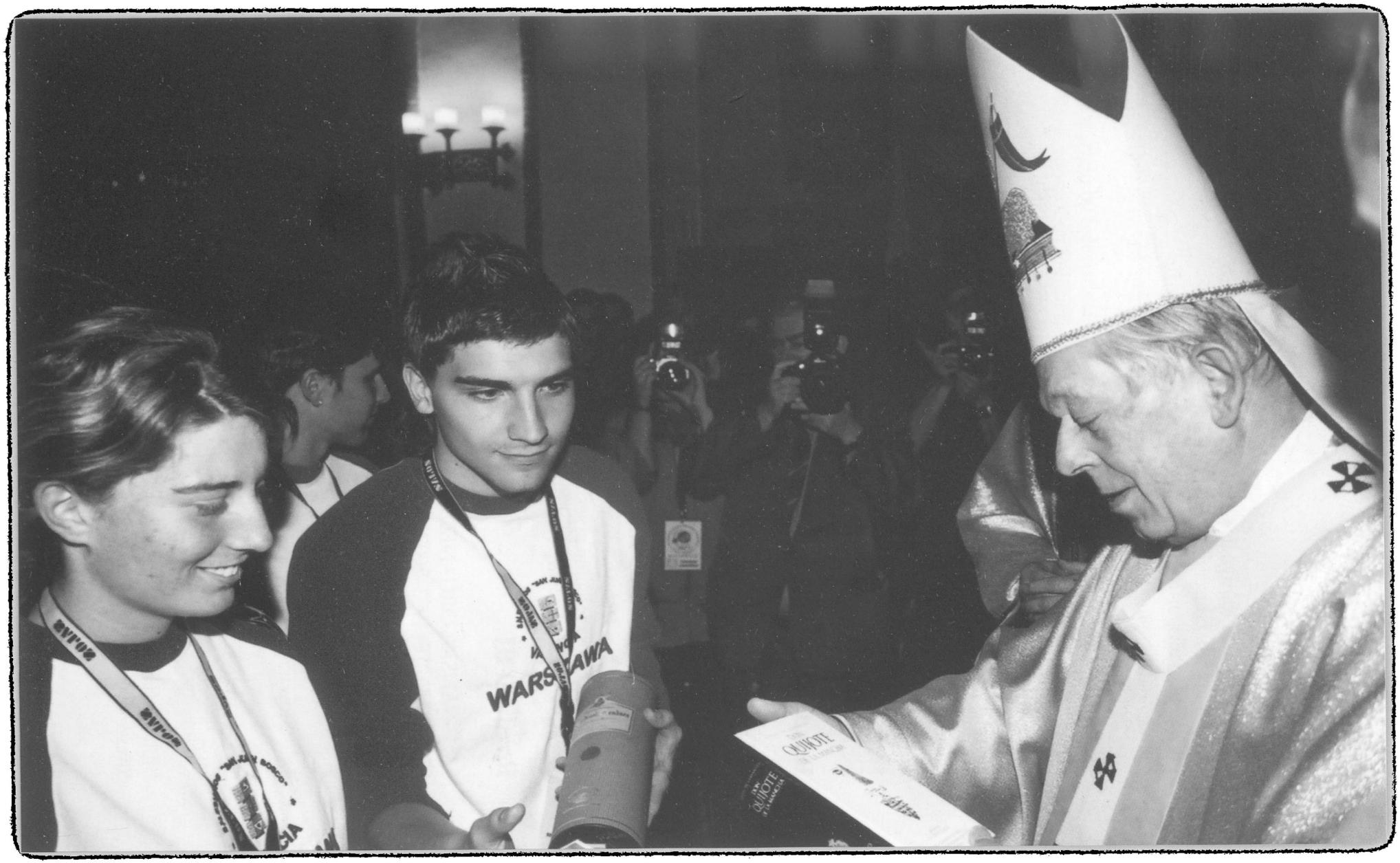
WARSZAWA
EL QUIJOTE

PRYMAS POLSKI

Warszawa, dnia 9 września 05 r.
N. 2247/05/P.

Od 1992 roku działa Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej, wypełniając misję formowania umysłów i serc polskiej młodzieży. Swoim działaniem wpisuje się w tradycję najstarszych katolickich organizacji młodzieżowych w Polsce i sięga do wspaniałej przeszłości sportu organizowanego w różnorodnych sektorach działalności młodzieżowej w Kościele. Trzeba tu przede wszystkim wspomnieć dawne, ale w wielu aspektach wciąż aktualne dzieło Komisji Edukacji Narodowej, której rozwiązania w dziedzinie wychowania fizycznego były niezwykle postępowe jak na owe czasy. Nie sposób więc pominąć doniosłej roli wybitnych kapłanów - Stanisława Konarskiego, Hugo Kołłątaja, Stanisława Staszica czy Grzegorza Piramowicza. Trzeba też przypomnieć rolę, jaką w okresie II Rzeczpospolitej odegrały w krzewieniu sportu wśród dzieci i młodzieży Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej i Żeńskiej, których współtwórcami i teoretykami byli tacy księża jak Walerian Adamski i Leopold Biłko.

Tak więc dzieło Salezjańskiej Organizacji Sportowej, podjęte przez Salezjanów, Salezjanki i osoby świeckie, wpisuje się w dzieje katolickiego nurtu kultury fizycznej i promieniuje swą autentyczną żywotnością za pośrednictwem licznej rzeszy wychowanków, ukształtowanych w stowarzyszeniach lokalnych na terenie całego kraju. Jest to jeden z widocznych owoców salezjańskiej tradycji wychowawczej i salezjańskich oratoriów, nierozerwalnie związanych z postacią i dziełem księdza Jana Bosko. Pod patronatem Świętego z Turynu liczne zastępy animatorów towarzyszą dzieciom i młodzieży w ich integralnym rozwoju, od rozwoju fizycznego i zdrowotnego zaczynając, a na moralnym i duchowym kończąc. Tutaj też ma miejsce proces wewnętrznego wzrastania młodych i upodabniania do Chrystusa, który kształtuje i ożywia ich swoją pasterską miłością, aby osiągnęli pełnię życia chrześcijańskiego. W Salezjańskiej Organizacji Sportowej dokonuje się dzieło kształtowania osobowości pośród rzesz ludzi młodych, którzy już wychowani, w życiu praktycznym potwierdzają głęboki sens odebranej formacji ludzkiej, intelektualnej, duchowej i fizycznej. Z wielkim powodzeniem wypełniają różnorodne role społeczne. Ich działania są przesiąknięte tymi wartościami, z którymi obcowali w Stowarzyszeniu, a które tkwią u podstaw chrześcijańskiego humanizmu, jak dobro,

miłość, sprawiedliwość, prawda, godność człowieka, solidarność, wolność. A to daje nadzieję na przyszłość.

Mimo niedługiej historii swego istnienia, dzięki zaangażowaniu wielu duchownych i świeckich, SALOS wypracowała na wskroś nowoczesną strukturę organizacyjną i oryginalny program wychowawczy, a także pozyskała i wyszkoliła wspaniałą kadrę pedagogiczną i trenerską, która odgrywa fundamentalną rolę w procesie wychowania młodych poprzez aktywność sportową „na uczciwych obywateli i dobrych chrześcijan", jak mawiał ksiądz Bosko. Stąd też Kościół w Polsce z ufnością i troską patrzy na dynamicznie rozwijające się dzieło Salezjańskiej Organizacji Sportowej. Towarzyszy modlitwą i nie szczędzi troski, świadom, że każdego dnia trzeba na nowo podejmować pracę z dziećmi i młodzieżą, którzy oczekują na przyjazną dłoń i otwarte serce.

Dotychczasowa praca sportowo-wychowawcza zobowiązuje do podtrzymywania tego, co okazało się wartościowe, ale i do ciągłego poszukiwania nowych rozwiązań, bardziej adekwatnych, bardziej efektywnych i uwzględniających zmieniające się otoczenie społeczno-kulturowe oraz odpowiadających na oczekiwania młodych. Konieczne jest więc ożywianie ducha posłuszeństwa samemu Chrystusowi, aby codzienna praca sportowo-wychowawcza czerpała w coraz większym zakresie z Chrystusowego nauczania, w taki sposób, aby On sam wprowadzał w służbę Ojcu i ludziom pod przewodnictwem Ducha Świętego.

Stąd też całej Wspólnocie animatorów Salezjańskiej Organizacji Sportowej Rzeczypospolitej Polskiej życzę, by moc i światło Ducha Świętego zawsze im towarzyszyły w tym dziele kształtowania ciał, umysłów i serc przyszłych dorosłych obywateli naszej Ojczyzny oraz wiernych synów i córek Kościoła. Niech we wszystkich dobrych poczynaniach wspiera ich łaska Boża, aby jasno rozeznawali wyzwania na miarę trzeciego tysiąclecia i wychodzili im naprzeciw. Słowa ojcowskiej troski kieruję też do samych młodych Członków Stowarzyszenia, którzy są mi szczególnie bliscy i obecni w mojej codziennej modlitwie. Niech Bóg umacnia w nich niezłomną wiarę, budzi niezachwianą nadzieję i rozpala ofiarną miłość.

Z całego serca życzę, by Wszyscy wzrastali w mądrości i w łasce u Boga i u ludzi. Na ten szlachetny wysiłek wychowywania ku dojrzałości ludzkiej i chrześcijańskiej błogosławię.

† Józef Kardynał Glemp
Prymas Polski

POLISPORTIVE GIOVANILI SALESIANE INTERNATIONAL
Sade Operativa PGS-I: Via Marsala, 42 - 00 185 Roma - Tel. 06 4462179 - Fax 06 491310 - e-mail: italia.pgs@pcn.net

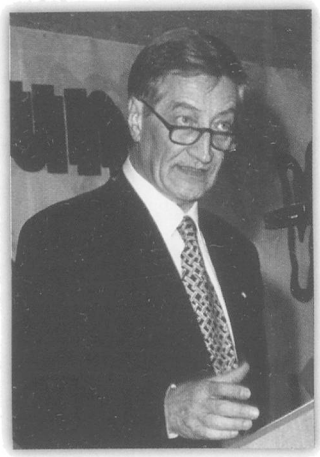

Rzym, dnia 31 sierpnia 2005 roku.

W 2002 roku minęło dziesięć lat od dnia, kiedy Salezjanie, Salezjanki i osoby świeckie podczas zebrania założycielskiego podjęły decyzję o powołaniu do życia Salezjańskiej Organizacji Sportowej. Wydarzenie to poprzedziły liczne kontakty przedstawicieli Polisportive Giovanili Salesiane z Salezjanami i Salezjankami pracującymi w Polsce. Doskonale przypominam sobie wizyty, które składali w Polsce ks. Gino Borgogno, s. Giuliana Cabras i Gianni Gallo. Celem ich misji było przybliżenie idei salezjańskiego sportu wychowawczego w polskich środowiskach Salezjanów i Salezjanek.

Nie było łatwo, bowiem czas narodzin Salezjańskiej Organizacji Sportowej przypadł na niezwykle burzliwe lata wielkich przemian. Na oczach całego świata dokonywała się godna powdziwu zmiana systemu politycznego państwa z socjalistycznego na demokratyczny, zmieniał się system gospodarczy kraju z nakazowo-rozdzielczego na wolnorynkowy. Polska stała się wzorem dla innych państw bloku wschodniego w walce o funadamentalne wartości ludzkie, takie jak wolność, godność i solidarność.

Salezjańska Organizacji Sportowa wpisała się w dokonujące się przemiany i dzięki wielkiemu uporowi wielu oddanych ludzi urzeczywistniła swe istnienie, dając tym samym początek temu szczególnemu w warunkach polskich stowarzyszeniu, które wychowuje przez sport wciąż nowe zastępy młodych: dziewcząt i chłopców, do życia w społeczeństwie i działa dla dobra Kościoła i ludzi.

Polisportive Giovanili Salesiane wspierała powstanie Salezjańskiej Organizacji Sportowej kierując się intuicją, że przyszłość Polski, świata i Kościoła zależy od dobrego wychowania i wykształcenia ludzi młodych. Wspiera pracę sportowo-wychowawczą z dziećmi i młodzieżą. Kładzie szczególny nacisk na przygotowanie kulturalne, humanistyczne, ale także religijne młodych, dzięki któremu ich zaangażowanie w aktywność sportową uzyskuje nową perspektywę, nie ograniczoną wyłącznie do wymiaru przyrodzonego. Dąży do takiej organizacji sportu, dzięki któremu dokonywał się będzie wszechstronny rozwój każdego młodego człowieka, zarówno w wymiarze sportowego perfekcjonizmu, jak i w wymiarze intelektualnym, moralnym i duchowym.

Dlatego też przykłada dużą wagę do kształtowania w naszych wychowankach ducha dobroci i świętości, otwartości na ludzkie potrzeby i gotowości do miłosierdzia.

Proces wychowania młodych poprzez sport w Salezjańskiej Organizacji Sportowej prowadzony jest według systemu księdza Bosko. Sprzyja on oryginalnej współzależności procesów ewangelizacji i promocji ludzkiej, wymaga od serca i umysłu wychowawcy wyrobienia w sobie specjalnych przymiotów, takich jak wrażliwość pedagogiczna, postawa ojcowska i zarazem macierzyńska, umiejętność podejmowania trudu oceny tego, co dokonuje się w procesie rozwoju jednostki i grupy, zgodnie z programem formacyjnym, który łączy w żywotną i rozsądną całość cele wychowawcze i wolę poszukiwania najbardziej odpowiednich środków. „Wychowanie jest sprawą serca - mówił ks. Bosko. Nie tylko kochać, ale dać poznać, że się kocha, a wtedy będzie się kochanym. Jeśli nie ma serdeczności, nie ma też okazywania uczucia, a jeśli nie ma okazywania uczucia, nie może być zaufania. Zaufanie wytwarza jakby prąd przepływający między przełożonymi i młodzieżą. Jej serca się otwierają, wyznają swe potrzeby i ukazują swe wady"

Trudną do przeceniania wartością w procesie wychowania młodych jest sport, który w wyjątkowo wysokim stopniu jest przez nich akceptowany, a który w Salezjańskiej Organizacji Sportowej jest dla dzieci i młodzieży wspaniałą szkołą, w której dokonuje się proces wzrostu ich człowieczeństwa, a jednocześnie jest sprawdzianem ich dojrzałości moralnej do życia naprawdę. Dobrze organizowany sport służy wszechstronnemu rozwojowi młodych i jest prawdziwą skrbnicą wartości, o których podczas VII Pielgrzymki do Polski w Elblągu mówił tak pięknie Jan Paweł II: „Każdy rodzaj sportu niesie z sobą bogaty skarbiec wartości, które zawsze trzeba sobie uświadamiać, aby móc je urzeczywistniać. Ćwiczenie uwagi, wychowywanie woli, wytrwałość, odpowiedzialność, znoszenie trudu i niewygód, duch wyrzeczenia i solidarności, wierność obowiązkom - to wszystko należy do cnót sportowca. Zachęcam was, młodych sportowców, abyście żyli zgodnie z wymaganiami tych wartości, abyście w życiu byli zawsze ludźmi prawymi, uczciwymi i zrównoważonymi, ludźmi, którzy budzą zaufanie i nadzieję"

Salezjańska Organizacja Sportowa zajmuje dzisiaj znaczącą pozycję w Polsce, ale także w społeczności międzynarodowej, realizującej ideę salezjańskiego sportu wychowawczego. Prowadzi całoroczne zajęcia z dziećmi i młodzieżą przez rozsiane po całym kraju stowarzyszenia lokalne, jest jednym z większych organizatorów akcji obozowych w okresie zimowym i letnim, organizuje wiele imprez sportowych dla członków stowarzyszenia, ale także dla szerokich rzesz młodych w różnych zakątkach Polski, prowadzi działalność naukową i wydawniczą, której efektem jest wielce znacząca biblioteczka stowarzyszenia licząca ponad 15 prac monograficznych. Prowadzi całoroczny, wieloszczeblowy system rozgrywek sportowych w ramach ogólnopolskich igrzysk młodzieży salezjańskiej i ogólnopolskich igrzysk młodzieży salezjańskiej w futsalu. Uczestniczy także, poprzez Księży Salezjanów, w igrzyskach olimpijskich. Jest aktywnym członkiem Polskiego Komitetu Olimpijskiego i współpracuje

z Ministerstwem Edukacji Narodowej i Sportu, Ministerstwem Gospodarki, administracją samorządową różnych szczebli i innymi podmiotami życia społecznego.

Salezjańska Organizacja Sportowa jest wspaniałym organizatorem światowych igrzysk młodzieży salezjańskiej, które organizowała w cyklu olimpijskim w 1997, 2001 i 2005 roku. Wszystkie igrzyska były przeprowadzone na najwyższym poziomie organizacyjnym, sportowym, kulturowym i promocyjnym. Uzyskały one najwyższe oceny członków Zarządu Polsportive Giovanili Salesiane Internazionale. Organizowane w Warszawie igrzyska były zawsze dla nas swoistym wyzwaniem, ukazaniem nowych pomysłów i nowej jakości działań. Są także dowodem na to, że Salezjańska Organizacja Sportowa dysponuje wspaniałym potencjałem ludzkim: osobami duchownymi, nauczycielami, wychowawcami, trenerami i instruktorami, dzięki którym, ich nieprzeciętnym kompetencjom profesjonalnym i kulturowym, wznosi się na szczyty organizacyjnych możliwości.

Minione dziesięciolecie to także czas patrzenia w przyszłość. Trzeba, aby wybieganiu myślą ku nowym dekadom towarzyszyła świadomość, że minione dziesięciolecie niejako zobowiązuje do podtrzymywania i rozwijania dobrej tradycji wychowania młodych przez sport na miarę wyzwań, jakie niesie czas. Niech zatem minione dziesięciolecie będzie zachętą do jeszcze bardziej wytężonej pracy na rzecz ludzi młodych, których bezgranicznie umiłował nasz Ojciec i Nauczyciel z Turynu, św. Jan Bosko. Pisał: „Wierzcie mi, że wszystko czym jestem, jest całkowicie dla was, dniem i nocą, rano i wieczorem, w każdej chwili. Nie mam innego celu, jak tylko troskę o wasze dobro moralne, umysłowe i fizyczne. Dla was się uczę, dla was pracuję, dla was żyję i także dla was jestem gotów oddać życie"

Niezwykle ważną rolę w dalszym dynamicznym rozwoju stowarzyszenia odegrają salezjańscy animatorzy, na barkach których spoczywa odpowiedzialność za kształtowanie osobowości swoich podopiecznych, w kontakcie z otaczającą rzeczywistością społeczną, rodzicami, rówieśnikami i mieszkańcami kraju. Animator, jeśli ma w sposób efektywny spełniać swoją misję wychowania dzieci i młodzieży przez uczestnictwo w sporcie, musi właściwie odczytywać znaki czasu, z wrażliwością rozeznawać najbardziej skrywane potrzeby duchowe, kulturalne i materialne młodych, aby w duchu wiary, nadziei i miłości wychodzić im naprzeciw. Nie może też zabraknąć w jego sercu umiłowania swojej Ojczyzny, jakie sprawia, że jej losy przeżywa jako własne. Trzeba też, aby salezjańscy animatorzy kształtowali powierzone im dzieci i młodzież w duchu zdrowego patriotyzmu, który polega na świadomym uczestnictwie w duchowym dziedzictwie narodu oraz strzeżeniu i pomnażaniu tego skarbca, przez pełne oddania zaangażowanie w życie kulturalne i społeczne, zawsze zgodne ze swym powołaniem i misją, dla dobra i na rzecz dzieci i młodzieży.

Młodzi salezjańscy sportowcy w Polsce, bądźcie wzorami sumienności, solidności i zaangażowania w dzieło sportowego i człowieczego wzrastania. Kierujcie się w swym postępowaniu prawdą, którą przypomniał nam Jan Paweł II podczas Wielkiego Jubileuszu Roku 2000:

aby uzyskać powodzenie w życiu, trzeba być wytrwałym w pracy. Kto uprawia sport, dobrze o tym wie: tylko za cenę żmudnych treningów można uzyskać znaczące wyniki. Dlatego sportowiec zgadza się z psalmistą, który twierdzi, że nagrodą za trud zasiewania jest radość żniwa: <Postępują naprzód wśród płaczu, niosąc ziarno na zasiew. Z powrotem przychodzą wśród radości, przynosząc swoje snopy" (Ps 126).

Z całego serca życzę Wam pomyślności w dziele dalszego rozwoju Salezjańskiej Organizacji Sportowej, a przede wszystkim wzrostu wszystkich ludzi w to dzieło zaangażowanych. Dotyczy to zwłaszcza dziewcząt i chłopców, z myślą o których Salezjańska Organizacja Sportowa została powołana i dla których bije jej sportowe i zarazem pedagogiczne serce.

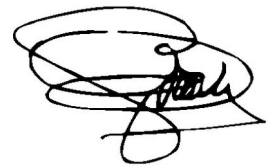

Prof. Giuseppe Bracco
Prezydent PGS I

WSTĘP

Historyczność jest zatrzymywaniem przeszłości, jest wydobywaniem z niej tego, co jakoś nie przemija, co służy uwiecznieniu tego, co najistotniej ludzkie, przez co człowiek jest obrazem i podobieństwem Boga. Przez co wyróżnia się spośród stworzeń poddanych przemijaniu. Historyczność jest także sposobem istnienia kogoś, kto przemijając zachowuje swą tożsamość.

Jan Paweł II

Zbigniew Dziubiński wręcza Ojcu Świętemu książkę pod swoją redakcją i zawartym w niej jego tekstem nt. *Przesłanie Ojca Świętego Jana Pawła II do świata sportu*. Prosi o błogosławieństwo dla Salezjańskiej Organizacji Sportowej, Salezjanów i Salezjanek oraz dla Polski i Polaków.

Audiencja prywatna dla polskich medalistów olimpijskich z Sydney i delegacji parlamentarno-rządowej z okazji Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, Watykan -29.10.2000 r.

Rok 1989 stanowi cezurę w życiu naszego kraju, ale również jest cezurą dla wielu krajów Europy Środkowo-Wschodniej i Wschodniej. Bowiem to zapoczątkowany w Polsce proces odchodzenia od państwa realnego socjalizmu i gospodarki nakazowo-rozdzielczej stał się inspiracją dla wielu społeczeństw do podjęcia trudu odzyskania suwerenności państwowej i wkroczenia na drogę demokratycznej transformacji. Przełom w Polsce, dotyczący niemal wszystkich dziedzin życia, od społeczno-politycznych zaczynając a na kulturowo-edukacyjnych kończąc, nie ominął, bo i ominąć nie mógł, tych sfer naszego życia jakim jest sport, w szerszym zaś znaczeniu kultura fizyczna, i edukacja, która stanowi fundament rozwoju młodzieży i jest podstawą budowania nowego, lepszego społeczeństwa.

Zarówno dziedzina sportu jak i edukacji stały się w dużej części elementami gry rynkowej, stając się jednocześnie wartościami poddanymi niemal wszystkim prawom tym rynkiem rządzącym. W dziedzinie sportu nastąpiły zmiany zarówno w sferze ekonomicznej, przez ograniczenie dotacji z budżetu państwa i zastąpienie ich dotacjami administracji samorządowej różnych szczebli, ale także środkami pochodzącymi od sponsorów, jak i w sferze ideologii sportowej, systemu organizacyjnego oraz w obrębie elit sportowych.

W dziedzinie edukacji nastąpiły równie znaczące zmiany. Państwo zrezygnowało z monopolu na organizację procesu wychowania i kształcenia poprzez dopuszczenie szkolnictwa niepublicznego, prowadzonego przez fundacje, stowarzyszenia, zgromadzenia zakonne i inne. Nastąpiło poszerzenie oferty edukacyjnej, zarówno w zakresie form jak i treści kształcenia. Weryfikacji została poddana struktura systemu kształcenia. Pojawił się nowy szczebel kształcenia jakim są gimnazja, ograniczono zakres działania szkół zawodowych i techników, a w ich miejsce pojawiły się licea profilowane, lepiej przygotowujące młodzież do dalszego procesu edukacji oraz konkurencji na wolnym rynku pracy. Dynamicznie zaczął wzrastać współczynnik skolaryzacji na poziomie wyższym. Wykształcenie stało się wielce pożądaną wartością, zapewniającą lepszą pozycję startową do dorosłego życia zawodowego. Nastąpiły ideowe zmiany w systemie kształcenia. Zostały one oparte na założeniach humanizmu i personalizmu, gdzie podmiotowość i dobro ucznia nie są wyłącznie sloganami, ale kategoriami określającymi sposób realizacji procesu edukacji przez nauczycieli.

Gdy dzisiaj, już z pewnej perspektywy czasowej patrzymy na naszą, polską transformację, obejmującą swym zasięgiem wszystkie dziedziny życia i wchodzącą swą dynamiką w najbardziej hermetyczne obszary otaczającej nas społeczno-kulturowej rzeczywistości, gdy patrzymy na przemiany dokonujące

SALOS

się w dziedzinie polskiego sportu, często nie zdajemy sobie sprawy z tego, co tak naprawdę było najważniejsze w tej makro transformacji. Gdy mówimy o zmianach w sporcie to szybko wymieniamy zmianę ustawodawstwa, systemu finansowania, powstanie uczniowskich klubów sportowych, pojawienie się nowych form organizacyjnych jednostek sportowych, pojawienie się kategorii sportowca profesjonalnego, zatrudnionego na podstawie umowy o pracę itd. Wszystkie te zmiany mają znaczenie fundamentalne. Z jednej strony są wynikiem inicjatywności środowiska sportowego, wychodzą niejako od wewnątrz dziedziny sportu, z drugiej natomiast są konsekwencją dokonujących się zmian w innych dziedzinach życia, są efektem ciśnienia zewnętrznego, niejako wymuszającego te zmiany.

Mało kto zdaje sobie sprawę z tego, jaką rolę i znaczenie w tej transformacji ma powstanie sektora sportowego opartego na zasadach chrześcijaństwa. Nie było ono wynikiem przeobrażeń istniejącej już struktury organizacyjnej, czy restaurowania jakiejś podupadłej wcześniej. Powstanie sektora sportowego opartego na zasadach chrześcijaństwa było wydarzeniem niezwykle doniosłym, bowiem wiązało się z pojawieniem nowej jakości sportu, jakości, która w sposób sformalizowany była słabo obecna w Polsce w warunkach państwa realnego socjalizmu. Doniosłość ta polega przede wszystkim na tym, że sport wszedł i stał się udziałem środowisk chrześcijańskich nie mających do tej pory swoich formalnych struktur organizacyjnych w większej skali. Paxowski „Maraton" i kilka lokalnych inicjatyw pojedynczych duchownych (np. ks. M. Mikulski), choć godne szacunku, nie stanowiły większego ruchu organizacyjnego. Pozyskana została ogromna rzesza nowych animatorów sportowych, ale także ogromna rzesza dzieci i młodzieży, niekoniecznie fizycznie najsprawniejsza i rokująca nadzieje w sporcie kwalifikowanym, ale z pewnością potrzebująca w tym sporcie uczestniczyć, bądź to ze względów zdrowotnych czy też wychowawczych. Doniosłość ta polega również na wykorzystaniu dla potrzeb sportu znaczącej infrastruktury kościelnej, w postaci pomieszczeń biurowych, sal katechetycznych, oratoriów, sal sportowych, boisk przyparafialnych, burs, internatów, świetlic środowiskowych, szkół, przedszkoli, domów zakonnych, ośrodków wypoczynkowo-młodzieżowych itp. Jednak o wiele większe znaczenie ma powiększenie potencjału personalnego dziedziny sportu o grono księży diecezjalnych i zakonnych, siostry zakonne i osoby świeckie, w różny sposób przynależące do wspólnot kościelnych i zakonnych. Włączenie tych osób, do niedawna wykluczonych, w działania w ramach dziedziny sportu stanowi wielkie intelektualne i moralne jego wzmocnienie. Wynika to z faktu odmiennej i specyficznej drogi dydaktyczno-wychowawczej i formacyjnej, jaką oni przeszli w procesie przygotowania do dorosłego życia i pełnienia szczególnych ról społecznych, naznaczonych autorytetem, ale jednocześnie zobowiązujących do życia w pełnej zgodzie z ewangelicznymi zasadami oraz wzorami i normami obowiązującymi w społeczeństwie i kulturze. Dotyczy to zwłaszcza antropologicznych wartości, które określają sposób życia wśród innych i podkreślają wyjątkową wartość osoby ludzkiej, do której najlepszym

Młodzi - tak bardzo umiłowani przez św. Jana Bosko i Jana Pawła II

sposobem odniesienia jest szacunek, kultywowanie godności i bezinteresowna miłość.

Wszystkie przedstawione kwestie, świadczące o doniosłości powstania sektora sportowego, opartego na zasadach chrześcijaństwa, mają charakter drugorzędny w stosunku do tego, co sektor ten wniósł w sferze jakościowo-ideowej do dziedziny sportu. Całe zaplecze teoretyczne tego rodzaju sportu opiera się na założeniach humanizmu i personalizmu chrześcijańskiego, odwołujących się do takich wartości jak prawda, dobro, godność człowieka, solidarność, sprawiedliwość, wolność i miłość. Z założeń tych wynika rozumienie sportu oraz wynikają określone cele, jakie się przed nim stawia. Sport sam w sobie nie jest ani instrumentem, ani też celem, jest wartością – cenną i pożądaną. Sport jest wkomponowany w chrześcijańską filozofię życia, model życia, w którym cały otaczający świat jest podporządkowany dobru człowieka i ma służyć jego harmonijnemu wzrostowi, od rozwoju fizycznego i zdrowotnego zaczynając, a na rozwoju społecznym, intelektualnym i moralnym kończąc. Z takiego rozumienia sportu wynikają określone dyrektywy, które wiążą się z objęciem działaniami sportowo-wychowawczymi jak największej rzeszy dzieci i młodzieży (dziewcząt i chłopców), bez względu na reprezentowany światopogląd – przez nich samych czy ich rodziców, ale także skierowanie oferty sportowo-wychowawczej do młodych pochodzących z rodzin biednych, niewydolnych wychowawczo a często także patologicznych. Takie rozumienie sportu i tak sformułowane cele nie wykluczają żadnego młodego człowieka ze względu na ograniczoną sprawność fizyczną czy prezentowany pogląd na świat. Podkreślają potrzebę podnoszenia stanu zdrowotności i sprawności fizycznej społeczeństwa, ale także konieczność podjęcia doniosłych problemów społecznych dotyczących młodych, przejawiających się w jaskrawy sposób w postaci różnorodnych patologii, takich jak brutalizacja i wulgaryzacja życia, przestępczość pospolita, chuligaństwo i bandytyzm, nikotynizm, alkoholizm i narkomania. Przyczyną większości z nich są z jednej strony patologiczne rodziny, w których żyją, z drugiej natomiast brak ciekawej oferty, możliwej do zaakceptowania przez nich, składanej przez różnorodne podmioty o charakterze wychowawczym.

W te doniosłe wydarzenia wpisuje się Salezjańska Organizacja Sportowa, która powstała z inicjatywy Salezjanów, Salezjanek i osób świeckich. Decyzję o jej powołaniu podjęli uczestnicy Zebrania Założycielskiego, które odbyło się w dniu 06 maja 1992 r. w Domu Salezjanów w Warszawie przy ul. Kawęczyńskiej 53.

Salezjańska Organizacja Sportowa wniosła do dziedziny sportu w Polsce wyjątkowe doświadczenie salezjańskich oratoriów, które od 100 lat prowadzą w naszym kraju pracę wychowawczą i formacyjną wśród dzieci i młodzieży. Wniosła także doświadczenie Polisportive Giovanili Salesiane, o wiele starszej, większej i lepiej osadzonej w strukturze włoskiego sportu młodzieżowego organizacji salezjańskiej. Dała sportowi sprawdzony w toku codziennej praktyki na wszystkich kontynentach świata system wychowawczy ks. Bosko, oparty na trzech filarach, a mianowicie rozumie, miłości i wierze. Wprowadziła

w obieg refleksji intelektualnej pewien model chrześcijańskiego rozumienia sportu, nawiązujący do założeń filozofii i teologii chrześcijańskiej, społecznej nauki Kościoła, ale także tradycji salezjańskiego sportu wychowawczego. Wypełniła tym samym, w jakimś sensie, lukę w humanistyce sportowej, natomiast z drugiej strony ponownie wyakcentowała te fundamentalne wartości, które winny być bezwzględnie w sporcie respektowane, a których uzasadnienie znajduje się na kartach *Pisma świętego*, w społecznym nauczaniu Kościoła, a także nauczaniu episkopatów narodowych. W sposób zaś szczególny przybliżyła nauczanie Jana Pawła II na temat sportu i ukazała aktualność systemu wychowawczego, który pozostawił po sobie święty z Turynu.

Salezjańska Organizacja Sportowa stworzyła nową, oryginalną płaszczyznę działania dla wielu Salezjanów, Salezjanek, osób świeckich i niejako stworzyła oryginalną szansę realizacji ewangelicznej misji, ale także realizacji swych zainteresowań i pasji, mających w konsekwencji pomagać dzieciom i młodzieży w ich integralnym rozwoju poprzez uczestnictwo w sporcie. Stowarzyszenie wprowadziło wielką mądrość, kompetencje intelektualne i dojrzałość duchową Salezjanów i Salezjanek do dziedziny sportu, która wzbogaciła się tym samym o nowe horyzonty poznawcze, moralne i pedagogiczne.

Trudno byłoby pominąć całe bogactwo związane z salezjańską infrastrukturą sportową, która zasiliła sport w Polsce i służy szerokim rzeszom dzieci i młodzieży.

Po przedstawieniu ogólnych informacji na temat różnorodnych uwarunkowań społeczno-politycznych powstania chrześcijańskiego sektora sportowego, jego wkładu do dziedziny sportu w Polsce, w tym także roli i znaczenia Salezjańskiej Organizacji Sportowej, skoncentrujmy obecnie swą uwagę na merytorycznej stronie albumu, na jego walorach i niedostatkach, ale także na całej skomplikowanej procedurze zbierania danych faktograficznych i trudności wydawniczych.

Pomysł wydania albumu pojawił się w głowach członków Prezydium Zarządu SALOS RP już w roku 2001. Jednak trudności finansowe nie pozwoliły na jego zmaterializowanie. W 2003 roku, po uzyskaniu pewnych środków finansowych, idea wydania albumu ponownie ożyła. Nie mając jeszcze pełnego zabezpieczenia od strony finansowej zaczęto intensywnie przygotowywać koncepcję albumu i dyskutować na temat jego merytorycznej zawartości. W początkowej fazie prac ustalono, że album będzie podejmował wyłącznie kwestie dotyczące Salezjańskiej Organizacji Sportowej. Przyjęto założenie, że prezentacja materiału winna być oparta na strukturze organizacyjnej stowarzyszenia, tj. winien być przede wszystkim ukazany dorobek i osiągnięcia Salezjańskiej Organizacji Sportowej poprzez dorobek poszczególny stowarzyszeń lokalnych, stowarzyszeń inspektorialnych i stowarzyszenia krajowego. Takie podejście do prezentacji materiału miało trzy cele: po pierwsze, ukazanie aktywności i kreatywności każdego stowarzyszenia z osobna, która w konsekwencji będzie świadectwem i czynnikiem mobilizującym stowarzyszenia do bardziej efektywnych działań, po drugie, taki układ materiału będzie ciekawszy z punktu widzenia osób zaangażowanych w poszczególne stowarzy-

szenia, będzie tym samym budził większe zainteresowanie przedstawicieli środowisk lokalnych, po trzecie, będzie ukazywał zalety, ale także braki i niedostatki poszczególnych stowarzyszeń; będzie wiadomo, gdzie stowarzyszenie pracuje dobrze, prowadzi szeroko zakrojoną pracę sportowo-wychowawczą, a gdzie boryka się z trudnościami o charakterze obiektywnym bądź też subiektywnym.

Przystąpiono do zbierania danych. Już na samym wstępie kwerendy archiwalnej w zasobach SALOS RP okazało się, że istnieje wiele luk i braków danych, niezbędnych do zrealizowania postawionego celu. Nie zaprzestając poszukiwań w zasobach SALOS RP zwrócono się do prezesów stowarzyszeń lokalnych i inspektorialnych SALOS o pomoc w odtworzeniu danych, sądząc, że każde ze stowarzyszeń bez trudu odtworzy historię swojego stowarzyszenia. W tym celu przygotowano ankietę i zawarto w niej określone pytania, ważne z punktu widzenia historii stowarzyszenia. Poproszono także o zilustrowanie części faktów materiałem zdjęciowym. Rychło okazało się, że stowarzyszenia lokalne w wielu przypadkach mają jeszcze bardziej przetrzebione archiwa, niż miało to miejsce w przypadku SALOS RP. Okazało się też, że niektóre prężnie działające stowarzyszenia nie mają żadnych dokumentów archiwalnych, a organizatorzy ogólnopolskich igrzysk młodzieży salezjańskiej zapodziali gdzieś całą igrzyskową dokumentację.

W takiej sytuacji rozpoczął się długi okres zbierania szczątkowych informacji, przypominania i ponaglania prezesów, podpowiadania, gdzie może należałoby jeszcze sięgnąć. Setki listów, wiele spotkań, rozmów telefonicznych, wysłanych i otrzymanych e-mailów. Ciągła czujność i stała weryfikacja danych, które w wielu wypadkach nie były zbieżne.

Po przeszło rocznej pracy okazało się, że dziesięcioletnia historia Salezjańskiej Organizacji Sportowej, przecież historia w sumie nie tak odległa, będzie trudna do odtworzenia w całości. Podjęto zatem decyzję, że część materiału zostanie przedstawiona w wersji niekompletnej, w takiej, w jakiej jest ona dostępna autorom albumu.

Innym problemem okazała się wiarygodność części danych faktograficznych, a także ewentualne pominięcie pewnych danych, które ze względu na swą doniosłość winny się znaleźć w części ukazującej dokonania stowarzyszenia, ale ze względu na brak jakichkolwiek informacji, hipotetycznie rzecz biorąc, zostały one pominięte.

Gdy prace nad drugą częścią albumu dotyczącą empirycznej charakterystyki stowarzyszeń lokalnych i inspektorialnych SALOS dobiegały końca pojawiła się myśl, aby w części teoretycznej nie ograniczyć się do przedstawienia założeń salezjańskiego sportu wychowawczego, ale problem potraktować szerzej. Podjęto decyzję o włączeniu do części teoretycznej rozdziału poświęconego zagadnieniom o wiele bardziej fundamentalnym dla chrześcijańskiej koncepcji sportu, a mianowicie takim zagadnieniom jak: *Koncepcja sportu a Biblia*, *Podstawy sportu w świetle filozofii i teologii*, *Sport w nauczaniu Kościoła katolickiego*, *Sport w nauczaniu Jana Pawła II* i *Sport w nauczaniu episkopatów narodowych*.

Decyzja ta była wynikiem odczuwanej potrzeby w miarę pełniejszego ukazania zaplecza teoretycznego sportu organizowanego na zasadach chrześcijań-

skich i wyjścia naprzeciw wszystkim tym Czytelnikom, ale także Studentom prowadzącym kwerendę biblioteczną i przedstawienia, w formie zwartej, holistycznego obrazu omawianej rzeczywistości.

Materiał zdjęciowy wykorzystany na kartach niniejszego albumu pochodzi z archiwów stowarzyszeń lokalnych, stowarzyszeń inspektorialnych oraz stowarzyszenia krajowego SALOS.

Jako współautor niniejszego albumu mam poczucie, że zrobiłem wszystko lub prawie wszystko, aby skompletować dane, a skatalogowane dane były wiarygodne i ukazywały prawdziwą historię stowarzyszenia, ale także trafnie prezentowały założenia teoretyczne. Za przedstawienie tych drugich jestem w pełni osobiście odpowiedzialny. Jeśli w części trzeciej, dotyczącej Salezjańskiej Organizacji Sportowej, uważny Czytelnik dostrzeże pewne uchybienia czy przeoczenia, a nawet błędy, to niech weźmie pod uwagę fakt, że nie jest to wyłączna wina autorów, ale także tych, do których kierowałem swoje apele i prośby, a którzy może z nienależytą sumiennością do nich się odnieśli. Mimo tego, odpowiedzialność w głównej mierze spoczywa na mnie i od niej się nie uchylam. Mam tylko jedną prośbę, w razie stwierdzenia występujących błędów i braków bardzo proszę o kontakt ze mną w celu ich przedstawienia i wyeliminowania w przyszłości, dla zachowania pełnej prawdy o Salezjańskiej Organizacji Sportowej.

Na zakończenie pragnę wyrazić swą wdzięczność wszystkim Prezesom i wielu Członkom stowarzyszeń lokalnych i inspektorialnych SALOS, bez pomocy których zebranie materiału, a w konsekwencji wydanie albumu byłoby niemożliwe. Dziękuję ks. Edwardowi Pleniowi SDB (współautorowi albumu), wiceprezesowi Salezjańskiej Organizacji Sportowej Rzeczypospolitej Polskiej i Krajowemu Duszpasterzowi Sportowców, bez którego inicjatyw organizacyjnych i marketingowych realizacja projektu byłaby niezwykle trudna.

Dziękuję Sponsorom, którzy obdarzyli nas zaufaniem i uznali za zasadne i celowe wsparcie finansowe niniejszej inicjatywy. Dziękuję zatem Zakładowi Przetwórstwa Mięsnego „Łukosz", AIG Powszechnemu Towarzystwu Emerytalnemu S.A., Totalizatorowi Sportowemu Sp. z o. o., PKO Bankowi Polskiemu S.A., Ostróda Yacht Sp. z o. o., Polkomtelowi S.A., Energo - Inwest - Broker S.A., Fundacji Rozwoju Kultury Fizycznej, Kreiselowi – Technika Budowlana Sp. z o. o., Miejskiemu Przedsiębiorstwu Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o.

Dziękuję Recenzentom w osobach ks. prof. zw. dr hab. Stanisława Kowalczyka i prof. zw. dr hab. Wojciecha Lipońskiego za recenzje i jakże cenne merytoryczne i wydawnicze uwagi .

Gorące podziękowania kieruję do Józefa Kardynała Glempa, Prymasa Polski oraz do prof. Giuseppe Bracco, Prezydenta Polsportive Giovanili Salesiane Internazionale za pełne życzliwości i jakże miłe przesłania.

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2005 r.

Zbigniew Dziubiński

GAZETA OSTRÓDZKA

28 III 2003 r.

Ostróda. 10 lat SALOS-u

Wychowują przez sport

Ostródzkie lokalne stowarzyszenie Salezjańskiej Organizacji Sportowej obchodzi w tym roku 10 lat (w Polsce działa od 11 lat). Salos wychował już kilka tysięcy młodzieży.

W szeregach tej organizacji skupionych jest obecnie około 30 tysięcy dzieci i młodzieży w 93 stowarzyszeniach lokalnych, rozsianych po całej Polsce. Salos przez cały rok prowadzi pracę sportowo-wychowawczą w czterech dyscyplinach: koszykówce, siatkówce, piłce nożnej i tenisie stołowym. Są to bowiem najpopularniejsze dyscypliny sportowe wśród młodzieży.

— Cała centrala Salezjańskiej Organizacji Sportowej mieści się we Włoszech — mówi Czesław Najmowicz, prezes ostródzkiego stowarzyszenia lokalnego Salos. — Doszli do wniosku, że te dyscypliny najczęściej pojawiają się na podwórku i są najchętniej uprawiane przez dzieci i młodzież. Wiem, że jako pokazowe będą w tym roku jeszcze pływanie i piłka nożna pięcioosobowa.

Salos w swojej działalności pedagogicznej nawiązuje do systemu prewencji ks. Bosko, założyciela zgromadzenia salezjańskiego. W systemie tym, zabawa, gra, rekreacja, sport i turystyka stanowią oś centralną, na której opiera się praca wychowawcza z dziećmi i młodzieżą.

Z Ostródy do Chorwacji

Całoroczny system rozgrywek sportowych organizowanych przez Salos RP ma strukturę czterostopniową: igrzyska regionalne, inspektoralne, ogólnopolskie i igrzyska światowe. Na te ostatnie ostródzianie pierwszy raz pojechali w1992 roku, była to reprezentacja piłki nożnej chłopców starszych, która niespodziewanie zdobyła w Genui (Włochy) pierwsze miejsce. W tym roku Ostróda znów jedzie na Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej, tym razem odbędą się one w Chorwacji. Pojadą tam siatkarze i tenisistki stołowe, igrzyska potrwają od 24 kwietnia do 3 maja.

— Jestem już czwarty rok prezesem lokalnego Salosu w Ostródzie — dodaje Czesław Najmowicz. — Dwukrotnie nasi sportowcy wyjeżdżali na igrzyska światowe. To jest duży sukces, ponieważ aby w nich wystartować, trzeba po drodze pokonać kilkadziesiąt zespołów.

Anna Bujnowska
Marek Giniewicz

Fot. Archiwum

SUKCESY SALOSU

Największe osiągnięcia ostródzkich sportowców zrzeszonych w Salos.

1992 rok — Genua: 1 miejsce piłkarze starsi pod opieką Jerzego Radziwona i Sławomira Mikulskiego

2001 roku — Warszawa: 1 miejsce siatkarze młodsi pod opieką Marka Dudki, 4 miejsce siatkarze starsi pod opieką Tomasza Brzeskiego, 7 miejsce siatkarki młodsze pod opieką Anny Bujnowskiej

2002 rok — Sycylia: 1 miejsce siatkarze starsi pod opieką Tomasza Brzeskiego, 2 miejsce siatkarki młodsze pod opieką Anny Bujnowskiej.

Siatkarze starsi bez przerwy od roku 1995 plasują się w pierwszej „trójce" mistrzostw polski, siatkarze młodsi od roku 1999.

ROZDZIAŁ I

Sport ujawnia nie tylko bogate możliwości fizyczne człowieka, ale także jego zdolności intelektualne i duchowe.

Jan Paweł II

IDEOWO TEORETYCZNE ZAŁOŻENIA CHRZEŚCIJAŃSKIEJ KONCEPCJI SPORTU

Stworzone przez Boga ciało zostało człowiekowi dane i zadane do podnoszenia na szczyty doskonałości ludzkiej i chrześcijańskiej

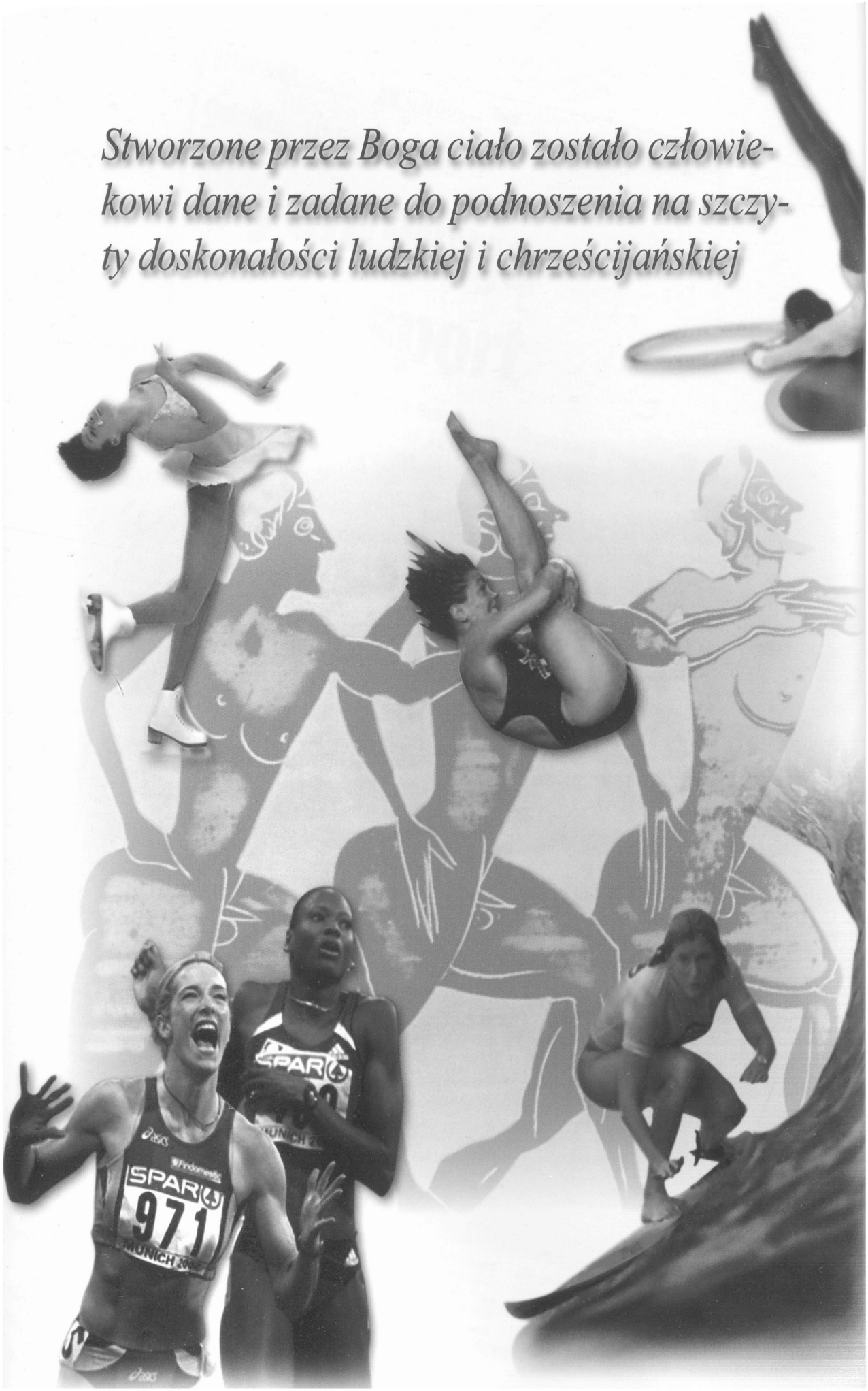

1. Koncepcja sportu a Biblia

Ma w pełni rację S. Kowalczyk gdy pisze, że *Biblia* nie jest podręcznikiem kultury fizycznej i nie wypowiada się wprost na temat sportu, ale wskazuje na cele religijno-eschatologiczne człowieka, które może on realizować w jedności z Bogiem. Jednak wypowiedzi tam zawarte, choć nie odniesione bezpośrednio do sportu, ale podejmujące kwestie zasadnicze dotyczące bytu, egzystencji i celów człowieka, upoważniają do podjęcia próby sformułowania odpowiedzi na pytanie, jakie przesłanie zawiera *Biblia* odnośnie sportu? Innymi słowy, czy uczestnictwo ludzi w sporcie mieści się w ramach zamysłu Bożego wobec ludzi i z jaką spotyka się sankcją? Czy wreszcie biblijna koncepcja człowieka dopuszcza wszystko to, co wiąże się z ludzką aktywnością w sporcie?

Spróbujmy zatem odpowiedzieć na postawione pytania, odwołując się do określonych partii biblijnych zapisów, interpretując je w duchu Soboru Watykańskiego II i posoborowego nauczania Kościoła katolickiego.

Jedną z podstawowych wartości kultury fizycznej jest ludzkie ciało. Ono też skupia uwagę przedstawicieli różnych nurtów antropologicznych, którzy opisują je, stosując charakterystyczne dla swojego warsztatu procedury badawcze. W antropologii biblijnej człowieka uznaje się za byt w pełni integralny, jednocześnie wyróżniając w nim element niematerialny - duszę i element materialny - ciało. Ciało człowieka w ujęciu biblijnym jest elementem pozytywnym, między innymi dlatego, że człowiek został „stworzony na obraz i podobieństwo Boże" (Rdz. 1,26). Stworzenie człowieka przez Boga dotyczy również ciała. Powołanie ludzkiego ciała jest świadectwem na to, że jest ono dobre, bo wszystko powołane przez Boga jest dobre i ma swoją Boską logikę. Dusza i ciało są darem Boga dla człowieka, stanowią jego ontyczne dobro. Skoro cielesność jest dziełem Boga, to racjonalna troska o ciało jest prawem i obowiązkiem człowieka. Jeżeli zatem Bóg stworzył człowieka na swój „obraz i podobieństwo", a wszystko co stworzył było dobre, w tym także ciało, to w żadnym wypadku nie można ciała inaczej interpretować, jak wartość pozytywną, daną, ale przede wszystkim zadaną do kultywacji.

Zatem powoływanie się na *Pismo święte*, a w szczególności na akt stwórczy Boga, jako na świadectwa negatywnego stosunku do ciała człowieka i sportu nie znajdują uzasadnienia. Nie jest też uzasadniona nadmierna apoteoza ciała, która przejawia się w ramach nurtu korporeizmu, który, w nieco innej formie niż dzisiaj, znajduje odzwierciedlenie w *Drugiej Księdze Machabejskiej* (2 Mch 4,14). Stanowi ona ostrzeżenie elit żydowskich przed przesadnym kultem ciała, przed pedanteryjnym, wzorowanym na helleńskich obyczajach, wykony-

SALOS

waniem ćwiczeń sportowych połączonych z zaniedbywaniem prawa Bożego, ojczystych zwyczajów i nie okazywaniem gorliwości w służbie ołtarza.

Stworzenie „na obraz i podobieństwo Boże" stanowi również zobowiązanie do życia nie według ciała, ale według sfery duchowej człowieka. W niczym to nie umniejsza wartości ciała, ale jedynie wskazuje na potrzebę i konieczność kierowania ciałem zgodnie z porządkiem rozumu i prawdą, która zabezpiecza człowieka przed czynami moralnie nagannymi. Takie rozumienie roli ciała w ludzkim złożeniu jest obecne w praktyce kultury fizycznej, w tym także w sporcie. W pedagogicznej wersji wychowania fizycznego celem ostatecznym jest doprowadzenie do sytuacji, w której osobowość będzie tak ukształtowana, aby mogła wpływać na ruchowe zachowania człowieka, które służą rozwojowi sfery somatycznej i zdrowotnej. Podobnie wygląda sprawa na gruncie sportu, w którym chodzi o panowanie duszy nad ciałem. Zwrócił na to uwagę monachijski prałat ks. L. Wolker, który w swym dziele *Radość sportu* napisał, że „radość sportu jest w istocie radością ducha z powodu zwycięstwa nad materią. Jest ona radością woli z powodu przezwyciężenia ograniczeń ciała i przeciwności klimatu. Jest ona radością woli i siły z powodu zwycięstwa nad wolą i siłą przeciwnika" W biblijnej koncepcji człowieka zawarte jest uzasadnienie takiej potrzeby w porządku teologicznym, tj. w odniesieniu do Stwórcy. Zaznaczyć należy, że porządek rozumu i porządek wiary nie są antynomiczne wobec siebie, lecz komplementarne i niejako sprzężone w uzasadnianiu powyższych racji.

Człowiek jest „obrazem Boga" w dwojakim znaczeniu: statycznym i dynamicznym - powiada S. Kowalczyk. W znaczeniu statycznym jest obrazem przez swoją naturę rozumną i wolną, natomiast w znaczeniu dynamicznym ze względu na swą zdolność do odpowiedzialnego działania. W *Starym Testamencie* człowiek został zobowiązany do „czynienia sobie ziemi poddanej" Ze zobowiązania tego wynikają daleko idące konsekwencje. Po pierwsze, jeżeli zadaniem człowieka jest przekształcanie świata przyrodzonego, do czego zobowiązał go Bóg, to wynika z tego, że ludzka aktywność w świecie jest dobra i pożądana. Zatem wynika z tego pochwała kreatywnej i rekreatywnej postawy w świecie, odniesionej zarówno do rzeczywistości społeczno-przyrodniczej, ale przede wszystkim do tej rzeczywistości, która jest najwyższą wartością w świecie stworzonym, a mianowicie człowieka. Pochwała ludzkiej aktywności wskazuje na potrzebę bycia aktywnymi na polu sportu i realizacji podstawowych jego celów, związanych z kreacją i rekreacją ludzkiego ciała. Uzyskuje zatem pozytywną sankcję wszystko to, co wiąże się ze sportowym wysiłkiem, mającym na celu doskonalenie potencji somatycznych osoby / sportowca.

Szeroko rozumiana ludzka *praxis*, obejmująca swym znaczeniem również wysiłek związany z pracą nad swoim ciałem i zdrowiem, a więc działaniami sportowymi, nie jest interpretowana jako „kara za grzechy", ale swoiste wyróżnienie i nobilitacja, wynikająca z faktu, że człowiek przez wykonywanie pracy staje się kontynuatorem Boskiego dzieła stwarzania, staje się w jakimś sensie partnerem Boga w procesie kreacji świata. Dostąpienie przez człowieka

tego zaszczytu jest wielkim jego dowartościowaniem w kategoriach teologicznych i przydaniem mu szczególnego dostojeństwa.

Wyjątkowego teologicznego znaczenia nabiera aktywność ludzka kiedy jest skierowana na doskonalenie człowieka. Tak jak praca na rzecz przekształcania świata ma znaczenie antropotwórcze, tak kreacja samej istoty ludzkiej ma niejako podwójne antropotwórcze znaczenie. Bowiem w takiej aktywności człowiek nie tylko tworzy się jako podmiot, ale także on sam, jako przedmiot, jest jej celem. Zatem aktywność ludzka, w tym na polu sportu, znajduje pełną aprobatę na kartach *Pisma świętego*. Kształtowanie osobowości, zarówno dyspozycji kierunkowych jak i instrumentalnych, a w dalszej kolejności, w wyniku ukształtowania osobowości, podejmowanie działań na rzecz kreacji ciała i zdrowia, znajduje pełne wsparcie w *Biblii*.

Jak wiemy, istotą uczestnictwa w aktywnych formach kultury fizycznej jest nie tylko samo ćwiczenie, ale również ważne są przerwy w ćwiczeniu, a więc wypoczynek. „Koncepcja procesu (wychowania fizycznego - ZD) całkiem już obala fetysz ruchu, pisze M. Demel, ćwiczeń, tak głęboko zakorzeniony. Proces ten obejmuje bowiem nie tylko momenty aktywności ruchowej, lecz także to, co dzieje się między nimi" „Ruch i bezruch są więc równoprawnymi elementami, jak jedzenie i głodówka w dietetyce, jak dźwięk i pauza w utworze muzycznym" Teologiczne uzasadnienie potrzeby odpoczynku znajdujemy w *Piśmie świętym*. Praca jest obowiązkiem, dostojeństwem i przywilejem człowieka, ale po pracy człowiek ma prawo, ale także obowiązek wypoczynku. Skoro Bóg po akcie stworzenia świata odpoczął, to także i człowiek winien odpocząć po pracy, a zwłaszcza po przepracowanym tygodniu. Wypoczynek ów może przybierać różne formy. Dla mających siedzący tryb życia wskazany jest tzw. wypoczynek czynny, w tym uczestnictwo w rekreacji ruchowej, sporcie i różnego rodzaju zawodach, natomiast dla osób pracujących fizycznie zalecany jest wypoczynek bierny lub też czynny, ze szczególnym wykorzystaniem kompensacyjnych funkcji aktywności ruchowej. Zatem biblijny nakaz świętowania nie wyklucza uczestnictwa w sporcie. W przypadku dnia świątecznego również zaleca aktywny wypoczynek, ale jednocześnie zobowiązuje do takiego spędzania tego dnia, aby nie został naruszony podstawowy (religijny) cel dnia świątecznego.

Szczególnym sposobem biblijnego dowartościowania ciała ludzkiego jest uznanie człowieka za partnera Boga w dziele powoływania do życia nowych istnień ludzkich. Jest to najważniejszy moment uczestnictwa człowieka w Boskim dziele stwarzania. Człowiek występuje tu jako współpodmiot, jako kontynuator tego wielkiego dzieła, które winno być odczytane, jako swego rodzaju podzielenie się przez Boga tym jakże doniosłym przywilejem, jakim jest niewątpliwie powoływanie do życia tych istnień, które z Boskiego nadania posiadają najwyższą wartość w świecie stworzonym. W dziele tym uczestniczy ludzkie ciało, dlatego też św. Paweł części intymne ciała ludzkiego nazwał najświętszymi. W ten oto sposób ludzkie ciało, rozpatrywane w porządku biblijnym, zostało wprowadzone w sferę najwyższych wartości chrześcijańskich, a mianowicie sferę *sacrum*.

Ciało człowieka, jako fakt kulturowy, obrosło w nieskończoną liczbę znaczeń i symboli. W porządku biblijnym przypisywane są mu również różnorodne wartości, które są związane z wydarzeniami opisanymi na kartach *Pisma świętego*. Niewątpliwie jednym z najbardziej znaczących wydarzeń jest Wcielenie Chrystusa, które należy odczytać również jako dowartościowanie ciała ludzkiego i ziemskiego (ludzkiego) sposobu bytowania. Wcielenie Chrystusa należy odczytać jako symboliczne dowartościowanie ludzkiego ciała przez przyjęcie ludzkiego wymiaru bytowania przez Boga. Wcielenie Chrystusa jest jednocześnie nawiązaniem do archetypicznego ciała Adama, które nie było obciążone złymi skłonnościami. Chrystus przez Wcielenie niejako potwierdził potrzebę wysiłku człowieka na rzecz osiągnięcia doskonałości ciała, której charakterystyczną cechą jest zdolność do niczym nie zniekształconego wypowiadania się bytu osobowego w ciele i poprzez ciało. „Wcielenie Chrystusa, pisze E. Wolicka, stało się ponowną nobilitacją ludzkiej cielesności, ponownym jej wyniesieniem do początku bytowania" Ludzkie ciało stało się sceną nadzwyczajnej świetności, godności i wzniosłości, „właśnie przez to, pisze A. Rodziński, że przez Wcielenie Bóg zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem" Owa doskonałość ciała wyraża się w pełnej integralności bytu osobowego, w której ciało jest precyzyjnym znakiem wnętrza duchowego człowieka.

Uzyskanie tej pełnej integralności bytu osobowego jest ważne na gruncie sportu, w ramach którego nierzadko mamy do czynienia z wyraźnym rozerwaniem owej duchowo-cielesnej jedności. W konsekwencji wygląda to tak, jakby czyny człowieka nie miały intelektualnego i religijnego uzasadnienia, jakby „uśpiona" została ta cała struktura wewnętrzna człowieka, która winna być sferą zarządzającą i koordynującą działanie ciała. Zachowania osoby / sportowca nie mogą być dyktowane instynktownymi skłonnościami, ale winny wypływać z racji rozumowych, a w porządku teologicznym, winny mieć uzasadnienie w duchowej naturze człowieka.

Doskonałe ciało Chrystusa stało się też wzorem struktury Kościoła, jako ludu Bożego. Każda z części tego ciała zajmuje odpowiednie miejsce w tej strukturze i odpowiada za realizację spoczywających na niej zadań. Przyjęcie ciała za paradygmat struktury Kościoła stanowi również jego symboliczne

Ciało Chrystusa jest ciałem doskonałym. Stanowi strukturę Kościoła i jest sposobem komunikacji wiernych podczas Mszy św. Przez Wcielenie Chrystusa ciało każdego człowieka zostało podniesione, uwznioślone i uzyskało wyjątkowe dostojeństwo

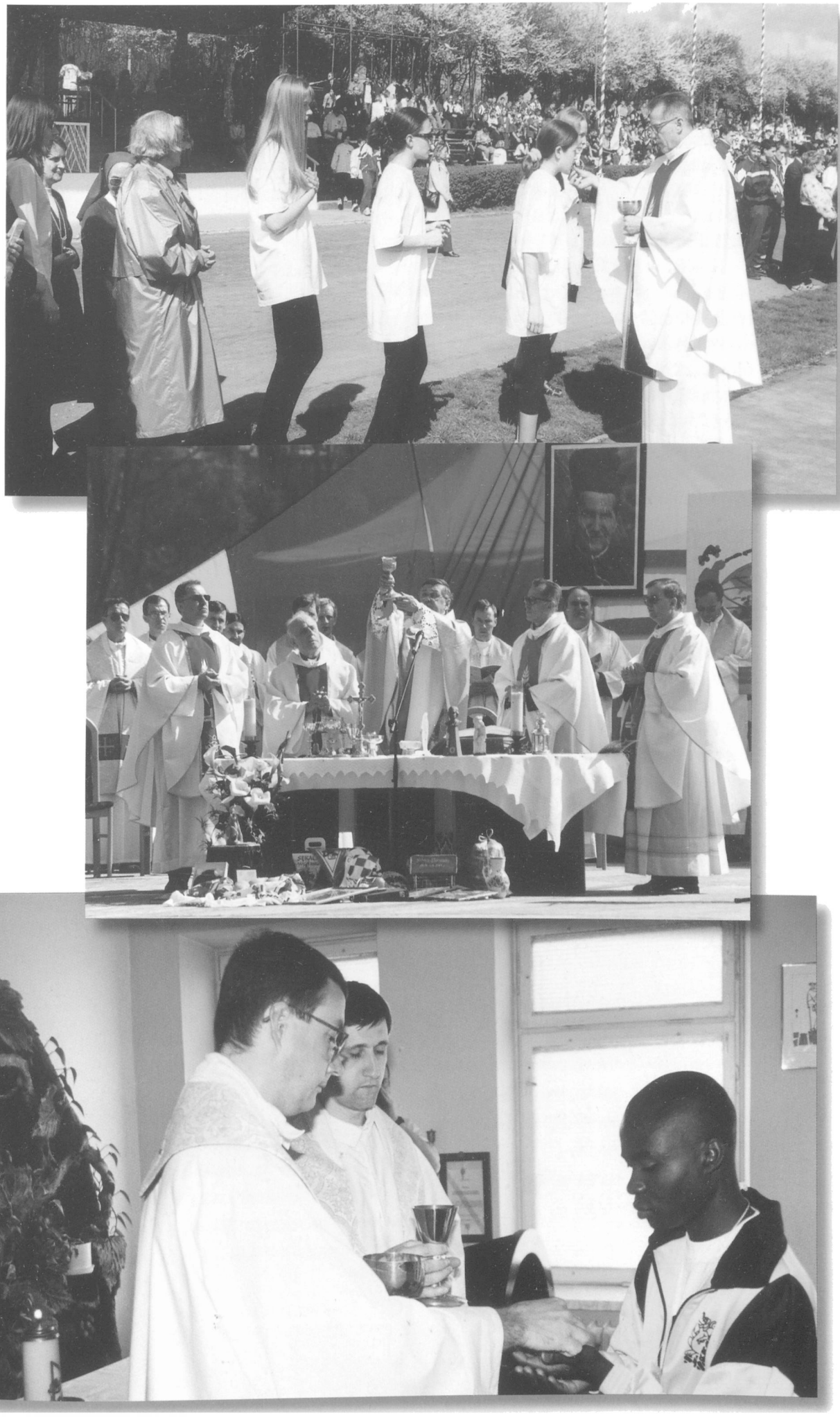

dowartościowanie i wskazuje, że stworzenie człowieka i powołanie do życia ludzkiego ciała było ze wszech miar dobre.

Ciało i Krew Chrystusa pod postacią chleba i wina jest ponadto sposobem codziennej eucharystycznej komunikacji wiernych podczas Mszy św. w kościołach całego świata.

Św. Paweł w *Pierwszym Liście do Koryntian* pisze: „Czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego" (1 Kor 6,19). Uznanie ciała za „świątynię Ducha Świętego" jest nobilitacją ciała, ale także zobowiązaniem ludzi do kultywacji struktury materialnej. Ów zapis ma kapitalne znaczenie dla teologicznego uzasadnienia potrzeby uczestnictwa w sporcie. Jest swoistym zobowiązaniem do dbałości o „mieszkanie" Boga. Zaniedbania w tym względzie mogą być odczytane jako działania przeciwstawiające się temu zobowiązaniu. „Jeśli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg" (1 Kor 3,17). Zatem jest to wspaniała biblijna proklamacja sportu, w którym uczestnictwo może być uzasadnione również prawdami religijnymi. Z tych i innych powodów możemy mówić o sakralnej wartości ciała, ale nie wynikającej z nadania społecznego, ale będącej konsekwencją chrześcijańskiego uświęcenia.

Nowy Testament zawiera liczne odniesienia do sportu, które znajdują się przede wszystkim w listach św. Pawła. Będąc dobrym obserwatorem współczesnego mu życia, zauważył, że pełni on ważną rolę w życiu ówczesnych społeczeństw. Zauważył też, że język sportu jest zrozumiały i czytelny. Uznał więc, że warto ten walor wykorzystać dla celów religijnych, związanych z głoszeniem Chrystusowego przekazu ewangelicznego. Jak pomyślał, tak i uczynił. Znacząca część jego wypowiedzi nawiązuje właśnie do *agonu*, do ćwiczeń sportowców, wyścigu biegaczy, walki zapaśników, siły atletów itd. W swych wypowiedziach nie dokonuje oceny sportu jako takiego, ale sam fakt wykorzystania metafory *agonistycznej* do zilustrowania ogólniejszego przesłania sportu może być odczytany jako jego aprobata.

Niezwykle inspirujące są jego wypowiedzi, w których porównuje trud fizyczny sportowców z moralnym wysiłkiem chrześcijan. Atleci przez wysiłek ciała walczą o zwycięstwo w zawodach, chrześcijanie zaś wysiłkiem swego ducha o zwycięstwo nad złem. Najbardziej znana i najczęściej przywoływana jest jego metafora na temat wyścigu biegaczy z *Pierwszego Listu do Koryntian* (9,24-27). „Czyż nie wiecie, że gdy zawodnicy biegną na stadionie, wszyscy wprawdzie biegną, lecz tylko jeden otrzymuje nagrodę? Przeto tak biegnijcie, abyście ją otrzymali. Każdy, który staje do zapasów, wszystkiego sobie odmawia; oni, aby zdobyć przemijającą nagrodę, my zaś nieprzemijającą. Ja przeto biegnę nie tak, jakby na oślep; walczę nie tak, jakby zadając ciosy w próżnię, lecz poskramiam swoje ciało i biorę je w niewolę, abym innym głosząc naukę, sam przypadkiem nie został uznany za niezdatnego"

Autor tej wypowiedzi wyraźnie wskazuje, że w życie należy włożyć maksimum wysiłku, tak, jakbyśmy walczyli o jedną nagrodę, którą w sporcie otrzymuje zwycięzca. W życiu chrześcijańskim każdy może być zwycięzcą i otrzymać nagrodę w postaci zbawienia. W sporcie mamy do czynienia z wysiłkiem fizycznym, w życiu ten wysiłek ma charakter duchowy, a walka toczy się

o życie wieczne. Tak jak walka na stadionie nierzadko powoduje różnorodne dramaty, tak i życie chrześcijanina obfituje w zaskakujące i niespodziewane wydarzenia. Tak w sporcie, jak i w życiu o mistrzostwie świadczy umiejętność wykorzystania swoich zdolności i talentu. W sporcie praca powinna być precyzyjnie nakierowana na osiągnięcie jak najlepszego wyniku, w życiu natomiast na spotkanie z Bogiem.

Poskromienie ciała jest elementem swoistej ascezy, w której nie chodzi o wyniszczenie ciała, ale o harmonijny rozwój, w którym siły ducha, będą panowały nad, ograniczonymi z natury, możliwościami ciała - jak mawiał twórca nowożytnych igrzysk olimpijskich P. de Coubertin.

Rywalizację w sporcie kończy zwykle akt odczytania wyników i wręczenia zwycięzcom nagrody. Św. Paweł, zbliżając się do śmierci, niejako podsumowując swoją życiową rywalizację o nieprzemijającą nagrodę, w *Drugim Liście do Tymoteusza* (4,6-8) pisał: „W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali pojawienie się Jego"

Użycie przez św. Pawła metafor *agonistycznych*, które dziś można określić jako „sportowe", może być odczytane jako pozytywny i życzliwy stosunek do sportu. Jednak z takiego usytuowania sportu również wynika, że nie powinien on być wyłącznym i ostatecznym celem życia. Może natomiast być ważnym elementem przedstawionej przez św. Pawła „filozofii życia", ale nie może być nią samą.

Wydaje się, że wkomponowanie aktywności sportowej w ogólne ramy życia, mogłoby się przyczynić do uniknięcia wielu niepotrzebnych dramatów sportowców, nie tylko w trakcie kariery, ale także po jej zakończeniu.

Salezjańska filozofia sportu

Rywale i przyjaciele

Światowe igrzyska z udziałem zabrzańskich siatkarzy

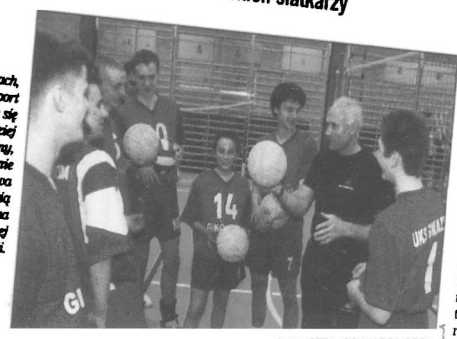

W czasach, kiedy sport staje się coraz bardziej brutalny, salezjanie uczą braterstwa i krzewią ducha szlachetnej rywalizacji.

Boisko martwe diabeł żywy, boisko żywe diabeł martwy. Ta jedna z licznych maksym św. Jana Bosko, twórcy salezjańskiego systemu kształcenia i wychowania, w pełni oddaje znaczenie sportu w kształceniu charakterów młodych ludzi. Nie chodzi tu jedynie o fizyczną sprawność, ale o jej powiązanie z wartościami duchowymi. Teatr, muzyka i sport to trzy elementy, które są nierozerwalne w filozofii św. Jana Bosko.

Prosta zasada

Czy w dobie postępującej brutalizacji sportu możliwe jest wykształcenie u zawodników takich cech, jak dobroć, szlachetna rywalizacja, wzajemne zrozumienie? Od dziesięciu lat stara się u nas takie idee wprowadzać w czyn Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej (SALOS RP). Każdego roku przedstawiciele, prawie wyłącznie wolontariusze, stosując się do pijarskiej zasady: ercere — cnotami, umysł — ukami, ciało ćwiczeniami", ranizują dla dzieci i młodzieży około 400 obozów sportowych, sportowo-wychowczych, sportowo-formacyjnych i turystycznych. Podwową jednostką SALOSU ą szkolne kluby działające rzy placówkach oświatowych i prowadzonych przez sa-. Ćwiczące w nich dzieci młodzież uczestniczą orocznym systemie rozek w czterech dyscyplikoszykówce, piłce nożatkówce, tenisie stołowym, których ukoronowaą Ogólnopolskie Igrzyska odzieży Salezjańskiej, pnie udział w Światowych Młodzieży ańskiej. Igrzyska rozeo tej pory jedenaście wukrotnie w Warszabliższe odbędą się na przełomie kwietnia i maja bieżącego roku w Katanii na Sycylii. Wezmą w nich udział siatkarze z SALOSU „Splot-SPORT" Zabrze, działającego przy Salezjańskim Zespole Szkół Publicznych w tym mieście.

Piętnastolatkowie i szesnastolatkowie prowadzeni przez małżeństwo **Zofię** i **Jerzego Chmielewskich**, zdobyli w tym roku w Ełku mistrzostwo Polski i w nagrodę będą reprezentować nasz kraj na igrzyskach w Katanii. To spore osiągnięcie klubu w jego zaledwie pięcioletniej historii, choć w 2000 roku w Madrycie **Adam Prasolek** został wicemistrzem igrzysk w tenisie stołowym.

> U mnie nie ma miejsca dla piłkarzy, którzy w grze rozpychają się łokciami, celowo faulują — mówi ksiądz Wojciech

Trzeba sobie radzić

Oprócz siatkarzy i pingpongistów, w zabrzańskim SALOSIE trenują jeszcze piłkarze, koszykarze, a także szachiści i badmintoniści. Swoje powstanie klub zawdzięcza księdzu **Wojciechowi Strzeleckiemu**, który jest jego prezesem. Ma on wyjątkowy dar organizowania sportowego życia w szkole. Wraz z księdzem Wojciechem SALOS prowadzi jego brat **Rafał Strzelecki** (wiceprezes i trener tenisa stołowego). Wraz z nimi pracują trenerzy i instruktorzy: Zofia i Jerzy Chmielewscy (siatkówka), **Kazimierz Ogrodnik** (badminton), **Marek Skrzyplec** i **Grzegorz Olejniczak** (piłka nożna), **Anna Kulczik**, **Robert Ronke** (szachy). Wszyscy są wolontariuszami. Trzeci brat z rodu Strzeleckich, **Michał**, jest prezesem klubu SALOS w Świętochłowicach.

W zabrzańskim osiedlu Helenka nie ma warunków do uprawiania sportu. Szkoła, którą przejęli salezjanie, posiada wprawdzie salę gimnastyczną i otwarte boiska, ale wymagają one remontu, podobnie jak nieczynny od kilku lat basen.

— Radzimy sobie na różne sposoby. Część funduszy na sprzęt otrzymujemy z Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu. Pomaga też Urząd Miejski w Zabrzu, który w ubiegłym roku dał nam 18 tysięcy złotych, a w bieżącym 19 tysięcy. Dla nas to poważne sumy. Większość z nich przeznaczamy na zakup sprzętu, opłacenie hal, wyjazdy na zawody. Korzystając z promocji, udało się nam dość dobrze wyposażyć siłownię. Nasi piłkarze nieodpłatnie trenują na boisku szkoły społecznej. W razie potrzeby pomagamy przy jego plewieniu — mówi ksiądz Wojciech Strzelecki.

Wypleić chamstwo

Dla młodych zawodników spod salezjańskiego znaku zwycięstwo jest czymś bardzo ważnym, ale nie przysłania tego, co najważniejsze.

Start w zawodach jest wielkim przeżyciem dla dziewcząt i chłopców, ale w równym stopniu cenią sobie oni spotkania po zawodach. Zawsze znajdujemy czas na to, aby wspólnie wybrać się do teatru, kina, siąść przy stole, wypić herbatę, zjeść ciastko. Staramy się wyplenić chamstwo pod każdą postacią. U mnie nie ma miejsca dla piłkarzy, którzy w grze rozpychają się łokciami, celowo faulują. Mówię im wtedy, że jeżeli chcą udowodnić, że są lepsi od rywala, to niech zrobią to technicznym zwodem, jakąś piłkarską sztuczką, a nie powaleniem przeciwnika na ziemię. Muszę przyznać, że to przynosi skutek, choć nie jest łatwo go osiągnąć — zapewnia ksiądz Wojciech.

ANDRZEJ AZYAN

Śląskiego Salosu, która wybiera się na światowe igrzyska do Katanii. Stoją od lewej: trener Jerzy Chmielewski, Maciej Bijak, Michał Mucha, Wojciech Pudo, Tomasz Grafraniec, ksiądz Wojciech Strzelecki. W przysiadzie od lewej: Jakub Horzela, Radosław Łapuszyński, Bartosz Pudo, Tomasz Niziński.

CZWARTEK, 29 MARCA 2001

ŚCINKI I ZRZYNKI ...czyli sportowy przegląd prasy

„Myślę, że sport i tak jest w mniejszym stopniu dotknięty patologiami niż inne dziedziny życia społecznego – polityka, gospodarka itp. Szkoda więc, że często jest postrzegany przez pryzmat właśnie tych negatywnych zjawisk. Wystarczy jeden przykład – jeśli w niedzielę odbyło się w Polsce kilka tysięcy różnych meczów piłkarskich, na których wszyscy – zawodnicy i kibice – świetnie się bawili, to w mediach nikt tego nie odnotuje. Jeśli jednak na jednym meczu pobiją się kibice, to już jest to pretekst do przedstawienia piłki nożnej w negatywnym świetle"

Zbigniew Dziubiński – prezes Salezjańskiej Organizacji Sportowej w rozmowie z Michałem Kiedrowskim

„Życie", 28 marca 2001 r.

„Piłkarze warszawskiej Polonii wykorzystują przerwę w rozgrywkach ligowych na akcje pozasportowe. Spotkali się z uczniami czterech stołecznych szkół. Organizatorem przedsięwzięcia jest firma „Feniks Auto Parts", jeden ze sponsorów klubu z Konwiktorskiej. Podobne spotkania odbywają się już od czerwca ubiegłego roku, kiedy Polonia świętowała zdobycie mistrzostwa Polski"

„Życie Warszawy", 28 marca 2001 r.

„Adrian Małecki, koszykarz Hoop Blachy Pruszyński Pruszków jednak palił marihuanę – wynika z badań Komisji ds. Zwalczania Dopingu w Sporcie... Jak się nieoficjalnie dowiedzieliśmy, zawodnik jest załamany całą sprawą. Przysięgał, że nie palił i poplakał się podczas rozmowy z prezesem"

„Super Express", 28 marca 2001 r.

DZISAŁ KONTRAKTU Z ŻADNYM POLSKIM KLUBEM?

za świata

chowa): – Bardzo zależało nam na pozyskaniu Marka, bo cenimy tego zawodnika. Niestety, nie mogliśmy jakoś dogadać się z jego menedżerem, Norrim Allenem. Rzeczywiście Loram chcial jeździć na lepszych warunkach niż w poprzednim sezonie, ale nie były to jakieś zawrotne kwoty. Nie wyjawię sum, ale mogę powiedzieć, że Mark dostałby u nas pieniądze za podpisanie kontraktu, za zdobyte punkty - im więcej, tym wyższa bylaby stawka - i zwrot kosztów podróży. Loram był związany z zespolem i sam zaproponował mniejsze stawki za przegrany mecz. To było uczciwe. Już się dogadaliśmy, ale Allen zaczął grać na zwlokę. Chyba liczyli na lepszą ofertę z innego klubu. Nie mogliśmy jednak czekać, bo na rynku zaczynało brakować dobrych zawodników. Zwróciliśmy więc swoje kroki w stronę Ryana Sullivana, który jest tańszym żużlowcem.

Henryk Majewski (prezydent Wybrzeża Gdańsk): – To nieprawda, że Loram był za drogi. Placilbyśmy mu mniej niż w poprzednim sezonie Tony'emu Rickardssonowi. Rzecz w tym, że pertraktacje w Częstochowie trwały za długo, a my nie mogliśmy czekać. Zakontraktowaliśmy więc Nickiego Pedersena i Craiga Boyce'a. Nie chcieliśmy podbijać ceny za Lorama, bo umówiliśmy się z prezesami Włókniarza, ZKŻ i Unii Leszno, że nie będziemy wyrywać sobie zawodników. Szkoda, że Loram nie będzie jeździł w naszym klubie, ale jest to znak czasów. Wydaje mi się, że my, działacze, poszliśmy po rozum do głowy i nie dajemy się zagranicznym gwiazdom wodzić za nosy.

Zebrał KAMIL DRĄG

O NIM SIĘ MÓWI

Andy Roddick

18-LETNI młodzian (urodzony 30 sierpnia 1982 roku w Omaha) został niedawno wzięty pod opiekę przez **Andre Agassiego**. Jak widać, pomoc wspaniałego tenisisty skutkuje, bowiem wyróżniający się pięknym serwisem **Andy Roddick** (185 cm wzrostu, 81 kg wagi) ostatnio spisuje się znakomicie. Po pokonaniu Rumuna **Andrei Pavla** Andy jest już w ćwierćfinale wielkiego turnieju, zaliczanego do cyklu Masters Series. W niedzielę Roddick wyeliminował 13-krotnego zwycięzcę turniejów wielkoszlemowych **Pete'a Sampras'a!** A warto dodać, że Roddick dopiero w minionym roku został zawodowym graczem. Rok 2000 skończył na 160. pozycji w rankingu, teraz jest 131.

Przed meczem z Pavlem Agassi przyszedł do przebieralni i uspokoił mocno zdener-

FOT. REUTERS

wowanego Andy'ego. – Powiedział, co mam robić w najgorętszych momentach. I to się sprawdziło – powiedział po spotkaniu nasz bohater, który w 17-letniej historii turnieju w Miami jest najmłodszym ćwierćfinalistą. Jeszcze przed turniejem był uważany za jednego z najbardziej obiecujących, amerykańskich zawodników młodego pokolenia.

– Mówi się o mnie, że jestem przyszłością tenisa. Może, ale nie czuję z tego powodu nadzwyczajnej presji.

GAW.

KADRA W OŚWIĘCIMIU

Nie oczekujcie, aż młodzi przyjdą do was. Idźcie wy do nich. aby was przyjęli. Zejdźcie z waszego piedestału, zniżcie się do ich poziomu, stańcie po ich stronie.

Św. Jan Bosko

Doskonałość ciała sportowca z chrześcijańskiego punktu widzenia występuje tylko wówczas, kiedy jest ono w pełni zintegrowane z duszą, kiedy czyny ciała są zewnętrznym wyrazem struktury wewnętrznej

2. Podstawy sportu w świetle filozofii i teologii

Filozofia chrześcijańska zawiera wiele cennych inspiracji dla sportu. Jest ona pośrednio swoistym uzasadnieniem omawianej dziedziny z pozycji antropologii chrześcijańskiej. Teologia chrześcijańska zawiera także elementy, które mogą być wykorzystane na gruncie sportu.

W pierwotnym chrześcijaństwie daje się zauważyć negatywny stosunek do idei antycznych igrzysk. Ma on przede wszystkim podłoże religijne i wynika z powiązania sportu z rytuałami greckiego politeizmu (wielobóstwa). W starożytnej Grecji igrzyska miały przede wszystkim cele religijne. Wyrażało się to zarówno w przysiędze sportowców składanej potronującemu igrzyskom Bogu, jak i w kreowaniu bogów na wzór i podobieństwo ludzi. Negatywny stosunek do antycznej koncepcji igrzysk, zdaniem S. Kowalczyka, nie jest równoznaczny z negatywnym stosunkiem do ludzkiego ciała i fizycznej aktywności człowieka. Ludzkie ciało we wczesnym chrześcijaństwie było oceniane w dwojaki sposób. Z jednej strony rozwijał się tzw. nurt biblijny, z drugiej natomiast, przejęty w spadku po starożytności, nurt platońsko-manichejski.

Nurt biblijny, odwołujący się do zapisów *Pisma świętego*, a zwłaszcza *Księgi Rodzaju*, listów św. Pawła i dogmatów chrystologicznych, zajmował pozytywne stanowisko względem ciała, uznając je za dar Boży i ontyczne dobro. Nie zmienia postaci rzeczy fakt afirmacji wyższości ducha w ludzkim złożeniu. Nie oznacza on jakiegokolwiek deprecjonowania ludzkiego ciała, czy to w życiu codziennym, czy też ze względu na eschatologiczną perspektywę człowieka. Ciało było uważane za ważny element konstytutywny człowieka, dzięki któremu jest możliwe ontyczne bycie w świecie i wypełnianie w nim różnorodnych zadań. Na negatywny stosunek do ciała nie zezwala również Wcielenie Chrystusa, dzięki któremu uzyskało ono nowy wymiar Boskiego bytowania. Nie zezwala również na traktowanie ciała jako zło, obietnica zmartwychwstania ciał. Przedstawicielami nurtu biblijnego i takiego sposobu myślenia byli: św. Ireneusz, Tacjan, św. Justyn, Teofil z Antiochii, Maksym z Chryzopolis. W taki oto sposób św. Cyryl Jerozolimski podkreśla walory ciała: „Nie wdaj się z takim, który by ci mówił, że ciało nie ma nic wspólnego z Bogiem, i że dusza mieszka w jakimś obcym sobie naczyniu, ten się chętnie posłuży ciałem do nieczystości. O cóż jednak można oskarżać to podziwu godne ciało? Czyż mu co brakuje pod względem piękna? Czyż nie jest pełne sztuki w jego budowie? (...) Kto dał sercu ustawiczne bicie? Kto udzielił tyle żył i arterii? Czyja mądrość powiązała kości i ścięgna"?

Największym myślicielem wczesnego chrześcijaństwa był św. Augustyn, którego koncepcja ludzkiego ciała nie była jednolita i podlegała ewolucji. W początkowym okresie, będąc pod wpływem nurtu orficko-pitagorejskiego, zaafirmowanego za pośrednictwem Platona, zajmował stanowisko pełne pogardy wobec świata doczesnego i ludzkiego ciała. W tym okresie twórczości wyraźnie uwidacznia się nadrzędność sfery duchowej wobec ciała w ludzkim złożeniu. Dusza jest wszystkim, ciało natomiast niczym, więcej, stanowi przeszkodę dla szlachetnej duszy. Człowieka utożsamia z duszą, gdy mówi, że „chce poznać Boga i duszę" Ciało jest „więzieniem duszy", bowiem krępuje i ogranicza możliwości duszy. Na tej podstawie formułuje też praktyczną dyrektywę, wedle której każdy, kto chce stać się takim, jakim stworzył go Bóg, powinien „wzgardzić wszystkim, co cielesne i wyrzec się tego świata"

Pierwszy okres twórczości Augustyna, choć niezbyt długi czasowo, ale bardzo jednoznaczny w swej treści, tak mocno wszedł do świadomości intelektualistów, zwłaszcza niekonfesyjnych, że oceniają oni cały jego dorobek właśnie przez pryzmat tego okresu. Jeden z jego komentatorów, T. Płużański, pisze, że w filozofii Augustyna „zostało człowiekowi odebrane wszystko co ludzkie, co po ludzku piękne i wzniosłe, co dobre i szlachetne, czynne i twórcze. Pozostawiono mu zło, którego ma być wyłącznym autorem" Natomiast B. Suchodolski dodaje, że jest to dramatyczna wizja ludzkiego życia na ziemi, które jest jego deformacją, i w którym człowiek tylko egzystuje, ale nie istnieje.

Twórczość Augustyna okresu późniejszego, a także jego praktyczne zalecenia mogą świadczyć o zmianie stanowiska względem ciała i aktywności ruchowej człowieka. Sam pędził życie bardzo aktywne, pełne duszpasterskich podróży, które niejako wiązały się ze wzmożoną aktywnością fizyczną. Najbardziej cenił te zajęcia, które wymagały fizycznego wysiłku. Cenił też pracę fizyczną, którą zalecał ówczesnemu duchowieństwu.

Okres średniowiecza kojarzy się z rozwojem myśli chrześcijańskiej, a ta z kolei ze św. Tomaszem z Akwinu, który oparł swą filozofię na arystotelesowskim realizmie i biblijnym personalizmie. Gruntowne omówienie stanowiska Akwinaty w aspekcie ontologicznym, estetycznym i etycznym względem ludzkiego ciała i aktywności ruchowej człowieka zostało zawarte w książce o. F. Bednarskiego *Sport i wychowanie fizyczne w świetle etyki św. Tomasza z Akwinu*. Autor ukazuje poglądy Akwinaty na temat aktywności ruchowej człowieka, na temat sportu. Przedstawia jego personalistyczną koncepcję cielesności, która jest wkomponowana w strukturę osobowego bytu, stanowiąc wspólnie z niematerialną duszą jego naturalne złożenie. W taki oto syntetyczny sposób S. Kowalczyk scharakteryzował koncepcję ciała Tomasza z Akwinu: „Łączy je (ciało i duszę) naturalna i ścisła więź, są sobie wzajemnie potrzebne, oddziałują na siebie i obopólnie warunkują swą aktywność. Ludzkie ciało jest ontycznym dobrem, lecz nie jest dobrem najwyższym. W swej strukturze jest ono doskonałe, a także charakteryzuje je naturalne piękno. Skoro ciało jest integralnym elementem człowieka, to należy się o nie troszczyć. Tomasz nie zalecał pogardy ciała czy jego wyniszczenia, wręcz odwrotnie - mówił o obowiązkach higieniczno-medycznych wobec ciała. Nakaz troski o dobrą kondycję fizycz-

ną człowieka wynika z faktu, że brak zdrowia cielesnego może przeszkodzić w działaniu każdej cnoty. Zdrowe ciało wpływa korzystnie na stan psychiczny człowieka, umożliwia bowiem normalne funkcjonowanie jego władz umysłowych - intelektu i woli. Z tego powodu naganne jest zaniedbywanie ciała, lekceważenie jego niedomagań, braków i zagrożeń. Także zawiniona brzydota ciała jest naganna. Tomasz w swej koncepcji cielesności człowieka unika ekstremów: negatywnego, manichejskiego traktowania ludzkiego ciała, lecz także jego absolutyzacji"

Tomasz, w charakterystyczny dla wizji chrześcijańskiej sposób, podnosi kwestię ważności ciała w ludzkim założeniu. W *Summie Teologicznej pisze:* „Ciało jest dla duszy, podobnie jak tworzywo dla twórczości, a narzędzie dla działającego. Miłość ciała jest więc godziwa i dozwolona, jesli podporządkowuje ciało duszy jako środek do celu" W innym miejscu zwraca uwagę na znaczenie zdrowia fizycznego w realizacji moralnego projektu życia. Pisze: „Jest rzeczą oczywistą, że brak zdrowia cielesnego może przeszkodzić człowiekowi w spełnianiu zadań jakiejkolwiek cnoty"

Pozytywnie wypowiada się także na temat gry. Jednakże zwraca uwagę, że winna być ona zawsze prowadzona w sposób racjonalny i etyczny, co oznacza, że winna się opierać na wewnętrznej karności i zdyscyplinowaniu, które są zewnętrznym wyrazem panowania ducha nad ciałem.

Konkludując należy wskazać, że Tomasz zajmuje pozytywne stanowisko wobec ciała oraz wszelkiego rodzaju aktywności ruchowych, ujawniających się w zabawie, rozrywce, grze i wypoczynku. Uczestnictwo w sporcie jest niezbywalnym prawem człowieka. Jednakże trzeba wiedzieć, że Akwinata opowiada się za tymi wszystkimi formami sportu, które służą wypoczynkowi po pracy, służą rozwojowi zdrowia, są dobrą rozrywką, kształtują ciało i mają korzystny wpływ na samopoczucie człowieka. Wszystkie jednak formy uczestnictwa w sporcie winny uwzględniać cnotę *eutrapelii* - odpowiedzialności. Bowiem uczestnictwo to musi być uporządkowane przez rozum i służyć pełnemu rozwojowi człowieka, a nie jego degradacji. W aktywności ruchowej człowiek powinien zachować rozsądek i właściwą miarę, a także roztropność i odpowiedzialność.

Do najbardziej znanych kontynuatorów myślenia w nurcie tomizmu należą tacy personaliści jak J. Maritain i E. Gilson, którzy w swych rozważaniach dokonali pogłębienia myśli Akwinaty na temat ciała i aktywności fizycznej człowieka. Ich szczególną zasługą jest rozwinięcie i uzasadnienie racji bytu osobowego, które ukazują człowieka jako istotę żyjącą w tym świecie, ale jednocześnie zakorzenioną w rzeczywistości nadprzyrodzonej. Chrześcijański humanizm teocentryczny, personalizm, nazwany przez J. Maritaina „humanizmem integralnym" dowartościowuje, zdaniem S. Kowalczyka, „wszystkie istotne aspekty ludzkiej osoby: ciało i ducha, życie biologiczne i umysłowo-duchowe, cechy indywidualno-osobnicze i nakierowanie na życie społeczne, pragnienie poznania prawdy i potrzebę aktywności ekonomiczno-społecznej, sferę intelektualno-poznawczą i dążeniowo-emocjonalną, prawo do wolno-

Wartość sportu nie tylko polega na dokonywaniu korzystnych zmian w obrębie struktury somatycznej, ale na wzrastaniu w swoim człowieczeństwie. Dobrze zorganizowany sport jest aktywnością personalizującą i w pełni antropotwórczą

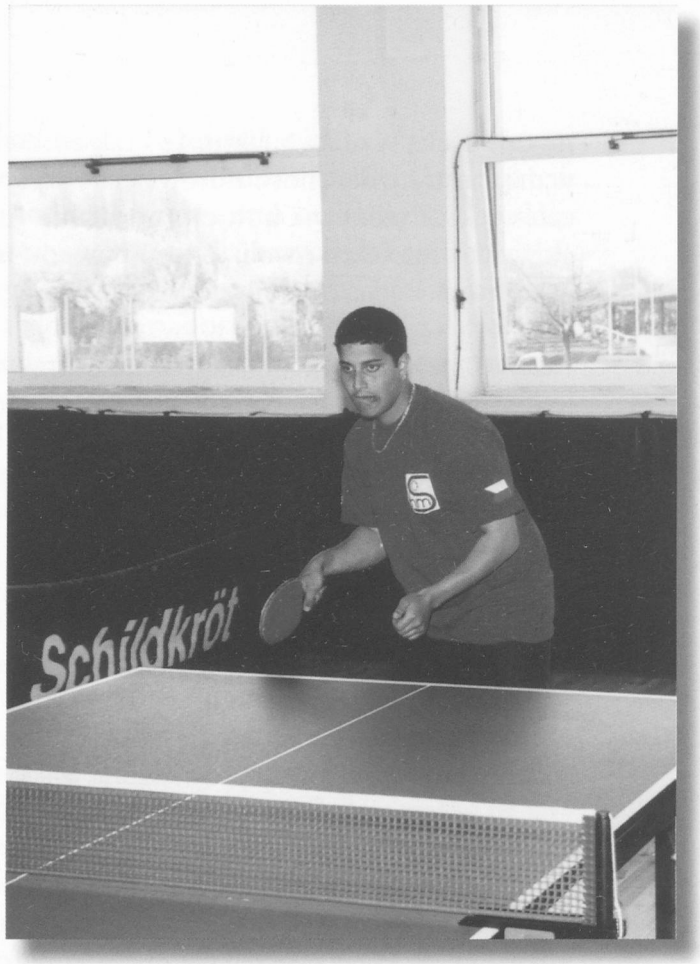

ELGIA
BIAŁORUŚ
CHORWACJA

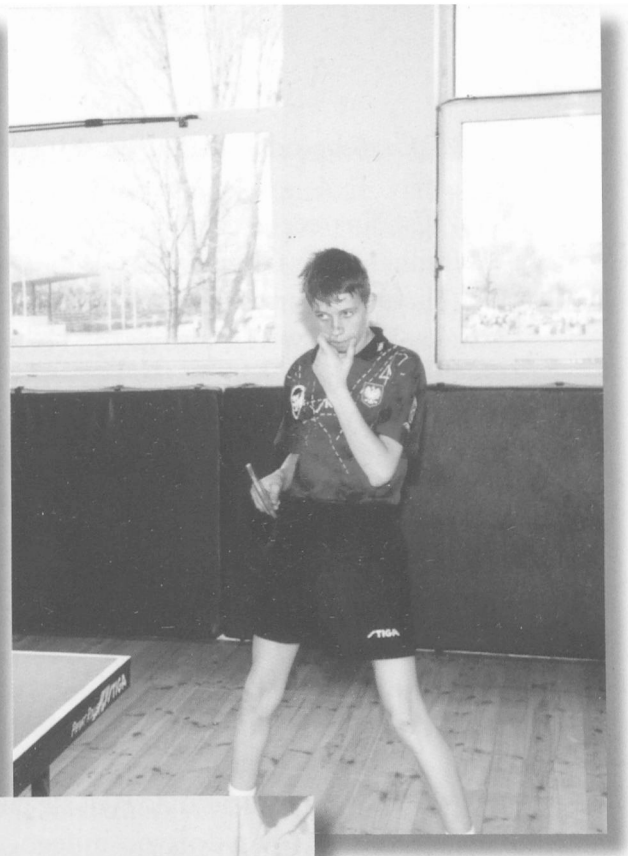

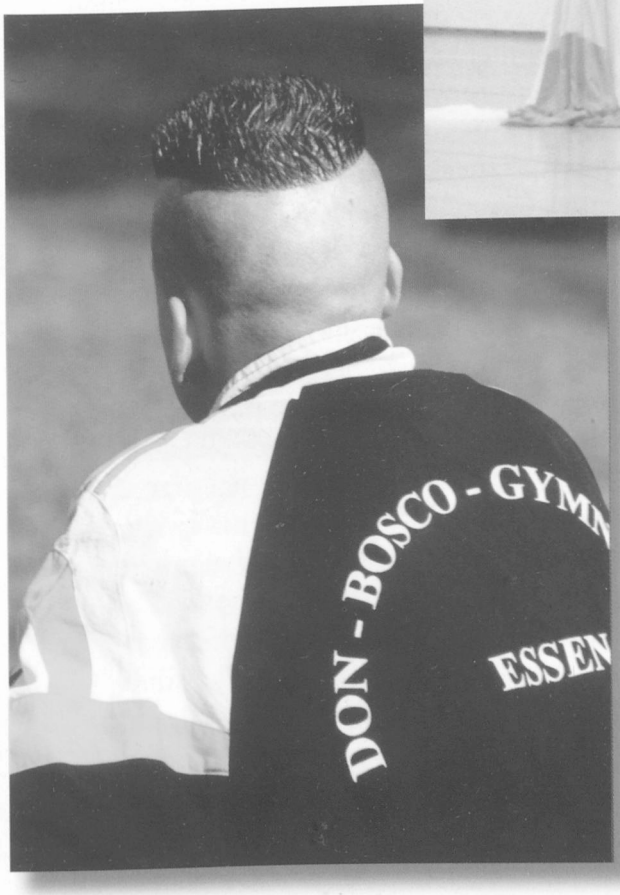
DON - BOSCO - GYM
ESSEN

MITE

ści i potrzebę odpowiedzialności, autonomię człowieka i jego związek z Bogiem"

Wspólną cechą personalizmu społecznego E. Mouniera i ewolucjonizmu P. Teilharda de Chardin jest dążność do pogodzenia tradycyjnej antropologii katolickiej z wartościami świata przyrodzonego i tym wszystkim, co dla człowieka w tym świecie jest ważne i cenne.

Personalizm Mouniera nie został skonstruowany w oparciu o założenia jednego wybranego nurtu, jak to uczynił np. Maritain, ale w koligacji ideowej z egzystencjalizmem, marksizmem, tradycją filozofii francuskiej, a także immoralizmem niemieckim F. Nietzschego.

Mounier stoi na stanowisku, że personalizm chrześcijański ujmuje człowieka nie jako jestestwo wyłącznie duchowe, bo byłaby to angelizacja istoty ludzkiej, lecz jako jestestwo ucieleśnione, przeżywające swe życie doczesne tu, na ziemi i do doskonalenia spraw ziemskich powołane. Nie jest też spirytualizmem. „To, że istnieję subiektywnie i że istnieję cieleśnie, stanowi jedno i to samo doświadczenie" Człowiek jest bytem, ale bytem naturalnym, ludzkim. Ludzkim, oznacza to, że jest inny od przyrody, jako podmiot społeczny ma zdolność jej przekształcania, ale także dzięki posiadaniu duszy nieśmiertelnej, jest powołanym do życia innego. Z takiego usytuowania człowieka płynie dwojakiego rodzaju powinność: do doskonalenia ludzkiego świata oraz otwarcia na zbawienie.

Mounier oponował przeciw różnym formom dualizmu. Kwestionował skrajny kartezjański dualizm, separujący duszą i ciało, pozbawiający człowieka naturalnej jedności. Przeciwstawiał się także umiarkowanemu, arystotelesowskiemu dualizmowi, który obciążony został piętnem statycznego rozumienia człowieka.

Mimo tego, Mounier nie wypracował spójnej koncepcji ontycznej struktury człowieka. Ciało i dusza stanowiły dla niego wyraz różnych płaszczyzn jednej rzeczywistości.

Mounier, krytykując współczesny spirytualizm skłania się w kierunku naturalizmu ontologicznego, dając taką charakterystykę osoby. „Osoba wyrasta z natury. Człowiek jest ciałem z takiego samego tytułu, z jakiego jest duchem; jest cały ciałem i cały duchem. (...) Nie ma we mnie nic, wyznaje Mounier, co by nie było zmieszane z ziemią i krwią. (...) Człowiek jest bytem, ale bytem naturalnym ludzkim"

Mouniera koncepcja struktury człowieka jest eklektyczna, ale mimo tego, wyraźnie daje się zauważyć dążność do dowartościowania ciała i wszelkiej aktywności służącej jego rozwojowi. Wartość ciała ludzkiego uzasadniał przede wszystkim potrzebą większej aktywności ludzi na rzecz doskonalenia świata. Do tego potrzebni są ludzie zdrowi i sprawni fizycznie, posiadający dynamizm i młodzieńczą fantazję, niezbędną w podjęciu wyzwań współczesności. Zawarta jest w tym również aprobata gier i zabaw ruchowych, gimnastyki i sportu, dzięki którym staje się bardziej realne urzeczywistnienie człowieka silnego, prężnego i dynamicznego, zdolnego do podjęcia trudów przekształcania świata.

Wzorowanie się Mouniera na filozofii Nietzschego nadało jego metodzie charakteru ofensywnego, krytycznego, zdecydowanego w analizie zjawisk i wydarzeń pierwszej połowy XX wieku. Mounier przeniósł odpowiedzialność za losy świata na człowieka. Uznał, że cała ludzkość winna się włączyć w dzieło budowy świata doczesnego. Stał na stanowisku, że zadaniem człowieka nie jest podziwianie Boskiego dzieła stworzenia, ale włączenie się w proces jego kontynuacji i doskonalenia. Dzieło stwarzania świata zostało przez Boga tylko rozpoczęte, natomiast dalsze powodzenie tego procesu znajduje się w rękach człowieka. „Skoro człowiek został stworzony na to, by w sensie naturalnym czy nadprzyrodzonym stać się bogiem, to nie może przyjąć, że mądrość jego ma polegać na rozmyślnej i monotonnej uległości naturze ludzkiej, określonej raz na zawsze"

Ubolewał z powodu rozdarcia człowieka przez współczesny świat. Za cel postawił sobie połączenie tego, co najwartościowsze w każdym z kierunków. Usiłuje scalić je ponownie, złączyć w nim (personalizmie) ciało i ducha, jego rozmyślania i jego dzieła, myśl i działanie.

Krytycznie ocenia bierne postawy chrześcijan. Powołując się na Nietzschego powiada: „Skoro chrześcijanin jest człowiekiem chorym niechże więc już raz nareszcie umrze. Ludzkość jest już zmęczona zużywaniem swoich najlepszych sił na szamotanie się z wiekuiście konającym"

Był gorącym zwolennikiem rozwoju nauki i techniki. Technikę traktował jako przedłużenie ciała ludzkiego, bo „maszyna jest rozszerzeniem się ciała ludzkiego w ciele świata" Ci, którzy „rzucają przekleństwo na technikę" są manicheistami w nowym wydaniu, manicheiści tradycyjni potępiali „ciało naturalne", nowi potępiają „ciało sztuczne"

Mounier przeciwstawia się zarówno postawom skoncentrowanym wyłącznie na życiu wewnętrznym, introwertycznym, jak skoncentrowanym na życiu zewnętrznym, ekstrawertycznym. Jedną nazywa postawą Narcyza, drugą Herkulesa. Stoi na stanowisku wszechstronnego i harmonijnego rozwoju człowieka, jego struktury wewnętrznej jak i zewnętrznej, duchowej i cielesnej. Krytykuje postawy skoncentrowane wyłącznie na rozwoju duchowym i nie uwzględniające w swoich działaniach spraw cielesnego i zdrowotnego rozwoju. Krytykuje jednak i tych, którzy ograniczają swą aktywność skierowaną do świata i koncentrują się wyłącznie na doskonaleniu swej struktury somatycznej, bez uwzględniania w tych działaniach wymiaru nadprzyrodzonego.

Zatem wszelka aktywność ruchowa jest ze wszech miar zalecana przez Mouniera i winna ona służyć z jednej strony zaspokojeniu potrzeb człowieka, sprzyjać jego rozwojowi, ale z drugiej winna przygotować go do pracy na rzecz nowego świata, który będzie stanowił wynik połączenia ducha i materii, duszy i ciała, mądrości i siły, najlepszych wartości tkwiących w spirytualizmie i materializmie.

Niewielu było w ostatnich czasach autorów chrześcijańskich, którzy by wzbudzili tyle namiętnych kontrowersji co P. Teilhard de Chardin. Dzieło i życie Teilharda pełne były napięć i sprzeczności. Z jednej strony bunt wobec tradycji tomistycznej, z drugiej natomiast pokora wobec zwierzchności koś-

cielnej, krytyka alienacji religijnej i pozostawanie na uboczu dokonujących się przemian w świecie, pochwała postępów wiedzy, nauki oraz techniki i łączenie ich z prawdami Objawienia. Tym co nowe u Teilharda, nie są ani osiągnięcia naukowe, ani koncepcja religijna, ale fakt, że te dwa światy, świat nauki i świat wiary, które większości naszych współczesnych wydają się jeśli nie wrogie, to w każdym razie rozdzielone, stanowiły dla niego jeden świat w podziwu godnej harmonii myśli i życia. Podstawowym problemem ewolucjonizmu Teilharda było uzyskanie odpowiedzi na pytanie: „jak pogodzić, a następnie zasilać - miłość do Boga i zdrową miłość do świata, wysiłek oderwania się i wysiłek rozwoju"

Podstawowe pytanie brzmiało: czy świat stworzony przez Boga jest światem do końca stworzonym, czy też danym człowiekowi do dalszego doskonalenia? Odpowiedź Teilharda była jednoznaczna: świat stworzony przez Boga został człowiekowi zadany i jego zadaniem jest kontynuowanie tego dzieła. „Dlatego (...) wszyscy winniśmy patrzeć na przedmiot naszej pracy jako na wyjście otwarte ku najwyższemu spełnieniu naszej istoty" Złymi chrześcijanami są konserwatyści potępiający świat doczesny i trud związany z jego przekształcaniem. „Bóg jest osiągalny dla nas właśnie dzięki pracy"

Podobnie jak Mounier, opowiada się za zaangażowaniem w sprawy tego świata. Jest to bardzo ważna konstatacja z punktu widzenia interesującej nas tutaj aktywności ruchowej. Bowiem wynika z niej, że Teilhard opowiada się za taką koncepcją chrześcijaństwa, w której zaangażowanie w sprawy rozwoju jest zobowiązaniem i koniecznością. Dotyczy to w pełni uczestnictwa ludzi w sporcie, którego najwyższym kryterium winna być aktywność ruchowa skierowana na rozwój ciała i zdrowia.

Podstawą transformizmu Teilharda jest teza o jedności wszystkich elementów wszechświata. Oznacza to, że wszelkie formy rzeczy pojawiające się w świecie są konsekwencją przekształcenia jednego materialnego tworzywa. Myśl i materia są „zmiennymi sprzężonymi": im materia osiąga wyższy stopień skomplikowania, złożoności, tym bardziej potęguje się udział psychizmu.

Człowiek nie pojawił się w wyniku aktu stwórczego Boga, lecz w wyniku „skoku mutacyjnego", „skoku jakościowego" Nastąpił on w wyniku osiągnięcia przez materię krytycznego punktu złożoności, przez „wyłom, jaki uczyniła hominizacja, fala złożoności - świadomości" Pojawił się człowiek przynosząc na świat nowy rodzaj świadomości, a mianowicie świadomość refleksyjną. Od tego momentu człowiek stał się centrum ewolucji i na barkach jego spoczywa odpowiedzialność za kierunek i szybkość jej przebiegu. Przed człowiekiem są następne fazy jego rozwoju: witalizacji, hominizacji, nadhominizacji, w wyniku których „ma się ukształtować jakaś postać nadczłowieka"

Zycie „z naukowego punktu widzenia, zdaniem Teilharda, jest materialnym skutkiem złożoności" Swoistością biosfery - sfery życia - jest zdolność do asymilacji i reprodukcji. W przypadku noosfery - sfery ludzkiej (myślącej) - zdolność autorefleksji, twórczej inwencji i przeżywania. Te niebywałe zdolności człowieka są wynikiem wyjątkowego skomplikowania, złożoności w nim materii. „W człowieku, pisze Teilhard, materia doszła w jego mózgu, li-

czącym tysiące milionów komórek, do maksimum swej złożoności, do centralizacji uporządkowania. Chronologicznie i strukturalnie jest człowiek w polu naszego doświadczenia niezaprzeczalnie najwyższym stopniem złożoności, a zarazem najgłębiej scentralizowanym ze wszystkich molekuł" Efektem tej złożoności jest potęgowanie się psychizmu, świadomości i autorefleksji.

Kolejnym etapem transformacji jest ewolucja społeczna, która polega na świadomym i twórczym działaniu i współdziałaniu coraz większych zbiorowości ludzkich, aż do osiągnięcia totalnej syntezy wszystkich ludzi; ma to nastąpić w punkcie Omega, Chrystusie Kosmicznym.

Ciało ludzkie w tej koncepcji jest przedstawione w dwojaki sposób. Z jednej strony jest zwykłą porcją materii ożywionej, zwykłym elementem wszechświata, niczym nie wyróżniającym się pod względem wielkości (są elementy większe jak i mniejsze - ciało człowieka znajduje się pod tym względem pośrodku bytów). Z drugiej strony, przez swe niebywałe skomplikowanie, złożoność, ciało człowieka znajduje się na samym szczycie świata bytów. Bowiem w ciele człowieka materia doszła do takiego stopnia skomplikowania, że nastąpiło pojawienie się nowej jakości bytowania - noosfery, niespotykanej do tej pory w świecie. Do pojawienia się świadomości refleksyjnej i świadomości społecznej, które są najwyższym stadium rozwoju psychizmu.

Ciało ludzkie w ewolucjonistycznej wizji Teilharda spełnia rolę fundamentalną. Bowiem od rozwoju ciała, od jego złożoności, uzależnione jest kumulowanie pierwiastka psychicznego, który ma odgrywać, wraz z postępem procesu ewolucji, coraz większą rolę.

Co zatem z tego wynika dla ciała i sportu? Rezygnując z posługiwania się nieco skomplikowaną i zawiłą terminologią Teilharda, śmiało możemy powiedzieć, że ciało w jego koncepcji odgrywa kluczową rolę. Jego doskonalenie, a więc również uczestnictwo w czynnych formach sportu, posuwa naprzód proces rozwoju człowieka, a tym samym proces ewolucji wszechświata. Zatem doskonalenie ciała, budowanie jego coraz większej złożoności jest nadzieją na kolejne stadia rozwoju człowieka.

Aktywność fizyczna człowieka skierowana na doskonalenie ciała i zdrowia ma bezwzględnie sankcję pozytywną. To między innymi dzięki niej możliwy jest dalszy postęp w świecie poprzez kolejne fazy rozwoju człowieka, aż do osiągnięcia „duchowego Kosmosu"

Ważne jest także wyraźne ukazanie, że sprawy rozwoju świata doczesnego, człowieka i ludzkiego ciała nie są antynomiczne wobec świata nadprzyrodzonego i sfery duchowej. W koncepcji Teilharda sprawy ziemskiego rozwoju stanowią drogę do osiągnięcia najwyższego stadium duchowego rozwoju.

Zwycięzcy bez medali i nagród

- Decyzja o przyznaniu nam organizacji igrzysk - powiedział dr Zbigniew Dziubiński, prezes SALOS - była nobilitacją Salezjańskiej Organizacji Sportowej i świadczyła zarazem o postrzeganiu Polski jako kraju stabilnego pod względem politycznym i gospodarczym. Tego zaufania nie możemy zaprzepaścić.

Igrzyska zostaną rozegrane w dwóch kategoriach wiekowych: kategoria A, czyli dziewczęta i chłopcy urodzeni w latach 1979-81 i kategoria B, urodzeni w latach

Od 30 kwietnia do 5 maja Warszawa gościć będzie 1600 młodych sportowców z kilkudziesięciu krajów. W stolicy Polski odbędą się VIII Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej.

Żywe boisko sportowe to marzy diabeł. Sport prowadzi do radości. Dziecko uśmiechnięte jest spokojne, smutne niepokoi się, powiedział ksiądz Edward Pleń wiceprezes Salezjańskiej Organizacji Sportowej (SALOS) - przypominając, że radość, rozum i religia to trzy filary, na których ks. Jan Bosko oparł wychowanie młodzieży.

Od 30 kwietnia [illegible] szawa gościć będzie [illegible] sportowców z kilku[illegible]jów między innymi [illegible]śni, Chorwacji, Białoruś, Łotwy, Litwy, Czech[illegible]sji, Niemiec, Słowen[illegible]zy rywalizować będ[illegible]skach Młodzieży Sa[illegible]

Salezjańskie mistrzostwa

Klub Sportowy Salos Perła przy parafii Błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej w Sieradzu będzie organizatorem I salezjańskich parafialnych krajowych mistrzostw w piłce nożnej.

W imprezie, która odbędzie się w hali jednostki wojskowej w Sieradzu, wystartują mistrzowie czterech inspektoratów w trzech grupach wiekowych: 1984-85, 1986-87 oraz 1988 i młodsi. Najlepsi awansują do krajowych mistrzostw, które mają być rozegrane na przełomie stycznia i lutego w Lubinie.

Rywalami trzech drużyn Salosu Sieradz i parafii św. Teresy z Lodzi oraz jednej Salosu z ul. Wodnej z Łodzi będą zespoły warszawskiego Ursynowa oraz Czerwińska.

Gospodarze sieradzkich półfinałów liczą przede wszystkim na awans piłkarzy z rocznika 1984. Ta drużyna sprawiła ostatnio niespodziankę eliminując z halowych mistrzostw województwa łódzkiego wiele silnych klubów Sieradza...

MW

Rozmowa ze Zbigniewem Dziubińskim i księdzem Edwardem Pleniem – p[illegible]

Boisko pociąga bardziej niż kościół

SALOS jest wśród organizacji katolickich ewenementem. Księża salezjanie i siostry salezjanki bardzo mocno w swojej pracy wychowawczej wśród młodzieży wykorzystują sport. Skąd taki pomysł?

Zbigniew Dziubiński: Wynika to z wielkiej mądrości księdza Jana Bosko, założyciela Zgromadzenia Salezjańskiego. To on zauważył już w XIX wieku, że sport jest dla młodych ludzi bardziej pociągający niż kościół. On zobaczył, że sport jest najlepszym sposobem dotarcia szczególnie do dzieci z rodzin patologicznych. Mało jest takich dziedzin życia społecznego, które w tak wielkim stopniu byłyby akceptowane przez młodzież. Trzeba jednak powiedzieć, że SALOS w swojej pracy wychowawczej ma na uwadze rozwój młodych [illegible]

Igrzyska w Warszawie

Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczpospolitej Polskiej skupia ponad 30 tys. dzieci i młodzieży w ponad 100 stowarzyszeniach lokalnych w Polsce. Co roku organizuje kursy instruktora rekreacji ruchowej i ogólnopolskie igrzyska młodzieży salezjańskiej. Co rok odbywają się także światowe igrzyska młodzieży salezjańskiej. W tym roku ich gospodarzem będzie Warszawa. W dniach od 28 kwietnia do 3 maja w stolicy Polski rywalizować będzie ponad 1800 młodych sportowców z ok. 30 krajów świata. Patronat nad igrzyskami objął premier Jerzy Buzek. Młodzi sportowcy (18-letni i młodsi) będą rywalizować w piłce nożnej, siatkówce, koszykówce i tenisie stołowym.

ŻYCIE jest patronem prasowym światowych igrzysk młodzieży salezjańskiej.

jeden przykład – jeśli w niedzielę odbyło się w Polsce kilka tysięcy różnych meczów piłkarskich, na których wszyscy – zawodnicy i kibice – świetnie się bawili, [illegible] nie spełnia kryteriów kulturalnych, religijnych, moralnych itd., to czasem trzeba powiedzieć: zajęliście pierwsze miejsce, ale

Mimo że nie ma nagród są przegrani. Jak radzić sobie z porażką?

ZD: To wielka sztuka przyjąć godnie porażkę. Generalnie zawsze jest tak, że przegrany szuka przyczyn porażki poza sobą: sędzia był niedobry, boisko nie takie, rywal grał nie fair itd. Natomiast trzeba uczyć wyciągania wniosków z przegranej. Pokazać, że to nie jest życiowa klęska. Porażka – także ta sportowa – powinna być punktem wyjścia do dalszej pracy nad sobą. U nas sport jest przygotowaniem do życia. Każdy poznaje smak zwycięstwa i porażki. Kto tu zazna goryczy przegranej i będzie umiał sobie z tym poradzić, łatwiej znie[illegible] się prawdziwe życiowe niepowodzenia.

ZD: Rywalizacja sportowa to [illegible] rzenie się na przeciwnika – ja, w autentyczny, chcę podjąć z tobą ry[illegible] zację w duchu rycerskim i oczekuj[illegible] ty też będziesz przestrzegał reguł. [illegible] zaczniemy siebie nawzajem oszuki[illegible] to do niczego nie dojdziemy. Czy po[illegible] uczciwym zwycięstwie można m[illegible] o jakiejś satysfakcji moralnej?

ROZMAWIAŁ MICHAŁ KIEDRO[illegible]

REKLAMA

Kościołowi nie chodzi o „ochrzczenie" czy wykorzystanie sportu, ale o to, by pomóc mu osiągnąć jego prawdziwe oblicze i wesprzeć ludzi z nim związanych...

Konferencja Episkopatu Włoch

Kościół towarzyszy sportowi przez całe jego nowożytne dzieje. Chwali i wspiera jego dobroczynne oddziaływanie na młodych, ale też przeciwstawia się, gdy na jego gruncie dochodzi do pogwałcenia zasad moralnych i degradacji sportowców

3. Sport w nauczaniu Kościoła katolickiego

Kościół towarzyszy sportowi przez całe nowożytne dzieje. Wynika to z jego posłannictwa, które polega na towarzyszeniu człowiekowi w jego ziemskiej pielgrzymce. Zatem towarzyszy także tym osobom, które zajmują się sportem, uprawiają go zawodniczo, amatorsko, rekreacyjnie bądź też interesują się nim w formie widowiskowej. Zainteresowanie Kościoła sportem potęgowane jest tym, że stanowi on ważny element kultury masowej, w której na różny sposób uczestniczą wielkie rzesze ludzi różnych ras, nacji, kultur i społeczeństw.

Przykładowo w igrzyskach w Atenach (2004) uczestniczyli sportowcy prawie całego globu, reprezentujący 202 kraje świata. Poprzez środki masowego przekazu w zmaganiach na ateńskich arenach uczestniczyła ilość osób niespotykana podczas innych wydarzeń kulturalnych. Przede wszystkim z tego powodu Kościół jest obecny i chce uczestniczyć w rozwoju sportu, wyznaczając sobie określone cele i zadania, które wynikają z ewangelicznego przesłania, traktującego człowieka jako wartość najwyższą w porządku świata przyrodzonego.

Kościół katolicki nie tylko towarzyszy rozwojowi sportu, ale w wielu wypadkach jest jego inspiratorem. Pozostając przy rodzimej tradycji, a mianowicie przy wiekopomnym dziele, jakim była Komisja Edukacji Narodowej, mająca fundamentalne znaczenie niemal dla całej Europy, stwierdzamy, że jej twórcami oraz twórcami zapisów w dziedzinie wychowania fizycznego byli polscy księża, a wśród nich: ks. Stanisław Staszic, ks. Hugo Kołłątaj, ks. Stanisław Konarski, ks. Grzegorz Piramowicz i wielu innych.

P. de Coubertin, w okresie poprzedzającym wskrzeszenie nowożytnych igrzysk olimpijskich, korzystał z inspiracji duchowieństwa katolickiego, a wśród nich o. Henri de Didona, dominikanina, który był jego przyjacielem i na posiedzeniu Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego w 1897 r. wygłosił przemówienie, w którym wskazał wiele zalet uprawiania sportu, a papież Pius X udzielił moralnego poparcia pięknej inicjatywie wskrzeszenia igrzysk. Natomiast w 1905 roku przyjął życzliwie w Watykanie Coubertina i zobowiązał się do ufundowania nagrody dla zawodników uczestniczących w igrzyskach w Londynie (1908).

W. Lipoński twierdzi, że pierwsze igrzyska olimpijskie ery nowożytnej zostały zorganizowane na przełomie XVI i XVII wieku w Anglii z inspiracji króla Jakuba I, w formie sprzeciwu wobec rygoryzmu duchowieńsrwa purytań-

skiego. Organizatoreem igrzysk był Robert Dover, który zawodom ludowym, rozgrywanym przypuszczalnie od czasów Średniowiecza, nadał charakter „igrzysk olimpijskich" Natomiast A. Arvin-Berod, francuski filozof i badacz historii dowodzi, że początki igrzysk olimpijskich ery nowożytnej są silnie inspirowane wpływami Kościoła katolickiego. Twierdzi on, że pierwsze igrzyska ery nowożytnej miały miejsce podczas rewolucji francuskiej, a więc na długo przed wskrzeszeniem igrzysk przez P. de Coubertina. W XIX wieku takie igrzyska odbywały się również w szkołach francuskich i w internatach katolickich. Zasługą Coubertina było natomiast to, że rozbudził międzynarodowe zainteresowanie igrzyskami sportowymi.

Najbardziej nośne dewizy, którymi żywi się neoolimpizm nie są autorstwa P. de Coubertina, jak się to sugeruje w wielu wypowiedziach, ale księży.

Daleki od prawdy jest ten, który sądzi, że Kościół potępia sport, ale daleki od prawdy jest ten, który sądzi, że Kościół też czyni ze sportu ostateczny cel dążeń człowieka

Autorem dewizy „citius, altius, fortius" (szybciej, wyżej, silniej) jest kierownik szkoły, francuski dominikanin, przywoływany już o. H. de Didon, który wygłosił ją w 1896 roku podczas odprawiania w Atenach pierwszej Mszy św. podczas igrzysk. Także inna dewiza związana z igrzyskami olimpijskimi ma „rodowód kościelny" Hasło „It is not winning that counts, but participating" (przede wszystkim liczy się udział, a nie zwycięstwo) wypowiedział biskup Kościoła episkopalnego Pensylwanii Ethelbert Talbot w czasie kazania podczas nabożeństwa w katedrze św. Pawła z okazji igrzysk w Londynie w 1908 roku.

Kościół towarzyszył igrzyskom również wtedy, kiedy igrzyska olimpijskie stały się terenem podważenia statusu etycznego współzawodnictwa i naruszenia tradycji. Kiedy ideały towarzyszące pierwszym igrzyskom olimpijskim, wiążące się głównie z wartościami moralnymi i estetycznymi, do których należą: ideał człowieka wszechstronnie rozwiniętego, wyrażonego w haśle kalokagathii, panheleński uniwersalizm, pokój, przyjaźń, sprawiedliwość, szlachetność i finansowa bezinteresowność ulegały deprecjacji na rzecz brutalnej gry, przekupstwa, instrumentalnego traktowania człowieka i hołdowania pogańskim mitom. W wyniku takiej sytuacji, chrześcijański cesarz Teodozjusz I Wielki zakazał urządzania igrzysk olimpijskich.

Kolejni papieże, począwszy od Piusa X, w różny sposób wyrażali swą przychylność dla sportu. Sam Pius X w przemówieniu do członków katolickich stowarzyszeń sportowych mówił, że „młodzież powinna kochać sport, bo on jest dobry dla jej duszy i ciała" Przy innej okazji mówił: „Podziwiam was, chwalę i błogosławię wasze ćwiczenia"

Pius XI był papieżem, któremu w sposób szczególny leżała na sercu sprawa rozwoju sportu. We wczesnych latach swej młodości był wybitnym i znanym alpinistą, który jako pierwszy zdobył szczyt Monte Rose (od strony włoskiej), wszedł na St. Bernhard, Matterhorn, St. Gothard, Mount Blanc i inne. Liczne walory sportu, a zwłaszcza turystyki przedstawił w książce *Moje wspinaczki*. W 1923 r. w encyklice poświęconej turystyce górskiej *ekspresis verbis* wyraził liczne zalety turystyki. Pisał: „Z wszelkich sportów (...) żaden nie jest tak dobroczynny dla zdrowia, duszy i ciała, jak turystyka. Przez twardą pracę i wdzieranie się w sferę lekkiego i czystego powietrza siły się odnawiają i wzmacniają, a równocześnie duch przez zwyciężenie wszelkich możliwych trudności hartuje się do spełniania obowiązków życia i jego przeciwieństw"

W. Wicher, polski, katolicki ksiądz, czerpiąc inspiracje płynące z nauczania Piusa XI, upowszechniał wśród duchowieństwa i całego społeczeństwa papieskie nauczanie na temat sportu. W artykule *Etyczne granice sportu* pisał: „Kościół wcale nie zajmuje takiego stanowiska, że sport należy odrzucić i potępić z powodu licznych popełnianych w nim nadużyć. Przeciwnie, rozumnie prowadzony sport jest dobry dla duszy i ciała". I dalej: „katolik może tedy w zdrowo pojętej kulturze ciała pracować i dążyć tak do indywidualnych jak i społecznych celów sportu" Dostrzegając korzyści płynące z uprawiania sportu zwraca uwagę, że niesie on także pewne zagrożenia i niebezpieczeństwa. Pisał: „Jakkolwiek sport odciąga młodzież od atmosfery knajp, kina, lektury erotycznej i flirtu, wyładowując jej siły i sublimując je niejako w innym kierunku,

to jednak wcale nie można powiedzieć, by dzisiejsze uprawianie sportu wolne było od niebezpieczeństw dla czystości młodzieży"

Dynamiczny rozwój sportu w Europie i na świecie skłonił Piusa XII do poświęcenia mu większej uwagi. W 1945 roku, zwracając się do sportowców Rzymu, w sposób bardzo jasny dał odpór zarzutom oskarżającym Kościół o wrogi stosunek wobec sportu. Mówił: „Równie daleki od prawdy jest ten, kto zarzuca Kościołowi brak troski o ciało i kulturę fizyczną, jak i ten, kto chciałby zawęzić jego kompetencje do spraw czysto religijnych i duchowych. Tak jakby ciało, stworzone przez Boga na równi z duszą, z którą jest złączone, nie miałoby brać udziału w hołdzie składanym Stwórcy" W 1955 roku zwracając się do młodzieży wyliczył liczne korzyści płynące z uprawiania sportu, takie jak: hartowanie i wzmacnianie ciała, wychowanie ducha i przysposobienie go do najwyższych zwycięstw, usprawnienie rozwoju umysłu, umiejętność gospodarowania własnymi siłami, rozwagi, refleksji, umiejętność skupienia się, usprawnienie woli, odporności na niewygody, odporności i odwagi. Papież mówi także o sporcie wyczynowym, zarobkowym, lecz nie krytykuje go, ale zachęca, aby w jego ramach była respektowana zasada sprawiedliwości.

Wielki reformator Kościoła, twórca Soboru Watykańskiego II, Jan XXIII, mimo sędziwego wieku, zasłynął jako zwolennik sportu i przyjaciel sportowej młodzieży. Przed rozpoczęciem igrzysk olimpijskich w Rzymie (1960), przerwał wakacje w Castel Gandolfo i spotkał się na placu św. Piotra z ponad 4 tysiącami sportowców z 87 krajów świata. Do rozentuzjazmowanych sportowców mówił: „Liczne są bowiem i wielkiej wagi zalety oraz przymioty, które przy pomocy gier sportowych rozwijają się w człowieku. A więc w stosunku do ciała: zdrowie, siła, zwinność, zgrabność i wdzięk oraz piękno; w stosunku zaś do duszy: wytrwałość, męstwo i sprawność w wyrzeczeniu się. Jesteśmy więc przeświadczeni, że w czasie Olimpiady będziecie dla wszystkich wzorem zdrowego współzawodnictwa bez jakichkolwiek zazdrości i zawziętości; w walce okażecie waszą pogodną stałość i wesołość; okażecie się w sporcie braćmi i wobec tłumu widzów potwierdzicie słuszność starożytnego przysłowia: Oby w zdrowym ciele zdrowy był duch"

Sobór Watykański II niewiele miejsca w swych dokumentach poświęcił sprawom sportu i w ogóle kultury fizycznej. Mimo tego, jego znaczenie dla chrześcijańskiego rozumienia sportu jest fundamentalne. Bowiem to podczas Vaticanum II dokonane zostało, z inspiracji między innymi takich intelektualistów jak: E. Gilson, J. Maritain, G. Marcel, E. Mounier, P. Teilhard de Chardin, przewartościowanie nauki Kościoła na temat świata doczesnego, bytującego w nim człowieka, jego ciała i ludzkiej aktywności. Człowiek został uznany za najwyższą wartość w świecie stworzonym, powołany do „czynienia ziemi sobie poddanej", a przede wszystkim do aktywności na rzecz doskonalenia samego siebie w wymiarze duchowym i cielesnym.

W Konstytucji *O Kościele w świecie współczesnym* podkreślona jest ważna rola ćwiczeń fizycznych w harmonijnym rozwoju człowieka, zwłaszcza młodego, ale także walory widowiskowe sportu wyczynowego. Wypracowane przez So-

SALOS

bór zmiany na gruncie ontologii, antropologii, etyki itp. stały się wspaniałym teoretycznym zapleczem do tworzenia chrześcijańskiej koncepcji sportu.

Kilkanaście lat później soborową myśl w odniesieniu do sportu rozwinął wykładowca Międzynarodowej Akademii Olimpijskiej kard. Antonio Samore. Pisał on: „hołd złożony Bogu, zatopienie się w jego transcendentnym świecie, wnosi do sportu żywotny oddech i czyni różnorodne jego formy ekspresji bardziej koherentnymi. Albowiem religia jest sprzymierzeńcem wszystkich form wyrazu, które wykorzystuje człowiek, aby osiągnąć ideały same w sobie szlachetne, nawet jeśli bezpośrednim celem jest zainteresowanie życiem ziemskim" Podnosi też kwestię znaczenia religii dla zachowania archetypicznych wartości sportu. „Świadomość religijna, pisze, zapobiega nieszczęsnej degeneracji fenomenu sportu i sprzyja jego autentycznemu charakterowi"

Kontynuatorem soborowej linii odnowy Kościoła katolickiego był Paweł VI, któremu dane było zakończyć Sobór Watykański II i rozpocząć dzieło wcielania w życie jego nowatorskich postanowień. Wobec sportu zajmował on stanowisko bardzo przychylne. W 1964 roku skierował do sportowców następujące słowa: „Kościół widzi w sporcie gimnastykę ducha, ćwiczenie fizyczne i ćwiczenie moralne; dlatego podziwia, aprobuje, zachęca do rozwoju sportu w jego przeróżnych formach, a szczególnie w systematyczności, potrzebie dla całego młodego pokolenia, zwróconej na harmonijny rozwój ciała i jego energii; także w formie zawodowej" „Kościół podziwia, aprobuje i zachęca do rozwoju sportu, zwłaszcza wtedy, gdy zaangażowaniu fizycznemu towarzyszy zaangażowanie moralne, które to może uczynić ze sportu wspaniałą zdolność personalną, przez wytężony trening w kontaktach społecznych, na fundamencie respektu dla siebie samego i dla drugich, początek w porozumieniu społecznym, które zmierza do kształtowania relacji przyjaźni na polu międzynarodowym"

Boisko martwe - diabeł żywy, boisko żywe - diabeł martwy.

Św. Jan Bosko

Ks. Karol Wojtyła, a później Jan Paweł II, kochał sport i sportowców. Powszechnie znane jest jego zamiłowanie do piłki nożnej, narciarstwa, kajakarstwa i turystyki górskiej. Z pozycji następcy św. Piotra do ostatnich chwil życia krzewił kulturę sportową i sportowy styl życia wśród narodów świata

4. Sport w nauczaniu Jana Pawła II

Rolę i znaczenie nauczania Jana Pawła II na temat ludzkiego ciała i sportu trudno byłoby przecenić. Dokonał on wielkiej chrześcijańskiej rehabilitacji ludzkiego ciała i we właściwy dla filozofii i teologii sposób dowartościował dziedzinę sportu. Jego poglądy na sport zostały ukształtowane na podstawie trzech kręgów odniesienia: 1) osobistych zainteresowań i doświadczeń sportowych, 2) filozoficzno-teologicznych dociekań prowadzonych niekoniecznie z myślą o sporcie, ale rzutujących na podstawowe rozstrzygnięcia u jego podstaw, 3) spotkań z grupami sportowców i nauczania na jego temat. Te trzy perspektywy, choć przedstawione w nieco innym porządku, znajdą odzwierciedlenie w dalszej części.

Związki Jana Pawła II ze sportem sięgają Polski i okresu dziecięco-młodzieńczego. Tutaj bowiem ujawniają się zainteresowania małego Karola piłką nożną, kajakarstwem, narciarstwem i turystyką. Mając w pamięci ten czas z sentymentem mówił, że „sport jest radością życia, zabawą, świętem, a więc jako taki powinien być ceniony" Potwierdzeniem jego zamiłowania do turystyki górskiej i znawstwa tras były słowa wypowiedziane na wadowickim rynku podczas pielgrzymki w 1999 roku. Mówił wtedy: „Jesteśmy tu w Starym Sączu, skąd wyruszamy ku Dzwonkówce, Wielkiej Radziejowej, na Prehybę, dochodzimy do Wielkiej Raczy. (...) W Krościenku na Kopiej Górce jest Centrum Oazy. W Krościenku przekraczamy Dunajec, który płynie razem z Popradem w kierunku Sącza Nowego i Starego i jesteśmy w Sączu z powrotem. A kiedy na Dunajcu jest wysoka woda, to można w pięć, sześć godzin przepłynąć od Nowego Targu do Nowego Sącza" Przy innej okazji mówił, że góry są naprawdę „wspaniałe, ponieważ przybliżają nas do tajemnicy Boga", wymagają od nas wielkiego mistrzostwa, „zarówno w życiu cielesnym jak i duchowym" Pozwalają także na odkrywanie „wyższych wartości", które przed nami ciągle otwierają „głęboki ślad Stwórcy"

Wielkim zainteresowaniem środowiska akademickiego cieszyły się organizowane z jego udziałem spływy kajakowe, podczas których w sposób wielce niekonwencjonalny przekazywał wiedzę humanistyczną i przybliżał swoim podopiecznym Boga. Uczestnicy tych spływów do dziś pamiętają Msze św. na środku jeziora, krzyż zrobiony z wioseł i niepowtarzalną atmosferę wynikającą z przyjmowania Eucharystii w bezpośrednim kontakcie z przyrodą. Podczas spotkania ze sportowcami w Elblągu przypomniał o kajakarskich wędrówkach. Mówił wtedy, że „miasto Elbląg i Kanał Elbląski kojarzą się mi ze sportem", bowiem wiele lat temu rozpoczynał tutaj spływ. Do godności biskupa został podniesiony w tym czasie, kiedy wraz z młodzieżą brał udział

w spływie kajakowym. Tak wspominał tę chwilę: „Zostałem wezwany, ażeby być biskupem, w czasie kiedy byłem na kajakach, można by powiedzieć - na łodziach. I wcale nie było łatwe to wezwanie, bo wypadło w samym środku wędrówki po bardzo trudnej trasie. I muszę się wam przyznać, że bardzo trudno mi rozstać się z polską przyrodą i z górami, i z jeziorami. Nie wiem jak to będzie" Swe sportowe zainteresowania kultywował również w okresie biskupim i kardynalskim. Po wyniesieniu na Tron Piotrowy nieustannie zaskakiwał swoje najbliższe otoczenie sportowymi pomysłami: codziennie gimnastykował się, dużo spacerował, jeździł na nartach i pływał. Ponoć polecił także wybudowanie basenu w swej letniej rezydencji w Castel Gandolfo. Na pytanie, czy należy realizować tak kosztowną inwestycję, miał odpowiedzieć, że jego pogrzeb „pociągnie za sobą o wiele większe wydatki. Papież musi być sprawny i zdrowy" W ostatnich latach swego życia również dbał o swą sprawność fizyczną. Jeśli pozwalał mu na to czas chętnie oglądał spotkania piłkarskie w telewizji. Bardzo często spotykał się z różnymi grupami sportowców. Podczas spotkania z Wandą Rutkiewicz metaforycznie i z dowcipem powiedział: „Dobry Bóg tak sprawił, że tego samego dnia obydwoje weszliśmy tak wysoko" Doświadczenia sportowe odgrywają ważną rolę w jego sposobie patrzenia na tę dziedzinę. Przekonał się, jak ważną rolę pełni sport w procesie rozwoju młodych, jakie ma znaczenie w budowaniu wspólnoty oraz jak można na jego gruncie, w sposób dalece niekonwencjonalny, realizować najwyższe wartości.

Michael P. Kerigan, wnikliwy badacz życia i nauczania Jana Pawła II na temat sportu, z podziwem pisał, że „Mamy teraz papieża ze sportową świadomością, papieża, który wybudował basen pływacki w papieskiej rezydencji i czesto korzysta z wypraw narciarskich jako formy osobistego relaksu wśród trudów swej pracy"

Jednym z ważniejszych zagadnień z punktu widzenia generaliów sportu jest rozstrzygnięcie kwestii dotyczącej stosunku Kościoła katolickiego do rzeczywistości ziemskich i aktywności człowieka na rzecz doskonalenia otaczającego świata. Bowiem bez akceptacji świata przyrodzonego i aktywności ludzkiej nie jest możliwy pozytywny stosunek do sportu, którego ontyczne podstawy są elementem rzeczywistości przyrodzonej, a sportowy postęp dokonuje się w procesie doskonalenia doczesności, której podstawowym elementem jest człowiek.

Idea rozstrzygnięcia niniejszych kwestii otrzymała nowy impuls w dociekaniach teologiczno-filozoficznych K. Wojtyły i później w nauce społecznej Jana Pawła II. Dotyczy to zwłaszcza okresu przedpontyfikalnego i monografii poświęconej filozofii M. Schelera oraz zagadnieniom dotyczącym teorii aktywności ludzkiej, przedstawionym obszernie w pracy *Osoba i czyn*. W pracach tych widać wyraźnie jak neotomistyczny personalizm zostaje wzbogacony o pewne elementy metody fenomenologicznej, egzystencjalizmu G. Marcela, personalizmu kreacjonistycznego P. Teilharda de Chardin, personalizmu społecznego E. Mouniera, a także polskiej filozofii czynu Hoene-Wrońskiego, Cieszkowskiego, Trentowskiego, Libelta i Mochnackiego. Jan Paweł II,

korzystając z dorobku swoich poprzedników, podjął próbę otwarcia Kościoła na „znaki współczesności" przez przekroczenie zarówno tradycyjnego teocentryzmu jak i postrenesansowego antropocentryzmu. Podkreśla, że humanizm chrześcijański skierowany jest „ku człowiekowi" Z tego też względu, w ramach szerszej teocentrycznej koncepcji rzeczywistości, winien być antropocentryczny. Człowiek stanowi wartość najwyższą w świecie przyrodzonym i dlatego winien stać się celem misji zbawczej Kościoła. Swemu stanowisku daje wyraz pisząc: „Człowiek jest pierwszą i podstawową drogą Kościoła (...) drogą, która prowadzi niejako u podstawy wszystkich dróg, jakimi Kościół kroczyć powinien" W ten sposób znika antynomia między humanizmem antropocentrycznym a chrześcijańskim teocentryzmem, między ziemskimi aspiracjami człowieka a obowiązkami względem Boga. Dążenie do wartości bezwzględnie najwyższej przebiega przez drugiego człowieka, a realizacja doczesnych planów człowieka znajduje się niejako na szlaku jego nadprzyrodzonych aspiracji. To z kolei jest dowodem, że antropocentryzm i teocentryzm nie są sprzeczne, co więcej, wzajemnie się dopełniają. „Im bardziej posłannictwo, jakie spełnia Kościół, pisze Jan Paweł II, jest skoncentrowane na człowieku, im bardziej jest, rzec można, antropocentryczne, tym bardziej musi potwierdzać się i urzeczywistniać teocentrycznie... O ile różne kierunki dziejowe i współczesne prądy myśli ludzkiej były i są skłonne rozdzielać, a nawet sobie przeciwstawiać teocentryzm i antropocentryzm, to Kościół, idąc za Chrystusem, stara się wnosić w dzieje człowieka organiczne i dogłębne zespolenie obojga"

Zlikwidowanie antynomii między antropocentryzmem i teocentryzmem ma kapitalne znaczenie dla sportu. Przede wszystkim nie stawia człowieka w sytuacji alternatywy wyboru: albo człowiek i jego sportowe aspiracje, albo Bóg i dążenie do duchowej doskonałości. Nie ma antynomii między wartościami sportu a wartościami duchowymi, ale jest ich zbieżność i harmonia. Do takiego ułożenia relacji w swym życiu zachęcał sportowców Jan Paweł II w czasie spotkania z okazji Wielkiego Jubileuszu Sportowców Roku 2000. Mówił wtedy: „Wasze umiłowanie sportu jest budulcem ludzkiej solidarności, przyjaźni i dobrej woli między narodami. Niech ćwiczenia fizyczne będą częścią waszego poszukiwania wyższych wartości, które kształtują charakter i dają wam poczucie godności i sukcesu... W rozumieniu chrześcijańskim samo życie jest współzawodniczeniem i zmaganiem o dobroć i świętość" Realizacja wartości w sporcie, związanych z doczesnym wymiarem człowieka, winna być zbieżna z realizacją wartości najwyższych, które podnoszą człowieka sportu i ukazują mu wznioślejsze horyzonty. Dobrze zorganizowany sport „jest nosicielem, pisze Jan Paweł II, niezwykle ważnych wartości moralnych i wychowawczych, stając się przez to szkołą cnót i wewnętrznej równowagi oraz zewnętrznej kontroli, a także wstępem do prawdziwych i trwałych zdobyczy"

Jan Paweł II, podążając szlakiem wyznaczonym przez Teilhardowską wizję ludzkiej *praxis* i czerpiąc z intelektualnego dorobku swoich poprzedników, tj. Jana XXIII i Pawła VI, podejmuje próbę dowartościowania, w ramach teocentrycznej kreacji Bożej, podmiotowej kreacji każdej osoby ludzkiej. Pragnie przezwyciężyć tradycyjne stanowisko, na które zwrócił uwagę E. Mounier

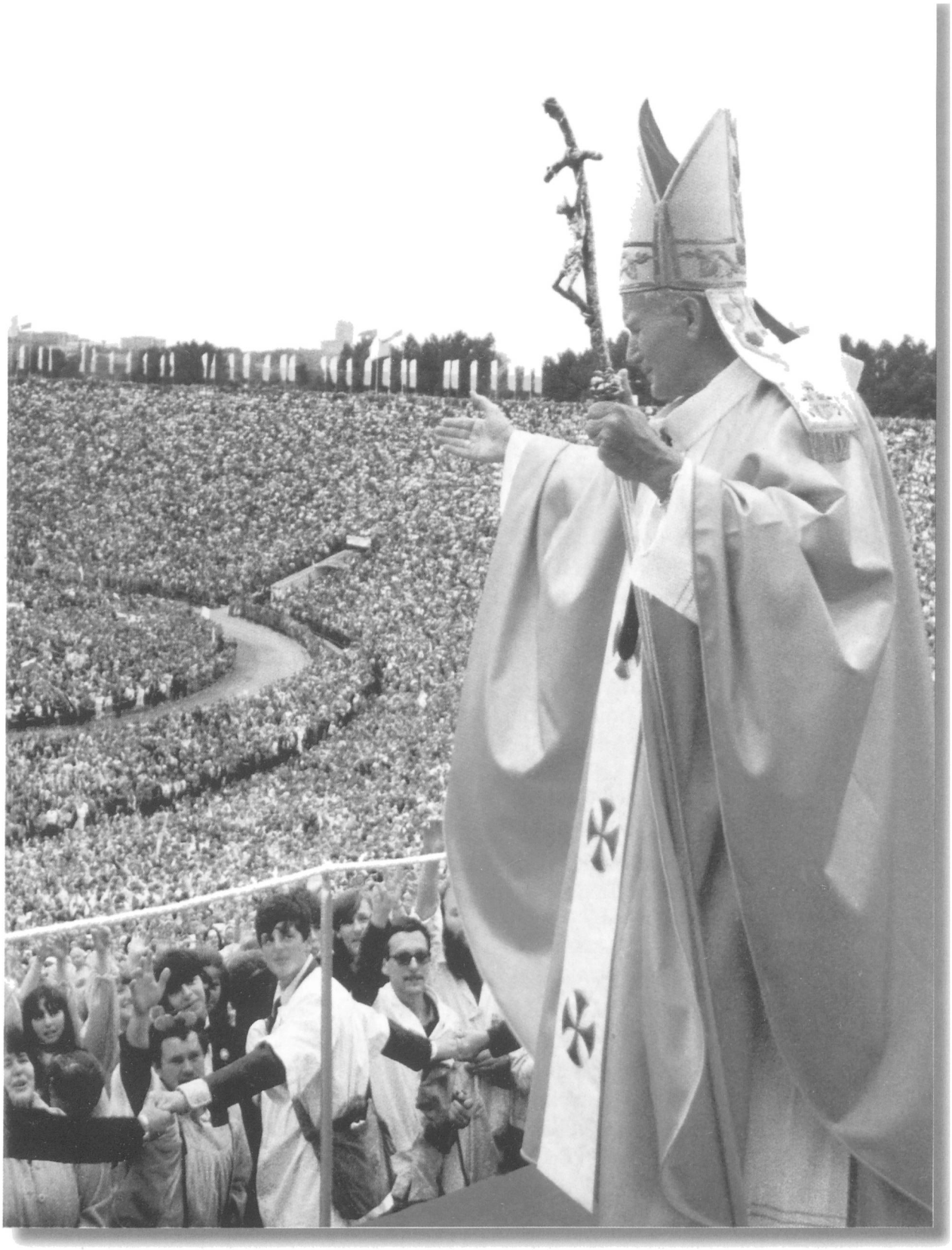

Tylko taki sport ma sens, w ktorym respektowane są podstawowe prawa i obowiązki wobec drugiego człowieka, w którym dominuje duch współdziałania i szacunku dla przeciwnika, w którym wreszcie powszechnym sposobem odniesienia jest bezinteresowna miłość

w koncepcji Narcyza i Herkulesa, w której krytykuje rezygnację człowieka z realizacji doczesnych aspiracji i ograniczenie swej aktywności do podziwu Boskiego dzieła stwarzania. Jan Paweł II stanął na stanowisku, że pierwotnym podmiotem wszelkiej twórczości jest Bóg, natomiast człowiek, dzięki Bożej łasce i odkupieniu, jest również podmiotem i kreatorem. Jan Paweł II ma na myśli nie tylko to, na co zwrócili uwagę J. Maritain i E. Mounier, a mianowicie autonomię osoby ludzkiej oraz wolność wyboru w przyrodzonym porządku działania, ale przede wszystkim czyn osoby. Czyn osoby i wszelkiego rodzaju sprawczość nie polega wyłącznie na przekształcaniu (zewnętrznej wobec osoby) rzeczywistości doczesnej, według starotestamentowego zalecenia o „czynieniu sobie ziemi poddanej" (Rdz 1, 28), ale przede wszystkim na doskonaleniu osoby. Jest to twórczość, dla której pierwszym tworzywem jest sam człowiek. Rozwinięcie problematyki autokreacji i samorealizacji poprzez czyn znajduje pełne rozwinięcie w encyklice *Laborem exercens*. Czyn ludzki, którego praca jest szczególnym przejawem, posiada nie tylko wymiar związany z kreacją świata, ale także autokreacją i swoistym sposobem wyrażania się przez twórczość. Upoważnia to Jana Pawła II do wydobycia z czynu, ludzkiej pracy personalistycznej wartości. To z kolei pozwala na stwierdzenie, że „praca stanowi podstawowy wymiar bytowania człowieka na ziemi" Bowiem przez pracę człowiek nie tylko doskonali otaczający go świat, „ale urzeczywistnia siebie" i „bardziej staje się człowiekiem" W tak rozumianej pracy nie chodzi

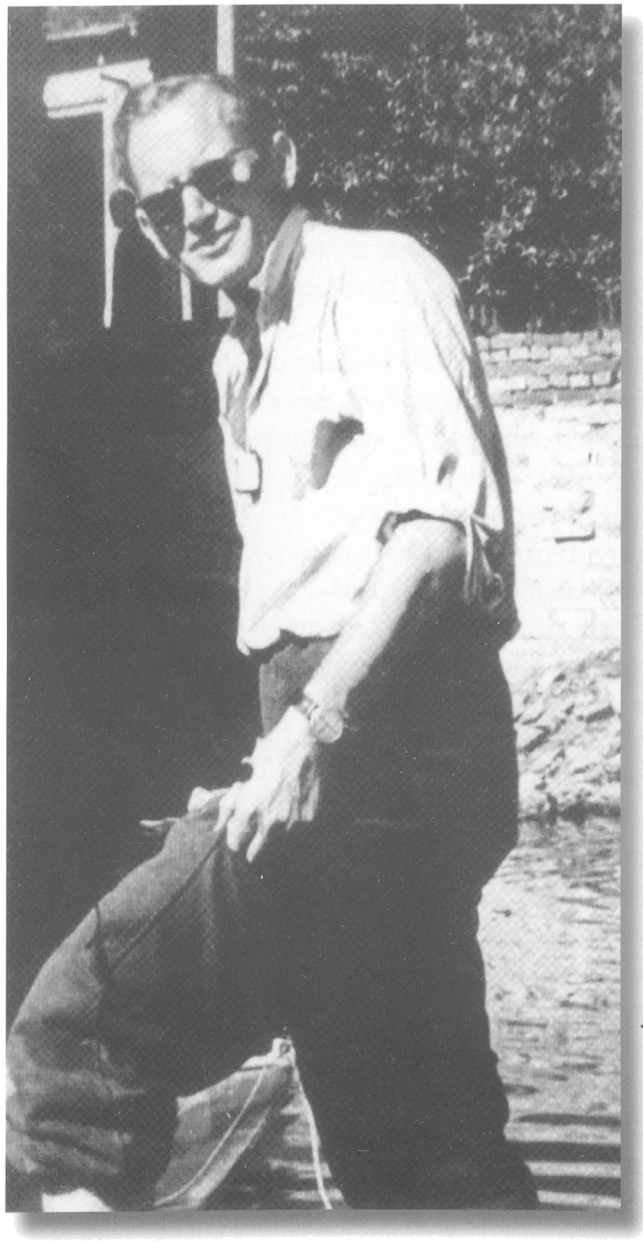

wyłącznie o cele przedmiotowe, ale przede wszystkim podmiotowe. Praca jest dobrem człowieka, posiada swój wymiar antropotwórczy, a także moralny, z racji przejawiania w niej godności osoby ludzkiej. W ten sposób Jan Paweł II wykazał wielką wartość ludzkiej aktywności, czynu i pracy, które w wymiarze teologicznym podnoszą człowieka do godności kontynuatora Boskiego dzieła stwarzania i partnera Boga. Nauczanie Jana Pawła II odnośnie aktywności ludzkiej jest w pewnym sensie proklamacją aktywności sportowej i stanowi chrześcijańską podwalinę pod nauki humanistyczne o sporcie.

W świetle nauczania Jana Pawła II wartość sportu nie tyle polega na realizacji swoistych celów (medal, rekord, pieniądze, sława, widowisko itp.), ile na możliwości realizacji w jego ramach celów autokreacyjnych i antropotwórczych, polegających na rozwoju osobowej struktury uczestnika sportu, która nie ogranicza się do ciała, ale obejmuje także sferę społeczną, psychiczną i duchową. Dobrze zorganizowany sport „staje się, zdaniem Jana Pawła II, ważnym elementem wychowania moralnego oraz społecznego, zarówno na płaszczyźnie osobistej jak i wspólnotowej"

Sport to także obszar samoprzejawiania się osób. Momentem samoprzejawiania jest czyn. Gdy sportowcy ćwiczą, współdziałają i rywalizują ma miejsce samoprzejawianie się osób, tj. ukazywanie wewnętrznej osobowej struktury, odkrywanie człowieczeństwa. Dlatego też, ze względu na walor sportu związany z samoprzejawianiem, jest on w pełni akceptowany przez Jana Pawła II. Bowiem sport pełni w tym przypadku rolę pewnego rodzaju szkoły moralnej doskonałości, stanowi etap przygotowania do życia naprawdę. Kiedy zaangażowane są w rywalizację wszystkie cielesne, intelektualne i duchowe potencje, kiedy emocje sięgają zenitu, człowiek staje się autentyczny, niejako nagi, w pełni zdeterminowany przez serce i swoje wnętrze. W takiej sytuacji jest w pełni prawdziwy, czyni zgodnie ze swoim stanem ducha i jednocześnie świadczy o sobie jako podmiocie moralnym. Dlatego też Jan Paweł II mówi, że „dobrego sportowca cechować musi uczciwość wobec siebie i wobec innych, siła moralna bardziej i większym stopniu niż siła fizyczna, wytrwałość, duch współpracy i poczucie społeczne, wspaniałomyślność, szlachetność, otwartość umysłu i serca, umiejętność dzielenia się..."

Zdarzające się naganne zachowania sportowców są złem. Zjawiska te nie świadczą przeciwko sportowi, lecz są wyrazem słabej kondycji moralnej człowieka i zniekształconego etycznego oblicza współczesnych społeczeństw. Bowiem sam sport, przy właściwej organizacji, zdaniem Jana Pawła II, jest „użytecznym treningiem cnoty męstwa, bazą do budowania w młodych ludziach harmonijnej, solidarnej oraz szlachetnej osobowości, otwartej na zrozumienie i współpracę z innymi"

Dowartościowanie rzeczywistości ziemskich, człowieka i jego aktywności w nauczaniu Jana Pawła II jest wielkim przełomem w rozwoju myśli chrześcijańskiej i stanowi teoretyczną podstawę dla humanistycznych nauk o sporcie. Przeobrażenia te są swoistym dowartościowaniem sportu, który jawi się jako jeden z ważnych obszarów samorealizacji i wszechstronnego doskonalenia człowieka. Sprzyja ukazywaniu najwyższych wartości i pomaga ich realizacji.

Dlatego też sport, mówi Jan Paweł II, powinien być postrzegany w dynamice służby... Jeżeli ma się na uwadze uczłowieczenie nie można nie dostrzec niezmiernie ważnego zadania ciągłej przemiany sportu w narzędzie podnoszenia człowieka do nadprzyrodzonej mety, do której został on powołany"

Problematyka człowieka i jego ciała znajduje się na głównym szlaku dociekań nauk humanistycznych o sporcie. Bowiem „celem sportu, jak słusznie naucza Jan Paweł II, jest człowiek, cały człowiek, w swym wymiarze cielesnym i duchowym" Ważne jest zatem uzyskanie odpowiedzi na pytanie, jakie jest usytuowanie ciała w ludzkim złożeniu, jaką pełni ono rolę i jaką przypisuje się mu wartość? „Kościół, zdaniem Jana Pawła II, zawsze interesował się problematyką sportu ponieważ przywiązuje on dużą wagę do tego wszystkiego, co przyczynia się konstruktywnie do harmonijnego oraz pełnego rozwoju człowieka, jego duszy i ciała"

Jan Paweł II przyjmuje podstawowe rozstrzygnięcia metafizyki tomistycznej i twierdzi, że człowiek jest bytem złożonym z duszy i ciała. Choć każdy z tych elementów ma różny porządek istnienia i działania, to są one ze sobą ściśle powiązane i stanowią *compositum humanum*. Dusza jest niezbędna dla ciała, a ciało dla duszy. Dusza zapewnia jedność obu tych elementów i stanowi formę ciała. Z drugiej strony ciało stanowi dla duszy oparcie, bez którego nie jest możliwa jej pełna aktualizacja.

Uznanie ciała za ważny element konstytuujący istotę ludzką stanowi jego dowartościowanie w kategoriach metafizyki. Skoro w ludzkim złożeniu pełni ono pozytywną funkcję, więcej, jest warunkiem pełnej aktualizacji duszy, to nie tylko zasługuje na uznanie i szacunek, ale domaga się dbałości i troskliwości. Oznacza to, że aktywność sportowa nie tylko jest pożądana, ale stanowi praktyczną odpowiedź na postulaty *eksplicite* bądź *implicite* wynikające z owej metafizyki. Metafizykę tomistyczną Jan Paweł II uzupełnia fenomenologiczną refleksją.

Twierdzi, że świadomość ciała ujawnia się wówczas, gdy człowiek działa, jest aktywny, spełnia czyn. Bowiem wtedy ujawnia się prawdziwy jego sens. „Można powiedzieć, pisze Jan Paweł II, że świadomość nadrzędności wpisana w definicję człowieczeństwa rodzi się na początku na gruncie specyficznie ludzkiej *praxis*. Świadomość ta zaś niesie w sobie specyficzne poczucie sensu ludzkiego ciała. Wyłania się ona właśnie stąd, że człowiek ma uprawiać ziemię i czynić ją sobie poddaną. To wszystko jest niemożliwe bez specyficznie ludzkiego poczucia sensu własnego ciała. Jeżeli pierwotny zapis ludzkiej świadomości włączony w tekst jahwistyczny wskazuje w całości opisu także na ciało, jeżeli zawiera pierwsze świadectwo odkrycia własnej cielesności... to wszystko to odsłania się nie na zasadzie jakiejś pierwotnej analizy metafizycznej, ale od strony dość wyraźnie ukonstytuowanej, konkretnej podmiotowości człowieka. Konstytucja tego ciała jest taka, że umożliwia mu bycie sprawcą specyficznie ludzkiego działania" Specyfika konstytucji ludzkiego ciała w nauce Jana Pawła II wynika z nadania mu archetypicznego sensu i wkomponowania go w człowieczeństwo człowieka, którego charakterystyczną cechą jest przeniknięcie całej struktury ludzkiej wymiarem duchowości. Dlatego też

6
POLSKA
7
8

należną ciału uwagę „powinno się poświęcać, pisze Jan Paweł II, w duchu poszanowania hierarchii najwyższych wartości moralnych i duchowych, które to z kolei wymagają wysiłku życia cielesnego w celu potwierdzenia absolutnego pierwszeństwa niematerialnej duszy stworzonej na podobieństwo Boga..." Jan Paweł II stoi na stanowisku, że „świadomość ciała" i poczucie jego „sensu ugruntowane jest w doświadczeniu pierwotnej samotności" i związane jest z „odkryciem całej złożoności ludzkiej struktury" Dzięki takiej konstytucji ciała człowiek może być sprawcą specyficznie ludzkiego działania. Dlatego też jest podmiotem nie tylko ze względu na „świadomość i samostanowienie, ale równocześnie przez swoje ciało"

Nadanie ciału podmiotowego wymiaru wynika ze szczególnej roli jaką ono pełni w ludzkim złożeniu oraz ze względu na znaczenie jakie ma do spełnienia w procesie wyrażania treści osobowych i komunikowania się osób. Ciało jest środkiem wyrazu struktury wewnętrznej osoby, jest w jakimś sensie zewnętrznym wyrazem jej wnętrza. Ciało tak mocno weszło w strukturę osobowego bytu, że stosunek do niego jest tożsamy ze stosunkiem do osoby, której ciało jest zewnętrznym obrazem. Ukazanie przez Jana Pawła II ciała jako współpodmiotu czynów ludzkich wyprzedza dotychczasowe rozwiązania

W odpowiedni sposób zorganizowany sport jest nosicielem moralnych i wychowawczych wartości. Jest szkołą cnót, wewnętrznej równowagi oraz zewnętrznej kontroli. Jest przygotowaniem do uzyskania prawdziwych i trwałych zdobyczy

występujące na gruncie nauk humanistycznych o kulturze fizycznej. Bowiem w teorii wychowania fizycznego ciała ludzkiego nie rozpatruje się w kategoriach podmiotowości. Jego semiotyczna rola, jaka jest mu przypisywana, nie ma zakorzenienia w strukturze wewnętrznej osoby, ale jest wynikiem pewnej kulturowej umowy.

W ujęciu ciała przez Jana Pawła II jego wartość uzależniona jest od stopnia integracji z duchową stroną osoby. Pełna integralność ciała i duszy jest rozwiązaniem modelowym, jakże pożądanym na gruncie sportu. Istotą bowiem sportu jest osiągnięcie takiego poziomu rozwoju, aby „siły ducha mogły przezwyciężać, jak pisał P. de Coubertin, ograniczone z natury możliwości ciała" Chodzi zatem o to, aby działania sportowca nie miały instynktownego charakteru, ale były wyrazem osobowego wnętrza. Taka jest chrześcijańska wizja człowieka integralnego, ale taki też jest chrześcijański ideał sportowca. Bycie prawdziwym sportowcem to nie tylko osiągnięcie najwyższej miary perfekcjonizmu cielesnego, ale przede wszystkim osiągnięcie najwyższych doskonałości duchowych, w taki sposób, aby czyny na boisku, obiektywizowane w ciele i poprzez ciało, odpowiadały wewnętrznemu porządkowi serca i rozumu. Mając to na uwadze, Jan Paweł II zwraca się tymi słowami do uczestników maratonu: „Czeka was długi bieg wymagający wysiłku i trudu. Najważniejszym celem każdego biegacza jest dotrzeć do mety. Życie można porównywać do swoistego maratonu, który każdy musi przebiec na swój sposób i we własnym tempie. Czeka nas jednak wspólna meta, którą jest spotkanie z Chrystusem. Ufam gorąco, że w Roku Jubileuszowym każdy człowiek uświadomi sobie sens i wartość życia"

Teologiczna wartość ciała ludzkiego w nauce Jana Pawła II wynika przede wszystkim z faktu stworzenia go przez Boga i potwierdzeniu go we Wcieleniu Chrystusa. Mając na uwadze „ten nadprzyrodzony aspekt ciała, mówi Jan Paweł II, słowa św. Pawła są tu dla nas oświecającym ostrzeżeniem: >Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga? Chwalcie więc Boga w waszym ciele! (1 Kor 6, 15; 19-20). Oto, droga młodzieży, w ogólnym zarysie nauka pochodząca z Objawienia, mówiąca o wielkości oraz godności ciała ludzkiego stworzonego przez Boga a odkupionego przez Chrystusa. Na tej podstawie Kościół niestrudzenie poleca podnoszenie wartości tego wspaniałego narzędzia, jakim jest ciało..." Osią konstytuującą ów chrystologiczny namysł nad ludzkim ciałem jest Chrystus, Bóg i człowiek zarazem, istota cielesna i jednocześnie duchowa. Dwoistość natur Chrystusa znajduje niedoskonałe odwzorowanie w człowieku, w którym ciało łączy się z duszą, doczesność z transcendencją i upadła natura z naturą Boga. Wielkość ciała człowieka wynika z doskonałości ciała Chrystusa, które jest jego paradygmatem, stanowi strukturę Kościoła i jest sposobem komunikacji z Bogiem. Zatem celem człowieka jest dążenie do pełnej Chrystusowej doskonałości, wyrażającej się w pełnej integracji bytu osobowego. Wcielenie i Zmartwychwstanie Chrystusa stanowią nobilitację ludzkiej cielesności przez ponowne jej wyniesienie do początku bytowania. Zatem owe archetypiczne wydarzenia spowodowały, że ludzkie ciało każdej historycznej

osoby uzyskało najwyższą wartość i stało się sceną nadzwyczajnej świetności, godności i wyniosłości.

W procesie szkolenia sportowego, w którym wiele wysiłku kierowanego jest na doskonalenie ciała, nie powinno się zapominać o tym paradygmacie ciała, który jest udziałem Chrystusa. Dlatego też wielki trud i wysiłek w sporcie powinien być skierowany nie tylko na ciało, ale także na ducha, w taki sposób, aby osiągnąć pełną integrację. Bowiem „każdy sportowiec jest powołany, „aby być sprawnym zawodnikiem Chrystusa, to znaczy wiernym i odważnym świadkiem Jego Ewangelii" Ciało w nauczaniu Jana Pawła II to nie tylko element struktury osobowego bytu, ale także współpodmiot procesu powoływania do życia nowych istnień ludzkich. W akcie tym, który jeszcze do niedawna był wyłączną domeną Boga, bierze podmiotowy udział osoba ludzka, a także ludzkie ciało. Bycie kontynuatorem Boskiego dzieła stwarzania i partnerem Boga w powoływaniu nowych istnień ludzkich, a więc istnień posiadających najwyższą wartość w świecie przyrodzonym, jest teologiczną, najbardziej wzniosłą nobilitacją osoby i jej ciała.

W ten sposób, dzięki prokreacyjnym zdolnościom, osoba i ciało ludzkie zostają wprowadzone w sferę najwyższych wartości chrześcijańskich - *sacrum*. „Ciało, pisze W. Półtawska, komentator *Teologii ciała* Jana Pawła II, poprzez swoje najgłębsze związanie ze zdolnością przekazywania osobowego życia staje się narzędziem w służbie *sacrum*. Oto dlaczego św. Paweł nazywa części seksualne członkami najwrażliwszymi w człowieku, a zarazem najbardziej domagającymi się szacunku, ukrycia" W związku z tym, ciało ludzkie „domaga się szacunku" ze strony sportowców i ich opiekunów. Bowiem ciało, będące ze swej natury częścią przyrody, daleko poza nią wykracza i osiąga najwyższy stopień doskonałości, gdy znajduje swe uzasadnienie w porządku teologicznym. Obliguje to sportowców do takiego odniesienia względem ciała, jaki jest należny wyjątkowym wartościom.

Zagadnienia etyczne tkwią w samym centrum nauk humanistycznych o sporcie. Dla ich oznaczenia używa się najczęściej kategorii zapożyczonej z języka angielskiego *fair play*. Oznacza ona tyle, co czysta gra i najczęściej kojarzona jest z bezinteresownym poszanowaniem reguł gry, szacunkiem dla przeciwnika, zachowaniem równych szans w walce, nie wykorzystywaniem przewagi losowej, minimalizacją cierpień przeciwnika i rezygnacją z praktycznych korzyści.

Jan Paweł II buduje swą koncepcję etyki na podstawach tomizmu, jednocześnie wzbogacając go fenomenologią schelerowską. Według niego każdy czyn człowieka ma swój wymiar etyczny i wiąże się z jego przeżywaniem. To przeżywanie dotyczy przede wszystkim jego wnętrza. Jednakże każdy czyn odbywa się przez kontakt wnętrza człowieka ze światem zewnętrznym, a ten dokonuje się zawsze w ciele i poprzez ciało. Zatem nie tylko czyn i osoba mają wydźwięk etyczny, ale także cielesna strona ludzkiej istoty.

Jan Paweł II przeciwstawia się wszelkim nurtom etyki relatywistycznej i opiera swe poglądy na założeniach etyki normatywnej. Człowiek nie tworzy prawa moralnego, bowiem ono „pochodzi od Boga i w nim ma swoje

źródło" Prawo to jest nazywane prawem naturalnym, które „zostało wpisane w naturę istot obdarzonych rozumem i skłania je ku właściwemu celowi. (...) Jest to prawo wewnętrzne, napisane nie atramentem, lecz Duchem Boga żywego; nie na kamiennych tablicach, lecz na żywych tablicach serc..." Zadaniem człowieka jest odkrycie tego prawa i postępowanie zgodnie z nim. „Cała osoba, powiada Jan Paweł II, włącznie z ciałem, zostaje powierzona samej sobie i właśnie w jedności duszy i ciała jest podmiotem własnych aktów moralnych"

Etyczny sens osoby i ludzkiego ciała w sposób najpełniejszy ujawnia się w porządku oblubieńczym i archetypicznym, które wymagają odsłonięcia w swej prostocie i czystości oraz ukazania w całej prawdzie jako znak Bożego obrazu. Teologiczna etyka Jana Pawła II jest różna od tej etyki, jaka występuje na gruncie sportu. W koncepcji etyki Jana Pawła II człowiek nie tworzy norm, ale jedynie je w sobie odkrywa i stara się im podporządkować. Etyka ta przeciwstawia się wszelkiego rodzaju stanowiskom etycznym o charakterze relatywistycznym, sytuacyjnym i okolicznościowym. Nie dopuszcza rozwiązań połowicznych. Nie zezwala na dostosowywanie norm do określonej sytuacji na boisku sportowym. Nie dopuszcza subiektywnej interpretacji zachowań sportowców: zło jest zawsze złem a dobro dobrem. *Faul*, choćby taktyczny, jest zawsze naganny.

Koncepcja etyki Jana Pawła II ma charakter personalistyczny. Odwołuje się do tzw. normy personalistycznej, która występuje w dwojakiej postaci: negatywnej i pozytywnej. Pierwsza z nich stanowi zabezpieczenie osoby ludzkiej przed różnego rodzaju nadużyciami. Jej treść wynika z I. Kanta imperatywu kategorycznego, wedle którego człowieka nie można nigdy używać jako środka, ale zawsze winien on stanowić cel. Jest jednocześnie nawiązaniem do aksjologicznego porządku bytów przedstawionego przez Tomasza z Akwinu. W jego świetle każdemu bytowi we wszechświecie, ze względu na posiadaną wartość, przysługuje odpowiednie miejsce na aksjologicznej drabinie. Byty niżej usytuowane w hierarchicznej strukturze winny służyć bytom usytuowanym na wyższym szczeblu. Bytem usytuowanym najwyżej, posiadającym najwyższą wartość w świecie stworzonym jest osoba, której wszystkie byty winny być podporządkowane i jej służyć. Wszelkiego rodzaju próby odwracania tego porządku, są gwałtem na osobie, poniżeniem jej i degradacją.

Istnieje również pozytywna postać normy personalistycznej. Czerpiąc z dorobku intelektualnego M. Schelera, Jan Paweł II dowodzi, że najbardziej wartościowym odniesieniem do osoby jest bezinteresowna miłość, która zabezpiecza ją przed uprzedmiotowieniem. Moc tej normy wynika z bezinteresownego obdarowania miłością w taki sposób, że osoba obdarowana otwiera się na ten dar i obdarowuje miłością w taki sam sposób. W relacji tej osoba czyniąca dar miłości afirmuje „ja" osoby obdarowanej, ta z kolei odpowiada tym samym, tak, że nie ma już odrębnych „ja", ale są „ja" zintegrowane w interpersonalnej wymianie darów.

Jana Pawła II norma personalistyczna w postaci negatywnej wchodzi w gąszcz podstawowych problemów etycznych współczesnego sportu. Bo-

wiem dotyka zagadnienia jakże fundamentalnego, a mianowicie instrumentalnego traktowania osoby / sportowca. Przykładów takich praktyk w sporcie jest nadto dużo aby je przywoływać. Dochodzi do nich wówczas, gdy zawodnicy i ich opiekunowie są tak zapatrzeni w blask złotego medalu, w mistrzostwo, rekord, że tracą orientację w aksjologicznym oraz etycznym porządku i decydują się na operowanie sportowcem jak narzędziem. W świetle negatywnej postaci normy personalistycznej takie postępowanie jest niedopuszczalne, bowiem stanowi degradację i poniżenie osoby / sportowca, który winien być zawsze celem działania, bez względu na sytuacje i okoliczności. „Niestety, pisze Jan Paweł II, w tego typu przedstawieniach zostaje zachwiany sens sportu, w celach mu obcych lub zupełnie przeciwnych samej jego naturze. Zostaje on wówczas wykorzystany do innych celów, a co najgorsze, że tego typu manifestacje przyczyniają się do uwolnienia niecnych uczuć nienawiści, rywalizacji a nawet zemsty, przekształcając w ten sposób miejsca i chwile rozrywki, radości i pogody ducha w miejsca strachu, zagrożenia oraz żałoby"

Pozytywna postać normy personalistycznej zastosowana do rzeczywistości sportu jednoznacznie wskazuje, że najwłaściwszym sposobem odniesienia osoby jest bezinteresowna miłość. Nie tylko do partnera z zespołu, ale także do przeciwnika rywalizacji sportowej. Ta miłość dlatego posiada tak dużą moc, ponieważ jest bezinteresowna, nic nie oczekuje w zamian. Ważnym elementem przekazywania daru miłości jest ludzkie ciało, które w tym przypadku pełni funkcje znaku. Jest obrazem miłości Boga oraz wyrazem miłości osoby. W świetle tego, etyczna wartość ciała polega na precyzyjności wyrażania w ciele i poprzez ciało wewnętrznych treści osobowych. Zatem pozytywna postać normy personalistycznej Jana Pawła II nie zatrzymuje się na respektowaniu pisanych regulaminów czy przepisów oraz przyjęciu norm kulturowych, ale nakazuje podporządkowanie się absolutnym normom ustanowionym przez Boga, które zabezpieczają przed degradacją i wskazują, że najwłaściwszym sposobem odniesienia do osoby / sportowca jest bezinteresowny dar miłości. Przeciwieństwem miłości jest nienawiść, której skrajnym wyrazem jest przemoc. Przemoc, która „jest zawsze obrazą, pisze Jan Paweł II, ubliżeniem człowiekowi, zarówno temu, który jest jej sprawcą, jak i temu, który jest jej ofiarą. Przemoc jest niedorzecznością, ogromnym absurdem, zwłaszcza gdy ma miejsce podczas zawodów sportowych..."

Przedstawiony zarys nauczania Jana Pawła II wyraźnie wskazuje, że sportu nie można analizować w sposób wyizolowany od szerszego horyzontu poznawczego. Sport w ujęciu Jana Pawła II to nie tylko rzeczywistość kulturowa, ale także teologiczna. W centrum refleksji o sporcie stoi osoba: duch i ciało, które wiąże się z tajemnicą Wcielenia oraz wynika z faktu, że Słowo Boże stało się ciałem. Takie ujęcie sportu w wyraźny sposób podnosi go w górę, mimo widocznemu jego ciążeniu w dół. Mówiąc o ciążeniu w dół nie chodzi o jego zasięg i dynamikę rozwoju w XX wieku. Bo tutaj postępy wyglądają nad wyraz okazale. Chodzi przede wszystkim o ten jego wymiar, który sięga „do początku" i wiąże się z jego antropologicznymi, społecznymi, aksjologicznymi i etycznymi podstawami.

Sport w wizji Jana Pawła II to rzeczywistość doskonała, której najlepszą egzemplifikacją jest archetypiczny porządek. Niestety, mówi Jan Paweł II, „obok sportu, który pomaga człowiekowi, istnieje inny sport, który mu szkodzi; obok sportu, który uszlachetnia ciało, istnieje sport, który je poniża i zdradza; obok sportu, który służy wzniosłym ideałom, jest też sport, który zabiega wyłącznie o zysk; obok sportu, który jednoczy, jest też sport, który dzieli" Nauczanie Jana Pawła II świadczy o docenieniu sportu, który jest w potencji stania się doskonałym fragmentem rzeczywistości, mogącym być dla innych wzorem. Bowiem „każdy rodzaj sportu nosi w sobie bogate dziedzictwo wartości, które powinny być zawsze na porządku dziennym, by można było je realizować: trenowanie odruchów, wyważone zaangażowanie własnych energii, kształtowanie woli, kontrola wrażliwości, przygotowanie metodyczne, wytrwałość, wytrzymałość, znoszenie trudów i niewygód, panowanie nad własnymi władzami, poczucie lojalności, umiejętność podporządkowania się zasadom, duch wyrzeczenia i solidarności, wierność zobowiązaniom, wspaniałomyślność wobec pokonanych, pokój ducha po porażce, cierpliwość wobec wszystkich..."

Jan Paweł II w swoim nauczaniu dokonał teologicznej rehabilitacji i nobilitacji ludzkiego ciała oraz sportu, który już nie tylko posiada kulturowy sens, ale także najgłębszy sens teologiczny. Sens ten pozwala patrzeć na sport i oceniać go w perspektywie najwyższych wartości chrześcijańskich. Dlatego też sportowcom życzy, aby „sportowe zmagania pomogły" im „zmierzać ku najwyższym celom", do których ich „wzywają igrzyska życia"

Przywoływany już Michael P. Kerigan tak w taki syntetyczny sposób przedstawia stosunek Jana Pawła II do sportu: „Refleksje Jana Pawła II o sporcie wyrażają pozytywne i optymistyczne zrozumienie sportu. Jako 'Kościół istniejący we współczesnym świecie' musimy wziąć się za eksplozję atletyzmu. Sport i przesłanie *Ewangelii* nie współzawodniczą ze sobą. W pewnym sensie one uwypuklają i dopełniają się wzajemnie w unikalny sposób, który zachęca do osobowościowego spełnienia się, rozwoju społeczeństwa i kultury humanistycznej, a wreszcie oferują drogę ku światowemu pokojowi. Tak jest, sport może zmieniać świat. Jako chrześcijanie nieustannie stykamy się z wyzwaniami, by poszukiwać dróg promowania sportu we współczesnym świecie w świetle ideałów Chrystusowych. Wnikliwy punkt widzenia Jana Pawła II daje nam jasne dyrektywy i cele o jakie należy walczyć"

Nauczanie Jana Pawła II jest trudne i wymagające. „Czy ludzie sportu je rozumieją? Wzruszeni na audiencji wierzą w to mocno. Potem już mniej. Ale Jan Paweł II znał dobrze ten typ zwątpień, który przynosi konfrontacja idei z realiami świata. Bo dostrzegał także i w sporcie tę nieustannie podnoszoną, przygasającą i znowu odradzającą się walkę o czystość gry. Jak w życiu: częste porażki i wieczna nadzieja". Jan Paweł II też wiedział, przy całym szacunku dla sportu i ciała człowieka, że o ich przyszłych losach zadecyduje kultura intelektualna, moralna i wrażliwość duchowa.

Do służby Bogu i Ojczyźnie należy się przygotować od lat najmłodszych z całym wysiłkiem, kształcąc i formując: serce - cnotami, umysł - naukami, ciało - ćwiczeniami.

Ks. Stanisław Konarski

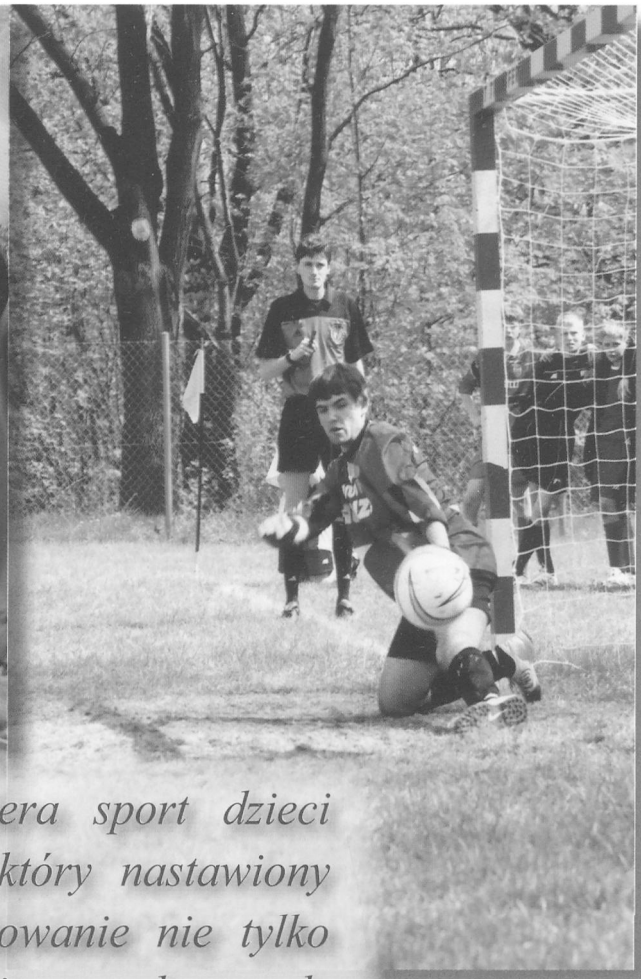

Kościół wspiera sport dzieci i młodzieży, który nastawiony jest na wychowanie nie tylko syna, córki/mistrza, ale przede wszystkim syna, córki/człowieka

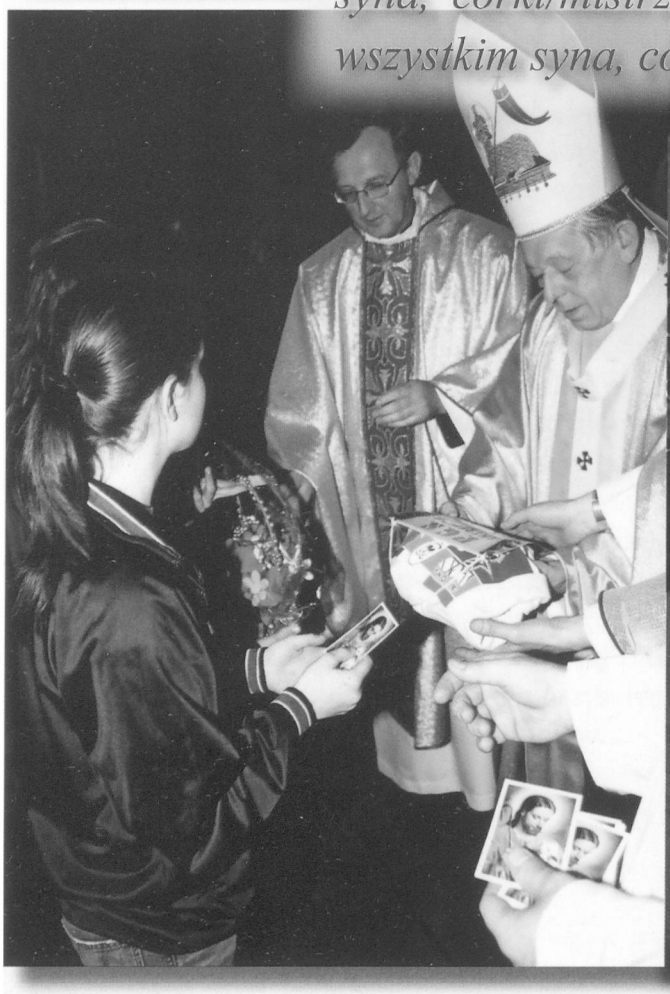

5. Sport w nauczaniu episkopatów narodowych

Sport a życie chrześcijańskie

Episkopat Włoch w 1995 r. w Liście pasterskim zatytułowanym *Sport a życie chrześcijańskie* zwraca uwagę na potrzebę refleksji pastoralnej nad sportem, ze względu na jego powszechny wpływ na świat współczesny. Sport jest dziedziną, obok muzyki, szczególnie cenioną przez młode pokolenie. Zajmuje pierwszoplanowe miejsce w środkach masowej komunikacji i przyciąga ogromne środki finansowe. Sport też ujawnia kierunki rozwoju i napięcia obecnych czasów, ukazuje także aspiracje społeczeństw cywilizowanych, stając się precyzyjnym narzędziem diagnostycznym, lustrem naszego czasu. Sport nie tylko ujawnia, ale i generuje określone zachowania, które wpływają na życie społeczne. „Spójrzcie jak gra współczesna generacja, pisze Mc Luhan, a być może znajdziecie w tym klucz do jej kultury"

Z uwagi na fakt, że w sporcie ujawniają się różnorodne problemy psychologiczno-socjalne współczesności i cywilizacji przemysłowej w postaci frustracji, zagubienia, rozżalenia, wywołujące agresję i przemoc, istnieje potrzeba podporządkowania sportu prawdziwej i całościowej wizji człowieka, która wzywa go do respektowania miłości drugiego, współpracy i solidarności.

Zdaniem Episkopatu sport odgrywa ważną rolę w procesie wchodzenia Kościoła między młodych i tworzenia możliwości wzajemnych kontaktów w grupie rówieśników, przy poszanowaniu naturalnego cyklu ich wzrostu. Przeciwstawia się wszelkim próbom przypisywania Kościołowi negatywnego stosunku do sportu. Bowiem działanie Kościoła ukierunkowane jest szczególnie na to wszystko, co ma znaczenie i wartość w kulturze i życiu danej epoki. Dotyczy to w pełni dziedziny sportu. Dlatego też należy „odrzucić, czytamy w Liście, jako historycznie i doktrynalnie fałszywą, opinię, według której Kościół nigdy nie troszczył się o sport i w żaden sposób nie powinien się o niego troszczyć"

Zainteresowanie Kościoła fenomenem sportu wynika między innymi z faktu, że sport i w ogóle gry są aktywnościami głęboko ludzkimi, które ratują osobę przed zamknięciem w świecie konsumpcji i utylitaryzmu. Ponad-

SALOS

Nie chodzi o to, co Kościół ma do powiedzenia ludziom sportu, ale chodzi o to, co ludzie sportu mają do powiedzenia Kościołowi

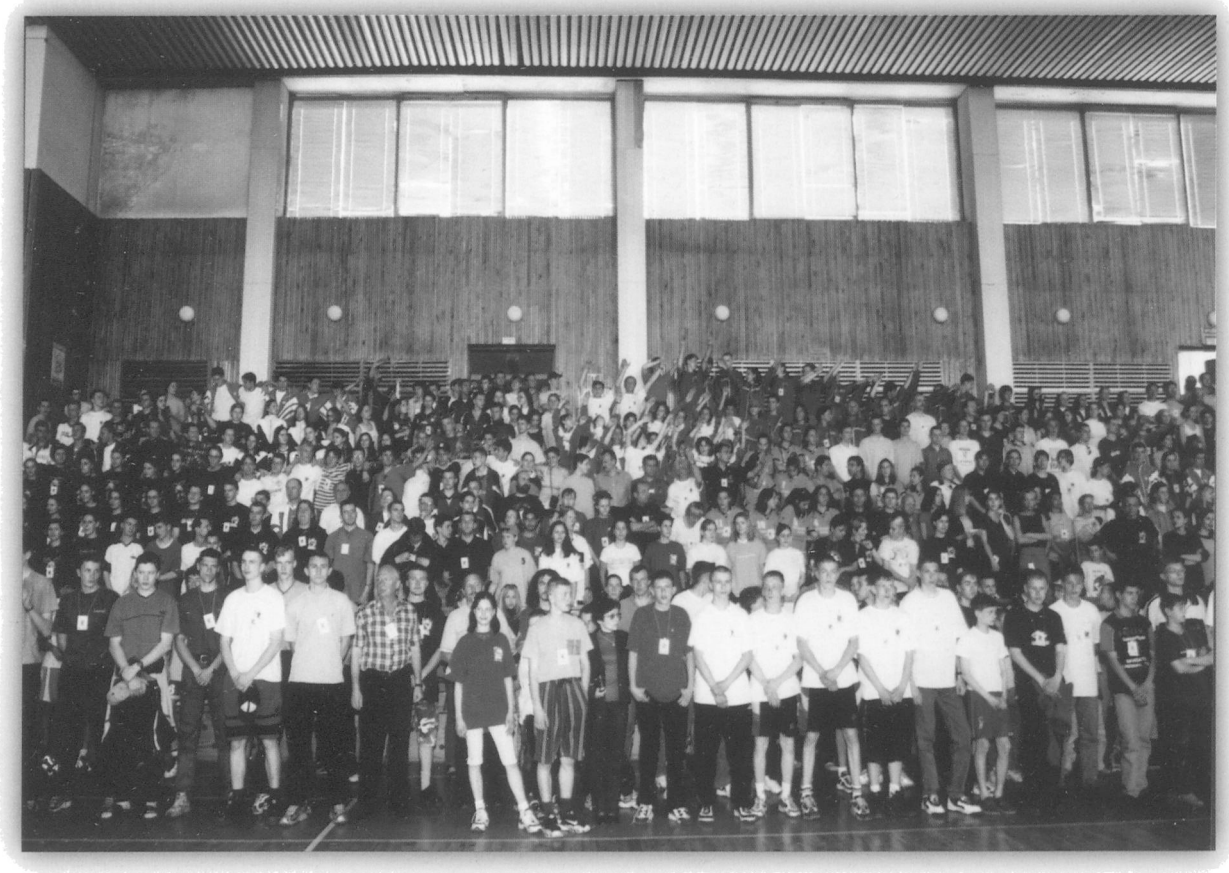

to sport, przez posiadanie wielkiego potencjału edukacyjnego, stanowi prosty sposób integralnego wychowania człowieka. Dlatego też z pozycji chrześcijańskiego humanizmu nie można nie patrzeć z wielką życzliwością na całe to dobro, które wyłania się ze sportu: przede wszystkim szczególna troska o osobę, o jej wolność, inteligencję, wolę i cielesność oraz wielka otwartość na innych i całe społeczeństwo.

Episkopat Włoch, kreśląc chrześcijańską wizję sportu nie podziela sta-

nowiska tych, którzy idealizują sport, którzy „chcieliby uczynić z niego pewien rodzaj świeckiej religii, opartej na ideałach pokoju, braterstwa, lojalności i spotkania między narodami. Nie podziela też stanowiska tych, „którzy widzą w sporcie wszelkie zło i wynaturzenie, źródło dewiacji, przemocy i manipulacji społeczno-politycznej" Kościół, rozpoznając sport, analizuje go na płaszczyźnie ludzkiej i chrześcijańskiej, które jest ewangelicznym poznaniem, będącym połączeniem wiary i wiedzy ludzkiej.

Potrzebny jest, w myśl Soboru Watykańskiego II, nowy dialog między

Kościołem a sportem, w którym nie chodzi tylko o to, co ma do powiedzenia Kościół ludziom sportu, ale, co ma do powiedzenia sport Kościołowi.

Sport, będąc wpisany w odwieczny plan stworzenia i zbawienia oraz służąc człowiekowi, związany jest z wartościami moralnymi. Nie można zatem wiary i wartości chrześcijańskich traktować jako pewnej nakładki, dodatku do działalności sportowej. Bowiem wiara angażuje się do końca i zdolna jest nadać praktyce sportowej jej pełny wymiar ludzki. Dlatego też wymiar chrześcijański sportu nie może sprowadzać się do kilku pobożnościowych praktyk, wykonywanych co jakiś czas, ale winien być raczej propozycją nowego stylu życia. Zatem nie chodzi jedynie o zastosowanie w sporcie wartości etycznych, ale o odnalezienie w nim prawdy - i życie tą chrześcijańską prawdą o człowieku i społeczeństwie, która oświeca i dowartościowuje różne wymiary ludzkiego życia, w tym rozrywkę, grę i sport. Tworzenie jakichkolwiek reguł gry, bez osadzenia ich na integralnej wizji człowieka, bez odwołania się do wartości duchowych i etycznych, zubaża sport i pozbawia go jego wielkich walorów wychowawczych i społecznych.

Przez akt stworzenia Bóg zorientował wolnego człowieka na dobro i piękno, ale człowiek, w wyniku grzechu, kuszony siłami zła ma straszliwą możliwość odrzucenia tego całego daru Stwórcy. Dlatego też cała rzeczywistość jest dwuznaczna. Tak samo sport może być wspaniałą szansą rozwoju, jak i okazją do alienacji i upadku. Z tego też względu sport musi być mądrze kierowany, aby służył dobru człowieka.

Kościół interesuje się sportem dlatego, gdyż interesuje się człowiekiem. Choć sport nie jest istotowym dla życia człowieka i społeczeństwa, to jednak dotyka fundamentalnych aspektów dla formacji osoby, w wymiarze relacyjnym do innych i do całego świata stworzonego. Jednak nie może być uważany za cel najważniejszy, ale winien być lokowany na odpowiednim szczeblu hierarchii wartości. Nie jest on ani celem, ani środkiem do celu, ale wartością - dla człowieka i kultury, miejscem humanizmu i cywilizacji, które czasami okazuje się miejscem degeneracji jednostki i społeczeństwa. Z punktu widzenia etyki, celem obiektywnym sportu jest bycie w służbie całego człowieka, respektowanie jego godności i wolności oraz sprzyjanie jego integralnemu rozwojowi. Oderwanie sportu od wartości etycznych służy propagowaniu konsumpcjonistycznej wizji życia. W sporcie winno być czynne sumienie jako światło i przewodnik w kierunku dobra, prawdy i piękna. Fundamentalną rolę winno pełnić „prawo naturalne", z którego biorą swój początek inne prawa. Taki sport jest obszarem wartości, dziedziną współformującą człowieka oraz współtworzącą jego kulturę i cywilizację.

W sporcie i grze dominować powinna zabawa, rozrywka, radość, wolność, święto, twórcza spontaniczność, fantazja, wewnętrzna odnowa, spotkanie z innymi, bezinteresowność i symbolika. Wtedy sport i gra jest sposobem wyrażania siebie w najlepszy z możliwych sposobów. Poddanie ich wpływom zewnętrznym, takim jak korzyść i zarobek, powoduje zatracenie wymienionych wartości i sprowadzenie osoby do siły produkcyjnej i konsumenta. Na ten temat Jan Paweł II mówił: „Sport jest radością życia, grą i zabawą, jako taki

winien być promowany i może oczyszczony z nadmiaru techniki i profesjonalizmu, poprzez powrót do bezinteresowności, do jego wielkich walorów jako środka nawiązywania przyjaźni i dialogu, otwierania się na innych oraz wyrażania własnego bogactwa. Stawia to sport ponad twardymi prawami produkcji i konsumpcji i ponad każdą inną, czysto utylitarystyczną i hedonistyczną koncepcją życia"

Biskupi włoscy stwierdzają, że objawienie biblijne oraz wiara chrześcijańska ukazują bardzo pozytywną wizję ludzkiego ciała, które stanowią podwalinę jego pełnego (teologicznego) dowartościowania. Ciało człowieka jawi się jako wartość w wielu fragmentach biblijnego opisu. Jest obecne w stwórczym akcie Boga, odgrywa ważną rolę, kiedy przyobleka się w Słowo Życia w dziewiczym łonie Maryi, budując swe mieszkanie między ludźmi, ale także, gdy uczestniczy w zmartwychwstaniu Chrystusa i ostatecznym zwycięstwie nad śmiercią.

Ciało człowieka winno być zawsze analizowane w całości z osobą. Od niej odłączone i zredukowane do kategorii rzeczy lub narzędzi, deptane jest w swej nienaruszalnej godności, która jemu przynależy z racji bycia konstytutywną częścią ludzkiej osoby. W ten sposób naturalna zdolność sportu do wychowywania i promowania osoby zostaje odwrócona do góry nogami i przemienia się w antyświadectwo i antywychowanie.

Sport, zdaniem Piusa XII, winien być kuźnią cnót ludzkich i chrześcijańskich. Dlatego ważne jest, aby współzawodnictwo i rywalizacja nie była rozumiana jako zwyciężanie nad innymi, ale nad samym sobą, w grze i wyzwaniu. Bowiem gra się razem, w uczciwej i pogodnej rywalizacji, a nie przeciw. Dlatego trzeba podjąć wielki wysiłek wyjaśniania na czym polega współzawodnictwo i wychowanie oraz formacja moralna do uczestnictwa w rywalizacji. Samo współzawodnictwo jest pozytywne, natomiast agresja jest zgubna, rywalizacja przynosi korzyści, ale wrogość jest zabójcza, sam wysiłek buduje, natomiast przemoc niszczy.

Sport w swej praktyce jest dwuznaczny i nie jest w stanie na mocy własnych zdolności realizować te pozytywne wartości i potencjały, które posiada. Musi być podtrzymywany i kierowany, aby mógł wyrazić swe pozytywne potencjalności.

Spektakularność sportu, u której podstaw tkwią wartości estetyczne, podtrzymujące godność i piękno, nie jest sama w sobie negatywna. Jednak nadmierny czy dominujący udział zaplecza informacyjnego, ekonomicznego i promocyjnego podporządkowuje sport prawom produkcji, rynku i zysku. Gra się nie po to, aby wygrać, ale żeby zarobić. Tu właśnie znajdują się korzenie ciężkich dewiacji, jak doping i przekupstwo.

Kościół czując się odpowiedzialny za sport kieruje się przesłaniem chrześcijańskim, które w swym centrum stawia człowieka z jego najwyższą i niezmienną godnością, stworzonego na obraz Boży, zbawionego przez Chrystusa i uświęconego przez Ducha Świętego. Kościół jest przekonany, że światło wiary oferuje znaczący i oryginalny wkład w humanizację sportu, jednocześnie wzmacniając autentyczne możliwości ludzkiego i społecznego wzrostu człowieka.

W sporcie nie chodzi wyłącznie o zwycięstwo, chodzi o cos waz-niejszego i bardziej fundamentalnego, a mianowicie o harmonijny wzrost uczestnikow sportowej rywalizacji

Kościół oferuje specjalny program duszpasterski, który promuje sport, odpowiada na potrzeby sportowców i daje możliwość życia pełnego nadziei. Pierwszą sprawą jest uświadomienie sobie przez wspólnotę kościelną siły, jaką ma sport w procesie wychowania. Wartość wychowawcza sportu nie tylko wiąże się ze sportowcami, ale także ich opiekunami oraz kibicami. Dotyczy również tego wymiaru sportu, w którym dominującą rolę pełni widowiskowość oraz komercja. „Cały sport, powiada Jan Paweł II, musi być formatorem, to znaczy dać swój wkład do integralnego rozwoju osoby ludzkiej"

Sport jest jednym ze sposobów harmonijnego rozwoju człowieka, osiągnięcia osobowej dojrzałości, tożsamości i afirmacji własnego „ja" Nie ma równomiernego wzrostu bez poczucia własnej wartości, bez doświadczenia sukcesu. Jego brak często powoduje zamknięcie się w sobie, niepewność, lęk, ucieczkę w alkohol i narkotyki oraz fanatyczny i agresywny ekstremizm.

Zapał i zdrową rywalizację należy promować i ukierunkowywać. Bowiem według chrześcijańskiej mądrości wychowawczej celem sportu nie jest zwyciężanie za wszelką cenę, ale najważniejsza jest afirmacja siebie i innych, w całkowitym respekcie dla osoby ludzkiej.

Kościół z dystansem odnosi się do koncepcji traktowania sportu jako cywilizowanej wojny, wyładowania drzemiącej w człowieku agresywności, przemocy i wojowniczości. Chrześcijańska wizja sportu proponuje własną perspektywę wymagającą od uczestników sportu postawy służby, nie tylko względem sportu, ale także względem osoby i społeczeństwa.

Bogactwo edukacyjne sportu nie polega na możliwości doskonalenia tylko specyficznych cech, ale na umiejętnym godzeniu walorów życia sportowego i codziennego. Wszelkiego rodzaju gry i zabawy ruchowe, mające swoje regulaminy, pełne doświadczenia pedagogicznego, są bezcenne dla formowania osobowości dojrzałej i otwartej.

Prawda chrześcijańska skłania do ponownego odkrycia wagi i zalet praktyki sportowej, z jednoczesnym ukazaniem jego niedoskonałości i zagrożeń.

Koncepcja wychowania i formacji chrześcijańskiej nie wynosi się ponad sport, ale także nie akceptuje go w całości w sposób bezkrytyczny. Rozpoznaje w nim i popiera przede wszystkim jego zdolność pedagogiczną, wynikającą z horyzontu wiary i globalnej koncepcji osoby ludzkiej. Dobrze organizowany sport jest wspaniałym obszarem ćwiczenia i rozwoju cnót ludzkich i chrześcijańskich, takich jak: posłuszeństwo i pokora, altruizm, miłość braterska, wzajemny szacunek, wielkoduszność, przebaczenie, powściągliwość, roztropność i mężność. „Sport, mówił Jan XXIII, ma nadal w waszym życiu znaczenie nadrzędne ze względu na ćwiczenie cnót" Paweł VI natomiast mówił o cnotach kardynalnych w sporcie, które są niezbędne, aby człowiek mógł panować nad własnym ciałem.

Pius XII wychwalał zdolności edukacyjne sportu polegające między innymi na formowaniu młodych do cnót, które stają zawsze w przestrzeni wiary i etyki. Ukazują się zawsze jako wskaźnik wzajemnej zależności i korelacji pomiędzy edukacją sportową a formacją osobowości chrześcijańskiej.

Biskupi dostrzegają występowanie licznych podobieństw między prakty-

ką sportową i życiem duchowym chrześcijanina. „Sport, zdaniem Pawła VI, jest symbolem pewnej rzeczywistości duchowej, która stanowi ukrytą, ale podstawową bazę naszego życia; życie jest pewnym wysiłkiem, życie jest jak zawody, życie jest pewnym ryzykiem, życie jest jak bieg, życie jest nadzieją na osiągnięcie pewnego celu, który przekracza krąg doświadczeń powszechnych, który przenika duszę i odsłania religię" W ten sposób kształtuje się pomiędzy formacją sportową a wychowaniem chrześcijańskim, linia głębokiej współpracy. Sport, niosąc ze sobą liczne zagrożenia, ucząc ducha i techniki samokontroli, zaangażowania, wysiłku, dyscypliny i respektu, ukazuje się jako autentyczna szkoła formacji osoby i czynnej demokracji.

Biskupi dokonują podziału sportu ze względu na stawiane cele. Piszą oni: „Jeśli człowiek zajmuje się sportem dla zarobku, zwraca uwagę jedynie na widowiskowość; kiedy pragnie zdobywać nagrody, koncentruje się jedynie na zwycięstwie, kiedy zaś skupia się na edukacyjnej funkcji sportu, myśli o osobie"

Aby sport spełniał swą edukacyjną funkcję ważne w nim miejsce winno zajmować wychowanie do bezinteresowności, która jest wyzwaniem dla pedagogii chrześcijańskiej w świecie sportu. Bezinteresowność stwarza możliwość uczynienia ze sportu szkoły życia, to jest sprawiedliwości i socjalizacji, wolności i kreatywności, nadziei i zobowiązań. Innym ważnym elementem sportu winno być wychowanie do rywalizacji, która nie jest sama w sobie zła, jeśli występuje w niej przejście od mieć do być, jeśli nie jeden zwycięża, ale wszyscy uczestnicy rywalizacji.

Biskupi zwracają uwagę na potrzebę wychowania młodych w sporcie zarówno do przegranej jak i zwycięstwa. „Wychowanie do zwycięstwa, czytamy w Liście Konferencji Episkopatu Włoch, podobnie jak wychowanie do porażki, jest sztuką doprowadzenia człowieka do perfekcji i transcendencji w jego powołaniu. Ludzkim prawem jest wygrać, ludzkim jest przegrać, ale podstawowym obowiązkiem jest umieć żyć z godnością i czystością intencji w obydwu tych przypadkach: w rzeczywistości są na równi relatywne i godne pamięci, jeśli odnoszą się do procesu formacji i doskonalenia osoby"

Ważną rolę wychowawczą pełnią protagoniści sportowi, którzy często są wzorami osobowymi dla nastolatków i młodzieży. Dzieje się tak, gdy mamy do czynienie ze sportowcem doskonałym na boisku i ubogaconym w cnoty ludzkie i chrześcijańskie w życiu prywatnym. Wtedy jest wspaniałym wzorem dla wielu poszukujących koncepcji własnej osobowości. Jednak praktyka sportowa podpowiada, że może być odwrotnie. Kiedy pomiędzy uprawianiem sportu a życiem codziennym występuje rozdźwięk, kiedy zaangażowaniu w pierwsze nie towarzyszy solidne postępowanie w drugim. Dlatego też Jan Paweł II mówi do sportowców: „Jesteście obserwowani przez wiele osób, które odczytują was jako osoby niezwykłe, nie tylko podczas zawodów sportowych, ale także wtedy, gdy jesteście z daleka od boisk i stadionów. Oczekuje się od was przykładności cnót, przewyższających predyspozycje siły i wytrzymałości fizycznej" Zatem bycie sportowcem wznosi się na poziom sposobu

istnienia i pewnego stylu życia, w którym krzyżują się głęboko cnoty ciała i cnoty duszy w syntezę harmonijną i dynamiczną.

Kościół opowiada się za sportem dzieci i młodzieży, w który zaangażowana jest rodzina, tj. uczestniczy w procesie wypracowania i realizacji programu, nastawionego na wychowanie nie syna-mistrza, ale przede wszystkim syna-człowieka.

Odpowiedzialność za prawidłowy rozwój sportu winna spoczywać na duszpasterzach diecezjalnych, którzy winni kierować programowaniem duszpasterstwa sportowców i akcentować formy edukacyjne, kulturalne i religijne tak, by sport stał się źródłem formacji ludzkiej i przygotowania do przyjęcia *Ewangelii.*

Duszpasterstwo sportu na poziomie parafii winno być włączone w normalne duszpasterstwo parafialne, z którego winien wynikać sens, walor i perspektywa uprawiania sportu. Sport nie może być traktowany jako alternatywa dla niedzielnej Mszy św. i dla katechezy. Nie można też pozbawiać wpływu rodziców na organizację sportu, ani też zajmować się wyłącznie wybitnie uzdolnionymi ruchowo. Przeciwnie, szczególna uwaga parafii winna być zwrócona na osoby, które mniej posiadają, nie tylko w wymiarze materialnym, ale także ruchowym i w zakresie doskonałości fizycznej, takich jak niepełnosprawni, ubodzy, pochodzący z rodzin niewydolnych wychowawczo i patologicznych. Dobrze zorganizowane duszpasterstwo sportu na poziomie parafii stanowi szczególne narzędzie w kształtowaniu osobowości, poczucia własnej wartości oraz wymiaru społecznego i solidarnościowego.

Ważną rolę w promowaniu sportu biskupi przypisują administracji rządowej i samorządowej, których zadaniem jest zachęcanie i wspieranie inicjatyw autonomicznych stowarzyszeń sportowych. Znaczącą rolę w tym procesie winna też odgrywać szkoła, która boryka się z różnorodnymi problemami. Z jednej strony przeciążenie nadmiarem obowiązków dydaktycznych, z drugiej natomiast niejasność zadań wychowawczych w związku z lansowanym modelem neutralności szkoły w stosunku do wartości. Szkoła nie powinna zastępować rodziny w procesie edukacji sportowej, ale winna współpracować na rzecz harmonijnego rozwoju młodzieży oraz starać się pogłębić element kulturalny i humanistyczny aktywności sportowej. Szkoła winna przygotowywać propozycje edukacyjne i aplikować je w poprawny sposób do praktyki sportowej tak, aby otworzyć przed młodym człowiekiem horyzonty zachęcające do zdrowej aktywności sportowej.

Niezwykle istotną rolę w rozwoju sportu pełnią stowarzyszenia sportowe, o rozwój których wszystkie siły społeczne winny usilnie zabiegać. Jednak wiedzieć należy, że zwiększona ilość stowarzyszeń sportowych nie przekłada się automatycznie na ugruntowanie humanizmu i właściwie rozumianej kultury sportu. Dlatego stowarzyszenia muszą w centrum postawić osobę ludzką, z całą jej godnością oraz potrzebami harmonijnego i integralnego rozwoju. Ważną w tym rolę winny odegrać stowarzyszenia chrześcijańskie. Powinny one dążyć do zlikwidowania różnic, jakie występują pomiędzy inspiracjami chrześcijańskimi a praktyką sportu. Stowarzyszenia te wezwane są do służby

wobec społeczeństwa i wspólnoty chrześcijańskiej, ale także do mądrej i rozważnej współpracy na rzecz rozwiązywania problemów obecnych czasów i aktywności sportowej dzieci i młodzieży.

Ważną rolę do odegrania ma Włoski Komitet Olimpijski, który winien uczestniczyć w budowaniu nowego społeczeństwa będącego elementem pokoju. Oznacza to, że winien dążyć do wzrostu liczby protagonistów, będących w stanie żyć najwyższymi wartościami i umieć włączyć do owej aktywności sportowej zaangażowanie czysto duchowe. Chodzi zatem o wzmocnienie pozytywnych elementów sportu i rezygnację ze zbyt łatwego sprowadzania go do celu samego w sobie lub do narzędzia w jakiejś rozgrywce.

Z uwagi na fakt, że sport nie jest wychowawczy sam w sobie, ale tylko w aspekcie zawierających się w nim walorów i cnót oraz ze względu na specyficzne działania edukacyjne, najistotniejszą rzeczą staje się odpowiednie przygotowanie osób odpowiedzialnych za sportową animację. W tym kontekście podstawowym zagadnieniem jest przyjęcie przez te osoby, jako pierwszoplanowe, działań o charakterze wychowawczym, a nie jako element towarzyszący, czy występujący jeśli nadarzy się okazja. Szczególna w tym rola przypada duszpasterzom, którzy winni z odwagą, a jednocześnie z dyskrecją i respektem dla profesjonalnych kompetencji młodzieży i trenerów, animować proces wychowania do cnót ewangelicznych. Poprzez bliskie, braterskie i głęboko ludzkie stosunki ze sportowcami, kapłan urzeczywistnia swoją specyficzną i oryginalną misję wychowawcy do wiary, animatora i przewodnika życia duchowego. „Wasza obecność, mówił Paweł VI, musi być znakiem, wołaniem, światłem; podnosić, ukulturalniać; tworzyć stosunki braterskie i przyjaźnie chrześcijańskie pomiędzy sportowcami; musi ułatwiać spotkanie sakramentalne z Chrystusem Zbawicielem; musi odważnie podtrzymywać cnoty ludzkie i chrześcijańskie we wszystkich sektorach sportu"

Odpowiedzialny za praktykę sportową wypełnia w ten sposób posługę o wysokiej randze pedagogicznej i społecznej. Jest osobą publiczną ze względu na odpowiedzialność jaka na nim ciąży i ze względu na wpływ jaki ma na dorastającą młodzież i dzieci. Jest świadkiem integracji wiary i życia, nie odsuwa poza nawias wiary w momentach swej codzienności, ale łączy nadzieję z realizmem. Jest prawdziwym wychowawcą. Jako pierwszy cel stawia sobie nie osiągnięcia sportowe, ale rozwój potencji jakie spoczywają w młodzieży, w perspektywie ich integralnego dojrzewania ludzkiego i chrześcijańskiego.

Wszystko zatem zależy od ludzi, którzy w sposób profesjonalny i kompetentny prowadzą proces sportowej edukacji dzieci i młodzieży. „Nawet najszczytniejsze cele i dalekosiężne plany pozostają martwą literą, czytamy w Liście Episkopatu Włoch, jeśli nie znajdą się osoby, które odpowiednio przygotowane, z bagażem doświadczenia i mądrości, a przede wszystkim z miłością i duchem poświęcenia, będą w stanie przełożyć je na praktyczne życie codzienne"

Sport w służbie człowieka i wspólnoty narodów

Z okazji rozgrywanych w Portugalii Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej „Euro 2004" Konferencja Episkopatu Portugalii wydała List zatytułowany *Sport w służbie integralnego rozwoju człowieka oraz wspólnoty narodów*, w którym za cel stawia sobie odkrycie znaczenia sportu w kształtowaniu osoby ludzkiej oraz przemyślenie niektórych negatywnych aspektów związanych z uprawianiem sportu. Odpowiedzenie na pytanie, co spowodowało, że gra utraciła charakter święta, zdrowej rozrywki oraz braterskiego spotkania?

Kościół widzi sport „jako najpiękniejszą formę rozrywki", odgrywającą ważną rolę w życiu człowieka i służącą budowaniu braterskiego i solidarnego społeczeństwa. Podkreślił to z całą mocą Jan Paweł II podczas Wielkiego Jubileuszu roku 2000 dziękując „Bogu za dar sportu, przez który człowiek ćwiczy ciało, rozum i wolę, a każda z tych władz jest darem Stwórcy"

Biskupi zwracają uwagę na liczne walory zabawy, gry i rywalizacji, dzięki którym człowiek rozwija wiele potencji, takich jak zdolność do radości, kreatywnej wolności, kształtowania siebie, pokonywania własnych ograniczeń, ale także do odkrywania duchowości człowieka, jego inwencji i oryginalności. Gra również pokazuje Boga, który kocha każdego człowieka i ma dla niego plan życia w szczęściu, spełnieniu i obfitości.

Sport, zdaniem biskupów, ma niezwykle pozytywny wpływ na człowieka: chroni i wzmacnia zdrowie, hartuje ciało, stanowi zdrową rozrywkę, jest wspaniałym sposobem spędzania wolnego czasu, pomaga pokonywać trudności i przeciwności życia. Sport kształtuje w człowieku zdolność do podejmowania wysiłku, wytrwałość, poświęcenie, chęć niesienia pomocy. Ponadto sport uwalnia człowieka od egoizmu, wzmacnia takie cechy jak: uczciwość, altruizm, szacunek dla natury oraz innych ludzi. Mimo liczny zalet, sport nie powinien nigdy odwracać uwagi od obowiązków religijnych, a zwłaszcza uczestnictwa w niedzielnej Mszy św. Bowiem sport i obiecana „przemijająca nagroda" nie powinna być stawiana ponad życie i nagrodę „nieprzemijającą"

Sport pełni też ważną rolę w realizacji człowieka jako istoty społecznej, która od samego początku, jak zauważają biskupi, jest wpisana w Boży plan (Rdz 2,18). Sport może i powinien być płaszczyzną doświadczenia wspólnoty, zbliżenia, zrozumienia, tolerancji i współżycia pomiędzy różnymi narodami i kulturami. Winien przyczyniać się do budowania świata bez wojen i granic, pomagać w pokojowym zrozumieniu narodów i współpracy, w celu budowania nowej cywilizacji miłości na świecie.

Jedną z najbardziej popularnych dyscyplin sportowych jest piłka nożna, która ze względu na swój zasięg, uczestnictwo, zaangażowane środki finansowe, medialność, urasta do rangi najbardziej doniosłego fenomenu naszych czasów. Dyscyplina ta odzwierciedla najpiękniejsze cechy sportu jako takiego: zabawę, rozrywkę, rekreację, mającą dobroczynny wpływ na zdrowie, radość

SALOS

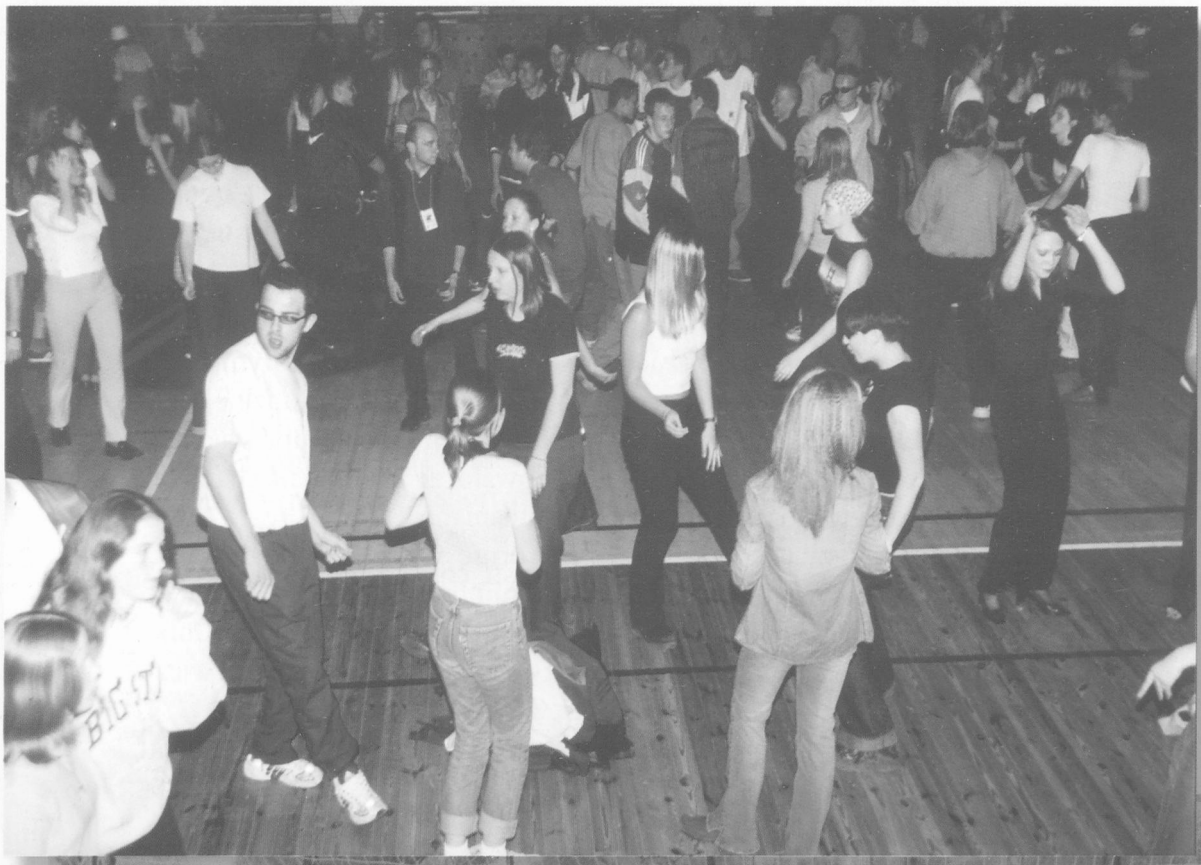

Sport pełni ważną rolę w realizacji człowieka jako istoty społecznej. Sport powinien być płaszczyzną doświadczenia wspólnoty, zbliżenia, zrozumienia, tolerancji i współżycia pomiędzy narodami i kulturami

i święto, piękno i kreatywność, doskonałość i godność ludzkiego ciała. Kształtuje cnoty stojące u podstaw godnego współżycia w społeczeństwie oraz przyczynia się do budowania świata pełnego jedności i tolerancji.

Jednakże istnieją zagrożenia tej dyscypliny, które mogą przeciwstawić się harmonijnemu rozwojowi jej uczestników i w ogóle dobru społecznemu. Jednym z tych zagrożeń jest nadmierna komercjalizacja, która pozbawiła w dużej części piłkę nożną walorów radosnej zabawy i antropotwórczej gry, aby stać się „współzawodnictwem sowicie opłacanych artystów, oferujących spektakl o wysokiej wartości komercyjnej, jakże jednak często pozbawionym duszy i uczuć" W ten sposób piłka nożna stała się biznesem podlegającym bezdusznym prawom rynku. Piłka nożna ryzykuje utratę swej roli w służbie budowania osoby i staje się odczłowieczoną maszyną ukierunkowaną na służbę kulturze egoizmu i zachłanności. Innymi słowy, piłka nożna przestaje być wehikułem wartości, służącym jednoczeniu ludzi i umacnianiu poczucia wspólnoty, stając się przyczyną podziału, nienawiści, antagonizmów i przemocy.

Innym poważnym zagrożeniem dla sportu jest zjawisko tzw. „szalikowców", kładące się cieniem na świat piłki nożnej. Polega ono na specyficznym rodzaju wspierania swego klubu, podczas którego dochodzi do aktów nietolerancji i agresji, kończących się poważnymi aktami chuligaństwa i wandalizmu.

Kolejnym poważnym zagrożeniem dla sportu jest stosowanie zakazanych środków farmakologicznych, które fałszują wyniki współzawodnictwa, pociągają za sobą ryzyko dla życia oraz przyczyniają się do degradacji osoby spor-

towca. Takie sytuacje stoją w sprzeczności z godnością sportowców i powodują eliminowanie ze sportu prawdziwych i trwałych wartości.

Zdarza się, że piłka nożna wykorzystywana jest też do realizacji celów politycznych. W związku z tym występują przekupstwa i fałszerstwa, które w konsekwencji przeciwstawiają się godności sportowców i trwałym wartościom sportowego humanizmu.

Mistrzostwa Europy, zdaniem biskupów, są okazją do promocji wartości rodzimych, takich jak gościnność, otwartość na innych, życzliwość, ale także stwarzają możliwości ukazania Portugalii jako kraju nowoczesnego i przedsiębiorczego, zdolnego podejmować największe wyzwania. Są też okazją do promowania przez sport wartości uniwersalnych, takich jak integracja narodów, pokój i solidarność, szacunek, dobra wola i przyjaźń ponad podziałami rasowymi, kulturowymi i politycznymi.

Biskupi portugalscy wzywają obywateli kraju do włączenia się przez słowo, postawę i czyn w dzieło przygotowania tego wielkiego przedsięwzięcia, jakim są Mistrzostwa Europy. Pragną, aby impreza ta była zwycięstwem sportu, żeby służyła integralnemu rozwojowi człowieka i nowej cywilizacji, żeby wreszcie zwycięzcą był człowiek, będący uosobieniem takich wartości jak: lojalność, wzajemny szacunek, dobro i piękno.

Na koniec kierują apel do zawodników i działaczy, aby swym postępowaniem przyczynili się do umacniania sportowego humanizmu, wyrażającego się w integralnym rozwoju człowieka i wspólnoty narodów.

W obronie dobrych zawodów

Enuncjacje papieskie na temat sportu i szczególna aktywność w tym zakresie papieża Polaka Jana Pawła II, a także sytuacja społeczno-polityczna po wielkim przełomie roku 1989, przyczyniły się do zajęcia stanowiska względem omawianej dziedziny przez najwyższe władze Kościoła katolickiego w Polsce, a mianowicie przez Konferencję Episkopatu Polski.

Zostały ogłoszone trzy następujące Listy Pasterskie: *O zagrożeniach zdrowia i sportu, O chrześcijańskich walorach turystyki* oraz *W obronie „dobrych zawodów"*

Zabranie głosu przez Episkopat Polski jest świadectwem uznania ważnej roli sportu, jaką on pełni w życiu społeczeństwa. Autorzy Listu *O zagrożeniach zdrowia i sportu* stwierdzają, że do zabrania głosu w tej sprawie upoważniają i zobowiązują ich przesłanki teologiczne, wynikające z aktu stworzenia człowieka „na obraz i podobieństwo Boże" i zobowiązania do „czynienia sobie ziemi poddaną" oraz aktu Wcielenia, który jest nobilitacją ludzkiej cielesności i całego ziemskiego sposobu bytowania. Z dogmatów tych wynika obowiązek człowieka do chronienia, pomnażania, a kiedy trzeba, przywracania tego

całego cielesno-zdrowotnego dobrostanu, który został człowiekowi zadany do permanentnej kultywacji.

Aktualna sytuacja zdrowia i sportu jest zła - czytamy w Liście. Zła jest kondycja biologiczna polskiego społeczeństwa, ale także znikoma jest świadomość zagrożenia w dziedzinie zdrowia. „Powszechnie nie docenia się zdrowia, nie wie się, jak postępować, aby je chronić, czy wręcz pomnażać. Brak jest elementarnych postaw i zachowań zdrowotnych, wzrasta liczba osób niepełnosprawnych, nie z racji wieku, ale chorób cywilizacyjnych, a schorzeniom tym wielokrotnie ulegają ludzie bardzo młodzi. Niehigieniczny tryb życia społeczeństwa, coraz szerzej panoszące się nikotyna, alkohol i narkotyki, niemal powszechny zanik racjonalnego, służącego zdrowiu wykorzystania czasu wolnego, który najczęściej - wraz z dziećmi i młodzieżą - bezmyślnie trwoniony jest przed telewizyjnym ekranem - oto najpowszechniejsze grzechy przeciw własnemu zdrowiu, przeciw samym sobie, a nawet przeciw następnym pokoleniom, za które jako ojcowie i matki ponosimy pełną odpowiedzialność"

Episkopat Polski zwraca uwagę, że współczesna cywilizacja nie tylko przynosi korzyści, ale często, przez wyobcowanie człowieka z naturalnego środowiska, obraca się przeciwko niemu i jego zdrowiu. Również i sport przestał wypełniać powierzone mu zadania. Bowiem nie może być tak, że człowiek nie jest celem, ale środkiem realizacji innych celów sportowych, uznanych za ważniejsze. „Sport powinien istnieć w służbie człowieka, a nie człowiek w służbie sportu" „Niestety, jakże ta piękna maksyma bywa daleka od rzeczywistości" Jakże często obserwujemy bezwzględną komercjalizację sportu, traktowanego coraz częściej jako źródło wielkich dochodów i pole do niegodnych manipulacji, gdzie odbywa się pogoń za wynikami za wszelką cenę - zdrowia i życia. Przesadna profesjonalizacja i dążenie do technicznej perfekcji, jako środki prowadzące do uzyskania ze sportu maksymalnych korzyści finansowych, prestiżowych, a nierzadko także politycznych - przekreślają samą istotę sportu. Często kierowany i organizowany przez ludzi nieodpowiedzialnych, sprytiarzy, staje się molochem pożerającym człowieka, jego zdrowie i morale"

W przedstawionym fragmencie Episkopat Polski zwrócił uwagę, że sport wyczynowy, bez zdrowej duchowo-etycznej podstawy, narażony jest na wiele zagrożeń, ujawniających się na różne sposoby, ale w konsekwencji degradujących i deprecjonujących człowieka.

Tym i innym negatywnym zjawiskom występującym na polu sportu trzeba przeciwdziałać. Tymczasem istniejący system kultury fizycznej i sportu nie stwarza takich możliwości i szans. „Ustawicznie brakuje na kulturę fizyczną środków materialnych, brak infrastruktury do najszerzej pojętego wychowania fizycznego, brak odpowiednich obiektów i fachowej kadry. Kosztem powszechnej kultury fizycznej nadal przesadnie preferuje się cele czysto sportowe ze szczególnym naciskiem na wyczyn i rekordy, na widowisko i pieniądze. Jest to sytuacja tym groźniejsza, że znaczna część polskich dzieci i młodzieży jest fizycznie niedorozwinięta" „Nasze młode pokolenie, pozornie dorodne jest w gruncie rzeczy słabe, podatne na choroby, wymagające lekarskiej interwencji tylko dlatego, że zapomniano u nas o elementarnej zasadzie „niszcz zło

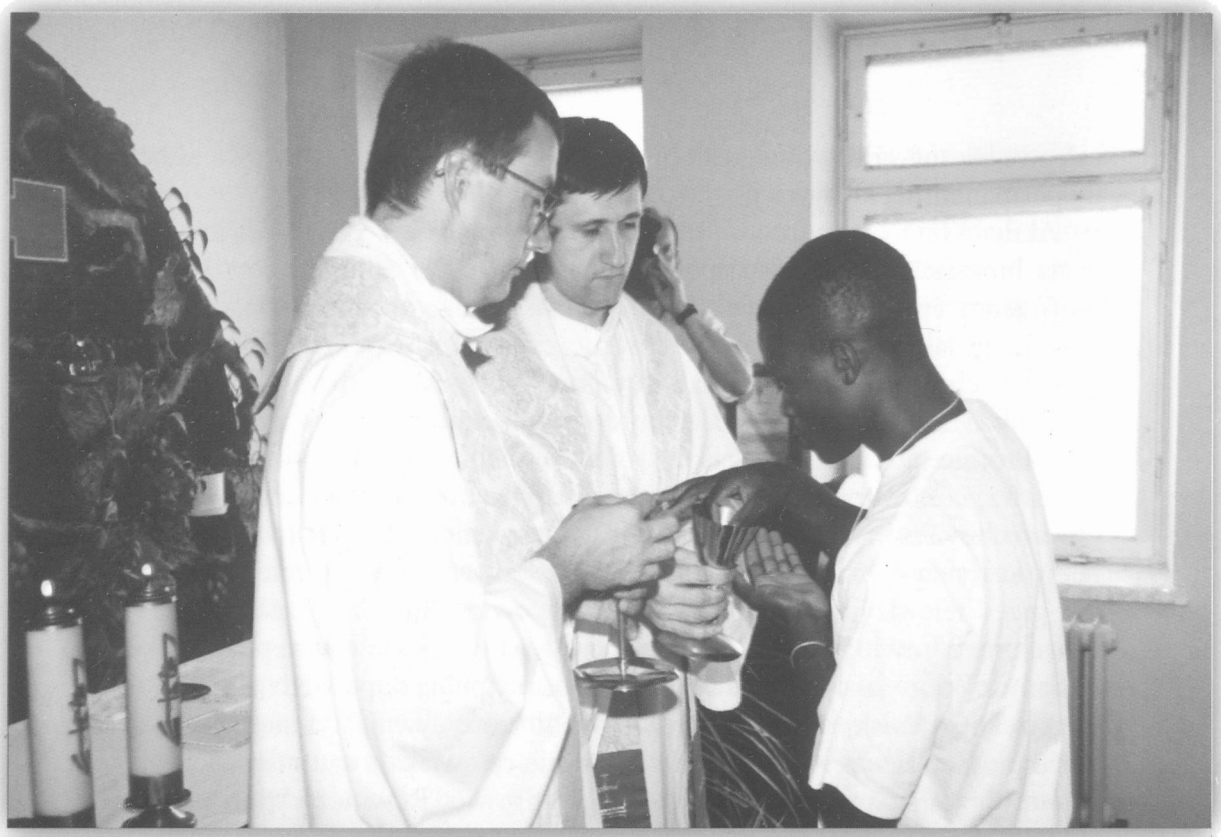

Sport powinien byc elementem dobrze zaplanowanego zycia, elementem służącym w harmonijnym wzrastaniu osoby/sportowca. Chodzi bowiem o zdobycie nie tylko przemijającej, ale przede wszystkim ,nieprzemijającej nagrody

w zarodku", czyli nie dopuszczaj do powstania zagrożeń zdrowia, otaczaj opieką ten bezcenny depozyt otrzymany od Boga, strzeż go jak źrenicę oka i pomnażaj w miarę swoich możliwości"

W obliczu tak licznych biologicznych zagrożeń naszego społeczeństwa, przypominając jednocześnie o obowiązku człowieka względem ciała i zdrowia, jaki wynika z biblijnego przesłania, w tym przykazania: „nie zabijaj!", rozumianego w sposób pozytywny, jako obowiązek dbania o rozwój ciała i zdrowia, Episkopat Polski zwraca

się do kapłanów, rodziców, nauczycieli i wychowawców młodzieży i działaczy sportowych, służby zdrowia, ludzi nauki i pióra, administracji państwowej wszystkich szczebli i organizacji samorządowych, sportowców i kibiców, aby każdy na swoim odcinku, według swoich kompetencji zawodowych, społecznych i intelektualnych, zrobił wszystko na rzecz zapobieżenia negatywnym i wielce niepokojącym tendencjom i przyczynił się do odwrócenia biegu tych zatrważających zjawisk.

W tym wielkim dziele

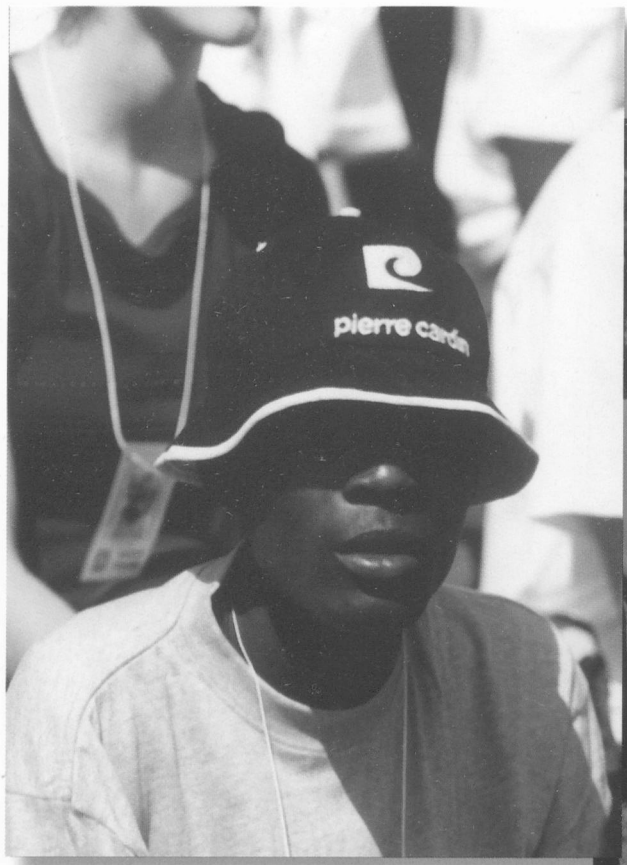

Sport powinien istnieć w służbie człowieka, a nie człowiek w służbie sportu

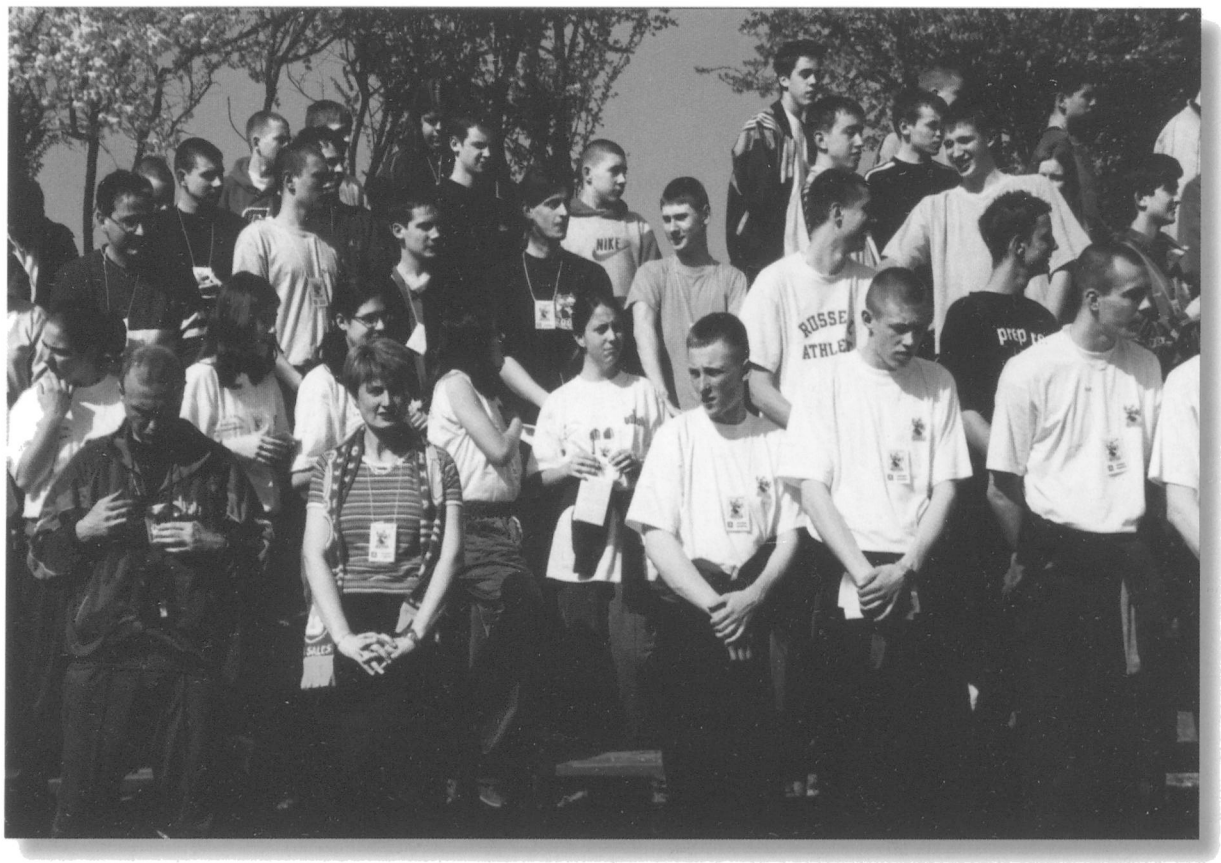

Kościół ma wiele do zaoferowania. „Wynika to z samej istoty Kościoła Chrystusowego, na którym także spoczywa ogromna odpowiedzialność przed Bogiem za zachowanie i pomnażanie zdrowia fizycznego wiernych"

Episkopat Polski zwraca uwagę na potrzebę dbałości o rozwój fizyczny i zdrowotny z motywów teologicznych i ze względu na cele wynikające z biblijnego przesłania.

Dynamicznie rozwijający się ruch turystyczny, zarówno na świecie jak i w kraju, skłonił Episkopat Polski do zajęcia stanowiska względem tego masowego zjawiska. Wyraził je w Liście Pasterskim *O chrześcijańskich walorach turystyki*.

Episkopat Polski na wstępie przypomina biblijną prawdę o tym, że życie człowieka jest pielgrzymowaniem do Boga i życia wiecznego. Pielgrzymem w tym znaczeniu jest każdy. Natomiast zjawisko turystyki jako takie uznał za ważny znak czasu, w jakim żyjemy.

Turystyka sprzyja rozwijaniu potencji fizyczno-zdrowotnych i psychicznych. Zdrowie i siły człowieka, będące Bożym darem, można rozwijać przez uczestnictwo w turystyce; przez wysiłek fizyczny, odpoczynek, przez przebywanie na świeżym powietrzu i w otoczeniu pięknej przyrody. „Wysiłek turystyki, znoszenie trudnych warunków i niewygód, sprzyja hartowaniu ludzkiego wnętrza, wyrabia wytrwałość, cierpliwość, ofiarność i odwagę - cechy tak ważne w codziennym życiu. Można więc mówić o szczególnej ascezie turyzmu"

Turystyka stwarza okazję do budowania jakże ważnych więzi społecznych. Dokonuje się to przez poznanie się, wzajemne zbliżenie, przejawy braterstwa i uczynki miłości. Sprzyja budowaniu pokoju w wymiarze międzynarodowym, jak i rodzinnym. Pozwala także na rozwinięcie zainteresowań poznawczych związanych z pięknem przyrody, ale także bogactwem spuścizny kulturalnej poprzednich pokoleń, korzeni ogólnoludzkiej czy narodowej kultury, dziedzictwa chrześcijańskiego i religii chrześcijańskiej.

Wiele walorów posiada turystyka religijna (pielgrzymkowa), która stara się, obok czysto rekreacyjnych walorów, odkrywać znaki chrześcijaństwa. Łączy się ona zawsze z chwilą kontemplacji i modlitwy na szlaku. Tak zaplanowana, będzie drogą najgłębszego odpoczynku i odkrywania źródeł swej wiary oraz nawiązywania głębszego kontaktu z Bogiem. Możemy więc za papieżem Janem Pawłem II powiedzieć, że turystyka jest skutecznym środkiem autentycznej formacji chrześcijańskiej i sprzyja dochodzeniu do dojrzałości osobowej.

Turystyka jest też okazją do przeprowadzenia pogłębionej refleksji, odnalezienia zagubionego życiowego szlaku, poszukania głębszych wartości, uzmysłowienia sensu swojej egzystencji. „Prawdziwy odpoczynek człowiek znajduje tylko w Bogu"

Autorzy Listu dostrzegają liczne zagrożenia turystyki, wynikające z traktowania jej jako czasu, w którym nie obowiązują chrześcijańskie zasady moralne. Gdzie obowiązuje zasada nieograniczonej wolności z wyłącznym nastawieniem na przyjemności. Wiąże się to z nadużywaniem alkoholu, wulgaryzacją zachowań i cudzołóstwem.

Episkopat Polski zwraca się zarówno do turystów, ludzi zajmujących się

SALOS

Wysiłek turystyki aktywnej, będąc darem Bożym, sprzyja rozwojowi człowieka: przysposabia do znoszenia trudnych warunków ***i*** *niewygód, sprzyja hartowaniu ludzkiego wnętrza, wyrabia wytrwałość, cierpliwość* ***i*** *odwagę, sprzyja dochodzeniu do dojrzałości osobowej*

organizacją turystyki oraz mieszkańców miejscowości turystycznych do szlachetnego współdziałania, mającego na celu stworzenie właściwego klimatu do poznawania „wewnętrznego piękna stworzeń i ludzkich wytworów", do poszanowania naturalnego piękna przyrody oraz dziedzictwa kulturalnego i chrześcijańskiego. Niech będzie okazją do okazywania naszej osobistej kultury w kontaktach z innymi turystami, mieszkańcami miejscowości turystycznych, użytkownikami dróg i personelem turystycznym.

Autorzy Listu akcentują, że czas turystycznych wędrówek nie jest czasem wolnym od kontaktu z Bogiem. Dlatego też wszyscy winni pamiętać o sprawowaniu praktyk religijnych, a szczególnie o uczestnictwie w Eucharystii i w każdej sytuacji dawaniu świadectwa swej chrześcijańskiej tożsamości.

Episkopat Polski, mając na względzie zbliżające się XXVIII Igrzyska Olimpijskie w Atenach oraz to, że rok 2004 został ogłoszony przez Parlament Europejski i Radę Europy *Europejskim Rokiem Edukacji poprzez Sport,* wypowiedział się na temat sportu, ukazując jego szanse, nadzieje i zagrożenia.

Z uwagi na rolę, jaką sport odgrywa we współczesnej kulturze globalnej, ze względu na zaangażowanie milionów ludzi, także i Kościół, w sobie właściwy sposób, uczestniczy w kreowaniu jego rozwoju. Podstawową troską Kościoła jest człowiek, w tym także człowiek sportu, w całej niepowtarzalnej rzeczywistości bytu i działania, świadomości, woli, sumienia i „serca"

Pozytywny stosunek Kościoła do sportu wynika z pozytywnego stosunku do ludzkiego ciała, które z teologicznego punktu widzenia nie jest czymś złym, ale wielkim dobrem stworzonym przez Boga, przybytkiem Ducha Świętego, mającym uzyskać wskrzeszenie w dniu ostatecznym. Zatem człowiek winien uważać ciało swoje za dobre i godne szacunku, bo człowiek jest podmiotem nie tylko przez świadomość i samostanowienie, ale także przez swoje ciało - jak naucza Jan Paweł II.

Kościół świadomy dwuznaczności sportu opowiada się za taką jego organizacją, która będzie służyła wszechstronnemu rozwojowi osobowości jego uczestników, a przeciwstawia się sportowi, w którym człowiek występuje w roli przedmiotu w służbie sportu, w którym sportowiec wykorzystywany jest jako narzędzie i środek do osiągnięcia innych celów, uznanych za ważniejsze.

Sport powinien być elementem dobrze zaplanowanego życia; elementem służącym człowiekowi w jego harmonijnym wzrastaniu, a nie celem samym w sobie. Chodzi o to, aby ostatecznym celem człowieka nie było zdobycie w sporcie „przemijającej nagrody", ale przede wszystkim tej „nieprzemijającej" - zgodnie z nauczaniem św. Pawła (1 Kor 9,25). Szczególna w tym rola stowarzyszeń chrześcijańskich, na których spoczywa odpowiedzialność za tworzenie wzorca pozytywnych oddziaływań na młode pokolenie sportowców i opiekunów.

Na koniec Listu biskupi zwracają się do wszystkich, którym leży na sercu dobro człowieka, o podjęcie wysiłku na rzecz rozwoju sportu we wszystkich jego rodzajach i odmianach, w taki sposób, aby sport pełnił swą edukacyjną funkcję, był drogą do doskonałości ludzkiej i świętości chrześcijańskiej.

SALOS

Niezwyczajni

W Debrznie mogą nie wiedzieć kim jest premier. Kim jest Barejko - wiedzą

Wielki mały człowiek

Kiedy kilka lat temu ksiądz Marek pojawił się w Debrznie niektórzy pukali się w czoło.

- Przysięgał taki mały facet, pobiega trochę po boiskach i odejdzie mówiono. Ten niepozorny człowiek zatrzymał się jednak w miasteczku na dłużej. Dzisiaj trudno wyobrazić sobie Debrzno bez Marka Barejki.

Kto to jest bez przerwy biegnie, wymachuje rękoma i do tego głośno krzyczy? Mieszkańcy miasteczka nad Debrzynką nie mają problemu z odpowiedzią na to pytanie. Wszyscy tu znają księdza Marka. Mogą nie wiedzieć, kto jest premierem, kim jest Barejko wiedzą.

Początkowo nic nie wskazywało na to, że zostanie księdzem. W Okonku, gdzie się wychowywał, nie był nawet ministrantem.

[illegible] mówiono mi, że ksiądz jest nie tylko człowiekiem, ale również mężczyzną, który dorastał. Ja także.

Powołanie papieskie

Po szkole podstawowej trafił do Zespołu Szkół Drzewnych w Słupsku. Zainteresował się teatrem, tańczył w zespole. Chodził na zabawy, dyskoteki. Zachowywał się jak miliony jego rówieśników. Jak sam mówi, przeżył szok, gdy w słupskiej parafii pod wezwaniem św. Rodziny poznał salezjanów. Wówczas kapłan, który spotykał się z młodzieżą na herbacie, grał z młodymi ludźmi w ping-ponga, był księdzem nowoczesnym. Dzisiaj to nic nadzwyczajnego. Prawdziwe powołanie w przypadku Marka Barejki przyszło jednak nieco później, w czasie pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II do ojczyzny. Pojechał do Warszawy na spotkanie z Ojcem Świętym. Wtedy też podjął decyzję o wstąpieniu do seminarium.

Barejko pochodzi z bardzo licznej rodziny. Ich dom stale był pełen gości. Nigdy nie zdarzyło się, żeby od ojca dostał chociażby klapsa. W ich domu wszystkie problemy rozwiązywało się rozmawiając.

Głowa [illegible] pomysłów

Miał głowę pełną pomysłów. Przyszedł i w miasteczku nad Debrzynką dokonał prawdziwej rewolucji. Tutejsza młodzież nie mogła narzekać na brak wolnego czasu. Czas płynie tu powoli. Trzeba się nieźle nagimnastykować, żeby poradzić sobie z nudą. Barejko zakasał rękawy i... obudził senne dotychczas miasteczko. Wspólnie z młodymi zaczął kopać piłkę, biegać, grać w kosza czy w siatkę. Wszędzie go było pełno. Dzisiaj debrzeńska młodzież wyjeżdża na Światowe Igrzyska Salezjańskich Organizacji Sportowych, a na zajęcia do oratorium przychodzą setki. W jego pokoju dziesiątki pucharów i medali. Wszystko to wywalczyli jego podopieczni. Dla młodzieży, bardzo często pochodzącej z ubogich rodzin już same wyjazdy na zawody to prawdziwa atrakcja. A jeśli przy okazji uda się wywalczyć dobre miejsce...

Gdybym powiedział, że wszystko zrobiłem sam zgrzeszyłbym - mówi ksiądz Marek. Pomagali mi bracia salezjanie, mieszkańcy miasta, władze gminy. Zawsze jednak musi być jakiś motor, który wszystko rozrusza.

Sam o sobie mówi, że jest twardy i wymagający. Żeby wkupić się w środowisko młodych ludzi, musiał sporo z nimi przebywać. Nauczyć [illegible] ich słuchać, posługiwać [illegible] zarem

Ksiądz Marek Barejko na tle dyplomów i pucharów. Wszystkie zdobyli jego podopieczni.

sprawą Dni Młodości największej imprezy organizowanej od kilku lat w Debrznie. Ile się trzeba nabiegać, [illegible] wszystko poszło dobrze, nie tylko on sam. Musi zatrwić sponsorów, zakwaterowanie dla gości, a nawet pogodę. W tym roku zapowiadało się dość niecieka- [illegible] nie. W środę, w czwartek i w piątek rano lało. Na sobotę zaplanowano biegi uliczne, w których ma wystartować kilka tysięcy ludzi.

Nie boi się ksiądz o pogodę? pytano. Trzeba ufać uśmiechnął się tylko tajemniczo.

Sobota rano. Wyjeżdżam z Człuchowa leje. 5 kilometrów od Debrzna pada. Dojeżdżam na miejsce świeci słońce.

Jednego nie jest w stanie zrobić. Doba ma tylko 24 godziny. Dla niego to stanowczo za mało. Mimo że ciągle gdzieś biega, zawsze znajduje czas na modlitwę.

Kapłan, który się nie modli, umiera duchowo mówi. - Moim motorem duchowym jest różaniec - czasami odmawiam go chodząc po boisku czy jadąc samochodem. Jedną cząstkę zawsze poświęcam temu, abym wytrwał w powołaniu.

Ksiądz i kawaler?

Debrzanie doceniają to, co Marek Barejko zrobił dla ich miasta. Kiedy doszło do rozłamu w tutejszej Radzie Gminy i przez kilka tygodni nie udawało się wyłonić nowego burmistrza byli tacy, którzy poważnie rozważali możliwość zaproponowania kandydatury księdza Marka. Okazało się, że jako kapłan, nie może zostać włodarzem gminy.

Najbardziej cieszy go jednak zaufanie, jakim obdarzyli go najmłodsi. Dzieci z debrzeńskiej szkoły chciały nawet złożyć wniosek o przyznanie mu tytułu Kawalera Orderu Uśmiechu.

Jest inny od innych nauczycieli - mówiła w rozmowie z nami Anna Rybińska, uczennica tutejszej podstawówki. Ma fantastyczne pomysły. Ciągle jest zabiegany organizuje dla nas zabawy, wycieczki. Za to go lubimy. Nie chcemy, żeby się zmieniał.

Czy ksiądz Marek wypije sok z cytryny z uśmiechem na ustach? Tego niestety nie wiemy. Pomysł pojawił się tuż przed końcem roku szkolnego. Później były wakacje. Powoli wszyscy chyba zapomnieli. Dzieci same sobie nie poradzą. Brakuje im kogoś, kto by im pomógł. Nie ma po prostu drugiego Marka Barejki. Z jego zaangażowaniem to nie mogłoby się nie udać.

Tekst i fot. Piotr Furtak

SALOS-u pomysły na ferie

Aż 16 piłkarskich zespołów rywalizowało przez dwa kolejne weekendy w pilskiej hali sportowej przy ul. Bydgoskiej w ramach eliminacji do halowego turnieju makroregionalnego o Puchar św. Jana Bosko, który odbędzie się w najbliższą sobotę w Bydgoszczy. Organizatorem zmagań był SALOS, a w poszczególnych grupach wiekowych zwyciężyli: AS Roma (77-78 r.), FC Farmutil Polen (76 i starsi), Juventus (81-82) i Borussia Dortmund (79-80). Najlepsi zagrają teraz w Bydgoszczy z udziałem zespołów Szczecina, Rumii, Gdańska, Aleksandrowa, Słupska, Piły i gospodarzy.

Dodajmy, że młodzi adepci futbolu mogli zagrać w turnieju i wyjechać do Bydgoszczy dzięki sponsorom: sklepowi „Sporting" p. Hanaka, który ufundował efektowne stroje, senatorowi Tadeuszowi Rzemykowskiemu i delikatesom M. Wieczorka — firmie „Expil", która przekazali niezbędne środki finansowe.

Na zakończenie informujemy, że SALOS jest współorganizatorem zimowiska dla dzieci i młodzieży w czasie ferii organizowanych przez Oratorium. Przewiduje się dwa turnusy w terminie: 30.01.-5.02 i 6.02.-12.02 br., w których udział każdorazowo weźmie 50 dzieci. Zajęcia prowadzone będą w godz. 11.00-16.00 przy czym dużo czasu pochłoną rozgrywki sportowe, wycieczki jednodniowe, wyświetlanie filmów video, a na zakończenie każdego turnusu — niespodzianka — duża zabawa karnawałowa. Ponadto — każdy uczestnik otrzyma codziennie bezpłatny posiłek. Chętni, którzy chcieliby uczestniczyć w zimowisku proszeni są o zgłaszanie się do kier. Oratorium — ks. Marchewki (Parafia św. Rodziny w Pile).

A już w najbliższą sobotę — 29.01. o godz. 10.00 rozpocznie się pod egidą SALOS-u kolejna impreza pt. gry i zabawy ruchowe, którą poprowadzi Zbigniew Pyziak — członek Komisji Oświaty i Sportu Rady Miejskiej. W imprezie udział wezmą reprezentacje SP nr 1, 3, 5, 6, 7, 9 składające się z 5 dziewcząt i chłopców klas I-III, co czyni rekordową liczbę — 180 startujących. Wszystkich zapraszamy do kibicowania najmłodszym adeptom sportu, a o przebiegu imprezy poinformujemy w następnym numerze „TP".

ROZDZIAŁ II

Czyż nie wiecie, że gdy zawodnicy biegną na stadionie, wszyscy wprawdzie biegną, lecz jeden otrzymuje nagrodę? Przeto tak biegnijcie, abyście ją otrzymali.

Św. Paweł

SALEZJAŃSKIE ZAŁOŻENIA SPORTU WYCHOWAWCZEGO

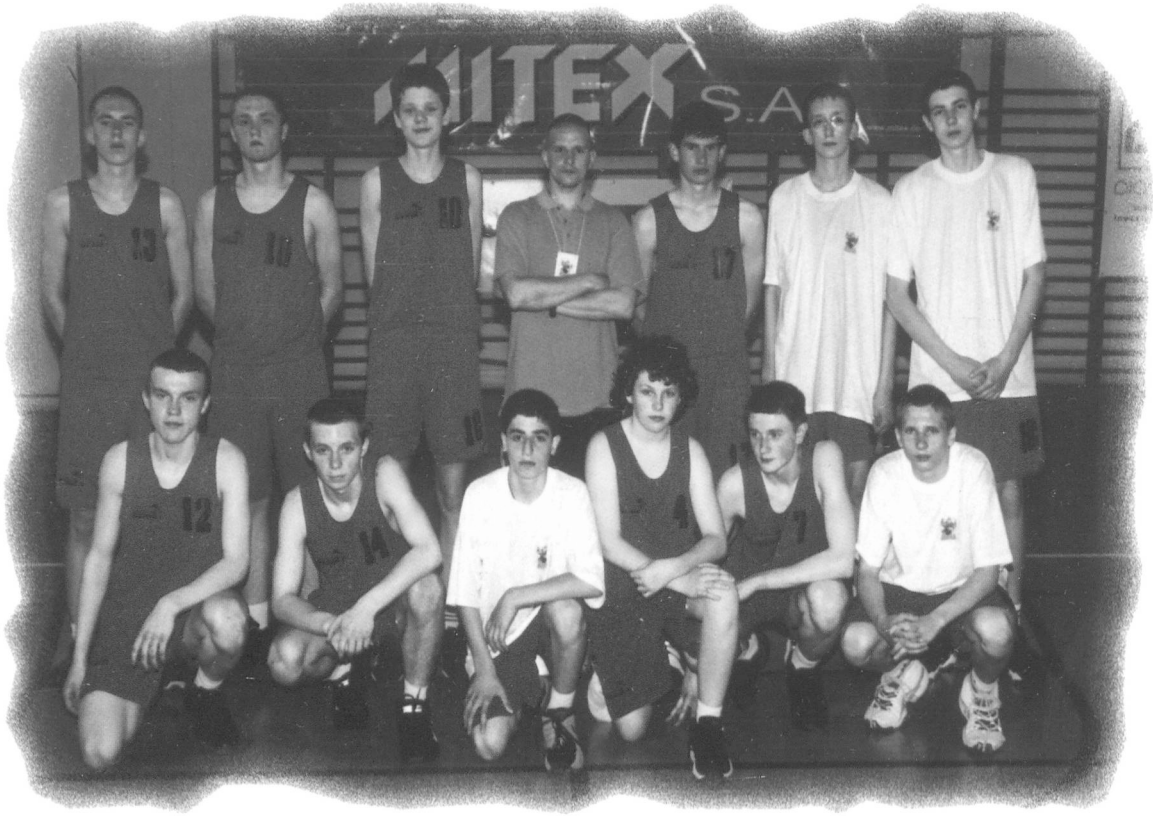

Zabawa czy gra nie jest tylko przejawem potrzeby rozrywki, lecz nawet wtedy, gdy nie zdajemy sobie z tego sprawy, jest okazją do kształtowania charakteru i pielęgnowania cnót

1. Młodzież i system wychowawczy św. Jana Bosko dzisiaj

Dzisiaj nazwisko księdza Bosko jest wpisane w świadomość naszego społeczeństwa i stanowi składnik polskiej kultury. System prewencyjny Świętego z Turynu zachwyca swą uniwersalnością i odgrywa ważną rolę w pedagogicznym dialogu, przenikając go duchem humanizmu i personalizmu. Zdobi stronice rozpraw naukowych, zajmuje poczesne miejsce w podręcznikach pedagogiki i myśli społecznej, jest obecny w artykułach najpoczytniejszych dzienników. Ponadto pełni ważną społeczną rolę, służąc rozwiązywaniu codziennych problemów dzieci i młodzieży. Metodą wychowania w stylu Świętego z Turynu posługuje się przeszło 17 tysięcy Salezjanów i ponad 16 tysięcy Salezjanek. Jest ona stosowana w wielu szkołach, placówkach wychowawczych i opiekuńczych, a ponadto jej duch jest obecny w reformie systemu oświatowego w Polsce.

Ludzie kultury i nauki, a szczególnie środowiska salezjańskie wiążą swą pamięć o św. Janie Bosko z rocznicowymi datami jego urodzin, śmierci i założenia Towarzystwa Salezjańskiego. Odbywają się Msze św., zjazdy, spotkania kulturalne, religijne, imprezy artystyczne i sportowe. Przykładowo w jubileuszowym 1998 roku odbyły się sympozja naukowe w Lublinie, Łodzi i Warszawie. Wszystkie one podejmowały kwestie aktualności systemu księdza Bosko w kontekście praktyki społecznej wśród dzieci i młodzieży. Został wydany okolicznościowy album pod redakcją M. Dziubińskiego SDB pt. *Z Księdzem Bosko, Ojcem i Nauczycielem Młodzieży po stu latach*. Problematyce tej został w całości poświęcony rocznik „Seminare" - 1998, z tekstami najwybitniejszych intelektualistów salezjańskich. Ponadto zostało wydanych kilka pozycji książkowych: *Współczesny wychowawca w stylu księdza Bosko* (red. J. Wilk SDB), *Salezjanie a sport* (red. Z. Dziubiński) i inne.

Lista dowodów czci założyciela i patrona Towarzystwa Salezjańskiego jest niezwykle długa. Jego imię nosi 7 parafii salezjańskich (Lublin, Ostróda, Poddębice, Rzeszów, Szczecin, Świętochłowice, Trzciniec), wiele oratoriów, szkół, ośrodków wychowawczych i burs. Nazwisko księdza Bosko widnieje na szyldach ulic (Piła, Sokołów Podlaski) i księgarni w Warszawie.

Obecność Świętego z Turynu w polskiej kulturze jest wielce wymowna i świadczy o znaczącym wkładzie polskich Salezjanów w obronę najwyższych wartości społecznych, kulturowych, moralnych, religijnych oraz o bezgranicznym oddaniu na „służbę młodym"

Śledząc rozwój myśli pedagogicznej bez trudu zauważamy, że mamy do czynienia z trzema odmiennymi systemami: socjalistycznym, liberalnym i chrześcijańskim. Zróżnicowanie to jest wynikiem, między innymi, przyjęcia odmiennych założeń światopoglądowych i filozoficznych. Pierwszy z nich, zbudowany na założeniach materializmu historycznego i dialektycznego, ekonomii politycznej i teorii socjalizmu, odwołuje się do paradygmatu człowieka zabiegającego o pomyślność przez zaangażowanie w przekształcanie rzeczywistości tego świata. Zaś system edukacji jest metodą kształtowania, urabiania, formowania człowieka i „dopasowywania" go do potrzeb społeczeństwa socjalistycznego. System ten ma dużo z rygoryzmu, zniewolenia, ograniczania, przymusu, tłumienia indywidualnych i kreatywnych zdolności. Drugi z nich zrodził się na przełomie XIX i XX wieku pod nazwą „nowej szkoły", „nowego wychowania" i „antypedagogiki", w opozycji do szkoły herbartowskiej. Był protestem przeciwko materializmowi dydaktycznemu, który zakładał opanowanie encyklopedycznej wiedzy. System ten opowiada się po stronie dziecka, jego wszechstronnego rozwoju i dowartościowania indywidualnych zdolności. J. Dewey uważał, że nauczanie i wychowanie winno być instrumentem autentycznego wzrostu dziecka, poznawczego poszerzenia jego doświadczenia i twórczej ekspresji. B. Russell proponował „wychowanie szczęśliwe", otoczone miłością, szacunkiem, wolne od lęku, kształcące wartościowe charaktery, rozwijające myślenie krytyczne i samodzielne. G. Kerschensteiner opowiadał się za „wychowaniem przez sztukę" W tym celu powołał „szkołę pracy", która stwarzała warunki do samorzutnej twórczości dziecka. Pojawiły

się inne koncepcje pedagogiczne, jak np. freblówki (ogródki dziecięce F. Frobla), dom dziecka M. Montessori, pomysły O. Decroly. W niektórych koncepcjach zasady liberalizmu i „kultu dziecka" przybrały skrajne formy, generując nowy kierunek, nazwany pajdocentryzmem pedagogicznym (E. Key). Trzeci z omawianych systemów opiera się na religii, filozofii wieczystej św. Tomasza z Akwinu oraz na personalizmie chrześcijańskim. U jego podstaw tkwi dogmat o kreacjonistycznej proweniencji świata i człowieka. Osoba ludzka stanowi najwyższą wartość w świecie stworzonym, jest wolna i posiada niezbywalną godność. Motywy i cele procesu wychowania nie wynikają wyłącznie z porządku społeczeństwa i kultury, ale przede wszystkim są warunkowane prawdami nadprzyrodzonymi. Między tymi porządkami nie ma sprzeczności, lecz występuje harmonia i pełna zgodność. Wychowanie chrześcijańskie zakłada komplementarność działań wszystkich podmiotów wychowujących: rodziny, szkoły, organizacji młodzieżowych, Kościoła itd. Opowiada się za wychowaniem do wartości w dialogicznym, autentycznym, partnerskim spotkaniu osób. Jest obustronnym otwieraniem się na „horyzont wartości" i realizowaniem w wychowawcy i wychowanku tego człowieczeństwa, które jest udziałem Chrystusa. Na szczególną uwagę zasługują koncepcje wychowawcze zrodzone i praktykowane w zgromadzeniach zakonnych. Warto tu wymienić Jezuitów św. I. Loyoli, Braci Szkół Chrześcijańskich św. J. De La Salle, Pijarów św. J. Kalasantego czy salezjanów św. Jana Bosko.

Pedagogika księdza Bosko mieści się w nurcie humanistycznym współczesnej pedagogiki. Jej charakterystyczną cechą jest to, że wyrasta z praktyki wychowawczej i kształtuje się niejako „oddolnie" oraz wtórnie jest podbudowywana i uzasadniana teoretycznie. Bowiem pedagogika Księdza Bosko nie była tworzona w zaciszu bibliotecznych woluminów, w klimacie intelektualnych rozmyślań, w toku akademickiej dyskusji, ale tak, jak systemy A. Makarenki, A. Sutherlanda Neilla, C. Freineta i J. Korczaka, w „ogniu" pedagogicznej praktyki. Pedagogika Nauczyciela z Turynu w swym pierwotnym kształcie była bardziej sztuką niż nauką. Jej twórca pozostawił po sobie nieliczne, krótkie zapiski dotyczące pracy z podopiecznymi. Tego, czego nie uczynił Mistrz, dokonali uczniowie, rozbudowując, systematyzując i obudowując aparaturą pojęciową praktyczne wskazania.

Poznajmy zatem socjologiczny portret młodzieży i ukażmy adekwatność pedagogii księdza Bosko do jej współczesnych problemów, kierując się metodologiczną zasadą o pierwszeństwie diagnozy, odczytania „znaków czasu", ocenie sytuacji materialnej, poglądów, zapatrywań, potrzeb i oczekiwań młodych, w stosunku do zaplecza teoretycznego, systemu wychowawczego oraz praktyki społecznej. Wychodzimy z założenia, że dobór metod i środków w procesie wychowania winien być konsekwencją trafnej diagnozy, o której tak pięknie pisał luminarz polskiego Oświecenia J. Śniadecki: „Mistrz, który ma się zająć wychowaniem - pisał - powinien naprzód poznać ten surowy materiał, tę pierwszą osnowę człowieka, z której ma powstać dzieło jego sztuki, tak jak rolnik powinien znać ziemię, którą ma uprawiać..."

SALOS

Sport jest dziedziną nakierowaną na wychowanie i kształcenie młodych. Jego uczestnicy stoją wobec sytuacji, problemów i projektów czyniących sport niemal w całości podobnym do życia

Solidarność z młodzieżą biedną

Ksiądz Jan Bosko, założyciel Towarzystwa Salezjańskiego, apostoł, opiekun, wychowawca i ojciec młodzieży, późniejszy święty, był świadkiem głębokiej transformacji polityczno-gospodarczej, konfliktów społecznych, masowej migracji ludności, wysokiego bezrobocia, a także tragedii i zwykłej nędzy młodych. Widział strach i rozpacz w oczach dzieci i młodzieży, która bez zabezpieczenia fundamentalnych potrzeb egzystencjalnych i pozbawiona podstawowej opieki staczała się na margines życia i drogę przestępstwa.

Zatem pojawia się pytanie raczej mające charakter retoryczny, czy dzisiaj istnieje zjawisko ubóstwa młodych, czy mamy do czynienia z podobną sytuacją, jaka występowała za czasów Świętego z Turynu? Spróbujmy na nie odpowiedzieć.

Niezwykle ważnym parametrem oceny materialnych warunków życia młodzieży jest jej sytuacja mieszkaniowa. Stan faktyczny w tym względzie dość wyraźnie odbiega od pożądanego, w którym każda rodzina będzie posiadała samodzielne mieszkanie. Sytuacja mieszkaniowa młodzieży jest tym bardziej niepokojąca, że nie ma optymistycznych perspektyw do zmiany tego stanu rzeczy. Natomiast w hierarchii potrzeb młodzieży posiadanie mieszkania znajduje się bezwzględnie na pierwszym miejscu. Sytuacja taka skłania wielu młodych do „emigracji mieszkaniowej" Brak mieszkania, przeludnienie, niski standard, są czynnikami zagrożenia prawidłowego rozwoju młodych. Taki stan rzeczy w sposób pośredni przyczynia się do występowania wielu negatywnych zjawisk, od zdrowotnych zaczynając a na edukacyjnych kończąc. Może też być przyczyną rozpadu rodziny, demoralizacji i rezygnacji z aspiracji intelektualnych, społecznych i kulturowych.

Warunki życia młodzieży określa ich sytuacja materialna. Z badań sondażowych wynika, że respondenci negatywnie oceniają swoją sytuację materialną. Aż 80% uznała, że ich sytuacja jest zła, a tylko 3%, że dobra. Zdaniem 41% ankietowanych miesięczne dochody wystarczają jedynie na najtańszą żywność. Tylko 15% respondentów deklaruje, że ich standard życia jest średni, a 2%, że wysoki. Ponad 16% rodzin niepełnych i 8% rodzin wielodzietnych określa swą sytuację jako życie w ubóstwie. W związku z trudną sytuacją materialną 47% młodzieży w wieku do 24 lat rezygnuje z wielu potrzeb, 35% korzysta z pomocy rodziny. W roku 1994 zwiększyła się ilość młodzieży podejmującej pracę. Dorywczo pracuje 24% młodych, natomiast stałą pracę posiada 2%. Rodzice pokrywają wszystkie wydatki 60% młodzieży kończącej licea ogólnokształcące.

Niepokojem napawa fakt, że większość młodzieży do 24 roku życia jest zwolennikami daleko posuniętej opieki państwa. Najmniejsza grupa tej kategorii wiekowej oczekująca opieki państwa to osoby z dużych miast, studenci i absolwenci szkół wyższych, przynależący do środowisk inteligenckich. Zatem młodzież z małych miast i wsi, o niskim wykształceniu, wywodząca się z robotniczych i rolniczych środowisk napotyka największe trudności związane z przystosowaniem do zasad demokracji i praw wolnego rynku.

Absolwenci szkół średnich, oceniając swoją i swojej rodziny sytuację materialną, przedstawili mało optymistyczny obraz. Bowiem aż 31% uznało, że ich sytuacja uległa pogorszeniu, 47% było zdania, że nic się nie zmieniło, a tylko 15% zadeklarowało poprawę. Zwiększyła się do 39% grupa młodzieży, która deklaruje, że ich sytuacja uległa pogorszeniu, natomiast poprawę zauważyło tylko 12% respondentów.

Przeszło połowa badanej młodzieży negatywnie ocenia zmiany w kraju i nie może sobie poradzić z nową sytuacją, jest zniechęcona i zrezygnowana. Aż 66% młodych nie widzi też szans na realizację swoich celów i dążeń życiowych. Jednak systematycznie zmniejsza się odsetek młodzieży prezentującej postawy zniechęcenia i rezygnacji. Za „stracone pokolenie" uważają się przede wszystkim uczniowie zasadniczych szkół zawodowych, osiągający słabe wyniki w nauce i mieszkający w małych miastach. Dużo lepiej oceniają swe szanse uczniowie liceów ogólnokształcących, osiągający bardzo dobre wyniki w nauce i mieszkający w dużych aglomeracjach.

Zjawisko bezrobocia, które miało charakter ukryty, poprzez sztucznie rozbudowane zatrudnienie w PRL, z cała ostrością wystąpiło w naszym kraju po roku 1989. Stało się powodem wielu frustracji, obaw i wpłynęło w znaczącym stopniu na obniżenie poziomu życia wielu rodzin. Dolegliwość bezrobocia potęguje fakt, że znalezienie ciekawej pracy przez młodych zostało uznane za najważniejszy życiowy cel. Nastąpił wzrost znaczenia pracy. Omawiając zjawisko bezrobocia należy stwierdzić, że ma ono charakter regionalnie zróżnicowany. Przykładowo, niewielkie bezrobocie występuje w województwach: warszawskim – 4,7%, poznańskim – 6,6%, natomiast bardzo duże w suwalskim – 18,6%, olsztyńskim – 18,2%. Struktura wykształcenia bezrobotnych przedstawia się następująco: podstawowe – 30,04%, zasadnicze zawodowe –

37,37%, średnie zawodowe – 22,57%, średnie ogólnokształcące – 7,21%, wyższe – 2,98%. Większość bezrobotnych to ludzie młodzi. Przeszło 33% to osoby w wieku 18-24 lata. Blisko 30% w wieku 25-34 lata.

Taki stan rzeczy ma poważny wpływ na poziom życia młodych i poważnie komplikuje wiele planów na starcie w dorosłe i samodzielne życie. Niezwykle ważnym elementem rzutującym na bezrobocie jest poziom wykształcenia. Od niego w największym stopniu uzależnione jest to, czy znajdziemy pracę, czy też staniemy w kolejce po zasiłek dla bezrobotnych.

Mimo występującego bezrobocia jest wiele zawodów, w których występuje deficyt pracowników. Ze środków budżetowych organizowane są kursy przekwalifikowania dla bezrobotnych. Cieszą się one niewielkim zainteresowaniem. Zwłaszcza dotyczy to osób słabo wykształconych. W takich kursach wzięło udział zaledwie 2,4% osób z wykształceniem podstawowym i 1,2% z wykształceniem zasadniczym zawodowym.

Przedstawiona, na podstawie trzech wskaźników: warunki mieszkaniowe, warunki materialne i bezrobocie, sytuacja młodzieży nie jest dobra. Szczególnym niepokojem napawa sytuacja bezrobotnych młodych, którzy w najwyższym procencie doświadczają tego zjawiska. Brak pracy rzutuje w większości przypadków na warunki materialne oraz sytuację mieszkaniową. Długotrwały brak pracy, zdaniem wielu autorów, powoduje zmiany osobowościowe, takie jak: obniżenie sprawności intelektualnej i zanik kwalifikacji zawodowych, zmniejszenie gotowości do podjęcia obowiązków zawodowych, obniżenie progu ambicji życiowych, zahamowanie procesów usamodzielniania, przesunięcie odpowiedzialności za własny los na instytucje i rodzinę, skłonność do zachowań patologicznych.

Nie napawa optymizmem powolne tempo przyswajania przez młodych zasad wolnego rynku i przejmowania odpowiedzialności za swój los, ale z drugiej strony musi budzić krytykę łatwość, z jaką nowy system polityczny odchodzi od humanistycznego dorobku myśli społecznej i politycznej, realizowanej bez względu na ustrój w krajach wysoko rozwiniętych. Co prawda cieszy fakt, że ludzie młodzi wykazują największą zdolność przystosowania do nowej sytuacji w porównaniu z innymi grupami wiekowymi, ale jest to zbyt mało w stosunku do skali wyzwań. Nie zmienia ogólnego wizerunku występowanie 20% grupy tzw. „szybkobieżnych szczeniaków", którzy wykazują godną podziwu aktywność i zdolność wpisywania się w nową sytuację. Bowiem 80% młodych to tzw. „normalsi", mający większe lub mniejsze trudności z wkomponowaniem w zmieniającą się nad wyraz szybko rzeczywistość. Znaczna część z nich „pozostała na peronie" i bezradnie patrzy na czerwone światła „oddalającego się pociągu"

Mając na uwadze powyższe przesłanki możemy stwierdzić, że grupą wiekową, którą w najpoważniejszym stopniu dotknęły dokonujące się przemiany po roku 1989, są młodzi. Zatem sytuacja młodych na początku trzeciego tysiąclecia jest zbliżona do tej, jakiej doświadczał ksiądz Bosko w drugiej połowie XIX wieku. Wychodząc naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom młodych, jako palący jawi się problem organizacji różnorodnych kursów i szkoleń, ma-

jących na celu przystosowanie mentalne, intelektualne i zawodowe młodzieży do nowych warunków demokratycznego państwa i wolnego rynku. Ważną rolę w tym zakresie ma do odegrania zarówno szkolnictwo salezjańskie, ale także różnorodne dzieła mające na celu pomoc najbiedniejszym i otoczenie wychowawczą opieką najbardziej pokrzywdzonych przez los, a przede wszystkim dzieci i młodzież biedną, zaniedbaną, z rodzin niewydolnych wychowawczo i często już patologicznych.

Kształcenie i edukacja szansą dla młodych

Ksiądz Jan Bosko, doskonały obserwator życia społecznego i błyskotliwy intuicjonista, dostrzegł bez trudu, że dokonująca się transformacja generuje zapotrzebowanie na nowego człowieka, wykształconego i w pełni przygotowanego do życia w zmieniającej się kulturze. Podejmując działania mające na celu pomoc młodym, ważnym ich elementem uczynił kształcenie i edukację. Wiedział bowiem, że wykształcenie, przygotowanie do zawodu, dobre wychowanie to kapitał, który pozwoli młodym znaleźć pracę, usamodzielnić się i być społecznie użytecznymi. Spróbujmy zatem odpowiedzieć na pytanie, czy wykształcenie i wychowanie jest, jak za czasów księdza Bosko, tak samo ważne dzisiaj dla pomyślności i szczęścia młodych?

W minionym półwieczu polskiego socjalizmu utrwaliło się przekonanie o niskiej wartości wykształcenia. Nie trzeba było być wykształconym, ale sprytnym, operatywnym, mieć znajomości, umieć „kombinować" i „załatwiać sprawy" Wykształcenie miało niewielki wpływ na zdobycie ciekawej pracy i nie miało wyraźnego przełożenia na wysokość zarobków.

Po roku 1989 wykształcenie systematycznie staje się wartością coraz cenniejszą. Z roku na rok wzrasta odsetek uczniów chcących kontynuować naukę, natomiast zmniejsza się odsetek młodych chcących podjąć pracę. Co ważne, dwukrotnie częściej absolwenci zasadniczych szkół zawodowych chcieli kontynuować naukę. Ambicje edukacyjne rodziców wobec swoich dzieci stanowią ważny miernik wartości wykształcenia. Z badań wynika, że nikt z rodziców nie chciałby, aby jego dziecko poprzestało na wykształceniu podstawowym. Zaledwie 8% rodziców chciałoby, aby ich synowie poprzestali na zasadniczej szkole zawodowej, w 4% takie oczekiwania odnoszą się do córek. Aspiracje rodziców odnośnie wykształcenia ich dzieci są zwykle bardzo wysokie. Bowiem pragnęliby, aby 52% synów i 60% córek legitymowało się dyplomem ukończenia studiów wyższych. Część rodziców widzi swoje dzieci z tytułami naukowymi.

Na silne pragnienia rodziców, aby ich dzieci stały się posiadaczami dyplomu szkoły wyższej mają wpływ takie zmienne jak: wykształcenie, przynależność do grupy społeczno-zawodowej, sytuacja materialna i miejsce zamieszkania.

Oczekiwania rodziców odnośnie wykształcenia swych dzieci są bardzo zbliżone do aspiracji samych dzieci. Wyższe aspiracje odnośnie swego wykształcenia mają uczniowie liceów ogólnokształcących, niż zasadniczych szkół zawodowych i techników. Zdecydowanie częściej planują ukończenie wyższej uczelni uczniowie, których rodzice mają wykształcenie wyższe i inteligencki status, dobre warunki materialne i są mieszkańcami dużych miast.

Na wzrost wartości wykształcenia niewątpliwy i zasadniczy wpływ ma wolny rynek, który niejako „zgłasza" potrzeby w zakresie wysokiego poziomu wykształcenia, ale i „określa" listę najbardziej pożądanych specjalności. Wykształcenie, jako inwestycja w samego siebie i w swoją przyszłość, jak należy sądzić, w przeciągu najbliższych lat będzie zyskiwało na znaczeniu. Będzie ono stwarzało coraz lepsze możliwości znalezienia ciekawej i dobrze płatnej pracy, ale także będzie określało status społeczny obywateli.

Wyrazem trafnego odczytania dokonujących się przewartościowań w sferze wykształcenia, jest dynamiczny rozwój sektora oświatowego Towarzystwa Salezjańskiego. Salezjanie w Polsce prowadzą dzisiaj 34 szkoły, w tym 4 podstawowe, 15 ogólnokształcących, 13 zasadniczych zawodowych i 2 wyższe.

Szkoły salezjańskie, oprócz wysokiego poziomu kształcenia, realizują oryginalny program wychowawczy, który charakteryzuje się następującymi czterema cechami: 1) dobre relacje między uczniami i nauczycielami, 2) atmosfera przyjaźni, 3) możliwość realizacji różnorodnych zainteresowań, 4) atmosfera wiary i przyjaźni z Bogiem. Ksiądz Bosko w toku pracy z młodymi stworzył zręby oryginalnego systemu wychowawczego, który przeszedł do literatury pedagogicznej pod nazwą systemu prewencyjnego, uprzedzającego, zapobiegawczego itp. Oparł go na trzech filarach: rozumie, religii i miłości. W dzisiejszym porządku rzeczy rozum oznacza wykorzystanie zdobyczy i osiągnięć naukowych, będących wytworem ludzkiego intelektu, dla potrzeb procesu wychowania młodych. Religia oznacza integrację wychowania i ewangelizacji, życia i wiary, określa źródła inspiracji i cele, dla których warto żyć i podporządkować swe istnienie. Miłość oznacza opowiedzenie się po stronie wychowanka i podporządkowanie działań jego dobru, ale także tworzenie klimatu przyjaźni, szacunku, poszanowania godności, zrozumienia i kultywowania rodzinnej atmosfery.

Zdiagnozujmy zatem stan świadomości i zachowania dzisiejszej polskiej młodzieży i odpowiedzmy na pytanie, czy celowa jest intensyfikacja procesu wychowania młodych i czy propozycja salezjańska w tym zakresie wytrzymuje próbę czasu?

Spośród wielu patologii, będących w znacznej mierze konsekwencją nieefektywności procesu wychowania, najczęściej wymienia się następujące: nieposzanowanie mienia prywatnego i społecznego, pasożytniczy tryb życia, nieodpowiedzialne życie rodzinne, beztroska wychowawcza rodziców, przejawy nietolerancji, nierzetelny stosunek do pracy, nienawiść, nieżyczliwy stosunek do bliźnich, niechlujstwo, brud, łamanie zasad higieny, nieposzanowanie zdrowia, brutalizacja i wulgaryzacja życia, przestępczość pospolita i zorganizowana, nikotynizm, alkoholizm, narkomania i wiele innych.

Ze statystyk Komendy Głównej Policji wyłania się wielce zasmucający obraz przestępczości dzieci i młodzieży. Jest to tym bardziej niepokojące, że odsetek ludzi młodych wchodzących w konflikt z prawem z roku na rok rośnie. Dzieci i młodzież popełniają coraz częściej przestępstwa o największym ciężarze gatunkowym, z użyciem broni i z największym okrucieństwem. Znaczący odsetek dzieci i młodzieży będących sprawcami pochodzi z rodzin niepełnych, rozbitych, o zaburzonych interakcjach między członkami rodziny, o nieprawidłowym stosunku emocjonalnym rodziców do dzieci, ale także o niskim statusie ekonomicznym i niekorzystnych warunkach mieszkaniowych. Zatem patologia rodziny sprzyja tworzeniu się zachowań dewiacyjnych wśród dzieci i młodzieży.

Pierwsze próby palenia tytoniu w wieku 11-16 lat ma już za sobą połowa chłopców i 22% dziewcząt. Odsetek palących zwiększa się z wiekiem, u chłopców piętnastokrotnie, a u dziewcząt sześciokrotnie. Mimo dość dobrej znajomości zagrożeń związanych z paleniem tytoniu nałóg ten obejmuje liczne rzesze dzieci i młodzieży.

Pierwsze próby picia alkoholu ma już za sobą 81% chłopców i 71% dziewcząt w wieku 11-16 lat. Niepokojem może napawać wzrastający z roku na rok odsetek opiekunów aprobujących spożywanie alkoholu przez młodocianych. Obserwuje się też zjawisko picia alkoholu w tzw. „polskim stylu", tj. picia dużej ilości wysokoprocentowego alkoholu w krótkim czasie. Najwięcej alkoholu pije młodzież po zasadniczych szkołach zawodowych. Przeszło co drugi z nich pije systematycznie.

Narkomania w Polsce to nadal głównie problem ludzi młodych, których liczba w okresie przełomu społeczno-politycznego wahała się w granicach 20-30 tysięcy. Blisko 70% z nich nie przekroczyło 24 roku życia. Blisko 90% z nich to młodzież posiadająca wykształcenie zasadnicze zawodowe i niższe, w 95% mieszkająca w dużych miastach i w 70% pochodząca z rodzin robotniczych.

Niepokojącym zjawiskiem jest stale wzrastający odsetek kobiet uprawiających prostytucję. Liczba dziewcząt trudniąca się tym najstarszym zawodem świata waha się w granicach 15-20 tysięcy. Nie uwzględnia ona prostytutek z innych krajów, które w sposób nieskrępowany panują na szosach i parkingach wielu regionów naszego kraju. Z danych policji o kobietach trudniących się tym procederem wynika, że 82% z nich jest pochodzenia robotniczego i posiada wykształcenie podstawowe. Połowa to panny, a 30% jest matkami. Przeszło 80% prostytutek to osoby do 35 roku życia.

Mitem jest pogląd, że w polskich rodzinach wszystko jest podporządkowane dobru dziecka. Mit tworzony przez matki i ojców dość skutecznie podważają dzieci. Jedna trzecia młodych określa dom rodzinny jako miejsce gdzie nie są rozumiani, a jedna szósta jako miejsce do spania, miejsce gdzie nie ma żadnych więzi emocjonalnych.

Nie napawają optymizmem wyniki badań dotyczących zdrowotności dzieci i młodzieży. Współczynnik umieralności, dobrze określający poziom zdrowotności społeczeństwa, mimo tendencji malejącej, nadal jest o wiele wyższy niż w krajach cywilizacyjnie bardziej rozwiniętych. Udział młodzieży w śmier-

telnym żniwie sięga 20%. Polskie rodziny, w tym dzieci i młodzież, wykazują niefrasobliwy stosunek do czynników zdrowotnego ryzyka, takich jak: 1) podwyższony poziom związków tłuszczowych we krwi, 2) palenie tytoniu, 3) otyłość, 4) niska aktywność fizyczna, 5) alkohol i niektóre środki psychotropowe, 6) stres psychospołeczny. Na przestrzeni ostatnich lat obserwuje się wzrost liczby osób w wieku 15-34 lat leczonych w szpitalach oraz stale powiększa się grupa młodych z odchyleniami od zdrowotnej normy.

To tylko niektóre dane dotyczące patologii młodych. Wiele z nich trudno oszacować. Ponadto pozostają nie omówione tutaj kwestie tolerancji, poszanowania godności człowieka, kultury mowy, solidarności społecznej, patriotyzmu, rozwiązłości seksualnej, „szalikowców", „fali" w wojsku itp.

Przedstawiony obraz poziomu zachowań patologicznych młodzieży jest świadectwem potrzeby zintensyfikowania działań edukacyjnych. Warunkiem efektywności oddziaływania wychowawczego jest ścisła współpraca środowisk uczestniczących w tym procesie, a mianowicie rodziny, szkoły, Kościoła, stowarzyszeń i innych podmiotów życia społecznego. W procesie wychowania należy uwzględniać następujące priorytety: 1) pomoc w uzyskaniu orientacji etycznej i hierarchizacji wartości, 2) personalizację życia w rodzinie, w grupie koleżeńskiej i szerszej społeczności, 3) kształtowanie etyki pracy.

Optymizmem napawa reforma systemu oświatowego w naszym kraju, która może przyczynić się do znaczącej progresji efektów w zakresie wychowania młodych. Według założeń tej reformy wychowanie w szkole nie powinno pomijać następujących pytań zasadniczych: Ku czemu chcemy prowadzić młodego człowieka? Do jakiego życia go przygotowujemy? Na rozwój których sfer jego osobowości kładziemy nacisk? Jakie chcemy osiągnąć cele i jaki nadać sens życiu młodych? W realizacji tak rozumianego wychowania bardzo przydatną może być pedagogia księdza Bosko, której adekwatność do realizacji dzisiejszych zadań wychowawczych jest oczywista.

Ważną rolę do spełnienia mają salezjanie i salezjanki w naszym kraju, którzy wychowują dzieci i młodzież w 115 parafiach, 40 kościołach publicznych, 7 sanktuariach, 34 szkołach różnych typów, 17 przedszkolach, 12 bursach i internatach, 8 ośrodkach wychowawczych, 2 aspirantatach, 3 nowicjatach, 3 seminariach duchownych i 80 oratoriach. Istotną rolę ma też Salezjańska Organizacja Sportowa, która swą ofertę programową kieruje do dzieci oraz młodzieży najbardziej potrzebującej i stara się prowadzić młodych do pełnego ich wzrostu poprzez umiejętne łączenie w jeden pedagogiczny proces trzech elementów: 1) wychowania w sporcie i do sportu, 2) wychowania w społeczeństwie i do społeczeństwa, 3) wychowania w wierze i do wiary. Mając na uwadze personalistyczną wizję człowieka dąży zarówno do realizacji wartości sprawnościowo-zdrowotnych, społeczno-kulturowych jak i moralno-duchowych.

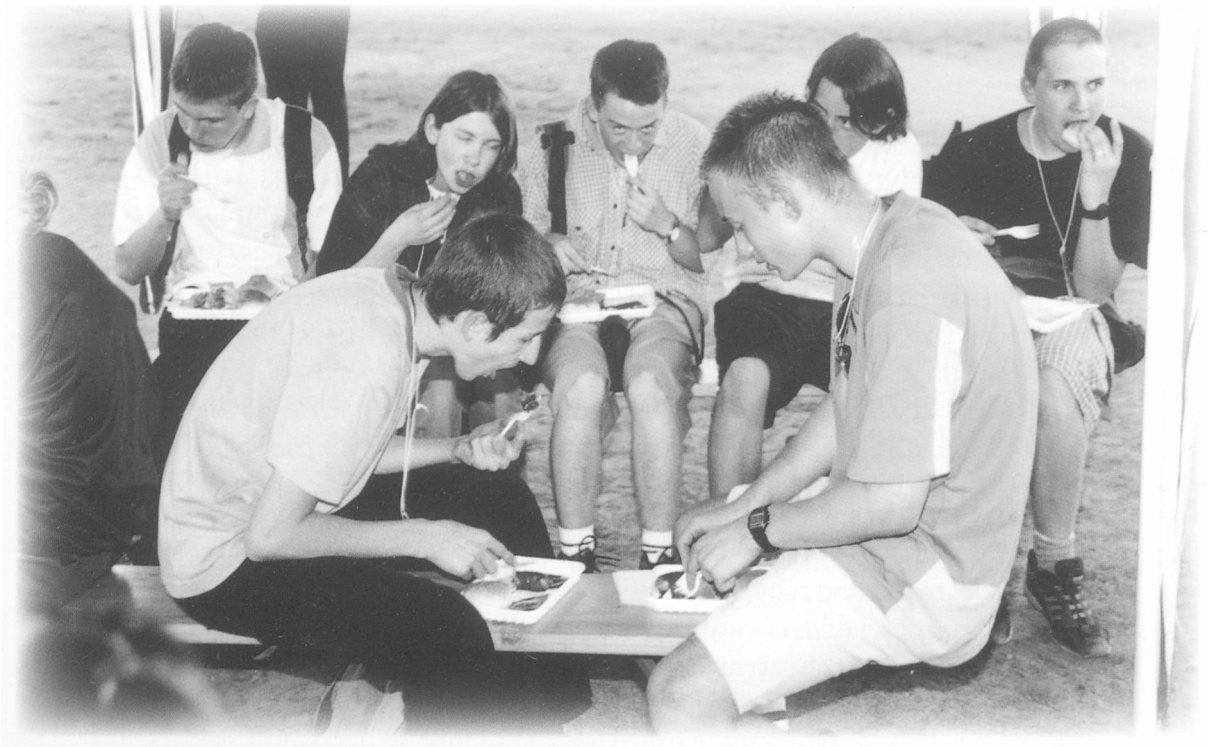

Należy dopomagać dzieciom i młodzieży w harmonijnym rozwijaniu wrodzonych właściwości fizycznych, moralnych i intelektualnych. Należy pomagać w wyzwoleniu potrzeby prawdy i pracować, na rzecz tego „kim" człowiek powinien być, to znaczy, żeby bardziej „był" nie tylko „z drugimi", ale także i „dla drugich"

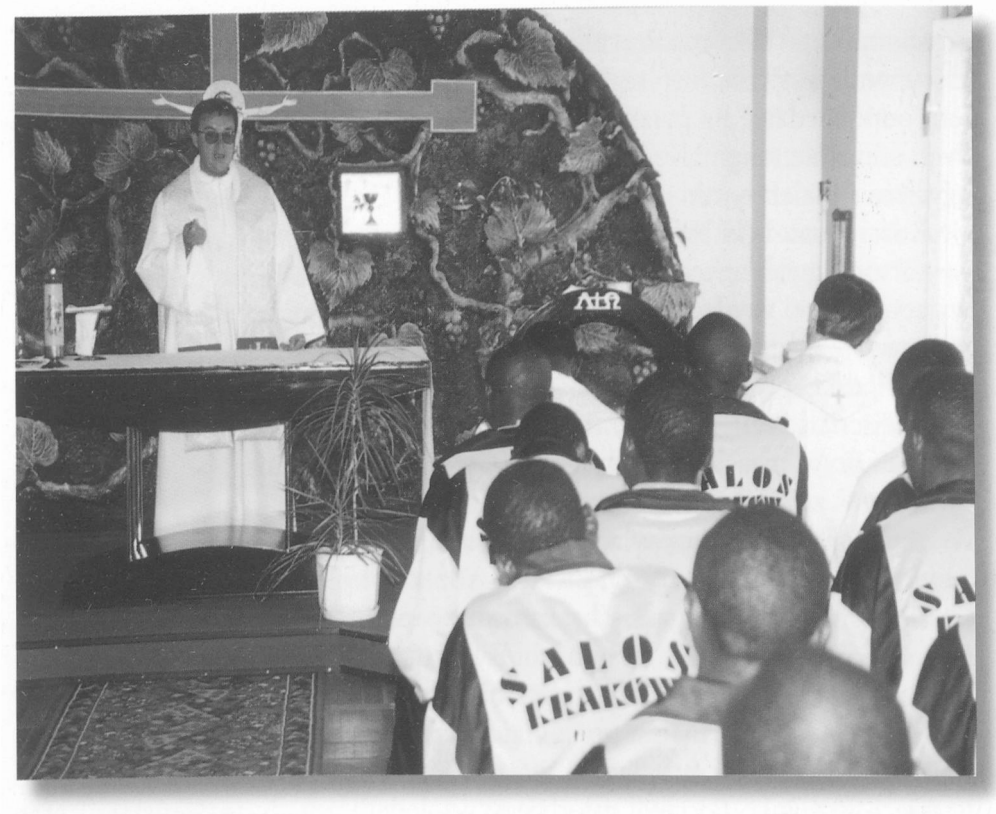

Wychowanie w wierze i do wiary

Proces salezjańskiego wychowania integruje życie z wiarą. Zachowania i działania młodych uzasadniane są prawdami *Ewangelii*, która stanowi inspirację do podejmowania egzystencjalnych wysiłków. Przykładowo dbanie o wszechstronny rozwój człowieka we wszystkich jego sferach i płaszczyznach wynika z faktu, że człowiek został stworzony „na podobieństwo Boże", jako najwyższa wartość w świecie stworzonym. Praca, przekształcanie doczesnego świata wynika ze zobowiązania człowieka do „czynienia sobie ziemi poddanej" i w ten sposób do kontynuowania Boskiego procesu kreacji świata. Życie człowieka nie tylko winno polegać na realizacji wartości przyrodzonych, ale wykraczać poza rzeczywistość doczesną i tam szukać ostatecznego oparcia. Prawdy nadprzyrodzone winny być ostatecznym celem i sensem ludzkiej egzystencji. Między zaangażowaniem w sprawy tego świata a celami ostatecznymi nie ma konfliktu, ale występuje dialektyczna zgodność i harmonia. Prawdy transcendentne stanowią teologiczną motywację do wysiłku na rzecz doskonalenia wartości tego świata. Z drugiej strony, realizacja zadań doczesnych zbliża człowieka do życia wiecznego, celu ostatecznego w porządku teologicznym.

Katecheza stanowi integralną część procesu ewangelizacji dzieci i młodzieży. Jej celem jest pomoc w doprowadzeniu młodych do wiary dojrzałej, pogłębionej, w której nie występuje rozdźwięk między wartościami deklarowanymi

a życiem. Katecheza ma przybliżyć dzieciom i młodzieży żywego Chrystusa, który winien stać się inspiracją i ostatecznym celem ich życia. Spróbujmy zatem odpowiedzieć na pytanie, jaki jest kierunek rozwoju świadomości młodych odnośnie religii i Kościoła? Jaki jest związek religijności ze sferą moralną i życiem codziennym?

Kościół katolicki był dla młodzieży oazą wolności, niezależności i obrońcą wartości gwałconych przez system socjalistyczny. Był nie tylko instytucją wyjątkową pod względem prestiżu i zaufania społecznego, ale także stanowił alternatywę dla nieakceptowanych instytucji oficjalnych. Razem z transformacją społeczno-polityczną w 1989 roku rozpoczął się proces ewolucji postaw w podejściu do religii. Ujawniły się tendencje selektywizacji, a w wielu przypadkach prywatyzacji, subiektywizacji wiary i jej osłabienia.

Kościół z instytucji opozycyjnej przekształcił się w ocenie społeczeństwa w instytucję sprawującą władzę. Znacznie zmniejszyła się liczba młodzieży identyfikującej się z wiarą. Liczba głęboko wierzących uległa wyraźnemu zmniejszeniu. Zwiększyła się liczba osób niepraktykujących. Zmniejszyła się też intensywność praktyk religijnych. Z badań socjologicznych i sondażowych młodzieży wynika, że dość dynamicznie rozwija się proces rozluźniania więzi z Kościołem i widoczny jest proces laicyzacji, sekularyzacji i ateizacji.

Spadł też odsetek młodzieży akceptującej normy moralne przekazywane w nauce Kościoła. Postawy młodzieży względem zdrady małżeńskiej i prawa do aborcji ulegały systematycznej liberalizacji, pomimo, a może na skutek intensywnej akcji Kościoła i ugrupowań chrześcijańsko-narodowych. Wbrew nauce Kościoła w sposób niezwykle dynamiczny zwiększa się swoboda seksualna młodzieży. Zwiększa się też akceptacja uczniów swobody seksualnej przed ślubem. Zapotrzebowanie młodzieży na omawianie w szkole kwestii kontaktów seksualnych jest powszechne. Tylko 2% uczniów jest zdania, że zagadnienia te nie powinny być omawiane na lekcjach w szkole. Charakterystyczne jest też to, że młodzież głęboko wierząca w przeważającym procencie żyje zgodnie z nauką Kościoła. Blisko 3/4 takiej młodzieży nigdy nie miało kontaktów seksualnych. Występujące tendencje są świadectwem powiększania się liczby młodych zwolenników liberalizmu seksualnego. Osiągane wskaźniki w tym względzie zbliżają nas do poziomu krajów Europy Zachodniej i Ameryki Północnej.

Poziom religijności różnicuje również stosunek do niektórych kwestii społecznych i politycznych. Ponad 35% młodzieży wierzącej i praktykującej deklaruje potrzebę angażowania się w sprawy społeczne, a tylko 23% niewierzącej. 62% wierzących praktykujących ma nadzieję na poprawę sytuacji ekonomiczno-gospodarczej, a tylko 44% niewierzących. Osoby niewierzące częściej deklarują emigrację z Polski niż wierzący praktykujący.

Na pytanie, co znaczy być osobą religijną, większość młodych udzielała następujących odpowiedzi: żyć zgodnie z nakazami wiary, żyć tak, jak przykazał Bóg, być dobrym człowiekiem, troszczyć się o innych. Mniej niż połowa respondentów dostrzegała wpływ religii na swe codzienne życie, a 16% , że religia nie ma żadnego wpływu. Zdaniem innych badaczy, realny wpływ na ży-

cie codzienne jest zauważalny u zaledwie 10% wierzących. W tym kontekście W. Piwowarski stwierdza, że dwie trzecie Polaków to „świadomi heretycy", nie rozumiejący sensu doktryny katolickiej.

Na lekcje religii deklarowało uczęszczanie około 80% uczniów. Na pytanie, dlaczego uczęszczasz na lekcje religii, 53,6% odpowiedziało - „wynika to z mojej wiary i chęci jej pogłębienia", 47% - „jest to mój obowiązek religijny", 30,5% - „z ciekawości, potrzeby poszerzenia wiedzy religijnej" W podejmowaniu decyzji o uczęszczaniu na lekcje religii znaczącą rolę odgrywają czynniki konformistyczne. Jedna piąta respondentów przyznała, że decyzję taką podjęli za nich rodzice. Blisko 10% uczniów podjęło ją pod wpływem czynników szkolnych (nauczycieli - 0,8%, z obawy, że będzie to źle widziane przez nauczycieli - 4,0%, nie chcą mieć kłopotów w szkole - 5,1%). Ponad 5% uczniów uczęszcza na lekcje religii z powodów pragmatycznych, motywując to tym, iż „plan lekcji jest taki, że nie miałbym co w tym czasie robić" Konformizm kulturowy młodzieży ma znaczący wpływ na decyzje o uczęszczaniu na lekcje religii. Blisko 24% młodzieży uczęszcza bo w przyszłości nie chce mieć kłopotów ze ślubem, przy zdawaniu do szkół, uczelni itp. Blisko 18% chodzi z przyzwyczajenia. Niespełna 10% chodzi dlatego, bo i inni chodzą.

Z zestawienia danych liczbowych wynika, że wpływ religii, wiary i Kościoła na polską młodzież końca XX wieku jest wyraźnie ograniczony. Mamy do czynienia, wbrew nauce Kościoła, z procesem liberalizacji postaw i zachowań młodzieży. Przyczyny tego zjawiska są wielce złożone. Z jednej strony tkwią one w pewnym ludowym i konformistycznym modelu katolicyzmu polskiego. Z drugiej są związane z transformacją systemu społeczno-politycznego w naszym kraju i intensywnym przenikaniem wzorów europejskich, często antynomicznych wobec nauczania Kościoła. Z trzeciej natomiast wiąże się to z trudnościami samego Kościoła z wypracowaniem i wdrożeniem nowoczesnych form wychowania i ewangelizacji, odpowiadających oczekiwaniom współczesnej młodzieży.

Oratorium salezjańskie, odświeżone i zapłodnione nowymi pomysłami, zdaje się być jedną z trafniejszych odpowiedzi na potrzeby ewangelizacyjne młodych. Permanentna asystencja, realizacja celów w duchu ewangelicznych ideałów, rodzinny klimat, pełen życzliwości i szacunku, stanowią warunki powodzenia procesu wychowania do wiary. Czy my, uczniowie księdza Bosko, jesteśmy w stanie sprostać współczesnym wyzwaniom młodych? Czy nasza wiedza i doświadczenie, mądrość i rzetelność, szlachetność i dobroć, cierpliwość i uczuciowość są na tyle pogłębione, ugruntowane i przepojone wychowawczą miłością, abyśmy mogli, jak ksiądz Bosko, być pewni edukacyjnych sukcesów? Postawione pytania mają znaczenie zasadnicze, bowiem jak zwykle, tak i w tym przypadku, wszystko zależy od człowieka. W tym kontekście S. Wołoszyn zadaje retoryczne pytanie: „Czy może wychowawczo emanować w pożądanym kierunku osobowość bezbarwna, nieciekawa, mało twórcza, „odbębniająca swoje obowiązki", bez autorytetu merytorycznego i moralnego, co więcej - niekiedy skłonna do zawiści, pełna urazów i obaw, czy „uczeń nie przerośnie mistrza", czy inni będą lepsi? Czy taki wychowawca może być

spolegliwym opiekunem dla wychowanka, który oczekuje tej opieki, zwłaszcza w najtrudniejszych momentach życiowych?

W salezjańskim wychowaniu w wierze i do wiary winno dominować rozwijanie różnorodnych form religijnej aktywności, małych wspólnot i stowarzyszeń. Większy nacisk winno się kłaść na osobowe pogłębianie wiary i na zgodność jej nakazów z życiem codziennym młodych, podkreślaniu nie obowiązków rytualno-kultowych, ale ducha ideałów ewangelicznych. Wiarę w sprawczą moc słów należy zastępować świadectwem, osobistym przykładem, słowem - życiem, zgodnie z powszechnie znanym powiedzeniem, że słowa uczą a czyny pociągają.

Przedstawiony portret współczesnej młodzieży ujawnia wiele jej niedostatków w sferze materialnej i ekonomicznej, ale także niepokojące tendencje związane z łatwym internalizowaniem kulturowych, negatywnych wzorów dotyczących życia moralnego i religijnego. Konsekwencją pewnego kryzysu wartości moralnych wśród dzieci i młodzieży jest dynamiczny wzrost przestępczości w tej kategorii wiekowej. Z drugiej strony obserwujemy zjawisko ze wszech miar pozytywne, a mianowicie polegające na wzroście wartości wykształcenia i umiejętności wkomponowania się w nową sytuacją społeczno-polityczną naszego kraju. Na temat tej grupy młodzieży A. Gieysztor wypowiada się w sposób następujący: „Współczesna polska młodzież jest fantastyczna... Współcześni młodzi ludzie nareszcie wiedzą, czego chcą, znają języki, są otwarci na świat, twardo stąpają po ziemi. Mają wiele wspólnego z rówolatkami za granicą. Oni są pierwszym od lat pokoleniem Polaków, które nie ma kompleksu prowincji" Portret współczesnej młodzieży obrazuje wyraźny podział młodych na tych, którzy z optymizmem patrzą w przyszłość i doskonale wpisali się w system demokratyczny i wolny rynek. Dotyczy to przede wszystkim młodzieży z dużych miast, uczęszczającej do liceów, studiującej i osiągającej bardzo dobre wyniki w nauce. Na przeciwległym biegunie mamy wcale pokaźną grupę tych, którzy nie widzą dla siebie szans na lepszą przyszłość, a zaistniała nowa sytuacja w naszym kraju po roku 1989 całkowicie ich przerasta.

Troska salezjańskiego środowiska pedagogicznego, posługującego się systemem wychowawczym ks. Bosko, winna być kierowana przede wszystkim do tej drugiej grupy młodych i powinna polegać na wszechstronnej pomocy w zakresie kształcenia i wychowania, dzięki którym potencjalnie zwiększy się ich szansa zaistnienia na wolnym rynku w społeczeństwie demokratycznym i pozwoli odzyskać wiarę w swe możliwości i umiejętności. W innym przypadku, wielu z tych młodych może stoczyć się na margines społeczny, zejść na drogę patologii i przestępstwa, a w konsekwencji stać się pensjonariuszami zakładów wychowawczych i placówek penitencjarnych.

Chrześcijański humanizm czuwa i z odwagą odrzuca to wszystko, co może w sposób negatywny oddziaływać na sport.

Konferencja Episkopatu Włoch

Uczestnicy obozu zorganizowanego przez Polisportive Giovanili Salesiane w Barcelonie w dniach 11-19.08.1990 roku. Udział w nim wzięli: ks. Edward Pleń i ks. Kazimierz Kuc

2. Przenikanie idei salezjańskiego sportu wychowawczego z włoskiego Polisportive Giovanili Salesiane i jej aplikacja do polskiej rzeczywistości

Salezjańska Organizacja Sportowa SALOS powstała na bazie doświadczenia włoskiego Polisportive Giovanili Salesiane PGS (w wolnym tłumaczeniu: powszechny wielosport salezjański). Przyjmuje się, że PGS został powołany w 1967 roku. Jego początki sięgają systemu wychowawczego ks. Jana Bosko

(1815-1888), wielkiego nauczyciela i wychowawcy młodych, oraz powołanego przez niego z myślą o młodych salezjańskiego oratorium.

Idea salezjańskiego sportu wychowawczego przenikała do Polski na różny sposób i różnymi drogami. Najczęściej było to związane z licznymi kontaktami środowisk salezjańskich w Polsce i we Włoszech. Wielu Salezjanów i Salezjanek, mimo różnorodnych trudności stwarzanych przez ówczesne polskie władze, wyjeżdżało do Włoch na studia, kursy i praktyki. Tam też obserwowali, a często byli współorganizatorami życia młodych w oratoriach oraz jednostkach organizacyjnych PGS. Po ukończeniu studiów lub po zakończeniu praktyki powracali do kraju z poszukiwaną literaturą dot. oratoriów i salezjańskiego sportu wychowawczego, z nową wiedzą i nowymi doświadczeniami. Tym wszystkim dzielili się z innymi i próbowali wcielać zdobyte doświadczenia do społecznej, oratoryjnej praktyki.

Dużą aktywność wykazywały włoskie środowiska Salezjanów i Salezjanek. Z jednej strony środowiska te zapraszały naszych przedstawicieli do Włoch, do uczestnictwa w spotkaniach, szkoleniach, różnorodnych kursach i zawodach sportowych, z drugiej natomiast sami przyjeżdżali do Polski i przekazywali wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne dotyczące organizacji salezjańskiego sportu wychowawczego w polskiej rzeczywistości społeczno-politycznej. Ważne znaczenie w tych kontaktach miał fakt, że świadczona pomoc merytoryczna przez salezjńskie środowiska z Włoch była często wspierana pomocą finansową, którą trudno byłoby przecenić.

Nie można tutaj zapomnieć o wielkiej roli osób które, którzy w strukturach oratoryjnych, niemal od semego początku obecności Salezjanów na ziemiach polskich, rozwijali ideę salezjańskiego sportu wychowawczego, korzystając z doświadczeń włoskiego oratorium, ale także wzbogacając tę propozycję rodzimą refleksją i dostosowując ją do sytuacji społeczno-politycznej oraz infrastrukturalnej w naszym kraju.

Wydaje się, że kluczową rolę w przeszczepieniu salezjańskiej idei sportu wychowawczego na grunt Polski, a w dalszej kolejności w powołaniu Salezjańskiej Organizacji Sportowej, miał wyjazd ks. Edwarda Plenia SDB, i ks. Kazimierza Kuca SDB, na obóz sportowy do Barcelony w 1990 roku. Jednak nie ma w tym względzie zgodności. Zatem oddajmy głos tym, którzy w tym procesie uczestniczyli, którzy mieli wpływ na dojrzewanie idei salezjańskiego sportu wychowawczego w naszym kraju.

Przygotowanie gruntu do powstania SALOS-u

Pragnąc przedstawić historię SALOS-u musimy zacząć od momentu, gdy pierwsi polscy Salezjanie zostali zaproszeni - dzięki wstawiennictwu ks. Augustyna Dzięddziela SDB, delegata Księdza Generała na Polskę - do wzięcia

udziału w obozie sportowym organizowanym przez Polisportive Giovanili Salesiane (PGS). Obóz ten miał miejsce w Barcelonie w dniach 11-19 sierpnia 1990 roku. Do Barcelony pojechali dwaj Salezjanie: ks. Kazimierz Kuc SDB z inspektorii krakowskiej i ks. Edward Pleń SDB z inspektorii warszawskiej. W obozie tym ponadto brali udział przedstawiciele inspektorii z Austrii, Francji, Włoch i Hiszpanii.

W tym samym roku miały miejsce ożywione kontakty z Zarządem PGS. I tak: 1) w dniach 16-20 kwietnia w I Europejskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej Polskę reprezentuje drużyna w piłkę nożną z Salezjańskiej Szkoły Zawodowej z Oświęcimia, 2) inspektoria warszawska organizuje po raz pierwszy dla wszystkich inspektorii salezjańskich Mistrzostwa Polski w piłkę nożną w dwóch kategoriach wiekowych: w kategorii chłopców starszych i młodszych, na które przyjechali z włoskiego PGS: ks. Gino Borgogno SDB, siostra Giuliana Cabras FMA oraz Gianni Gallo, 3) w tym samym roku w dniach 19-21 października ks. Edward Pleń SDB i ks. Krzysztof Toczyski SDB z inspektorii warszawskiej zostali zaproszeni do uczestnictwa w VII Krajowym Zjeździe PGS w Rimini (Włochy), 4) w dniach 01-07 lipca po raz pierwszy zorganizowano tygodniowy obóz dla animatorów sportowych w Przemyślu. Udział w nim wzięli włoscy instruktorzy, którzy dzielili się z naszymi uczestnikami swoim długoletnim doświadczeniem w pracy na polu wychowania dzieci i młodzieży przez sport w oratoriach salezjańskich.

W roku 1991 działania zostały jeszcze bardziej zintensyfikowane, a mianowicie: 1) w Czerwińsku nad Wisłą w dniu 14 kwietnia odbyło się sympozjum, podczas którego poruszano temat idei i celów PGS. W sympozjum wzięli udział Salezjanie i Salezjanki ze wszystkich inspektorii oraz świeccy. Prelegentami byli; ks. Gino Borgogno SDB, siostra Giuliana Cabras FMA oraz Gianni Gallo. W sympozjum uczestniczyło ponad 40 osób, 2) odbyły się kolejne salezjańskie Mistrzostwa Polski w piłkę nożną w kategorii chłopców młodszych i starszych. Rozgrywki te miały miejsce w Szczecinie, 3) na II Europejskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Barcelonie – 24-29 czerwca – została zaproszona młodzież z Polski. Nasz kraj reprezentowały drużyny z Rumi i Płocka, które rywalizowały ze swymi rówieśnikami z innych krajów Europy w kategorii starszej w piłkę nożną, 4) zorganizowano kolejny obóz sportowy dla animatorów sportowych. Miał on miejsce w Oświęcimiu i trwał od 29 czerwca do 07 lipca, 5) na spotkaniach delegatów inspektorialnych ds. młodzieży temat wychowania przez sport stał się „żywy, ważny i gorąco dyskutowany"

Działalność SALOS-u jest nie tylko związana ze strukturami sportowymi (PGS, PKOl.). Żyjąc w rzeczywistości Kościoła w Polsce, istotną sprawą było przedstawienie działalności na polu sportu wychowawczego, przedstawicielom Episkopatu Polski. Dnia 15 kwietnia 1991 roku w Warszawie, w siedzibie Konferencji Episkopatu Polski odbyło się spotkanie, na którym zapoznano Sekretarza Generalnego Episkopatu Polski JE abpa Bronisława Dąbrowskiego z celami, strukturami, działaniami i zamierzeniami PGS. W spotkaniu tym

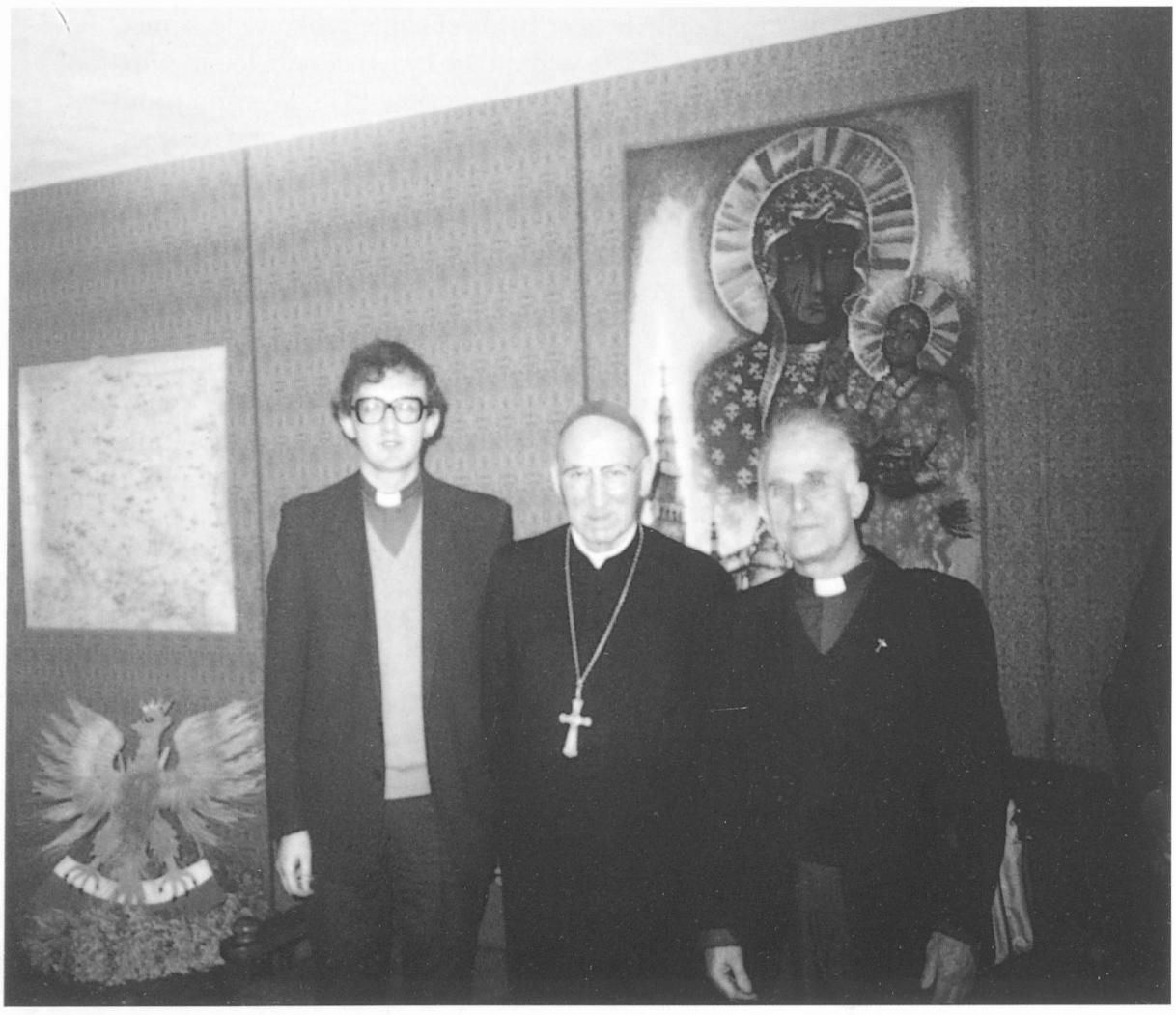

Pierwsze rozmowy przedstawicieli PGS z Włoch, polskich księży i władz PKOI. Na zdjęciach: 1) od lewej stoją: Tadeusz Wróblewski, ks. Mirosław Mikulski, siostra Salezjanka z Włoch, Aleksander Kwaśniewski (ówczesny Prezes PKOI.), ks. Gino Borgogno SDB, s. Giulina Cabras FMA, Gianni Gallo; 2) abp Bronisław Dąbrowski w towarzystwie ks. Gino Borgogno SDB i ks. Edwarda Pienia SDB; 3) jedne z pierwszych ogólnopolskich rozgrywek w piłkę nożną na błoniach wokół Stadionu X-Lecia, kwiecień 1991 r.

uczestniczyli m.in.: ks. Gino Borgogno SDB, s. Giuliana Cabras FMA, ks. Mirosław Mikulski i ks. Edward Pleń SDB.

Do ważnych spraw należało również zaznajomienie Prezesa PKOl., Aleksandra Kwaśniewskiego z ideą PGS. Tego samego dnia, czyli 15 kwietnia 1991 roku w Warszawie, w siedzibie PKOl., odbyło się spotkanie przedstawicieli PGS z Prezesem PKOl., który żywo zainteresował się metodą wychowawczą PGS oraz systemem prewencyjnym ks. Bosko. Dał on też „zielone światło" do takiej działalności we współpracy z PKOl. na terenie Polski.

Dnia 01 listopada 1991 w Domu Salezjanów w Warszawie przy ul. Kawę-

Uczestnicy spotkania przedstawicieli wszystkich polskich inspektorii (Salezjanów i Salezjanek) z delegacją włoskiego PGS, Czerwińsk 14.04.1991r.

czyńskiej 53 odbyło się robocze spotkane dotyczące powołania „polskiego PGS" W spotkaniu uczestniczyli: ks. Gino Borgogno SDB, siostra Giuliana Cabras FMA, Tadeusz Wróblewski i ks. Edward Pleń SDB.

Początek roku 1992 zaznaczył się dwoma wydarzeniami: 1) spotkaniem Zarządu PGS z przedstawicielami kilku krajów europejskich w Genui (Włochy), które odbyło się w dniach 19-22 stycznia. Naszymi reprezentantami byli: s. Bożenna Stawecka FMA i ks. Krzysztof Toczyski SDB, 2) w dniach 28 kwietnia - 03 maja w Genui odbyły się III Europejskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej. W naszych barwach wystąpiły dwie drużyny: piłkarze z Ostródy i (po raz pierwszy drużyna żeńska) dziewczęta z Ostrowa Wlkp.

Dzień 06 maja 1992 roku należy do wyjątkowych w historii Salezjańskiej Organizacji Sportowej, bowiem wtedy, w Domu Salezjanów w Warszawie odbyło się Zebranie Założycielskie Salezjańskiej Organizacji Sportowej, podczas którego zatwierdzono Statut.

Podczas Zebrania Założycielskiego podjęto uchwałę o powołaniu stowarzyszenia i wybrano Komitet Założycielski, zobowiązując go do zarejestrowania SALOS-u w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie. W Zebraniu Założycielskim uczestniczyli: ks. Antoni Balcerzak SDB, Marianna Barlak, ks. Henryk Bonkowski SDB, ks. Krzysztof Bucyk SDB, Zbigniew Dziubiński, ks. Grzegorz Jaskot SDB, ks. Wiesław Kania SDB, ks. Stanisław Koronkiewicz SDB, ks. Inspektor. Zbigniew Malinowski SDB, ks. Edward Pleń SDB, kl. Piotr Przesmycki SDB, ks. Marian

Stempel SDB, ks. Andrzej Turbacz SDB, Tadeusz Wróblewski, kl. Bogusław Zawada SDB.

Wybrano Komitet Założycielski w następującym składzie: ks. Edward Pleń SDB (przewodniczący) oraz członkowie: ks. Antoni Balcerzak SDB, Marianna Barlak, Zbigniew Dziubiński.

Zanim Zebranie Założycielskie podjęło decyzję o powołaniu SALOS-u, odbyło się szereg rozmów, narad i spotkań w różnych układach personalnych. Szczególną pomoc w pracach koncepcyjno-organizacyjnych okazali przedstawiciele Polskiego Komitetu Olimpijskiego z Sekretarzem Generalnym Tadeuszem Wróblewskim na czele oraz władze PGS z jej Przewodniczącym ks. Gino Borgogno SDB. Niestety Sąd Wojewódzki w Warszawie odmówił rejestracji stowarzyszenia. W wyniku tej odmowy Komitet Założycielski podjął decyzję o wszczęciu postępowania rejestracyjnego w Urzędzie Kultury Fizycznej i Turystyki w Warszawie. Dla usprawnienia rejestracyjnego Komitet Założycielski powołał Zbigniewa Dziubińskiego na stanowisko wiceprzewodniczącego.

Dnia 29 czerwca 1992 r., decyzją Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystki w Warszawie, Salezjańska Organizacja Sportowa została wpisana do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej pod pozycją 151.

Jednak z chwilą rejestracji stowarzyszenia Komitet Założycielski nie spoczął na laurach, ale przystąpił do prac mających na celu stworzenie warunków formalno-prawnych do rejestracji stowarzyszeń lokalnych i inspektoralnych. Opracowano wzorcowy statut stowarzyszenia lokalnego i przygotowano informację na temat strony prawnej procedury rejestracyjnej.

Komitet Założycielski w trakcie swego funkcjonowania odbył szereg spotkań z przedstawicielami instytucji odpowiedzialnych za kulturę fizyczną w Polsce, podczas których ustalono formy współpracy merytorycznej i pomocy materialno-finansowej. W tym czasie odbyły się liczne spotkania z władzami samorządowymi m. st. Warszawy i Urzędu Dzielnicowego Warszawa Praga Północ. Członkowie Komitetu Założycielskiego odbyli szereg spotkań z młodzieżą salezjańską w różnych miastach naszego kraju. Spotkania takie odbyły się między innymi w Łodzi, Kutnie, Lądzie, Krakowie, Warszawie, podczas których przedstawiono teoretyczne podstawy salezjańskiego sportu wychowawczego oraz kwestie dotyczące rejestracji i założeń programowych SALOS.

Ważną datą w dziejach SALOS-u jest dzień 21 listopada 1992 r. Wtedy to walne Zgromadzenie Polskiego Komitetu Olimpijskiego przyjęło w poczet członków zwyczajnych Salezjańską Organizację Sportową. Przedstawicielem Zarządu Krajowego SALOS w Zarządzie PKOl. został jego Sekretarz Generalny Tadeusz Wróblewski.

Od tamtego czasu prowadzona była intensywna działalność popularyzatorska, naukowa i wydawnicza. 20 maja 1992 r. w Domu Salezjanów w Warszawie Komitet Założycielski, wspólnie z Polskim Komitetem Olimpijskim, zorganizował sympozjum naukowe nt.: *Sport a wychowanie*. Z tej okazji zostały wydane w formie książkowej materiały sympozjalne. Wydano również

drukiem kilkanaście tekstów na temat różnych aspektów Salezjańskiej Organizacji Sportowej.

Mimo licznych prac administracyjno-prawnych związanych z założeniem SALOS-u, rozwijane były kontakty z młodzieżą innych krajów. Na przełomie kwietnia i maja 1992 r. odbyły się w Genui III Europejskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej, w których udział wzięły dziewczęce zespoły koszykówki i siatkówki z Ostrowa Wielkopolskiego oraz drużyna piłki nożnej chłopców z Ostródy, która sprawiła miłą niespodziankę zajmując pierwsze miejsce.

W poszczególnych inspektoriach rozegrano dziesiątki a może i setki różnorodnych turniejów i zawodów sportowych. Najpopularniejszymi dyscyplinami pozostały: piłka nożna, piłka koszykowa, piłka siatkowa i tenis stołowy.

W tym czasie na przyjęcie w poczet członków oczekiwało około 4-5 tysięcy dzieci i młodzieży.

Dnia 13 stycznia 1993 roku Komitet Założycielski SALOS przygotował I Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy, który podsumował 6-cio miesięczny okres działalności i wybrał Zarząd na pierwszą kadencję.

ks. Edward Pleń SDB

Pierwsze kontakty z Polskim Komitetem Olimpijskim

Początek SALOS-u łączy się nierozerwalnie z wizytą, którą złożyła grupa księży i sióstr na początku czerwca 1991 roku w dawnej siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego przy ul. Fracati 4.

Byłem kilka dni po wyborze na stanowisko Sekretarza Generalnego, trochę jeszcze oszołomiony awansem, kiedy zdziwieni pracownicy poinformowali mnie: „Chyba do nas księża idą..." Rzeczywiście, na czwarte piętro wdrapywała się grupka uśmiechniętych osób w habitach, prowadzona przez ks. Mirosława Mikulskiego. Okazało się, że było to kierownictwo Polisportive Giovanili Salesiane, wychowującej dzieci i młodzież poprzez sport we Włoszech. Na czele delegacji, wśród której był również ks. Edward Pleń SDB, stał Przewodniczący PGS ks. Gino Borgono SDB. Przyjmowaliśmy gości z tradycyjną polską życzliwością, ale dalej nie pojmowałem, o co właściwie im chodzi. Kiedy do rozmów przyłączył się ówczesny prezes PKOl., Aleksander Kwaśniewski, cel wizyty powoli się wyjaśniał. Chodziło między innymi o patronat honorowy Komitetu nad reprezentacją młodzieży polskiej, która przygotowywała się do udziału w Europejskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej. Kiedy goście prezentowali program wychowawczy

Kolejne spotkanie mające na celu doprowadzenie do powołania PGS w Polsce. Od lewej stoją: ks. Edward Pleń SDB, Tadeusz Wróblewski (Sekretarz Generalny PKOl.), Jadwiga Ślawska - Szalewicz, s. Giuliana Cabras, Andrzej Szalewicz (ówczesny Prezes PKOl.), ks. Gino Borgogno SDB

i jego związki ze sportem oraz struktury organizacyjne, zaczęła mi świtać po głowie myśl, na ówczesne czasy dość śmiała, utworzenia religijnego stowarzyszenia sportowego. Pomysł w zasadzie prosty, ale wykonanie trudniejsze. W Polsce nie było jeszcze żadnej ogólnopolskiej organizacji religijnej działającej w sporcie. A tutaj pomysł i dość odważne zadanie - krzewić sport wśród młodych w salezjańskich środowiskach!

Po kilku długich rozmowach z ks. Edwardem Pleniem SDB oraz uzyskaniem zgody od ks. Inspektora Zbigniewa Malinowskiego SDB, mając koncepcje stowarzyszenia, jego nazwę, zarys statutu, zaczęliśmy poszukiwać świeckiego kandydata na lidera SALOS-u. Wybór padł na Zbigniewa Dziubińskiego, wykładowcę w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, z którym w młodości w KS "Spójnia" Warszawa uprawiałem kajakarstwo. Potem nastąpiły prace przygotowawcze do rejestracji i zebrania założycielskiego. I tak w zasadzie widzę początki SALOS-u, w którego Zarządzie jestem od pierwszej kadencji.

Tadeusz Wróblewski

Drużyna piłki nożnej Zespołu Szkół Zawodowych Towarzystwa Salezjańskiego w Oświęcimiu na I Europejskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej na Gozo (Malta), 16-20 kwietnia 1990 r.

Początki SALOS-u w Inspektorii Sióstr Salezjanek w Polsce

Salezjański ruch sportowy w naszej inspektorii narodził się w Ostrowie Wielkopolskim. Pierwsze siostry Salezjanki przybyły tu w grudniu 1984 roku i zajęły się rozbudową i wykańczaniem istniejącego budynku. Wspólnota erygowana w sierpniu 1985 roku rozpoczęła działalność wychowawczą od pół etatu katechezy oraz prowadzenia grupy formacyjnej dziewcząt tzw. „Szarotek" w parafii św. Antoniego.

Dom rósł a wraz z nim oddziaływanie wychowawczo-duszpasterskie: wzrost godzin i etatów katechezy, otwarcie oratorium i przedszkola. Brakowało jednak „pdwórka", tak ważnego w systemie wychowawczym ks. Bosko.

Był czerwiec 1990 roku. Po życzliwej i skutecznej interwencji p. Henryka Mikołajczyka - Przewodniczącego Komitetu Osiedlowego i radnego miejskiego, otrzymaliśmy od miasta w użytkowanie wieczyste teren znajdujący się po drugiej stronie ulicy. Uporządkowaniem terenu, wykarczowaniem drzew owocowych, wyrównaniem nawierzchni i zamontowaniem słupków do siatkówki zajął się p. Mikołajczyk z Komitetem Osiedlowym. Uroczystego poświęcenia, w otoczeniu licznej grupy dzieci i młodzieży, dokonał ks. prałat Tadeusz Szmyt - miejscowy Proboszcz. W połowie lipca - staraniem sióstr - zamontowano sprzęt dla dzieci: karuzelę, huśtawkę, zjeżdżalnię, wieżę do wspinaczki. Na placu zawrzało!

W sierpniu 1990 roku przyjechała do Polski, a w dniu 07 sierpnia do Ostrowa Wielkopolskiego, Przełożona Generalna Salezjanek, Matka Marinella Castagno. To ona, biorąc pod uwagę zmiany polityczne w Polsce, zachęciła nas do włączenia się we włoskie stowarzyszenie sportowe - Polisportive Giovanili Salesiane. „Sport jest łatwym środkiem wychowawczym, ponieważ młodzież kocha sport, a dla was jest w tej chwili możliwy" - mówiła. Towarzysząca Matce s. Vera Vorlova, osobiście zaangażowana w PGS we Włoszech, przekazała pierwsze wskazówki odnośnie postępowania. Wydawało się nam to możliwe do realizacji, ponieważ mamy plac z boiskiem do siatkówki (bardziej plażowej, bo piaszczyste) i stół do tenisa stołowego w oratorium. Za radą przełożonej zwróciłyśmy się już we wrześniu z propozycją współpracy do Stowarzyszenia Współpracowników Salezjańskich działających przy naszej wspólnocie od 1987 roku. Najpierw mówiono o wszystkich możliwych trudnościach związanych z prowadzeniem zajęć sportowych, a przede wszystkim o tym, że nie będzie chętnych dzieci i młodzieży, bo szkolne kółka sportowe świecą pustkami. Po takiej dyskusji współpracownicy salezjańscy wyruszyli do różnych grup formacyjnych prowadzonych przez siostry. Odzew był nadspodziewanie duży: na pierwsze informacyjne spotkanie przybyło ok. 70 osób - dziewcząt i chłopców. Zebraną młodzież poinformowaliśmy wstępnie o zasadach działania salezjańskiego sportu i zaproponowaliśmy na początku siatkówkę i tenis stołowy.

Dla naszych potrzeb przyjęliśmy nazwę: Polisport Laura Vicuna.

Nie wszystko od początku dobrze funkcjonowało. Było już pewne, że jest młodzież. Trzeba było znaleźć chętnych instruktorów - wolontariuszy. To przede wszystkim trzeba było ich przekonać do zasad i metod stosowanych w salezjańskim systemie wychowawczym. Trzeba też było znaleźć miejsca do treningu.

Pierwszy trening tenisa stołowego poprowadził w naszym oratorium p. Andrzej Musiał w dniu 03 listopada 1990 roku. On też początkowo okazjonalnie trenował siatkówkę.

Regularne zajęcia zaczęły się w styczniu 1991 roku. 05 stycznia tego roku instruktorzy spotkali się z młodzieżą. Nie zabrakło także spotkań z rodzicami.

Przybywało rozgłosu. Zgłaszali się nowi chętni do prowadzenia zajęć, m.in. p. Wojciech Burkietowicz, p. Andrzej Żurek, p. Wiesław Jaworski z żoną. Sprawą zainteresowały się także władze miejskie, a dyrektorzy szkół umożliwili bezpłatne korzystanie z obiektów sportowych.

Włoskie PGS wspomagało nas zachętą, radą i finansami. Dotyczy to szczególnie korzystania ze spotkań formacyjno-organizacyjnych PGS w Rzymie, Genui i Mediolanie, na które była zapraszaną s. Bożenna Stawecka, oraz prowadzenia w Polsce kursów instruktorskich przez szkoleniowców z PGS.

Jesienią 1991 roku PGS zaproponowało nam przyjazd w 1992 roku z młodzieżą na międzynarodowe igrzyska do Genui. Z Ostrowa pojechały dziewczęta: koszykarki i siatkarki, a z Ostródy piłkarze. To był pierwszy kontakt naszej młodzieży z młodzieżą innych krajów.

03 grudnia 1992 roku odbyło się zebranie założycielskie Stowarzyszenia Lokalnego Salezjańskiej Organizacji Sportowej w Ostrowie Wielkopolskim. W dniu 18 grudnia 1992 roku zostało ono zarejestrowane w Wydziale Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu. 11 lutego 1993 roku odbył się I Zjazd Sporawozdawczo-Wyborczy. Od tego momentu Stowarzyszenie rozpoczęło swą normalną działalność sportową i formacyjną pod patronatem bł. Laury Vicuna.

s. Bożenna Stawecka FMA

Salezjańska Polska uczestniczy w Igrzyskach

W 1990 roku (jeszcze przed powstaniem Salezjańskiej Organizacji Sportowej) na wyspie Gozo na Malcie odbyły się I Europejskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej. Tak opisuje to wydarzenie jej kierownik, ks. Tadeusz Rozmus: „Rozgrywki odbyły się na maltańskiej wyspie Gozo zaraz po Świętach Wielkanocnych w 1990 roku i trwały 4 dni. Uczestnictwo w nich polskiej drużyny

było historyczne z tego względu, że było pierwszym udziałem zorganizowanej drużyny salezjańskiej z Polski w tego rodzaju imprezie. Udział był możliwy dzięki osobistemu zaproszeniu ze strony ówczesnego Prezesa Polisportive Giovanili Salesiane ks. Gino Borgogno. Pamiętam, że w sprawę była mocno zaangażowana siostra Salezjanka z Rzymu (s. Giuliana Cabras - red.), której nazwiska nie pamiętam. Była bliską współpracowniczką ks. Borgogno. Oni też pokryli w większości koszty uczestnictwa w Igrzyskach.

Dużą trudnością przed wyjazdem była konieczność załatwienia paszportów wszystkim zawodnikom, co w tamtych czasach było nie lada wyczynem. Informacje wraz z zaproszeniem otrzymaliśmy późno i na załatwienie formalności mieliśmy zaledwie 3 tygodnie. Dzięki determinacji organizatorów oraz życzliwości ówczesnych władz paszportowych zamierzenie to zakończyło się sukcesem, choć nie wszyscy wytypowani uczniowie otrzymali paszporty. W ostatniej chwili byliśmy zmuszeni dokonywać zmian na liście wytypowanych zawodników.

Salezjańską Polskę reprezentowała drużyna piłki nożnej Zespołu Szkół Zawodowych Towarzystwa Salezjańskiego w Oświęcimiu. Odpowiedzialnym za przygotowanie wyjazdu był p. mgr Andrzej Koryciński i p. mgr Kazimierz Zdzichowski, koadiutor salezjański. Na zawody wyjechało w sumie 16 młodych zawodników, głównie uczniów drugich i trzecich klas szkoły zawodowej (imiona i nazwiska zawodników w informacjach o SL SALOS w Oświęcimiu).

Drużyna wyruszyła specjalnie wynajętym autokarem do Rzymu, stamtąd - po kilkudniowym pobycie w Rzymie w salezjańskim domu na Sacro Cuore - wyleciała samolotem na Maltę. Ze stolicy Malty (La Valetty), specjalnym promem dopłynęliśmy na miejsce przeznaczenia - uroczą wyspę Gozo. Igrzyska odbyły się na tamtejszych obiektach sportowych, łącznie z nowooddaną do użytku dużą halą sportową. Na uroczystości otwarcia obecny był sam prezydent Republiki Malty oraz salezjański kardynał Antonio Javierre Ortas. Podczas uroczystej Mszy św. inaugurującej Igrzyska delegacja polskiej młodzieży, ubrana w stroje krakowskie, wręczyła kardynałowi i organizatorom piękny gobelin Matki Bożej Częstochowskiej, co wywołało wielki aplauz wszystkich uczestników.

Drużyna zajęła IV miejsce za drużynami Włoch, Malty i Francji. Było to niemałe osiągnięcie. Mecze rozgrywane były na piaszczystym, twardym boisku, do którego nasi zawodnicy nie byli przyzwyczajeni. Przywiezione symboliczne trofeum do dzisiaj znajduje się w Oświęcimiu.

Udział drużyny salezjańskiej w międzynarodowych Igrzyskach odbił się głośnym echem w prasie. Pisało o nich wiele wychodzących wówczas czasopism. Dziennikarze przeprowadzili także wywiady z młodzieżą"

Ks. Tadeusz Rozmus SDB

Pierwsze w Polsce salezjańskie stowarzyszenie sportowe

Tak oto opisuje powstanie tego Stowarzyszenia ks. Piotr Dziubczyński: „Salezjanie pracujący na terenie miasta Lubina od 1991 roku, oprócz typowej pracy duszpasterskiej, prowadzą pracę sportowo-wychowawczą wśród dzieci i młodzieży. Nie jest to tylko sport, ale przede wszystkim działalność wychowawcza, zgodnie z duchem św. Jana Bosko.

Pierwszym ośrodkiem z prawdziwego zdarzenia jaki powstał w Polsce od podstaw jest Salezjańskie Centrum Sportowe „Amico" w Lubinie, utworzone przez księży Salezjanów, za zgodą byłego przełożonego księdza Inspektora prowincji wrocławskiej Adama Śmigielskiego (dzisiaj ordynariusza diecezji sosnowieckiej). Bezpośrednim twórcą SCS „Amico" był ks. Piotr Dziubczyński, który przez pięć lat studiował i pracował w oratoriach salezjańskich z młodzieżą włoską na Sycylii. Tam zapoznał się z ideą Polisportive Giovanili Salesiane (PGS), która bardzo go zafascynowała i postanowił przenieść ją do Polski razem ze swoim powrotem do kraju w 1990 roku. Od 01 sierpnia 1991 roku ks. Piotr zostaje skierowany przez przełożonego do rodzinnego Lubina, aby założyć centrum młodzieżowe w domu katechetycznym. Znajomości i przyjaźnie z lat młodzieńczych i szkolnych z prezydentem miasta Robertem Raczyńskim i wiceprezydentem Tadeuszem Maćkałą zaowocowały w postaci dodatkowej inspiracji i pomocy z ich strony, aby założyć centrum młodzieżowe na bazie statutu stowarzyszenia sportowego. W tworzeniu statutu pomagał ks. Piotrowi Urząd Miasta - szczególnie Wydział ds. Kultury i Sportu oraz Sekretarz ks. Władysław Biczysko.

Ważnym wydarzeniem w utworzeniu pierwszego w Polsce salezjańskiego stowarzyszenia sportowego był również pobyt ks. Piotra i jego brata Kazimierza na wakacjach w 1991 roku w oratorium salezjańskim w Giardini Naxos na Sycylii, gdzie razem mogli przypatrzeć się z bliska działalności PGS.

Salezjańskie Centrum Sportowe „Amico" zostało powołane 29 października 1991 roku, a jego założycielami było 12 księży Salezjanów z trzech lubińskich placówek i pięć osób świeckich. Następnie Stowarzyszenie zostało zarejestrowane 05 listopada 1991 roku w Urzędzie Wojewódzkim w Legnicy.

Od tego momentu ruszyła działalność salezjańskiego centrum. Zaczęły się różne turnieje w halową piłkę nożną i w tenisie stołowym oraz ferie zimowe z ks. Bosko, w których uczestniczyło ponad 100 dzieci. Wystarczy powiedzieć, że w ciągu jednego roku mieliśmy ponad 250 młodych członków stowarzyszenia, którzy przychodzili regularnie na zajęcia. Na nasze pierwsze wakacje, które zorganizowaliśmy w sierpniu 1992 roku nad jez. w Łagowie Lubuskim wyjechało 60 osób.

Warto podkreślić, że założyciel SCS „Amico" ks. Piotr Dziubczyński był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany, a w roku 1995, z okazji 700-lecia mia-

sta Lubina, za wybitne osiągnięcia na rzecz wychowania dzieci i młodzieży, otrzymał nagrodę miasta Lubina.

Ks. Piotr Dziubczyński SDB

„Wychowanie jest sprawą serca" – hasło szczecińskiego SALOS-u

W 1986 roku Salezjanie w parafii św. Jana Bosko w Szczecinie przy ul. Witkiewicza 64, będąc wierni spuściźnie Założyciela Zgromadzenia, trafnie odczytali „miejsce i znaki czasu" Swą ofertę wychowawczą skierowali do dzieci i młodzieży w postaci atrakcyjnych zajęć: Liturgiczna służba ołtarza, Oaza, Świetlica socjoterapeutyczna, muzyka, teatr, harcerstwo i sport.

Naturalne położenie parafii, tuż przy obiektach sportowych MKS „Pogoń" Szczecin, sprawiło otwarcie się i wyjście naprzeciw potrzebom dzieci i młodzieży przez organizację sportu rekreacyjnego: Salezjańska Liga Piłki Nożnej.

Profesjonalna organizacja rozgrywek sportowych i zapotrzebowanie środowiska spowodowały zaistnienie potrzeby otwarcia się na inne dyscypliny sportowe. I tak zaczęły funkcjonować: tenis stołowy, koszykówka, siatkówka, lekka atletyka. Uczestnikami była liczna rzesza dzieci i młodzieży

Nie trzeba było długo czekać by wpisać się tak naturalnie w historię szczecińskiego sportu. Działalność wychowawcza i sportowa zostaje doceniona przez władze samorządowe, oświatowe i związki sportowe w Szczecinie.

Dnia 10 marca 1993 roku zostaje powołane Stowarzyszenie Lokalne Salezjańskiej Organizacji Sportowej „SL SALOS" w Szczecinie. Rozpoczęła się nowa era działalności wychowawczej, sportowej, organizacyjnej i ekonomicznej. Pojawiła się paląca potrzeba posiadania własnej bazy sportowej.

W roku 1998 władze Szczecina powierzyły SL SALOS w użytkowanie obiekt sportowy przy ul. Tenisowej 38. Ze zdewastowanego obiektu, dzięki pracy remontowej wielu wychowawców, młodzieży, dzieci i pracowników MOSiR – stadion stał się jednym z najpiękniejszych obiektów sportowych w Szczecinie, na którym tętni życie sportowe.

Z roku na rok zwiększa się zasięg i jakość działania. Udział w rozgrywkach lokalnych, regionalnych, ogólnopolskich czy międzynarodowych.

Udział w rozgrywkach związkowych to nowe wyzwanie, gdzie idea wychowania przez sport jest krzewiona przez SALOS Szczecin w kontaktach z klubami sportowymi. Wiele dziewcząt i chłopców z SALOS Szczecin powoływana jest do reprezentacji województwa.

Prowadzący pracę wychowawczo-sportową to wykwalifikowana kadra, rekrutująca się spośród wychowanków SALOS Szczecin.

Każdego roku organizowane są obozy sportowe w okresie ferii zimowych i letnich. Rozpoczęło się tak niepozornie od jednego obozu, a dziś jest konieczność organizacji wielu obozów, dostosowanych do potrzeb określonych dyscyplin sportowych i kategorii wiekowych.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że SALOS Szczecin poszedł głębiej w procesie wychowawczym. Dzięki obecności szkół salezjańskich na terenie działania zaistniała możliwość utworzenia klas o profilu sportowym. I tak się stało. Można teraz powiedzieć o integralnym oddziaływaniu na młodego człowieka w wymiarze intelektualnym, moralnym, religijnym i sportowym.

Nie byłoby SALOS-u Szczecin gdyby nie Opatrzność Boża i ludzie, którzy odkryli swoje talenty i poświęcili je dla dobra młodego człowieka.

Ten rys wydarzeń spisałem na gorąco oraz z dystansu czasu i miejsca, ale zawsze z sercem ze szczecińskim SALOS-em.

Ks. Tadeusz Balicki SDB

„Wiara a sport"

W trakcie Sympozjum odbyło się spotkanie promocyjne XII Światowych Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej, które odbędą się w Polsce, w Warszawie w dniach 2-6 maja 2001r.

W Urzędzie Miasta Stołecznego Warszawy odbyło się Ogólnopolskie Sympozjum nt. „Wiara a sport". Organizatorem była Salezjańska Organizacja Sportowa RP wraz z Urzędem Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Urzędem Gminy Warszawa Centrum. Sympozjum zgromadziło ponad 80 wybitnych teoretyków i praktyków sportu, w tym, siostry, księży, nauczycieli, trenerów, przedstawicieli władz samorządowych i państwowych, ale przede wszystkim najwybitniejszych intelektualistów reprezentujących różnorodne dziedziny i dyscypliny nauki oraz różne, cieszące się renomą ośrodki naukowo – dydaktyczne. Między innymi reprezentowane były Uniwersytet Warszawski, Jagielloński i nowo powstały Uniwersytet Kardynała **Stefana Wyszyńskiego** (wcześniej ATK) , Uniwersytet im. **A. Mickiewicza**, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Politechnika Warszawska, Wyższe Szkoły Pedagogiczne, Chrześcijańska Akademia Teologiczna, Salezjański Instytut Wychowania Chrześcijańskiego i Akademie Wychowania Fizycznego z Gdańska, Krakowa, Katowic, Poznania, Białej Podlaskiej (IWFiS) oraz Warszawy. Referaty wygłosili i głos zabierali między innymi: **prof. Z. Krawczyk, ks. prof. J. Cygan, prof. A. Pawłucki, prof. M. Ponczek, ks. prof. S. Kowalczyk, prof. H. Kiereś, prof. J. Grad, prof. J. Kosiewicz, br. prof. A. Potocki, ks. prof. Zachariasz Łyko, dr Ewa Kałamacka, dr Krzysztof Zuchora, dr Andrzej Smoleń, ks. dr J. Niewęgłowski, ks. R. Pawlas, dr J. Dmochowski i dr Zbigniew Dziubiński.**

Obradom przewodniczył **ks. prof. H. Skorowski** z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Na uwagę zasługuje ekumeniczny wymiar spotkania, bowiem **w sympozjum uczestniczyli reprezentanci nie tylko Kościoła katolickiego, ale także adwentystycznego, luterańskiego, prawosławnego i starokatolickiego.**

Udział najwybitniejszych intelektualistów w naszym kraju pozwolił na uczynienie kolejnego dużego kroku na drodze budowania zaplecza teoretycznego kultury fizycznej, wzbogacenie i uzupełnienie refleksji teoretycznej na temat omawianej dziedziny o spojrzenie chrześcijańskie lub skierowanej na chrześcijaństwo. Pozwolił także na ukazanie wizji sportu zbudowanego na zasadach chrześcijańskich i ukazanie jego potencjalnych walorów z punktu widzenia Kościołów chrześcijańskich, w sposób szczególny ukierunkowanego na wszechstronne wychowanie dzieci i młodzieży w płaszczyźnie sprawnościowej, zdrowotnej, kulturowej i moralnej. **Referenci i zabierający glos w dyskusji zwrócili uwagę na ważną rolę Kościołów chrześcijańskich w ideowej i praktycznej sanacji sportu.** Podkreślali trwałość i niezmienność zasad chrześcijańskich, których obowiązywalność, wbrew liberalizmowi, relatywizmowi i utylitaryzmowi, ma charakter bezwzględny, bez możliwości jakiegokolwiek odstępstwa od nich. Bowiem jeżeli człowiek, sam tworząc prawo, stawia się w roli twórcy i celu wszelkiej działalności ludzkiej (humanizm antropocentryczny), nie mając trwałego punktu odniesienia, popełnia często błąd subiektywizmu, interpretując te same zachowania sportowców, w zależności od punktu „siedzenia", pozytywnie lub negatywnie. Diametralnie odmiennie wygląda sprawa w nauce społecznej Kościołów chrześcijańskich. W tym przypadku zadaniem ludzi sportu nie jest tworzenie prawa, ale jego odkrycie, przyjęcie i stosowanie w działalności sportowej w każdej sytuacji, bez względu na czas, okoliczności i rangę imprezy sportowej (humanizm chrystocentryczny). Oznacza to, że przewinienie zawsze jest przewinieniem, a zachowanie szlachetne zawsze szlachetnym.

Rezygnując z omawiania poszczególnych referatów, **wystąpienia i dyskusje można przedstawić w następujących czterech grupach tematycznych. Pierwsza dotyczyła relacji zachodzących między sportem a religią, społeczeństwem i kulturą.** Dotyczyła kwestii charakterystycznych dla zmieniającego się sportu w społeczeństwie demokratycznym i wolnorynkowym, ukazywała związki między sportem i zbawieniem, sportem i zdrowiem oraz historycznych związków wiary ze sportem. **Druga obejmowała kwestie antropologicznych i światopoglądowych uwarunkowań sportu.** Niejako osią wywodów w tym obszarze tematycznym była prawda, że wizja sportu jest konsekwencją przyjęcia określonej wizji człowieka i kultury. Praktyka sportu jest niejako konsekwencją dominującego sposobu organizacji społeczeństwa, której sport jest integralnym elementem i w którym, często ze zdwojoną siłą, ujawniają się ogólne kulturowe tendencje. Trzecia dotyczyła etycznego wymiaru sportu. Wszyscy zgodni byli co do tego, że sport, jeżeli „bierze na swoje barki" odpowiedzialność za wychowanie i formację dzieci i młodzieży, to musi być przesycony treściami natury etycznej. Pozbawiony tych treści zmierza w kierunku Colosseum i niejako wpisuje się w odmienną, niż głosi chrześcijaństwo, „opowieść o człowieczeństwie", jak mówił prof. A. Pawłucki. **W czwartej zwrócono uwagę na nasilanie się negatywnych zjawisk na gruncie sportu** związanych z odchodzeniem od kanonów godnościowego wychowania do kultury fizycznej. **Wychowanie to, w świetle nauki chrześcijańskiej, winno mieć charakter integralny,** tj. powinno obejmować całego człowieka we wszystkich jego warstwach i płaszczyznach.

Dokonując pewnej syntezy podejmowanych zagadnień należy zwrócić uwagę na ujawniające się tendencje w relacjach między wiarą a sportem, Kościołami chrześcijańskimi a sportem, z którymi przyjdzie nam wejść w trzecie tysiąclecie, a mianowicie:

1. **Kościoły chrześcijańskie w pełni akceptują sport i zachęcają do uczestnictwa w nim.** Dostrzegają w nim obszar i metodę realizacji najwznioślejszych wartości humanistycznych i personalistycznych, teologicznych i religijnych, ze zbawieniem włącznie.

2. **Kościoły chrześcijańskie opowiadają się za sportem ukierunkowanym na dobro,** prawdę, miłość i odpowiedzialność, a więc na te wartości, których obecność jest gwarantem wszechstronnego i harmonijnego wzrostu człowieczeństwa sportowca.

3. Kościoły chrześcijańskie zachęcają do rachunku grzechów popełnionych w minionych epokach, w tym także względem ciała i sportu, nazwanie ich po imieniu i zachowanie w pamięci jako memento dla kolejnych pokoleń.

4. **Kościoły chrześcijańskie przeciwstawiają się wynaturzeniu i patologii występującej na gruncie sportu,** ściśle powiązanych z przenikaniem na jego łono negatywnych tendencji o charakterze globalnym, takich jak konsumpcjonizm, wolność zbliżona do anarchii, degradacja osoby ludzkiej, relatywizm i nihilizm.

Rozwinięcie zasygnalizowanych zagadnień znajdzie dociekliwy Czytelnik w pracy zbiorowej ze Słowem Wstępnym Marszałek Senatu RP prof. dr hab. **Alicji Grześkowiak** pod redakcją **Z. Dziubińskiego** pt. „Wiara a sport", wydanej przez Salezjańską Organizację Sportową RP. Jest ona 10. pozycją w biblioteczce stowarzyszenia. Za rok zamierzamy reflektować na temat szans i nadziei sportu na przełomie tysiącleci.

Z. D.

Liczne są bowiem zalety oraz przymioty, które przy pomocy gier sportowych rozwijają się w człowieku.

A więc w stosunku do ciała: zdrowie, siła, zwinność, zgrabność i wdzięk oraz piękno; w stosunku zaś do duszy: wytrwałość, męstwo i sprawność w wyrzeczeniu się.

Jan XXIII

SALOS

Młodzi w trudnym okresie dorastania potrzebują autentycznych wychowawców, których zaakceptują, którym powierzą swe radości i problemy i którym bezgranicznie zaufają. Takim wychowawcą był ksiądz Bosko, którego spuściznę odziedziczyła Salezjańska Organizacja Sportowa, ukierunkowana na wychowanie dzieci i młodzieży poprzez sport

TVP
TELEWIZJA POLSKA
11
PARKIETUS
ŁÓDŹ
www.parkietus.com.pl
6
ardea

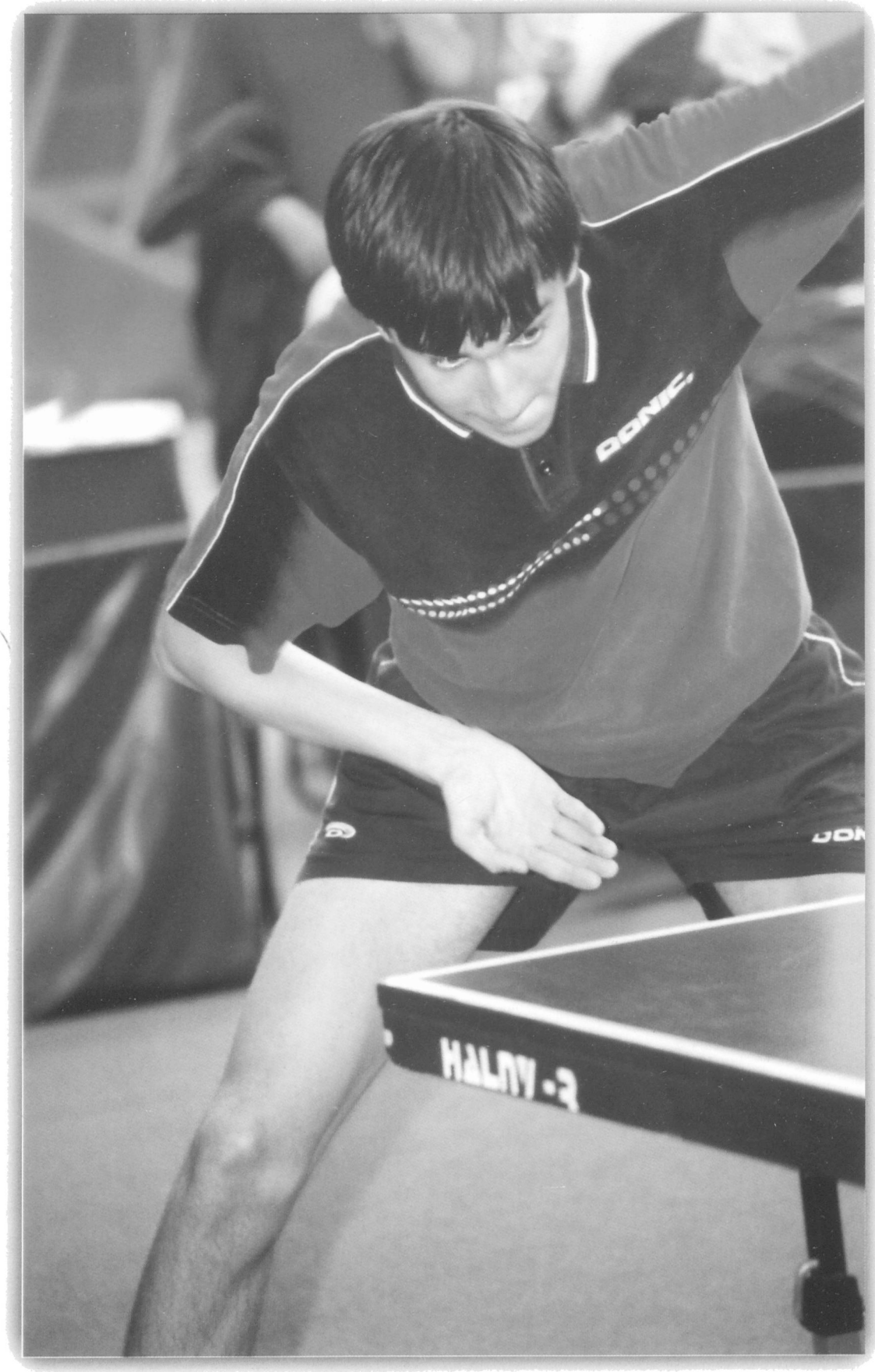
DONIC
HALMY 3

3. Społeczne i religijne przesłanki powstania Salezjańskiej Organizacji Sportowej

Z historii rozwoju kultur wiemy, że społeczno-polityczne przeobrażenia, a zwłaszcza w formie rewolucji, rodzą nowe wartości, idee, struktury, ale także nowe podmioty życia społecznego. Polskie przeobrażenia lat osiemdziesiątych, mające charakter „łagodnej rewolucji", dla których cezurą był rok 1989, wpisały się w pewien schemat, który towarzyszy tego rodzaju przemianom. Z jednym może wyjątkiem, a mianowicie, że nikt nie przewidział, iż nastąpi upadek dotychczasowego systemu, a wszechwładna partia znajdzie miejsce w lamusie historii. Miejsce ich zajęła szeroko rozumiana nowoczesność, która oznacza pewien typ cywilizacji, ale także postawy moralnej i duchowej, nawiązujących *eksplicite* bądź *implicite* do epoki Oświecenia.

Społeczno-polityczne podłoże zmian w sporcie

Omawiana nowoczesność dotyczy niemal każdego wymiaru życia, od indywidualnego zaczynając a na społecznym, politycznym, gospodarczym, kulturowym i etycznym kończąc. Trzy cechy nowoczesności, występujące w skali makro, mają znaczenie fundamentalne. Pierwsza dotyczy dynamicznego rozwoju gospodarki wolnorynkowej, która w krajach Europy Zachodniej głęboko przeobraziła przedindustrialne struktury i doprowadziła do powstania społeczeństw dobrobytu. Druga wiąże się z porządkiem politycznym, który wcześniej powstał na gruzach absolutystycznych monarchii i został nazwany liberalną demokracją. Atrybutem tego porządku politycznego jest odejście od hierarchii, autorytetu i oparcie zasad życia społecznego na wolności i równości wszystkich obywateli. Trzecia natomiast dotyczy dominacji postoświeceniowej kultury, z jej ideałami racjonalności, pluralizmu, tolerancji, wolności myśli i postępu.

Nowoczesność przyniosła nie tylko wiele korzystnych i oczekiwanych zmian, ale także ujawniła czy spotęgowała wiele bolesnych zjawisk. Wzrost

bezrobocia, upadki zakładów pracy, dramaty rodzinne, wzrost przestępczości, w tym zorganizowanej i osób nieletnich, to tylko niektóre koszty dokonujących się przemian.

Nowoczesność i wszystkie związane z nią zjawiska w mniejszym lub większym stopniu wystąpiły na gruncie kultury fizycznej, a zwłaszcza sportu. Zasady gospodarki rynkowej wymusiły zmiany w finansowaniu omawianej dziedziny. Ograniczony został mecenat państwa na rzecz większej roli władz samorządowych i rzeszy sponsorów. Zasady gry rynkowej doprowadziły do upadku lub ograniczenia zasięgu i dynamiki działania wielu podmiotów życia sportowego. Zwłaszcza tych, które były ściśle powiązane z „mastodontami" gospodarki socjalistycznej (kopalniami, hutami, stoczniami itp.). Z drugiej strony nowoczesność wygenerowała warunki do powstania i rozwoju nowych elementów i zjawisk w sporcie. Pojawiła się nowoczesna infrastruktura kultury fizycznej: korty tenisowe, siłownie, kluby sportowo-rekreacyjne, ale także nowe stowarzyszenia kultury fizycznej: dla osób niepełnosprawnych, upośledzonych umysłowo, uczniowskie kluby sportowe oraz organizacje o charakterze wyznaniowym.

Nowe ustawodawstwo, a zwłaszcza ustawa o stowarzyszeniach, pozwoliło na powołanie do życia, w wyniku suwerennych decyzji obywateli, co było niemożliwe przed rokiem 1989, nowych podmiotów życia sportowego. Stowarzyszenia kultury fizycznej powstawały zgodnie z porządkiem demokratycznego państwa, a sama wewnątrzorganizacyjna struktura nie opierała się na hierarchii i autorytecie, ale na ustanowionym prawie, respektującym zasadę równości wszystkich jednostek.

Nowoczesność stworzyła warunki do powstania wyznaniowych stowarzyszeń kultury fizycznej. Dzisiaj mamy 5 chrześcijanskich stowarzyszeń o charakterze ogólnopolskim, a mianowicie Katolickie Stowarzyszenie Sportowe RP, Salezjańska Organizacja Sportowa RP, Stowarzyszenie „Parafiada", Prawosławna Organizacja Sportowa RP i Luterańska Organizacja Sportowa w RP. Zrodziły się one w wyniku oddolnych tendencji i dążeń środowisk chrześcijańskich, które sport uznały za ważny element kultury. Powstanie każdej z wymienionych organizacji miało swoje antecedencje praktyczne, tj. poprzedzone było niesformalizowaną aktywnością na polu kultury fizycznej.

Trzeba również zwrócić uwagę na pewien paradoks, który polega na tym, iż nowoczesność, powiązana ze świeckością, racjonalnością, pluralizmem, liberalizmem itp. wygenerowała stowarzyszenia chrześcijańskie, które czerpią swą legitymizację nie tylko z prawa, ale także z religii, odwołują się także do hierarchii i autorytetu, respektują dekalog i rygoryzm antropologiczno-etyczny. Przyczyny takiego stanu rzeczy są wielce złożone. Wiążą się one, jak się wydaje, ze ścieraniem dwóch tendencji. Z jednej strony jest to proces nazwany przez M. Webera „odczarowaniem świata" - polegający na wypieraniu przez racjonalizm religijnego sposobu myślenia, z drugiej natomiast tendencja przeciwstawna procesom sekularyzacji, na którą zwróciło uwagę wielu socjologów i historyków religii, nazwaną „kryzysem nowoczesności"

Wydaje się jednak, że chrześcijańskie stowarzyszenia kultury fizycznej sta-

rają się chrześcijańską wizję człowieka i społeczeństwa wpisać w ogólne tendencje i trendy związane z nowoczesnością. Próbują połączyć, jak to czynili na gruncie teorii wielcy poprzednicy - J. Maritain, M. D. Chenu, E. Mounier, P. Teilhard de Chardin, że ograniczymy się do nazwisk intelektualistów katolickich, wszystko to, co jest najwartościowsze w różnych prądach umysłowych i systemach społeczno-politycznych. Starają się też, mając w zapleczu chrześcijańskie zasady, odpowiadać na palące potrzeby współczesności, wiążące się z trudną sytuacją w okresie transformacji ludzi młodych, często zagubionych, biednych, pochodzących z rodzin niewydolnych wychowawczo, a nawet patologicznych.

Zmiany systemu społeczno-politycznego w naszym kraju stały się warunkiem *sine qua non* powstania Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP. Warunkiem koniecznym, ale niewystarczającym. Poprzedzić je musiały przewartościowania w zapleczu filozoficzno-teologicznym i doktrynalnym Kościoła katolickiego. Ponadto konieczna była aprobata tej formy działalności przez hierarchię Kościoła katolickiego w Polsce, ale także wola ze strony Salezjanek i Salezjanów.

Teologiczno-filozoficzne uwarunkowania sportu

Dokonując analizy historii rozwoju zaplecza teoretycznego Kościoła bez trudu zauważamy, że różnie się ono odnosiło do kwestii świata doczesnego, człowieka i jego ciała, ludzkiego aktywizmu, dbałości o zdrowie i w ogóle ziemskiej pomyślności. Przykładem skrajnego podejścia do tych spraw może być wiek XIII, w którym dominacja założeń filozofii św. Augustyna była aż nazbyt widoczna. Przejawiała się ona nie tylko w myślach, ale i praktyce ówczesnych mnichów, skupionych w różnorodnych zakonach. Świat doczesny i ludzkie ciało były traktowane jako przeszkody w osiągnięciu przez człowieka stanu doskonałego. Dlatego też mnisi, chcąc jak najszybciej osiągnąć obiecaną pełnię, prześcigali się w wymyślaniu masochistycznych praktyk. Stosowali wycieńczające głodówki, prowadzili niehigieniczny żywot, wyniszczający organizm i prowadzący do wielu poważnych chorób; stosowali cierniowe krzewy i rozżarzone węgle do zadawania sobie bólu i degradacji potencji zdrowotno-cielesnych.

Oświeceniowa kultura, niosąca na swych sztandarach hasła wyzwolenia umysłu ludzkiego z okowów przesądu, przeciwstawiająca się formom zniewolenia człowieka, opowiadająca się za wyzwoleniem i swobodną kreatywną ekspersją, ukazała humanistyczne sposoby samorealizacji człowieka, uwzględ-

Aby zdobyć nagrodę trzeba sobie stawiać wysoko poprzeczkę, trzeba od siebie wymagać, trzeba konsekwentnie dążyć do wybranego celu. Bez zastosowania swoistej ascezy nie ma wyników w sporcie, nie ma też wyników w życiu człowieka i chrześcijanina

ARCIUCH
9
7

niające doczesne jego potrzeby, zarówno w warstwie intelektualnej, duchowej, moralnej, ale i fizjologiczno-zdrowotnej.

Obecność idei humanizmu oświeceniowego w świadomości cywilizowanych społeczeństw w pewnym sensie wpłynęła na XX wieczne przewartościowania w łonie samego Kościoła katolickiego. Cezurą w tym zakresie był Sobór Watykański II, który podjął podstawowe problemy związane z obecnością Kościoła w świecie współczesnym. Nie można zapominać o antecedencjach filozoficzno-teologicznych i takich protagonistach jak: J. Maritain, E. Gilson, G. Marcel, E. Mounier, R Teilhard de Chardin, K. Rahner i K. Wojtyła, którzy niejako przygotowali Sobór od strony intelektualnej, wyznaczając w swych pracach najważniejsze zadania dla współczesnego Kościoła. Wśród wielu, jakże ważnych kwestii, które rozstrzygnął Sobór, znalazły się zagadnienia antropologiczno-etyczne i aksjologiczne. Człowiek został uznany za najwyższą wartość w świecie stworzonym, za ziemską ikonę doskonałego Boga. Ludzkie ciało doznało swoistej nobilitacji, nie tylko w kategoriach kulturologicznych i humanistycznych, ale przede wszystkim personalistycznych, religijnych i teologicznych. „Człowiek - czytamy w *Gaudium et spes* - stanowiący jedność ciała i duszy skupia w sobie dzięki swej cielesnej naturze elementy świata materialnego tak, że przez niego dosięgają one swego szczytu i wznoszą głos w dobrowolnym chwaleniu Stwórcy. Nie wolno więc człowiekowi gardzić życiem ciała, lecz przeciwnie, powinien on uważać ciało swoje, jako przez Boga stworzone i mające być wskrzeszone w dniu ostatecznym, za dobre i godne szacunku" Sobór dokonał petryfikacji prawdy o ciele uwikłanym w całą historię rodzaju ludzkiego. Jest ono obecne we wszystkich momentach człowieczego losu. Pojawia się w momencie Wcielenia i Zmartwychwstania, występuje podczas rajskiego bytowania, uczestniczy w zmaganiach dobra ze złem, pojawia się w alternatywie śmierci i nieśmiertelności, jest ponadto warunkiem prokreacji ludzkiego gatunku i kontynuacji procesu stwarzania świata. Ciało Chrystusa jest paradygmatem struktury Kościoła, a nade wszystko uobecnia się pod postacią chleba i wina podczas Mszy świętej sprawowanej w Kościele. Zatem ciało człowieka w swym archetypicznym wyrazie jest dobrem i źródłem dobra. Natomiast w swym egzystencjalnym stanie jest oceniane jako dobre, ale także jako złe, tak, jak człowiek, którego B. Pascal przyrównuje do anioła, ale także zwierzęcia. W taki sposób analizowane ciało jest w jakimś sensie tożsame z człowiekiem, jest ono o tyle dobre, o ile czyny człowieka w wymiarze kulturowym, społecznym, moralnym itp. na taką ocenę zasługują.

W teologicznej analizie ciało jawi się jako dobro. Owa wartość wynika z faktu, że zostało stworzone przez Boga i na mocy tej decyzji nie może podlegać społeczno-egzystencjalnej degradacji. Taki sposób patrzenia na ciało jest dominujący we współczesnym Kościele katolickim. Do mniejszości należą wypowiedzi na temat grzeszności i upadłości ciała, akcentując jednocześnie te wątki, które są świadectwem jego doskonałości i dostojeństwa. W tym kontekście podnosi się kwestię stworzenia cielesnego człowieka, które, według słów Boga, było dobre. Nawiązuje się do Wcielenia, które było teologicznym dowartościowaniem ciała. Zwraca się uwagę na ikoniczną wartość ciała, które

współtworzy obraz Boga w świecie. Przez uczestnictwo ciała w akcie powoływania nowych istnień ludzkich i uczestnictwo w Boskim dziele stwarzania świata, mówi się o człowieku jako współtwórcy, partnerze Boga, a ludzkiej somatyce nadaje się najwyższą wartość w porządku teologicznym - wartość *sacrum*. „Fakt, że Bóg czyni mężczyznę i kobietę źródłem życia, pisze J. Bajda, należy odczytać jako formę konsekracji ciała"

Współczesna myśl katolicka, lokująca się w nurcie katolicyzmu otwartego bądź integralnego, dokonała przewartościowania w stosunku do ludzkiej aktywności. Nie jest już ona karą i cierpieniem, ale znakiem dostojeństwa człowieka, symbolicznym i rzeczywistym uczestnictwem w realizacji planu Boga. Ludzka praca z pozycji „smutnej konieczności, kary za grzech, pokuty, przekleństwa losu, pisze C. Bartnik, przesunęła się na pozycje najbardziej kreacjonistyczne i przestała się kojarzyć ze skrajnym determinizmem, predystynacjonizmem i serwilizmem społecznym. Wkroczyła ona w sam środek antropogenezy i historii chrześcijaństwa" Stała się „błogosławieństwem, potrzebą rozwojową osoby ludzkiej" i formą miłości bliźniego.

Ludzka aktywność, będąca atrybutem sportu, została dowartościowana w kategoriach teologicznych i religijnych, ale także w porządku humanistycznym, personalistycznym i kulturowym. Zwraca na tę kwestię uwagę J. Majka w komentarzu do encykliki Jana Pawła II *Laborem exercens,* gdzie pisze, że „osoba nie tylko jest podmiotem pracy i partycypuje w godności osobowej człowieka, ale przede wszystkim osoba realizuje się przez pracę, w niej nie tylko przejawia osobowość, ale przez nią się ona dopełnia i doskonali, urzeczywistnia, przez nią poniekąd bardziej staje się człowiekiem". Zatem aktywności ludzkiej został nadany walor personalizacyjny, humano i antropotwórczy.

Uznanie aktywności ludzkiej za wartość pozytywną i pożądaną stanowi jednocześnie aprobatę i pochwałę tej aktywności, która bezpośrednio jest skierowana na doskonalenie osoby sportowca. Całe bogactwo wartości realizowanych w sporcie jest ściśle powiązane z wymiarem moralnym, do którego Kościół przywiązuje szczególną wagę. Sport jest tym bardziej szlachetny, według nauki Kościoła, jeśli w parze z rozwojem fizycznym, psychicznym, intelektualnym następuje wzrost osoby w sferze społecznej i moralnej. Podczas spotkania ze sportowcami Pisa Sporting Club Jan Paweł II wskazuje na ścisły związek wartości sportu z wartościami antropologicznymi, etycznymi i religijnymi. „Każdy rodzaj sportu niesie z sobą bogaty skarbiec wartości, mówił do sportowców, które zawsze trzeba sobie uświadomić, aby móc je urzeczywistniać: ćwiczenie uwagi, odpowiednie zastosowanie swoich sił, wychowanie woli, kontrola wrażliwości, przygotowanie metodyczne, wytrwałość, odporność, znoszenie trudu i niewygód, panowanie nad swoimi zdolnościami, zmysł uczciwości, przyjęcie reguł gry, duch wyrzeczenia i solidarności, wierność obowiązkom, wielkoduszność wobec zwyciężonych, pogoda w porażce, cierpliwość dla wszystkich... Są to rzeczywistości etyczne, które wymagają prawdziwej ascezy i przyczyniają się skutecznie do kształtowania człowieka i chrześcijanina"

Dowartościowanie przez współczesną filozofię, teologię i naukę społeczną

Boisko, rekreacja, ruch - oto stałe elementy oratorium salezjanskiego i systemu wychowawczego księdza Bosko. Nie sposob nawet sobię wyobrazić ktoregos z zakładów wychowawczych bez zabawy, gry, sportu i radości. Dzisiaj zadanie wychowania dzieci i młodzieży przez sport w dużej części realizuje Salezjanska Organizacja Sportowa

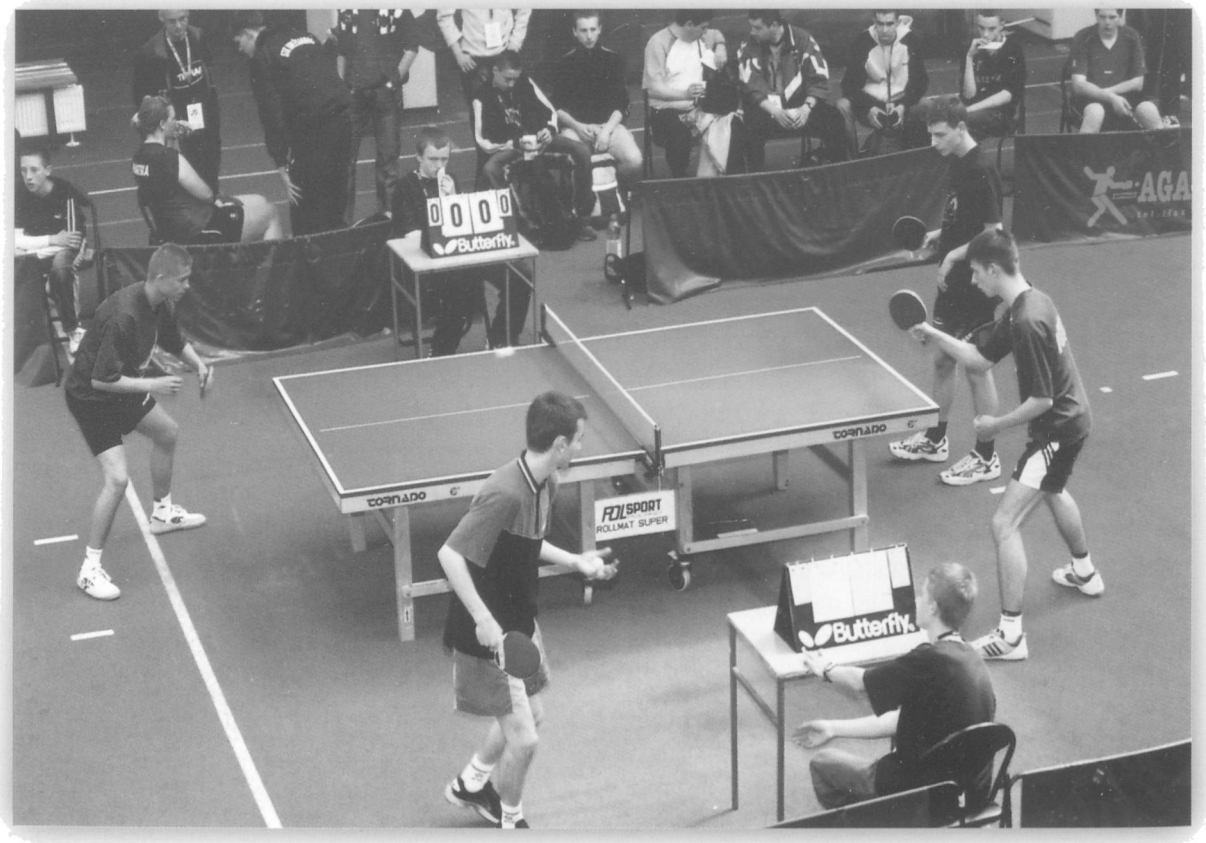

ludzkiej somatyki, aktywności i uznanie sportu za ważny obszar kultury młodego człowieka, na którym może następować wszechstronny wzrost i doskonalenie potencji osobowych sportowca, stanowi teoretyczną podwalinę pod katolicki sektor kultury fizycznej.

Stanowisko Kościoła katolickiego w Polsce w sprawie sportu

Jak już wiemy z poprzedniego rozdziału, Episkopat Polski poświęcił trzy listy omawianej dziedzinie, a mianowicie *O zagrożeniach zdrowia i sportu*, *O chrześcijańskich walorach turystyki* i *W obronie „dobrych zawodów"* Podjęcie problematyki sportu przez Episkopat Polski w dokumentach o najwyższej randze jest świadectwem uznania tej dziedziny za bardzo istotny obszar życia społeczeństwa. Trzeba wiedzieć, że tylko nieliczne episkopaty krajowe poświęcają tej dziedzinie swą uwagę.

W listach dokonana została krytyczna ocena stanu zdrowia i kondycji naszego społeczeństwa z jednoczesnym ukazaniem genezy takiego stanu rzeczy. „Kondycja biologiczna polskiego społeczeństwa jest zła, a społeczna świadomość

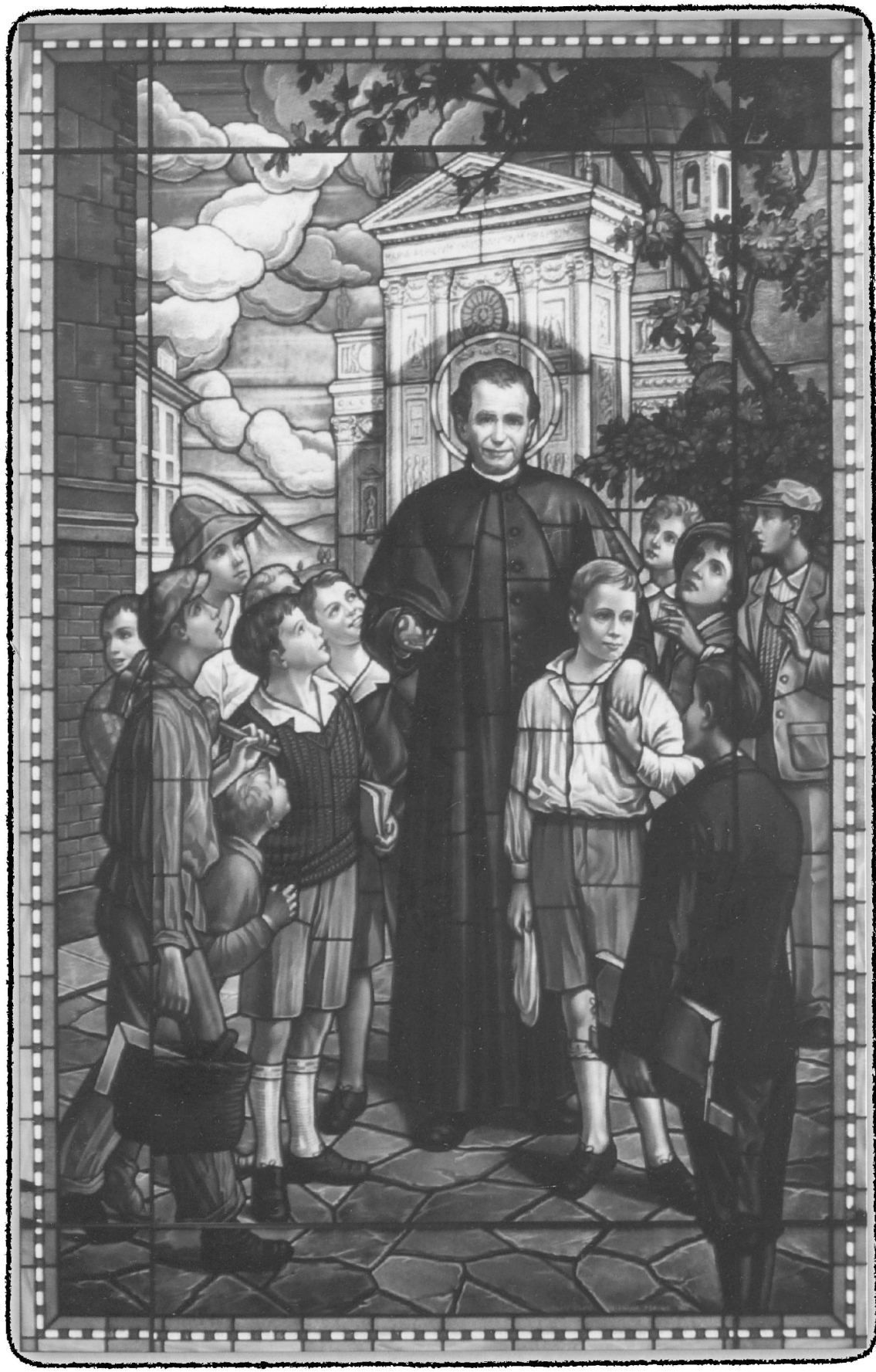

wiszącego nad nami zagrożenia w dziedzinie spraw zdrowia jest znikoma. Powszechnie nie docenia się zdrowia, nie wie się jak postępować, aby je chronić, czy wręcz pomnażać. Brak jest elementarnych postaw i zachowań zdrowotnych, wzrasta liczba osób niepełnosprawnych, nie z racji wieku, ale chorób cywilizacyjnych, a schorzeniom tym wielokrotnie ulegają ludzie bardzo młodzi. Niehigieniczny tryb życia społeczeństwa, coraz szerzej panoszące się nikotyna, alkohol i narkotyki, niemal powszechny zanik racjonalnego, służącego zdrowiu wykorzystania czasu wolnego" Biskupi wskazują także na to, że zdrowie i sprawność fizyczna są nie tylko darem niebios, nie tylko zostały dane do podziwiania, ale przede wszystkim zostały zadane człowiekowi do dbałości i nieustannej kultywacji. Obowiązek dbania o zdrowie „potwierdza nakaz piątego przykazania - Nie zabijaj! W akcie Wcielenia Bóg stał się człowiekiem. Przyjmując ciało, Chrystus zaakceptował materię. *Ewangelia* ukazuje Chrystusa przywracającego zdrowie wielu ludziom. Mamy więc dbać o rozwój całego człowieka" Odpowiedzialność za pomyślność somatyczną i zdrowotną została przeniesiona z Boga na człowieka. To on ma czuwać nad wszechstronnym rozwojem i wykorzystywać do tego właściwe przyrodzone środki. Jednym z najważniejszych, zdaniem Episkopatu Polski, sposobów dbałości o zdrowie i sprawność fizyczną jest aktywne uczestnictwo w różnych formach sportu. Dlatego ważne jest, aby stworzyć warunki do uprawiania sportu, zmienić świadomość i w konsekwencji zachowania społeczne, w taki sposób, aby aktywność ruchowa determinowała styl życia każdej rodziny, bez patologii społecznych: nikotynizmu, alkoholizmu, narkomanii.

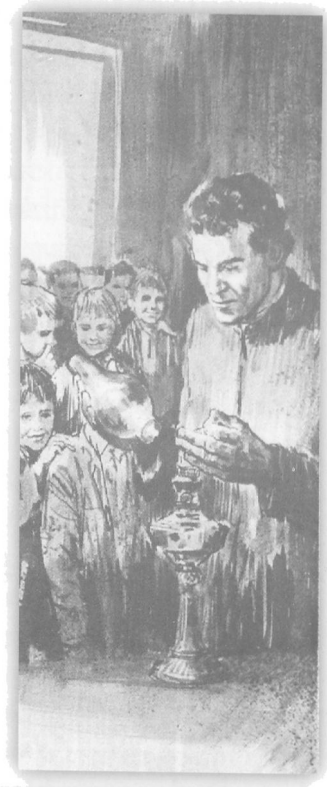

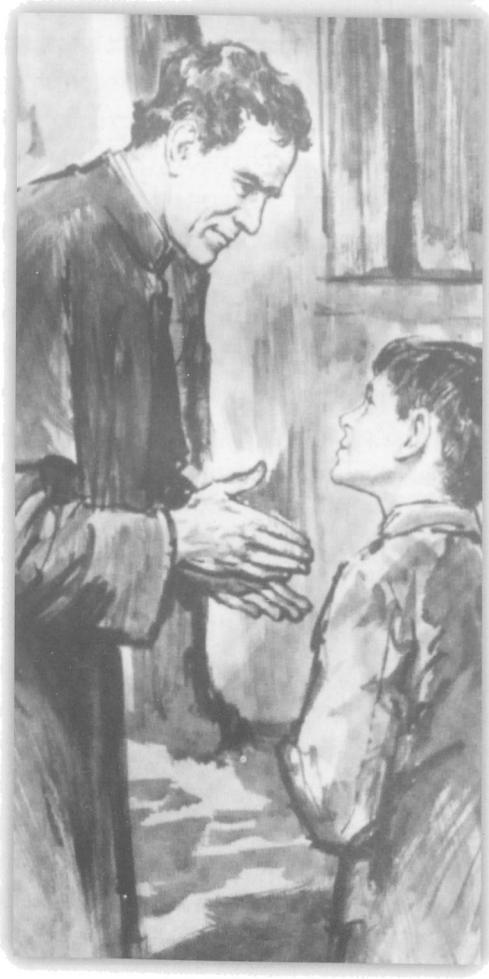

Uprawianie sportu i dbałość o zdrowie są podyktowane nie tylko racjami biologiczno-fizjologicznymi, społeczno-kulturowymi, antropologiczno-humanistycznymi, ale także teologiczno-religijnymi. „Sport może być drogą uświęcenia człowieka, pisze A. Śliwiński,

sport to szkoła charakteru i fundament psychofizycznej sprawności, od której zależy poziom gospodarki, siła obronna naszej Ojczyzny i miejsce Polski w światowej rodzinie narodów". Dlatego też katolicy winni być awangardą w dziele budowania nowoczesnej prosportowej i prozdrowotnej świadomości społecznej, stając się tym samym zaczynem nowej jakości życia obywateli naszego kraju.

Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej w swej warstwie praktycznej najmniej czerpie z katolicyzmu tradycyjnego, przejawiającego się w silnej pobożności ludowej, podziale na Kościół nauczający i Kościół słuchający, prymacie moralizmu nad przesłaniem eschatologicznym, zmarginalizowanej roli laikatu itp. Także słabe związki ma z katolicyzmem zamkniętym, który głosi hasła przeciwstawiające się demokracji, wolnemu rynkowi, europejskim dążeniom, nowoczesnemu światu. Katoliccy integryści, których intelektualnym przywódcą jest ekskomunikowany abp Marcel Lefebyre, odcinają Kościół od wpływów zewnętrznego świata i kultury, dostrzegając w niej dzieło szatana, zamykają w ten sposób wrota „oblężonej twierdzy". Katolicyzm zamknięty przeciwstawia się europejskim dążeniom naszego kraju. Liberalizm uważa za największe zło współczesnego świata, demokrację skazuje „na śmietnik historii", wolność traktuje jako „masoński ideał", dialog i tolerancję za „nowomowę", a dopuszczenie niemieckiego kapitału za wyraz upokorzenia Polaków. SALOS lokuje się raczej w nurcie katolicyzmu otwartego, chętnie odwołującego się do postanowień Soboru Watykańskiego II, głoszącego hasła ekumenizmu i dialogu z niewierzącymi, uznającego ważną rolę laikatu, akceptującego pluralizm, rozumiany jako ludzka odpowiedź na tajemnicę skrytości jak i obecności Boga w świecie, aprobatę podstawowych wartości nowoczesności, na czele z wolnością. Jest też mu bliski katolicyzm integralny, którego charakterystyczną cechą jest z jednej strony dążenie do ocalenia z katolicyzmu tradycjonalistycznego tego, co cenne, z jednoczesnym otwarciem na wartości niesione falą nowoczesności, takimi jak dialog, kultura pluralizmu, wolność. Katolicyzm integralny przeciwstawia się religijności ludowej, niedzielnej, manifestacyjnej i opowiada się za religijnością autentyczną, w której nie występuje potężny rozziew między „sferą kultu i sferą etyczną" Kładzie też nacisk na duszpasterstwo małych grup, ludzi odchodzących, sceptycznych i indyferentnych. Zwraca uwagę na potrzebę aktywizacji duszpasterstwa i organizacji młodzieżowych. Z tą postawą solidaryzuje się Jan Paweł II.

Salezjanie, salezjański system wychowania i sport

Ks. Jan Bosko, dostrzegając nędzę i moralne okaleczenie ludzi młodych, spowodowane głębokimi przemianami społeczno-politycznymi we Włoszech, rozpoczął w połowie XIX wieku dzieło pomocy najuboższym dzieciom i młodzieży. Byli oni biedni nie tylko z powodu niedostatków materialnych, ale rów-

nież z powodu braku opieki wychowawczej rodzicow, ktorej efektem były zapóźnienia w rozwoju emocjonalnym, intelektualnym, społecznym, kulturalnym i etycznym.

Kierując się ewangelicznym przesłaniem i chrześcijańską wrażliwością powołuje do życia oratorium, które w początkowym okresie pełniło rolę schroniska dla młodych bezdomnych, było miejscem spotkań i prostej katechezy. W późniejszym okresie stało się szkołą przyuczającą do zawodu, miejscem pracy, ale przede wszystkim domem, w którym odbywała się nauka chrześcijańskiego humanizmu. Ważną rolę w życiu oratorium pełniły takie rzeczywistości jak: boisko, rekreacja, gry, zabawy, turystyka, wycieczki. Zatem, jak byśmy dziś powiedzieli, sport zajmował istotne miejsce w życiu oratorium. Ważne dla naszych rozważań kwestie ujawnia prorocki sen księdza Bosko, w którym aktywność ruchowa młodych przedstawia się jako integralny i komplementarny element oratoryjnego klimatu. „Zdawało mi się, pisał Nauczyciel z Turynu, że jestem w dawnym oratorium w czasie rekreacji. Był to widok pełen życia, ruchu i wesołości. jedni biegali, inni skakali lub pomagali skakać innym. Tu bawiono się w harce, tam w chorągiewkę lub piłkę. W jednym miejscu gromadka chłopców otaczała księdza, zasłuchana w opowiadanie jakiejś historyjki. Gdzie indziej kleryk zabawiał inną grupę chłopców grą w latającego osła i innymi sztuczkami. Zewsząd śpiewy, wrzawa, a wszędzie klerycy i księża w otoczeniu chłopców, którzy pokrzykiwali radośnie. Widać było, że między chłopcami a przełożonymi panowała jak największa serdeczność i zaufanie"

Ważne miejsce w życiu oratorium zajmowała turystyka. Sam ks. Bosko był oddanym i zapalonym piechurem, potrafiącym przejść w ciągu dnia 50 kilometrów. „Ten ruch, który płynie z nóg, pisał, ten mały wstrząs powstały wtedy, gdy czuje się pod stopami ziemię, pobudza cały organizm i go odświeża" W wędrowaniu dostrzegał wiele walorów. Uważał, że bezpośrednie obcowanie z naturą wywiera korzystny wpływ na sferę refleksyjno-emocjonalną, natomiast poznawanie dzieła stworzenia (przyrody) pozwala na pełniejsze wejście w kontakt z transcendencją, a wysiłek fizyczny sprzyja potęgowaniu zdrowia i doskonaleniu sprawności fizycznej.

Wielką wagę przywiązywał do zdrowia młodych, które w porządku przyrodzonym uważał za wartość najwyższą. Dostrzegał wyraźny związek między zdrowiem a uczestnictwem w aktywnych formach ruchowych.

Znając dobrze psychologię młodego człowieka, ważne miejsce wyznaczył dla gier i zabaw ruchowych. Wiedział, że aktywność ruchowa i radosna ekspresja są naturalnymi potrzebami młodych. Niezaspokojone mogą wywierać negatywny wpływ na proces wzrostu i dojrzewania, a także stanowić zagrożenie dla życia społecznego. Preferował gry i zabawy na świeżym powietrzu, w których powinni uczestniczyć wszyscy, bez względu na zdolności i umiejętności. Główną rolę w organizowaniu gier wyznaczał chłopcom, którzy winni sami określać formy aktywności ruchowej, zgodnie z ich zainteresowaniami i preferencjami.

Niezwykle istotną rolę w pracy z dziećmi i młodzieżą odgrywa boisko. Świadczą o tym słowa A. Caviglii, który pisał: „Spróbujcie wyobrazić sobie życie księdza Bosko oraz życie w którymś z jego zakładów wychowawczych bez

udziału boiska, a zobaczycie, jak to życie traci przez to swój charakter i jaka powstałaby w zakładzie niczym nie dająca się wypełnić pustka, w której przepadłaby bezowocnie doprawdy znaczna część całego systemu wychowawczego księdza Bosko, część najbardziej potrzebna"

Rekreacja jest ważnym punktem w porządku dnia młodych. Zwraca na tę kwestię uwagę Z. Malinowski, który zauważa, że w szkołach salezjańskich, poza salami lekcyjnymi, nie ma ławek i krzeseł, bowiem w czasie rekreacji wszyscy winni być w ciągłym ruchu: biegać, skakać, grać itd.

Wszystkie wymienione pojęcia, konstytuujące, jak byśmy dziś powiedzieli, rzeczywistość sportową, odgrywają fundamentalną rolę w konstrukcji systemu prewencyjnego ks. Bosko. Podporządkowane są one nadrzędnemu celowi tego systemu, a mianowicie wychowaniu młodych na „uczciwych obywateli i dobrych chrześcijan" Sport w różnych przejawach wpisuje się w ten system jako element niezwykle istotny. Bowiem z jednej strony jest dziedziną w najwyższym stopniu akceptowaną przez dzieci i młodzież, co w sposób niezwykle odważny skonstatował ks. Bosko, mówiąc: „boisko bardziej przyciąga niż kościół", z drugiej natomiast, za jego pomocą można realizować, jak powiedziałby Z. Gilewicz, cele swoiste: sprawnościowe i zdrowotne, ale także cele nieswoiste: społeczne, kulturalne, intelektualne, moralne i religijne.

Szansę w zapobieżeniu tragediom młodych widział w stosowaniu profilaktyki wychowawczej, która polega na asystencji wychowawców i ukazywaniu wychowankom wartości, dla których warto żyć i podporządkować swe istnienie. Ważnym elementem w pedagogicznym dialogu jest również uznanie i polubienie przez wychowawcę tych wartości, które cenią młodzi. Bowiem tylko w takiej relacji jest możliwe, bez przymusu i natrętnego nakłaniania, znalezienie płaszczyzny porozumienia i uzyskanie przez asystenta kredytu zaufania. Wychowawca ma żyć sprawami młodych i przeistaczać się w nieformalnego przywódcę, lidera, człowieka zaufania, autentyczny autorytet, który wzbudza ciekawość i sprawia, że młodzi chcą wspólnie z nim realizować życiowe zadania. Wychowawca w rozumieniu księdza Bosko ma być kimś na wzór, tak dzisiaj modnego w krajach zachodnich, „wychowawcy ulicznego"

Święty preferował w swym systemie, jakże dzisiaj modne hasło, wychowania przez radość i zabawę, przypisując sportowi szczególną rolę. Ważne miejsce wyznaczył miłości wychowawczej, w której widział klucz dotarcia do młodych. Uważał bowiem, że kto chce realizować posłannictwo wychowawcze musi nie tylko sam kochać, ale dać poznać, że kocha, a wtedy i on będzie kochanym. Gdy młodzież czuje, że jest kochana w tym, co sprawia jej przyjemność, uczy się jednocześnie, wynikającej z miłości akceptacji spraw, które z natury mniej się podobają, takie jak nauka, praca, rzetelność, dyscyplina itd.

Salezjański system wychowawczy, którym z takim powodzeniem posługują się liczne zastępy chrześcijańskich wychowawców, ma charakter na wskroś dialektyczny. Nie jest konstrukcją zamkniętą, ale otwartą na znaki czasu: na oczekiwania młodego człowieka, przeobrażenia w sferze społeczno-kulturowej, ale także zdobycze nauki i techniki. Dlatego też jest modyfikowany i wzbogacany przez kolejne pokolenia Salezjanek iSalezjanów, którzy doskonalą formy

pracy z młodymi. Pozwalają one na skuteczną realizację celów młodych, rozpatrywanych zarówno w porządku doczesnym jak i nadprzyrodzonym.

Mówiąc o Salezjanach mamy również na myśli Salezjanki, które odegrały nieocenioną rolę w wychowaniu młodych w minionym blisko 90-leciu. Będąc wierne spuściźnie ks. J. Bosko i M. D. Mazzarello, założycielce Zgromadzenia, rozwiązują podobne problemy młodych.

Spośród wielu elementów, które złożyły się na powstanie Salezjańskiej Organizacji Sportowej na szczególną uwagę zasługują następujące:

1. Zmiana systemu społeczno-politycznego w naszym kraju, a w ślad za tym zmiana ustawodawstwa dotyczącego stowarzyszania się.

2. Zmiany w zapleczu teologiczno-filozoficznym i doktrynalnym Kościoła katolickiego, ze szczególnym dowartościowaniem świata doczesnego, człowieka, ludzkiego ciała i aktywności ludzkiej.

3. Nowe podejście do kwestii sportu przez Sobór Watykański II, który uzasadnił w kategoriach teologicznych potrzebę dbania o zdrowie, sprawność fizyczną oraz podkreślił walory tej dziedziny dla realizacji takich humanistycznych i personalistycznych wartości jak: godność, wolność, szacunek, przyjaźń, braterstwo i solidarność.

4. Prosportowe stanowisko Episkopatu Polski wyrażone w trzech listach duszpasterskich, w których dokonał krytycznej oceny stanu zdrowia i sprawności fizycznej Polaków, wskazał na przyczyny takiego stanu rzeczy, uzasadnił w kategoriach teologiczno-religijnych potrzebę aktywności fizycznej, a w konsekwencji wskazał na potrzebę działania na tym polu środowisk katolickich.

5. Rola salezjańskiego systemu wychowania, w którym sport stanowi ważny element pracy z dziećmi i młodzieżą.

6. Zaangażowanie Salezjanów i Salezjanek w dzieło krzewienia kultury fizycznej na chrześcijańskich i salezjańskich zasadach.

7. Harmonia i zgodność czasowa w wystąpieniu wszystkich wyżej wymienionych elementów.

Salezjańska Organizacja Sportowa stanowi kontynuację i rozwinięcie sportowego sektora oratoryjnej struktury. Nawiązuje do tradycji, tej tradycji jest wierna, ale jednocześnie otwarta na nowoczesność, przejawiającą się na wielu możliwych płaszczyznach, od społeczno-ustrojowej zaczynając, a na ekumenicznej kończąc. Na gruncie antropologii przyjmuje fundamentalną prawdę o człowieku jako bycie posiadającym najwyższą wartość w świecie stworzonym, natomiast na płaszczyźnie etycznej, osobę ludzką stawia jako cel wszelkiej działalności, sprzeciwia się wszelkim próbom degradacji człowieka i wykorzystywania go jako środka do realizacji wartości innych, uznanych za wyższe. Sport traktuje jako wartość samą w sobie i służącą realizacji innych wartości, takich jak: wychowawcze, społeczne, moralne i religijne. Potrzebę uczestnictwa w sporcie uzasadnia nie tylko w porządku doczesnych potrzeb, ale także w wymiarze eschatologicznym i soteriologicznym.

ROZDZIAŁ III

Niech czas wolny będzie należycie użyty dla odprężenia duchowego, wzmocnienia zdrowia psychicznego i fizycznego (...) przez podróże w obce strony (...), przez ćwiczenia i pokazy sportowe, które także w społeczeństwie przyczyniają się do utrzymania równowagi ducha jak i do braterskich stosunków między ludźmi wszelkiego stanu, narodowości i różnych ras.

Sobór Watykański II

SALEZJAŃSKA ORGANIZACJA SPORTOWA W DEKADZIE: 1992 - 2002

III GIOCHI EUROPEI della GIOVENTÙ SALESIANA

GENOVA: 28 Aprile - 3 Maggio 1992

1. Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej

Salezjańska Organizacja Sportowa powstała na bazie doświadczenia włoskiego Polisportive Giovanili Salesiane PGS (w wolnym tłumaczeniu: salezjański wielosport młodzieżowy). Przyjmuje się, że PGS został powołany w 1967 roku, jednakże znalezienie początkowej daty jest trudne bowiem korzenie PGS sięgają systemu wychowawczego ks. Jana Bosko (1815-1888) – wielkiego nauczyciela i wychowawcy młodych.

Salezjańska Organizacja Sportowa stanowi także przedłużenie sportowej działalności salezjańskich oratoriów, w ramach których, przed powołaniem SALOS, prowadzona była szeroko zakrojona praca sportowo-wychowawcza wśród dzieci i młodzieży.

Zawsze z myślą o Bogu, Ojczyźnie i drugim człowieku

Powołanie Stowarzyszenia

Powołanie stowarzyszenia poprzedzone było licznymi wizytami przedstawicieli włoskiego PGS w Polsce, w tym także w Polskim Komitecie Olimpijskim i Episkopacie Polski, wizytami przedstwicieli polskiego środowiska salezjańskiego we Włoszech, licznymi spotkaniami przedstawicieli poszczególnych inspektorii w Domu Salezjanów w Warszawie, a także licznymi posiedzeniami, w których uczestniczyli m. in.: ks. Antoni Balcerzak SDB, Marianna Barlak, Zbigniew Dziubiński, ks. Edward Pleń SDB, ks. Zbigniew Malinowski SDB, s. Bożenna Stawecka CMW, Tadeusz Wróblewski, Krystyna Rzeszot, Eugeniusz Pietrasik i kl. Bogusław Zawada SDB.

Dnia 06 maja 1992 roku w Domu Salezjanów w Warszawie przy ul. Kawęczyńskiej 53 odbyło się Zebranie Założycielskie Salezjańskiej Organizacji Sportowej. Zebranie przyjęło Statut i podjęło uchwałę o powołaniu SALOS. W Zebraniu Założycielskim uczestniczyli: ks. Antoni Balcerzak SDB, Marianna Barlak, ks. Henryk Bonkowski SDB, ks. Krzysztof Bucyk SDB, Zbigniew Dziubiński, ks. Grzegorz Jaskot SDB, ks. Wiesław Kania SDB, ks. Stanisław Koronkiewicz SDB, ks. Zbigniew Malinowski SDB, ks. Edward Pleń SDB, kl. Piotr Przesmycki SDB, ks. Marian Stempel SDB, ks. Andrzej Turbacz SDB, Tadeusz Wróblewski, kl. Bogusław Zawada SDB.

Zebranie dokonało wyboru Komitetu Założycielskiego w składzie: ks. Edward Pleń SDB – przewodniczący, Zbigniew Dziubiński – wiceprzewodniczący, członkowie: ks. Antoni Balcerzak SDB, Marianna Barlak.

Na arenach sportowych Europy

Rejestracja Stowarzyszenia

Dnia 29 czerwca 1992 roku decyzją Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w Warszawie (BP-2-Rej. 66/92) SALOS została wpisana do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków pod pozycją 151.

Władze SALOS RP

Zarząd Salezjańskiej Organizacji Sportowej

Zarząd I kadencji

I Zjazd SALOS odbył się w dniu 13 stycznia 1993 roku w Domu Salezjanów w Warszawie. Dokonał wyboru członków Zarządu w następującym składzie: Zbigniew Dziubiński – prezes, ks. Edward Pleń SDB – wiceprezes, ks. Wisław Pindel SDB - wiceprezes, s. Bożenna Stawecka CMW – wiceprezes, członkowie: Monika Andrzejewska, ks. Krzysztof Antosik SDB (od 12.11.94 do 20.05.95), ks. Tadeusz Balicki SDB (od 12.11.94), Marianna Barlak, Bogdan Bednarek (do 28.01.95), Wojciech Burkietowicz, Dorota Kacperska (od 18.12.93), ks. Zbigniew Malinowski SDB, ks. Marek Michalak SDB (do 12.11.94), s. Ewa Rak CMW, Wojciech Sosnowski (do 12.11.95), ks. Ireneusz

Śliwiński SDB (do 12.11.94), Andrzej Turowski (od 04.09.93), Izabela Waszczykowska (do 04.09.93), Tadeusz Wróblewski, kl. Bogusław Zawada SDB.

Komisja Rewizyjna: ks. Andrzej Kurto SDB – przewodniczący, s. Jolanta Skamrot CMW – członek, Helena Przybyszewska – członek.

Komisja Wychowawcza: ks. Piotr Dziubczyński SDB – przewodniczący, ks. Dariusz Bartocha SDB – członek.

Doradca Zarządu: Krystyna Rzeszot.

Prezydium Zarządu SALOS RP

Cele i środki działania (na podstawie pierwszego statutu Salezjańskiej Organizacji Sportowej z 1992 roku)

Rozwijanie wychowawczych, kulturalnych i społecznych aspektów sportu, w ramach uznanego wzoru człowieka i społeczeństwa wyraźnie inspirowanych wizją chrześcijańską, prewencyjnym systemem Księdza Bosko i bogactwem salezjańskiej tradycji wychowawczej.

Pobudzanie aktywności i kształtowanie poczucia współodpowiedzialności za wychowanie i losy członków stowarzyszenia.

Upowszechnianie sportu, podnoszenie sprawności fizycznej i polepszanie stanu zdrowia dzieci i młodzieży.

Działanie na rzecz ochrony środowiska naturalnego.

Zapewnienie na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym skutecznej opieki i rozwoju, koordynowanie, informowanie i pomoc wszystkim członkom w osiągnięciu celów stowarzyszenia.

Uczestniczenie w życiu sportowym kraju przez kontakty i współpracę z organizacjami kultury fizycznej.

SALOS nie ma na celu czerpania korzyści materialnych z działalności sportowej.

W dniu 13 stycznia 1996 roku w Domu Salezjanów w Warszawie odbył się Nadzwyczajny Zjazd Salezjańskiej Organizacji Sportowej, podczas którego przyjęto uchwałę o zmianie nazwy stowarzyszenia: dotychczasowa nazwa: Salezjańska Organizacja Sportowa, nazwa stowarzyszenia po zmianie: Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej. Dokonano także zmian w statucie stowarzyszenia. Statut SALOS RP został zatwierdzony przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w dniu 15 marca 1996 r.

Cele i środki działania (na podstawie drugiego statutu Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP z 1996 roku)

Cele i sposoby działania SALOS RP wynikają z duchowości salezjańskiej i systemu prewencyjnego Księdza Jana Bosko, podejmują wyzwania Soboru Watykańskiego II, a szczególnie konstytucji pastoralnej *O Kościele w świecie współczesnym,* dekretu *O wychowaniu chrześcijańskim* oraz dekretu *O apostolstwie świeckich.*

Cele SALOS RP

- Rozwijanie wychowawczych, kulturalnych i społecznych aspektów sportu, w ramach uznanego wzoru człowieka i społeczeństwa inspirowanych wizją chrześcijańską i bogactwem salezjańskiej tradycji wychowawczej.
  Podejmowanie i realizowanie przedsięwzięć zmierzających do szeroko rozumianego wychowania i asystencji w okresie wzrastania dzieci i młodzieży, szczególnie zaś znajdujących się w trudnych warunkach materialnych oraz ze środowisk zagrożonych społecznie.
  Integrowanie grup, środowisk, ruchów – z pełnym zachowaniem ich tożsamości - na szczeblu ogólnopolskim i europejskim.
  Krzewienie i upowszechnianie wychowania fizycznego, sportu, rekreacji ruchowej i turystyki wśród dzieci i młodzieży, jako ważnych czynników służących rozwojowi pełnej osobowości młodych.
  Propagowanie i umacnianie chrześcijańskich wzorów współzawodnictwa w sporcie i poza nim, opierających się na normie personalistycznej, jako naczelnej zasadzie postępowania.
  Podejmowanie i realizowanie przedsięwzięć z zakresu sportu, rekreacji ruchowej, turystyki dzieci i młodzieży na szczeblu krajowym i międzynarodowym.
  Wzbogacanie kultury fizycznej dzieci i młodzieży o elementy wychowawczo-formacyjne, kulturalno-religijne i socjalno-intelektualne.
  Propagowanie idei wolontariatu w sporcie dzieci i młodzieży.
  Reprezentowanie członków SALOS RP wobec urzędów i instytucji centralnych, związków sportowych, stowarzyszeń, fundacji, innych podmiotów administracyjnych i gospodarczych w kraju i za granicą.
  Inspirowanie, koordynowanie, wspieranie działalności, zlecanie zadań celowych członkom SALOS RP, innym stowarzyszeniom i instytucjom realizującym cele statutowe stowarzyszenia.

Posiedzenie Zarządu SALOS RP z udziałem gości:
ks. Romana J. Pawlasa i Romana J. Brauna

Organizowanie zebrań, odczytów, prelekcji, kursów, konferencji, sympozjów, seminariów oraz prowadzenie wydawnictw i publikacji.
SALOS RP prowadzi działalność statutową poprzez swoje organy władzy, w oparciu o zrzeszonych w niej członków oraz inne stowarzyszenia i instytucje.
Dla uzyskania środków finansowych, koniecznych dla realizacji celów statutowych, SALOS RP może prowadzić działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Działając w tym zakresie SALOS RP może powoływać fundacje, zakłady, agencje, wstępować do spółek oraz uczestniczyć w innych przedsięwzięciach gospodarczych.

Zarząd II kadencji

II Zjazd SALOS RP odbył się w dniu 30 marca 1996 roku i dokonał wyboru członków Zarządu w następującym składzie: Zbigniew Dziubiński – prezes, ks. Edward Pleń SDB – wiceprezes, s. Bożenna Stawecka CMW – wiceprezes, członkowie: ks. Tadeusz Balicki SDB, ks. Marek Barejko SDB, Marianna Barlak, ks. Dariusz Bartocha SDB, s. Teresa Borkowska CMW, ks. Krzysztof Bucyk SDB, ks. Henryk Chibowski SDB, Kazimierz Dziubczyński, ks. Piotr Dziubczyński SDB, ks. Jerzy Gancarz SDB, ks. Andrzej Kurto SDB, ks. Zbigniew Malinowski SDB, Tadeusz Milewski, ks. Wiesław Pindel SDB, ks. Piotr Ptasiński SDB, Krystyna Rzeszot, ks. Stanisław Stachal SDB, Franciszek Staniczek, Bogusław Szubert, Andrzej Turowski, Stefan Twarogowski, Robert Wieczorek, ks. Zbigniew Wójcik SDB, Tadeusz Wróblewski, ks. Bogusław Zawada SDB - skarbnik, Paweł Ziemkiewicz.

Komisja Rewizyjna: ks. Mirosław Hołownia SDB – przewodniczący, Elwira Jamróz – członek, Tomasz Płochocki – członek.

Na stanowisko sekretarza generalnego i głównej księgowej została powołana Dorota Kacperska.

Dnia 30 września 1996 roku Salezjańska Organizacja Sportowa RP została wpisana do rejestru stowarzyszeń i związków sportowych VII Wydziału Cywilnego i Rejestrowego Sądu Wojewódzkiego w Warszawie pod numerem SKF „B" 62.

Zarząd III kadencji

III Zjazd SALOS RP odbył się w dniu 20 marca 1999 roku w Centrum Kulturalnym Ojców Barnabitów w Warszawie i dokonał wyboru członków Zarządu w następującym składzie: Zbigniew Dziubiński – prezes, ks. Edward Pleń SDB – wiceprezes, s. Bożenna Stawecka CMW, członkowie: ks. Tadeusz Balicki SDB, Stanisław Banaszkiewicz, ks. Marek Barejko SDB, Marianna Barlak, ks. Dariusz Bartocha SDB, s. Ewa Błaszczyszyn CMW, ks. Krzysztof Bucyk SDB, Zenon Dagiel, ks. Jan Dubas SDB, s. Leokadia Duszyńska CMW, ks. Leszek Gajewski SDB, s. Małgorzata Grochowska CMW, Dorota Kacperska, s. Maria Kapczyńska CMW, s. Maria Knura CMW, Krystyna Peciak, Jan

Płaczek, s. Leokadia Pyzio CMW, Krystyna Rzeszot, Marek Sikorski, ks. Grzegorz Sochacki SDB, Michał Strzelecki, Cyryl Turczyk, ks. Zbigniew Wójcik SDB, Tadeusz Wróblewski, ks. Bogusław Zawada SDB.

Komisja Rewizyjna: ks. Henryk Chibowski SDB – przewodniczący, Dariusz Bielski – zastępca przewodniczącego, Alicja Wojciechowska – sekretarz.

Na stanowisko sekretarza generalnego i głównej księgowej została powołana Dorota Kacperska, natomiast na stanowisko skarbnika ks. Bogusław Zawada SDB.

Cele i sposoby działalności (na podstawie trzeciego statutu Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP z 1999 roku)

Cele i sposoby działania SALOS RP wynikają z duchowości salezjańskiej i systemu prewencyjnego Księdza Jana Bosko, podejmują wyzwania Soboru Watykańskiego II, a szczególnie konstytucji pastoralnej *O Kościele w świecie współczesnym*, dekretu *O wychowaniu chrześcijańskim* oraz dekretu *O apostolstwie świeckich.*

Cele SALOS RP

- Rozwijanie wychowawczych, kulturalnych i społecznych aspektów sportu, w ramach uznanego wzoru człowieka i społeczeństwa inspirowanych wizją chrześcijańską i bogactwem salezjańskiej tradycji wychowawczej. Krzewienie humanistycznych i personalistycznych walorów sportu, inspirowanego ideą olimpizmu, z jego naczelnymi wartościami pokoju, wolności, szacunku, godności, tolerancji, przyjaźni, solidarności i *fair play*.
  Podejmowanie i realizowanie przedsięwzięć zmierzających do szeroko rozumianego wychowania i asystencji w procesie wzrastania dzieci i mło-

Ekumeniczna wizyta u Adama Giersza, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu

Dziekujemy Bogu za dar Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP

dzieży, szczególnie zaś znajdujących się w trudnych warunkach materialnych oraz pochodzących ze środowisk zagrożonych społecznie.
Integrowanie grup, środowisk, ruchów – z pełnym zachowaniem ich tożsamości – na szczeblu krajowym i międzynarodowym.
Krzewienie i upowszechnianie wychowania fizycznego, sportu, rekreacji ruchowej i turystyki wśród dzieci i młodzieży, jako ważnych dziedzin sprzyjających rozwojowi osobowości młodych.
Propagowanie i umacnianie chrześcijańskich wzorów współzawodnictwa w sporcie i poza nim, opierających się na normie personalistycznej, jako naczelnej zasadzie postępowania.
Organizowanie obozów, rajdów, spływów, wędrówek, imprez sportowych i rekreacyjno-wychowawczych oraz kursów i szkoleń.
Wzbogacanie kultury fizycznej dzieci i młodzieży o elementy wychowawczo-formacyjne, kulturalno-religijne i socjalno-intelektualne.
Propagowanie wolontariatu w sporcie dzieci i młodzieży.
Reprezentowanie członków SALOS RP wobec urzędów i instytucji centralnych, związków sportowych, stowarzyszeń, fundacji i innych podmiotów administracyjnych i gospodarczych w kraju i za granicą.
Inspirowanie, koordynowanie, wspieranie, zlecanie zadań celowych członkom SALOS RP i innym podmiotom realizującym cele statutowe SALOS RP.
Organizowanie zebrań, odczytów, prelekcji, kursów, konferencji, sympozjów, seminariów oraz prowadzenie wydawnictw i publikacji.
SALOS RP prowadzi działalność statutową poprzez swoje organy wykonawcze SALOS RP, członków zwyczajnych SALOS RP oraz inne stowarzyszenia i instytucje.
Dla uzyskania środków finansowych, koniecznych dla realizacji celów statutowych, SALOS RP może prowadzić działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W związku z tym SALOS RP może powoływać fundacje, zakłady, agencje, wstępować do spółek oraz uczestniczyć w innych przedsięwzięciach gospodarczych.

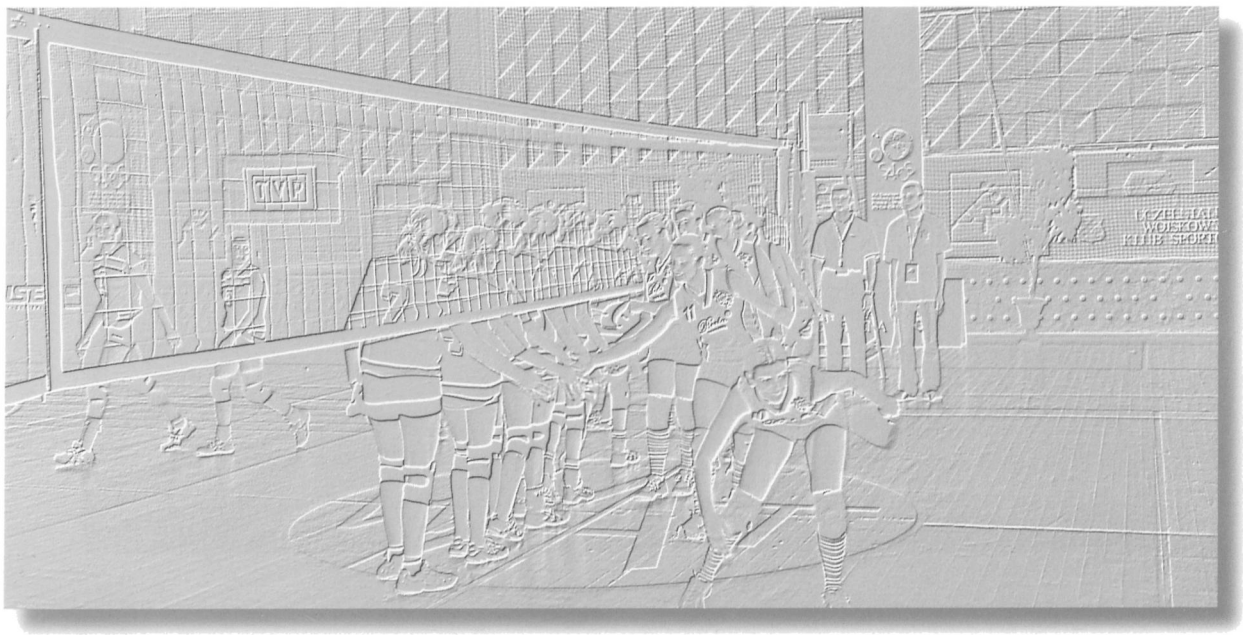

Struktura organizacyjna

SALEZJAŃSKA ORGANIZACJA SPORTOWA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(związek stowarzyszeń)

STOWARZYSZENIE INSPEKTORIALNE PROWINCJI KRAKOWSKIEJ	STOWARZYSZENIE INSPEKTORIALNE PROWINCJI PILSKIEJ	STOWARZYSZENIE INSPEKTORIALNE PROWINCJI WARSZAWSKIEJ	STOWARZYSZENIE INSPEKTORIALNE PROWINCJI WROCŁAWSKIEJ	STOWARZYSZENIE INSPEKTORIALNE PROWINCJI WARSZ.-WROCŁ. SIÓSTR
STOWARZYSZNIA LOKALNE	STOWARZYSZNIA LOKALNE	STOWARZYSZNIA LOKALNE	STOWARZYSZE-NIA LOKALNE	STOWARZYSZE-NIA LOKALNE
Chybie	Aleksandrów Kuj.	Chociszew	Chocianowiec	Czaplinek
Czarny Dunajec	Brusy	Czerwińsk-Eko	Częstochowa	Dobieszczyzna
Jaworzno	Bydgoszcz	Czerwińsk-Agro	Lubin	Jastrzębie I
Kielce	Chojnice	Czerwińsk-Wiślanie	Poznań	Jastrzębie II
Kraków-Różana	Debrzno	Grodziec	Poznań-Don Bosko	Łódź
Kraków-Tyniecka	Gdańsk	Goławin	Sosnowiec-Świt	Nowa Ruda
Kraków-Piast	Ląd n/Wartą	Ełk	Sosnowiec	Ostrów Wlkp.
Lublin	Piła	Głosków	Sułów	Pieszyce
Oświęcim-Speranza	Rewal	Kutno	Środa Śląska	Połczyn
Oświęcim-Zasole	Rumia	Legionowo	Tarnowskie Góry	Warszawa
Pogrzebień	Słupsk	Lutomiersk	Wrocław	Wrocław
Przemyśl	Szczecin	Lutomiersk-Dominik	Wrocław-Szczepin	
Rzeszów	Turowo Pomorskie	Łódź-Andrzejów	Wrocław-Familia	
Staniątki		Łódź-św. Teresa		
Świętochłowice		Łódź-Seminare		
Zabrze		Łódź-Wodna		
		Mińsk Mazowiecki		
		Olsztyn		
		Ostróda		
		Ostróda-Wałdowo		
		Płock		
		Poddębice		
		Rogiedle		
		Różanystok		
		Sępopol		
		Sieradz		
		Smolniki		
		Sokołów Podlaski		
		Stare Jabłonki		
		Suwałki		
		Tolkmicko		
		Warszawa-Bazylika		
		Warszawa-Śródm.		
		Warszawa-Ursynów		
		Żyrardów		

Członkostwo

Po uzyskaniu osobowości prawnej w wyniku wpisu do rejestru stowarzyszeń UKFiT w dniu 29 czerwca 1992 roku Salezjańska Organizacja Sportowa stała się członkiem Polisportive Giovanili Salesiane Europa w Rzymie.

Dnia 21 listopada 1992 r. Walne Zgromadzenie Polskiego Komitetu Olimpijskiego przyjęło SALOS w poczet członków.

Dnia 20 maja 1997 roku Krajowa Federacja Sportu dla Wszystkich przyjęła SALOS RP w poczet członków.

Ogólnopolskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

Dzieci i młodzież skupiona w Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP uczestniczy w całorocznym systenie rozgrywek sportowych. Mają one czteropoziomową strukturę. Najpierw młodzi (dziewczęta i chłopcy) rywalizują (koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy) w mikroregionach, makroregionach, inspektoriach, aby spotkać się w „wielkim finale" na ogólnopolskich igrzyskach młodzieży salezjańskiej. Rozgrywki, co jest rzeczą niejako naturalną, są prowadzone zgodnie z chrześcijańskimi zasadami, ale także

w swej warstwie ideowej nawiązują do ducha nowożytnego olimpizmu, z jego uniwersalnymi wartościami pokoju, wolności, godności, szacunku, przyjaźni, braterstwa, solidarności i *fair play*.

Oto dotychczasowe igrzyska:

I OIMS – Lubin, 16-18 kwietnia 1993 r.

Uczestnicy: SL SALOS Aleksandrów Kuj., SL SALOS Gdańsk, SL SALOS Kraków, SL SALOS Łódź, SL SALOS Olsztyn, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Piła, SL SALOS Poznań, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Warszawa, SL SALOS Wrocław.

II OIMS – Szczecin, 16-18 września 1994 r.

Uczestnicy: SL SALOS Częstochowa, Dzierżoniów, SL SALOS Kielce, SL SALOS Kraków, SCS Lubin, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Piła, SL SALOS Płock, SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sokołów Podl., SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Warszawa-Bazylika, SL SALOS Wrocław.

III OIMS – Kraków, 8-10 września 1995 r.

Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chybie, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Kielce, SL SALOS Kraków, SCS Lubin, SL SALOS Łódź, SL SALOS Olsztyn, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Piła, SL SALOS Płock, SL SALOS Pogrzebień, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Żyrardów.

IV OIMS – Kraków, 13-15 września 1996 r.

Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Kielce, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Łódź, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Płock, SL SALOS Pogrzebień, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Warszawa, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Żyrardów

V OIMS – Lubin, 26-28 sierpnia 1997 r.

Uczestnicy: SL SALOS Chojnice, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Częstochowa, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Kielce, SCS Lubin, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Piła, SL SALOS Płock, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Sułów, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Warszawa-Ursynów, SL SALOS Wrocław-Prusa, SL SALOS Żyrardów.

VI OIMS – Kielce, 11-13 września 1998 r.

Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chojnice, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Częstochowa, SL SALOS Kielce, SL SALOS Kraków, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Piła, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Płock, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rewal, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Sułów, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Warszawa-Ursynów, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów.

VII OIMS – Poznań, 10-12 września 1999 r.

Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chojnice, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Ełk, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Płock, SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Różanystok, SL SALOS Rumia, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Warszawa-Ursynów, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów.

VIII OIMS – Łódź, 8-10 września 2000 r.

Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chojnice, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Częstochowa, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Ełk, SL SALOS Kraków, SL SALOS Kutno, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Łódź-Brauna, SL SALOS Mińsk Maz., SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Różanystok, SL SALOS Rumia, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Sosnowiec, SL SALOS Sułów, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Tarnowskie Góry, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Wrocław-Sienkiewicza, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów.

IX OIMS – Ełk, 14-16 września 2001 r.

Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chojnice, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Częstochowa, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Ełk, SL SALOS Jastrzębie Zdr., SL SALOS Kielce, SL SALOS Kraków, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rumia, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sosnowiec, SL SALOS Sułów, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Tarnowskie Góry, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów.

X OIMS – Kraków, 13-15 września 2002 r.

Uczestnicy: SL SALOS Aleksandrów Kuj., SL SALOS Czaplinek, SL

SALOS Debrzno, SL SALOS Ełk, SL SALOS Jastrzębie Zdr., SL SALOS Kraków, SL SALOS Kraków-Piast, SL SALOS Kutno, SCS Lubin, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rumia, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sosnowiec, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Tarnowskie Góry, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów.

Każde igrzyska mają swoją kulminację w Kościele

Ogólnopolskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

Ogólnopolskie igrzyska młodzieży salezjańskiej w futsalu weszły do kalenarza SALOS RP w 1997 roku. Inicjatywa w tym względzie wyszła z inspektorii pilskiej od ks. Tadeusza Balickiego SDB, który wcześniej był inicjatorem takich rozgrywek na terenie swojej inspektorii, tj. inspektorii pilskiej. Igrzyska mają dwupoziomową strukturę. Najpierw spotkania w trzech kategoriach

wiekowych są rozgrywane w inspektoriach, a następnie podczas ogólnopolskich igrzysk młodzieży salezjańskiej.

Oto dotychczasowe igrzyska:

I OIMS w Futsalu – **Gdańsk, 01-02 lutego 1997 r.**
Uczestnicy: SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Gdańsk, SL SALOS Kraków, SCS Lubin, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Żyrardów.

II OIMS w Futsalu – **Sieradz, 30.01-01.02.1998 r.**
Uczestnicy: SL SALOS Czerwińsk, SL SALOS Gdańsk, SCS Lubin, SL SALOS Piła, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Sułów, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Zabrze.

III OIMS w Futsalu – **Wrocław, 29-31 stycznia 1999 r.**
Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Czerwińsk, SL SALOS Kraków, SCS Lubin, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Wrocław.

IV OIMS w Futsalu – **Szczecin, 28-30 stycznia 2000 r.**
Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chojnice, SL SALOS Czerwińsk, SL SALOS Ełk, SCS Lubin, SL SALOS Poznań, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sułów, SL SALOS Szczecin.

V OIMS w Futsalu – **Lubin, 09-11 lutego 2001 r.**
Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Częstochowa, SCS Lubin, SL SALOS Poznań, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sosnowiec, SL SALOS Warszawa, SL SALOS Zabrze.

Podczas igrzysk panuje atmosfera młodzieżowej radości

VI OIMS w Futsalu – Bydgoszcz, 22-24 lutego 2002 r.

- Uczestnicy: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Dobieszczyzna, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Łódź, SL SALOS Poznań, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Zabrze.

Światowe (Europejskie) Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

Każdego roku reprezentacja SALOS RP bierze udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej. Dotychczas igrzyska odbyły się 13 razy. Dwa razy igrzyska w Warszawie organizowała Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej. Zakończyły się one wielkim sukcesem organizacyjnym, sportowym, kulturowym i promocyjnym. Po igrzyskach w 1997 roku prezydent Polisportive Giovanili Salesiane Internazionale prof. Giuseppe Bracco napisał: „Jesteśmy pod wrażeniem wszystkiego tego, czego doświadczyliśmy podczas Igrzysk. Wielka serdeczność i troska o uczestników, dobre wyżywienie i warunki zakwaterowania, wspaniałe obiekty sportowe, doskonała organizacja rozgrywek, transferów i przepływu informacji – to tylko niektóre cechy Igrzysk w Warszawie"

Oto dotychczas zorganizowane igrzyska:

I EIMS – Gozo (Malta), 16-20.04.1990 r.

Uczestnicy: Austria, Egipt, Francja, Hiszpania, Jugosławia, Liban, Malta, Polska, Włochy.
Reprezentacja z Polski: drużyna piłki nożnej kat. „A" Zespołu Szkół Zawodowych Towarzystwa Salezjańskiego z Oświęcimia.

II EIMS – Barcelona (Hiszpania), 24-29.06.1991 r.

Uczestnicy: Andora, Egipt, Francja, Hiszpania, Jugosławia, Liban, Polska, Portugalia, Włochy.
Reprezentacja z Polski: drużyna piłki nożnej kat. „A" z Płocka, drużyna piłki nożnej kat. „A" z Rumi.

III EIMS – Genua (Włochy), 28.04-03.05.1992 r.

- Uczestnicy: Chorwacja, Francja, Hiszpania, Malta, Polska, Portugalia, Słowenia, Włochy.
- Reprezentacja z Polski: koszykówka dziewcząt kat. „B" z Ostrowa Wlkp., siatkówka dziewcząt kat. „A" z Ostrowa Wlkp., piłka nożna kat. „A" z Ostródy.

IV EIMS – Lubliana (Słowenia), 27.04-02.05.1993 r.

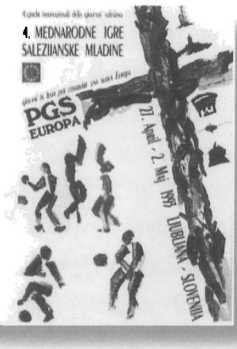

Uczestnicy: Chorwacja, Czechy, Francja, Hiszpania, Niemcy, Polska, Portugalia, Słowenia, Włochy.
Reprezentacja SALOS: koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Ostrów Wlkp., siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Ostrów Wlkp., koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Ostrów Wlkp., koszykówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Wrocław, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Piła, piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Suwałki.

V EIMS – La Valetta (Malta), 27.04-01.05.1994 r.

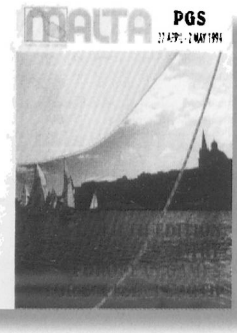

Uczestnicy: Austria, Chorwacja, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Malta, Niemcy, Palestyna, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Włochy.
Reprezentacja SALOS: koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Wrocław, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SCS Lubin.

VI EIMS – Lizbona (Portugalia), 26.04-01.05.1995 r.

Uczestnicy: Austria, Belgia, Brazylia, Chorwacja, Czechy, Francja, Hiszpania, Malta, Niemcy, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Włochy.
Reprezentacja SALOS: piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Słupsk, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Piła, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Suwałki, koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Warszawa-Bazylika.

VII EIMS – Catania (Sycylia), 27.04-01.05.1996 r.

Uczestnicy: Austria, Brazylia, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Niemcy, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Włochy.
Reprezentacja SALOS RP: koszykówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Wrocław, koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Czaplinek, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna kat. „A" – SCS Lubin, tenis stołowy chłopców kat. „A" – SCS Lubin, tenis stołowy chłopców kat. „B" – SCS Lubin.

VIII EIMS – Warszawa (Polska), 30.04-05.05.1997 r.

VIII Europejskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

WARSZAWA

30.IV.- 5.V. 1997r.

- Uczestnicy: Austria, Belgia, Bośnia-Hercegowina, Brazylia, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Litwa, Niemcy, Polska, Portugalia, Rosja, Słowacja, Ukraina, Włochy.
- Reprezentacja SALOS RP: koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Suwałki, koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Szczecin, koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Czaplinek, koszykówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Żyrardów, piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Łódź-św. Teresa, piłka nożna kat. „B" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna kat. „B" – SCS Lubin, piłka ręczna dziewcząt kat. „A" – Olimpia Warszawa, piłka ręczna chłopców kat. „A" – SCS Lubin, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Łódź-Wodna, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SCS Lubin, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Szczecin, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Łódź-Wodna, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Warszawa-Ursynów, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Kielce, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Suwałki, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Płock, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Ostrów Wlkp., siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Szczecin, tenis stołowy dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Płock, tenis stołowy dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Sępopol, SL SALOS Płock, tenis stołowy chłopców kat. „A" – SCS Lubin, SL SALOS Suwałki, tenis stołowy chłopców kat. „B" – SL SALOS Szczecin, SL SALOS Czerwińsk.

IX EIMS – Piemont: Alba, Asti, Biella, Cuneo, Fossano, Novara, Rivoli, Turyn (Włochy), 29.04-04.05.1998 r.

Uczestnicy: Austria, Belgia, Białoruś, Bośnia, Brazylia, Chorwacja, Cze-

chy, Francja, Hiszpania, Litwa, Niemcy, Polska, Rosja, Portugalia, Słowacja, Ukraina, Włochy.

• Wyjazd na Igrzyska do Piemontu dla sportowców ze Wschodu (Białorusi, Litwy, Rosji i Ukrainy) zorganizował SALOS RP.

Reprezentacja SALOS RP: koszykówka chłopców kat. „B – SL SALOS Żyrardów, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Ostrów Wlkp., siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna kat. „B" – SL SALOS Debrzno, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Warszawa-Ursynów, tenis stołowy chłopców kat. „B" – SCS Lubin, SL SALOS Szczecin, tenis stołowy dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Sępopol, tenis stołowy chłopców kat. „A" – SCS Lubin, SL SALOS Szczecin.

X EIMS – Valencja (Hiszpania), 06-11.04.1999 r.

Uczestnicy: Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Litwa, Niemcy, Polska, Portugalia, Rosja, Słowacja, Słowenia, Ukraina, Włochy.
Wyjazd na Igrzyska do Valencji dla sportowców ze Wschodu (Białorusi, Litwy, Rosji i Ukrainy) zorganizował SALOS RP.
Reprezentacja SALOS RP: koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Ostrów Wlkp., koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Żyrardów, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Suwałki, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Piła, piłka nożna kat. „B" – SL SALOS Szczecin.

XI EIMS – Madryt (Hiszpania), 30.04-05.05.2000 r.

Uczestnicy: Austria, Chorwacja, Francja, Hiszpania, Niemcy, Polska, Portugalia, Słowacja, Włochy.
Reprezentacja SALOS RP: koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Żyrardów, koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Żyrardów, koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna (piątki) kat. „B" – SL SALOS Bydgoszcz, piłka nożna kat. „B" – SL SALOS Szczecin, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Warszawa-Ursynów, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Szczecin, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Warszawa-Ursynów, tenis stołowy chłopców kat. „A" – SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Przemyśl, tenis stołowy dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Różanystok, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Sępopol, tenis stołowy chłopców kat. „B" – SL SALOS Szczecin, SL SALOS Zabrze, tenis stołowy dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Sępopol.

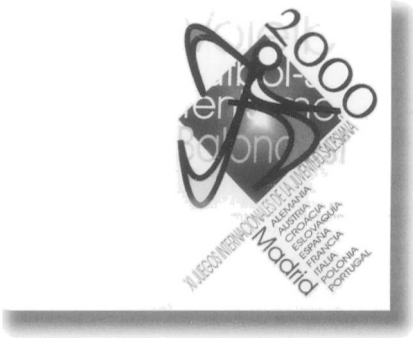

XII ŚIMS – Warszawa (Polska), 28.04-03.05.2001 r.

Uczestnicy: Albania, Argentyna, Austria, Belgia, Białoruś, Bośnia, Brazylia, Chorwacja, Czechy, Egipt, Hiszpania, Izrael, Jemen, Kazachstan, Korea, Libia, Litwa, Mongolia, Niemcy, Nigeria, Palestyna, Paragwaj, Polska, Rosja, Rumunia, Słowacja, Ukraina, Uzbekistan, Wietnam, Włochy, Zambia.

Reprezentacja SALOS RP: koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Kraków, koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Łódź, koszykówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Wrocław, koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Częstochowa, koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Szczecin, koszykówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Żyrardów, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Łódź, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Szczecin, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Zabrze, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Ostróda, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Suwałki, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Wrocław, koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Czaplinek, koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Debrzno, koszykówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Kraków, koszykówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Częstochowa, koszykówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Żyrardów, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Nowa Ruda, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Ostróda, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Rzeszów, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Ostróda, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Zabrze, piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Debrzno, piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna kat. „B" – SCS Lubin, piłka nożna kat. „B" – SL SALOS Debrzno, piłka nożna kat. „B" – SL SALOS Szczecin, piłka nożna (piątki) kat. „A" – SCS Lubin, piłka nożna (piątki) kat. „A" – SL SALOS Rzeszów, piłka nożna (piątki) kat. „B" – SL SALOS Bydgoszcz, piłka nożna (piątki) kat. „B" – SL SALOS Słupsk, piłka nożna (piątki) kat. „B" – SL SALOS Szczecin, tenis stołowy dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Różanystok, SL SALOS Sępopol, tenis stołowy dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Chojnice, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rumia, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Sułów, tenis stołowy chłopców kat. „A" – SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Szczecin, tenis stołowy chłopców kat. „B" – SCS Lubin, SL SALOS Rumia, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Szczecin.

XIII ŚIMS – Catania (Sycylia), 26.04-01.05. 2002 r.

Uczestnicy: Austria, Belgia, Białoruś, Bośnia-Hercegowina, Chorwacja,

Czechy, Egipt, Francja, Hiszpania, Malta, Niemcy, Polska, Portugalia, Tunezja, Włochy.

Reprezentacja SALOS RP: koszykówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Łódź-św. Teresa, piłka nożna kat. „A" – SL SALOS Słupsk, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Łódź-Wodna, siatkówka dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Rzeszów, siatkówka dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Ostróda, siatkówka chłopców kat. „A" – SL SALOS Ostróda, siatkówka chłopców kat. „B" – SL SALOS Zabrze, tenis stołowy dziewcząt kat. „A" – SL SALOS Sępopol, tenis stołowy dziewcząt kat. „B" – SL SALOS Sępopol, SL SALOS Chojnice, tenis stołowy chłopców kat. „A" – SL SALOS Lublin.

XIII GIOCHI INTERNAZIONALI DELLA GIOVENTÙ SALESIANA

CATANIA
26 APRILE
1 MAGGIO
2002

Światowe (Europejskie) Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Polsce - Warszawie

Pierwsze igrzyska w Warszawie

VIII Europejskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej
30.04-05.05.1997 r.

Miejsce zakwaterowania: hotele - „Belfer", „Dom Chłopa", „Felix", „Grand", „Meksyk", „Metropol", „Polonia"

Wyżywienie: stołówka AWF.

Obiekty sportowe: AWF, CWKS „Legia", HKS „Hutnik", Torwar, WAT.

Patronat honorowy: dr Marcin Święcicki, Prezydent Warszawy.

Komitet honorowy: ks. Gino Borgogno SDB, Sekretarz Generalny Polisportive Giovanili Salesiane Europa; Giuseppe Bracco, Prezydent Polisportive Giovanili Salesiane Europa; s. Giuliana Cabras CMW, Skarbnik Polisportive Giovanili Salesiane Europa; Włodzimierz Cygański, Dyrektor Resortowego Centrum Metodyczno-Szkoleniowego Kultury Fizycznej i Sportu; Jerzy Dachowski, Dyrektor Centralnego Ośrodka Sportu w Warszawie; Zenon Dagiel, Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Urzędu Gminy Warszawa Centrum; Lech Drożdżyński, Wiceprezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki; ks. Marian Dziubiński SDB, Inspektor Salezjanów w Krakowie; Gianni Gallo, Dyrektor Techniczny Polisportive Giovanili Salesiane Europa; ks. Albert Van Hecke SDB, Radca Regionalny; Bohdan Jastrzębski, Wojewoda Warszawski; Andrzej Kern, Dyrektor Wydziału Sportu i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie; ks. Władysław Kołyszko SDB, Inspektor Salezjanów w Pile; Marian Krzaklewski, Przewodniczący NSZZ „Solidarność"; ks. Józef Struś SDB, Inspektor Salezjanów w Warszawie; Monika Nowakowska, Dyrektor Departamentu Młodzieży, Opieki i Wychowania Ministerstwa Edukacji Narodowej; Zbigniew Pacelt, dyrektor Departamentu Sportu Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki; Stanisław S. Paszczyk, Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, Prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego; Włodzimierz Paszyński, Kurator Oświaty m. st. Warszawy; s. Maria Pioskowik CMW, Inspektorka Salezjanek w Warszawie; ks. Stanisław Semik SDB, Inspektor Salezjanów we Wrocławiu; Juliusz Sochan, Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, Henryk Sozański, Rektor Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie; Andrzej Stelmachowski, Prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska"; Irena Szewińska, Wiceprezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego; bp Andrzej Śliwiński, Przewodniczący Podkomisji Kultury Zdrowotnej i Sportu Episkopatu Polski; Tadeusz Tomaszewski, Przewodniczący Sejmowej Komisji Młodzieży, Kultury Fizycznej i Sportu; Jerzy Wiatr, Minister Edukacji Narodowej; s. Alicja Wilczko CMW, Inspektorka Salezjanek we Wrocławiu; Tadeusz Wróblewski, Dyrektor Biura Polskiego Komitetu Olimpijskiego; Barbara Wybraniec, Dyrektor Departamentu Organizacji Kultury Fizycznej Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki; Ryszard J. Zochowski, Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

Komitet organizacyjny: Zbigniew Dziubiński – Przewodniczący; Dotota Szczygielska, Komisja ds. zakwaterowania, wyżywienia i transferów; Krystyna Rzeszot, Komisja obiektowo-sportowa; ks. Edward Pleń SDB, Komisja kulturalno-religijna; Marianna Barlak, Komisja promocji i reklamy; Krzysztof Piłat,

Komisja ds. organizacji i bezpieczństwa; Dorota Kacperska, Komisja budżetowo-finansowa.

Cel Igrzysk

Celem Igrzysk było stworzenie młodzieży salezjańskiej warunków do rywalizacji sportowej i budowanie przez sport nowego świata, opartego na humanizmie i personalizmie, respektujących takie fundamentalne wartości jak: pokój, przyjaźń, prawda, dobro, sprawiedliwość, wolność, miłość i solidarność.

Cele szczegółowe

Nagroda za wszechstronne postępy w rozwoju.
Promocja stowarzyszeń lokalnych i idei salezjańskiego sportu wychowawczego.
Porównanie poziomu wyszkolenia sportowego z przedstawicielami innych ras, kultur i narodów.
Wymiana doświadczeń i wartości.
Integracja młodzieży i budowanie przez sport nowego świata, bez przemocy, gwałtu, oszustwa, biedy i degradacji człowieczeństwa.
Poznanie kultury i obyczajów innych narodów.
Doskonalenie walorów społecznych, moralnych i religijnych.
Doskonalenie języków obcych i kształtowanie proeuropejskich postaw.

Program Igrzysk

Igrzyska konstytuowały trzy bloki programowe: 1) kulturalny, 2) religijny i 3) sportowy.

W ramach bloku sportowego uczestnicy (dziewczęta i chłopcy) rywalizowali w dwóch kategoriach wiekowych (kat. „A" - 1979 i młodsi; kat. „B" – 1981 i młodsi) w następujących dyscyplinach sportu: koszykówce, piłce nożnej, piłce nożnej 5-osobowej, piłce ręcznej, siatkówce i tenisie stołowym.

W ramach bloku kulturalnego i religijnego uczestnicy wzięli udział w następujących przedsięwzięciach: uroczyste otwarcie Igrzysk (Torwar-lodowisko), wyjazd na Jasną Górę dwoma specjalnymi pociągami, Msza św. na Jasnej Górze, zwiedzanie Warszawy w grupach językowych, nawiedzenie miejsc kultu religijnego w Warszawie, modlitwy i skupienia w grupach narodowych, przemarsz Traktem Królewskim pn. *Młodzi dla pokoju*, spotkanie z Prezydentem Warszawy, spotkanie z członkami Episkopatu Polski, inspektorami SDB i inspektorkami CMW, występ zespołu Varsovia, występ zespołu z Brazylii (pl. Zamkowy), Msza św. w Katedrze pod przewodnictwem JE ks. kard. Józefa Glempa, uroczyste zamknięcie Igrzysk (AWF-Warszawa), pogodne wieczory.

Igrzyskom towarzyszy duch przyjeźni i braterstwa

Oferta turystyczna

Zwiedzanie Warszawy: Stare Miasto, Trakt Królewski, Zamek Królewski, Łazienki i zwiedzanie panoramiczne Warszawy, Muzeum Sportu.
Zwiedzanie Warszawy: Stare Miasto, Trakt Królewski, Pałac w Wilanowie, Łazienki i zwiedzanie panoramiczne Warszawy, Muzeum Sportu.
Wycieczka do Żelazowej Woli: park i dworek, muzeum Chopina.

XII Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

28.04–03.05.2001 r.

Miejsce zakwaterowania: Wojskowa Akademia Techniczna.
Wyżywienie: stołówki Wojskowej Akademii Technicznej.
Obiekty sportowe: AWF, WAT.
Patronat honorowy: Jerzy Buzek, Premier Rządu RP.
Komitet honorowy: Andrzej Ameljańczyk, Komendant Wojskowej Akademii Technicznej; Władysław Bartoszewski, Minister Spraw Zagranicznych; Jarosław Bauc, Minister Finansów; Giuseppe Bracco, Prezydent Polisportive Giovanili Salesiane Internazionale; ks. Antonio Domenech SDB, Radca ds. Duszpasterstwa Młodzieży; ks. Jesus G. Ibanez SDB, Inspektor Salezjanów w Madrycie; ks. Albert Van Hecke SDB, Radca Regionalny; ks. Jose Jeanmart

XII Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej
28.04-03.05.2001

2001 WARSZAWA

Kartka Pocztowa Cena 1,10 zł

Poczta Polska III 2001 nakład 100.000 proj. D.Litwiniec

Ks. Gino Borgogno
twórca
idei
Salezjańskiego
sportu
wychowawczego

Św. Jan Bosko Założyciel Zgromadzenia Salezjańskiego

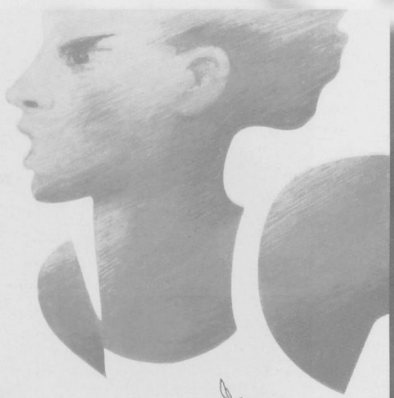

KARTKA KORESPONDENCYJNA

2001 WARSZAWA
XII Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

RLP Warszawa Ochota-Mokotów n.6000 szt. Proj. R. Dudzicki

2001 WARSZAWA
XII Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

SALOS

Pod patronatem honorowym Premiera Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

2001 WARSZAWA

Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej

Karta telefoniczna

25 0 • 25 • 50 • 75 • 100

TELEFONICA TELEKOMUNIKACJA POLSKA S.A.

XII ŚWIATOWE IGRZYSKA MŁODZIEŻY SALEZJAŃSKIEJ

SALOS

29 04 01

WARSZAWA 49

Poczta Polska
Rejonowy Urząd Poczty
Warszawa Ochota - Mokotów

XII Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej
28.04-03.05.2001

2001 WARSZAWA

XII Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej

SALOS 28.04.2001 Warszawa 1

XII ŚWIATOWE IGRZYSKA MŁODZIEŻY SALEZJAŃSKIEJ

2001 WARSZAWA

28.04-03.05.2001

SALEZJAŃSKA ORGANIZACJA SPORTOWA
03-775 WARSZAWA, ul. Kawęczyńska 53

Pierwszy Dzień Obiegu FDC Poczta Polska

Msza św. na stadionie WAT w Warszawie na otwarcie XII Światowych Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej

SDB, Inspektor Salezjanów w Brukseli; Aldona K. Sowińska, Minister Skarbu Państwa; Krzysztof Kawęcki, Wiceminister Edukacji Narodowej; Marek Konopczyński, Rektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Przedsiębiorczości im. B. Jańskiego w Warszawie; Zbigniew Kuźmiuk, Marszałek Sejmiku Województwa Mazowieckiego; Robert Kwiatkowski, Prezes Telewizji Polskiej S.A.; Aleksander Lesz, Prezes Softbank S.A.; bp Piotr Libera, Sekretarz Generalny Episkopatu Polski; ks. Ambrozije Matusic SDB, Inspektor Salezjanów w Zagrzebiu; Aleksander P. Mazurek, Dyrektor Instytutu Leków; ks. Joaquim da Silva Mendes SDB, Inspektor Salezjanów w Lizbonie; Andrzej Modrzejewski, Prezes PKN ORLEN S.A.; Mieczysław Nowicki, Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu; Mirosława Nykiel, Prezes „Ruch" S.A.; Stanisław Pacuk, Prezes Kredyt Bank S.A.; Stanisław S. Paszczyk, Prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego; Henryka Pieronkiewicz, Prezes PKO Bank Polski S.A.; s. Maria Pioskowik CMW, Inspektorka Salezjanek w Warszawie; Paweł Piskorski, Prezydent Warszawy; Paweł Rzepka, Prezes Telekomunikacji Polskiej S.A.; ks. Arnaldo Scaglioni SDB, Inspektor Salezjanów w Anconie; Henryk Sozański, Rektor Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie; ks. Meinolf Graf von Spee SDB, Inspektor Salezjanów w Kolonii; Janusz Steinhoff, Wicepremier, Minister Gospodarki; Andrzej Stelmachowski, Prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska"; ks. Józef Struś SDB, Inspektor Salezjanów w Warszawie; Marek Sypek, Wiceprezes KGHM Polska Miedź S.A.; Tomasz Szyszko, Minister Łączności; bp Adam Śmigielski SDB, Ordynariusz Sosnowiecki; Jacek Turczyński, Dyrektor Generalny Poczty Polskiej; Wiesław Turzański, Prezes Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie"; Edmund Wittbrodt, Minister Edukacji Narodowej.

Komitet organizacyjny: Zbigniew Dziubiński, Przewodniczący s. Bożenna Stawecka CMW, Przewodnicząca Komisji ds. zakwaterowania; Dorota Szczygielska, Przewodnicząca Komisji ds. wyżywienia; ks. Jerzy Gancarz SDB, Przewodniczący Komisji ds. transferów; Krystyna Rzeszot, Przewodnicząca Komisji ds. organizacji rozgrywek sportowych; Michał Dziubiński, Przewodniczący Komisji ds. opieki nad reprezentacjami; ks. Edward Pleń SDB, Przewodniczący Komisji ds. promocji i kontaktów z mediami; ks. Dariusz Bartocha SDB, Przewodniczący Komisji ds. organizacji i obsługi biura igrzysk; ks. Zbigniew Wójcik SDB, Przewodniczący Komisji ds. marketingu; Dorota Kaceperska, Przewodnicząca Komisji ds. finansów i księgowości; Krzysztof Piłat, Przewodniczący Komisji ds. organizacji imprez kulturalnych; ks. Bogusław Zawada SDB, Przewodniczący Komisji ds. organizacji spotkań religijnych; Zenon Dagiel, Przewodniczący Komisji ds. bezpieczeństwa.

Cel Igrzysk

Celem Igrzysk było stworzenie młodzieży salezjańskiej warunków do rywalizacji sportowej i budowanie przez sport nowego świata, opartego na humanizmie i personalizmie, respektujących takie fundamentalne wartości jak: pokój, przyjaźń, prawda, dobro, sprawiedliwość, wolność, miłość i solidarność.

Spotkanie Zarządu PGS I z Prezydium Zarządu PKOl.

Cele szczegółowe

Nagroda za wszechstronne postępy w rozwoju.

Promocja stowarzyszeń lokalnych i idei salezjańskiego sportu wychowawczego.
Porównanie poziomu wyszkolenia sportowego z przedstawicielami innych ras, kultur i narodów.
Wymiana doświadczeń i wartości.
Integracja młodzieży i budowanie nowego świata, bez przemocy, gwałtu, oszustwa, biedy i degradacji człowieczeństwa.
Poznanie kultury i obyczajów innych narodów.
Doskonalenie walorów społecznych, moralnych i religijnych.
Doskonalenie języków obcych i kształtowanie proeuropejskich postaw.

Program Igrzysk

Igrzyska konstytuowały trzy bloki programowe: 1) kulturalny, 2) religijny i 3) sportowy.

W ramach bloku sportowego uczestnicy (dziewczęta i chłopcy) rywalizowali w dwóch kategoriach wiekowych (kat. „A" - 1983 i młodsi; kat. „B" – 1985 i młodsi) w następujących dyscyplinach sportu: koszykówce, piłce nożnej, piłce nożnej 5-osobowej, siatkówce i tenisie stołowym.

W ramach bloku kulturalnego i religijnego uczestnicy wzięli udział w następujących przedsięwzięciach: uroczyste otwarcie Igrzysk (stadion WAT), występ Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze", pokaz sztucznych ogni, występ zespołu „Gawęda", uroczysta kolacja w plenerze, zabawa przy muzyce, wizyty w ambasadach, zwiedzanie Warszawy w grupach językowych, nawiedzenie miejsc kultu religijnego w Warszawie, modlitwy i skupienia w grupach narodowych, spotkanie z Prezydentem Warszawy, spotkanie z członkami Episkopatu Polski, inspektorami SDB i inspektorkami CMW, występ Reprezentacyjnej Orkiestry Wojska Polskiego, występ par tanecznych Polskiego Związku Tańca Sportowego, wieczór narodowy, występ zespołu „Horpyna", Msza św. na stadionie WAT pod przewodnictwem JE ks. bpa Adama Śmigielskiego SDB, uroczyste zamknięcie Igrzysk (sala WAT), pogodne wieczory.

Oferta turystyczna

Zwiedzanie Warszawy: Stare Miasto, Trakt Królewski, Zamek Królewski, Łazienki i zwiedzanie panoramiczne Warszawy, Muzeum Sportu.
Zwiedzanie Warszawy: Stare Miasto, Trakt Królewski, Pałac w Wilanowie, Łazienki i zwiedzanie panoramiczne Warszawy, Muzeum Sportu.
Wycieczka do Żelazowej Woli: park i dworek, muzeum Chopina.

Ogólnopolskie Rozgrywki Salezjańskich Animatorów Sportowych

Sześć lat dojrzewała idea organizacji wspólnotowego przedsięwzięcia dla prezesów, wiceprezesów, członków zarządów, instuktorów, trenerów, księży i sióstr, słowem, dla salezjańskich animatorów sportowych. Od 1998 roku ta-

W Debrznie o przyszłości SALOS RP radzono z udziałem bpa prof. dr hab. Jana Szlagi

kie spotkania stały się faktem. Celem ich jest z jednej strony doskonalenie kompetencji profesjonalnych uczestników, zarówno w sferze refleksji teoretycznej jak i praktyki, z drugiej natomiast wymiana wartości kulturowych i religijnych, w klimacie przyjaźni, dobra i szacunku.

Oto dotychczas zorganizowane rozgrywki:

- I ORSAS – Sieradz, 23-25 października 1998 r.
- II ORSAS – Kielce, 22-24 października 1999 r.
- III ORSAS – Debrzno, 20-22 października 2000 r.
- IV ORSAS – Poznań, 19-21 października 2001 r.
- V ORSAS – Warszawa, 18-20 października 2002 r.

Akcje obozowe

SALOS RP każdego roku organizuje dla około 30 tysięcy dzieci i młodzieży blisko 400 obozów sportowych, sportowo-wychowawczych, sportowo-formacyjnych i turystycznych. Podczas każdego z nich realizuje cele sprawnościowe i zdrowotne, ale także intelektualne, społeczne, wychowawcze, formacyjne i moralne. Prowadzi zintensyfikowany proces humanizacji i personalizacji młodych, w myśl pijarskiej zasady, kształcąc i formując „serce cnotami, umysł naukami, ciało zaś ćwiczeniami"

Wśród wielu różnorodnych akcji obozowych na szczególną uwagę zasługuje realizacja następujących ogólnopolskich projektów:

- Salezjańskie lato,
- Sportowe wakacje,

Na obozie ćwiczy się i wypoczywa

Obozy rodzinne,
Obozy z nauką pływania,
Obozy sportowo-wychowawcze i formacyjne,

- Kolonie zdrowotne,
- Obozy integracyjne,
- Turystyka kwalifikowana,

W roku 1997 SALOS RP, we współpracy z Urzędem Kultury Fizycznej i Turystyki, zorganizował obozy sportowe dla dzieci z rejonów objętych powodzią.

Szkolenie wolontaroiuszy

Mając na uwadze dynamiczny rozwój stowarzyszenia i powiększające się potrzeby w zakresie dobrze przygotowanych nieetatowych kadr sportowych, SALOS RP, każdego roku, dla najwybitniejszych i najbardziej aktywnych wolontariuszy organizuje kursy na stopień instruktora rekreacji ruchowej, kursy doszkoleniowe dla salezjańskich animatorów sportowych i inne. Kursy na stopień instruktora rekreacji ruchowej organizowane są w następujących specjalnościach: koszykówka, piłka nożna, siatkówka i tenis stołowy. Kursy prowadzone są w oparciu o zatwierdzony przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu oryginalny salezjański program, w którym oprócz zagadnień specjalistycznych, zagadnień ogólnych, dotyczących humanistycznych i biologicznych aspektów rekreacji ruchowej i sportu, zawarte są elementy typowe dla salezjańskiego sposobu pracy sportowo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą i systemu wychowawczego ks. Bosko.

Absolwenci kursu instruktorów rekreacji ruchowej

Kursy i szkolenia prowadzone są na bardzo wysokim poziomie merytorycznym, dydaktycznym i metodycznym. Wysoki poziom gwarantuje kadra pedagogiczna, posiadająca wysokie kompetencje formalne i merytoryczne. Zajęcia na kursie między innymi prowadzili: dr W. Augsburg, dr Marianna Barlak, dr Marian Bondarowicz, mgr Jerzy Borkowski, prof. dr hab. A. Buczyński, dr Paweł Czekalski, dr Anna Dąbrowska, prof. dr hab. Kazimierz Doktór, dr Zbigniew Dziubiński, prof. dr hab. Tadeusz Huciński, prof. dr hab. Lidia Ilnicka, mgr Adam Izydorczyk, mgr Rudolf Kapera, dr Ewa Kozdroń, dr Hen-

ryk Kuński, mgr Janusz Kusiński, dr W. Kwapulińska, dr Jolanta Lisowska, mgr Leszek Latek, prof. dr hab. Tadeusz Łobożewicz, prof. dr hab. Ireneusz Malarecki, dr Adam Martyn, mgr Wiesław Piwowar, mgr Krystyna Rzeszot, ks. Edward Pleń SDB, prof. dr Bogusław Ryba, mgr Dariusz Skarupiński, mgr Elżbieta Szymańska, mgr Wojciech Szuppe, prof. dr hab. Teresa Wolańska, mgr Jan Woluch, mgr Bartłomiej Zawada, prof. dr hab. Zofia Żukowska, mgr Paweł Żychoniuki.

Kierownikami kursów dla instruktorów rekreacji ruchowej byli: mgr Dorota Szczygielska i ks. Edward Pleń SDB. Natomiast kierownikiem kursów dla salezjańskich animatorów sportowych był ks. Bogusław Zawada SDB.

Oto dotychczas zorganizowane kursy dla instruktorów rekreacji ruchowej:

- Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 25.06-15.07.1993 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS w Warszawie.

  Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 25.06-15.07.1994 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS w Warszawie.

  Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego dla kleryków wyższych seminariów duchownych TS, termin: 25.08-14.09.1994 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS w Warszawie.

  Kurs na stopień instruktora rekreacji ruchowej / salezjańskiego animatora sportowego, termin: 15-24.07.1994 r., miejsce: Ostrów Wlkp., organizator: SL SALOS w Ostrowie Wlkp.

  Kurs na stopień instruktora rekreacji ruchowej / salezjańskiego animatora sportowego, termin: 09-18.08.1994 r., miejsce: Pogrzebień, organizator: SL SALOS w Jastrzębiu Zdr.

  Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 25.06-15.07.1995 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS w Warszawie.

  Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego dla kleryków wyższych seminariów duchownych TS, termin: 25.08-14.09.1995 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS w Warszawie.

  Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 01-21.07.1996 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS RP w Warszawie.

  Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie gier zespołowych (koszy-

kówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 07-21.07.1997 r., miejsce: Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie zespołowych gier sportowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 29.06-18.07.1998 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Łodzi, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie zespołowych gier sportowych (koszykówka, piłka nożna, siatkówka) i tenisa stołowego, termin: 27.06-11.07.1999 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Łodzi, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie siatkówki i tenisa stołowego, termin: 25.06-09.07.2000 r., miejsce: Salezjański Ośrodek Misyjny w Warszawie, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie koszykówki i piłki nożnej, termin: 25.06-08.07.2001 r., miejsce: Salezjańska Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna w Lutomiersku, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Kurs instruktorów rekreacji ruchowej w zakresie siatkówki i tenisa stołowego, termin: 24.06-08.07.2002 r., miejsce: Salezjańska Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna w Lutomiersku, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Oto dotychczas zorganizowane kursy i doszkolenia dla salezjańskich animatorów sportowych:

- Obóz szkoleniowy II stopnia – podstawowa formacja trenera / salezjańskiego animatora sportowego, termin: 30.06-09.07.1993 r., miejsce: Stanica harcerska w Ostrowie Wlkp., organizator: SL SALOS w Ostrowie Wlkp.

Kurs organizatora kultury fizycznej, termin: 01-10.08.1996 r., miejsce: Salezjański Ośrodek Misyjny w Warszawie, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Kurs na stopień salezjańskiego animatora sportowego II stopnia, termin: 06-16.08.1996 r., miejsce: Legnica, organizator: SI SALOS we Wrocławiu-Sienkiewicza.

Doszkolenie trenerów i instruktorów w zakresie koszykówki i piłki nożnej, termin: 04-06.09.1998 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Krakowie, organizator: SI SALOS w Krakowie.

Doszkolenie trenerów i instruktorów w zakresie siatkówki i tenisa stołowego, termin: 03-05.09.1999 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Krakowie, organizator: SI SALOS w Krakowie.

Kurs dla prezesów, skarbników i księgowych w dniach: I termin – 19-21.05; II termin – 16-18.06; III termin – 21-23.07.2000 r., miejsce: Salezjański Ośrodek Misyjny w Warszawie, organizator: SALOS RP w Warszawie.

Doszkolenie trenerów i instruktorów w zakresie koszykówki i piłki nożnej, termin: 01-03.09.2000 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Krakowie, organizator: SI SALOS w Krakowie.

Kurs dla organizatorów imprez sportowych dla dzieci i młodzieży w dniach: I termin – 11-13.05; II termin – 18-20.05; III termin – 25-27.05.2001 r.,

miejsce: Salezjański Ośrodek Misyjny w Warszawie, organizator: SALOS RP w Warszawie.
Doszkolenie trenerów i instruktorów w zakresie siatkówki i tenisa stołowego, termin: 31.08-02.09.2001 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Krakowie, organizator: SI SALOS w Krakowie.
Doszkolenie trenerów i instruktorów w zakresie koszykówki i piłki nożnej, termin: 30.08-01.09.2002 r., miejsce: Wyższe Seminarium Duchowne TS w Krakowie, organizator: SI SALOS w Krakowie.

Wposażenie stowarzyszeń lokalnych SALOS w sprzęt sportowy

W 1994 roku SALOS przekazał stowarzyszniom lokalnym sprzęt sportowy w postaci piłek do koszykówki, piłki nożnej i siatkówki. Każde z wymienionych stowarzyszeń otrzymało od 6 do 24 piłek: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chybie, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Ełk, SL SALOS Gdańsk, SL SALOS Jastrzębie Zdr., SL SALOS Kielce, SL SALOS Kraków-Różana, SL SALOS Kraków-Tyniecka, SL SALOS Kutno, SL SALOS Ląd, SCS Lubin, SL SALOS Łódź-Brauna, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Mińsk Maz., SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Olsztyn, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Ostróda, SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Piła, SL SALOS Płock, SL SALOS Pogrzebień, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Różanystok, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sokołów Podl., SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Tolkmicko, SL SALOS Warszawa-Bazylika, SL SALOS Warszawa-Pl. Konfederacji, SL SALOS Warszawa-Śródmieście, SL SALOS Wrocław-Sienkiewicza, SL SALOS Wrocław, SL SALOS Żyrardów.

W roku 1997 SALOS RP przekazał dla dzieci z terenów objętych powodzią następujący asortyment odzieży sportowej: 50 dresów, 50 kurtek baseball, 500 koszulek T-Shirt, 50 par trampek. Odzież otrzymały następujące stowarzyszenia: SL SALOS Lutomiersk, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Warszawa-Bazylika.

W 1998 roku SALOS RP był realizatorem zadania państwowego pn. „Zakup stołów do tenisa" SALOS RP przekazał 240 stołów następującym stowarzyszeniom (po 4 stoły dla każdego stowarzyszenia): SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Chojnice, SL SALOS Chybie, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Czerwińsk-Klasztorna, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Dobieszczyzna, SL SALOS Ełk, SL SALOS Gdańsk, SL SALOS Jastrzębie Zdr.-Popiełuszki (8 stołów), SL SALOS Kielce, SL SALOS Kraków-Konfederacka, SI SALOS Kraków-Tyniecka, SL SALOS Kutno, SL SALOS Ląd, SCS Lubin, SL SALOS Lublin, SL SALOS Lutomiersk-Kąpieliskowa, SL SALOS Łódź-Brauna, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Mińsk Maz., SL SALOS Olsztyn, SL SALOS Ostróda-Filtrowa, SL SALOS Ostróda-Wałdowo, SL SALOS Ostrów Wlkp. (8 stołów), SL SALOS Oświęcim-Jagiełły, SL SALOS Oświęcim-Pileckiego, SL SALOS Pieszyce (8 stołów), SL SALOS Piła, SL

SALOS Płock, SL SALOS Poddębice, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań-Pszczelna, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rogiedle, SL SALOS Różanystok, SL SALOS Rumia, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol,

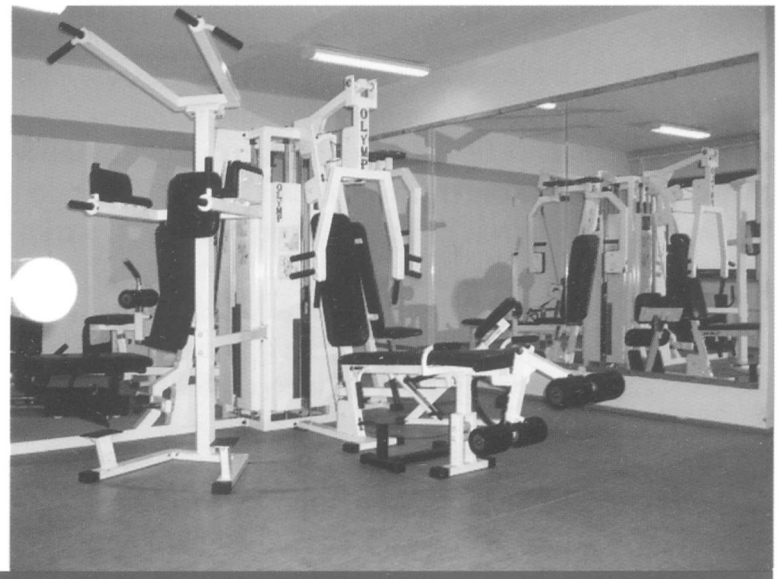

Sprzęt jest niezbędny do prowadzenia atrakcyjnych zajęć sportowych

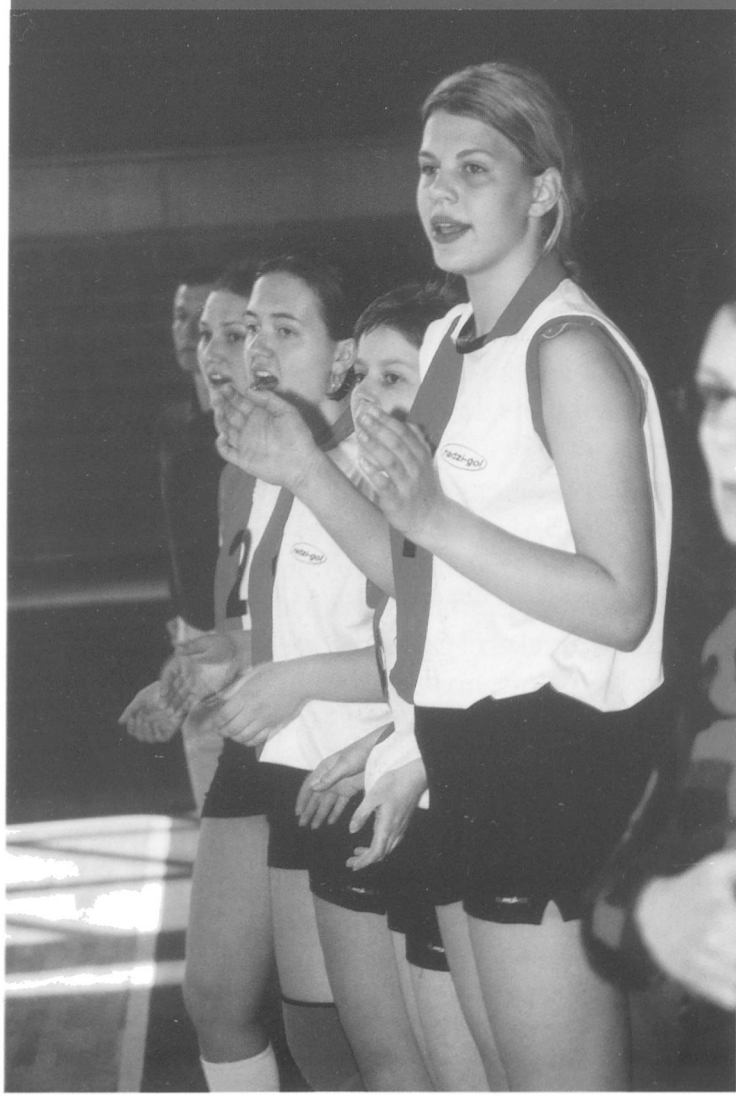

SL SALOS Sieradz, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sokołów Podl., SL SALOS Sułów, SL SALOS Stare Jabłonki, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Szczecin, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Tolkmicko, SL SALOS Warszawa-Bazylika, SL SALOS Warszawa-Śródmieście, SL SALOS Warszawa-Ursynów, SI SALOS Wrocław-Pl. Grunwaldzki, SL SALOS Wrocław-Prusa, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów, Luterańska Organizacja Sportowa w RP Tomaszów Maz.

W 1998 roku SALOS RP przekazał stowarzyszeniom lo-

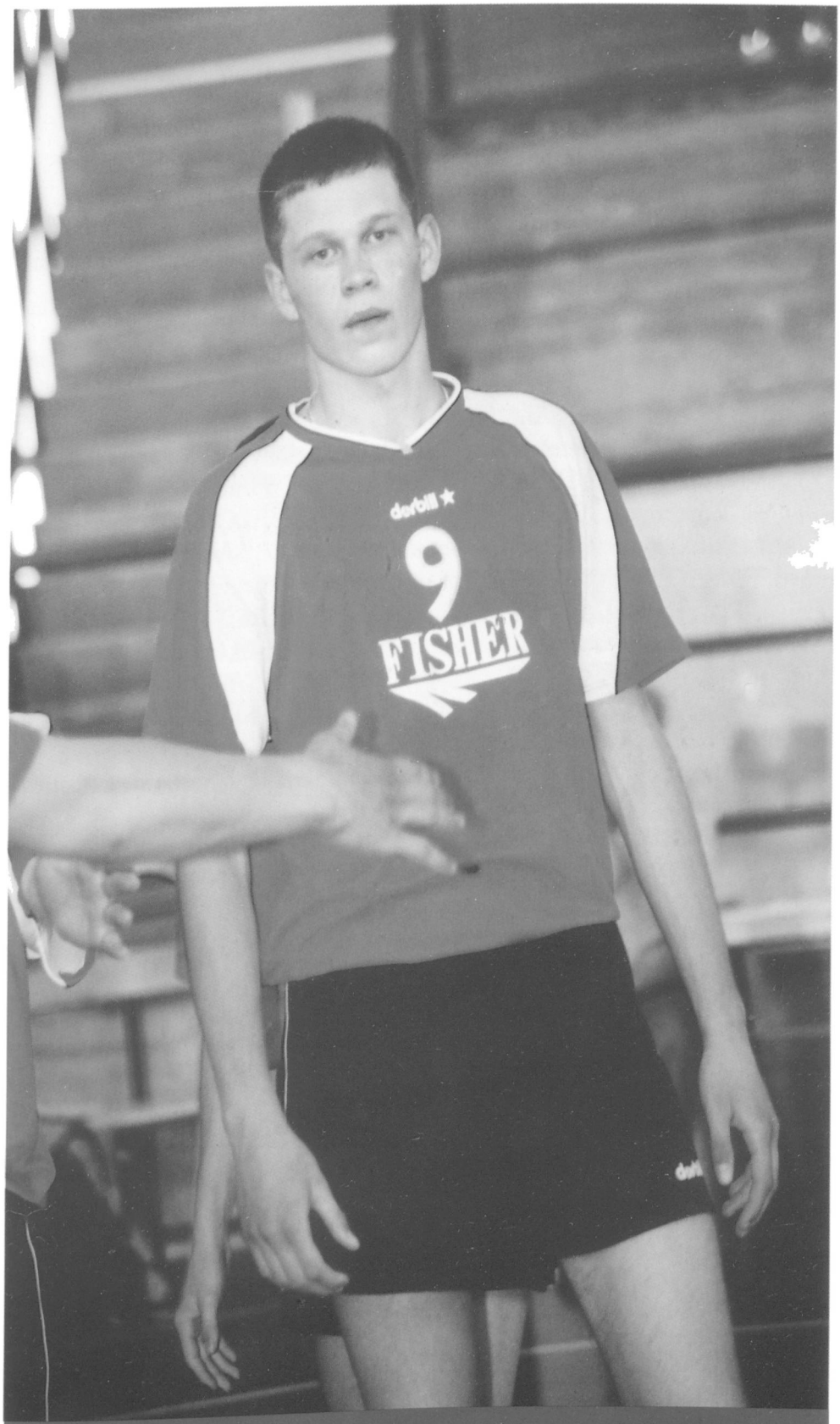

Najlepsi trafiaja do kadry narodowej

kalnym dwadzieścia dużych namiotów wojskowych, a następnie trzydzieści dwuosobowych.

W 1999 roku dziewięć następujących stowarzyszeń otrzymało siłownię: SL SALOS Debrzno, SCS Lubin, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Oświęcim-Jagiełły, SL SALOS Poznań-Pszczelna, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Różanystok, SI SALOS Wrocław-Pl. Grunwaldzki, SL SALOS Wrocław-Prusa. W kolejnym roku siłownię otrzymało dziewięć innych stowarzyszeń.

W 2001 roku następujące dwa stowarzyszenia otrzymały sprzęt w postaci piłkarzyków stojących i piłek różnych (jako dar Ojca Świętego dla organizacji sportowych): SL SALOS Łódź- Brauna, SL SALOS Pieszyce.

W 2001 roku następujące stowarzyszenia otrzymały boiska ringo: SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Czerwińsk-Klasztorna, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Dobieszczyzna, SL SALOS Ełk, SL SALOS Gdańsk, SL SALOS Jastrzębie Zdr., SL SALOS Kraków-Konfederacka, SI SALOS Kraków-Tyniecka, SL SALOS Kutno, SL SALOS Lublin, SL SALOS Lutomiersk-Kopernika, SL SALOS Łódź-Brauna, SL SALOS Łódź-św. Teresa, SL SALOS Olsztyn, SL SALOS Ostróda-Filtrowa, SL SALOS Ostróda-Wałdowo, SL SALOS Oświęcim-Jagiełły, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Poznań-Pszczelna, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Różanystok, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Sosnowiec-Kordonowa, SL SALOS Sułów, SL SALOS Suwałki, SL SALOS Stare Jabłonki, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Tolkmicko, SL SALOS Warszawa-Bazylika, SL SALOS Zabrze, SL SALOS Żyrardów.

Niemal każdego roku stowarzyszenia lokalne były wspomagane koszulkami, czapeczkami, dyplomami itp.

Wszystkie stowarzyszenia lokalne zostały wyposażone w minimum dwa zestawy sprzętu sportowego do uprawiania określonych dyscyplin.

Udział księży Salezjanów w igrzyskach olimpijskich

SALOS RP ma swój udział nie tylko w krzewieniu idei olimpizmu wśród szerokich rzesz dzieci i młodzieży, ale także, choć niewielki, w organizacji igrzysk olimpijskich, w tym ich fragmencie, który dotyczy zabezpieczenia ich od strony posługi religijnej. W tzw. „serwisie religijnym" w Barcelonie w 1992 roku pracował ks. Krzysztof Toczyski SDB, natomiast w Lillechammer w 1994 roku ks. Marian Stempel SDB.

Powołanie Krajowego Duszpasterza Sportowców

Obradująca w Bielsku Białej w dniach 12-13 czerwca 2002 roku Konferencja Episkopatu Polski powołała na funkcję Krajowego Duszpasterza Sportowców Wiceprezesa Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP ks. Edwarda Plenia SDB. Wcześniej, Konferencja Episkopatu Polski obradująca w dniach 20-21 czerwca 2001 roku w Łowiczu powołała na funkcję Delegata Episkopatu Polski ds. duszpasterstwa sportowców biskupa kieleckiego ks. dra Mariana Flor-

The XVII Olympic Winter Games Lillehammer'94

Refleksje ks. Mariana Stempla SDB, kapelana Olimpiady w Lillehammer

Centrum religijne.

Może zabrzmi to poważnie kiedy powiem, że było to chyba najskromniej wyposażone pomieszczenie w całej Wiosce Olimpijskiej. Na środku umieszczono ołtarz, na którym stał drewniany krzyż. Całość pomieszczenia oświetlały małe świeczki, które paliły się cały czas. Tworzyło to szczególną atmosferę skupienia i modlitwy. W tym pomieszczeniu sprawował swoje funkcje team religijny Olimpiady w Lillehammer.

W sumie było nas 11 (4 z Kościoła Luterańskiego, 2 z Kościoła Katolickiego i 1 z Kościoła Baptystów). Pod telefonem dyżur pełnili w Lillehammer inni przedstawiciele religii i wyznań (Muzułmanie, wyznanie Mojżeszowe, Buddyści i przedstawiciele Kościoła Ortodoksyjnego). W teamie katolickim wraz ze mną był o. Patrick Dominique Linck - dominikanin z Francji, od 4 lat pracujący w Szwecji. W tym Centrum pod wezwaniem św. Olafa pełniliśmy dyżury od g. 7 do 23.00. Każdego dnia o godz. 9 rano i o 19.30 miała miejsce modlitwa, zaś o godz. 16 odprawiana była msza katolicka, oczywiście, że każdego dnia w innym języku. W niedzielę odprawiana była msza o godz. 9.00 w Hotelu Olimpijskim w Lillehammer dla Prezydenta Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego Juana Antonio Samarancha i osób towarzyszących. W Centrum religijnym msza była o g. 10.00 i 18.00. Dodatkowo w każdą niedzielę odprawiałem mszą w j. polskim tylko dla naszych zawodników.

Moje kontakty z zawodnikami

Pierwszy mój kontakt z większą grupą olimpijczyków był na lotnisku, w dniu odlotu z Warszawy. Zostałem im przedstawiony jako ich kapelan a zarazem i kapelan Olimpiady. Na ich twarzach zauważyłem mieszane uczucia - wyczułem jakby ich pytanie: i ksiądz na Olimpiadę? Po kilku dniach istniejąca bariera została jakby przełamana a to co nas połączyło było to wspólne spotkanie na Eucharystii. Był to moment, na który prawie wszyscy znaleźli czas. Było to dla mnie, a także dla innych kolegów z teamu religijnego, wielkie zaskoczenie. Później prawie cała reprezentacja odwiedziła mnie w centrum, gdzie wspólnie przygotowaliśmy gofry i kawę kontynuując nasze braterskie spotkanie. Od tego czasu zaczęły się moje wizyty u zawodników, a oni odwdzięczali się wizytami w centrum, nawet po kilka razy dziennie.

Tematyka poruszana przy takich spotkaniach była różna. Zaczynało się zazwyczaj od rozmowy o starcie, czy też o przygotowaniu do niego. Dalej toczyła się rozmowa o swoich kłopotach, problemach, czy o relacjach międzyosobowych itd. Poruszaliśmy też inne problemy nawet i te natury wewnętrznej, rodzinnej, samego sakramentu pokuty, roli sportu w ich życiu i wpływie na życie rodzinne i zdrowie zawodników. Były to godziny długich spacerów po wiosce olimpijskiej i mieście Lillehammer, spotkania przy barze, na telewizji /całe szczęście, że nasz język był mało zrozumiały dla innych/. Pomocą do naszych szczerych rozmów było być może i to, że jestem salezjaninem a salezjanie znani byli w jakiś sposób zawodnikom i trenerom. Nawet jeden z trenerów uczył się w salezjańskiej szkole w Oświęcimiu.

Inni zawodnicy

Odnośnie do kontaktów z zawodnikami innych wyznań czy religii to mogę powiedzieć że odbywały się one w mniejszym stopniu - ja byłem też i do dyspozycji wszystkich zawodników. Najczęściej zaglądali do nas norwescy biegacze, łyżwiarze, szwedzkie biagaczki sztafetowe, angielscy dwuboiści, hokeiści z Czech, trenerzy Słowacji, którzy dość często uczestniczyli w naszych mszach. Istniała między nami kapelanami taka umowa, że zawsze dostępny był z nas ten, który tego dnia był w najlepszej kondycji, władał pożądanym językiem itd. Myślę, że zdało to wspaniale egzamin. Zawodnicy innych narodowości i wyznań, często pytali o wiarę katolicką, co to znaczy, że ja jestem salezjaninem, a Patrick dominikaninem. Padało wiele pytań pod adresem stosunku Kościoła do sportu w Polsce. Pytano też o wychowanie młodego człowieka przez sport. Tu miałem okazję zaprezentować naszą organizację SALOS /Salezjańska Organizacja Sportowa/. Dla przykładu powiem, że jeden u naszych kolegów z centrum, Norweg Eivind Arnevag, to były reprezentant swojego kraju w piłce nożnej. Zapowiadano mu wspaniałą karierę, ale kontuzja przekreśliła wszelkie plany. Pozostał jednak przy piłce nożnej i w Oslo prowadzi szkółki dla młodych chłopców, a ponieważ jest też posługującym w swoim kościele, nigdy żadnego treningu nie zaczyna bez katechezy o Chrystusie.

Młodzi na Olimpiadzie

Władze Norwegii zwróciły się ze specjalnym apelem do narodu o pomoc w przygotowaniach i w sprawnym przeprowadzeniu Olimpiady. Odpowiedziała głównie młodzież szkół średnich i młodzież uniwersytecka. W samym tylko Lillehammer zostało zatrudnionych, jako wolontariusze około 11.000 młodych ludzi. Prezydent Samaranch zamykając olimpiadę dziękując im powiedział te słowa: "wspaniale zdaliście wasz życiowy egzamin. To wy jesteście prawdziwymi zwycięzcami Olimpiady". Ze swej strony dodam, że Norwegia przeszła samą siebie.

Ks. Marian Stempel SDB na igrzyskach w Lillechammer

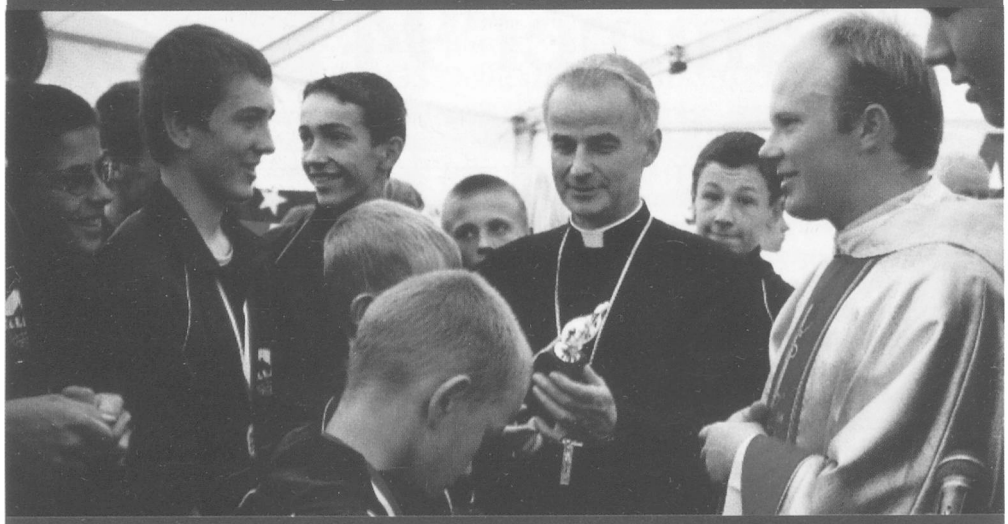

Dla Boga oraz młodzieży

Krajowy Duszpasterz Sportowców podczas odprawiania Mszy św.

czyka. Przed nim sprawami sportu z ramienia Episkopatu Polski zajmował się ordynariusz elbląski bp dr Andrzej Śliwiński, który pełnił funkcję przewodniczącego Podkomisji Episkopatu Polski ds. Kultury Zdrowotnej i Sportu.

Organizacja sympozjów

SALOS RP jest organizatorem ogólnopolskich sympozjów naukowych, w których uczestniczą wybitni intelektualiści reprezentujący cieszące się uznaniem ośrodki naukowe i naukowo-dydaktyczne w Polsce, między innymi: Polską Akademię Nauk, Akademie Wychowania Fizycznego w Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Poznaniu, Warszawie, Wrocławiu, Chrześcijańską Akademię Teologiczną, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Papieską Akademię Teologiczną, Szkołę Główną Handlową, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Uniwersytet M. Kopernika w Toruniu, Uniwersytet A. Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Rzeszowski, Uniwersytet Szczeciński, Uniwersytet Warszawski i inne.

Organizowane sympozja, zdaniem W. Lipońskiego, odgrywają nie tylko bardzo ważną rolę w budowaniu zaplecza teoretycznego dla Salezjańskiej Organizacji Sportowej, ale są ważne dla całej humanistyki sportu. Są one najsystematyczniej prowadzoną formą głębszej refleksji na temat humanistyki sportu w Polsce, a może i w Europie

Celem sympozjów, najogólniej mówiąc, jest budowanie humanistycznego zaplecza (filozoficznego, teologicznego, pedagogicznego, socjologicznego itd.) dla dynamicznie rozwijającego się sportu, nie tylko sportu o charakterze wyznaniowym, ale sportu w ogóle, jako ważnej dziedziny współczesnej kultury. Zatem celem perspektywicznym jest zbudowanie uniwersalnego paradygmatu sportu, mieszczącego w sobie założenia antropologiczno-etyczne humanizmu i personalizmu, i wywiedzenie z niego pewnego powszechnego sposobu uczestnictwa naszego społeczeństwa w aktywności ruchowej i dbałości o kondycję zdrowotną.

Oto tematyka zorganizowanych sympozjów:

20 maja 1992 - *Sport i wychowanie.*
13 kwietnia 1993 - *Wychowanie poprzez sport.*
20 listopada 1993 – *Wychowawcze aspekty sportu*
22 października 1994 - *Personalistyczna wizja sportu.*
21 października 1995 - *Kościół a sport.*
19 października 1996 - *Sacrum a sport.*
18 października 1997 - *Teologia i filozofia sportu.*
17 października 1998 - *Salezjanie a sport.*
16 października 1999 - *Wiara a sport.*
14 października 2000 - *Sport na przełomie tysiącleci: szanse i nadzieje.*
13 października 2001 - *Aksjologia sportu.*
12 października 2002 - *Antropologia sportu.*

Ogólnopolskie sympozja naukowe SALOS RP

Red. Renata Susałko i red. Krzysztof Miklas również uczestniczą w sympozjach

Działalność wydawnicza

SALOS RP dysponuje poważnym potencjałem intelektualnym. Prowadzi aktywną działalność naukowo-badawczą i wydawniczą. Efektem tej aktywności jest wiele przyczynków, doniesień i rozpraw, publikowanych na łamach cieszących się powszechnym uznaniem czasopism naukowych i popularno-naukowych w kraju i zagranicą.

SALOS RP dopracował się swoistej biblioteczki, która zawiera 20 prac książkowych. Większość z nich podejmuje różnorodne kwestie z zakresu humanistyki sportowej, omawiane z różnych pozycji, a mianowicie pedagogicznych, etycznych, społecznych, personalistycznych, antropologicznych, aksjologicznych itd. Pomieszczone są w nich teksty najwybitniejszych przedstawicieli nauk o kulturze fizycznej, ale także przedstawicieli różnych dyscyplin nauk humanistycznych i społecznych, takich jak filozofia, socjologia, historia, pedagogika, psychologia, teologia itd. Szczególny wkład w tworzenie sportowej biblioteczki salezjańskiej oraz w budowę teoretycznego zaplecza dla sportu mają tacy intelektualiści jak: prof. dr hab. Franciszek Adamski, dr Marianna Barlak, prof. dr hab. Henryk Benisz, ks. Gino Borgogno SDB, dr Witold J. Burzyński, ks. dr Stanisław Chrobak SDB, prof. dr hab. Zdzisław Chromiński, ks. prof. dr hab. Jerzy Cygan OFMCap., prof. dr hab. Wojciech Cynarski, ks. dr Zygmunt Czaja, prof. dr hab. Andrzej Dąbrowski, prof. dr hab. Maciej Demel, dr Jolanta Derbich, prof. dr hab. Kazimierz Doktór, dr Zbigniew Dziubiński, prof. dr hab. Mieczysław Gogacz, ks. prof. dr hab. Marian Graczyk SDB, prof. dr hab. Jan Grad, dr Andrzej Gryglewicz, prof. dr hab. Ewa Kałamacka, prof. dr hab. Barbara Karolczak-Biernacka, prof. dr hab. Henryk Kiereś, prof. dr hab. Jerzy Kosiewicz, ks. prof. dr hab. Stanisław Kowalczyk, prof. dr hab. Zbigniew Krawczyk, ks. prof. dr hab. Mieczysław A. Krąpiec OP, prof.

Społeczny wymiar sportu
Antropologia sportu
Salezjańska Organizacja Sportowa RP
Salezjańska Organizacja Sportowa RP
Sport jako kulturowa rzeczywistość
Edukacja poprzez sport

dr hab. Teresa Kukołowicz, prof. dr hab. Józef Lipiec, prof. dr hab. Wojciech Lipoński, ks. prof. dr hab. Zachariasz Łyko, ks. dr Józef Marszałek SDB, ks. prof. dr hab. Kazimierz Misiaszek SDB, dr Jakub Mosz, dr Mirosław Mylik, ks. dr Jan Niewęgłowski SDB, prof. dr hab. Jerzy Nowocień, prof. dr hab. Kazimierz Obodyński, dr Małgorzata Okupnik, ks. prof. dr hab. Stanisław Olejnik, prof. dr hab. Andrzej Pawłucki, dr Krzysztof Piłat, ks. Edward Pleń SDB, prof. dr hab. Mirosław Ponczek, o. prof. dr hab. Andrzej Potocki OP, prof. dr hab. Alicja Przyłuska-Fiszer, prof. dr hab. Stanisław Ruciński, ks. prof. dr hab. Franciszek Sieg SJ, ks. prof. dr hab. Henryk Skorowski SDB, dr Andrzej Smoleń, s. Bożenna Stawecka CMW, prof. dr hab. Seweryn Sulisz, ks. bp prof. dr hab. Bernard Szlaga, dr Renata Urban, prof. dr hab. Bohdan Urbankowski, prof. dr hab. Stefan Wołoszyn, prof. dr hab. Zdzisława Wyżnikiewicz-Kopp, dr Halina Zdebska, dr Konrad Zieliński, dr Andrzej Ziemilski, dr Krzysztof Zuchora, prof. dr hab. Zofia Żukowska i wielu innych.

W biblioteczce SALOS RP znajdują się następujące pozycje książkowe:

Z. Dziubiński (red.), *Sport i wychowanie*, SALOS, Warszawa 1992, ss. 55.

Z. Dziubiński (red.), *Wychowanie poprzez sport*, SALOS, Warszawa 1993, ss. 74.

Z. Dziubiński (red.), *Chrześcijańska etyka sportu*, SALOS, Warszawa 1993, ss. 159.

Z. Dziubiński (red.), *Wychowawcze aspekty sportu*, SALOS, Warszawa 1993, ss. 171.

M. Barlak, Z. Dziubiński (red.), *Personalistyczna wizja sportu*, SALOS, Warszawa 1994, ss. 216.

- *Animator grupy młodzieżowej* (tłumaczenie z jęz. włoskiego ks. Wiesław Śpiewak CR), SALOS, Warszawa 1994, ss. 207.

M. Barlak, Z. Dziubiński (red.), *Kościół a sport*, SALOS, Warszawa 1995, ss. 324.

Z. Dziubiński (red.), *Sacrum a sport*, SALOS RP, Warszawa 1996, ss. 296.

Z. Dziubiński, *Kultura somatyczna kleryków. Studium socjologiczne*, ChAT, SIWCh, SALOS RP, Warszawa 1996, ss. 255.

Z. Dziubiński (red.), *Teologia i filozofia sportu*, SALOS RP, Warszawa 1997, ss. 340.

Z. Dziubiński (red.), *Salezjanie a sport*, SALOS RP, Warszawa 1998, ss. 201.

Z. Dziubiński (red.), *Wiara a sport*, SALOS RP, Warszawa 1999, ss. 292.

Z. Dziubiński (red.), *Sport na przełomie tysiącleci: szanse i nadzieje*, SALOS RP, Warszawa 2000, ss. 336.

Z. Dziubiński (red.), *Aksjologia sportu*, SALOS RP, Warszawa 2001, ss. 370.

Z. Dziubiński (red.), *Antropologia sportu*, SALOS RP, Warszawa 2002, ss. 446.

Prace metodyczne

R. Kapera, *Piłka nożna*, SALOS RP, Warszawa 1999, ss. 70.

E. Kozdroń, *Poradnik dla instruktora rekreacji ruchowej. Z zakresu teorii i metodyki rekreacji*, SALOS RP, Warszawa 1999, ss. 76.
R. Kulczycki, J. Kusiński, *Tenis stołowy. Poradnik metodyczno-szkoleniowy dla instruktorów rekreacji ruchowej*, SALOS RP, Warszawa 1999, ss. 127.
W. Piwowar, Koszykówka. *Zasób ćwiczeń technicznych*, SALOS RP, Warszawa 1999, ss. 71.
J. Woluch, *Piłka siatkowa. Podstawy gry,* SALOS RP, Warszawa 1999, ss. 58.

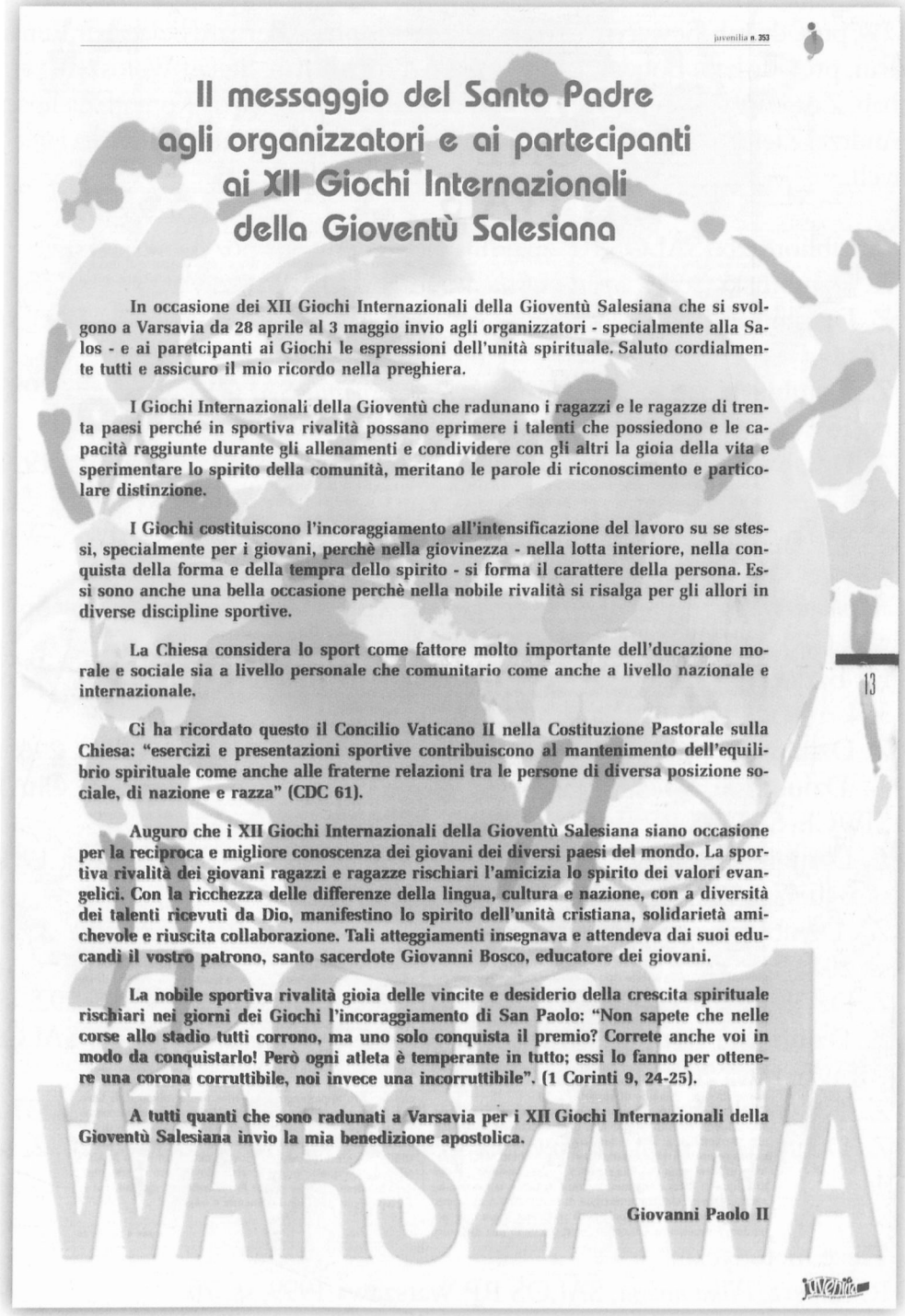

juvenilia n. 353

Il messaggio del Santo Padre agli organizzatori e ai partecipanti ai XII Giochi Internazionali della Gioventù Salesiana

In occasione dei XII Giochi Internazionali della Gioventù Salesiana che si svolgono a Varsavia da 28 aprile al 3 maggio invio agli organizzatori - specialmente alla Salos - e ai paretcipanti ai Giochi le espressioni dell'unità spirituale. Saluto cordialmente tutti e assicuro il mio ricordo nella preghiera.

I Giochi Internazionali della Gioventù che radunano i ragazzi e le ragazze di trenta paesi perché in sportiva rivalità possano eprimere i talenti che possiedono e le capacità raggiunte durante gli allenamenti e condividere con gli altri la gioia della vita e sperimentare lo spirito della comunità, meritano le parole di riconoscimento e particolare distinzione.

I Giochi costituiscono l'incoraggiamento all'intensificazione del lavoro su se stessi, specialmente per i giovani, perchè nella giovinezza - nella lotta interiore, nella conquista della forma e della tempra dello spirito - si forma il carattere della persona. Essi sono anche una bella occasione perchè nella nobile rivalità si risalga per gli allori in diverse discipline sportive.

La Chiesa considera lo sport come fattore molto importante dell'ducazione morale e sociale sia a livello personale che comunitario come anche a livello nazionale e internazionale.

Ci ha ricordato questo il Concilio Vaticano II nella Costituzione Pastorale sulla Chiesa: "esercizi e presentazioni sportive contribuiscono al mantenimento dell'equilibrio spirituale come anche alle fraterne relazioni tra le persone di diversa posizione sociale, di nazione e razza" (CDC 61).

Auguro che i XII Giochi Internazionali della Gioventù Salesiana siano occasione per la reciproca e migliore conoscenza dei giovani dei diversi paesi del mondo. La sportiva rivalità dei giovani ragazzi e ragazze rischiari l'amicizia lo spirito dei valori evangelici. Con la ricchezza delle differenze della lingua, cultura e nazione, con a diversità dei talenti ricevuti da Dio, manifestino lo spirito dell'unità cristiana, solidarietà amichevole e riuscita collaborazione. Tali atteggiamenti insegnava e attendeva dai suoi educandi il vostro patrono, santo sacerdote Giovanni Bosco, educatore dei giovani.

La nobile sportiva rivalità gioia delle vincite e desiderio della crescita spirituale rischiari nei giorni dei Giochi l'incoraggiamento di San Paolo: "Non sapete che nelle corse allo stadio tutti corrono, ma uno solo conquista il premio? Correte anche voi in modo da conquistarlo! Però ogni atleta è temperante in tutto; essi lo fanno per ottenere una corona corruttibile, noi invece una incorruttibile". (1 Corinti 9, 24-25).

A tutti quanti che sono radunati a Varsavia per i XII Giochi Internazionali della Gioventù Salesiana invio la mia benedizione apostolica.

Giovanni Paolo II

13

WARSZAWA

juvenilia

2. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Krakowskiej

Boisko bardziej przyciąga niż kościół.
Św. Jan Bosko

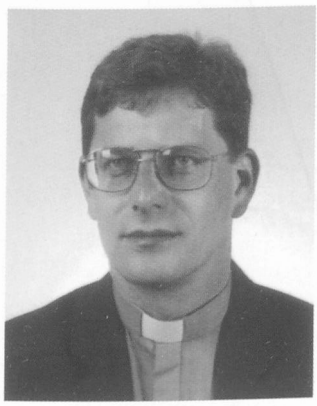

Adres: ul. Tyniecka 39, 30-323 Kraków

Data powołania: 29 grudnia 1992 r.

Prezesi:
1992 ks. Bogusław Zawada SDB

Członkowie zwyczajni:

- SL SALOS „Radość" w Chybiu
- SL SALOS w Czarnym Dunajcu
- SL SALOS w Jaworznie
- SL SALOS „Cortile" w Kielcach
- SL SALOS RP w Krakowie
- SL SALOS „Wędrowne Oratorium" w Krakowie
- SL SALOS „Piast" w Krakowie
- SL SALOS „Kalina" w Lublinie
- SL SALOS „Speranza" w Oświęcimiu
- SL SALOS „Zasole" w Oświęcimiu
- SL SALOS Oratorium w Pogrzebieniu
- SL SALOS „Orlęta" w Przemyślu
- SL SALOS „Don Bosco" w Rzeszowie
- SL SALOS w Staniątkach
- SL SALOS „Salesia" w Świętochłowicach
- SL SALOS „Splot Sport" w Zabrzu

Informacje dodatkowe

W latach 1995 i 1996 Stowarzyszenie było organizatorem III i IV Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej.
Każdego roku Stowarzyszenie organizuje ogólnopolską imprezę młodzieżową o charakterze sportowo-rekreacyjnym, w której bierze udział 1000-2000 dziewcząt i chłopców. W bogatym programie sportowym są między innymi: turnieje badmintona, koszykówki, piłki nożnej, siatkówki i tenisa stołowego oraz wyścigi kolarskie.
Stowarzyszenie jest także organizatorem obozów zimowych i letnich o charakterze sportowo-wychowawczym, realizowanych w ramach programów: „Salezjańskie Lato", „Sportowe Wakacje" „Turystyka Kwalifikowana"

Księża z zaciekawieniem słuchają i sami niedowierzają ile to wielkich i wspaniałych przedsięwzięć udało się im zrealizować

2.1. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Radość" w Chybiu

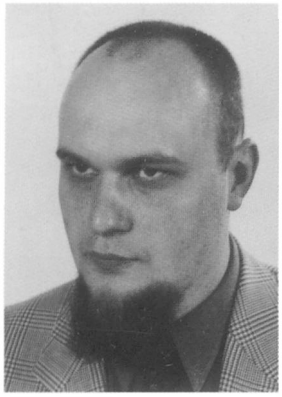

Adres: ul. Cieszyńska 2, 43-520 Chybie.

Data powołania: 03 marca 1993 r.

Prezesi:

1993 - 1997	**Antoni Łukosz**
1997 - 1998	**Dagmara Ogieło**
1998 - 2000	**Aleksandra Gabryś**
2000 - 2001	**Remigiusz Mendroch**
2001	**Ryszard Siuciak**

Uprawiane dyscypliny: koszykówka.

Organizacja imprez

- W latach 1993, 1994 i 1995 organizowana była impreza sportowo-rekreacyjna pn. „Żabianka" dla około 80 dzieci i młodzieży. Centralnym punktem imprezy był turniej koszykówki ulicznej.

Organizacja obozów

- W okresie letnim w latach 1995-1999 zorganizowanych zostało pięć obozów sportowo-rekreacyjnych. W każdym z nich uczestniczyło około 40 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- III OIMS – Kraków 1995 r.
  V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

Informacje dodatkowe

- W latach 1993–1999 organizowane były kolonie rehabilitacyjne dla osób niepełnosprawnych.
- Od 1996 roku przy Stowarzyszeniu działa Świetlica Socjoterapeutyczna skupiająca dzieci z rodzin patologicznych.
- W roku 2001 rozpoczęły działalność Warsztaty Terapii Zajęciowej dla osób niepełnosprawnych.

- Ponadto Stowarzyszenie zajmuje się działalnością charytatywną na rzecz osób potrzebujących.

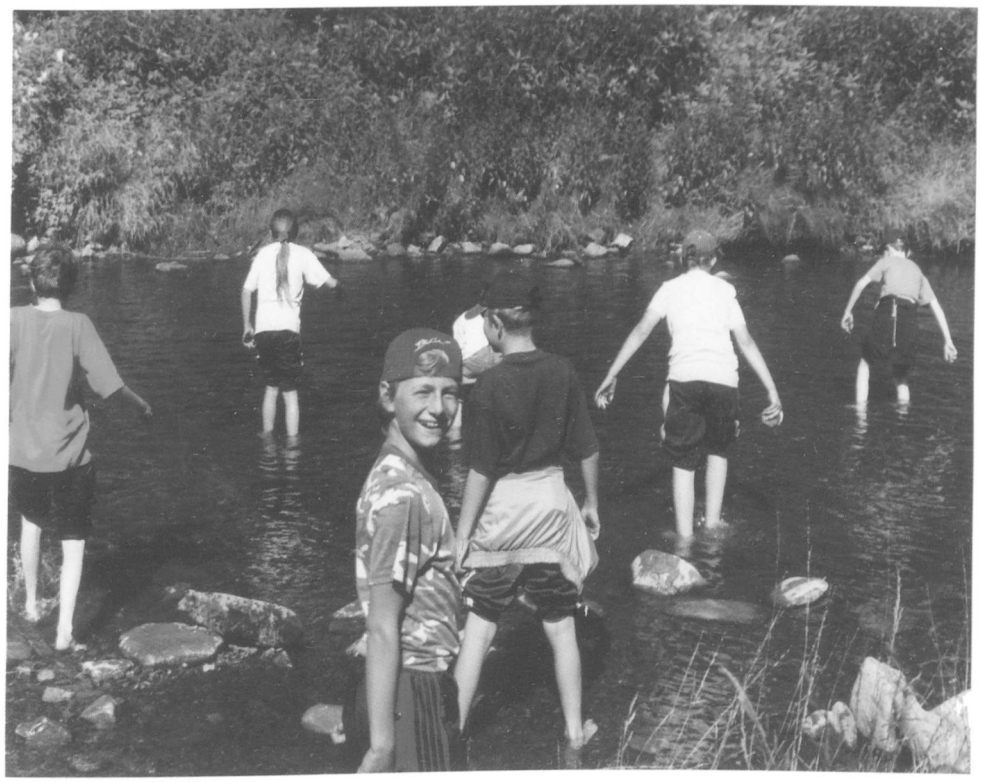

2.2. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Czarnym Dunajcu

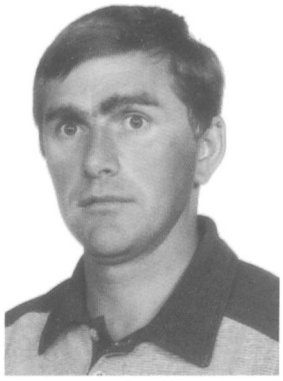

Adres: ul. Kmietowicza 2,
34-470 Czarny Dunajec.

Data powołania: 20 maja 1999 r.

Prezesi:
1999 - 2000 ks. Tadeusz Goryczka SDB
2000 ks. Bogdan Stańkowski SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka.

Organizacja obozów

- 2000 - obóz sportowo-wychowawczy w okresie letnim dla 40 dzieci i młodzieży.
  2002 - obóz sportowo-wychowawczy w okresie zimowym dla 40 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy w okresie letnim dla 50 dzieci i młodzieży.

Dodatkowe informacje

- W 2000 roku młodzież brała udział w międzynarodowej imprezie sportowej w Lugano (Włochy).
- Młodzież także brała udział w Mistrzostwach Polski Szkół Salezjańskich w Lipnicy Wielkiej zajmując w klasyfikacji generalnej IV miejsce.

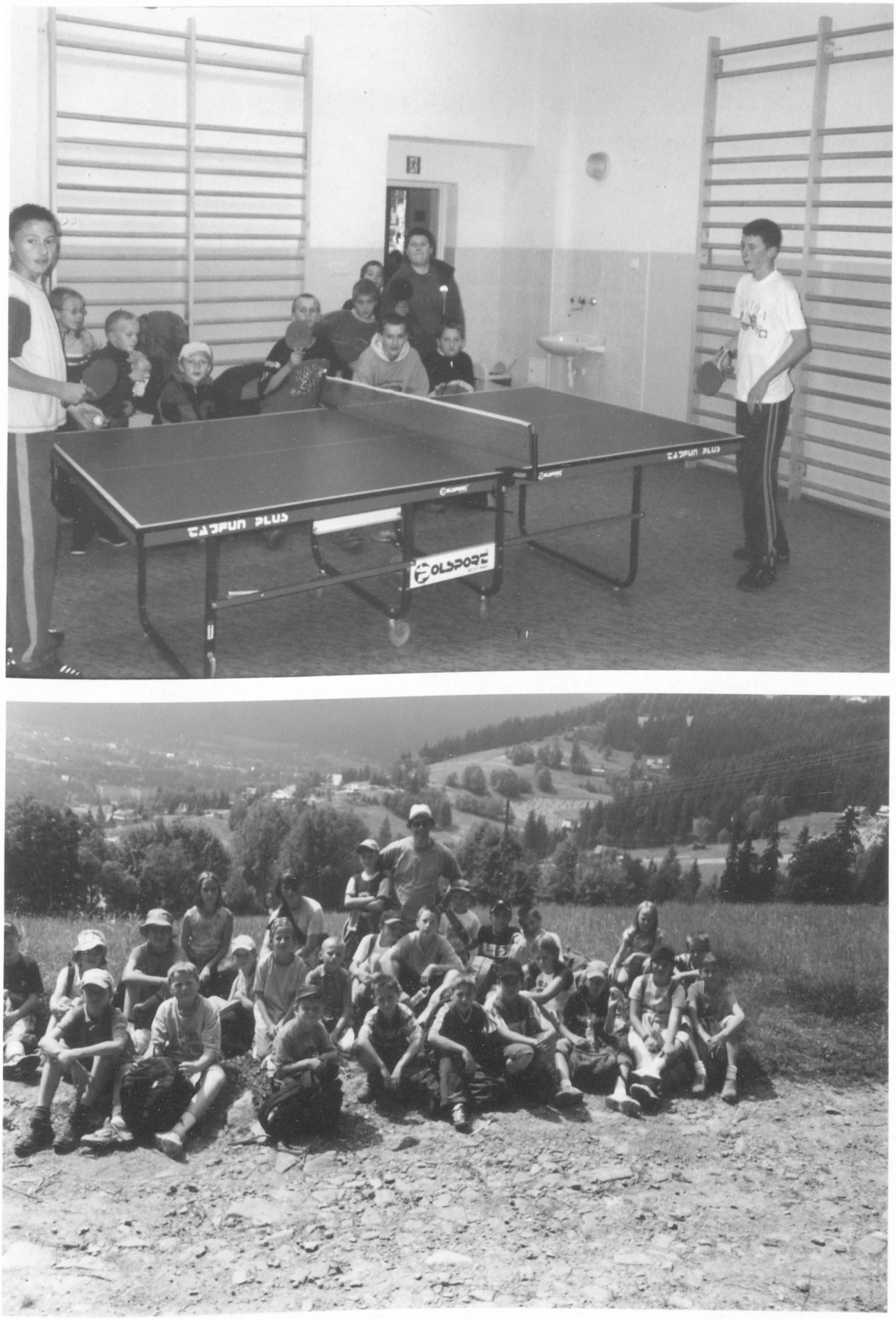

Dzieci i młodzież ze SL SALOS w Czarnym Dunajcu na wycieczce
i podczas rozgrywek tenisowych

2.3. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Jaworznie

Adres: ul. Emilii Plater 5a, 43-605 Jaworzno.

Data powołania: 26 sierpnia 2000 r.

Prezesi:
2000 - ks. Mirosław Król

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna.

2.4. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Cortile" w Kielcach

Adres: ul. 1 Maja 57, 25-511 Kielce.

Data powołania: 27 grudnia 1993 r.

Prezesi:
1993 - 2002 ks. Zbigniew Wójcik SDB

Uprawiane dyscypliny: kolarstwo, koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej

- VI OIMS – Kielce, 11-13 września 1998 r. dla 800 uczestników.

Organizacja Ogólnopolskich Rozgrywek Salezjańskich Animatorów Sportowych

- II ORSAS – Kielce, 11-13 października 1999 r. dla 120 uczestników.

Organizacja imprez

- Zorganizowanych zostało siedem Festynów pn. „Żegnaj szkoło na wesoło" dla 1500 dzieci i młodzieży w każdym roku.
- Zorganizowane zostały dwa biegi sylwestrowe i dwa wyścigi kolarskie dla 300 dzieci i młodzieży każdy.

Organizacja obozów

- Zorganizowanych zostało siedem zimowisk pn. „Śniegowa Gwiazdka" dla około 800 dzieci i młodzieży.
- Zorganizowanych zostało dziesięć półkolonii pn. „Kolorowe Lato" dla około 1200 dzieci i młodzieży.
- Każdego roku organizowany jest jeden obóz w okresie zimy o charakterze sportowo-rekreacyjnym dla około 100 dzieci i młodzieży.
- Każdego roku organizowany jest jeden obóz w okresie lata o charakterze sportowo-rekreacyjnym dla około 100 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

II OIMS – Szczecin 1994 r.
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Anna Jarek, Joanna Kamińska, Magdalena Niewczas, Dominika Pieczonka, Anna Pszczoła, Beata Rapacz, trener: Andrzej Bartocha),
IV miejsce - piłka nożna kat. „B"
III OIMS - Kraków 1995 r.
II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Mariusz Boroń, Tomasz Brzozowski, Łukasz Detka, Marcin Godek, Piotr Gruszczyński, Marek Kłosowicz, Grzegorz Krysiński, Szymon Lenartowicz, Jarosław Nawrot, Łukasz Sędek, Paweł Śliwiński, Łukasz Tkaczuk, trener: Robert Dorowski),
II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Michał Bracha, Janusz Flasiński, Michał Fudalewski, Daniel Szwed, Wiesław Węglarczyk, Cezary Wiatr, Marcin Wiśniewski, trener: Marta Głowacka),
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Maja Dębowska, Iwona Jołda, Monika Kmiecik, Anna Serek, Agata Stachura, Anna Strzębała, Magdalena Wawszczyk, Ewa Zapart, Anna Żubrowska, trener: Elżbieta Wołoszyn),
IV-V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
V miejsce - piłka nożna kat. „A"
IV OIMS - Kraków 1996 r.
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Agnieszka Kaleta, Anna Koza, Izabela Lisowska, Kinga Malarska, Katarzyna Maligłówka, Joanna Moskwa, Marzena Sowińska, Karolina Szuflik, Agnieszka Szumilas, Agnieszka Załucka, trener: Marta Głowacka).
V OIMS – Lubin 1997 r.
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A"

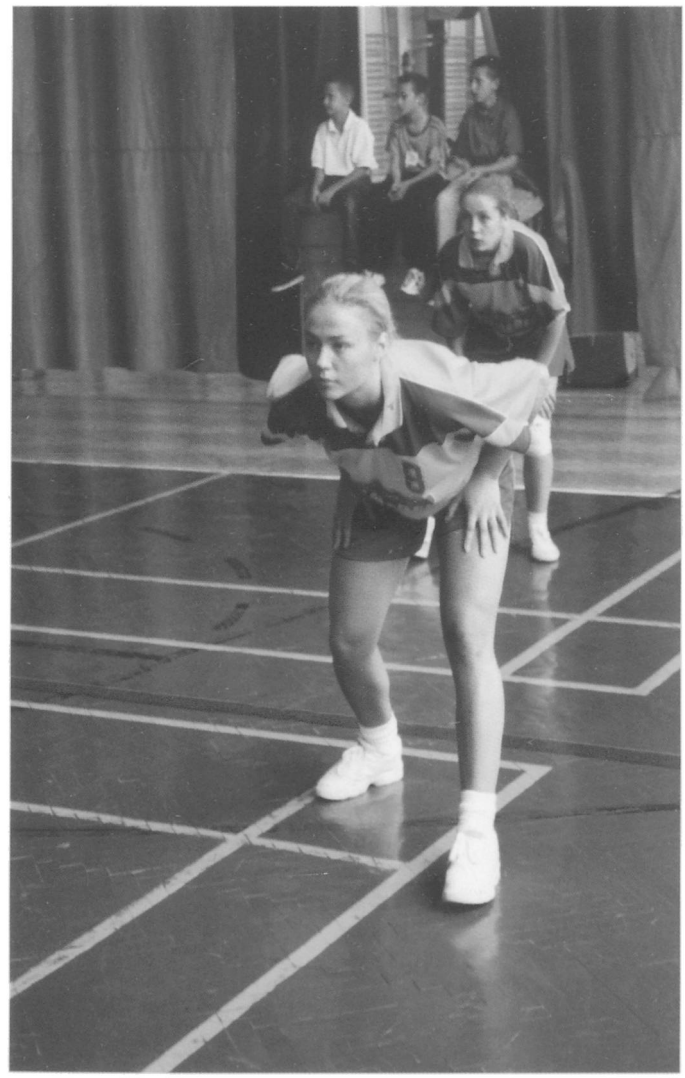

(Barbara Andrasik, Magdalena Karska, Anna Koza, Anna Krajewska, Kinga Malarska, Monika Kinal, Monika Kmiecik, Ewa Zapart, Anna Żubrowska, trener: Elżbieta Wołoszyn).
VI OIMS – Kielce 1998 r.
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Małgorzata Cebula, Barbara Kanalus, Monika Kmiecik, Kinga Malarska, Agnieszka Rozborska, Kamila Siciarska, Katarzyna Syska, Kamila Tomaszczyk, Karolina Wróblewska, trener: Marta Głowacka),
IV-VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
IV-VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A"
IX OIMS – Ełk 2001 r.
V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
VII-IX miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B"
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Magdalena Gołdon, Izabela Jaśkowiak, Anna Koza, Kinga Malarska, Monika Mazur, Katarzyna Sycha, Karolina Szuflik, Agnieszka Szumilas, Kamila Ściarska, Kamila Tomaszczyk, Karolina Wróblewska, trener: Marta Głowacka).

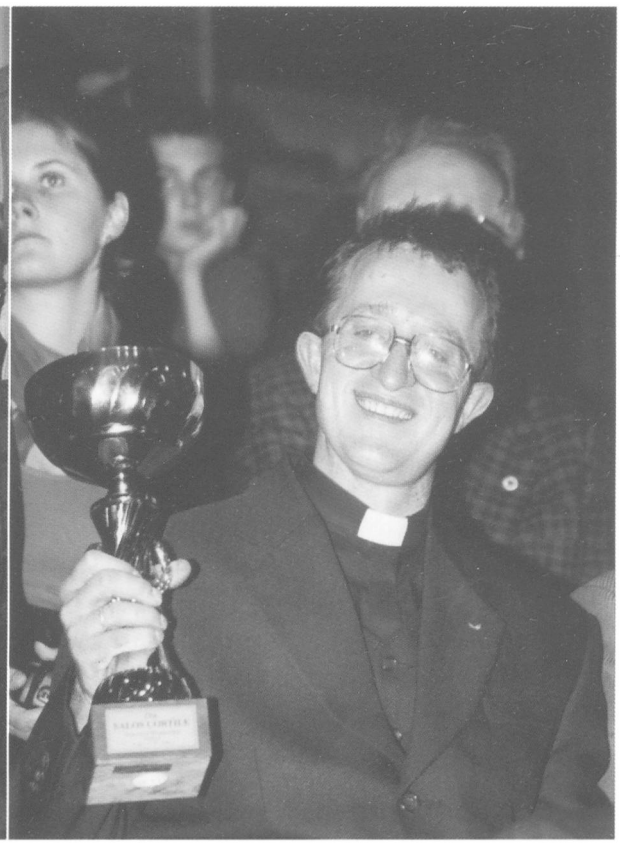

VI Ogólnopolskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Kielcach - czas modlitwy, czas rywalizacji, czas posiłków i czas świętowania

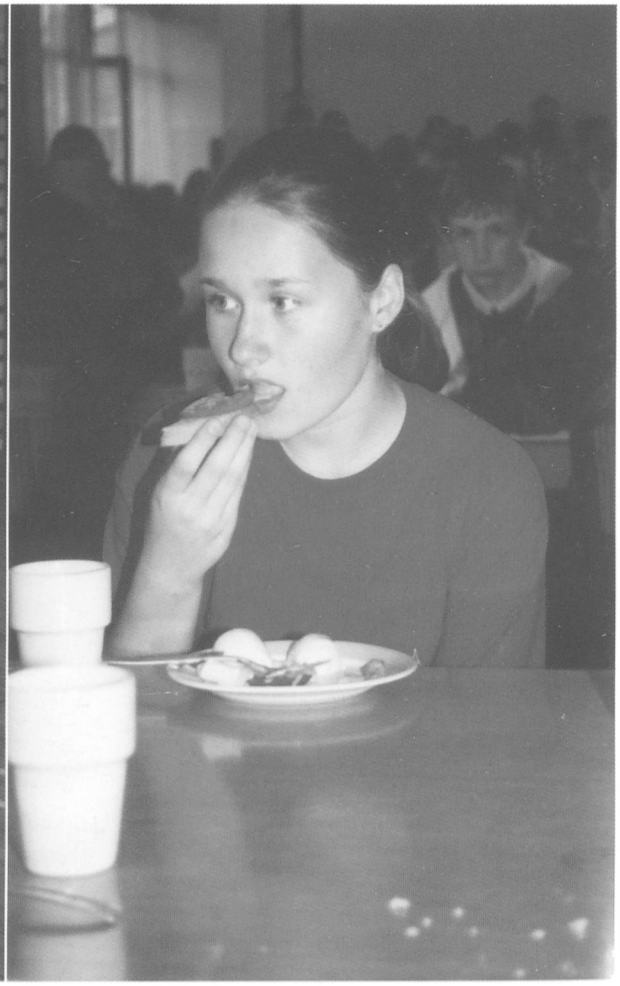

2.5. Stowarzyszenie Lokalne SALOS RP w Krakowie

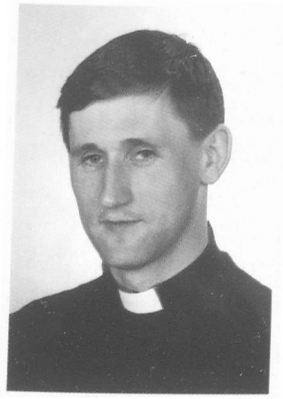

Adres: ul. Różana 5, 30-305 Kraków.

Data powołania: 17 maja 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1996 Jacek Wilk
1996 - 1996 ks. Bogdan Nowak SDB
1996 ks. Andrzej Policht SDB

Uprawiane dyscypliny: kolarstwo, koszykówka, piłka nożna, pływanie, siatkówka, „siłownia", tenis stołowy, tenis ziemny.

Organizacja imprez

Bieg Dębinicki w dniu 02 czerwca 2001 roku dla 700 osób. W programie oprócz biegu także dziesięciobój, turniej bilarda, tenisa stołowego, piłkarzyków, gry i zabawy ruchowe.
Turniej piłki nożnej o Puchar Prezesa SL SALOS – Kraków pod patronatem „Gazety Krakowskiej" w dniu 15 września 2001 roku dla 120 osób.

Organizacja obozów

Każdego roku organizowanych jest osiem zimowych obozów sportowo-rekreacyjnych dla około 460 dzieci i młodzieży.
Każdego roku organizowanych jest 26 letnich obozów wychowawczych, sportowo-rekreacyjnych i terapeutycznych dla 1600 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

II OIMS - Szczecin 1994 r.
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Ewelina Cukier, trener: Jacek Wilk),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Bernadeta Kaleta, trener: Jacek Wilk).
III OIMS - Kraków 1995 r.
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Joanna Stożek, trener: Jacek Wilk),

III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Joanna Stożek, Anna Łoboda, trener: Jacek Wilk).
VII OIMS - Poznań 1999 r.
V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A"
VIII OIMS – Łódź 2000 r.
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Czaplak, Dorota Górny, Aneta Kałkus, Barbara Koziara, Magdalena Musiał, Agnieszka Radoń, Magdalena Reczek, Karolina Sikora, Ewa Cepil, trener: Dariusz Osoliński),
III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Jarosław Ciejek, Kamil Czechowski, Dawid Grabowski, Mateusz Kwiecień, Dominik Mroczek, Wojciech Roszczynialski, Maciej Skowroński, Błażej Szymczak, Krzysztof Wadas, Michał Wójcik, Jakub Zacharski, trener: Krzysztof Midera).
IX OIMS - Ełk 2001 r.
II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (trener: Krzysztof Midera),
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A",
V miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
V miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A"

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
IV miejsce - kat. „B",
IV miejsce - kat. „C",
V miejsce - kat. „A"
III OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
V miejsce - kat. „A".

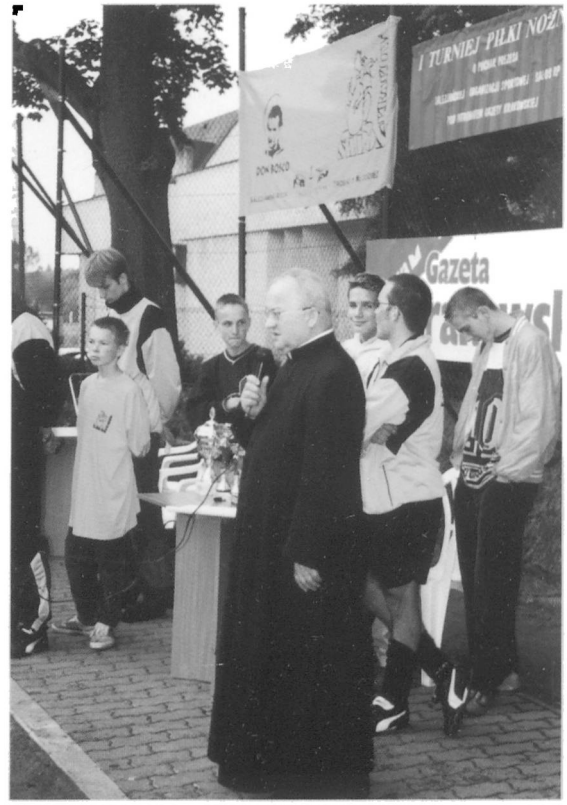

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Ewa Cepil, Agnieszka Czaplak, Dorota Górny, Aneta Kałkus, Barbara Koziara, Magdalena Musiał, Agnieszka Radoń, Magdalena Reczek, Karolina Sikora, trener: Dariusz Osoliński),

V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Jarosław Ciejek, Kamil Czechowski, Dawid Grabowski, Mateusz Kwiecień, Dominik Mroczek, Wojciech Roszczynialski, Maciej Skowroński, Błażej Szymczyk, Krzysztof Wadas, Michał Wójcik, Jakub Zacharski, trener: Krzysztof Midera).

Informacje dodatkowe

Stowarzyszenie było współorganizatorem 4 kursów dla wychowawców koloninych, w których uczestniczyło 75 osób.

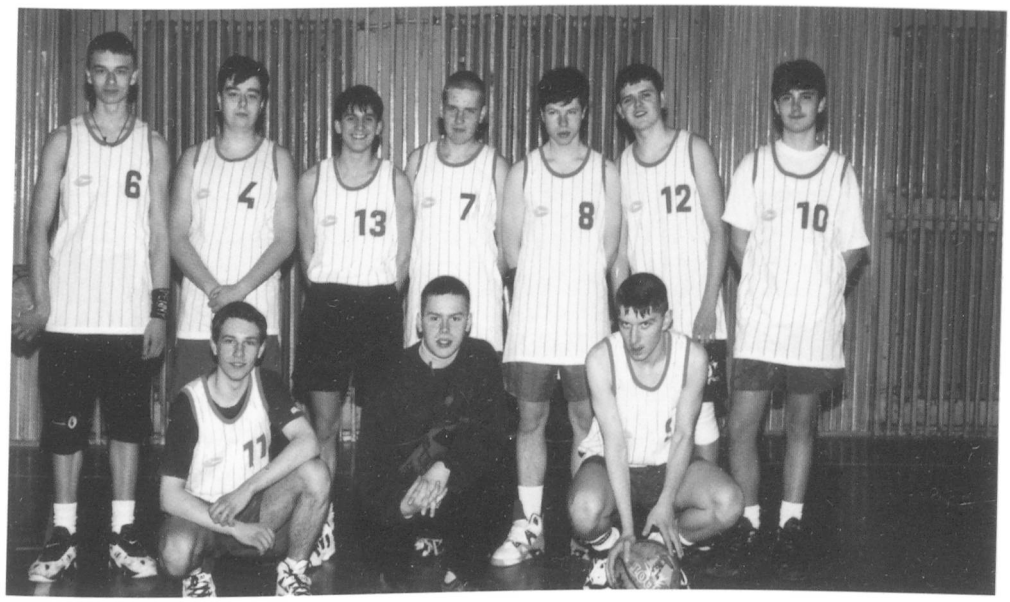

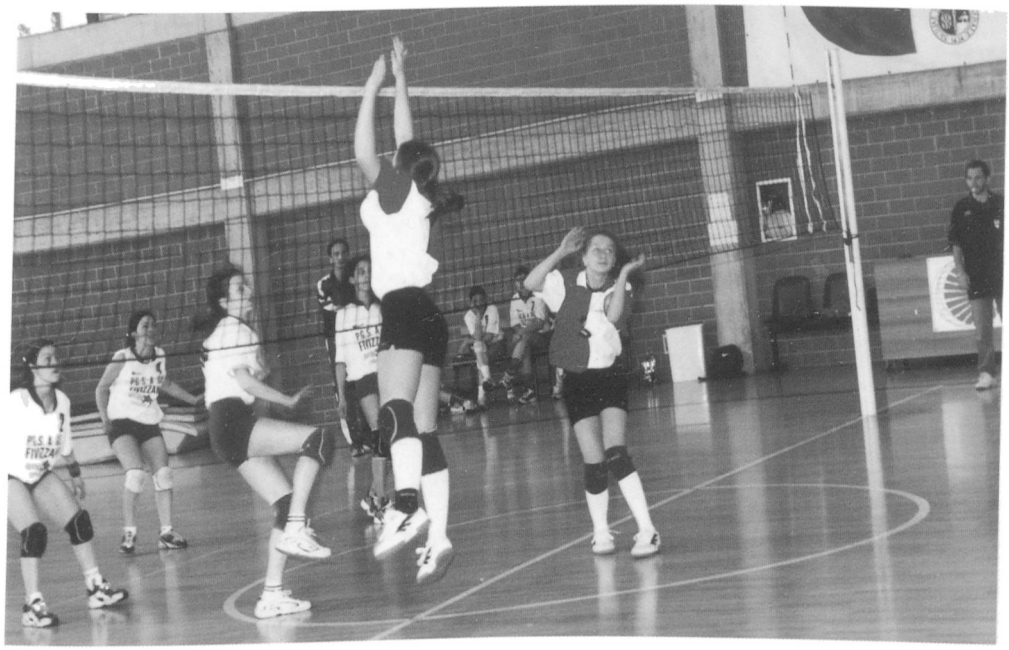

Rozmach i zakres działania stowarzyszenia budzą podziw. Każdego roku organizowanych jest około 30 obozów. Na zdjęciach zajęcia sportowe na boisku ze sztuczną trawą, będące własnością SL SALOS w Krakowie

2.6. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Wędrowne Oratorium" w Krakowie

Adres: ul. Tyniecka 39, 30-323 Kraków.

Data powołania: 08 marca 1996 r.

Prezesi:
1996 - 2002 ks. Marek Chrzan SDB

Uprawiane dyscypliny: turystyka.

Organizacja obozów

1996 - obóz turystyczny w Przemyślu dla 80 osób; obóz turystyczny na Słowacji dla 48 osób.
1997 - obóz turystyczny na Słowacji dla 48 osób.
1998 - obóz turystyczny na Słowacji dla 48 osób.
1999 - obóz turystyczny w Cięcinie dla 60 osób.
2000 - obóz turystyczny na Ukrainie dla 50 osób.
2001 - obóz narciarski w Koniakowie dla 50 osób; obóz turystyczny w Polanie dla 52 osób.

Dnia 04 grudnia 2002 roku odbyło się Walne Zgromadzenie, podczas którego dokonano wyboru nowych władz Stowarzyszenia, zmieniono nazwę Stowarzyszenia na SL SALOS „Piast" i siedzibę.

Jest poważnie, ciekawie i radośnie

2.7. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Piast" w Krakowie

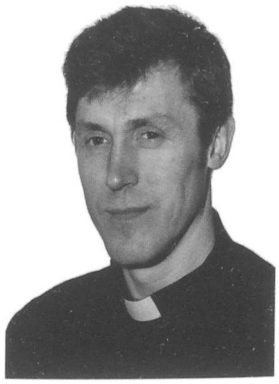

Adres: Os. Piastów 34, 31-624 Kraków.

Data powołania: 04 grudnia 2002 r.

Prezesi:
2002 ks. Henryk Urbaś SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

X OIMS - Kraków 2002 r.
Stowarzyszenie brało udział na zaproszenie gospodarzy w ramach pierwszego roku działalności na osiedlu Piastów 34.

Zagrać jak najlepiej

2.8. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Kalina" w Lublinie

Adres: ul. Kalinowszczyzna 3, 20-129 Lublin.

Data powołania: 09 października 1995 r.

Prezesi:
1995 - 1997 ks. Jan Lis SDB
1997 ks. Mariusz Skowron SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy, turystyka rowerowa.

Organizacja imprez

- Każdego roku organizowana jest impreza miejska pn. „Dni Młodości" dla około 1000 osób. W programie imprezy między innymi: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, szachy, tenis stołowy.
- Każdego roku stowarzyszenie organizuje tzw. Salezjańską Ligę Piłkarską, w której bierze udział około 14 zespołów (około 180 młodzieży) w dwóch kategoriach wiekowych. Zespoły rozgrywają mecze w dwóch rundach: jesiennej i wiosennej, systemem „każdy z każdym".

Organizacja obozów

- Każdego roku organizowany jest w okresie zimowym jeden obóz sportowo-rekreacyjny dla około 100 dzieci i młodzieży.
- Każdego roku w okresie letnim organizowane są dwa obozy o charakterze rekreacyjno-sportowym i turystycznym (turystyka górska i rowerowa) dla około 180 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VI OIMS - Kielce 1998 r.
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
  IV-VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „B".
- VII OIMS – Poznań 1999 r.

I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Paweł Janowski, Jakub Podgórniak, trener: Bogdan Czekański),
IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B,
VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
VII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Paweł Janowski, Dariusz Kowalczyk, trener: Bogdan Czekański),
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A,
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Paweł Janowski, trener: Bogdan Czekański),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Paweł Janowski, Dariusz Kowalczyk, trener: Bogdan Czekański),
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A.

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
  I miejsce - tenis stołowy (debel) kat. „A" (Paweł Janowski, Dariusz Kowalczyk, trener: Bogdan Czekański),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Paweł Janowski, trener: Bogdan Czekański),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Dariusz Kowalczyk, trener: Bogdan Czekański).

Nagrody i wyróżnienia

- Dnia 14 kwietnia 1997 r. za wzorową organizację wypoczynku zimowego w 1996 roku Kurator Oświaty w Lublinie przyznał wyróżnienie.
- Dnia 12 maja 1998 r. za zajęcie I miejsca w kategorii stowarzyszeń i organizacji sportowych w wojewódzkiej edycji konkursu Ministerstwa Edukacji Narodowej pn. „Ferie na sportowo – kulturalnie – bezpiecznie i zdrowo" – Kurator Oświaty w Lublinie przyznał nagrodę.
- Ks. Mariusz Skowron SDB został wyróżniony nagrodą Prezydenta Miasta Lublina za organizację imprez sportowo-rekreacyjnych i propagowanie kultury fizycznej wśród młodzieży.

Młodzi salezjańscy sportowcy SL SALOS „Kalina" w Lublinie pozują do zdjęć

2.9. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Speranza" w Oświęcimiu

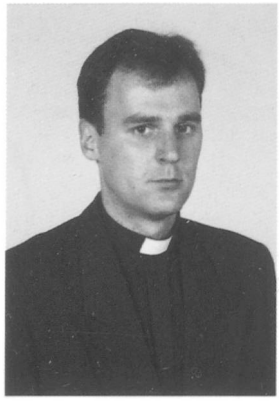

Adres: ul. Jagiełły 10, 32-600 Oświęcim.

Data powołania: 21 grudnia 1992 r.

Prezesi:
1992 - 1996 ks. Zenon Latawiec SDB
1996 - 1997 ks. Jacek Styrczula SDB
1997 - 1998 ks. Janusz Kasza SDB
1998 - 2002 ks. Henryk Urbaś SDB
2002 ks. Mirosław Gajda SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Festyn sportowy Speranza 94' w dniu 04 czerwca 1994 r. W programie między innymi rozgrywki w koszykówkę, piłkę nożną, siatkówkę, tenisa stołowego oraz jazda rowerem na czas.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 16-18 kwietnia 1999 roku w koszykówce, w których wzięło udział 55 sportowców.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 27-28 maja 2000 roku w piłce nożnej, w których wzięło udział 230 sportowców.
- Festyn ku Czci Matki Bożej Wspomożycielki w dniu 24 maja 2001 r. dla 500 młodych.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 08-10 czerwca 2001 roku w piłce nożnej, w których wzięło udział 50 sportowców.

Organizacja obozów

- Każdego roku organizowany jest w okresie zimowym jeden obóz rekreacyjno-wychowawczy dla 50 dzieci i młodzieży.
- Każdego roku organizowane są w okresie letnim trzy obozy sportowo-wychowawcze dla około 200 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS - Szczecin 1994 r.
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",

Rozgrywki inspektorialne w cieniu najstarszego dzieła salezjańskiego w Polsce, a mianowicie Zespołu Szkół Zawodowych w Oświęcimiu

IV miejsce - piłka nożna kat. „A".
III OIMS - Kraków 1995 r.
IV miejsce - piłka nożna kat. „A",
V-VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A"
VI OIMS - Kielce 1998 r.
IV miejsce - piłka nożna kat. „A".
IX OIMS - Ełk 2001 r.
IV miejsce - piłka nożna kat. „A"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

I EIMS – Gozo (Malta) 1990 r.
IV miejsce - piłka nożna kat. „A" - reprezentacja Zespołu Szkół Zawodowych w Oświęcimiu (Mariusz Bibrzycki, Mirosław Brusik, Tomasz Gniado, Robert Heród, Marcin Jura, Grzegorz Lech, Zbigniew Lipowiecki, Michał Lubowiecki, Piotr Manczur, Robert Nidecki, Dariusz Sołtysik, Wojciech Szczotok, Piotr Teper, Edmund Ulczok, Grzegorz Widor, Marek Zwardoń, trenerzy: Andrzej Koryciński, Kazimierz Zdzichowski, kierownik: ks. Tadeusz Rozmus).

2.10. Stowarzyszenie Lokalne SALOS RP Zasole w Oświęcimiu

Adres: ul. Pileckiego 31, 32-610 Oświęcim.

Data powołania: 19 września 1996 r.

Prezesi:
1996 - 1997 ks. Adam Świta SDB
1997 - 2002 ks. Jacek Gwóźdź SDB

Uprawiane dyscypliny: badminton, bilard, piłka nożna, piłkarzyki, siatkówka, szachy, taniec, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Festyn sportowy z okazji Dnia Dziecka w latach 1997-1999.

Organizacja obozów

Każdego roku (1997-2002) w pierwszym tygodniu ferii zimowych organizowane są „Ferie w mieście" o charakterze sportowo-wychowawczym, w których bierze udział około 60-80 dzieci.
Obóz sportowo-wychowawczy w okresie wakacji 97' w Ujsołach dla 90 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w okresie wakacji 98' w Trzebuni dla 100 oraz w Kościelisku dla 23 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w okresie wakacji 99' w Przemyślu dla 95 oraz Zakopanem dla 50 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w okresie wakacji 00' w Szczyrku dla 81 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w okresie wakacji 01' w Zakopanem dla 89 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w okresie wakacji 02' w Zarzeczu dla 42 dzieci i młodzieży.

2.11. Stowarzyszenie Lokalne SALOS Oratorium w Pogrzebieniu

Adres: Pogrzebień, ul. Brzeska 4a, 44-285 Kornowac.

Data powołania: 17 maja 1993 r.

Prezesi
1993 - 1998 Franciszek Staniczek
1998 - 2002 ks. Zdzisław Wrona SDB
2002 ks. Zbigniew Buczek SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, tenis stołowy.

2.12. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Orlęta" w Przemyślu

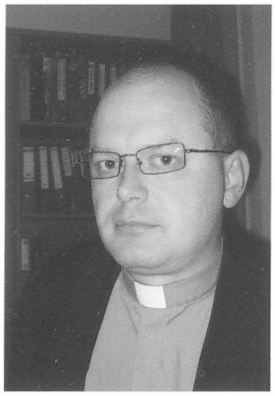

Adres: ul. Św. Jana 3, 37-700 Przemyśl.

Data powołania: 11 marca 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1996 Andrzej Wojnarowski
1996 - 2000 Jerzy Miśkiewicz
2000 ks. Marek Głuch SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Amatorska Liga Tenisa Stołowego (corocznie) w Przemyślu.
Augustiada (corocznie) w Przemyślu dla około 800 dzieci i młodzieży.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Przemyślu w okresie 17-19 kwietnia 1998 roku w następujących dyscyplinach: koszykówka, siatkówka i tenis stołowy. Wzięło w nich udział 200 salezjańskich sportowców (dziewcząt i chłopców) z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Kraków, SL SALOS Lublin, SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Zabrze.

Organizacja obozów

Zimowy obóz sportowo-wychowawczy w Muszynie w okresie 01-10 lutego 1997 roku dla 70 dzieci i młodzieży.
Każdego roku organizowany jest w okresie letnim jeden obóz sportowy (np. Zagdańsk 96', Trzebunia 98', Objazdy 00', Żylina 01' i 02'), turystyczny bądź integracyjny dla około 40 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

II OIMS – Szczecin 1994 r.
II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (trener: Bogdan Drozd),
III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Krzysztof Sugier).
III OIMS - Kraków 1995 r.
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Bogdan Drozd),
III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Grzegorz Cyparski, Grzegorz

Sportowcy przemyskiego SALOS-u podczas zajęć sportowych

Jabłoński, Tomasz Kamiński, Jerzy Kurcz, Wojciech Lewicki, Łukasz Sanocki, Piotr Smotrycki, Jakub Thier, Łukasz Thier, Paweł Trefler, trener: Bogdan Drozd).

- IV OIMS - Kraków 1996 r.

  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Grzegorz Jabłoński, Kamil Kołodziejczak, Tomasz Kowalik, Bartłomiej Krysiak, Roland Lotsu, Artur Malec, Mirosław Milczowski, Piotr Paja, Sebastian Zajączkowski, trener: Bogdan Drozd),
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
  V miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- V OIMS – Lubin 1997 r.

  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magda Danielak, trener: Bogdan Czekański),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Magda Danielak, Joanna Preis, trener: Bogdan Czekański),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Joanna Preis, trener: Bogdan Czekański),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (trener: Bogdan Czekański),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Krzysztof Antończyk, Maciej Buczkowski, Paweł Chaszczyn, Mariusz Gabrynowicz, Marcin Kasyan, Maciej Krzysztoforski, Jerzy Kurasz, Mariusz Lis, Marcin Łaba, Krzysztof Mrozik, Marcin Mrozik, Wojciech Pach, Łukasz Sanocki, Rafał Sedlaczek, Piotr Słomiany, Łukasz Stankiewicz, Marcin Szczupak, Krzysztof Szostak, Dariusz Świerzyński, Jakub Thier, Krzysztof Walendziak, trener: Maciej Drozd, Tomasz Kowaliw),
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Monika Buczek, Joanna Dwulit, Elżbieta Matuszek, Edyta Paśko, Katarzyna Potoczna, Małgorzata Potoczna, Ewa Sitko, Edyta Sowa, trener: Andrzej Ustrzycki),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A",
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
  V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  VI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".
- VI OIMS - Kielce 1998 r.

  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Joanna Preis, Magda Danielak, trener: Bogdan Czekański),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Joanna Preis, trener: Bogdan Czekański),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Wojciech Jakubów, Łukasz Kopeć, trener: Bogdan Czekański),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Łukasz Kopeć, trener: Bogdan Czekański),
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A",
  IV-VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

VII OIMS - Poznań 1999 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Danielak, trener: Bogdan Czekański),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Łukasz Kopeć, trener: Bogdan Czekański).
VIII OIMS - Łódź 2000 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Danielak, trener: Bogdan Czekański),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Magdalena Danielak, Katarzyna Hajduk, trener: Bogdan Czekański),
V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B"
IX OIMS - Ełk 2001 r.
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Magdalena Danielak, trener: Bogdan Czekański),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Magdalena Danielak, Katarzyna Hajduk, trener: Bogdan Czekański),
XII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A".
X OIMS - Kraków 2002 r.
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Jarosław Kobylański, trener: Bogdan Czekański).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

IX ŚIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Danielak, trener: Bogdan Czekański),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Magdalena Danielak, Sandra Szerszunowicz - SL SALOS Sępopol, trener: Bogdan Czekański).
XI ŚIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Danielak, trener: Bogdan Czekański),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Wojciech Jakubów, trener: Bogdan Czekański).
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Danielak, trener: Bogdan Czekański),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Magdalena Danielak, Adrianna Radke – SL SALOS Rumia, trener: Bogdan Czekański).

SALOS
ŁÓDŹ
SALOS
"DON BOSCO"
TARNÓW
POLSKA

2.13. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Don Bosco" w Rzeszowie

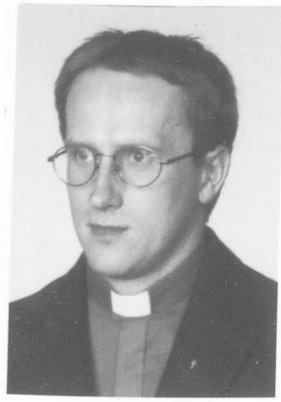

Adres: ul. Witolda Świadka 5a, 35-309 Rzeszów.

Data powołania: 13 kwietnia 1995 r.

Prezesi:
1995 - 1999 ks. Grzegorz Dudek SDB
1999 ks. Kazimierz Drozd SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w siatkówce w okresie 09-11 marca 2001 roku dla 150 zawodników (czek). W Igrzyskach uczestniczyły następujące stowarzyszenia: SL SALOS Czarny Dunajec, SL SALOS Kraków, SL SALOS Oświęcim, SL SALOS Przemyśl, SL SALOS Rzeszów, SL SALOS Świętochłowice, SL SALOS Zabrze.
Od 1998 roku Stowarzyszenie organizuje Amatorską Ligę Piłki Nożnej, w której uczestniczą amatorskie drużyny dzieci i młodzieży z Rzeszowa w liczbie około 150 osób.
Od 1998 roku Stowarzyszenie organizuje Amatorską Ligę Piłki Siatkowej, w której uczestniczą amatorskie drużyny dzieci i młodzieży z Rzeszowa. W rozgrywkach bierze udział około 200 dziewcząt i chłopców w każdym roku.
Różnego rodzaju rozgrywki i turnieje dla dzieci i młodzieży.

Organizacja obozów

W okresie zimowym zorganizowano trzy obozy (Nisko, Świdnik, Słowacja) treningowo-szkoleniowe dla około 150 dzieci i młodzieży.
W okresie letnim zorganizowano osiem obozów (Ujsoły, Humenne, Vranov, Lutowiska, Muszyna Złockie) treningowo-szkoleniowe dla około 600 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

IV OIMS - Kraków 1996 r.

IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

- V OIMS - Lubin 1997 r.
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
  V miejsce - piłka nożna kat. „B".
- VI OIMS – Kielce 1998 r.
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Ryszard Soboń),
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (trener: Ryszard Soboń),
  II miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Jacek Kuć, Wiesław Kwaśniak),
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B".
- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Mateusz Baniak, Tomasz Czekaj, Dawid Darwiński, Maciej Dejnaka, Paweł Krasoń, Damian Kubas, Łukasz Nowak, Tomasz Piwowarski, Marek Rębisz, Kamil Rokosz, Sergiusz Ruszel, Andrzej Wielgosz, trener: Ryszard Soboń),
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Katarzyna Graboś, Barbara Kisała, Joanna Kozak, Gabriela Kubkowska, Ewelina Piotrowicz, Anna Pocześniak, Anna Pszonka, trener: Anna Terpińska),
  VI miejsce - piłka nożna kat. „B".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Mateusz Baniak, Tomasz Czekaj, Dawid Darwiński, Maciej Dejnaka, Paweł Krasoń, Damian Kubaś, Łukasz Nowak, Tomasz Piwowarski, Marek Rębisz, Kamil Rokosz, Sergiusz Ruszel, Andrzej Wielgosz, trener: Ryszard Soboń),
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Jacek Dobosz),
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Magdalena Balawejder, Magdalena Chorzępa, Martyna Dec, Katarzyna Graboś, Barbara Kisała, Iwona Kowalczuk, Agnieszka Piotrowicz, Anna Pocześniak, Anna Pszonka, Katarzyna Wilk, trener: Marcin Wąsik),
  II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Mirosław Baran, Piotr Buda, Kamil Buż, Krzysztof Jaskólski, Patryk Kierepka, Witold Leja, Wojciech Lewicki, Konrad Lęcznar, Paweł Mazur, Paweł Ostrowski, Mateusz Pardus, Tomasz Prokop, Grzegorz Rak, Marek Sitek, Grzegorz Skoczke, Grzegorz Słowik, Michał Stasiak, Mirosław Tracz, trener: Jacek Kuć),
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".
- X OIMS - Kraków 2002 r.
  II miejsce – piłka nożna kat. „A" (Mirosław Baran, Łukasz Bąk, Piotr Buda, Rafał Janik, Dariusz Kruk, Adam Leja, Witold Leja, Konrad Lęcznar, Andrzej Lubas, Mateusz Pardus, Grzegorz Skoczke, Grzegorz Słowik, Michał Stasiak, Dariusz Wilanowski, Piotr Zięba, trener: Jacek Kuć),
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Magdalena Balawejder, Mag-

Rywalizacja na boisku jest twarda

dalena Chorzępa, Martyna Dec, Katarzyna Graboś, Barbara Kisała, Iwona Kowalczuk, Agnieszka Piotrowicz, Anna Pocześniak, Anna Pszonka, Katarzyna Wilk, trener: Łukasz Dolowacki, Marcin Wąsik),
V miejsce - piłka nożna kat. „B".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
  VI miejsce - kat. „C".
- II OIMS w Futsalu - Sieradz 1998 r.
  I miejsce - kat. „C" (trener: Jacek Kuć),
  II miejsce - kat. „B" (trener: Piotr Nowak).
- III OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
  I miejsce - kat. „C" (trener: Jacek Kuć),
  V miejsce - kat. „B",
  VI miejsce - kat. „A".
- IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  II miejsce - kat. „A" (Dariusz Baran, Paweł Biały, Łukasz Borcz, Marcin Król, Sławomir Łyszczek, Konrad Macuda, Daniel Ożóg, Damian Pocześniak, Maciej Szukała, trener: Paweł Charchut),
  V miejsce - kat. „B",
  VI miejsce - kat. „C".
- V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
  II miejsce - kat. „B" (Michał Bednarczyk, Piotr Buda, Kamil Buż, Grzegorz Jaskólski, Konrad Lęcznar, Andrzej Lubas, Paweł Ostrowski, Mateusz Pardus, Grzegorz Skoczke, Grzegorz Słowik, Michał Stasiak, trener: Jacek Kuć).
- VI OIMS w Futsalu - Bydgoszcz 2002 r.
  II miejsce - kat. „A" (Michał Bednarczyk, Piotr Buda, Kamil Buż, Grzegorz Jaskólski, Konrad Lęcznar, Andrzej Lubas, Paweł Ostrowski, Mateusz Pardus, Grzegorz Skoczke, Grzegorz Słowik, Michał Stasiak, trener: Jacek Kuć),
  V miejsce - kat. „C".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  III miejsce - piłka nożna (5-osobowa) kat. „A" (Daniel Banaś, Łukasz Bąk, Paweł Biały, Arkadiusz Depta, Konrad Macuda, Damian Pacześniak, Paweł Puławski, Robert Sitek, Piotr Zięba, trener: Edward Nanaszko),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Maciej Dejnaka, Marcin Gontarz, Tomasz Hul, Maciek Kończuk, Rafał Koziarz, Damian Kubaś, Łukasz Nowak, Sergiusz Ruszel, Andrzej Wielgosz, Dariusz Wysopal, trener: Ryszard Soboń, Marcin Wąsik).
- XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.

VI-VII miejsce siatkówka dziewcząt kat. „A" (Magdalena Balawejder, Magdalena Chorzępa, Martyna Dec, Katarzyna Graboś, Barbara Kisała, Iwona Kowalczuk, Agnieszka Piotrowicz, Anna Pszonka, Katarzyna Wilk, trener: Marcin Wąsik).

Udział w imprezach międzynarodowych

W 1997 roku drużyna dziewcząt uczestniczyła w Międzynarodowym Turnieju Piłki Siatkowej w Lugo (Włochy).
W 1998 roku sportowcy uczestniczyli w Europejskich Mistrzostwach Bratnich Miast w Nireynaza (Węgry). W tym samym roku wzięli udział w Międzynarodowym turnieju Piłki Siatkowej w Humenne, Preszów.

Pozwólcie się znaleźć Chrystusowi. Niech wie o was wszystko i niech was prowadzi przez kręte ścieżki życia

2.14. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Staniątkach

Adres: Staniątki 299, 32-004 Staniątki.

Data powołania: 28 lipca 2001 r.

Prezesi:
2001 ks. Michał Kaleta SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

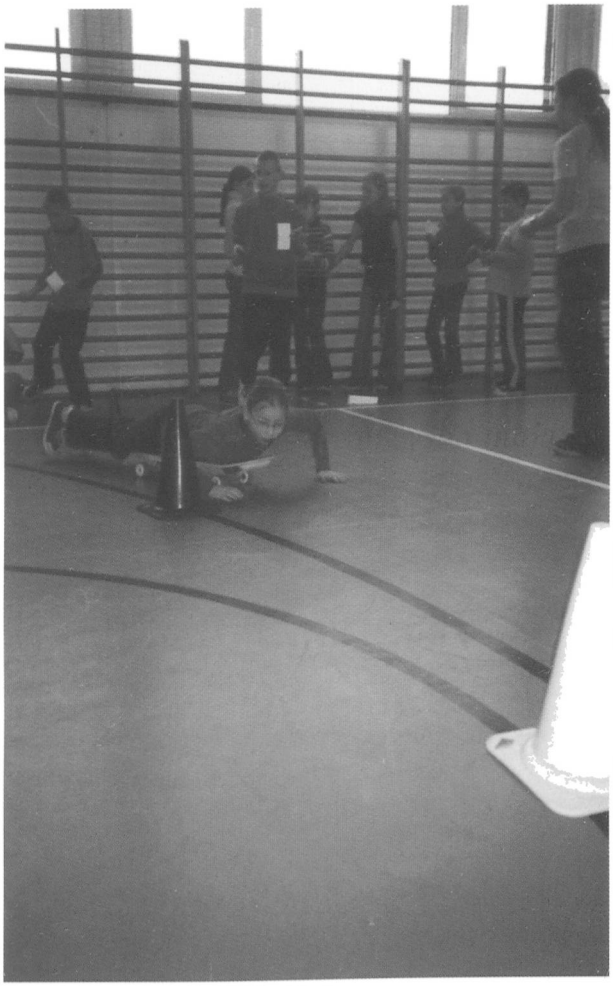

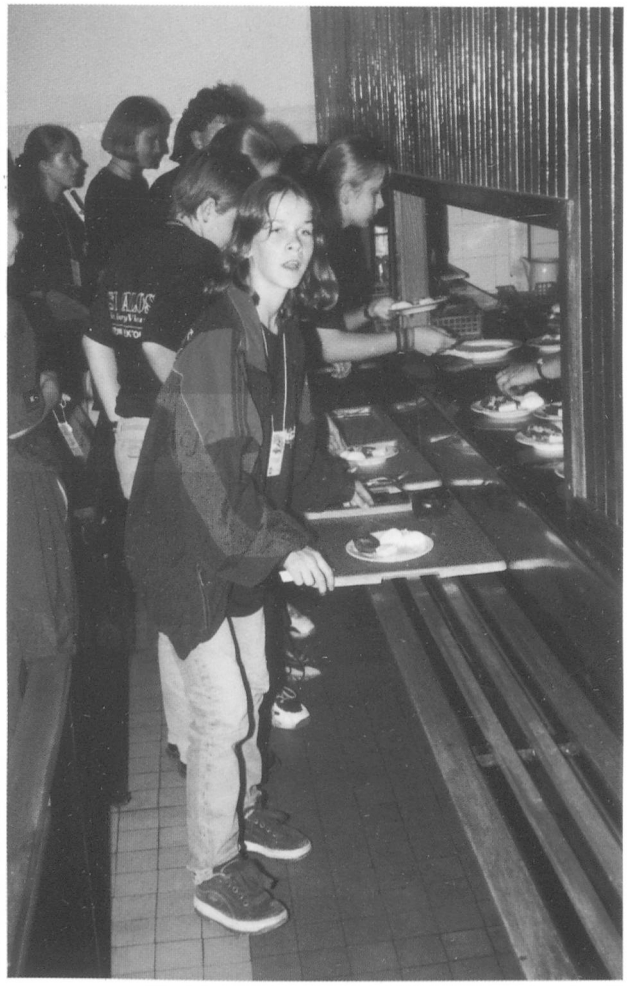

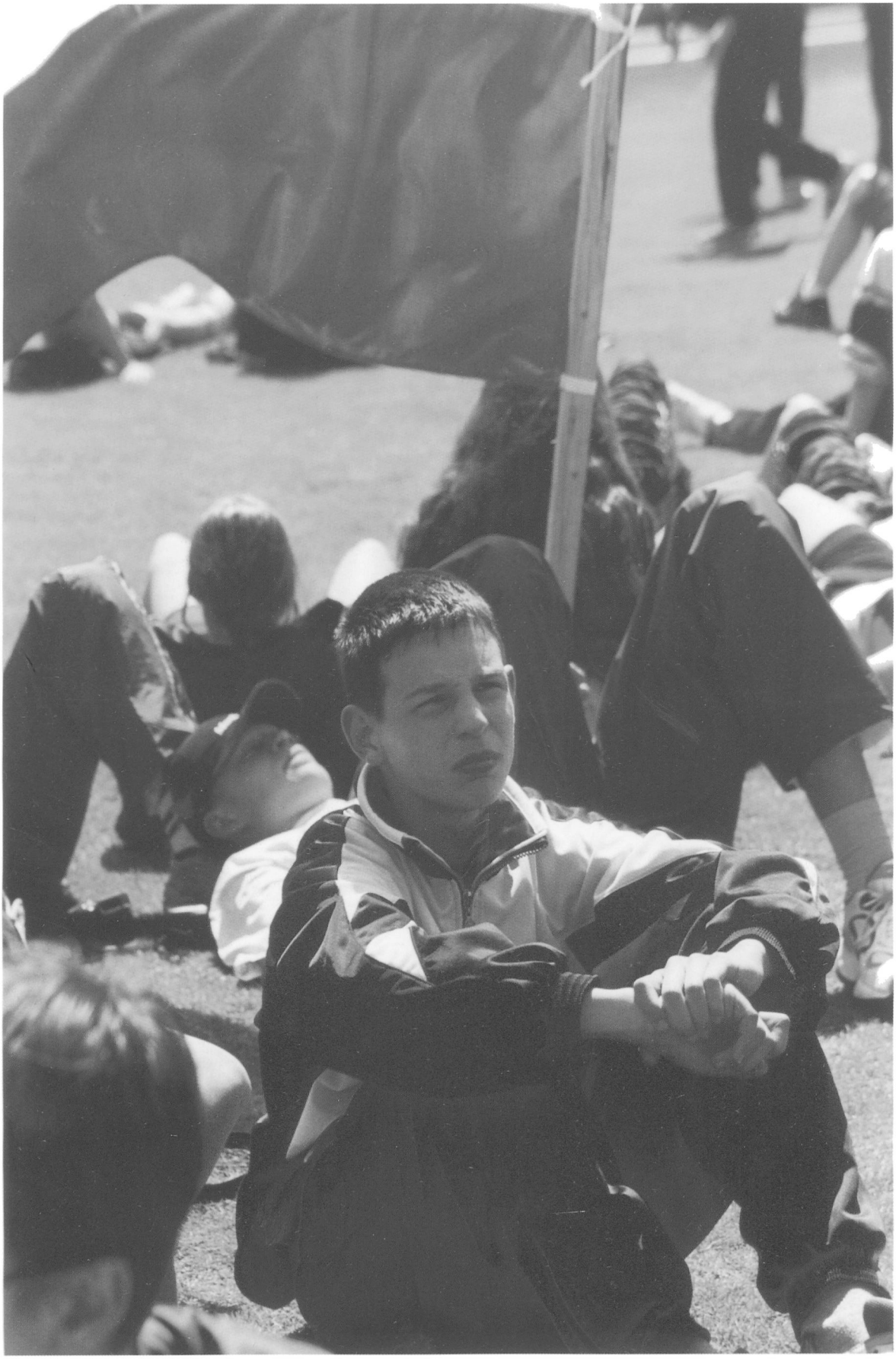

2.15. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Salesia" w Świętochłowicach

Adres: ul. Wojska Polskiego 82, 41-603 Świętochłowice.

Data powołania: 17 stycznia 1996 r.

Prezesi:
1996 - 1998 Bogdan Bednarek
1998 Michał Strzelecki

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

W okresie zimowym zorganizowano osiem obozów narciarskich dla około 180 dzieci i młodzieży.

W okresie letnim zorganizowano osiem obozów sportowych i sportowo-integracyjnych dla około 250 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VI OIMS - Kielce 1998 r.
IV-VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A"
VII OIMS - Poznań 1999 r.
III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Adam Zawalski, trener: Michał Strzelecki).
VIII OIMS - Łódź 2000 r.
V miejsce - koszykówka chłopców kat. „B"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XI ŚIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  IV-X miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Adam Zawalski, trener: Michał Strzelecki).

2.16. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Splot Sport" w Zabrzu

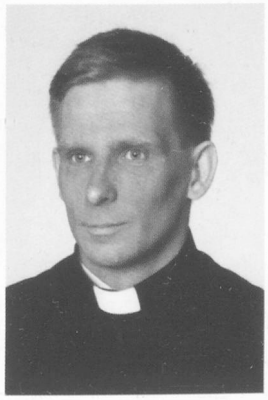

Adres: ul. Kruczkowskiego 31, 41-813 Zabrze.

Data powołania: 03 listopada 1997 r.

Prezesi:
1998 ks. Wojciech Strzelecki SDB

Uprawiane dyscypliny: badminton, piłka nożna, siatkówka, szachy, tenis stołowy.

Organizacja obozów

1998 - W okresie letnim zorganizowano dwa obozy sportowe w Piekielniku dla 125 dzieci i młodzieży.
1999 - W okresie letnim zorganizowano dwa obozy sportowe w Piekielniku i Ostródzie dla 144 dzieci i młodzieży.
2000 - W okresie zimowym zorganizowano jeden obóz narciarski w Koniakowie dla 60 dzieci i młodzieży, natomiast w okresie letnim dwa obozy sportowe w Piekielniku i Sułowie dla 135 dzieci i młodzieży.
2001 - W okresie zimowym zorganizowano jeden obóz narciarski w Koniakowie dla 90 dzieci i młodzieży, natomiast w okresie letnim trzy obozy sportowe w Piekielniku dla 241 dzieci i młodzieży oraz jeden obóz turystyczny w Bieszczadach dla 11 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VI OIMS – Kielce 1998 r.
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Agata Babiarz, Katarzyna Kunert, Martyna Lorenowicz, Bernadeta Ogrodnik, Daria Ogrodnik, Katarzyna Prasołek, Anna Tkacz, Beata Ziółkowska, trener: Zofia Chmielewska).
VII OIMS - Poznań 1999 r.
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agata Babiarz, Katarzyna Kunert, Martyna Lorenowicz, Bernadeta Ogrodnik, Daria Ogrodnik, Agnieszka Sakowska, Anna Słoczyńska, Anna Tkacz, Beata Ziółkowska, trener: Zofia Chmielewska),

NIJ W PUDŁO

1
11

III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Adam Prasołek, trener: Rafał Strzelecki).
VIII OIMS - Łódź 2000 r.
II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Tomasz Broda, Jakub Horzela, Radosław Kozak, Adam Łapuszyński, Michał Mucha, Jarosław Piwowarczyk, Adam Prasołek, Wojciech Pudo, Patryk Stachyra, Łukasz Walc, trener: Jerzy Chmielewski),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Adam Prasołek, Szymon Chorzela, trener: Rafał Strzelecki),
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agata Babiarz, Wioletta Dąbrowska, Katarzyna Kunert, Martyna Lorenowicz, Bernadeta Ogrodnik, Daria Ogrodnik, Katarzyna Prasołek, Agnieszka Sakowska, Anna Tkacz, Beata Ziółkowska, trener: Zofia Chmielewska),
V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A",
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
XVII miejsce – tenis stołowy chłopców kat. „B"
IX OIMS - Ełk 2001 r.
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Tomasz Broda, Jakub Horzela, Radosław Kozak, Adam Łapuszyński, Michał Mucha, Adam Prasołek, Wojciech Pudo, Patryk Stachyra, Rafał Szafraniec, Łukasz Walc, trener: Jerzy Chmielewski),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Adam Prasołek, Szymon Horzela, trener: Rafał Strzelecki).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

II OIMS w Futsalu – Sieradz 1998 r.
V miejsce - kat. „A"
V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
VI miejsce - kat. „B"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

XI ŚIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Adam Prasołek, trener: Rafał Strzelecki).
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Tomasz Broda, Jakub Horzela, Radosław Kozak, Adam Łapuszyński, Michał Mucha, Adam Prasołek, Wojciech Pudo, Patryk Stachyra, Rafał Szafraniec, Łukasz Walc, trener: Jerzy Chmielewski),
VII miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agata Babiarz, Magda Do-

SALOS
SALOS
SALOS
SALOS
SALOS

min, Katarzyna Kunert, Martyna Lorenowicz, Bernadeta Ogrodnik, Daria Ogrodnik, Katarzyna Prasołek, Anna Tkacz, Beata Ziółkowska, trener: Zofia Chmielewska).

- XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Maciej Bijak, Tomasz Broda, Jakub Horzela, Radosław Kozak, Adam Łapuszyński, Michał Mucha, Tomasz Niziński, Bartosz Pudo, Wojciech Pudo, Rafał Szafraniec, trener: Jerzy Chmielewski).

Międzynarodowe kontakty sportowe

- 1999 - III miejsce siatkarek na turnieju w Lugo (Włochy).
- 2000 - V miejsce koszykarzy na turnieju w Cesenatico (Włochy).

Inna działalność

- Prowadzenie siłowni.
- Prowadzenie świetlicy środowiskowej.
- Organizacja festynów.
- Organizacja zawodów sportowych.

DEBRZNO
SALOS·ORATORIUM
LIPKA

3. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Pilskiej

Równie daleki od prawdy jest ten, kto zarzuca Kościołowi brak troski o ciało i kulturę fizyczną, jak i ten, kto chciałby zawęzić jego kompetencje do spraw czysto religijnych i duchowych. Tak jakby ciało, stworzone przez Boga na równi z duszą, z którą jest złączone, nie miałoby brać udziału w hołdzie składanym Stwórcy.

Pius XII

Adres: ul. Witosa 5, 77-310 Debrzno.
Pierwsza siedziba: ul. Witkiewicza 64, 71-125 Szczecin.

Data powołania: 19 marca 1993 r.

Prezesi:
1992 - 2001 ks. Tadeusz Balicki SDB
2001 ks. Marek Barejko SDB

Członkowie zwyczajni

SL SALOS w Aleksandrowie Kujawskim
SL SALOS w Brusach
SL SALOS w Bydgoszczy
SL SALOS w Chojnicach
SL SALOS w Debrznie
SL SALOS w Gdańsku
SL SALOS w Lądzie nad Wartą
SL SALOS w Pile
SL SALOS „Arka" w Rewalu
SL SALOS w Rumi
SL SALOS w Słupsku
SL SALOS w Szczecinie
SL SALOS w Turowie Pomorskim

Profesjonalizm
w działaniu...

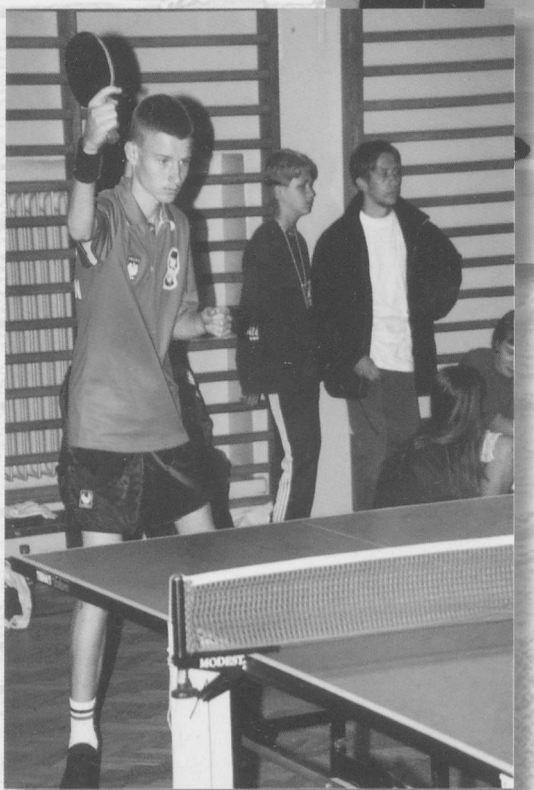

...i zawierzenie
Bogu

3.1. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Aleksandrowie Kujawskim

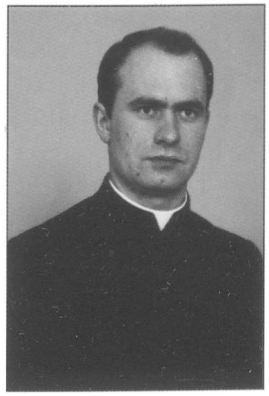

Adres: ul. Chopina 24, 87-700 Aleksandrów Kujawski.

Data powołania: 15 grudnia 2001 r.

Prezesi:
2001 ks. Dariusz Presnal SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka.

3.2. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Brusach

Adres: ul. Kościelna 3, 89-632 Brusy.

Data powołania: 15 września 2000 r.

Prezesi:
2000 Stanisław Szultka

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Piłkarski Puchar Lata – sierpień 2000.
- Piłkarski Turniej Mikołajkowy – grudzień 2000.
- Gminny Turniej Tenisa Stołowego – styczeń 2001.
- Turniej z okazji Dnia Dziecka – czerwiec 2001.
- Piłkarski Puchar Lata – sierpień 2001.
- Piłkarski Turniej Mikołajkowy – grudzień 2001.

Organizacja obozów

W okresie letnim każdego roku organizowany jest jeden obóz sportowo-rekreacyjny dla około 25 dzieci i młodzieży.

3.3. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Bydgoszczy

Adres: ul. Salezjańska 1, 85-792 Bydgoszcz.

Data powołania: 15 czerwca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1994 Benedykt Pawłowski
1994 - 1995 Franciszek Markiel
1995 - 1996 ks. Piotr Ptasiński SDB
1996 Marek Sikorski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

VI OIMS w Futsalu – Bydgoszcz, 22-24 lutego 2002 r.

Organizacja imprez

Zorganizowano siedem edycji Salezjańskiej Ligi Fordonu w halowej piłce nożnej.

Organizacja obozów

W okresie zimowym zorganizowano jeden obóz sportowo-wychowawczy dla 120 dzieci i młodzieży.
W okresie letnim zorganizowano 12 obozów sportowo-wychowawczych i sportowych dla 450 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

III OIMS - Kraków 1995 r.
IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „B"
IV OIMS - Kraków 1996 r.
II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Marcin Dybka, Marcin Fik, Bartosz Gajda, Tomasz Lewandowski, Mariusz Marciniak, Paweł Pałka, Łukasz Stasia, trener: Rafał Nitkowski).
VI OIMS - Kielce 1998 r.
III miejsce - piłka nożna kat. „A" (Michał Deba, Przemysław Jankowski, Remigiusz Lemke, Artur Marcinkiewicz, Wojciech Mierzejewski, Tomasz

Pacyniak, Jerzy Popiel, Tomasz Ruciński, Mariusz Sadziński, Bartosz Sądej, Bartosz Sibilski, Jacek Stępczyński, Marcin Szwabiński, Mateusz Teska, Michał Zieliński, Piotr Żurawski, trener: Ryszard Karaszewski).

- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  II miejsce - piłka nożna kat. „A" (Tomasz Bilecki, Wojciech Głowacki, Paweł Kawicki, Łukasz Kubanek, Piotr Lamka, Michał Pyczka, Bartosz Sądej, Bartosz Sibilski, Patryk Sibilski, Jacek Stępczyński, Jacek Zgiep, Michał Zieliński, trener: Ryszard Kawicki),
  V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
  VII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Elżbieta Rhone, trener: Marian Belka).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- III OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
  I miejsce - kat. „B" (Andrzej Ciepłuch, Michał Czeszewski, Tomasz Górski, Michał Kaiser, Wojciech Kasiorek, Paweł Kitowski, Piotr Kitowski, Maciej Minior, Jacek Wendziłowicz, trener: Janusz Kochański),
  II miejsce - kat. „A" (Tomasz Bilecki, Wojciech Głowacki, Paweł Kawicki, Piotr Lamka, Michał Pyczka, Tomasz Ruciński, Bartosz Sądej, Bartosz Sibilski, Michał Sibilski, Jacek Stępczyński, trener: Ryszard Kawicki).
- IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  II miejsce - kat. „A",
  III miejsce - kat. „B" (Michał Czeszewski, Krystian Floraszak, Damian Jaszczerski, Michał Kaiser, Mateusz Knioła, Daniel Nowicki, Robert Pieczko, Sebastian Warnke, Dawid Wawrzonkowski, Marcin Zużyło, trener: Aleksander Bartkowiak).
- V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
  I miejsce - kat. „B" (Paweł Kanik, Lucjan Kubas, Radosław Matyskiewicz, Łukasz Należyty, Daniel Nowicki, Arkadiusz Pawski, Łukasz Siewert, Jakub Smoliński, Radosław Zużyło, trener: Ryszard Kawicki),

Obozowe zabawy i Msza św. podczas obozu

III miejsce - kat. „C" (Paweł Ćwik, Artur Garczewski, Paweł Handke, Piotr Klimczewski, Michał Lewandowski, Piotr Niedbalski, Robert Sawicki, Karol Stachowicz, Piotr Świetlik, Adam Świstek, trener: Tomasz Robacki).
VI OIMS w Futsalu - Bydgoszcz 2002 r.
II miejsce - kat. „C" (Łukasz Dzwoniarski, Paweł Handke, Piotr Klimczewski, Szymon Maliński, Piotr Niedbalski, Przemysław Nowakowski, Adam Świstek, Paweł Wincenty, Łukasz Zapała, Paweł Zieliński, trener: Tomasz Robacki),
III miejsce - kat. „A" (Michał Czeszewski, Dariusz Drychta, Krystian Floraszak, Damian Jaszczerski, Paweł Kanik, Radosław Matyskiewicz, Łukasz Należyty, Daniel Nowicki, Jan Poczwardowski, Marcin Zużyło, trener: Janusz Kochański).
III miejsce - kat. „B" (Maciej Andrzejczak, Wojciech Jeleniewski, Dariusz Kwiatkowski, Michał Lewandowski, Arkadiusz Małek, Patryk Stanek, Paweł Truściński, Damian Wołowicz, Łukasz Zaborowski, Radosław Zakrzewski, trener: Ryszard Kawicki.

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

XI ŚIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
IV miejsce - piłka nożna (piątki) kat. „B" (Andrzej Ciepłuch, Michał Czeszewski, Tomasz Górski, Michał Kaiser, Paweł Kitowski, Piotr Kitowski, Adam Sadecki, trener: Janusz Kochański).
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
II miejsce - piłka nożna (piątki) kat. „B" (Michał Czeszewski, Dariusz Drychta, Krystian Floraszak, Tomasz Górski, Damian Jaszczerski, Paweł Kanik, Radosław Matyskiewicz, Łukasz Należyty, Daniel Nowicki, Marcin Zużyło, Radosław Zużyło, trener: Aleksander Bartkowiak).

Tenisistki stołowe na igrzyskach w Ełku 01' i Krakowie 02'

3.4. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Chojnicach

Adres: ul. Pocztowa 2, 89-600 Chojnice.

Data powołania: 06 lutego 1995 r.

Prezesi:
1995 Marcin Wozikowski

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja obozów

Obóz sportowo-wychowawczy w Gorlicach w lutym 2001 roku dla 80 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Jastarni w wakacje 2001 roku dla 120 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Gorlicach w lutym 2002 roku dla 40 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Pucku w wakacje 2002 roku dla 120 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

V OIMS - Lubin 1997 r.
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Wojciech Orszewski, Michał Briegier, trener: Mieczysław Szweda).
VI OIMS - Kielce 1998 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Joanna Ossowska, trener: Mieczysław Szweda),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Wojciech Orszewski, Michał Briegier, trener: Mieczysław Szweda),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Joanna Ossowska, Dorota Hoffmann, trener: Mieczysław Szweda),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Wojciech Orszewski, trener: Mieczysław Szweda),
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Wojciech Sikorski, Damian Pajdowski – SL SALOS Szczecin, trener: Mieczysław Szweda),

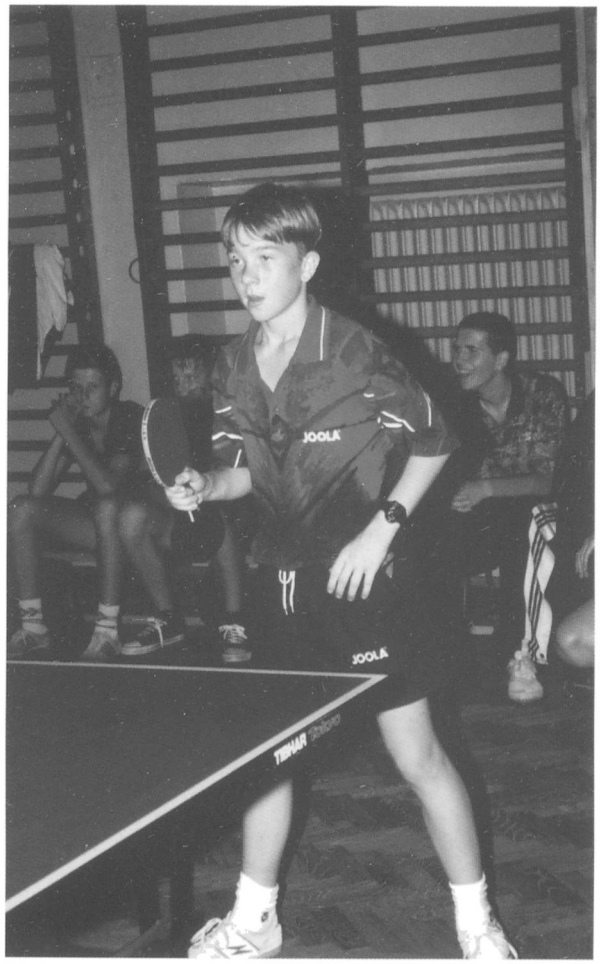
JOOLA
JOOLA

III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Sabina Jażdżewska, Agnieszka Rybińska, trener: Mieczysław Szweda).
VII OIMS - Poznań 1999 r.
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Dorota Hoffmann, Joanna Wróblewska, trener: Mieczysław Szweda),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Joanna Karandyszewska, Agnieszka Chyła, trener: Mieczysław Szweda).
VIII OIMS - Łódź 2000 r.
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Joanna Karandyszewska, Agnieszka Chyła, trener: Jarosław Jurewicz),
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B"
IX OIMS - Ełk 2001 r.
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Przemysław Gatz, trener: Jarosław Jurewicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Joanna Karandyszewska, Agnieszka Chyła, trener: Jarosław Jurewicz).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
II miejsce - kat. „C" (trener: Mieczysław Szweda).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
V miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Joanna Karandyszewska, Agnieszka Chyła, trener: Jarosław Jurewicz),
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Joanna Karandyszewska, trener: Jarosław Jurewicz),
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Agnieszka Chyła, trener: Jarosław Jurewicz).
XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Przemysław Gatz, trener: Jarosław Jurewicz).

SALOS
DEBRZNO

3.5. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Debrznie

Adres: ul. Witosa 5, 77-310 Debrzno.

Data powołania: 22 grudnia 1993 r.

Prezesi:
1993 - 2001 Jan Barandycz
2001 Jan Płaczek

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Rozgrywek Salezjańskich Animatorów Sportowych

III ORSAS – Debrzno, 20-22 października 2000 roku. Uczestniczyło 100 osób.

Organizacja imprez

W czerwcu każdego roku organizowane są Dni Młodości w Debrznie. Bierze w nich udział około 2000 dzieci i młodzieży. W programie imprezy m. in.: biegi uliczne, turnieje koszykówki i piłki nożnej, gry i zabawy dla dzieci klas 0-III.
Organizacja rajdów rowerowych po terenach powiatu człuchowskiego, złotowskiego ze zwiedzaniem zabytków i rezerwatów przyrody. Rajdy organizowane są w miesiącach maj-październik.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w Debrznie w dniu 27 kwietnia 1996 roku.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w Debrznie w dniu 07 czerwca 1997 roku.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w Debrznie w dniu 29 maja 1999 roku.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w koszykówce i tenisie stołowym w Debrznie w dniu 14 maja 2000 roku.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w koszykówce i tenisie stołowym w Debrznie w dniu 21 kwietnia 2001 roku.

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w Debrznie w dniach 12-13 maja 2001 roku.

Organizacja obozów

- Obóz sportowo-wychowawczy w Kaczorach k. Ostródy w okresie 17-27 lipca 1994 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Słupsku w okresie 01-14 lipca 1995 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Słupsku w okresie 16-30 lipca 1996 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Słupsku w okresie 15-29 lipca 1997 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Czaplinku w okresie 13-26 sierpnia 1998 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Czaplinku w okresie 15-28 lipca 1999 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Popradzie w okresie 07-19 lipca 2000 r., w którym wzięło udział 95 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Drawsku Pomorskim w okresie 15-28 lipca 2001 r., w którym wzięło udział 45 osób.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Jaworze k. Bielska Białej w okresie 15-28 lipca 2002 r., w którym wzięło udział 45 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- V OIMS - Lubin 1997 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Michał Bednarek, Marek Behrendt, Michał Gbur, Konrad Grabiec, Marcin Grabiec, Tomasz Jakimowicz, Daniel Kozieł, Wojciech Kuśtak, Kamil Lubiński, Łukasz Malmon, Gracjan Miły, Andrzej Niemczynowicz, Marcin Śmiejan, Rafał Tarczyluk, Maciej Wrzeszcz, Szymon Zenka, trener: Marek Bednarek).
- VII OIMS – Poznań 1999 r.
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Paweł Czajkowski, Łukasz Czarnecki, Adam Drobiński, Krzysztof Kwasek, Grzegorz Machciński, Marcin Madejski, Łukasz Sikora, Michał Stańczyk, Szymon Szoska, Paweł Ścibisz, Michał Tarka, Łukasz Zube, trener: Krystian Lisewski),
  II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Błażej Betański, Bartłomiej Buczko, Bartłomiej Chrzan, Bartłomiej Grochowina, Andrzej Jażdżewski, Jarosław Kajewski, Piotr Krampikowski, Adam Makuch, Michał Matuszewski, Michał Pacholik, Robert Podgórniak, Sebastian Polak, Maciej Redzimski, Adam Rydzyński, Zbigniew Stępień, Karol Szczepański, Piotr Szlempo, Krystian Szopiński, Radosław Wrzeszcz, trener: Marek Bednarek).
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Paweł Czajkowski, Bartło-

miej Grochowina, Łukasz Kamiński, Adam Kozoduj, Grzegorz Kuć, Marek Lisiecki, Grzegorz Stremlau, Michał Stańczyk, Maciej Wyruch, Łukasz Zube, trener: Krystian Lisewski),
II miejsce - piłka nożna kat. „A" (Michał Bednarek, Błażej Betański, Sebastian Bortnowski, Bartłomiej Buczko, Bartłomiej Chrzan, Jarosław Kajewski, Kamil Lubiński, Adam Makuch, Michał Matuszewski, Michał Pacholik, Karol Pietrzyk, Sebastian Polak, Maciej Stalewski, Adam Rydzyński, Maciej Zieliński, trener: Marek Bednarek),
II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Jacek Bilski, Damian Górski, Łukasz Chwaliński, Andrzej Jażdżewski, Paweł Klimek, Piotr Miszewski, Seweryn Krasienkiewicz, Grzegorz Mulik, Marcin Paczesny, Marcin Rachula, Krzysztof Redzimski, Zbigniew Stępień, Robert Sosnowski, Piotr Tojza, Dawid Tomczak, Radosław Wrzeszcz, trener: Michał Pilarski),
V miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B"
IX OIMS - Ełk 2001 r.
II miejsce - piłka nożna kat. „A" (Błażej Betański, Bartłomiej Buczko, Bartłomiej Chrzan, Jarosław Kajewski, Paweł Klimek, Seweryn Krasienkiewicz, Adam Makuch, Michał Matuszewski, Michał Pacholik, Marcin Paczesny, Karol Pietrzyk, Sebastian Polak, Maciej Redzimski, Adam Rydzyński, Zbigniew Stępień, Piotr Tojza, Radosław Wrzeszcz, trenerzy: Marek Bednarek, Jan Bujkiewicz),
IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
V miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
V miejsce - piłka nożna kat. „B"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

IX EIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Michał Bednarek, Marek Behrendt, Konrad Grabiec, Marcin Grabiec, Adam Kozoduj, Wojciech Kuśtak, Kamil Lubiński, Łukasz Malmon, Andrzej Niemczynowicz, Sebastian Polak, Maciej Redzimski, Rafał Tarczyluk, Maciej Wrzeszcz, Szymon Zenka, trener: Marek Bednarek).
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
II miejsce - piłka nożna kat. „A" (Michał Bednarek, Błażej Betański, Sebastian Bortnowski, Bartłomiej Buczko, Bartłomiej Chrzan, Jarosław Kajewski, Kamil Lubiński, Adam Makuch, Michał Matuszewski, Michał Pacholik, Karol Pietrzyk, Robert Podgórniak, Sebastian Polak, Adam Rydzyński, Karol Szczepański, Maciej Zieliński, trenerzy: Marek Bednarek, Jarosław Matraszek),
III miejsce - piłka nożna kat. „B" (Łukasz Chwaliński, Andrzej Jażdżewski, Paweł Klimek, Piotr Miszewski, Seweryn Krasienkiewicz, Grzegorz Mulik, Marcin Paczesny, Marcin Rachula, Krzysztof Redzimski, Zbigniew

Różnorodność zajęć sportowych w debrzańskim SALOS-ie sprawia że każdy młody znajduje coś dla siebie

Stępień, Robert Sosnowski, Maciej Szmyt, Piotr Tojza, Dawid Tomczak, Radosław Wrzeszcz, trener: Stanisław Szymanówka),
IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Paweł Czajkowski, Bartłomiej Grochowina, Łukasz Kamiński, Bartosz Klimowicz, Andrzej Kochanowski, Adam Kozoduj, Grzegorz Kuć, Łukasz Sikora, Maciej Wyruch, Łukasz Zube, trenerzy: Krystian Lisewski, Bartłomiej Sarota).

Nagrody i wyróżnienia

- Dnia 25 lutego 1999 roku w Szczecinku ks. Markowi Barejko SDB został przyznany tytuł „Człowiek Roku 1999 Pomorza Środkowego".
- Dnia 23 lutego 2001 roku SL SALOS w Debrznie został uhonorowany nagrodą „Wydarzenie Roku 2000 na Pomorzu Środkowym" za organizację „Dni Młodości".

3.6. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Gdańsku

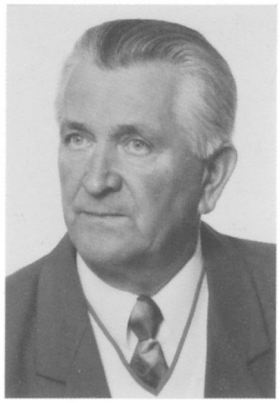

Adres: ul. Gościnna 15, 80-032 Gdańsk.

Data powołania: 19 marca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 Stanisław Zaremba
1996 - 1999 Józef Dąbrowski
1999 - 2002 Aleksander Komassa
2002 Stanisław Zaremba

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, lekka atletyka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

I OIMS w Futsalu - Gdańsk, 01–02 lutego 1997 r. dla 210 zawodników.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu w 1994 roku, w których uczestniczyło 220 zawodników z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Aleksandrów Kuj., SL SALOS Bydgoszcz, SL SALOS Debrzno, SL SALOS Gdańsk, SL SALOS Piła, SL SALOS Słupsk, SL SALOS Szczecin.
Rozgrywki Salezjańskiej Ligi Piłki Nożnej – I i II liga (mecze i rewanże każdego roku dla około 500 zawodników).
Turnieje i festyny dla dzieci i młodzieży w piłkę nożną dla około 200 uczestników, wiosną i jesienią każdego roku.
Turnieje halowe w piłkę nożną o Puchar św. Jana Bosko (dotychczas odbyło się dwanaście turniejów dla około 200 uczestników każdego roku).
Organizacja Wiosennych (wcześniej Jesiennych) Biegów Salezjańskich w Parku Oruńskim dla około 150 uczestników w każdych zawodach (uczestniczą dzieci z przedszkoli oraz młodzież ze szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych).
Wakacyjne Turnieje Piłki Nożnej dla około 150 uczestników każdego roku.

Piłka nożna i biegi przełajowe dominują w gdańskim SALOS-ie

Organizacja obozów

- W okresie zimowym zorganizowano trzy obozy rekreacyjno-sportowe dla 210 dzieci i młodzieży, w tym jeden z nich w 1994 roku w Ostródzie dla 60 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Kaliszu Kaszubskim w okresie 04-16.07.1994 roku dla 60 uczestników.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Kaliszu Kaszubskim w okresie 16-30.07.1994 roku dla 97 uczestników.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Kościerzynie w okresie 24.06-07.07.1996 roku dla 79 uczestników.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Kościerzynie w okresie 09-22.07.1997 roku dla 65 uczestników.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Kościerzynie w okresie 29.06-12.07.1998 roku dla 68 uczestników.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Słupcy w okresie 26.06-10.07.1999 roku dla 80 uczestników.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
II miejsce - kat. „A" (trener: Andrzej Smoczyński),
II miejsce - kat. „B" (trener: Marian Urban).
II OIMS w Futsalu - Sieradz 1998 r.
I miejsce - kat. „A" (Michał Gabała, Amadeusz Gromaduński, Grzegorz Grzegorczyk, Łukasz Kryca, Błażej Orłowski, Łukasz Rachwał, Artur Sejda, Paweł Witkowski, Maciej Wojta, trener: Marian Urban).

3.7. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Lądzie nad Wartą

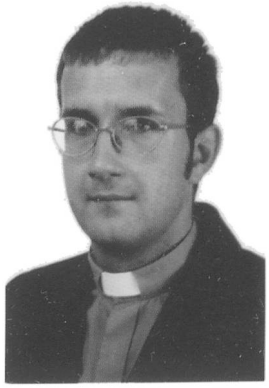

Adres: Ląd 101, 62-405 Ląd nad Wartą.

Data powołania: 14 czerwca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1994 Stanisław Młodożeniec
1994 - 1995 kl. Dariusz Jóźwik SDB
1995 - 1997 kl. Mirosław Dukiewicz SDB
1997 - 1998 kl. Tomasz Skąpski SDB
1999 - 2001 kl. Jacek Pływacz SDB
2001 kl. Józef Kamza SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Liga Salezjańska w piłkę nożną, w której każdego roku uczestniczy około 100 młodych piłkarzy.
Turniej w piłkę nożną o Puchar św. Jana Bosko, w którym każdego roku uczestniczy około 90 dzieci i młodzieży.
Święto Dominika Savio (współorganizacja z Inspektorią Pilską), które odbywa się każdego roku w okresie 30.04-03.05 i bierze w nim udział około 700 dzieci i młodzieży.

3.8. Stowarzyszenie Lokalne SALOS przy Parafii Św. Rodziny w Pile

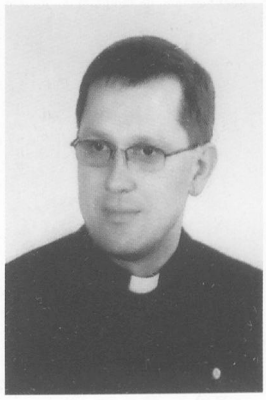

Adres: ul. Dembowskiego 4, 64-920 Piła.

Data powołania: 31 marca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1996 Tadeusz Krupa
1996 - 1999 Grzegorz Kosecki
1999 - 2000 Tadeusz Krupa
2000 ks. Marek Woś SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w 1994 roku w koszykówce, siatkówce i tenisie stołowym, w których wzięło udział 240 sportowców.

Organizacja obozów

- Każdego roku organizowane są dwa obozy sportowo-rekreacyjne dla około 40 uczestników.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- I OIMS - Lubin 1993 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B".
- II OIMS - Szczecin 1994 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" ,
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",

III miejsce - piłka nożna kat. „B"
V OIMS - Lubin 1997 r.
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Kamila Chrząszcz, Agnieszka Dembska, Monika Machniewska, Kamila Michno, Marta Pyszewska, Agnieszka Świło, Aleksandra Wcisło, Monika Zielińska, trener: Dorota Zalewska).

- VI OIMS - Kielce 1998 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B"

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

II OIMS w Futsalu - Sieradz 1998 r.
II miejsce - kat. „A".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

IV EIMS – Lubliana (Słowenia)1993 r.
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B"

- VI EIMS – Lizbona (Portugalia) 1995 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Dorota Zalewska).
- X ŚIMS – Valencja (Hiszpania) 1999 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Dorota Zalewska).

3.9. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Arka" w Rewalu

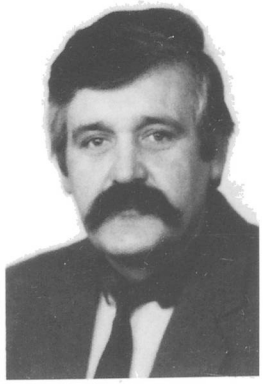

Adres: ul. Dworcowa 2, 72-344 Rewal.

Data powołania: 30 grudnia 1996 r.

Prezesi:
1996 Józef Pawłowski

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, tenis stołowy.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VI OIMS - Kielce 1998 r.
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Pawlak, trener: Zdzisław Pawlak),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Magdalena Pawlak, Marcelina Dec, trener: Zdzisław Pawlak).

Od pierwszych lat życia można uprawiać sport ku zadowoleniu ks. Bosko, który spogląda na młodzież „z okna domu Ojca"

3.10. Stowarzyszenie Lokalne SALOS przy Parafii Św. Krzyża w Rumi

Adres: ul. Kościelna 20, 84-230 Rumia.

Data powołania: 28 czerwca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1994 ks. Mirosław Król SDB
1994 - 2000 Lucjan Gibas
2000 Jacek Grzybek

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Festyn św. Jana Bosko w dniu 17 czerwca 2001 roku dla około 1800 dzieci i młodzieży. W programie między innymi: turniej w koszykówkę i piłkę nożną, gry i zabawy sportowo- rekreacyjne.

Organizacja obozów

- W okresie letnim każdego roku organizowane są dwa obozy sportowo-wychowawcze dla około 75 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VII OIMS - Poznań 1999 r.
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Paweł Ziółkowski, Mariusz Jankowski).
VIII OIMS - Łódź 2000 r.
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Kamil Szalczyński),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Jakub Mazan, Mariusz Jantowski),
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Kamil Szalczyński, Marcin Kosidowski),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Adrianna Radke),
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Karol Dawczyk).
IX OIMS - Ełk 2001 r.
Tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
Tenis stołowy chłopców kat. „B"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- I EIMS – Gozo (Malta) 1990 r.
  Piłka nożna kat. „A" – reprezentacja Parafii Św. Krzyża w Rumi.
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Marcin Kosidowski, Kamil Szalczyński, trener: Zbigniew Bautembach),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Kamil Szalczyński, trener: Zbigniew Bautembach),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Adrianna Radke, Magdalena Danielak – SL SALOS Przemyśl, trener: Zbigniew Bautembach),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Marcin Kosidowski, trener: Zbigniew Bautembach),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Jakub Mazan, Łukasz Bąk – SL SALOS Szczecin, trener: Zbigniew Bautembach),
  V-VIII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Adrianna Radke, trener: Zbigniew Bautembach),
  IX-X miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Mariusz Jantowski, Juraj Janko – Słowacja, trener: Zbigniew Bautembach),
  IX-XII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Mariusz Jantowski, trener: Zbigniew Bautembach),
  XIII-XVI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Jakub Mazan, trener: Zbigniew Bautembach).

Radość i pozowanie do zdjęć po odniesionych sukcesach

3.11. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Słupsku

Adres: ul. Grottgera 9, 76-200 Słupsk.

Data powołania: 18 czerwca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1996 ks. Jan Czechowicz SDB
1996 - 1997 Jan Pacyniak
1997 - 1999 Michał Szarek
1999 - 2002 Wanda Budnik
2002 Wiesław Szultz

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w okresie 18-20 marca 1993 roku, w których wzięło udział 200 sportowców.
Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w okresie 27-28 maja 2000 roku, w których wzięło udział 230 sportowców.
Salezjańska Liga Piłkarska dla klubów zrzeszonych i niezrzeszonych, rundy: jesień-wiosna, od roku 1998, ilość uczestników każdego roku ok. 500 piłkarzy.
Festyn ku Czci Matki Bożej Wspomożycielki w dniu 24 maja 2001 r. dla 600 młodych.

Organizacja obozów

W 1994 roku zorganizowano 2 obozy w okresie wakacji. Jeden obóz sportowy w Dębnie Lubuskim dla 51 dzieci i młodzieży, drugi we Włoszech, który miał charakter obozu-wycieczki, dla 49 dzieci i młodzieży.
W 1995 roku zorganizowano 2 obozy w okresie wakacji. Jeden obóz sportowy w Ostródzie dla 40 dzieci i młodzieży, drugi sportowo-rekreacyjny w Nowej Rudzie dla 30 dzieci i młodzieży.
W 1996 roku zorganizowano 1 obóz sportowy w okresie ferii zimowych w Słupcu dla 50 dzieci i młodzieży, drugi również sportowy w okresie wakacji w Nowej Rudzie dla 40 dzieci i młodzieży.
W 1998 roku zorganizowano 1 obóz sportowo-rekreacyjny w okresie wakacji dla 24 dzieci i młodzieży.

W 1999 roku zorganizowano 1 obóz sportowy w okresie wakacji dla 25 dzieci i młodzieży.
W 2000 roku zorganizowano 2 obozy. Oba obozy miały charakter sportowy i odbyły się w Czaplinku. W obozie zorganizowanym w okresie ferii zimowych wzięło udział 20 dzieci i młodzieży, natomiast w obozie zorganizowanym w okresie wakacji wzięło udział 25 dzieci i młodzieży.
W 2001 roku zorganizowano 2 obozy. Oba obozy miały charakter sportowy i odbyły się w Czaplinku. W obozie zorganizowanym w okresie ferii zimowych wzięło udział 20 dzieci i młodzieży, natomiast w obozie zorganizowanym w okresie wakacji wzięło udział 22 dzieci i młodzieży.
W 2002 roku zorganizowano 2 obozy. Jeden obóz sportowy w Czaplnku w okresie ferii zimowych, w którym wzięło udział 20 dzieci i młodzieży, drugi obóz sportowy w Aleksandrowie Kuj. w okresie wakacji, w którym udział wzięło 30 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

I OIMS - Lubin 1993 r.
I miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Henryk Matuszewski).
II OIMS – Szczecin 1994 r.
I miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Henryk Matuszewski).
III OIMS - Kraków 1995 r.
I miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Henryk Matuszewski).
IX OIMS - Ełk 2001 r.
I miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Stanisław Januszkiewicz),
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Andrzej Symonowicz).

X OIMS - Kraków 2002 r.
V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
I miejsce - kat. „A" (trener: Henryk Matuszewski),
II miejsce - kat. „B" (trener: Adrian Budnik).
IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
II miejsce - kat. „B" (trener: ks. Jan Oleksiuk SDB).
V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
I miejsce - kat. „A" (trener: Stanisław Januszkiewicz),
II miejsce - kat. „C" (trener: Adrian Budnik).
VI OIMS w Futsalu - Bydgoszcz 2002 r.
I miejsce - kat. „B" (trener: Adrian Budnik),
II miejsce - kat. „A" (trener: Stanisław Januszkiewicz).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VI EIMS – Lizbona (Portugalia) 1995 r.
VII miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Henryk Matuszewski).
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
I miejsce - piłka nożna (piątki) kat. „A" (Paweł Basiak, Tomasz Lesiak, Michał Janusz, Andrzej Jarosiński, Przemysław Paziewski, Radosław Polechoński, Marek Remiszewski, Radosław Wypych, Mateusz Zamęcki, Krzysztof Żukowski, trener: Stanisław Januszkiewicz).
XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
II miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Stanisław Januszkiewicz).

SALOS Szczecin to największe stowarzyszenie w Polsce, które prowadzi działalność w wielu sekcjach i grupach szkoleniowych

3.12. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Szczecinie

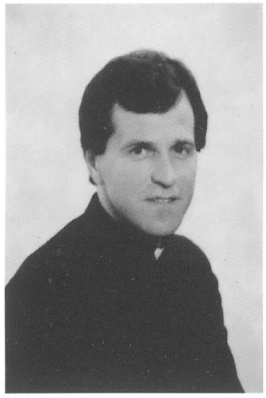

Adres: ul. Witkiewicza 64, 71-125 Szczecin.

Data powołania: 10 marca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 Teodor Jabłonowski
1995 - 1998 Jerzy Witczak
1998 ks. Tadeusz Balicki SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, lekka atletyka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin, 16-18 września 1994 r. dla 500 zawodników.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

VI OIMS w Futsalu – Szczecin, 28-30 stycznia 2000 r. dla 250 zawodników.

Organizacja imprez

Salezjańska Liga Piłki Nożnej: Powołana w 1986 roku wraz z erygowaniem parafii św. Jana Bosko w Szczecinie. Założycielami ligi byli: ks. Mariusz Słomiński SDB, kl. Witold Drzyzgiewicz SDB, Jerzy Witczak, Krzysztof Podsiadlik i Stefan Czerbiński. Liga stanowiła ofertę dla młodzieży szkół średnich, studentów oraz młodzieży starszej. W latach 1986-89 zrzeszała około 300 osób. Rozgrywki prowadzone były na boiskach MKS „Pogoń" Szczecin. Od 1989 r. opiekunem Ligii Salezjańskiej został ks. Tadeusz Balicki SDB. Dotychczasowa struktura organizacyjna ligi pozostała do 1992 r. Od 1993 roku liga stała się elementem działalności statutowej SL SALOS w Szczecinie. Powiększyła zasięg swego działania poprzez skierowanie oferty do młodzieży szkół podstawowych, gimnazjalnych (po wprowadzeniu gimnazjów) i ponadgimnazjalnych. Liga Salezjańska podzielona została na kategorie wiekowe. W rozgrywkach ligi każdego roku uczestniczy około 600 piłkarzy. Spośród nich wyłaniane są reprezentacje SL SALOS w Szczecinie do rozgrywek inspektorialnych i ogólnopolskich. Od 2000

roku funkcjonuje „szkółka piłkarska" dla dzieci od piątego roku życia. Systematyczne treningi spowodowały podniesienie poziomu sportowego drużyn oraz potrzebę uczestnictwa w rozgrywkach Okręgowego Związ-

ku Piłki Nożnej w Szczecinie (obecnie Zachodniopomorskiego Związku Piłki Nożnej). W 2001/02 roku zrzeszonych było 8 drużyn (około 200 zawodników). Kilku z nich zostało powołanych do reprezentacji ZZPN. Dynamiczny rozwój piłki nożnej w SL SALOS w Szczecinie jest wynikiem zaangażowania i miłości sportowo-wychowawczej wielu animatorów / wolontariuszy (instruktorów, trenerów, kierowników drużyn, wychowawców). Do ich grona z pewnością należą: Adam Gołubowski, Adam Drozdowski, Paweł Dickert, Marek Duklanowski, Dariusz Janik, Janusz Kudła, Lesław Pasternak, Paweł Ozga, Marcin Łazowski, Paweł Sikora, Krzysztof Dąbrowski, Paweł Stężała, Krzysztof Staśkowiak, Radosław Łosiewicz, Jarosław Michalski, Krzysztof Nadolski, Ryszard Najder, Piotr Lipiński i Piotr Kuś.

Turniej Piłki Nożnej z Okazji „Dni Morza": Urząd Miasta Szczecin w roku 1998 powierzył SL SALOS organizację turniejów ulicznych z okazji „Dni Morza" Odbywają się one w czerwcu każdego roku. Miejscem rozgrywek są Wały Chrobrego. W te dni bawi się cały Szczecin. Około 300-400 osób uczestniczy w turnieju piłki nożnej.

Halowe turnieje piłki nożnej: Od 1989 roku w okresie listopad – luty organizowane są turnieje piłki nożnej, w których na szczecińskich halach uczestniczy około 500 młodych piłkarzy.

Ogólnopolski halowy turniej piłki nożnej: W roku 1999 w SL SALOS

Szczecin zrodził się pomysł organizacji ogólnopolskiego turnieju halowej piłki nożnej. Od tego momentu każdego roku, we współpracy z innymi stowarzyszeniami sportowymi, na turniej ten przyjeżdża 10-12 zespołów z Polski. Podczas nich realizowana jest idea wychowania przez sport. Turnieje stwarzają możliwość wymiany doświadczeń szkoleniowych i wychowawczych.

Organizacja obozów

Obozy sportowe stanowią kontynuację całorocznej pracy sportowo-wychowawczej w stowarzyszeniu. Od 1993 roku SL SALOS Szczecin organizuje obozy w okresie letnim i zimowym. Celem obozów jest integracja reprezentacji w poszczególnych dyscyplinach sportowych i kategoriach wiekowych. W 1995 roku w obozie zimowym uczestniczyło 35 dzieci i młodzieży, w następnych latach około 100-120 dzieci i młodzieży. W latach 1995-2000 udział wzięło około 800 dzieci i młodzieży. Obozy letnie mają charakter sportowy i rekreacyjny. W latach 1993-2001 uczestniczyło w nich około 1400 młodych sportowców. Miejscem obozów były pięknie położone obiekty sportowo-turystyczne: Czaplinek, Nowogard, Świątki k. Szczecinka, Wałcz.

Udział SL SALOS Szczecin w rozgrywkach związków sportowych

Dynamiczny rozwój sportowo-wychowawczy poszczególnych sekcji spowodował, że zaistniała potrzeba uczestnictwa w zawodach organizowanych przez okręgowe związki sportowe.

- Piłka nożna (Zachodniopomorski Związek Piłki Nożnej) – 8 zespołów (instruktorzy: Adam Drozdowski, Piotr Lipiński, Ryszard Naider (kierow-

O harmonijny rozwój młodych dba liczna i dobrze przygotowana kadra trenersko-instruktorska oraz zaangażowani w dzieło księża z ks. Tadeuszem Balickim na czele

nik), Paweł Ozga, Janusz Kudła (kierownik), Adam Gołubowski, Dariusz Janik (kierownik), Marcin Łazowski, Lesław Pasternak (kierownik), Paweł Sikora, Krzysztof Dąbrowski).

- Koszykówka (Zachodniopomorski Związek Koszykówki) – 1 zespół dziewcząt (instruktor: Jarosław Michalski).
- Tenis stołowy (Zachodniopomorski Związek Tenisa Stołowego) – III liga (instruktorzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała).
- Siatkówka dziewcząt – Amatorska Liga Piłki Siatkowej (instruktor: Radosław Łosiewicz).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- I OIMS - Lubin 1993 r.
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Tomasz Babacz, Marcin Bera, Tomasz Fila, Sebastian Gaszek, Remigiusz Korsak, Robert Mazepa, Przemysław Misiura, Mariusz Mrożek, Grzegorz Osuch, Jakub Szałkiewicz, trener: Krzysztof Podsiadlik).
- II OIMS - Szczecin 1994 r.
  III miejsce - piłka nożna kat. „B" (Marcin Adamek, Mariusz Cherek, Tomasz Głogowski, Tomasz Gronowski, Krzysztof Kaczmarek, Łukasz Kuźmierski, Patryk Kwiecień, Robert Pawliczek, Maciej Pytliński, Artur Serdeczny, Szymon Twarowski, Adrian Wawrzyniak, Kamil Wiktorzak, Sebastian Wiśniewski, Grzegorz Witczak, Marcin Witczak, Oskar Wrosz, Marcin Wróblewski, trener: Henryk Laskowski, kierownik: Ryszard Bielan),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Dorota Chmiel, Barbara Dybowska, Sylwia Jędrzejewska, Joanna Królikowska, Małgorzata Krzywicka, Karolina Kuciapa, Katarzyna Niwińska, Aleksandra Siwiera, Izabela Słoma, Anita Śnieg, Katarzyna Walasek, trenerzy: Marek Rudźko, Adam Sell),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A".
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (trener: Edward Wojnecki),
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Agnieszka Dobosz),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Łukasz Piasecki, Mariusz Misiura, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Radosław Łosiewicz),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Adam Zarzycki, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".
- IV OIMS - Kraków 1996 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „A" (Marcin Adamek, Mariusz Cherek, Tomasz Głogowski, Tomasz Gronowski, Krzysztof Kaczmarek, Łukasz Kuźmierski, Patryk Kwiecień, Robert Pawliczek, Maciej Pytliński, Artur Serdeczny, Szymon Twarowski, Adrian Wawrzyniak, Kamil Wiktorzak, Grzegorz Witczak, Marcin Witczak, Oskar Wrosz, Sebastian Wiśniewski, Marcin Wróblewski, trener: Henryk Laskowski, kierownik: Ryszard Bielan),
I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Jakub Biernacki, Jarosław Brzyski, Miłosz Ceglarz, Paweł Czuryszkiewicz, Patryk Chomicki, Arkadiusz Dudek, Adam Gołubowski, Łukasz Jareczek, Rafał Jędrysek, Sylwester Kosiorek, Marcin Kubiak, Artur Leszczyński, Piotr Lipski, Michał Łukaszewski, Paweł Ozga, Tomasz Predko, Piotr Sziterly, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Marian Lieder),
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Bogusław Chorąży, Piotr Gołąbek, Roland Lipski, Tomasz Łagownik, Arkadiusz Modzelewski, Sebastian Muliński, Piotr Sylla, Adrian Świergiel, Paweł Wasilewski, Maciej Wegner, trener: Edward Wojnecki),
I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Monika Chochoł, Ewa Dąbrowa, Beata Kamińska, Magdalena Kamińska, Katarzyna Kostecka, Anna Kunstman, Paulina Matusiak, Izabela Rudzińska, Joanna Sobczak, Marta Sułek, Iwona Tajer, Dorota Żyszkowska, trener: Radosław Łosiewicz, kierownik: Urszula Łątkowska),
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Dorota Chmiel, Barbara Dybowska, Karolina Kuciapa, Joanna Królikowska, Małgorzata Krzywicka, Sylwia Jędrzejewska, Katarzyna Niwińska, Aleksandra Siewiera, Izabela Słoma, Anita Śnieg, Katarzyna Walasek, trenerzy: Marek Rudźko, Adam Sell),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Paweł Żukowski, trener: Krzysztof Staśkowiak),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Paweł Żukowski, Marcin Olejniczak, trener: Krzysztof Staśkowiak),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Łukasz Piasecki, Mariusz Misiura, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Mariusz Misiura, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Aldona Wiejak),
II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Grażyna Gaszek),
III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Maksymilian Dunst),
III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (trener: Krzysztof Podsiadlik),
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Łukasz Piasecki, trener: Krzysztof Staśkowiak).

⚽ V OIMS - Lubin 1997 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Adam Drozdowski, kierownik: Marian Lieder),
I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Radosław Łosiewicz),

I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Edward Wojnecki),
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (trener: Edward Wojnecki),
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (trenerzy: Jacek Czmielnik, Jarosław Michalski),
I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (trenerzy: Krzysztof Podsiadlik, Jerzy Witczak),
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Maksymilian Dunst),
II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (trener: Jerzy Orłowicz),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Paweł Żukowski, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Ewa Dąbrowa, Anna Szturc, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Paweł Żukowski, Damian Pajdowski), trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała).

- VI OIMS - Kielce 1998 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Piotr Cegła, Dariusz Kozłowski, Marcin Kryś, Wojciech Lewandowski, Maciej Lewczuk, Piotr Łęczyński, Piotr Milczarek, Robert Nowak, Wojciech Olbracht, Marcin Pogorzelski, Łukasz Słowikowski, Patryk Sobieśniewski, Marek Strojny, Piotr Szylko, Krzysztof Węzka, Michał Woźniak, Paweł Wrona, Paweł Żuromski, trener: Andrzej Duklanowski, kierownicy: Wojciech Kryś, Ryszard Łęczyński),
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Karol Błażniak, Bogusław Chorąży, Andrzej Jung, Łukasz Kolasa, Marcin Kuklicz, Piotr Mazurowski, Paweł Muszyński, Mateusz Sylla, Adrian Świergiel, Łukasz Wit, trener: Edward Wojnecki),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Mariusz Misiura, trener: Krzysztof Staśkowiak),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Mariusz Misiura, Łukasz Piasecki, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Łukasz Piasecki, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Róża Andrzejczak, Katarzyna Czekanowska, Halszka Dąbska, Urszula Ejsmont, Sylwia Laskowska, Alicja Misióra, Kamila Skorupa, Anna Stefaniak, Marta Wałdowska, trener: Iwona Andrzejczak),
III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Barbara Czajka, Julia Dziwulska, Anna Haas, Karolina Izdebska, Katarzyna Lewicka, Aleksandra Moszczyńska, Katarzyna Stefaniak, trener: Jarosław Michalski),
III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Maciej Grabowski, Sebastian Gryciuk, Sławomir Hen, Piotr Kościelniak, Michał Krawczyk, Michał Kwiatkowski, Krzysztof Osajda, Mariusz Pawłowski, Bernard Piotuch, Krzysztof Piotuch, Maciej Saczuk, trener: Jerzy Orłowicz),
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Małgorzata Brzozowska, Maja Cyparska, Anna Dzieniak, Beata Kamińska, Magda Kamińska, Karolina Kijana, Aneta Kosidło, Mirosława Pelczar, Anna Stępień, Anna Tomasze-

wicz, Anna Wiśniewska, Joanna Wojtas, trener: Radosław Łosiewicz, kierownicy: Marta Kamińska, Sebastian Gaszek).
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Damian Pajdowski, Wojciech Sikorski – SL SALOS Chojnice, trener: Krzysztof Staśkowiak),

- VII OIMS - Poznań 1999 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Adam Drozdowski, kierownik: Marian Leider),
I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Radosław Burek, Paweł Cieślikiewicz, Adam Gorząd, Marek Juszkiewicz, Grzegorz Kłoczko, Radosław Kosidło, Paweł Kozak, Artur Kubiński, Michał Lewandowski, Dawid Markiewicz, Łukasz Mrożek, Jacek Paliga, Paweł Paszkiewicz, Łukasz Ratajczyk, Paweł Wrona, trener: Krzysztof Dąbrowski),
I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Brożek, Małgorzata Brzozowska, Anna Dzieniak, Aleksandra Gołys, Karolina Kijana, Mirosława Pelczar, Monika Pitt, Anita Rogowska, Anna Stępień, Joanna Wojtas, trener: Radosław Łosiewicz, kierownicy: Beata Kamińska, Magdalena Kamińska),
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (trener: Edward Wojnecki),
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Róża Andrzejczak, Halszka Dąbska, Sylwia Laskowska, Iga Miernik, Anna Stefaniak, Katarzyna Stefaniak, Alicja Świtalska, Ewa Wilk, trener: Jarosław Michalski),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Grzegorz Zduniak, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Grzegorz Zduniak, Wojciech Adamczyk, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Radosław Łosiewicz, kierownicy: Beata Kamińska, Magdalena Kamińska),
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Iwona Andrzejczak),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Wojciech Adamczyk, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Damian Pajdowski, Bartosz Pluta, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
VI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „A" (Piotr Boguszewski, Radosław Burek, Piotr Ceberek, Grzegorz Chlebowski, Adam Gorząd, Paweł Kozak, Artur Kubiński, Dawid Markiewicz, Łukasz Mrożek, Jakub Palczyński, Jacek Paliga, Łukasz Ratajczyk, Paweł Śmigiel, Paweł Wrona, trener: Piotr Kuś, kierownik: Andrzej Mielczarek),
I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Paweł Basta, Marcin Bąk, Piotr Jakubczyk, Hadrian Kalski, Dariusz Kostyk, Maciej Kulis, Bartłomiej Kwiatkowski, Paweł Laska, Michał Lewandowski, Tomasz Melnicki, Jacek Młynarczyk, Sebastian Nowak, Janusz Ogrodnik, Jarosław Poletajew, Marcin Weber,

Wojciech Wesołowski, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Ryszard Najder),
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Karol Błążniak, Tomasz Cichosz, Andrzej Jung, Łukasz Kolasa, Damian Krysiak, Marcin Kuklicz, Piotr Mazurowski, Paweł Muszyński, Maciej Myszkowiak, Rafał Streich, Mateusz Sylla, Artur Zajączkowski, trener: Edward Wojnecki),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Damian Pajdowski, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Natalia Domkow, Aleksandra Gołyś, Aneta Gustołek, Agata Kicińska, Ewa Kunstman, Kamila Pałęga, Monika Pitt, Anita Rogowska, Maria Sienkiewicz, Agnieszka Tomaszewska, trener: Radosław Łosiewicz, kierownicy: Beata Kamińska, Magdalena Kamińska),
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Róża Andrzejczak, Halszka Dąbska, Urszula Ejsmont, Karolina Jerzy, Eliza Kossowska, Sylwia Laskowska, Iga Miernik, Żaneta Misióra, Anna Stefaniak, Katarzyna Stefaniak, Alicja Świtalska, Ewa Wilk, trener: Jarosław Michalski),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Bartosz Pluta, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Damian Pajdowski, Grzegorz Zduniak, trenerzy: Krzysztof Staśkowiak, Paweł Stężała),
IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

- IX OIMS - Ełk 2001 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Michał Bartosiewicz, Michał Budzyński, Tomasz Chlebowski, Tomasz Cholewicki, Jakub Cywiński, Marcin Fidura, Tomasz Gierczak, Jarosław Herosimczyk, Krzysztof Kończak, Filip Kosakowski, Michał Kryś, Mariusz Kudła, Krzysztof Kwaśniowski, Damian Łęczyński, Michał Nowak, Damian Paliwoda, Michał Paradecki, Sławomir Prus, Jan Surudo, Piotr Ślusarczyk, Marcin Weber, trener: Paweł Ozga, kierownik: Janusz Kudła),
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Halszka Dąbska, Magdalena Janiszewska, Sylwia Laskowska, Iga Miernik, Monika Norko, Kamila Skorupa, Anna Stefaniak, Katarzyna Stefaniak, Alicja Świtalska, Ewa Wilk, trener: Jarosław Michalski),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Adam Wandachowicz, trener: Krzysztof Staśkowiak),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Adam Wandachowicz, Łukasz Bąk, trener: Krzysztof Staśkowiak),
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Natalia Domkow, Aleksandra Gołys, Aneta Gustołek, Agata Kicińska, Ewa Kuntsman, Joanna Musiał, Agnieszka Piątkowska, Anita Rogowska, Magdalena Siara, Maria Sienkiewicz, Agnieszka Tomaszewska, Beata Wasilewska, trener: Radosław Łosiewicz, kierownik: Karolina Kijana, Joanna Wojtas),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Ewelina Król, trener: Krzysztof Staśkowiak),

IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A",
VII miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".

⚽ X OIMS - Kraków 2002 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „A" (Bartosz Danielewicz, Grzegorz Giler, Łukasz Gralik, Rafał Jabłonowski, Hadrian Kalski, Filip Kosakowski, Dariusz Kostyk, Mariusz Kudła, Maciej Kulis, Paweł Laska, Krzysztof Łukaszuk, Paweł Marciszewski, Jacek Młynarczyk, Sebastian Nowak, Janusz Ogrodnik, Jakub Palczyński, Jarosław Poletajew, Sławomir Prus, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Ryszard Najder),
I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Ewelina Bakała, Małgorzata Bieniek, Marta Birkowska, Agata Kicińska, Monika Kmieć, Joanna Łuczyszyn, Joanna Musiał, Agnieszka Piątkowska, Magdalena Siara, Agnieszka Tomaszewska, Beata Wasilewska, trener: Radosław Łosiewicz),
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Katarzyna Cichoń, Halszka Dąbska, Sylwia Laskowska, Monika Mamos, Katarzyna Niekrasz, Ewelina Paczkowska, Anna Stefaniak, Alicja Świtalska, Ewa Wilk, Katarzyna Zakrzewska, trenerzy: Jarosław Michalski, Maksymilian Dunst),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Michał Szymański, trener: Krzysztof Staśkowiak),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Adam Wandachowicz, trener: Krzysztof Staśkowiak),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Adam Wandachowicz, Łukasz Bąk, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Piotr Andrzejczak, Mariusz Bacia, Przemysław Biel, Michał Bukianiec, Marcin Fidura, Marcin Grela, Dawid Honig, Oskar Janik, Krzysztof Kończak, Norbert Kończak, Michał Kryś, Łukasz Pankowski, Marcin Parada, Marcin Piasecki, Łukasz Tubacki, Łukasz Woźniak, Wojciech Zaczek, trener: Paweł Ozga, kierownik: Janusz Kudła),
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Katarzyna Adamczyk, Anna Andrzejuk, Katarzyna Baranek, Paulina Baranek, Emilia Gołyś, Monika Grzegórzek, Joanna Kicińska, Monika Kurek, Kamila Szymborska, Edyta Taberska, trener: Radosław Łosiewicz, kierownicy: Aleksandra Gołys, Anita Rogowska),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Ewelina Król, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Ewelina Król, Joanna Horoszko, trener: Krzysztof Staśkowiak),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Marzena Bogdan, Żaneta Zduniak, trener: Krzysztof Staśkowiak),
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Michał Szymański, Michał Kluczyński, trener: Krzysztof Staśkowiak),
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B",
V miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
  III miejsce - kat. „A" (trener: ks. Tadeusz Balicki SDB, kierownik: Ryszard Bielan),
  V miejsce - kat. „B",
  V miejsce - kat. „C".
- II OIMS w Futsalu - Sieradz 1998 r.
  I miejsce - kat. „A" (Miłosz Ceglarz, Maciej Cybulski, Cezary Donaj, Mariusz Lewandowski, Piotr Lipiński, Marcin Łazowski, Paweł Ozga, Piotr Pawlonka, Remigiusz Smoliński, trener: Marek Duklanowski, kierownik: ks. Ireneusz Śliwiński SDB),
  III miejsce - kat. „B" (trener: Jan Orłowski, kierownik: ks. Ireneusz Śliwiński SDB),
  V miejsce - kat. „C".
- III OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
  I miejsce - kat. „A" (Piotr Cegła, Maciej Cybulski, Maciej Leszczyński, Marcin Łazowski, Maciej Reszkis, Michał Skowron, Remigiusz Smoliński, Marek Strojny, Krzysztof Węzka, trener: Adam Drozdowski),
  II miejsce - kat. „B" (Radosław Burek, Paweł Eliks, Marcin Kryś, Artur Kubiński, Michał Lewandowski, Piotr Łęczyński, Arkadiusz Mańczak, Paweł Wrona, trener: Leszek Osmelak, kierownik Ryszard Najder),
  II miejsce - kat. „C" (Michał Budzyński, Tomasz Chlebowski, Tomasz Cholewicki, Michał Drobczyński, Piotr Grabarczyk, Michał Kryś, Krzysztof Kwaśniowski, Przemysław Orłowski, Paweł Weryk, trener: Leszek Grabarczyk).
- IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  I miejsce - (drużyna I) kat. „A" (Radosław Burek, Piotr Boguszewski, Grzegorz Chlebowski, Dawid Markiewicz, Łukasz Mrożek, Łukasz Ratajczyk, Paweł Śmigiel, Szymon Tamberski, Paweł Wrona, Łukasz Wyrozębski, trenerzy: Krzysztof Dąbrowski, Leszek Grabarczyk),
  I miejsce - kat. „B" (Dariusz Kostyk, Michał Lewandowski, Janusz Ogrodnik, Jarosław Poletajew, Wojciech Wesołowski, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Ryszard Najder),
  I miejsce - (drużyna I) kat. „C" (Michał Budzyński, Michał Bukianiec, Tomasz Cholewicki, Dawid Denkiewicz, Piotr Górski, Dawid Honig, Grzegorz Jachimowicz, Piotr Kiełtyka, Krzysztof Kończak, Norbert Kończak, Michał Nowak, Daniel Olejniczak, Przemysław Orłowski, Szymon Starosta, Mariusz Substyk, Paweł Weryk, Mariusz Wyczołek, Wojciech Zaczek, trenerzy: Paweł Ozga, Dariusz Janik),
  III miejsce - (drużyna II) kat. „A",
  IV miejsce - (drużyna II) kat. „C".
- VI OIMS w Futsalu - Bydgoszcz 2002 r.
  I miejsce - kat. „A" (Bartosz Danilewicz, Rafał Jabłonowski, Filip Kosakowski, Dariusz Kostyk, Mariusz Kudła, Jacek Młynarczyk, Sebastian No-

wak, Janusz Ogrodnik, Jakub Palczyński, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Ryszard Najder),
III miejsce - kat. „C" (Mateusz Kubacki, Mariusz Misiuda, Oliver Pachuta, Tomasz Pieczyński, Marcin Stąsiek, Daniel Studziński, Grzegorz Zarek, Kamil Zarzecki, trenerzy: Jarosław Zalewski, Arkadiusz Kubacki).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII EIMS – Catania (Sycylia)1996 r.
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Kamil Adamiak, Krzysztof Bryłowski, Sławomir Kazek, Marcin Malinowski, Arkadiusz Modzelewski, Sebastian Muliński, Paweł Wasilewski, Marcin Wolik, trener: Edward Wojnecki).
- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Jakub Biernacki, Jarosław Brzyski, Patryk Chomicki, Miłosz Ceglarz, Paweł Czyruszkiewicz, Arkadiusz Dudek, Adam Gołubowski, Łukasz Jareczek, Rafał Jędrysek, Sylwester Kosiorek, Marcin Kubiak, Artur Leszczyński, Piotr Lipski, Michał Łukaszewski, Paweł Ozga, Tomasz Predko, Piotr Sziterly, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Marian Lieder),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat „B" (Paweł Żukowski, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat „B" (Paweł Żukowski, Jan Dobak – Słowacja, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat „B" (Mariusz Misiura, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat „B" (Mariusz Misiura, Łukasz Piasecki, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Bogusław Chorąży, Piotr Gołąbek, Roland Lipski, Tomasz Łagownik, Arkadiusz Modzelewski, Sebastian Muliński, Piotr Sylla, Adrian Świergiel, Paweł Wasilewski, Maciej Wegner, trener: Edward Wojnecki),
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Dorota Chmiel, Barbara Dybowska, Sylwia Jędrzejewska, Joanna Królikowska, Małgorzata Krzywicka, Karolina Kuciapa, Katarzyna Niwińska, Aleksandra Siewiera, Izabela Słoma, Anita Śnieg, Katarzyna Walasek, trenerzy: Marek Ródżko, Adam Sell),
  IV-VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Monika Chochoł, Ewa Dąbrowa, Beata Kamińska, Magdalena Kamińska, Katarzyna Kostecka, Anna Kunstman, Paulina Matusiak, Izabela Rudzińska, Joanna Sobczak, Marta Sułek, Iwona Tajer, Dorota Żyszkowska, trener: Radosław Łosiewicz, kierownik: Urszula Łątkowska),
  V-VI miejsce - piłka nożna kat. „A" (Marcin Adamek, Mariusz Cherek, Tomasz Głogowski, Tomasz Gronowski, Krzysztof Kaczmarek, Łukasz Kuźmierski, Patryk Kwiecień, Robert Pawliczek, Maciej Pytliński, Artur

Serdeczny, Szymon Twardowski, Adrian Wawrzyniak, Kamil Wiktorzak, Sebastian Wiśniewski, Grzegorz Witczak, Marcin Witczak, Oskar Wrosz, Marcin Wróblewski, trener: Henryk Laskowski, kierownik: Ryszard Bielan),
IX-XII miejsce - tenis stołowy chłopców kat „B" (Łukasz Piasecki, trener: Krzysztof Staśkowiak).

- IX EIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Bogusław Chorąży, Łukasz Kolasa, Tomasz Łagownik, Arkadiusz Modzelewski, Mateusz Sylla, Adrian Świergiel, Piotr Szurek, trener: Edward Wojnecki),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat „B" (Paweł Żukowski, trener: Krzysztof Staśkowiak).
- X EIMS – Valencja (Hiszpania) 1999 r.
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Mariusz Misiura, Łukasz Piasecki, trener: Krzysztof Staśkowiak),
  III miejsce - piłka nożna kat. „B" (Piotr Cegła, Dariusz Kozłowski, Marcin Kryś, Wojciech Lewandowski, Maciej Lewczuk, Piotr Łęczyński, Piotr Mielczarek, Robert Nowak, Wojciech Olbracht, Marcin Pogorzelski, Łukasz Słowikowski, Patryk Sobieśniewski, Marek Strojny, Krzysztof Węzka, Michał Woźniak, Paweł Wrona, Paweł Żuromski, trener: Andrzej Duklanowski, kierownik: Marek Duklanowski).
- XI EIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Radosław Burek, Paweł Cieślikiewicz, Adam Gorząd, Marek Juszkiewicz, Grzegorz Kłoczko, Radosław Kosidło, Paweł Kozak, Artur Kubiński, Michał Lewandowski, Dawid Markiewicz, Łukasz Mrożek, Jacek Paliga, Paweł Paszkiewicz, Łukasz Ratajczak, Paweł Wrona, trener: Krzysztof Dąbrowski),
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Brożek, Małgorzata Brzozowska, Anna Dzieniak, Aleksandra Gołys, Karolina Kijana, Mirosława Pelczar, Monika Pitt, Anita Rogowska, Anna Stępień, Joanna Wojtas, trener: Radosław Łosiewicz),
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Róża Andrzejczak, Halszka Dąbska, Sylwia Laskowska, Iga Miernik, Anna Stefaniak, Katarzyna Stefaniak, Alicja Świtalska, Ewa Wilk, trener: Jarosław Michalski),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Grzegorz Zduniak, trener: ks. Tadeusz Balicki SDB),
  IV-VI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Wojciech Adamczyk, trener: ks. Tadeusz Balicki SDB).
  XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „B" (Krzysztof Biały, Bartosz Danilewicz, Łukasz Gralik, Rafał Jabłonowski, Piotr Jakubczyk, Dariusz Kostyk, Maciej Kulis, Bartłomiej Kwiatkowski, Paweł Laska, Michał Lewandowski, Krzysztof Łukaszuk, Jacek Młynarczyk, Sebastian Nowak, Janusz Ogrodnik, Jarosław Poletajew, Przemysław Przytuła, Krystian Zielas, trener: Adam Drozdowski, kierownik: Ryszard Najder),

I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat „A" (Damian Pajdowski, Bartosz Pluta, trener: Paweł Stężała),
I miejsce - tenis stołowy (gra mieszana) kat „A" (Damian Pajdowski, trener: Paweł Stężała),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat „A" (Damian Pajdowski, trener: Paweł Stężała),
II miejsce - tenis stołowy (gra mieszana) kat „A" (Bartosz Pluta, Kinga Szajda – SL SALOS Sępopol, trener: Paweł Stężała),
III miejsce - piłka nożna (piątki) kat. „B" (Michał Bartosiewicz, Tomasz Chlebowski, Filip Kosakowski, Mariusz Kudła, Krzysztof Kwaśniowski, Damian Łęczyński, Damian Paliwoda, Michał Paradecki, Sławomir Prus, Jan Surudo, Piotr Ślusarczyk, Marcin Weber, trener: Paweł Ozga, kierownik: Janusz Kudła),

III miejsce - piłka nożna kat. „A" (Piotr Boguszewski, Piotr Ceberek, Grzegorz Chlebowski, Andrzej Dolecki, Adam Gorząd, Paweł Kozak, Artur Kubiński, Paweł Marciszewski, Dawid Markiewicz, Łukasz Mrożek, Adam Niżnik, Jakub Palczyński, Jacek Paliga, Łukasz Ratajczak, Krzysztof Sobieszczuk, Paweł Wrona, trener: Piotr Kuś, kierownik: Andrzej Mielczarek),
IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Halszka Dąbska, Magdalena Janiszewska, Sylwia Laskowska, Iga Miernik, Monika Norko, Kamila Skorupa, Anna Stefaniak, Katarzyna Stefaniak, Alicja Świtalska, Ewa Wilk, trener: Jarosław Michalski),
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Puchar za „stworzenie atmosfe-

ry radości", ufundowany przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu) (Natalia Domkow, Aleksandra Gołys, Aneta Gustołek, Agata Kicińska, Ewa Kunstman, Kamila Pałęga, Monika Pitt, Anita Rogowska, Maria Sienkiewicz, Agnieszka Tomaszewska, trener: Radosław Łosiewicz),
IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat „A" (Bartosz Pluta, trener: Paweł Stężała),
IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat „B" (Łukasz Bąk, Jakub Mazan – SL SALOS Rumia, trener: Paweł Stężała),
XIII-XVI miejsce - tenis stołowy chłopców kat „B" (Łukasz Bąk, trener: Paweł Stężała).

Obiekty sportowe

SL SALOS Szczecin od początku działalności korzystał odpłatnie z obiektów sportowych, w oparciu o które organizował zajęcia koszykówki, siatkówki i tenisa stołowego. Olbrzymi rozwój piłki nożnej w stowarzyszeniu sprawił, że dotychczasowa baza MKS Pogoń Szczecin okazała się niewystarczająca. Wychodząc naprzeciw potrzebom stowarzyszenia Urząd Miasta Szczecin w 1998 roku przekazał nieodpłatnie w użytkowanie obiekt sportowy przy ul. Tenisowej 38 w Szczecinie.

3.13. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Turowie Pomorskim

Adres: 78-431 Turowo Pomorskie.

Data powołania: 21 marca 2002 r.

Prezesi:
2002 Małgorzata Menżyńska-Biskup

Uprawiane dyscypliny: lekka atletyka, piłka nożna, tenis stołowy, unihok.

Na „Campo Bosco" przyjeżdżało tysiące młodych,
przyjeżdżali też nasi najlepsi sportowcy

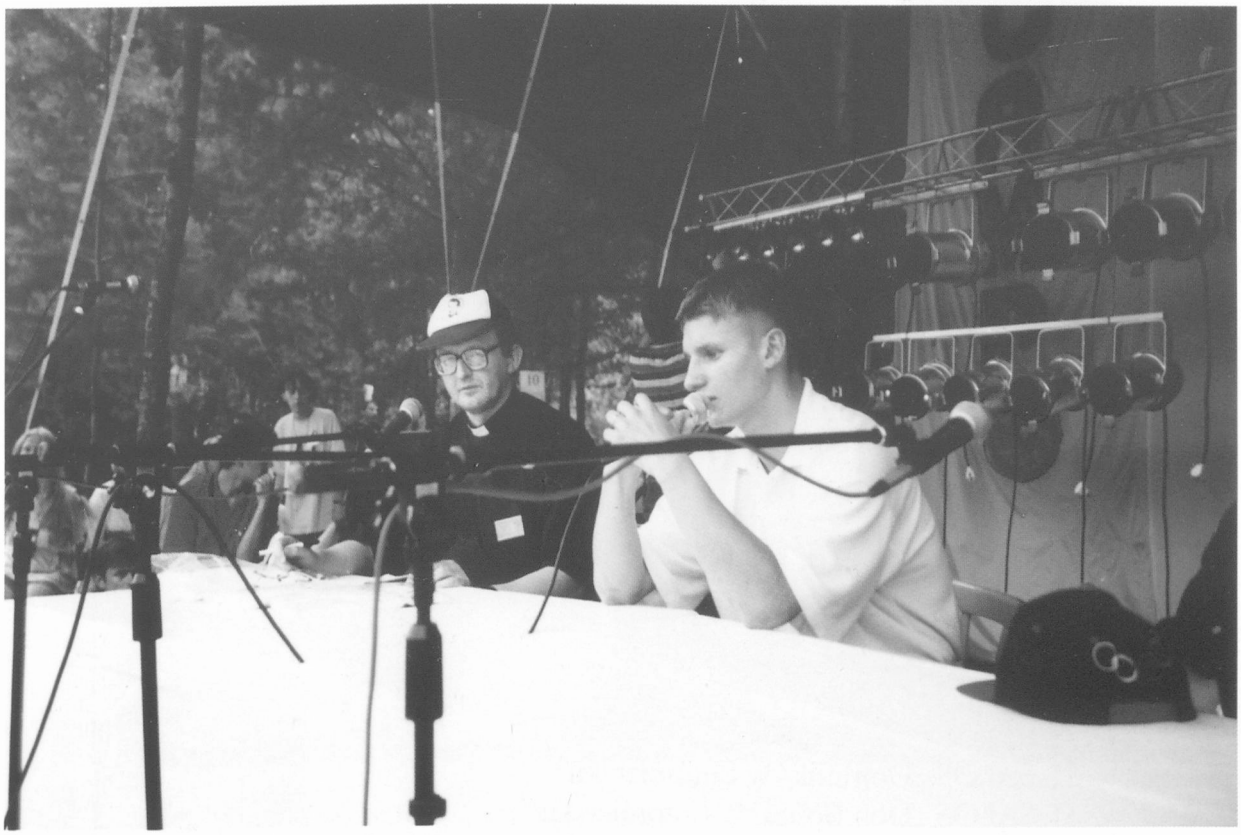

4. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Warszawskiej

Kościół widzi w sporcie gimnastykę ducha, ćwiczenie fizyczne i ćwiczenie moralne; dlatego podziwia, aprobuje, zachęca do rozwoju sportu w jego przeróżnych formach, a szczególnie w systematyczności, potrzebie dla całego młodego pokolenia, zwróconej na harmonijny rozwój ciała i jego energii, także w formie zawodowej.

Paweł VI

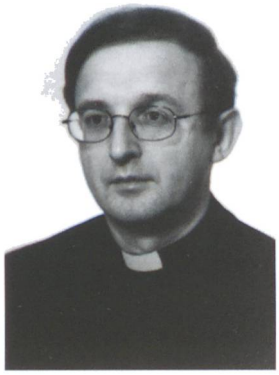

Adres: ul. Kawęczyńska 53, 03-775 Warszawa.

Data powołania: 12 grudnia 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1999 ks. Jerzy Gancarz SDB
1999 ks. Edward Pleń SDB

Członkowie zwyczajni

SL SALOS w Chociszewie
SL SALOS „Eko" w Czerwińsku
SL SALOS „Agro" w Czerwińsku
SL SALOS „Wiślanie" w Czerwińsku
SL SALOS w Grodźcu
SL SALOS w Goławinie
SL SALOS w Ełku
SL SALOS w Głoskowie
SL SALOS w Kutnie
SL SALOS w Legionowie
SL SALOS „Dominik" w Lutomiersku
SL SALOS „Don Bosco" w Lutomiersku

SL SALOS „Andrzejów" w Łodzi
SL SALOS przy Parafii Św. Teresy w Łodzi
SL SALOS „Seminare" w Łodzi
SL SALOS „Wodna" w Łodzi
SL SALOS w Mińsku Mazowieckim
SL SALOS w Olsztynie
SL SALOS w Ostródzie
SL SALOS w Ostródzie-Wałdowie
SL SALOS w Płocku
SL SALOS w Poddębicach
SL SALOS w Rogiedlach
SL SALOS w Różanymstoku
SL SALOS w Sępopolu
SL SALOS w Sieradzu
SL SALOS w Smolnikach
SL SALOS w Sokołowie Podlaskim
SL SALOS w Starych Jabłonkach
SL SALOS w Suwałkach
SL SALOS w Tolkmicku
SL SALOS w Warszawie
SL SALOS „Śródmieście" w Warszawie
SL SALOS „Ursynów" w Warszawie
SL SALOS w Żyrardowie

4.1. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Chociszewie

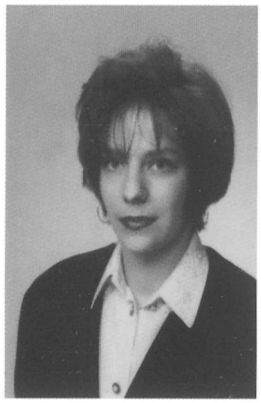

Adres: Chociszewo 1, 09-150 Czerwińsk n/Wisłą.

Data powołania: 13 listopada 2000 r.

Prezesi:
2000 Beata Drozdowska

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

4.2. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Eko" w Czerwińsku

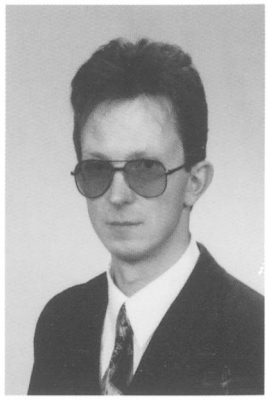

Adres: ul. Warszawska 1, 09-150 Czerwińsk n/Wisłą.

Data powołania: 13 listopada 2000 r.

Prezesi :
2000 Cezary Drozdowski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Piłkarze z Czerwińska są bacznie obserwowani przez władze SALOS RP oraz najwybitniejszych polskich sportowców

4.3. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Agro" w Czerwińsku

Adres: ul. Jagiełły 24, 09-150 Czerwińsk n/Wisłą.

Data powołania: 09 października 1995 r.

Prezesi:
1995 - 1998 ks. Jacek Adler SDB
1998 - 1999 ks. Waldemar Trendziuk SDB
1999 - 2000 Paweł Ziemkiewicz
2000 Ewa Dramińska

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- II OIMS w Futsalu – Sieradz 1998 r.
  II miejsce - kat. „C" (Puchar Fair Play),
  VI miejsce - kat. „B".
- III OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
  IV miejsce - kat. „B",
  V miejsce - kat. „C",
  VII miejsce - kat. „A".
- IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  VII miejsce - kat. „A",
  VII miejsce - kat. „B",
  VII miejsce - kat. „C".

4.4. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Wiślanie" w Czerwińsku

Adres: ul. Klasztorna 23,
09-150 Czerwińsk n/Wisłą.

Data powołania: 27 września 2000 r.

Prezesi:
2000 Mariusz Barczyk

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

4.5. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Grodźcu

Adres: 09-151 Grodziec.

Data powołania: 13 listopada 2000 r.

Prezesi:
2000 Małgorzata Chludzińska

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, piłka ręczna, siatkówka, tenis stołowy.

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
IV-VI miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Paweł Łęcki, Adam Kownacki, trener: Zbigniew Kownacki),
V-VIII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Adam Kownacki, trener: Zbigniew Kownacki),
IX-XII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Paweł Łęcki, trener: Zbigniew Kownacki).

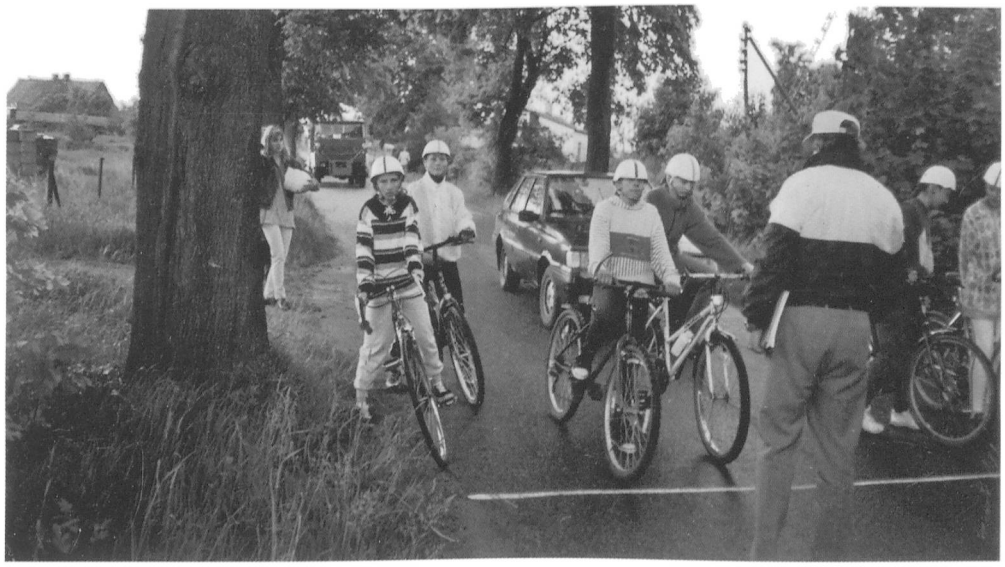

4.6. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Goławinie

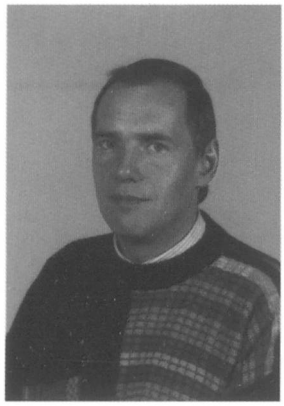

Adres: Goławin, 09-151 Grodziec.

Data powołania: 13 listopada 2000 r.

Prezesi:
2000 Krzysztof Bebeszko

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, piłka ręczna, siatkówka, tenis stołowy.

4.7. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Ełku

Adres: ul. Jana Pawła II 6, 19-301 Ełk.

Data powołania: 28 grudnia 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 ks. Jakub Fluks SDB
1995 - 1997 Rafał Ratuszniak
1997 - 1998 Karol Sasiński
1998 Leszek Bąk

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  III-IV miejsce - piłka nożna kat. „B".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  V miejsce - piłka nożna kat. „B".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Anna Lewkowicz, Magda Lewkowicz),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Sebastian Bryzewicz),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Artur Bagiński),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Sebastian Bryzewicz, Marcin Chlebus),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Robert Karniej, Kamil Sadłowski),
  IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
  V miejsce - piłka nożna kat. „A".
- VIII OIMS - Kraków 2002 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Piotr Boniecki, Adrian Dytłow, Patryk Dytłow, Marcin Ostapkiewicz, Arek Pajewski, Paweł Pajewski, Łukasz Romatowski, Konrad Szydło, Łukasz Zieńko, trener: Adam Jasionowski).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- VI OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  VI miejsce - kat. „A".

ORLEN
ORLEN
ORLEN
ORLEN
ORLEN
ORLEN
ORLEN

4.8. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Głoskowie

Adres: ul. Millennium 13, 05-503 Głosków.

Data powołania: 09 października 1999 r.

Prezesi:
1999 ks. Jakub Fluks SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna.

Własnym przykładem, bardziej niż słowami, nauczą animatorzy wspaniałomyślności w stosunku do słabszych, dzielenia się wiarą i dobrami tego świata

Kutnowski SALOS nie tylko organizuje zajęcia sportowo-wychowawcze dla dzieci i młodzieży, ale także integruje lokalne środowisko sportowe poprzez organizację spotkań z okazji Świąt Bożego Narodzenia

4.9. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Kutnie

Adres: Woźniaków 56, 99-300 Kutno.

Data powołania: 01 lutego 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1996 Ryszard Kotarski
1996 - 1999 Bogusław Szubert
1999 Alicja Wojciechowska

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy, turystyka.

Organizacja imprez

- Jesienne Biegi Przełajowe w dniu 11 listopada 1996, 1997, 1998 roku, w których każdego roku brało udział (podzielonych na trzy kategorie wiekowe) około 120 sportowców.
- Wiosenne Biegi Przełajowe w dniu 18.04.1998 i 29.05.1999 r.
- Turnieje halowej piłki nożnej dla dzieci.
- Rajdy turystyczne koła SKKT SALOS.
- Wiosenna i Jesienna Liga Podwórkowa dla dzieci w dwóch kategoriach wiekowych.
- Ferie z ks. Bosko.
- Spotkania Wigilijno-Opłatkowe środowiska sportowego Kutna.
- Halowa Liga Piłki nożnej dla dorosłych.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w 1997 i 1998 roku.
- Mikołajki na sportowo.

Organizacja obozów

- Każdego roku w okresie letnim organizowane są 1-2 obozy sportowo-turystyczne. W 12 dotychczas zorganizowanych wzięło udział łącznie 600 osób.
- Półkolonie letnie dla dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B".
- X OIMS - Kraków 2002 r.
  IV miejsce - piłka nożna kat. „A".

W legionowskim SALOS-ie dominuje siatkówka i judo

4.10. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Legionowie

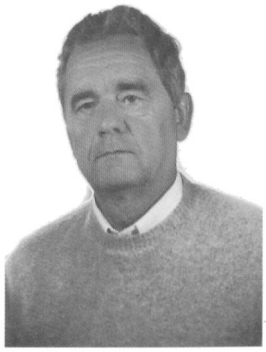

Adres: ul. Broniewskiego 7, 05-120 Legionowo.

Data powołania: 07 grudnia 2000 r.

Prezesi:
2000 Wojciech Augustynowicz

Uprawiane dyscypliny: gimnastyka sportowa, judo, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

Każdego roku w okresie letnim organizowany był jeden obóz sportowy (siatkówka i judo) dla około 60 osób.

Dziękujemy Ks. Zbigniewowi Malinowskiemu za całe dobro jakie uczynił na rzecz SALOS-u w Lutomiersku i całej Polsce

4.11. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Dominik" w Lutomiersku

Adres: ul. Kopernika 3, 95-083 Lutomiersk.

Data powołania: 09 czerwca 1999 r.

Prezesi:
1999 ks. Kazimierz Dąbrowski SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, piłka nożna halowa, siatkówka, tenis stołowy.

4.12. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Don Bosco" w Lutomiersku

Adres: ul. Kąpieliskowa 2, 95-083 Lutomiersk.

Data powołania: 14 marca 1995 r.

Prezesi:
1995 - 1999 ks. Piotr Głoskowski SDB
1999 ks. Bernard Kaliński SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna.

Organizacja imprez

Ogólnopolska Impreza Sportowa „Campo Bosco" dla około 1000 uczestników (sport, zabawa, modlitwa).

Organizacja obozów

Każdego roku w okresie letnim organizowane były dwa obozy sportowo-wychowawcze dla około 120 osób.

4.13. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Andrzejów" w Łodzi

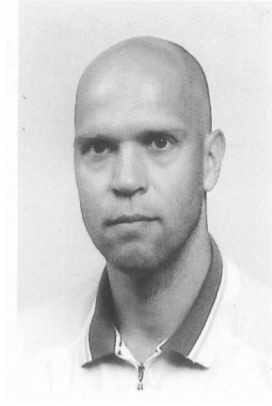

Adres: ul. Gajcego 7/11, 92-610 Łódź.

Data powołania: 22 grudnia 1999 r.

Prezesi:
1999 Paweł Holwek

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

Każdego roku w okresie letnim organizowane były dwa obozy sportowo-wychowawcze dla około 70 osób.

Na sali sportowej, podczas spotkań kulturalnych i w Kościele

4.14. Stowarzyszenie Lokalne SALOS przy Parafii Św. Teresy w Łodzi

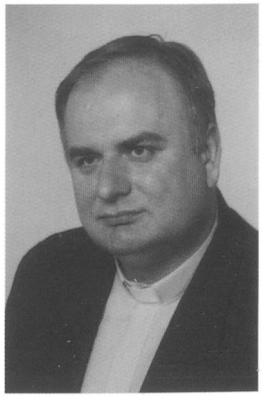

Adres: ul. Kopcińskiego 1/3, 90-242 Łódź.

Data powołania: 15 lutego 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 Krzysztof Węglarski
1995 - 1996 ks. Grzegorz Głowienka SDB
1996 - 1997 ks. Jacek Trykoszko SDB
1997 ks. Henryk Chibowski SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy, zajęcia rekreacyjne i rehabilitacyjne na siłowni.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej

VIII OIMS – Łódź, 08-10 września 2000 r. dla 1000 zawodników (czek).

Organizacja imprez

IX Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w siatkówce w dniu 09 czerwca 2001 roku, w których wzięło udział 200 sportowców.

Organizacja obozów

1993 - obóz sportowy w okresie lata dla 60 dzieci i młodzieży.
1994 - zimowisko w miejscu zamieszkania dla 40 dzieci i młodzieży i 18 obozów w okresie lata dla 799 dzieci i młodzieży.
1995 - dwa obozy sportowe w okresie

zimy dla 49 dzieci i młodzieży oraz pięć obozów sportowo-wychowawczych w okresie lata dla 263 dzieci i młodzieży.
- 1996 - zimowisko w miejscu zamieszkania dla 53 dzieci i młodzieży oraz 3 obozy sportowo-wychowawcze dla 135 dzieci i młodzieży.
- 1997 - zimowisko w miejscu zamieszkania dla 50 dzieci i młodzieży oraz 4 letnie obozy sportowo-wychowawcze dla 303 dzieci i młodzieży.
- 1998 - zimowisko w miejscu zamieszkania dla 70 dzieci i młodzieży, zimowy obóz rekreacyjny dla 38 dzieci i młodzieży oraz 6 obozów (sportowy, sportowo-wychowawczy, rekreacyjny i turystyczny) w okresie lata dla 367 dzieci i młodzieży.
- 1999 - zimowisko w miejscu zamieszkania dla 140 dzieci i młodzieży oraz 7 letnich obozów (sportowy, sportowo-wychowawczy, rekreacyjny i turystyczny) dla 446 dzieci i młodzieży.
- 2000 - otwarte zajęcia sportowe w okresie ferii zimowych dla 100 dzieci i młodzieży oraz 4 obozy (sportowy, sportowo-wychowawczy, rekreacyjny i turystyczny) dla 290 dzieci i młodzieży.
- 2001 - cztery letnie obozy (sportowy, sportowo-wychowawczy, rekreacyjny i turystyczny) dla 237 dzieci i młodzieży.
- 2002 - zimowisko w miejscu zamieszkania w postaci otwartych zajęć sportowych dla 50 dzieci i młodzieży oraz 3 letnie obozy (sportowy, sportowo-rekreacyjny i turystyczny) dla 170 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- I OIMS - Lubin 1993 r.
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Gralak, Ewa Jędrzejowska, Małgorzata Krzemińska, Dominika Lubecka, Katarzyna Michalska, Joanna Paradowska, Magdalena Paradowska, Magdalena Wentland, Karolina Zuzankiewicz, Natalia Żurek, trener: Marek Krzaczyński).
- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  II miejsce - piłka nożna kat. „B" (Łukasz Bystrosz, Marcin Graboś, Marcin Keller, Michał Kłosowski, Robert Kozłowski, Grzegorz Kuliński, Krzysztof Marczak, Rafał Olszewski, Piotr Perdas, Dominik Szyszka, Mariusz Wypchło, trener: Paweł Pietrala).
- V OIMS – Lubin 1997 r.
  IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
- VI OIMS – Kielce 1998 r.
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Dorota Bartold, Anna Chorosz, Małgorzata Cyrulewska, Maria Cyrulewska, Anna Florczak, Marta Gawinek, Izabela Łukawska, Marta Milczarek, Aleksandra Nowocień, Katarzyna Solecka, trener: Jacek Kopczyński).
- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Małgorzata Ciećko, Kamila Dyksa, Agnieszka Dziworska, Małgorzata Jędrzejczyk, Dorota Kajszczarek, Agnieszka Szwaba, Karolina Zuzankiewicz, trener: Marek Krzaczyński),

IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
V miejsce - piłka nożna kat. „A",
XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Jarosław Bociek, Mariusz Czarnecki, Radosław Grzanka, Adam Jerzykowski, Cezary Kabaciński, Maciej Kaczorowski, Wojciech Lewaciak, Kacper Nowowiejski, Łukasz Piąstka, Michał Pluskota, Łukasz Rawicki, Marcin Skrzyński, Krzysztof Smulczyk, Krystian Szubert, Sebastian Szymański, Dorian Więzowski, trener: Jakub Urbanowicz),
  VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".
- X OIMS - Kraków 2002 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Jarosław Bociek, Adam Jerzykowski, Wojciech Lewaciak, Kacper Nowowiejski, Łukasz Piąstka, Michał Pluskota, Krzysztof Smulczyk, Krystian Szubert, Dorian Więzowski, trener: Jakub Urbanowicz),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Cezary Kabaciński, Maciej Kaczorowski, Piotr Kosielski, Łukasz Rawicki, Marcin Skrzyński, Sebastian Szymański, Paweł Wojdera, trener: Jakub Urbanowicz).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  V-VI miejsce - piłka nożna kat. „A" (Mariusz Błaszczyk, Grzegorz Bukowski, Łukasz Bystrosz, Michał Gierek, Maciej Kabziński, Marcin Keller, Robert Kozłowski, Mariusz Kulikowski, Grzegorz Kuliński, Krzysztof Miedziński, Rafał Olszewski, Piotr Perdas, Sebastian Przezorski, Mariusz Puchalski, Łukasz Zajdel, trener: Paweł Pietrala).
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Małgorzata Ciećko, Kamila Dyksa, Agnieszka Dziworska, Agnieszka Gralak, Małgorzata Jędrzejczyk, Dorota Kajszczarek, Joanna Paradowska, Magdalena Paradowska, Magdalena Racz, Agnieszka Szwaba, Karolina Zuzankiewicz, trener: Marek Krzaczyński).
- XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Jarosław Bociek, Adam Jerzykowski, Cezary Kabaciński, Maciej Kaczorowski, Wojciech Lewaciak, Łukasz Piąstka, Łukasz Rawicki, Marcin Skrzyński, Sebastian Szymański, Dorian Więzowski, Paweł Wojdera, trener: Jakub Urbanowicz).

4.15. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Seminare" w Łodzi

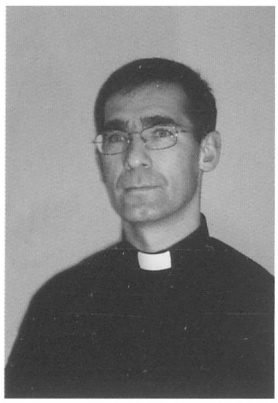

Adres: ul. Wodna 36, 90-046 Łódź.

Data powołania: 29 października 1999 r.

Prezesi:
1999 ks. Dariusz Kozłowski SDB

Uprawiane dyscypliny: siatkówka.

Zawody rozpoczynaja się modlitwą, później rywalizacja i czas na nagrody

4.16. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Wodna" w Łodzi

Adres: ul. Wodna 34, 90-046 Łódź.

Data powołania: 17 marca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1998 Grzegorz Grochowski
1998 Franciszek Konarzewski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w tenisie stołowym w dniach 12 maja i 09 czerwca 2001 r., w których wzięło udział 32 sportowców z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Łódź-Andrzejów, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Sępopol, SL SALOS Suwałki.

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu w dniu 21 grudnia 2002 r. Kategorie wiekowe: „A" – 1986-87, „B" – 1988-89. Liczba uczestników: 110 osób z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Czerwińsk, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Łódź-Św. Teresa, SL SALOS Sieradz, SL SALOS Warszawa-Ursynów.

- Święto Młodości pod hasłem „Miej odwagę być młodym" – impreza sportowo-rekreacyjna: 17.06.2000, 19 05 2001, 20.06.2002. Impreza otwarta dla wszystkich dzieci i młodzieży. Cel – organizacja czasu wolnego dla całych rodzin. Liczba uczestników – około 300 osób. Ogólnopolski

Turniej Piłki Siatkowej z okazji Święta Niepodległości: pierwszy turniej -10.11.2001 r., drugi – 11.11.2002 r. Impreza na stałe ujęta w kalendarzu zawodów sportowych Urzędu Miasta Łodzi. Liczba uczestników w pierwszym turnieju 80 osób, w drugim 100. Uczestnicy turniejów: SL SALOS Legionowo, SL SALOS Łódź-Wodna, SL SALOS Szczecin, „Start" Łódź, „TUR" Turek, UKS Aleksandrów, UKS „Dziewiątka" Łódź, UKS „Żuki" Łódź, MKS Bełchatów, MKS Lućmierz, MKS Tuszyn.

Organizacja obozów

- Każdego roku organizowane są zima i lato w mieście dla około 80 osób.
- 1994 - obóz sportowo-wychowawczy „Salezjańskie lato" w Nowym Targu–Kowańcu w okresie 25.06-08.07 dla 60 osób; obóz wypoczynkowy w Mścicach k. Koszalina w okresie 15-30 lipca dla 33 osób; obóz sportowo-wychowawczy „Salezjańskie lato" w Ostródzie–Kaczorach w okresie 20-30 sierpnia dla 18 osób.

  1997 - obóz turystyczno-krajoznawczy w Grotnikach w okresie 25.06-09.07 dla 100 osób.

  1998 - obóz sportowo-turystyczny w Lipinach w okresie 10-24.07 dla 60 osób; obóz sportowy w Suwałkach w okresie 11-23.08 dla 85 osób.

  1999 - obóz szkoleniowo-sportowy w Olsztynie w okresie 12-24.07 dla 60 osób; obóz pływacki w Lubaszu w okresie 10-13.08 dla 15 osób; obóz sportowo-szkoleniowy (siatkówka dziewcząt) w okresie 15-26.08 dla 20 osób.

  2001 - obóz sportowy w Skwierzynie w okresie 30.06-15.07 dla 25 osób; obóz sportowy w Kołobrzegu w okresie 02-22.08 dla 30 osób.

  2002 - obóz sportowy w Skwierzynie w okresie 19-30.07 dla 30 osób; obóz sportowy w Kołobrzegu w okresie 01-20.08 dla 30 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

II OIMS – Szczecin 1994 r.
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
III OIMS - Kraków 1995 r.
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A"
IV OIMS - Kraków 1996 r.
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Magdalena Łukasiewicz, Agnieszka Karczmarek, Karolina Rulak, Beata Lepik, Karolina Turkiewicz, Anna Cygoń, trener: Teresa Lauk).
V OIMS - Lubin 1997 r.
V miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A".
VIII OIMS – Łódź 2000 r.
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Anna Chodakowska, Katarzyna Ciesielska, Róża Dominiak, Ewa Gałecka, Elżbieta Janicka, Daria

Kowalska, Joanna Makuch, Katarzyna Marszałek, Marta Mielczarek, Katarzyna Nowak, Marta Stachurska, trener: Marek Maroszek),
IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A",
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".

- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Bień, Dorota Chruścicka, Kamila Dróżdż, Beata Gajda, Sylwia Jaworska, Martyna Klamra, Agata Marecka, Marta Pietrzak, trener: Bronisław Jaworski),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Róża Dominiak, Ewa Gałecka, Elżbieta Janicka, Katarzyna Junder, Katarzyna Marszałek, Katarzyna Nowak, Paulina Sobczuk, Justyna Świątek, Anna Zabłocka, trener: Tadeusz Gołaszewski).
- X OIMS - Kraków 2002 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Ewelina Borecka, Joanna Budkiewicz, Sandra Fengler, Paulina Grzelka, Nina Koźma, Joanna Latkowska, Magdalena Matuszewska, Marta Rostkowska, Kamila Rudecka, Agata Santy, Liliana Sobczak, Anna Szperlik, trener: Bronisław Jaworski),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
  VIII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- VI OIMS w Futsalu – Bydgoszcz 2002 r.
  V miejsce - kat. „B".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Anna Chodakowska, Róża Dominiak, Ewa Gałecka, Elżbieta Janicka, Katarzyna Jumder, Katarzyna Kloczyńska, Katarzyna Marszałek, Katarzyna Nowak, Paulina Sobczuk, Justyna Świątek, Anna Zabłocka, trener: Tadeusz Gołaszewski).
- XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Bień, Dorota Chruścicka, Sylwia Jaworska, Martyna Klamra, Magdalena Kowalczuk, Nina Koźma, Joanna Latkowska, Agata Marecka, Marta Pietrzak, Ewa Wilkowska, trener: Bronisław Jaworski).

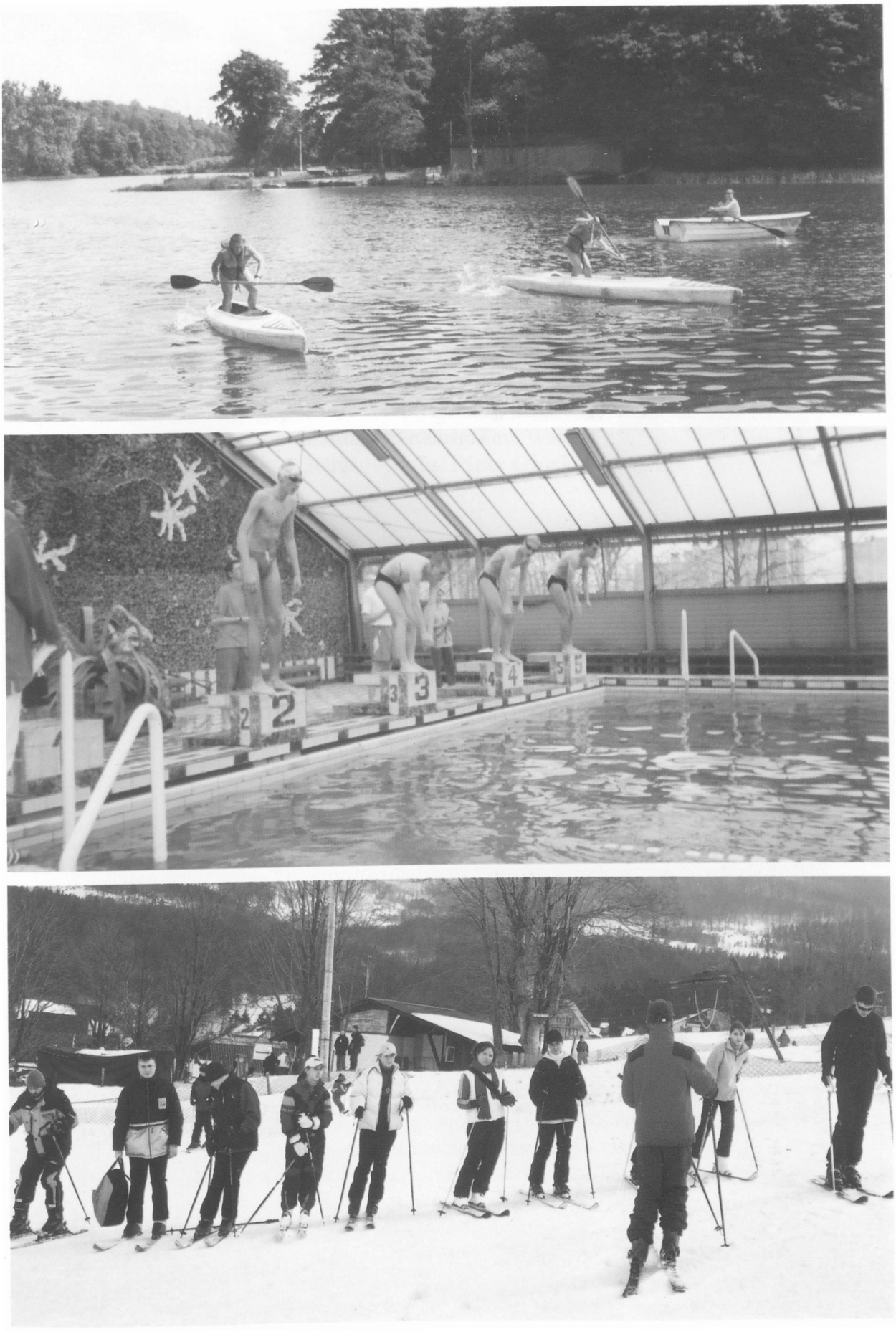

Bogata i ciekawa oferta w zakresie sportu sprzyja rozwojowi mińskiego SALOS-u

4.17. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Mińsku Mazowieckim

Adres: ul. Kościuszki 27, 05-300 Mińsk Mazowiecki.

Data powołania: 24 maja 1995 r.

Prezesi:
1995 Tomasz Płochocki

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka.

Organizacja imprez

- Turniej Gier i Zabaw dla dzieci ze szkół podstawowych o Puchar Prezesa SL SALOS w Mińsku Mazowieckim (1997 r.) dla 200 uczestników.
- Salezjańskie Święto Młodości (2000 i 2001 r.) dla 200 uczestników.
- Mistrzostwa Powiatu Mińskiego w pływaniu dla 50 uczestników.

Organizacja obozów

- Każdego roku w okresie zimowym organizowany był jeden obóz narciarski dla około 40 dzieci i młodzieży.
- Każdego roku w okresie letnim organizowany był jeden obóz sportowo-rekreacyjny dla około 90 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A",
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  XVI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".

4.18. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Olsztynie

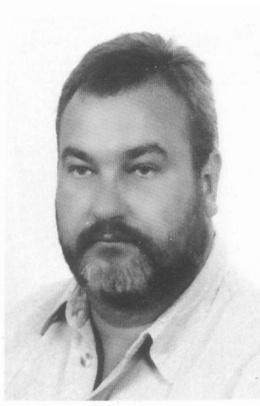

Adres: ul. Bałtycka 135, 11-041 Olsztyn.

Data powołania: 15 listopada 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1996 Jarosław Kulesza
1996 - 2000 Zbigniew Wanat
2000 ks. Piotr Głoskowski SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

- Cykliczne przyparafialne imprezy sportowo-rekreacyjne: Święto Młodości, rajdy rowerowe wycieczki turystyczno-krajoznawcze.

Organizacja obozów

- Każdego roku w okresie zimowym organizowany był jeden obóz sportowo-wychowawczy dla dzieci i młodzieży (np. Wysokie w Czechach, zimowe półkolonie itp.).
- Każdego roku w okresie letnim organizowany był jeden obóz sportowo-wychowawczy dla dzieci i młodzieży (np. Elbląg, Poronin, Spała, Czarna Góra, Krynica Morska, Bośnia-Hercegowina, Włochy, Niemcy - w ramach wymiany Polsko-Niemieckiej).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B".

Ostródzkie Stowarzyszenie jest kuźnią siatkarskich i tenisowych talentów

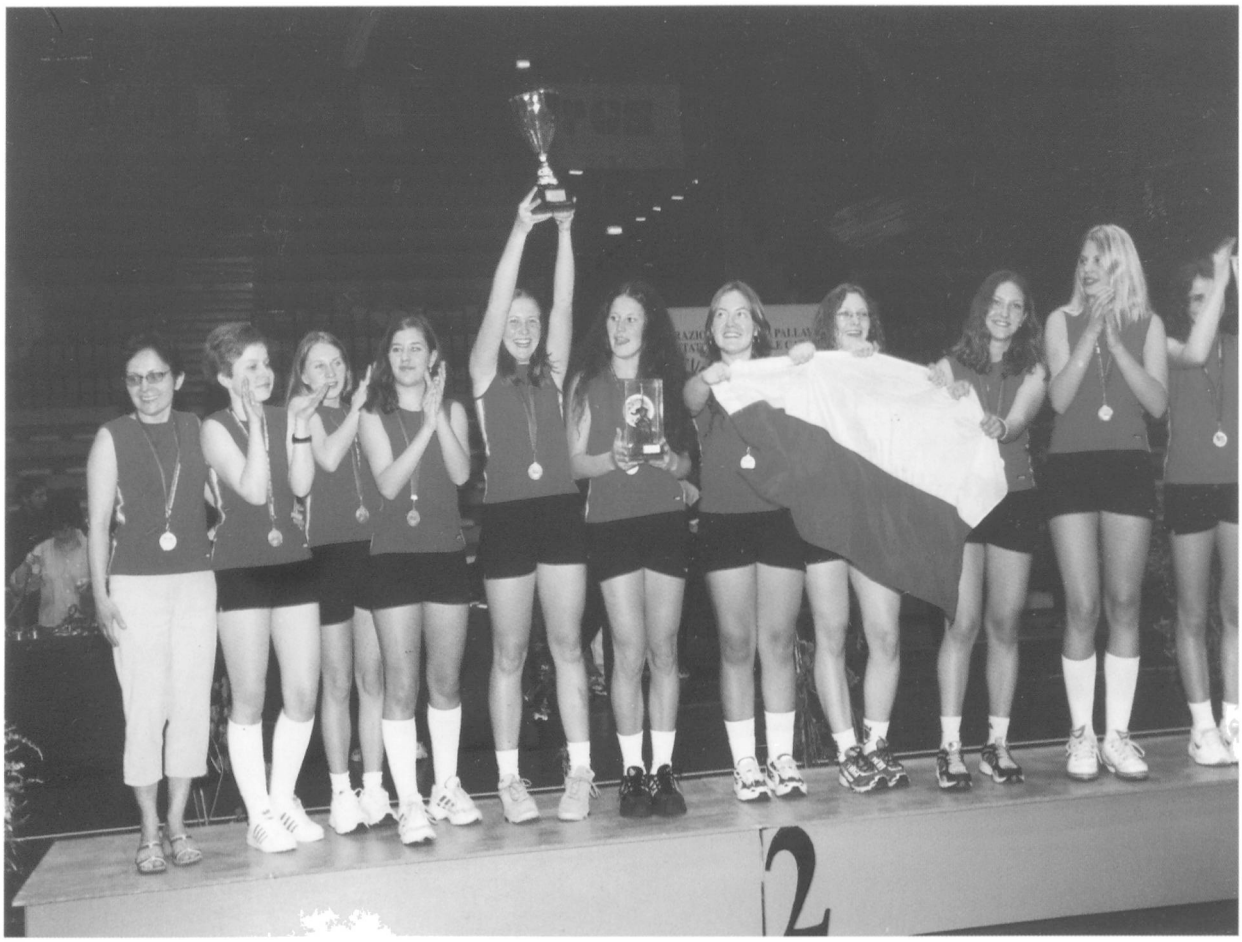

4.19. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Ostródzie

Adres: ul. Filtrowa 1, 14-100 Ostróda.

Data powołania: 15 listopada 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1996 Piotr Bonisławski
1996 - 1999 Marek Prusinowski
2000 Czesław Najmowicz

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 03-04 czerwca 1995 roku w koszykówce, piłce nożnej, siatkówce i tenisie stołowym dla 350 osób.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w dniu 15 czerwca 2002 r. w koszykówce i siatkówce dla 170 osób.

Organizacja obozów

- Każdego roku w okresie zimowym organizowany był jeden obóz dla około 50 dzieci i młodzieży.
- Każdego roku w okresie letnim organizowane były trzy obozy sportowo-wychowawcze i sportowe dla około 170 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Romanowicz, trener: Henryk Hoch),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Agnieszka Romanowicz, Anna Kłosowska, trener: Henryk Hoch),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Grzegorz Brzozowski, trener: Henryk Hoch),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Grzegorz Brzozowski, Daniel Baran, trener: Henryk Hoch),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Anna Kłosowska, trener: Henryk Hoch),
  II miejsce - piłka nożna kat. „A" (Ireneusz Biga, Marek Dąbrowski, Michał Dias, Bartosz Drzazga, Jarosław Golak, Bartek Kasprzysiak, Piotr Kazimierczyk, Jacek Nosewicz, Jarosław Pukasz, Sylwester Sobiwski, Grzegorz Ślusarczyk, Radosław Walas, Marcin Wiśniewski, Jerzy Wyźlic, Krzysztof Wyźlic, Dariusz Żebrowski, trener: Sławomir Mikulski),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Daniel Baran, trener: Henryk Hoch).
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  III miejsce - piłka nożna kat. „A" (Przemysław Cackowski, Paweł Dias, Arkadiusz Dylert, Mariusz Fras, Marcin Gołębiewski, Dariusz Gwara, Tomasz Klepadło, Michał Kowalski, Piotr Łaszczyński, Paweł Osiak, Radosław Pisarski, Paweł Rećko, Michał Staśkiewicz, Daniel Waszkiewicz, Paweł Wychudzi, trener: Mirosław Bujnowski).
- V OIMS - Lubin 1997 r.
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Barbara Pszczelak),
  III miejsce - piłka nożna kat. „A",
  III miejsce - piłka nożna kat. „B".
- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Bartosz Burak, Patryk Czarnowski, Łukasz Filiczkowski, Marcin Krześniak, Michał Michalak, Krzysztof Pośpiech, Łukasz Skrzypczyński, Piotr Wasilewicz, Marcin Wiktorowicz, trener: Tomasz Brzeski),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Kamil Gołębiewski, Rafał Gu-

bernat, Piotr Konopka, Damian Krawczyń, Adam Łukasik, Rafał Napiórkowski, Paweł Roszczyński, Piotr Wojciechowski, trener: Marek Dudka).
IX OIMS - Ełk 2001 r.
I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Aleksandra Bonisławska, Monika Bujnowska, Magda Kant, Aleksandra Kulka, Izabela Langowska, Agnieszka Mazik, Magdalena Paw, Anna Podsiad, Joanna Rezmerowska, Katarzyna Wronkowska, trener: Anna Bujnowska),
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Patryk Czarnowski, Marek Dzirko, Kamil Gołębiewski, Rafał Gubernat, Adam Łukasik, Wojciech Szewczyk, Paweł Tański, Marcin Wiktorowicz, trener: Tomasz Brzeski),
III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Łukasz Filiczkowski, Bartłomiej Derbich, Kamil Gorczyca, Marcin Krześniak, Adam Łabuś, Michał Michalak, Piotr Orzechowski, Krzysztof Pośpiech, Sebastian Rutkowski, Łukasz Skrzypczyński, Michał Szymański, Piotr Wasilewicz, trener: Marek Dudka).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

III EIMS – Genua (Włochy) 1992 r.
I miejsce - piłka nożna kat. „A".
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Patryk Czarnowski, Łukasz Filiczkowski, Marcin Krześniak, Jakub Michalak, Michał Michalak, Krzysztof Pośpiech, Łukasz Skrzypczyński, Wojciech Szewczyk, Piotr Wasilewicz, Marcin Wiktorowicz, trener: Marek Dudka),
IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Adam Gołębiewski, Rafał Gubernat, Piotr Konopka, Damian Krawczyk, Adam Łukasik, Rafał Napiórkowski, Paweł Roszyński, Rafał Siergiej, Piotr Wojciechowski, trener: Tomasz Brzeski),
VII miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Magdalena Bonisławska, Monika Bujnowska, Magdalena Kant, Aleksandra Kulka, Izabela Langowska, Agnieszka Mazik, Anna Podsiad, Joanna Rezmerowska, Katarzyna Wronkowska, trener: Anna Bujnowska).
XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.
I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Patryk Czarnowski, Łukasz Filiczkowski, Kamil Gołębiewski, Adam Łukasik, Michał Michalak, Łukasz Skrzypczyński, Wojciech Szewczyk, Paweł Tański, Marcin Wiktorowicz, trener: Tomasz Brzeski),
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Aleksandra Bonisławska, Monika Bujnowska, Magda Kant, Aleksandra Kulka, Izabela Langowska, Agnieszka Mazik, Anna Nagadowska, Anna Podsiad, Joanna Rezmerowska, Katarzyna Wronkowska, trener: Anna Bujnowska).

4.20. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Ostródzie-Wałdowie

Adres: Wałdowo 5, 14-100 Ostróda.

Data powołania: 24 grudnia 1996 r.

Prezesi:
1996 - 1998 Alina Stanowicka
1998 Bogusław Połuszejko

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja obozów

Obóz sportowo-rekreacyjny w Sottomarino (Włochy) w okresie 23.06-10.07.1997 roku dla 47 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Wiśle w okresie 01-15.08.1998 roku dla 40 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowy (piłka nożna, koszykówka) w Wiśle w okresie 04-18.08.1999 roku dla 50 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Ostródzie w okresie 14-28.07.2000 roku dla 42 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowy (piłka nożna, koszykówka) w Mikoszewie w okresie 29.07-12.08.2000 roku dla 42 dzieci i młodzieży.

Prawidłowo prowadzony proces szkolenia sportowego
pozwolił na osiągnięcie wielu sukcesów

4.21. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Płocku

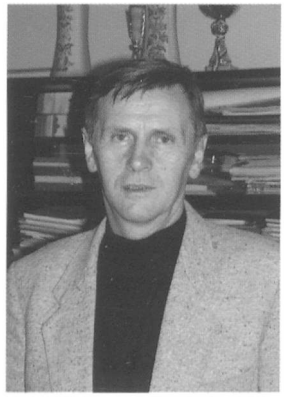

Adres: al. Jachowicza 4, 09-402 Płock.

Data powołania: 23 marca 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1995 Wacław Kossakowski
1995 Bernard Szymański

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

Obóz sportowo-wychowawczy w Ostródzie w okresie 08-22 sierpnia 1994 roku dla 100 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Oklinach w okresie 01-13 lipca 1997 roku dla 50 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowo-wychowawczy w Starym Folwarku w okresie 01-13 lipca 1997 roku dla 45 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowy w Augustowie w okresie 28.07-11.08.1997 roku dla 48 dzieci i młodzieży.
Obóz sportowy w Elblągu w okresie 01-14 lipca 1998 roku dla 35 dzieci i młodzieży.

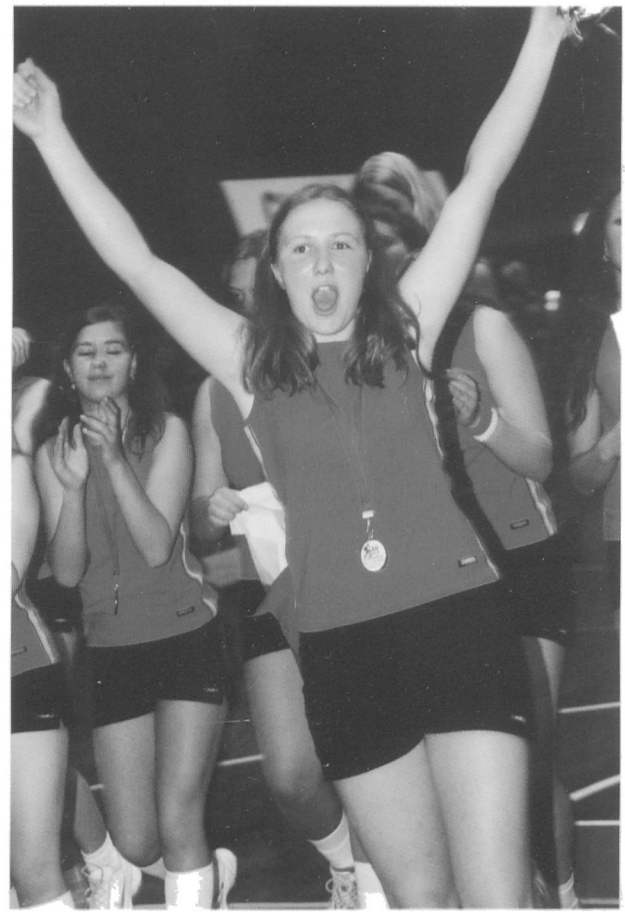

- Obóz sportowo-wychowawczy w Lesku w okresie 06-20 lipca 1999 roku dla 120 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A".
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Agata Czernik, Katarzyna Florczak, Joanna Fudała, Dominika Kaczyńska, Małgorzata Karwowska, Aleksandra Krysztofik, Anna Potrzuska, trener: Grażyna Krzeszewska),
  Tenis stołowy dziewcząt kat. „B".
- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Bogumiła Stawicka, trener: Wojciech Rygalski),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Anna Ferster, trener: Wojciech Rygalski),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Bogumiła Stawicka, Anna Cieślak, trener: Wojciech Rygalski),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Anna Ferster, Zofia Gołębiowska, trener: Wojciech Rygalski),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Anna Cieślak, trener: Wojciech Rygalski),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Zofia Gołębiowska, trener: Wojciech Rygalski),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Monika Wysocka, trener: Wojciech Rygalski),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Piotr Janczarek, Marcin Kowalewski, Łukasz Niedbała, Tomasz Nowak, Łukasz Owczarski, Olaf Szymański, Patryk Szymański, Hubert Wagner, Tomasz Woźnicki, Adam Żurek, trener: Bernard Szymański),
  III miejsce - piłka nożna kat. „B" (Rafał Antczak, Piotr Brześciński, Marcin Ciesielski, Sebastian Czerw, Artur Gawryszewski, Michał Górecki, Mariusz Latarski, Łukasz Linowski, Paweł Modrzejewski, Marcin Molak, Przemysław Pielach, Daniel Piotrowski, Przemysław Ptaszyński, Marcin Rżysko, Piotr Telszewski, Marcin Ziółkowski, trener: Lech Molak).
- V OIMS - Lubin 1997 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Bogumiła Stawicka, trener: Wojciech Rygalski),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Bogumiła Stawicka, Monika Wysocka, trener: Wojciech Rygalski),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Dariusz Jarzębowski, Dariusz Koc, Michał Pawłow, Tomasz Smardzewski, Radosław Stawicki, Cezary Wiśniewski, trener: Bernard Szymański),

III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Monika Wysocka, trener: Wojciech Rygalski).

- VI OIMS - Kielce 1998 r.
  III miejsce - piłka nożna kat. „B" (Łukasz Adamczyk, Marcin Antonowicz, Krzysztof Bloch, Łukasz Frycz, Piotr Januszewski, Ireneusz Kanigowski, Łukasz Korzuszek, Tomasz Kusy, Marek Misiorek, Michał Nowakowski, Grzegorz Różycki, Piotr Rumiński, Mariusz Szczęsny, Tomasz Żórawski, trener: Janusz Krajęta),
  IV-VI miejsce - piłka nożna kat. „A",
  IV-VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".
- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  III miejsce - piłka nożna kat. „A" (Rafał Antczak, Piotr Brześciński, Marcin Ciesielski, Sebastian Czerw, Artur Gawryszewski, Michał Górecki, Mariusz Latarski, Łukasz Linowski, Paweł Modrzejewski, Marcin Molak, Przemysław Pielach, Daniel Piotrowski, Przemysław Ptaszyński, Marcin Rżysko, Piotr Telszewski, Marcin Ziółkowski, trener: Lech Molak),
  V-VI miejsce - piłka nożna kat. „B".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II EIMS – Barcelona (Hiszpania) 1991 r.
  Piłka nożna kat. „A" (kierownik: ks. Krzysztof Toczyski SDB, opiekun: ks. Stanisław Stachal SDB).
- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Bogumiła Stawicka, trener: Wojciech Rygalski),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Aneta Ferster, trener: Wojciech Rygalski),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Bogumiła Stawicka, Anna Cieślak, trener: Wojciech Rygalski),
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Paweł Grzyb, Marcin Kowalewski, Łukasz Owczarski, Piotr Pyśk, Mariusz Ruszczak, Marcin Sułkowski, Olaf Szymański, trener: Bernard Szymański),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Anna Cieślak, trener: Wojciech Rygalski),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Aneta Ferster, Zofia Gołębiowska, trener: Wojciech Rygalski),
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Zofia Gołębiowska, trener: Wojciech Rygalski),
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Monika Wysocka, Stase Mickievic - Litwa, trener: Wojciech Rygalski),
  V-VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Monika Wysocka, trener: Wojciech Rygalski).

4.22. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Poddębicach

Adres: ul. Łęczycka 5, 99-200 Poddębice.

Data powołania: 22 lipca 1996 r.

Prezesi:
1996 - 1997 ks. Andrzej Borysiak SDB
1997 ks. Jacek Wilczyński SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna.

4.23. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Rogiedlach

Adres: Rogiedle 42, 11-135 Lubomino.

Data powołania: 24 grudnia 1996 r.

Prezesi:
1996 - 1999 Andrzej Mazur
1999 - 2000 Sławomir Winiarz
2000 Barbara Krzesińska

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Lokalne zawody w tenisie stołowym.

Organizacja obozów

Każdego roku w okresie letnim organizowany był obóz sportowo-wychowawczy dla około 45 dzieci i młodzieży.

Młodzi różanostoccy sportowcy zdobywali szczyty górskie oraz szczyty we współzawodnictwie sportowym, jak np. Marzena Sujeta

4.24. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Różanymstoku

Adres: Różanystok 16, 16-200 Dąbrowa Białostocka.

Data powołania: 03 listopada 1994 r.

Prezesi:
1994 - 2001 Wacław Ćwilich
2001 Andrzej Szestowicki

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy, zajęcia sportowo-rekreacyjne.

Organizacja imprez

Turniej piłki nożnej organizowany w latach 1996-1999.
Turniej „Dzikich Drużyn" w piłce nożnej organizowany w latach 1996-1999.
Turniej tenisa stołowego organizowany w latach 1996-1999 w Zespole Szkół w Różanymstoku. Uczestnikami byli uczniowie szkół podstawowych gminy Dąbrowa Białostocka. Udział brało około 30 uczniów.
Powiatowy turniej tenisa stołowego o Puchar Kustosza SONMP w Różanymstoku organizowany od 2000 roku dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Każdego roku uczestniczyło w nim około 100 osób.
„Różanostocka Liga" – Powiatowy halowy turniej piłki nożnej rozgrywany w trzech kategoriach wiekowych: dzieci, młodzież i dorośli. Spotkania odbywały się przez 4 miesiące i uczestniczyło w nich około 20 drużyn. Turniej odbywa się od 2001 roku.
„Różana Liga" – edycja letnia dla tych samych zespołów, które uczestniczą w tur-

nieju halowym. Spotkania odbywały się przez całe wakacje. Każdego roku uczestniczyło w nim około 200 osób.
- Familiada Różanostocka odbywa się od 2001 roku. W konkurencjach sportowo-rekreacyjnych uczestniczyły dzieci i rodzice z Suchodoliny, Reszkowiec, Nierośna, Harasimowicz i Różanegostoku. Uczestniczyło w niej około 250 osób z gminy.
- Turniej warcabowy – Różanystok 2001.

Organizacja obozów

- Salezjańskie Lato 1996-2001 – organizowane w Różanymstoku podczas wakacji. Przedsięwzięcie miało charakter sportowo-rekreacyjny oraz wychowawczy. Uczestniczyło w nim każdego roku około 40 dzieci i młodzieży.
- Salezjańska zima 1996-2002 – organizowana na obiektach Zespołu Szkół w Różanymstoku. Przedsięwzięcie miało charakter sportowo-rekreacyjny i wychowawczy. Oprócz zajęć ruchowych prowadzone były zajęcia komputerowe oraz realizowany był program profilaktyczny w zakresie patologii społecznych.
- Obóz sportowo-rekreacyjny i wychowawczo-profilaktyczny w Zakopanem w latach 1997-1998 organizowany podczas wakacji. Uczestniczyło w nim około 40 dzieci i młodzieży.
- Rajd rowerowy po ziemi suwalsko-augustowskiej organizowany był w latach 1997-1998. Trzydniowy rajd przez Mikaszówkę i noclegami w Studzienicznej.
- Rajd rowerowy – Stańczyki 1999.
- „Festyn Młodości" – Różanystok 2001.
- Obóz sportowo-rekreacyjny w Sołecznikach na Litwie w 2001 roku, w którym uczestniczyło 40 dzieci i młodzieży. Zajęcia sportowe z grupą polonijną odbywały się w polskiej szkole. Program sportowy uzupełniał program kulturalny, w tym: poznawanie kultury i tradycji, odnajdywanie śladów polskości. Pielgrzymka do Ostrej Bramy.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Marzena Sujeta, trener: ks. Stanisław Pietkiewicz SDB).
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Monika Sadowska, Anna Gawrylik, trener: ks. Leszek Śpiewak SDB),
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
  VII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

XI ŚIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Marzena Sujeta, trener: ks. Leszek Śpiewak SDB).
XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Monika Sadowska, Sylwia Głogowska – SL SALOS Nowa Ruda, trener: ks. Leszek Śpiewak SDB),
V-VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Monika Sadowska, trener: ks. Leszek Śpiewak SDB).

Dodatkowe informacje

Różanystok to kresy wschodnie. Środowisko rolnicze, robotniczo-chłopskie. Ponad 50% bezrobocie, wysoki stopień patologii społecznej. Czym i dla kogo jest SALOS? Młodzież szkolna po zakończeniu zajęć, w oczekiwaniu na autobus korzysta z sal oratorium (tenis stołowy, bilard, gry zręcznościowe). Oratorium jest otwarte również w godzinach wieczornych i oblegane jest przez młodzież (jedyne miejsce rozrywki).
Przez cały rok 2 x w tygodniu są prowadzone następujące zajęcia sportowe: koszykówka, piłka nożna, siatkówka. Uczestniczy w nich młodzież ze szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich. Odbywają się też systematycznie zajęcia na siłowni dla młodzieży niezrzeszonej.
Organizowane są też imprezy o charakterze lokalnym i powiatowym, a także wyjazdy na basen (40 km). Dla młodzieży organizowane są ogniska, a także spotkania Wielkanocne i Bożonarodzeniowe z opłatkiem i Mikołajem.
Dzięki pracy społecznej młodzieży zostało wybudowane boisko do piłki nożnej wielkości 90 x 60 m (pracowało 30 osób po 3 godz. dziennie przez 2 tygodnie).

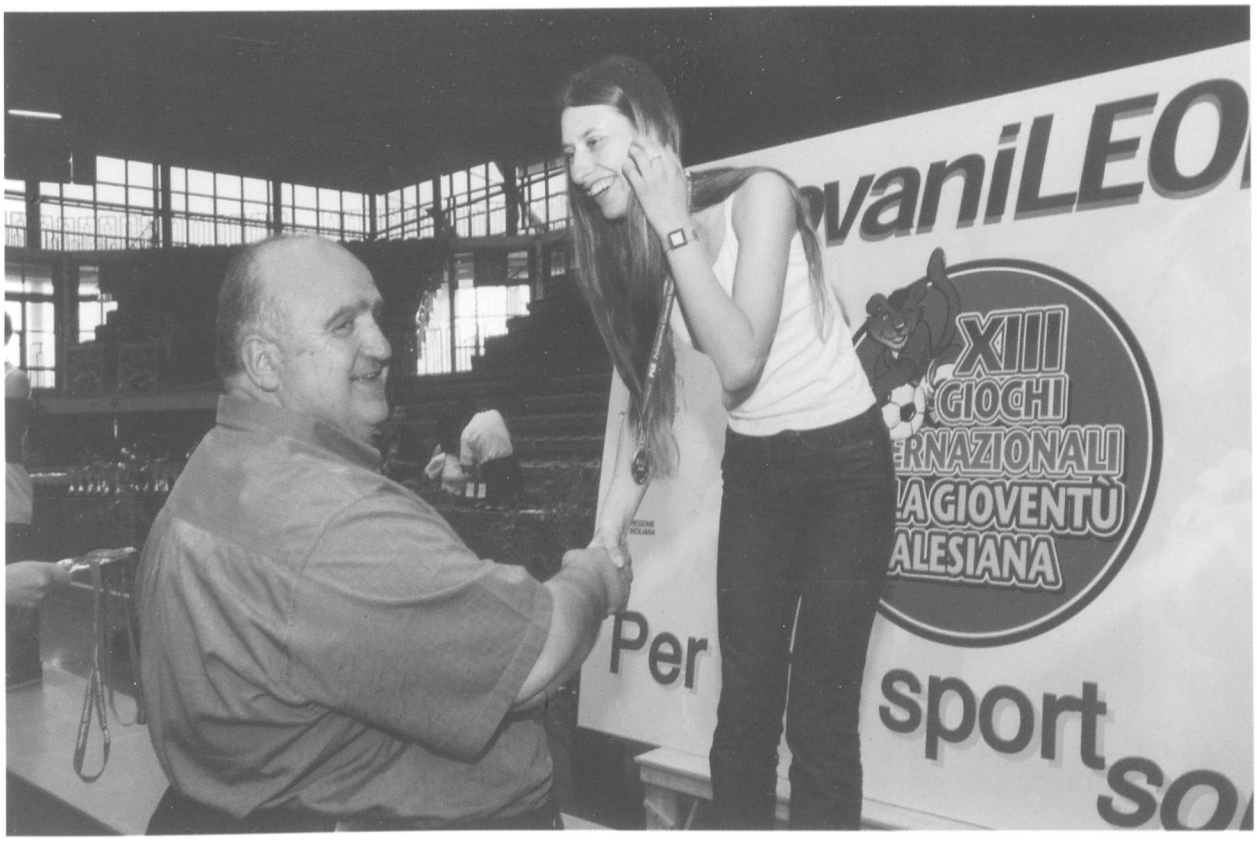

Tenis stołowy ma piekną kartę w rozwoju Stowarzyszenia. Wszystko to za sprawą trenera Romualda Szerszunowicza oraz utalentowanych zawodników i zawodniczek, w tym dwóch uroczych córek Sandry i Mirelli

4.25. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Sępopolu

Adres: ul. Kościelna 3, 11-210 Sępopol.

Data powołania: 21 marca 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1995 ks. Zygmunt Wolanin SDB
1995 - 1996 Cezary Oleczek
1996 - 1997 ks. Andrzej Sulej SDB
1997 - 1999 ks. Cezary Ruzik SDB
1999 - 2000 ks. Paweł Libor SDB
2000 - 2001 ks. Wiesław Felka SDB
2001 Romuald Szerszunowicz

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja obozów

Każdego roku w okresie zimowym organizowany był jeden obóz wypoczynkowy dla około 40 dzieci i młodzieży oraz w okresie letnim także jeden obóz rekreacyjno-wypoczynkowy dla około 60 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz).
- V OIMS – Lubin 1997 r.
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Cezariusz Obarzanek, Tomasz Dziubiński, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Łukasz Rentkowski, Łukasz Fidura, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, Marta Jaworska - SL SALOS Wrocław, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Łukasz Rentkowski, trener: Romuald Szerszunowicz),
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  VII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  VII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B".
- VI OIMS - Kielce 1998 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Kinga Szajda, trener: Romuald Szerszunowicz),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Kinga Szajda, Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Tomasz Dziubiński, Konrad Sulich, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz),
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  VI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  VII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",

VII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

- VII OIMS - Poznań 1999 r.

I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Kinga Szajda, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Ilona Kalisz, Ewelina Trojanowska, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Kinga Szajda, Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz).

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.

I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Ralf Lichacz, Sebastian Wiewiór, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz).
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Ralf Lichacz, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Kinga Szajda, Małgorzata Skwarek, trener: Romuald Szerszunowicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Kinga Szajda, trener: Romuald Szerszunowicz),
V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
VII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A".

- IX OIMS – Ełk 2001 r.

I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Sandra Szerszunowicz, Kinga Szajda, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, Ilona Kalisz, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Ralf Lichacz, Sebastian Wiewiór, trener: Romuald Szerszunowicz),
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
VII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",

IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
X miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

- X OIMS – Kraków 2002 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Sandra Szerszunowicz, Justyna Jaszczuk, trener: Romuald Szerszunowicz),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, Daria Sikorska, trener: Romuald Szerszunowicz),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  V-VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Czesława Stelmach, trener: Romuald Szerszunowicz).
- IX EIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Magdalena Danielak–SL SALOS Przemyśl, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz).
- XI EIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Kinga Szajda, trener: Romuald Szerszunowicz),
  II miejsce – tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
  IV-V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Ewelina Trojanowska, trener: Romuald Szerszunowicz).
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  I miejsce – tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Kinga Szajda, trener: Romuald Szerszunowicz),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),

I miejsce - tenis stołowy (mikst) kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, Ralf Lichacz, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Ralf Lichacz, Sebastian Wiewiór, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy (mikst) kat. „A" (Kinga Szajda, Bartosz Pluta-SL SALOS Szczecin, trener: Romuald Szerszunowicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Kinga Szajda, Magdalena Wojtkiewicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
V-VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Magdalena Wojtkiewicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
XIII-XVI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Ralf Lichacz, trener: Romuald Szerszunowicz),
XVII-XX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Sebastian Wiewiór, trener: Romuald Szerszunowicz).

- XIII ŚIMS – Catania (Sycylia) 2002 r.

I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Sandra Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Sandra Szerszunowicz, Magdalena Wojtkiewicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Mirella Szerszunowicz, Ilona Kalisz, trener: Romuald Szerszunowicz),
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Magdalena Wojtkiewicz, trener: Romuald Szerszunowicz),
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Ilona Kalisz, trener: Romuald Szerszunowicz).

4.26. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Sieradzu

Adres: ul. Krakowskie Przedmieście 123 A, 98-200 Sieradz.

Data powołania: 22 lipca 1997 r.

Prezesi:
1997 - 1999 Ryszard Perka
1999 - 2002 Leszek Zawieja
2002 Ilona Lewandowska

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- II OIMS w Futsalu – Sieradz, 30.01-01.02.1998 r. dla 220 osób.

Organizacja Ogólnopolskich Rozgrywek Salezjańskich Animatorów Sportowych

- I ORSAS – Sieradz, 23-25 października 1998 r. dla 105 osób.

Organizacja imprez

- Rajdy rowerowe dla dzieci i młodzieży z Sieradza w latach 1997-1999.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w halowej piłce nożnej w styczniu 2000 roku dla 150 osób.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w dniu 10 czerwca 2001 roku w koszykówce i piłce nożnej, w których wzięło udział 240 sportowców.
- Turniej w halowej piłce nożnej poświęcony pamięci trenera i opiekuna młodzieży Ryszarda Golana – impreza stała (styczeń), liczba uczestników - 120 osób.

Organizacja obozów

- Każdego roku w okresie letnim organizowane są trzy obozy sportowo-rekreacyjne dla około 160 osób.
- Kolonie sportowo-rekreacyjne dla dzieci powodzian w 1997 roku.

Półkolonie dla dzieci i młodzieży z Sieradza w latach 1997-1999.
Sportowe wakacje w osiedlu dla dzieci i młodzieży z Sieradza w latach 1997-1999.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

IX OIMS – Ełk 2001 r.
VI miejsce - piłka nożna kat. „B"

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

II OIMS w Futsalu - Sieradz 1998 r.
IV miejsce - kat. „A",
IV miejsce - kat. „B",
IV miejsce - kat. „C"
III OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
IV miejsce – kat. „C"
IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
V miejsce - kat. „C"
V OIMS w Futsalu – Lubin 2001 r.
I miejsce - kat. „C",
IV miejsce - kat. „B"

4.27. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Smolnikach

Adres: Smolniki 31, 16-408 Wiżajny

Data powołania: 21 grudnia 1995 r.

Prezesi:
1995 Stanisław Pachucki

Uprawiane dyscypliny: narciarstwo biegowe, piłka nożna, tenis stołowy.

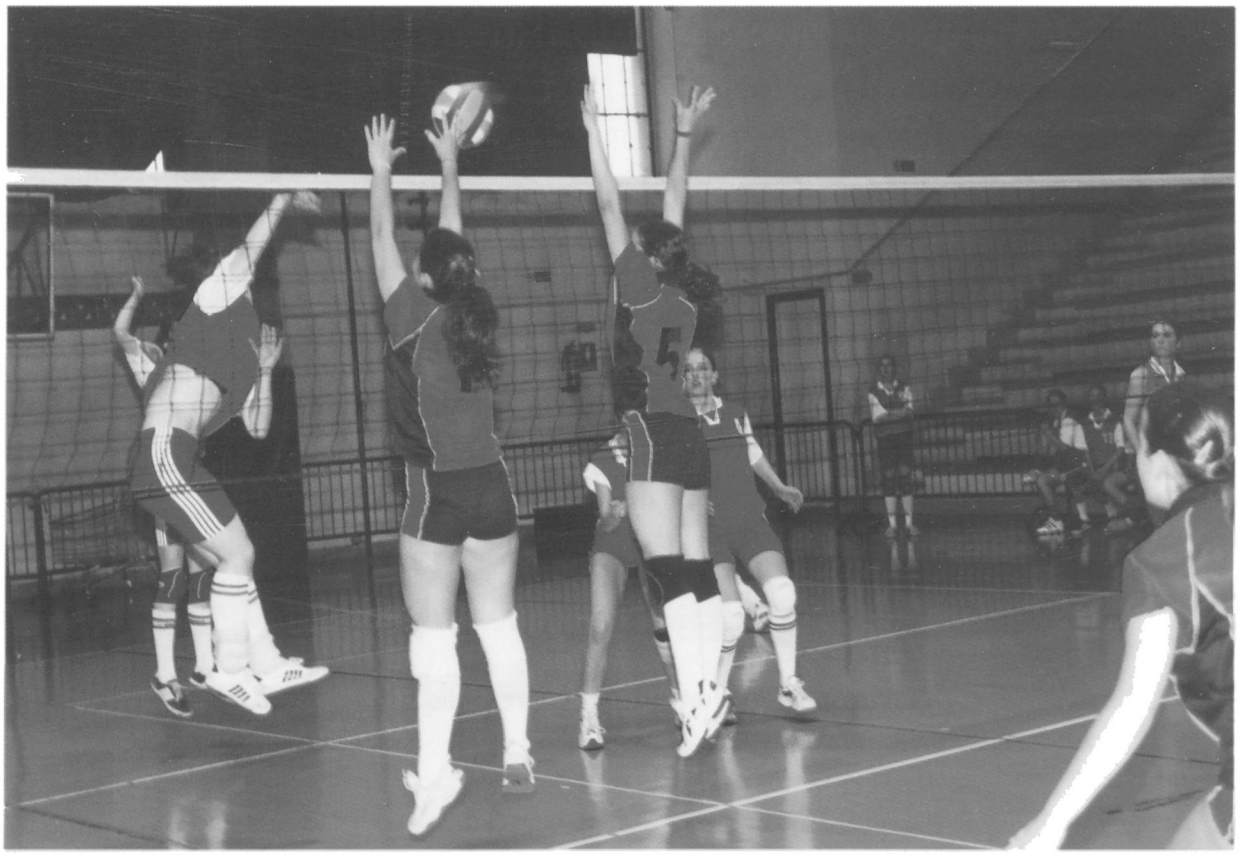

W Sokołowie Podlaskim młodzież nie tylko dobrze gra,
ale także wspina sie na sztucznej ściance

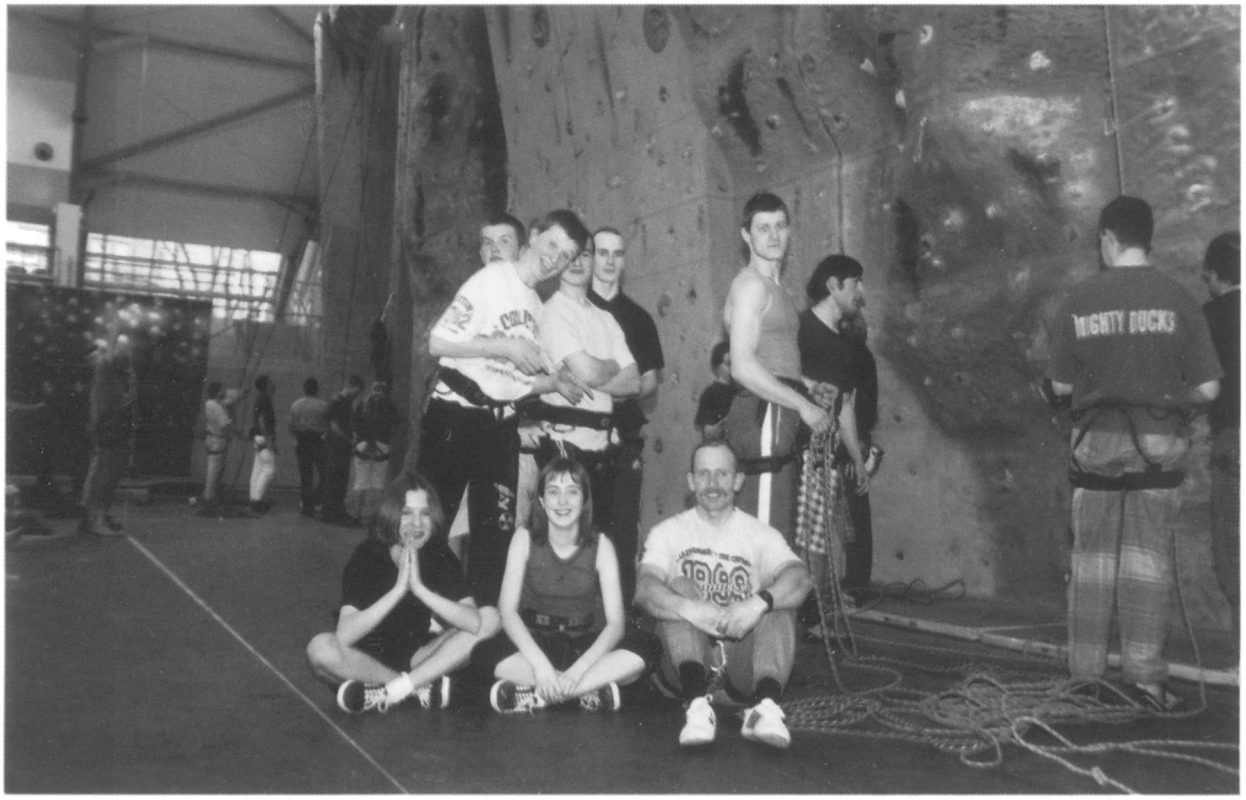

4.28. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Sokołowie Podlaskim

Adres: ul. Sadowa 2, 08-300 Sokołów Podlaski.

Data powołania: 25 października 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 ks. Robert Kopczyński SDB
1995 - 1995 Jan Cichowski
1995 - 1998 ks. Adam Malak SDB
1998 - 2002 Piotr Kosieradzki
2002 Anna Floryszczyk

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

- 1995 – obóz sportowo-wypoczynkowy w Ludźmierzu k. Nowego Targu w okresie 26.06-09.07 dla 50 osób.
- 1996 – obóz sportowo-wychowawczy w Kościelisku k. Zakopanego w okresie 10.07-25.07 dla 60 osób; rajd pieszy po Bieszczadach w okresie 23.06-04.07 dla 20 osób.
- 1997 – obóz sportowo-rekreacyjny w Ostródzie – Kaczory w okresie 10.07-24.07 dla 40 osób; obóz sportowy, wędrowny w okresie 20.07-02.08 dla 30 osób.
- 1998 – kolonie letnie w Rumi w okresie 29.06-14.07 dla 90 osób; zima – obóz sportowo-rekreacyjny w Wąwolnicy dla 80 osób.
- 1999 – kolonie letnie w Rudce Starościańskiej w okresie 16.08-28.08.
- 2000 – rajd rowerowy ścianą zachodnią Polski w okresie 25.06-09.07 dla 50 osób; obóz wędrowny w Beskidach w okresie 16-30.07 dla 50 osób; obóz sportowy w Rudce Starościańskiej w okresie 04-11.06.
- 2002 – obóz sportowy w Szczawnicy w okresie 29.07-09.08 dla 30 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS - Szczecin 1994 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Biernacka Małgorzata),

I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Małgorzata Biernacka, Agnieszka Krasnodębska),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Krasnodębska),
III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Marek Terkowski).

Dodatkowe informacje

- Drużyna siatkarzy uczestniczyła w Sportowym Święcie Młodzieży Salezjańskiej w Suwałkach w 2000 roku i zajęła II miejsce. Skład zespołu: Łukasz Figaj, Paweł Górski, Tomasz Krysiak, Paweł Krysiak, Grzgorz Pogacewicz, Krzysztof Strus, Krzysztof Uściński, Kamil Zuchowski, opiekun: Radosław Kosieradzki
  W stowarzyszeniu wspaniale funkcjonuje siłownia, której głównym celem jest popularyzacja aktywnych form spędzania czasu wolnego oraz dbanie o prawidłowy rozwój fizyczny młodzieży. W zajęciach rekreacyjno-sportowych na siłowni bierze udział młodzież szkolna a także osoby dorosłe. Systematycznie ćwiczy ok. 40 osób i grupy zorganizowane, np. uczniowie w ramach lekcji. Dyżury w siłowni pełni wykwalifikowany instruktor.
- Wielką popularnością cieszy się wspinaczka na sztucznej ścianie.
- W strukturach stowarzyszenia istnieje sekcja tenisa stołowego. Na zajęcia uczęszczają dzieci i młodzież w wieku 9-18 lat. Dzięki zebranym środkom finansowym i zaangażowaniu wiceprezesa stowarzyszenia oraz trenera członkowie sekcji mogą brać udział w różnego rodzaju zawodach, podnosić swoje umiejętności podczas treningów i szkoleń wyjazdowych. Pozwala im to odnosić sukcesy na różnych imprezach sportowych.

4.29. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Starych Jabłonkach

Adres: ul. Kościelna 2, 14-133 Stare Jabłonki.

Data powołania: 27 stycznia 1998 r.

Prezesi:
1998 Elżbieta Okrucińska

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Każdego roku organizowany był festyn rodzinny, w programie którego znajdowały się konkurencje sportowe dla rodzin, występy dzieci, pieczenie kiełbasek itp.

Organizacja obozów

Każdego roku w okresie letnim organizowany był jeden obóz sportowo-wychowawczy lub integracyjny dla około 40 dzieci i młodzieży.

Wszystkie piękne sukcesy młodzieży z Suwałk są związane
z prezesem Andrzejem Turowskim

4.30. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Suwałkach

Adres: ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 3, 16-400 Suwałki.

Data powołania: 12 stycznia 1993 r.

Prezesi:
1993 Andrzej Turowski

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Salezjański Festyn Sportowy z okazji Dnia Dziecka w okresie 04-05 czerwca 1993 r. dla około 250 dzieci (w tym osoby niepełnosprawne). W programie: biegi przełajowe, turniej koszykówki, tenisa stołowego oraz konkurencje dla osób niepełnosprawnych.
- Liga Mistrzów Miasta Suwałk w piłce nożnej chłopców w dniu 17 czerwca 1995 r. W imprezie wzięło udział 22 zespoły (350 zawodników).
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej, które odbyły się w okresie 02-04 czerwca 2000 r. Rozgrywki były prowadzone w czterech dyscyplinach (koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy) i w dwóch kategoriach wiekowych (dziewczęta i chłopcy). Wzięło w nich udział 600 młodych sportowców salezjańskich.
- I Międzynarodowy Turniej piłki koszykowej dziewcząt i chłopców SALOS w Suwałkach, który odbył się w okresie 21-23 września 2002 r. Wzięły w nim udział 4 zespoły z Polski, a także drużyny z Litwy (Wilno, Sołeczniki). Ideą przewodnią turnieju było nawiązanie kontaktów sportowych z drużynami ze Wschodu. Zapoczątkowane kontakty przerodziły się w wymianę przygraniczną młodzieży obu krajów.

Organizacja obozów

- 1994 – obóz sportowo-wychowawczy w Wiśle-Kopydło dla 35 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy w Oklinach k. Wiżajn dla 70 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy w Becejłach dla 40 dzieci i młodzieży.
- 1995 - obóz sportowo-wychowawczy w Wiśniowej Górze k. Łodzi dla 60 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy w Oklinach dla 80 dzieci i mło-

SPORT - TAK
ALKOHOL - NIE
SKB
PKO BP Blisko Ciebie

dzieży; obóz sportowo-wychowawczy w Komarzynie k. Zblewa dla 60 dzieci i młodzieży.

- 1996 – obóz sportowo-wychowawczy w Horni Bojanowice (Słowacja) dla 46 dzieci i młodzieży.
- 1997 – obóz sportowo-wychowawczy w Rimini (Włochy) dla 40 dzieci i młodzieży.
- 1998 – obóz sportowo-wychowawczy w Marianówku k. Międzygórza dla 75 dzieci i młodzieży.
- 1999 – obóz sportowo-wychowawczy w Polanie (Bieszczady) dla 120 dzieci i młodzieży.
- 2000 – obóz sportowo-wychowawczy (zimowy) w Różanymstoku dla 15 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy (zimowy) w Ochotnicy Dolnej dla 10 dzieci; obóz sportowo-wychowawczy w Polanie (Bieszczady) dla 50 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy w Augustowie dla 14 dzieci i młodzieży; obóz sportowy w Gawrych Rudzie k. Suwałk dla 12 młodych.
- 2001 - zimowy obóz dochodzeniowy w Suwałkach dla 20 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-wychowawczy w Sołecznikach k. Wilna dla 80 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- I OIMS - Lubin 1993 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „A" (Jarosław Alboszta, Krzysztof Buziuk, Adam Dobko, Andrzej Ejdulis, Wiesław Ejdulis, Mariusz Moćkun, Adam Pawełek, Andrzej Ruszewski, Artur Sienkiewicz, Robert Sowulewski, Dariusz Ułanowicz, Józef Żybura, trener: Andrzej Bosiacki),
  III miejsce - piłka nożna kat. „B" (Andrzej Bigielis, Wojciech Buziuk, Paweł Galiński, Sławomir Koncewicz, Waldemar Koncewicz, Norbert Lauryn, Dariusz Łukaszewicz, Marcin Nadziejko, Adam Ołowniuk, Bogdan Osiej, Paweł Osiej, Piotr Osiej, Andrzej Szyszko, Karol Szyszko, trener: Krzysztof Ołowniuk),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Krzysztof Budnik, Paweł Ciebucki, Karol Gawuć, Jacek Jackiewicz, Artur Jaroszczuk, Bartosz Krupa, Jarosław Orłowski, Rafał Podolewski, Paweł Tymiński, Dariusz Ułanowicz, trener: Marek Waboł),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Tomasz Wójtowicz, trener: Bolesław Kanafa).
- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Tomasz Hryniewicki, Artur Kowalewski, Piotr Lipiński, Maciej Płażalski, Roman Roszkowski, Andrzej Sawicki, Sławomir Tylman, trener: Józef Andryszczyk),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Tomasz Wójtowicz, trener: Bolesław Kanafa),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Tomasz Wójtowicz, Kamil Kurak, trener: Bolesław Kanafa),

II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Kamil Kurak, trener: Bolesław Kanafa).

- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Kamil Kurak, Jarosław Kosmatka – SL SALOS Łódź, trener: Bolesław Kanafa),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Kamil Kurak, trener: Bolesław Kanafa),
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Józef Andryszczyk),
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B".
- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Antoni Kolasiński),
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Beata Harasimowicz),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Kamil Kurak, trener: Danuta Remiszko),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Kamil Kurak, Marcin Ścięgaj, trener: Danuta Remiszko),
  V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".
- V OIMS – Lubin 1997 r.
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Antoni Kolasiński).
- VI OIMS – Kielce 1998 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Antoni Kolasiński).
- VII OIMS – Poznań 1999 r.
  V miejsce - piłka nożna kat. „A".
- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Anna Bepirszcz, Ewelina Borawska, Aleksandra Jaworowska, Edyta Kaszkiel, Marzena Lulewicz, Aleksandra Musiał, Izabela Panasiewicz, Joanna Puza, Magdalena Rał, Anna Szymańska, Magdalena Żybura, trener: Bogdan Maciejewski),
  V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Paulina Rosińska, trener: Danuta Remiszko),
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- IV EIMS – Lubliana (Słowenia) 1993 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „A" (Jarosław Alboszta, Adam Dobko, Andrzej Ejdulis, Wiesław Ejdulis, Marek Krzywicki, Mariusz Moćkun, Andrzej Ruszewski, Artur Sienkiewicz, Robert Sowulewski, Dariusz Ułanowicz, trener: Andrzej Bosiacki).
- VI EIMS – Lizbona (Portugalia) 1995 r.
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Tomasz Hryniewicki, Artur Kowa-

lewski, Piotr Lipiński, Maciej Płażalski, Roman Roszkowski, Andrzej Sawicki, Sławomir Tylman, trener: Józef Andryszczyk).

- VII EIMS – Catania (Sycylia) 1996 r.
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Kamil Kurak, trener: Bolesław Kanafa).
- VIII EIMS - Warszawa (Polska) 1997 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Antoni Kolasiński),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat „A" (Kamil Kurak, trener: Danuta Remiszko),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat „A" (Kamil Kurak, Marcin Ścięgaj, trener: Danuta Remiszko),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Szymon Omilian),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat „A" (Marcin Ścięgaj, trener: Danuta Remiszko).
- IX EIMS – Valencja (Hiszpania) 1999 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Antoni Kolasiński).
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Anna Bepirszcz, Ewelina Borawska, Aleksandra Jaworowska, Edyta Kaszkiel, Marzena Lulewicz, Aleksandra Musiał, Izabela Panasiewicz, Joanna Puza, Magdalena Rał, Magdalena Żybura, trener: Bogdan Maciejewski).

Udział w innych imprezach międzynarodowych

- Międzynarodowy Turniej piłki siatkowej dziewcząt „F. Bracca" w Lugo (Włochy) w dniach 03-10 września 2001 r. W turnieju wzięły udział zespoły z 5 krajów: Włochy (3 drużyny: Lugo 1, Lugo 2 i Nervese), Polska (2 drużyny: SL SALOS Suwałki, SL SALOS Oświęcim), Czechy, Chorwacja oraz Portugalia. SL SALOS Suwałki zajął III miejsce (trener: Tomasz Zackiewicz).

Urozmaicona i ciekawa oferta sportowa przyciąga liczne rzesze młodych

4.31. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Tolkmicku

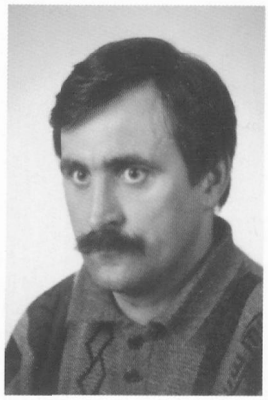

Adres: ul. Kościelna 2, 82-340 Tolkmicko.

Data powołania: 22 września 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1996 ks. Andrzej Kurto SDB
1996 Andrzej Misztal

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Organizacja Regionalnych Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej (każdego roku) w koszykówce, piłce nożnej, siatkówce i tenisie stołowym.
- Organizacja Makroregionalnych Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej (makroregion Północno-Wschodni): a) 29 kwietnia 2000 r. Wzięło w nich udział 132 sportowców z 6 następujących stowarzyszeń: SL SALOS Olsztyn, SL SALOS Ostróda, SL SALOS Ostróda-Wałdowo, SL SALOS Rogiedle, SL SALOS Sępopol i SL SALOS Tolkmicko; b) 19 maja 2001 r. Wzięło w nich udział 142 zawodników z 4 następujących stowarzyszeń: SL SALOS Ostróda, SL SALOS Rogiedle, SL SALOS Sępopol i SL SALOS Tolkmicko.

Organizacja kolonii

- 1996 – kolonie letnie (sportowo-wypoczynkowe) w Mikoszewie k. Stegien dla 70 dzieci i młodzieży.
- 1997 – półkolonie zimowe (sportowo-wypoczynkowe) w Tolkmicku dla 50 dzieci i młodzieży; kolonie letnie (sportowo-wypoczynkowe) w Wiśle dla 143 dzieci i młodzieży.
- 1998 – kolonie letnie (sportowo-wypoczynkowe) w Wiśle dla 100 dzieci i młodzieży.
- 1999 – kolonie letnie (sportowo-wypoczynkowe) w Prostkach k. Ełku dla 95 dzieci i młodzieży.
- 2001 – kolonie letnie (sportowo-wypoczynkowe) w Zaciszu Letnim k/ Lidzbarka Warmińskiego dla 90 dzieci i młodzieży.

Ks. Bosko i członkowie Zarządu SALOS RP z uwagą śledzą rozwój Stowarzyszenia w Warszawie

4.32. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Warszawie

Adres: ul. Kawęczyńska 53, 03-775 Warszawa.

Data powołania: 26 kwietnia 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 Włodzimierz Michalczyk
1995 - 1998 Robert Wieczorek
1998 - 1999 ks. Arkadiusz Grabowski SDB
1999 Witold Zawadzki

Uprawiane dyscypliny: aerobic, kolarstwo, koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Festyn „Dzień Młodości na Szmulkach" w kwietniu 1998 roku.
- Jesienny Turniej Siódemek im. św. Jana Bosko w okresie 22.09-03.10.1998 roku.
- Karnawałowy Bal Przebierańców w dniu 23 grudnia 1998 roku.
- Noworoczny Halowy Turniej Piłki Nożnej w dniach 09-10 stycznia 1999 roku.

- Halowy Turniej Piłki Nożnej w okresie 06-07 i 24-25 stycznia 2000 roku.
- Regionalne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w piłce nożnej w dniu 25 marca 2000 roku (współorganizacja).
- Jesienny Turniej Siódemek w okresie 30.09-01.10.2000 roku.
- Organizacja spotkań w ramach rozgrywek ligowych w dniach 04-05 i 07-08 października 2000 roku.
- Jesienny Turniej Siódemek Piłkarskich w okresie 27-29 września 2001 roku.

Organizacja obozów

- Obóz zimowy w Pcimiu w okresie 08-19 lutego 1998 roku dla 40 dzieci i młodzieży.
- Obóz zimowy w PTTK „Laskowiec" w Wadowicach w okresie 08-16 lutego 1998 roku dla 25 dzieci i młodzieży.
- Zima w mieście – oratorium w okresie 09-20 lutego 1998 roku dla 150 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Urlach w okresie 26.06-11.07.1998 roku dla 130 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wypoczynkowy w Tolkmicku w okresie 13-29 lipca 1998 roku dla 35 dzieci i młodzieży.
- Spływ kajakowy „Czarną Hańczą" w okresie 10-24 sierpnia 1998 roku dla 18 dziewcząt i chłopców.
- Zimowisko w Młynne k. Nowego Targu w okresie 07-18 lutego 1999 roku dla 25 dzieci i młodzieży.
- Zimowisko w Suwałkach w okresie 08-18 lutego 1999 roku dla 70 dzieci i młodzieży.
- Zima w mieście – oratorium w okresie 08-20 lutego 1999 roku dla 112 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Smolnikach w okresie 04.07-15.08.1999 roku dla 360 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Sławianowie w okresie 15-29 sierpnia 1999 roku.
- Obóz sportowy w Dębe w okresie 30.01-09.02.2000 roku.
- Zima w mieście 2000 – oratorium w okresie 31.01-09.02.2000 roku dla 120 dzieci i młodzieży.
- Rajd rowerowy wybrzeżem Bałtyku w okresie 29.04-03.05.2000 roku dla 30 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy Lato 2000 w Suwałkach w okresie 10-23 lipca 2000 roku.
- Obóz sportowy Lato 2000 w Giżycku w okresie 12-25 sierpnia 2000 roku.
- Obóz sportowy w Sławianowie w okresie 15-29 sierpnia 2000 roku. Zimowy obóz sportowy w Pcimiu w okresie 21-31 stycznia 2001 roku dla 37 dzieci i młodzieży.
- Zimowy obóz sportowy w Zakopanem – Ustupie w okresie 21.01-01.02.2001 roku dla 35 osób.

- Obóz sportowy w Sułęczynie w okresie 09.07-04.08.2001 roku dla 108 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Jeleniewie w okresie 12-26 sierpnia 2001 roku dla 34 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-szkoleniowy w Brezovie w okresie 12-17 sierpnia 2001 roku dla 30 dzieci i młodzieży.
- Zimowy obóz sportowy w Wiśle w styczniu 2002 roku dla 35 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS - Szczecin 1994 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Tomasz Biczel, Przemysław Grzybek, Kamil Kolasiński, Adrian Koszela, Bartosz Kursa, Dominik Rosłaniec, Maciej Sarna, Marcin Teklak, Michał Wilhelm, trener: Janusz Szostak).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VI EIMS – Lizbona (Portugalia) 1995 r.
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Tomasz Biczel, Przemysław Grzybek, Kamil Kolasiński, Adrian Koszela, Bartosz Kursa, Dominik Rosłaniec, Maciej Sarna, Michał Wilhelm, trener: Janusz Szostak).

4.33. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Śródmieście" w Warszawie

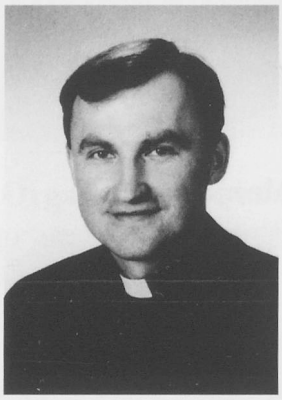

Adres: ul. Wiślana 6, 00-317 Warszawa.

Data powołania: 04 stycznia 1994 r.

Prezesi:
1994 - 2000 Tadeusz Iwaszkiewicz
2000 ks. Dariusz Stępkowski SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

4.34. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Ursynów" w Warszawie

Adres: ul. Dereniowa 12, 02-776 Warszawa.

Data powołania: 06 maja 1995 r.

Prezesi:
1995 - 2000 Jacek Galas
2000 Andrzej Abryszeński

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- V OIMS - Lublin 1997 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".
- VI OIMS - Kielce 1998 r
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A",
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".
- VII OIMS - Poznań 1999 r
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- VII OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
  V miejsce - kat. „A".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  IV-VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".
- IX ŚIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Agnieszka Damska, Katarzyna Derwińska, Magdalena Kudelska, Paulina Marchelewicz, Aleksandra Popczyk, Marianna Stopińska, Edyta Uszyńska, Michalina Walasek, Justyna Wons, trener: Andrzej Sobkiewicz).
- XI ŚIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Jan Kot),
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Ewa Rejniak).

Ekumenicznie dziekujemy Bogu za wspaniałe
drużyny koszykówki ze Stowarzyszenia w Żyrardowie

4.35. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Żyrardowie

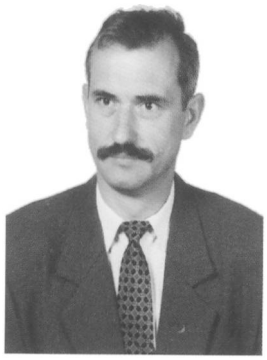

Adres: ul. Izy Zielińskiej 29, 96-300 Żyrardów.

Data powołania: 27 października 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1996 Jerzy Żukowski
1996 Tadeusz Milewski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna.

Organizacja obozów

- W 1998 roku zorganizowano jeden obóz sportowy w okresie zimowym dla 14 młodych.
  W okresie letnim każdego roku organizowany jest jeden obóz sportowo-formacyjny dla około 60 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

III OIMS - Kraków 1995 r.
II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A".
IV OIMS - Kraków 1996 r.
I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B"
V OIMS – Lubin 1997 r.
I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",

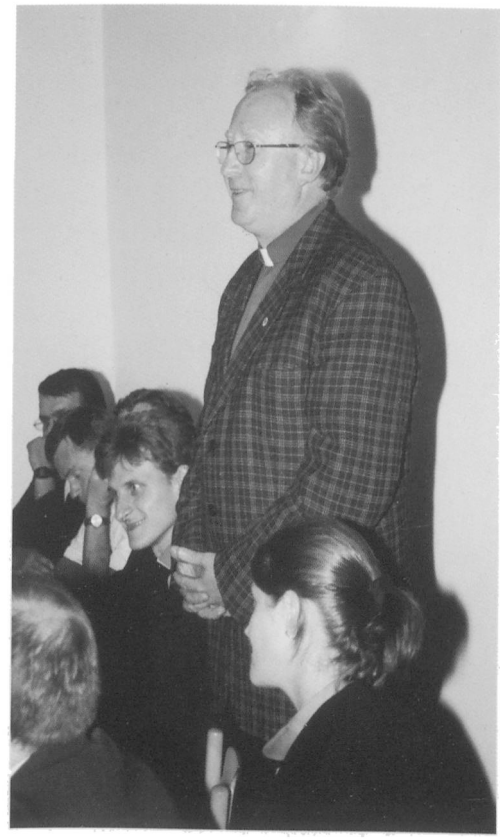

III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

- VI OIMS – Kielce 1998 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- VII OIMS – Poznań 1999 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B".
- VI OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
  III miejsce - kat. „B",
  III miejsce - kat. „C".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B".
- IX EIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Krzysztof Galiński, Mariusz Hanclik, Marek Kuran, Leszek Marczak, Hubert Murawski, Łukasz Odolczyk, Jarosław Wróblewski, Wojciech Zawadzki, trener: Zygmunt Dombrowski).
- X EIMS – Valencja (Hiszpania) 1999 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- XI EIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A".
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Rafał Goszczyński, Paweł Górski, Patryk Jaworski, Piotr Kałecki, Michał Kuran, Konrad Lipiński, Kuba Mioduszewski, Marcin Rosiński, Kamil Sobieszek, Piotr Wacławek, Hubert Ziółkowski, trener: Zygmunt Dombrowski),
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Magdalena Darska, Anna Dąbrowska, Marta Demkowicz, Joanna Kałęcka, Marta Korzebska, Anna Koźbiał, Marta Modzelewska, Agnieszka Przybylska, Karolina Rejner, Paulina Szczepaniak, Dominika Sztaberska, trener: Robert Janiszewski).

5. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Wrocławskiej

Młodzież powinna kochać sport, bo on jest dobry dla jej duszy i ciała. Podziwiam was, chwalę i błogosławię wasze ćwiczenia.

Pius X

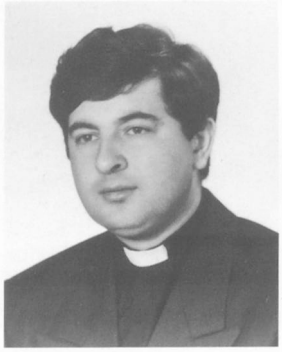

Adres: ul. Kolejowa 52, 60-715 Poznań.
Pierwsza siedziba: ul. Prusa 78, 50-318 Wrocław.

Data powołania: 25 października 1996 r.

Prezesi:
1996 ks. Krzysztof Bucyk SDB

Członkowie zwyczajni

- SL SALOS w „Sta Allegro" Chocianowcu
- SL SALOS w Częstochowie
- SCS „Amico" w Lubinie
- SL SALOS w Poznaniu
- SL SALOS „Don Bosco" w Poznaniu
- SL SALOS „Świt" w Sosnowcu
- SL SALOS w Sosnowcu
- SL SALOS „Avanti" w Sułowie
- SL SALOS „Olimpia" w Środzie Śląskiej
- SL SALOS „Repty" w Tarnowskich Górach
- SL SALOS we Wrocławiu
- SL SALOS „Szczepin" we Wrocławiu
- SL SALOS „Familia" we Wrocławiu

Organizacja imprez

- Salezjańskie Dni Młodości w Twarodogórze. Impreza organizowana cyklicznie od 1999 roku na przełomie kwietnia i maja dla około 1000 dziewcząt i chłopców.

Niech będzie błogosławiony sportowy wysiłek

5.1. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Sta Allegro" w Chocianowcu

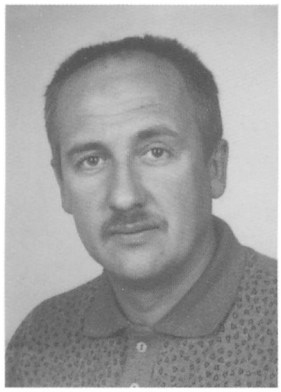

Adres: Trzebnice 113, 59-140 Chocianowiec.

Data powołania: 28 listopada 1997 r.

Prezesi:
1997 Janusz Boczkowski

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna.

Proces szkolenia sportowego

W Stowarzyszeniu prowadzone są zajęcia sportowo-wychowawcze w zakresie piłki nożnej w trzech grupach: 1) uczniowie szkoły podstawowej, 2) uczniowie gimnazjum, 3) uczniowie liceum (do 18 roku życia).

Organizacja i udział w imprezach sportowych

- Stowarzyszenie każdego roku organizuje ligę dekanalną w piłkę nożną dla drużyn ministranckich i reprezentujących poszczególne parafie.
- Stowarzyszenie uczestniczy każdego roku w mini PIMIE we Wrocławiu i PIMIE w Twardogórze.

5.2. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Częstochowie

Adres: ul. Kościelna 53/63, 42-200 Częstochowa.

Data powołania: 23 marca 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1996 ks. Krzysztof Bucyk SDB
1996 ks. Marian Szczykno SDB

Uprawiane dyscypliny: kolarstwo, koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w dniu 22 kwietnia 1995 roku w piłce nożnej (w dwóch kategoriach wiekowych), w których wzięło udział 216 sportowców.

Organizacja obozów

- Obóz sportowo-wychowawczy w Sułowie w okresie 29.06-23.07.1995 roku dla 115 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Istebnej Pietraszonce w okresie 26.06-05.07.1998 roku dla 35 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Załęczu w okresie 01-19.08.1998 roku dla 207 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Istebnej w okresie 26.06-05.07.1999 roku dla 30 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Istebnej w okresie 10-20.07.2000 roku dla 20 dzieci i młodzieży.

POLONIA

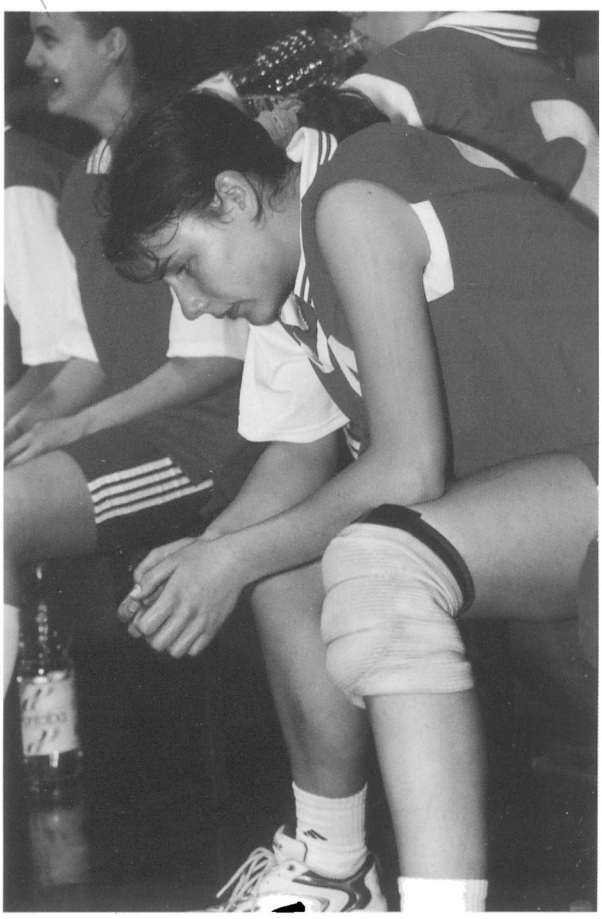

- Obóz sportowy w Rycerskiej w okresie 02-21.07.2001 roku dla 36 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- V OIMS - Lubin 1997 r.
  V miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
  VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".
- VI OIMS - Kielce 1998 r.
  IV-VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Paweł Balik, Marcin Bugała, Janusz Joński, Adrian Łyczba, Michał Mac, Wahe Muradian, Adrian Ogłaza, Piotr Skrzydlak, Marcin Szczęsny, Rafał Szulc, trener: Robert Pęczak),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Iza Bielecka, Monika Bula, Ewa Giza, Joanna Jaros, Lucyna Kotonowicz, Olga Niezgoda, Jolanta Perak, Olga Sikora, Agnieszka Tagowska, Ewa Wójcik, Ela Zurawska, trener: Arkadiusz Urbańczyk).
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Iza Bielecka, Monika Bula, Ewa Giza, Joanna Jaros, Lucyna Kotonowicz, Olga Niezgoda, Jolanta Perak, Olga Sikora, Agnieszka Tagowska, Ewa Wójcik, Ela Zurawska, trener: Arkadiusz Urbańczyk).
  VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „B".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
  V miejsce - kat. „C".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Paweł Balik, Marcin Bugała, Janusz Joński, Adrian Łyczba, Michał Mac, Wahe Muradian, Adrian Ogłaza, Piotr Skrzydlak, Marcin Szczęsny, Rafał Szulc, trener: Robert Pęczak),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Iza Bielecka, Monika Bula, Ewa Giza, Joanna Jaros, Lucyna Kotonowicz, Olga Niezgoda, Jolanta Perak, Olga Sikora, Agnieszka Tagowska, Ewa Wójcik, Ela Zurawska, trener: Arkadiusz Urbańczyk).

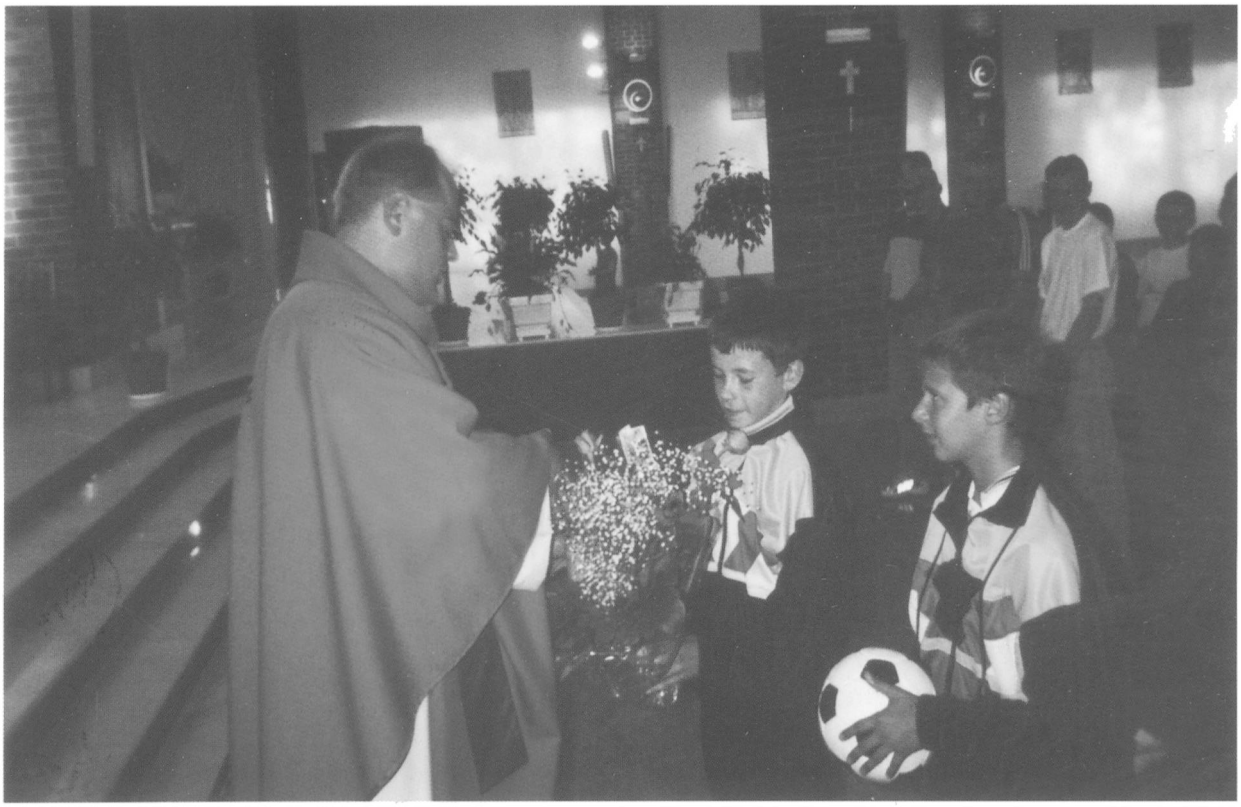

Pierwsze w Polsce Salezjańskie Centrum Sportowe ma na swoim koncie wiele spektakularnych sukcesów w wymiarze krajowym i miedzynarodowym

5.3. Salezjańskie Centrum Sportowe „Amico" w Lubinie

Adres: ul. Jana Pawła II 58, 59-300 Lubin.

Data powołania: 29 października 1991 r.

Prezesi:
1991 - 1998 ks. Piotr Dziubczyński SDB
1998 - 2000 ks. Grzegorz Sochacki SDB
2000 ks. Piotr Wąż SDB

Uprawiane dyscypliny: piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej

- I OIMS – Lubin, 16-18 kwietnia 1993 r. dla 350 zawodników.
- V OIMS – Lubin, 26-28 sierpnia 1997 r. dla 700 zawodników.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- V OIMS w Futsalu – Lubin, 09-11 lutego 2001 r. dla 210 zawodników.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej.
- Spotkania z wybitnymi ludźmi sportu (zawodnikami, trenerami, sędziami).
- Wyjazdy rowerowe na ogniska połączone z zabawami.
- Turnieje rodzinne.
- Nocny turniej piłki nożnej.
- Turniej dzikich drużyn w piłkę nożną.
- Cykl imprez sportowo-rekreacyjnych pn. „Ferie z ks. Bosko" (koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy).

Organizacja obozów

- 1992 - obóz sportowo-rekreacyjny w Łagowie dla 100 dzieci i młodzieży.
- 1993 - obóz sportowo-rekreacyjny w Łagowie dla 120 dzieci i młodzieży.
- 1994 - obóz sportowo-rekreacyjny w Suwałkach dla 120 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-rekreacyjny we Włoszech dla 30 młodych piłkarzy.
- 1995 - obóz sportowo-rekreacyjny w Biedrzychowicach dla 100 dzie-

ci i młodzieży; obóz sportowo-rekreacyjny w Wolsztynie dla 40 dzieci i młodzieży (koszykarze i siatkarze); obóz sportowo-rekreacyjny we Włoszech dla 40 dzieci i młodzieży (piłkarze i siatkarki).

- 1996 - obóz sportowo-rekreacyjny w Rzepinie dla 120 dzieci i młodzieży.
- 1997 - obóz sportowo-rekreacyjny w Osiecznej dla 50 dzieci i młodzieży (koszykarze i siatkarze).
- 1998 - obóz sportowo-rekreacyjny w Osiecznej dla 100 dzieci i młodzieży; obóz sportowo-rekreacyjny we Włoszech dla 40 młodych (piłkarze i siatkarki).
- 1999 - obóz sportowo-rekreacyjny w Czaplinku dla 120 dzieci i młodzieży.
- 2000 - obóz sportowo-rekreacyjny w Ostrzeszowie dla 80 dzieci i młodzieży.
- 2001 - obóz sportowo-rekreacyjny w Osiecznej dla 60 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- I OIMS - Lubin 1993 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Waldemar Królewicz),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Tomasz Florczak, trener: Jerzy Florczak),
  II miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Kazimierz Dziubczyński).
- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Waldemar Królewicz),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Joanna Florczak, trener: Jerzy Florczak),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Joanna Florczak, Ewelina Wróblewska, trener: Jerzy Florczak),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B"(Mateusz Dudniański, trener: Jerzy Florczak),
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (trener: Paweł Tyszkiewicz),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Krzysztof Smug, trener: Jerzy Florczak),
  III miejsce - piłka nożna chłopców kat. „A" (trener: Kazimierz Dziubczyński).
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Waldemar Brocki),
  I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Waldemar Królewicz),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Wojciech Mańczyk, trener: Beata Pilarczyk),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Rafał Milczarczyk, trener: Beata Pilarczyk),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Rafał Milczarczyk, Damian Wawrzyniak, trener: Jerzy Florczak),
  II miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Kazimierz Dziubczyński),

II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Damian Wawrzyniak, trener: Beata Pilarczyk),
V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".

- IV OIMS - Kraków 1996 r.

III miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Kazimierz Dziubczyński),
III miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Sławomir Przystupa).

- V OIMS – Lubin 1997 r.

I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Wojciech Korbas, trener: Beata Pilarczyk),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Mariusz Kurzac, trener: Beata Pilarczyk),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Wojciech Korbas, Damian Wawrzyniak, trener: Beata Pilarczyk),
I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Mariusz Kurzac, trener: Beata Pilarczyk),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Damian Wawrzyniak, trener: Beata Pilarczyk),
II miejsce - piłka nożna (I drużyna) kat. „A" (trener: Waldemar Brocki),
II miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Kazimierz Dziubczyński),
II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Waldemar Królewicz),
VI miejsce - piłka nożna (II drużyna) kat. „A",
IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
VI miejsce - piłka nożna (II drużyna) kat. „A".

- VI OIMS – Kielce 1998 r.

I miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Sławomir Przystupa),
I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Filip Pilarczyk, trener: Beata Pilarczyk),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Filip Pilarczyk, trener: Beata Pilarczyk),
II miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Krzysztof Przystupa),
IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
IV-VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
IV-VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".

- VII OIMS – Poznań 1999 r.

II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (trener: Paweł Tyszkiewicz),
III-IV miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Sławomir Przystupa).

- VIII OIMS – Łódź 2000 r.

III miejsce - piłka nożna kat. „A",
III miejsce - piłka nożna kat. „B",
III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Paweł Budiakowski, trener: Beata Pilarczyk),
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Paweł Budiakowski, Patryk Pahuta, trener: Beata Pilarczyk),
IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",

VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B”,
VII miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B”,
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B”,
IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B”,
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B”,
IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B”,
XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B”,
XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B”,
XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B”.

- VI OIMS - Ełk 2001 r.
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A” (Paweł Janowski, trener: Beata Pilarczyk),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A” (Dariusz Kowalczyk, Paweł Janowski, trener: Beata Pilarczyk),
  III miejsce - piłka nożna kat. „A”,
  III miejsce - piłka nożna kat. „B”,
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B”.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- I OIMS w Futsalu - Gdańsk 1997 r.
  I miejsce - kat. „A” (trener: Krzysztof Przystupa),
  I miejsce - kat. „B” (trener: Krzysztof Przystupa),
  II miejsce - kat. „B” (trener: Krzysztof Przystupa).
- II OIMS w Futsalu – Sieradz 1998 r.
  III miejsce - kat. „B” (trener: Kazimierz Dziubczyński),
  V miejsce - kat. „C”.
- III OIMS w Futsalu – Wrocław 1999 r.
  III miejsce - kat. „A”,
  III miejsce - kat. „B”,
  III miejsce - kat. „C”,
  IV miejsce - kat. „A” (druga drużyna, Puchar Fair Play PKOl.).
- IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  III miejsce - kat. „C”,
  IV miejsce - kat. „A”.
- V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
  II miejsce - (drużyna I) kat. „A”,
  III miejsce - (drużyna II) kat. „B”,
  IV miejsce - (drużyna II) kat. „A”,
  V miejsce - (drużyna I) kat. „B”,
  V miejsce - kat. „C”.

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- IV EIMS – Lublana (Słowenia) 1993 r.
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Tomasz Florczak, trener: Jerzy Florczak).
- V EIMS – La Valetta (Malta) 1994 r.
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Iwona Czekajło, Joanna Czekajło, Agnieszka Fil, Małgorzata Flisowska, Elwira Jamróz, Anna Paduchowicz, Agnieszka Paszkiewicz, Agnieszka Raduchowska, trener: Waldemar Królewicz).
- VII EIMS – Catania (Sycylia) 1996 r.
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Wojciech Korbas, trener: Sławomir Przystupa),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Damian Wawrzyniak, trener: Sławomir Przystupa),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Damian Wawrzyniak, Rafał Milczarczyk, trener: Sławomir Przystupa),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Wojciech Korbas, Mariusz Kurzac, trener: Sławomir Przystupa),
  II miejsce - piłka nożna kat. „A" (trener: Kazimierz Dziubczyński),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Rafał Milczarczyk, trener: Sławomir Przystupa).
- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  I miejsce - piłka ręczna chłopców kat. „A" (trener: Beata Szczepanik),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Damian Wawrzyniak, trener: Beata Pilarczyk),
  I miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Damian Wawrzyniak, Wojciech Korbas, trener: Beata Pilarczyk),
  II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Wojciech Korbas, trener: Beata Pilarczyk),
  III-IV miejsce - piłka nożna kat. „B" (trener: Sławomir Przystupa),
  VII-IX miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (trener: Waldemar Królewicz).
- IX EIMS – Turyn (Włochy) 1998 r.
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Mariusz Kurzac, trener: Beata Pilarczyk).
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  II miejsce - piłka nożna (piątki) kat. „A" (Dawid Cichoń, Paweł Dryja, Krzysztof Kowalski, Adam Michalak, Marcin Puton, Łukasz Salamucha, Łukasz Sobiko, Sylwester Suchowski, Rafał Trzebiński, Marek Wachnik, trener: Piotr Pacyna),
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B" (Łukasz Ciesielczyk, Damian Dziechciarek, Maciej Fiszer, Robert Gajewski, Piotr Grzelak, Adrian Kotlarz, Piotr Krzesaj, Piotr Kulesza, Marcin Markowicz, Piotr Markowicz, Mirosław Mika, Robert Rumin, Sebastian Rychlewicz, Tomasz Stangret, Andrzej

Tomkiel, Marcin Walewski, Wojciech Żydowicz, trener: Paweł Tuszkiewicz),
IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Patryk Pachuta, trener: ks. Piotr Wąż SDB),
V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Paweł Budiakowski, trener: ks. Piotr Wąż SDB),
V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Patryk Pachuta, Paweł Budiakowski, trener: ks. Piotr Wąż SDB).

Sekcje sportowe

SCS „Amico" w Lubinie prowadzi działalność sportowo-wychowawczą w ramach trzech sekcji:
Sekcja piłki nożnej (6 zespołów, 180 osób)
- Żaki – trener ks. Piotr Wąż SDB.
- Trampkarze młodsi – trener Kazimierz Dziubczyński.
- Trampkarze starsi – trener Marek Gajewski.
- Juniorzy młodsi – trener Paweł Tuszkiewicz.
- Juniorzy starsi – trener Sławomir Przystupa.
- Młodzieżowcy – trener Marek Gajewski.

Sekcja tenisa stołowego (2 grupy, 20 osób)
- Dziewczęta – trener Beata Pilarczyk.
- Chłopcy – trener Zygmunt Pilarczyk.

Sekcja siatkówki (3 grupy, ok. 40 osób)
- Dziewczęta – trener Elżbieta Sagan.
- Chłopcy – trener Leszek Olejnik.

W pracy wymienionych sekcji pomagają Jan Dziki i Stanisław Juskowiak.
W minionym okresie działały jeszcze sekcje koszykówki chłopców i dziewcząt oraz piłki ręcznej chłopców.

Dodatkowe informacje

- Zawodnicy uczestniczą w rozgrywkach ligowych OZPN i OZTS w Legnicy oraz turniejach i rozgrywkach organizowanych przez kluby i związki sportowe. Odnieśli w nich wiele sukcesów zespołowych i indywidualnych. Wielu z nich było najlepszymi zawodnikami imprez i turniejów. Wielu powołanych zostało do reprezentacji związków sportowych, w tym między innymi: Oskar Andruszkiewicz, Jarosław Cyrulak, Łukasz Sobiło, Marcin i Piotr Markowicz, Kamil Szczęśniak, Mateusz Zaremba, Marcin Musiałowski, Piotr Kulesza, Paweł Budiakowski, Filip Pilarczyk, Joanna Florczak. Reprezentantami kraju w piłce nożnej byli: Wojciech Olchowiak i Marcin Hercog.
- Najbardziej znaczącym wydarzeniem w kilkuletniej działalności stowarzyszenia był sukces wychowawczy, a mianowicie przyznanie w roku 1999 Pucharu Fair Play Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz Listu gratula-

cyjnego Klubu Fair Play PKOl. za gest czystej gry i postawę podczas III Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu w 1999 roku we Wrocławiu.

Miło i radośnie bawią się młodzi

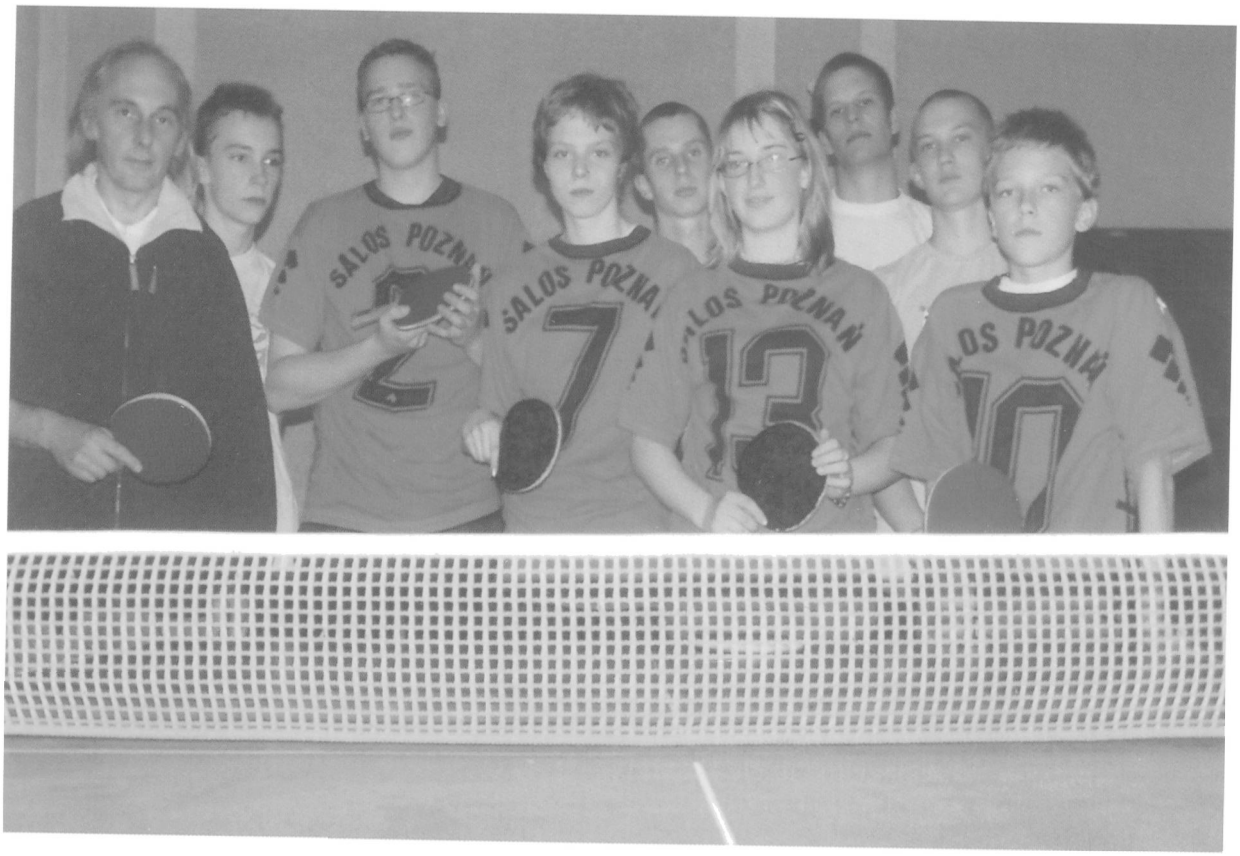

5.4. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Poznaniu

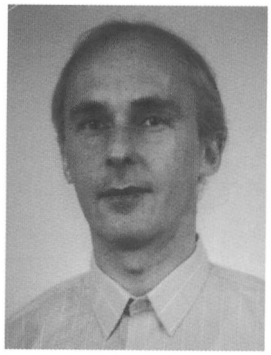

Adres: ul. Pszczelna 20, 61-658 Poznań.

Data powołania: 11 marca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 ks. Krzysztof Antosik SDB
1995 - 2000 ks. Leszek Kaźmierczak SDB
2000 Grzegorz Wojtczak

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej

- VII OIMS – Poznań, 10-12 września 1999 r. dla 600 zawodników.

Organizacja imprez

- Turniej o Puchar Parafii św. Jana Bosko oraz ku czci Patronów miasta Poznania – św. Piotra i Pawła, przeprowadzony w dniu 30 czerwca 2002 roku.

Organizacja obozów

- 1998 – Letni obóz sportowo-rekreacyjny w Sperlondze (Włochy) dla 42 dzieci i młodzieży.
- 2000 – Zimowy obóz sportowo–wychowawczy w Nowej Rudzie w okresie 25.01-04.02 dla 40 dzieci i młodzieży
- 2001- Letni obóz sportowo-rekreacyjny w Krakowie dla 50 dzieci i młodzieży.
- 2001- Zimowy obóz sportowo-rekreacyjny w Krakowie dla 50 dzieci i młodzieży.
- 2002 – Letni obóz sportowo-rekreacyjny w Nowej Rudzie dla 35 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".

III OIMS - Kraków 1995 r.
I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B"
IV OIMS - Kraków 1996 r.
II miejsce - piłka nożna kat. „A"
VI OIMS - Kielce 1998 r.
II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".
VII OIMS - Poznań 1999 r.
III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Marcin Chamerliński, Łukasz Frąckowiak, Robert Panek, Łukasz Tritt, Waldemar Andrzejewski, Bartek Stryjakowski, trener: Krzysztof Rodewald),
III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (trener: Mirosław Lończak).
IX OIMS - Ełk 2001 r.
I miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A"

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
VI miejsce - kat. „B"
V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
I miejsce kat. „A" (trener: Paweł Kutynia),
II miejsce - kat. „B" (trener: Krzysztof Kłopocki).
VI OIMS w Futsalu - Bydgoszcz 2002 r.
I miejsce - kat. „C" (Rafał Drygas, Daniel Katafiasz, Mateusz Katafiasz, Mateusz Lisiak, Tomasz Łagodziński, Sebastian Maćkowski, Michał Mroczkowski, Arkadiusz Piasecki, trenerzy: Paweł Kutynia, Ryszard Majewski).

W SALOS-ie na Kolejowej młodzi ćwiczą i bawią się cały dzień

5.5. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Don Bosco" w Poznaniu

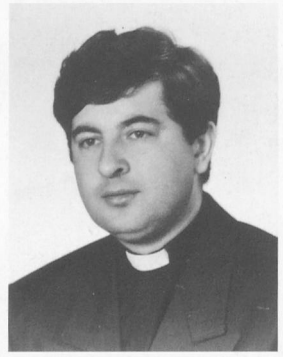

Adres: ul. Kolejowa 52, 60-715 Poznań.

Data powołania: 10 lutego 2000 r.

Prezes:
2000 ks. Krzysztof Bucyk SDB

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, rugby, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Rozgrywek Salezjańskich Animatorów Sportowych

- IV ORSAS – Poznań, 19-21 października 2001 r. dla 105 osób.

Organizacja imprez

- Uroczysta inauguracja działalności SL SALOS „Don Bosco" w Poznaniu w dniu 6 czerwca 2001 r. dla 800 osób. W programie były rozgrywki w koszykówkę, siatkówkę, tenisa stołowego i piłkarzyki (gra świetlicowa).

Organizacja obozów

- Zorganizowano dwa obozy sportowe dla 100 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- VII OIMS w Futsalu – Lubin 2001 r.
  VI miejsce - kat. „A,
  VI miejsce - kat. „C" (drużyna zdobyła Puchar Fair Play).

Dorota Kacperska, ks. Bogusław Zawada i ks. Tomasz Kijowski
cieszą się z sukcesów Stowarzyszenia w Sosnowcu

5.6. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Świt" w Sosnowcu

Adres: ul. Wesołowskiego 2, 41-218 Sosnowiec.

Data powołania: 13 sierpnia 2001 r.

Prezesi:
2001 - 2001 Marek Witoszyński
2001 - 2002 Jan Bożek
2002 ks. Marek Drożniak

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Turystyczno–rekreacyjny Zlot Gwiaździsty Szlakiem Jana Pawła II (Kraków, Krościenko, Stryszów) zorganizowany na przełomie maja i czerwca 2002 roku dla około 1000 młodzieży gimnazjalnej, szkół ponadgimnazjalnych i studentów.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Marta Gałka, Katarzyna Kaim, Joanna Kubza, Ewelina Kuraś, Anna Niedbał, Marta Szmulik, trener: Tomasz Hałat),
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  VI miejsce - piłka nożna kat. „A".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- V OIMS w Futsalu - Lubin 2001 r.
  III miejsce - kat. „A".

5.7. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Sosnowcu

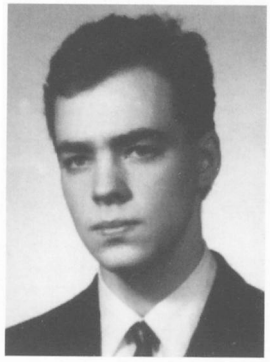

Adres: ul. Kordonowa 8, 41-200 Sosnowiec.

Data powołania: 25 października 1999 r.

Prezesi:
1999 - 2001 Damian Felis
2001 ks. Arkadiusz Mikucki SDB

Uprawiane dyscypliny: unihok, siatkówka, taniec towarzyski, żeglarstwo.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu dnia 26 stycznia 2001 roku, w których wzięło udział 87 piłkarzy.

Organizacja obozów

W okresie zimowym zorganizowano jeden obóz sportowo-rekreacyjny dla 50 dzieci i młodzieży.
W okresie letnim zorganizowano dwa obozy sportowo-rekreacyjne dla dzieci i młodzieży.

Tadeusz Wróblewski podziwia wyczyny sportowe młodzieży z Sułowa

5.8. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Avanti" w Sułowie

Adres: Sułów, ul. Kościelna 6, 56-300 Milicz.

Data powołania: 23 czerwca 1997 r.

Prezesi:
1997 - 1998 Paweł Sorbicki
1999 Wiesław Mierzejowski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w siatkówce w dniu 28 marca 1998 roku dla 148 dziewcząt i chłopców. W Igrzyskach udział wzięły następujące stowarzyszenia: SL SALOS Częstochowa, SCS Lubin, SL SALOS Sułów i SL SALOS Wrocław.
- Festyn sportowo-rekreacyjny z okazji Jubileuszu 100-lecia Salezjanów w Polsce z udziałem 1000 osób z Sułowa i okolic. Impreza odbyła się w dniu 02 maja 1998 roku. Rywalizowali dorośli i dzieci w krosie rowerowym, biegu Sułowian, mini siatkówce rodzinnej, konkursie piosenki.
- Festyn sportowy z okazji Dnia Dziecka w dniu 01 czerwca 1998 roku dla 600 dzieci.
- Turniej tenisowy dla uczniów szkół podstawowych miejscowości Dunkowa, Milicz i Żmigród dla 50 osób.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w dniu 17 kwietnia 1999 roku w koszykówce i tenisie stołowym dla 270 osób. Udział wzięły następujące stowarzyszenia: SL SALOS Częstochowa, SCS Lubin, SL SALOS Poznań, SL SALOS Sułów, SL SALOS Wrocław.
- Festyn rekreacyjno-sportowy z okazji „Dni Milicza" w dniu 01 maja 1999 roku dla 1500 osób.

- Wyścig kolarski dla amatorów w dniu 19 czerwca 1999 roku dla 42 kolarzy.
- Olimpiada tenisa stołowego dnia 04 grudnia 1999 roku dla 60 osób. W Olimpiadzie udział wzięły następujące stowarzyszenia: SL SALOS Sułów, SL SALOS Wrocław i SL SALOS Zabrze.
- Wielki festyn sportowo-rekreacyjny połączony z otwarciem Domu Młodzieżowego w Sułowie. Impreza odbyła się w dniu 30 kwietnia 2000 roku, w której udział wzięło 1000 osób. Odbył się cros rowerowy, bieg uliczny i mecz w siatkówkę pomiędzy SL SALOS Tarnowskie Góry i SL SALOS Sułów.
- Festyn sportowy z okazji Dnia Dziecka, który odbył się 01 czerwca 2000 roku i wzięło w nim udział około 650 dzieci.
- Wyścig kolarski dla 40 sportowców w dniu 03 czerwca 2000 roku, zakończony ogniskiem i pieczeniem kiełbasek.
- Biwak dla najuboższych dzieci z parafii, który odbył się w dniach 11-14 lipca 2000 roku i wzięło w nim udział 40 dzieci.
- I Otwarty Cros Rowerowy w dniu 18 listopada 2000 roku, w którym udział wzięło 50 zawodników.
- Festyn sportowo-rekreacyjny w dniu 28 kwietnia 2001 roku dla 1200 osób.
- Festyn z okazji Dnia dziecka w dniu 01 czerwca 2001 roku dla 600 dzieci.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w dniu 16 czerwca 2001 roku dla 300 zawodników z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Częstochowa, SCS Lubin, SL SALOS Poznań, SL SALOS Sułów, SL SALOS Tarnowskie Góry i SL SALOS Wrocław. Rywalizacja była prowadzona w następujących dyscyplinach: koszykówka, piłka nożna, siatkówka i tenis stołowy.
- Wyścig kolarski dla amatorów w ramach dożynek parafialnych w dniu 2 września 2001 roku.
- Kros rowerowy w parku w Sułowie w dniu 11 listopada 2001 roku dla 51 uczestników.

Organizacja obozów

- Ferie zimowe na sportowo w Sułowie w dniach 08-13 lutego 1999 roku.
- Obóz sportowo-rekreacyjny w Młotach k. Bystrzycy Kłodzkiej w dniach 17-31 lipca 1999 roku dla 80 dzieci i młodzieży.
- Ferie zimowe na sportowo w dniach 31.01-03.02.2000 roku dla 90 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-rekreacyjny (siatkówka i tenis stołowy) w dniach 25.07-07.08.2000 roku w Pieszycach dla 50 dzieci i młodzieży.
- Ferie zimowe na sportowo w okresie 12-17 lutego 2001 roku dla 70 dzieci.
- Obóz sportowo-rekreacyjny w okresie 09-23 lipca 2001 roku w Debrznie dla 50 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- V OIMS - Lubin 1997 r.
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B",
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
  VII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  VIII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A".
- VI OIMS – Kielce 1998 r.
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (trener: Andrzej Romanowicz),
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".
- VII OIMS – Poznań 1999 r.
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A";
  VIII miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B".
- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  V miejsce - siatkówka chłopców kat. „B".

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- II OIMS w Futsalu – Sieradz 1998 r.
  VI miejsce - kat. „C".
- IV OIMS w Futsalu - Szczecin 2000 r.
  IV miejsce - kat. „B" (najlepszym strzelcem został Paweł Górny).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  V–VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Magdalena Mierzejowska, trener: Andrzej Romanowicz),
  V–VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Magdalena Mierzejowska, Justyna Góral, trener: Andrzej Romanowicz),
  XII-XV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Justyna Góral, trener: Andrzej Romanowicz).

5.9. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Olimpia" w Środzie Śląskiej

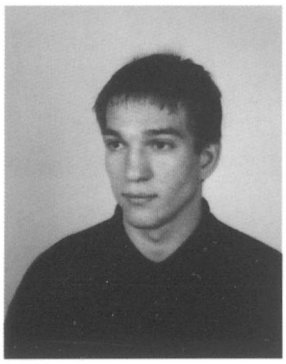

Adres: ul. Kolejowa 2, 55-300 Środa Śląska.

Data powołania: 28 października 2002 r.

Prezesi:
2002 Piotr Rajczakowski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

5.10. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Repty” w Tarnowskich Górach

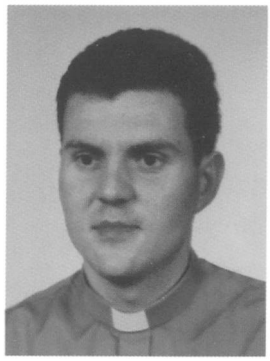

Adres: ul. Śniadeckiego 1, 42-604 Tarnowskie Góry.

Data powołania: 17 czerwca 2000 r.

Prezesi:
2000 - 2001 kl. Karol Gąsior SDB
2001 kl. Marcin Gajda SDB

Uprawiane dyscypliny: siatkówka.

Organizacja obozów

- Każdego roku organizowane są dwa obozy w okresie wakacji, jeden o charakterze integracyjnym i drugi sportowy dla około 110 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A”,
  VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A”.
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „B”,
  VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A”.

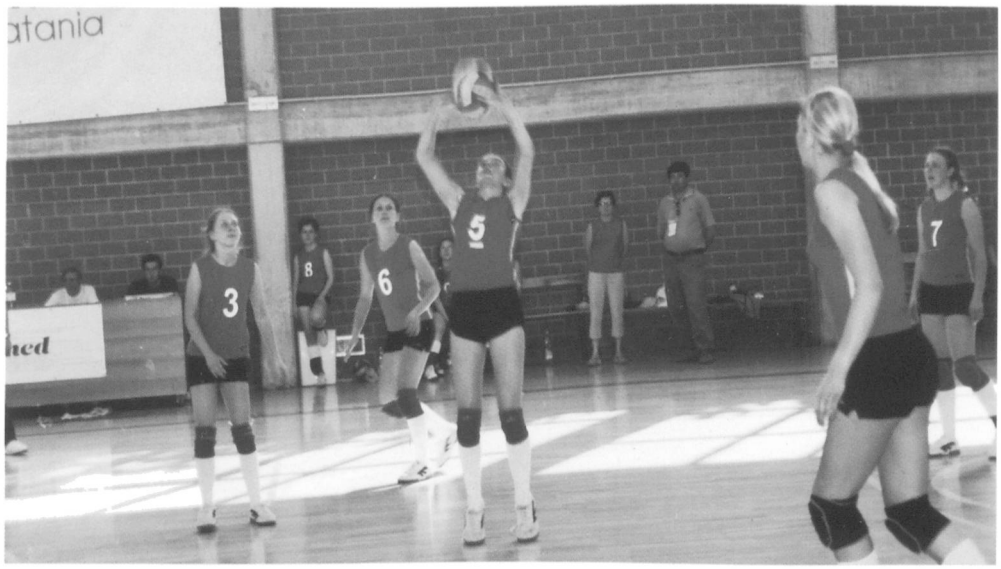

Za solidną pracę i dobre wyniki sportowe należą się gratulacje

5.11. Stowarzyszenie Lokalne SALOS we Wrocławiu

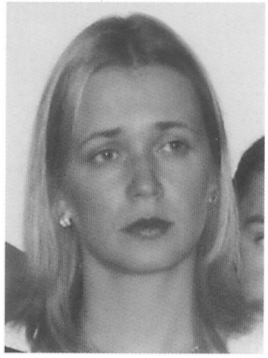

Adres: ul. Prusa 78, 58-377 Wrocław.

Data powołania: 18 czerwca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1995 ks. Leszek Kaźmierczak SDB
1995 - 1998 ks. Tadeusz Boszczyk SDB
1998 - 2000 ks. Krzysztof Bucyk SDB
2001 Aldona Szpryngiel

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- III OIMS w Futsalu – Wrocław, 29-31.01.1999 r. dla 220 zawodników.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 18-20 marca 1993 roku w koszykówce i siatkówce, w których wzięło udział 210 sportowców.

Organizacja obozów

- 1996 – obóz sportowy w Sperlondze (Włochy) dla 50 dzieci i młodzieży.
- 1997 – obóz sportowy w Sperlondze (Włochy) dla 50 dzieci i młodzieży.
- 1998 – obóz sportowy w Pieszycach dla 40 dzieci i młodzieży; obóz sportowy w Radkowie dla 40 dzieci i młodzieży.
- 2000 – obóz sportowy w Dzierżoniowie dla 40 dzieci i młodzieży; obóz sportowy w Głuchołazach dla 70 dzieci i młodzieży.
- 2001 - obóz sportowy w Głuchołazach dla 50 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Mieczysław Krawczyk),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Piotr Błaszczyk, Adam Jasiewicz, Krzysztof Kojka, Tomasz Łacny, Krzysztof Różewicz, Karol Selwesiuk, Marcin Zadrożny, trener: Krzysztof Zadrożny).

- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Maciej Banach, Jacek Bochna, Piotr Chmurzyński, Krzysztof Deptuch, Dariusz Jackiewicz, Adam Jasiewicz, Krzysztof Kojka, Tomasz Łacny, Paweł Plis, Bartosz Sabała, Dariusz Wierzbicki, Marcin Zadrożny, trenerzy: Krzysztof Zadrożny, Dariusz Hurkała),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Piotr Błaszczyk, Adam Jasiewicz, Krzysztof Kojka, Tomasz Łacny, Krzysztof Różewicz, Karol Selwesiuk, Marcin Zadrożny, trener: Krzysztof Zadrożny),
  IV-V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  V-VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".
- V OIMS - Lubin 1997 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Mieczysław Krawczyk),
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Maciej Banach, Przemysław Cieślak, Adam Jasiewicz, Krzysztof Kojka, Tomasz Łacny, Marcin Zadrożny, Grzegorz Zub, trenerzy: Krzysztof Zadrożny, Dariusz Hurkała),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Tomasz Muszyński, trener: ks. Tadeusz Boszczyk SDB),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Tomasz Muszyński, Marek Kurowski, trener: ks. Tadeusz Boszczyk SDB),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Marta Jaworska, Mirella Szerszunowicz – SL SALOS Sępopol, trener: ks. Tadeusz Boszczyk SDB),
  IV miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".
- VI OIMS - Kielce 1998 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (trener: Krzysztof Kotarba),
  IV-VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  IV-VI miejsce - piłka nożna kat. „A".
- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (trener: Krzysztof Kotarba).
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (trener: Krzysztof Kotarba).
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
  IV miejsce - piłka nożna kat. „B".
- X OIMS – Kraków 2002 r.
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Tomasz Gaicki, Piotr Kołakowski, Adrian Rudak, Patryk Stachurski, Bartosz Stumph, Radosław Szeląg, Piotr Zadrożny, trener: Krzysztof Zadrożny),

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

II OIMS w Futsalu - Sieradz 1998 r.
III miejsce - kat. „A".

- II OIMS w Futsalu - Wrocław 1999 r.
  VI miejsce - kat. „B"

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- IV EIMS – Lubliana (Słowenia) 1993 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „B"
  V EIMS – La Valetta (Malta) 1994 r.
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A"
- VII EIMS – Catania (Sycylia) 1996 r.
  V miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (trener: Krzysztof Zadrożny).
  XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Aneta Faszczewska, Weronika Gałaj, Weronika Kolska, Agata Księżopolska, Anna Kumórek, Dorota Lerykowska, Patrycja Lewkowicz, Dorota Napiontek, Katarzyna Paradowska, Katarzyna Pawelec, Sylwia Pyclik, Agata Sapun, Joanna Szydłowska, trener: Krzysztof Kotarba).

5.12. Stowarzyszenie Lokalne SALOS „Szczepin" we Wrocławiu

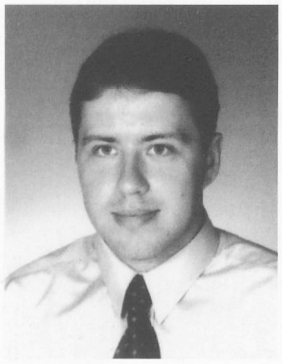

Adres: ul. Młodych Techników 17,
53-647 Wrocław.

Data powołania: 09 października 1999 r.

Prezesi:
1999 Sylwester Dohlad

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 19-20 marca 1999 roku w koszykówce, siatkówce i tenisie stołowym.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

X OIMS - Kraków 2002 r.
III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (trener: Krzysztof Zadrożny).

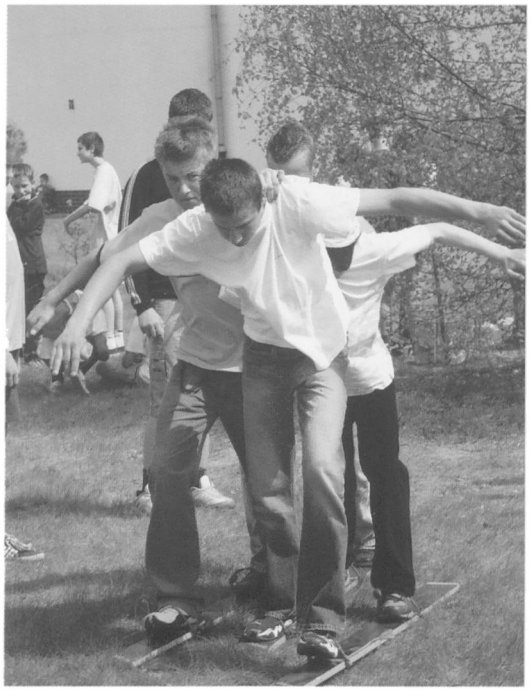

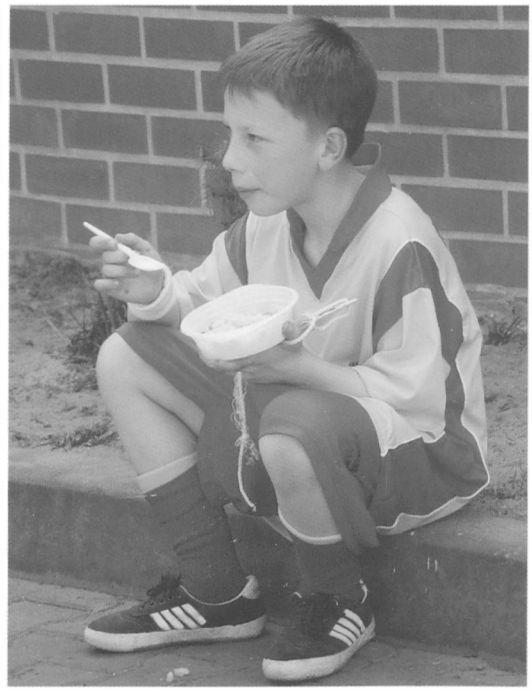

5.13. Stowarzyszenie Lokalne SALOS RP „Familia" we Wrocławiu

Adres: ul. Hiszpańska 5/9, 54-409 Wrocław.

Data powołania: 21 czerwca 1999 r.

Prezesi:
1999 Dariusz Kuśmirek

Uprawiane dyscypliny: siatkówka.

III GIOCHI EUROPEI della GIOVENTÚ SALESIANA
GENOVA: 28 Aprile - 3 Maggio 1992

6. Stowarzyszenie Inspektorialne SALOS Prowincji Warszawsko-Wrocławskiej Sióstr

Z wszelkich sportów (...) żaden nie jest tak dobroczynny dla zdrowia, duszy i ciała, jak turystyka. Przez twardą pracę i wdzieranie się w sferę lekkiego i czystego powietrza siły się odnawiają i wzmacniają, a równocześnie duch przez zwyciężenie wszelkich możliwych trudności hartuje się do spełnienia obowiązków życia i jego przeciwieństw.

Pius XI

Adres: ul. Sienkiewicza 48/50, 50-335 Wrocław.

Data powołania: 13 listopada 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1999 s. Bożenna Stawecka CMW
1999 s. Maria Dobosz CMW

Członkowie zwyczajni

- SL SALOS im. „Aniołów Stróżów" w Czaplinku
- SL SALOS im. Marii Dominiki w Dobieszczyźnie
- SL SALOS im. S. Kostki w Jastrzębiu Zdroju
- SL SALOS w Jastrzębiu Zdroju
- SL SALOS im. L. Vicuna w Łodzi
- SL SALOS im. Św. Jana Bosko w Nowej Rudzie
- SL SALOS im. L. Vicuna w Ostrowie Wielkopolskim
- SL SALOS im. Św. Marii Dominiki Mazzarello w Pieszycach

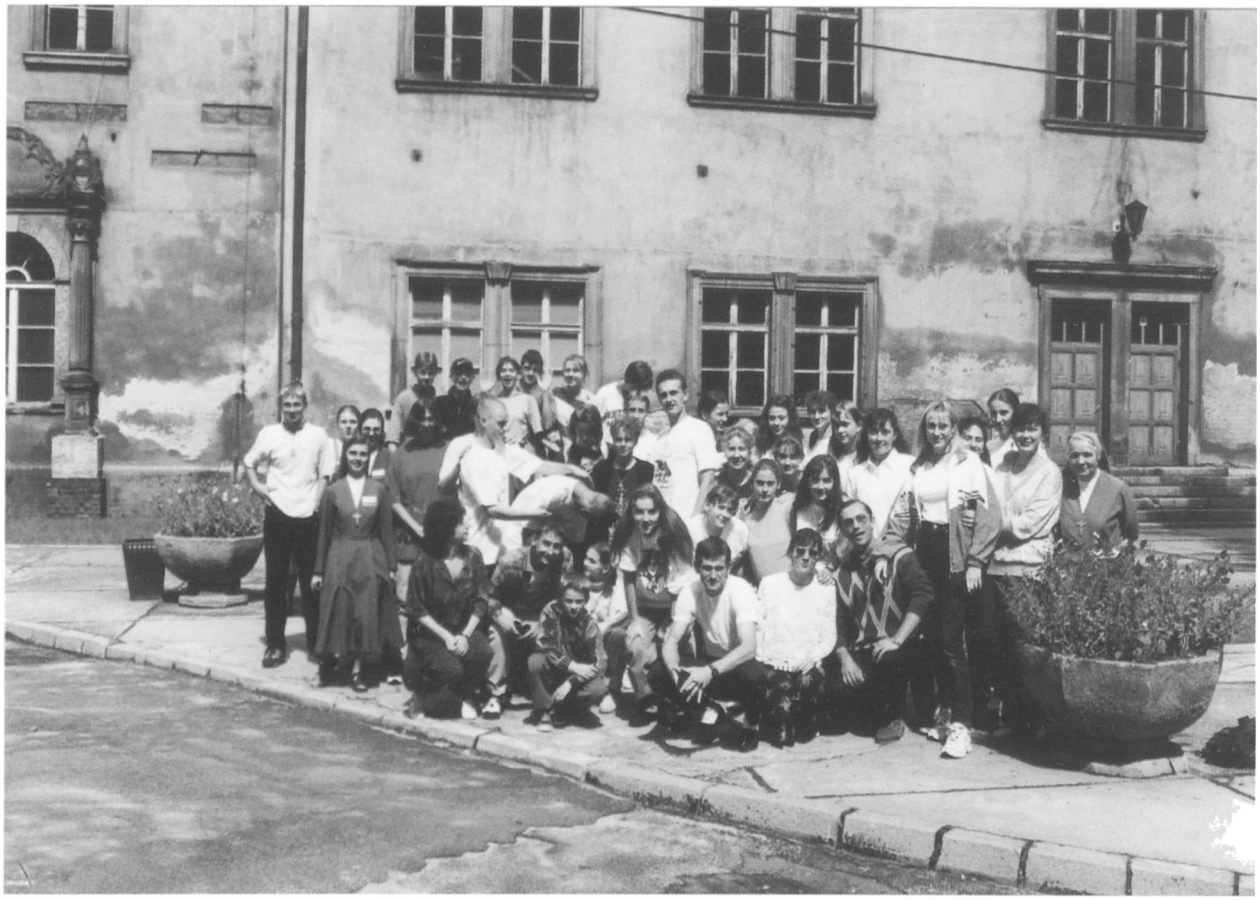

Uczestnicy kursów i szkoleń organizowanych przez siostry, a przede wszystkim przez s. Bożennę Stawecką CMW

SL SALOS w Połczynie Zdroju
SL SALOS im. Św. Jana Bosko w Warszawie
SL SALOS im. Laury Meozzi we Wrocławiu

Organizacja kursów i szkoleń

Kurs dla salezjańskich animatorów sportowych z udziałem instruktorów z Włoch „Lau Vic" – I stopnia, który odbył się w dniach 29.06-07.07.1992 r. w Ostrowie Wlkp.
Kurs dla salezjańskich animatorów sportowych z udziałem instruktorów z Włoch „Lau Vic" – II stopnia, który odbył się w dniach 15-25.07.1993 r. w Ostrowie Wlkp.
Kurs dla salezjańskich animatorów sportowych z udziałem instruktorów z Włoch „Lau Vic" – III stopnia, który odbył się w dniach 12-23.07.1994 r. w Ostrowie Wlkp.
Kurs dla salezjańskich animatorów sportowych na stopień instruktora rekreacji ruchowej w specjalności koszykówka i siatkówka, który odbył się w dniach 12-23.07.1995 r. w Nowej Rudzie Słupiec.
Kurs dla salezjańskich animatorów sportowych Campo Scuola SALOS Polonia z udziałem instruktorów z Włoch, który odbył się w dniach 06-16.08.1996 r. w Legnicy.
Kurs dla salezjańskich animatorów sportowych na stopień instruktora rekreacji ruchowej, który odbył się w dniach 16-31.07.1997 r. we Wrocławiu.

Prezesi obserwują i podziwiają piekną pracę
sportowo-wychowawczą w Czaplinku

6.1. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. „Aniołów Stróżów" w Czaplinku

Adres: ul. Moniuszki 28, 78-550 Czaplinek.

Data powołania: 18 lutego 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1998 ks. Jan Oleksiuk SDB
1998 Małgorzata Turczyk

Uprawiane dyscypliny: kajakarstwo, koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Czaplinku w dniach 10-12.05.1996 roku. W Igrzyskach udział wzięło 600 osób z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Łódź, SL SALOS Ostrów Wielkopolski, SL SALOS Pieszyce. Dziewczęta i chłopcy podzieleni na dwie kategorie wiekowe rywalizowali w następujących dyscyplinach: koszykówka, piłka nożna (chłopcy), siatkówka, tenis stołowy. Uczestnicy wzięli także udział w rajdzie rowerowym.

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Czaplinku w dniach 06-08.03.1998 roku. W Igrzyskach udział wzięło 600 osób z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Łódź, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostrów Wielkopolski, SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Połczyn Zdrój, SL SALOS Warszawa, SL SALOS Wrocław. Dziewczęta i chłopcy podzieleni na dwie kategorie wiekowe rywalizowali w następujących dyscyplinach: koszykówka, piłka nożna (chłopcy), siatkówka, tenis stołowy.
- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Czaplinku w dniach 18-20.05.2001 roku. W Igrzyskach udział wzięło 614 osób z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Łódź, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostrów Wielkopolski, SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Połczyn Zdrój, SL SALOS Warszawa, SL SALOS Wrocław. Dziewczęta i chłopcy podzieleni na dwie kategorie wiekowe rywalizowali w następujących dyscyplinach: koszykówka, piłka nożna (chłopcy), siatkówka, tenis stołowy.
- Dzień Dziecka z Salosem dla dzieci i młodzieży z terenu gminy Czaplinek. W programie między innymi turnieje koszykówki, piłki nożnej, szachów, biegi uliczne, konkursy rysunkowe. Impreza była organizowana w latach 1997, 1998, 1999, 2000 i 2001. W każdej z nich wzięło udział około 1000 osób.

Organizacja obozów

- Ferie z Salosem dla dzieci pozostających w miejscu zamieszkania organizowane są corocznie od 5 lat. W programie turnieje koszykówki, piłki nożnej i tenisa stołowego.
- W latach 1995-2001 organizowane były spływy kajakowe rzeką Drawą szlakiem im. Kardynała Karola Wojtyły. Trasa Czaplinek–Krzyż Wlkp. o długości ok. 200 km. Każdorazowo uczestniczyło 35 osób.
- W latach 1995-1998 organizowane były rajdy rowerowe po Polsce (Wybrzeże Bałtyku, Czaplinek-Częstochowa, Pomorze Zachodnie, Kaszuby–Pomorze) o długości ponad 400 km każdy. Każdorazowo uczestniczyło 35 osób.
- Ponadto odbywały się obozy sportowe w Pieszycach, Krakowie, Wrocławiu, Nowej Rudzie, Szczyrku. Każdorazowo uczestniczyło w nich ok. 40 osób.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Katarzyna Marczak, Maria Kubabska, Małgorzata Lutyńska, Kinga Dębowska, Ewa Marczak, Sylwia Turowska, Aleksandra Ślozowska, Dorota Szatrowska, Anna Kibitlewska, Marcelina Wojteczko, trener: Aleksander Fudała),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Joanna Chmielewska, Małgorzata Lorek, trener: Norbert Szustowicz),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Małgorzata Englert, Monika Pernat, trener: Norbert Szustowicz),

III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Jarosław Skrzypek, Wiesław Pawłowski, Sebastian Matułojć, Cyryl Turczyk, Jan Turczyk, Erwin Biegajło, Jacek Folga, Kamil Folga, Tomasz Klimczak, trener: Cyryl Turczyk),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Joanna Chmielewska, trener: Norbert Szustowicz),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Katarzyna Szulc, Danuta Arczewska – SL SALOS Połczyn Zdr., trener: Norbert Szustowicz).

- IV OIMS - Kraków 1996 r.

I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Erwin Biegajło, Marcin Czerniawski, Jacek Folga, Jacek Jezierski, Tomasz Klimczak, Tomasz Kulik, Sebastian Matółojć, Robert Pieczyrak, Jarosław Skrzypek, Cyryl Turczyk, Jan Turczyk, Marcin Woroń, trener: Cyryl Turczyk),
II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Kinga Dębowska, Anna Kibitlewska, Marta Kubabska, Małgorzata Lutyńska, Ewa Marczak, Katarzyna Marczak, Dorota Szatrowska, Aleksandra Ślozowska, Sylwia Turowska, Marcelina Wojteczko, trener: Aleksander Fudała).

- V OIMS – Lubin 1997 r.

III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (trener: Aleksander Fudała),
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B",
IV miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B".

- VI OIMS – Kielce 1998 r.

III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (Marcin Osmałek, Łukasz Lutyński, Paweł Rogalski, Marek Osmałek, Łukasz Iwanicki, Michał Lemisz, Kamil Moskal, Paweł Kojder, Łukasz Siwak, Przemysław Ząbczyk, Ryszard Taborek, Bartosz Pączek, trener: Marek Mikołajczak),
III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B" (Dominik Marzec, trener: Norbert Szustowicz),
IV-VI miejsce - piłka nożna kat. „B",
Tenis stołowy chłopców kat. „A",
Tenis stołowy chłopców kat. „B",
Tenis stołowy chłopców kat. „B",
Tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
Tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
Tenis stołowy dziewcząt kat. „B".

- VII OIMS – Poznań 1999 r.

II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Dominik Marzec, trener: Norbert Szustowicz),
III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Dominik Marzec, Paweł Sajda, trener: Norbert Szustowicz),
VI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
XII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
XIII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".

- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. A" (Kamil Moskal, Rafał Rulewicz, Łukasz Lutyński, Łukasz Iwanicki, Adrian Michalak, Kamil Konowalczyk, Rafał Buczek, Paweł Mikulak, Michał Lemisz, trener: Cyryl Turczyk),
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Anna Polewacz, Dorota Hajdasz, Karolina Strycharczuk, Sylwia Młynarczyk, Joanna Czernikiewicz, Paulina Jędral, Martyna Serafin, Magdalena Kałamajska, trener: Janusz Kaźmierczak),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Łukasz Iwanicki, Adrian Michalak, Michał Lemisz, Łukasz Lutyński, Kamil Konowalczyk, Rafał Buczek, Paweł Mikulak, Tomasz Pękalski, Jakub Pastuszek, Paweł Rokita, Marek Brzeziński, trener: Cyryl Turczyk),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Tomasz Lubczyński, Marcin Tuchalski, Dawid Chomicz, Łukasz Banaszek, Rafał Dobek, Jacek Lisowiec, Wojciech Ślączka, Witold Bączkowski, Paweł Woźniak, Tomasz Placha, trener: Jan Rulewicz),
  VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A",
  VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".
- X OIMS - Kraków 2002 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Monika Baranowska, Jonna Czernikiewicz, Katarzyna Kowalska, Karolina Kuca, Katarzyna Marcinkowska, Sylwia Młynarczyk, Anna Polewacz, Kamila Sadowska, Urszula Taborek, Karolina Urban, Magdalena Ziemnicka, Anna Skaskiewicz, trener: Sebastian Matułojć),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Jakub Pastuszek, Bartłomiej Rachmaciej, Tomasz Pękalski, Łukasz Kulik, Krzysztof Hryniewicz, Krzysztof Pierzyński, Kacper Odważny, Tomasz Głowacki, Marcin Lach, Maciej Borowski, Tomasz Szczepański, Przemysław Piotruś, trener: Cyryl Turczyk).

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu

- I OIMS w Futsalu – Gdańsk 1997 r.
  II miejsce - kat. „A".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII EIMS – Catania (Sycylia) 1996 r.
  III-IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Ewa Marczak, Katarzyna Marczak, Marcelina Wojteczko, Małgorzata Lutyńska, Kinga Dębowska, Sylwia Turowska, Dorota Szatrowska, Aleksandra Ślozowska, trener: Aleksander Fudała).

- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Erwin Biegajło, Jacek Folga, Jacek Jezierski, Tomasz Kulik, Tomasz Klimczak, Jarosław Skrzypek, Marcin Woroń, Jan Turczyk, Robert Pieczyrak, Cyryl Turczyk, Sebastian Matułojć, Marcin Czerniawski, trener: Cyryl Turczyk),
  V-VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B".
- XI EIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  IV-X miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Dominik Marzec, trener: Norbert Szustowicz).
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  II miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Rafał Rulewicz, Kamil Moskal, Łukasz Iwanicki, Kamil Konowalczyk, Łukasz Lutyński, Adrian Michalak, Rafał Buczek, Michał Lemisz, Paweł Mikulak, Marek Brzeziński, trener: Cyryl Turczyk).

Dodatkowe informacje

- W latach 1997-2001 organizowane były półkolonie dla najuboższych dzieci z terenu miasta wraz z programem sportowym. Co roku korzystało z tej formy wypoczynku 50-60 dzieci.
- W 1999 roku Zachodniopomorska Kasa Chorych rozpisała konkurs w zakresie promocji zdrowia. Jednym z laureatów było stowarzyszenie w Czaplinku, które w szkole podstawowej prowadziło zajęcia korekcyjno-rehabilitacyjne dla dzieci ze schorzeniami kręgosłupa.
- W roku 2000 Polska Fundacja Dzieci i Młodzieży przyznała dotację w wysokości 30.000,- zł na prowadzenie zajęć sportowych we wszystkich typach szkół na terenie miasta przez cały 2001 rok. Z zajęć skorzystało 150 dzieci.

Nagrody i wyróżnienia

- Odznaka honorowa „Za zasługi dla oświaty" od Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21.06.2000 r.
- Puchar dla drużyny koszykarek młodszych za prezentowanie najwyższych walorów kulturalnych i moralnych podczas X Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Krakowie w 2002 r.
- Medal Komisji Edukacji Narodowej dla Małgorzaty Turczyk za pracę z dziećmi i młodzieżą w SL SALOS w Czaplinku (2002 r.).
- Medal Komisji Edukacji Narodowej dla Cyryla Turczyka za pracę z dziećmi i młodzieżą w SL SALOS w Czaplinku (2002 r.).
- Srebrna odznaka „Zasłużony działacz kultury fizycznej" dla Cyryla Turczyka za pracę z dziećmi i młodzieżą w SL SALOS w Czaplinku (2002 r.).

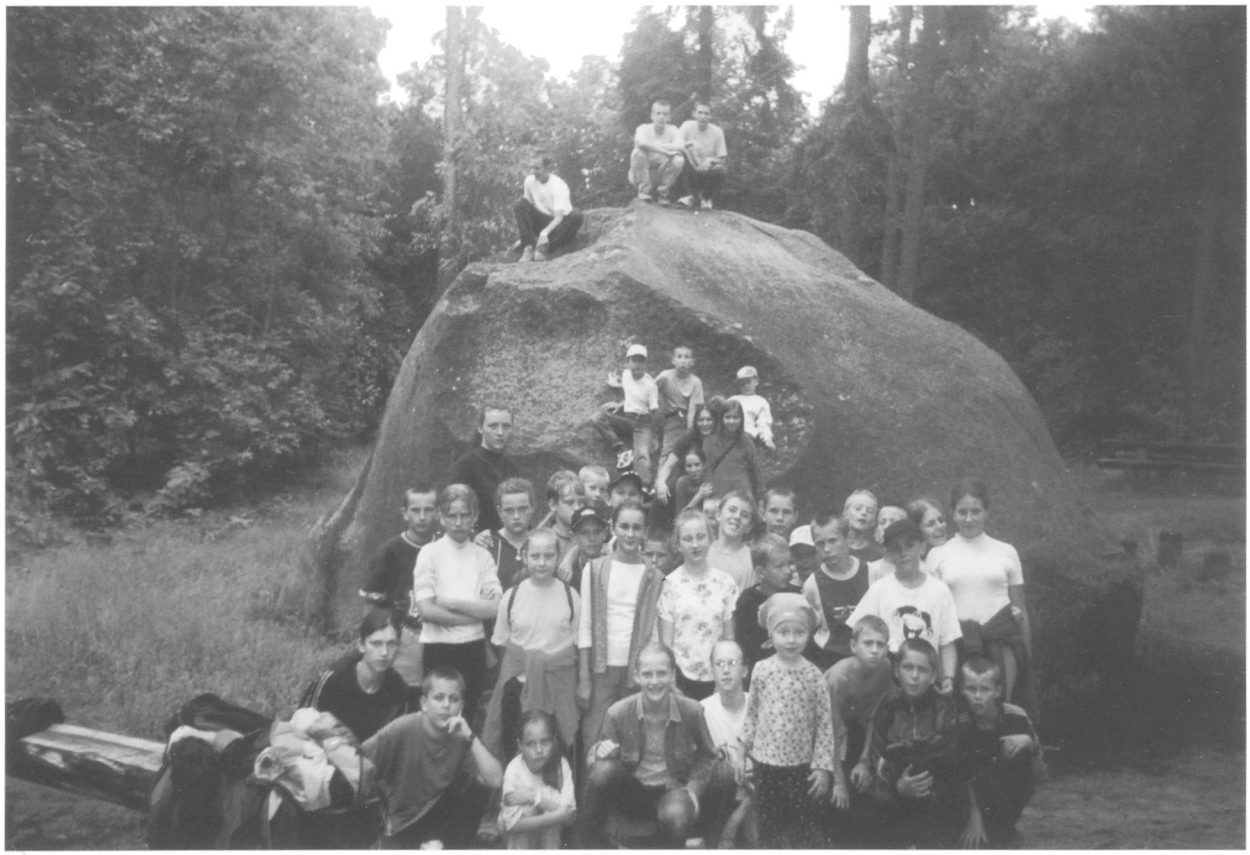

Pieknie prowadzona praca z dziećmi i młodzieżą Dobieszczyzny oraz okolic znajduje uznanie administracji gminnej i mieszkańców

6.2. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. Marii Dominiki w Dobieszczyźnie

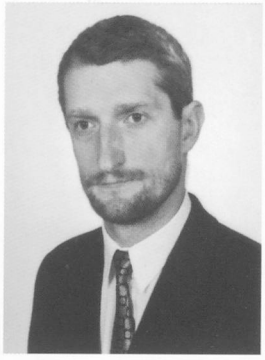

Adres: Dobieszczyzna 55, 63-210 Żerków.

Data powołania: 05 maja 1998 r.

Prezesi:
1998 Marek Janowski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, kolarstwo, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

Wolnościowy Kolorowy Wyścig Rowerowy dnia 11 listopada 1997 roku dla 135 dzieci i młodzieży.
II Wolnościowy Wyścig Rowerowy dnia 11 listopada 1998 roku dla 75 dzieci i młodzieży.

- III Kolorowy Wyścig Listopadowy dnia 11 listopada 1999 roku dla 158 dzieci i młodzieży.
- Majowe/Rowerowe Dni Radości w dniach 13-14 maja 2002 roku w Dobieszczyźnie/Żerkowie dla 480 dzieci i młodzieży. W programie wyścigi rowerowe, tor przeszkód, konkurs wiedzy o ruchu drogowym, egzaminy na kartę rowerową, a ponadto tenis stołowy i konkurs plastyczny.
- Żegnaj szkoło z rowerem na wesoło dnia 20 czerwca 2001 roku dla 120 dzieci i młodzieży.

Organizacja obozów

- Obóz sportowo-wychowawczy w Ostrowie Wielkopolskim w dniach 28.07-10.08.1998 roku dla 60 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Kobylej Górze w dniach 01-14.07.1999 roku dla 35 dzieci i młodzieży.
- Obóz rowerowy Drawskim Parkiem Narodowym w dniach 01-14.07.1999 roku dla 23 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Czaplinku w dniach 17-30.07.2000 roku dla 57 dzieci i młodzieży.
- Obóz wędrowny Pojezierzem Drawskim w dniach 30.07-12.08.2000 roku dla 17 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowy w Głuchowie w dniach 10-23.07.2001 roku dla 50 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  Tenis stołowy chłopców kat. „A".

Udział w imprezach

- 37 Ogólnopolski Rajd Mickiewiczowski w dniu 20.06.2000 roku dla 50 uczestników.
- Wyścig Młodych Talentów (na rowerach górskich) w Jarocinie w dniu 04 czerwca 2000 roku dla 5 zawodników.

6.3. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. S. Kostki w Jastrzębiu Zdroju

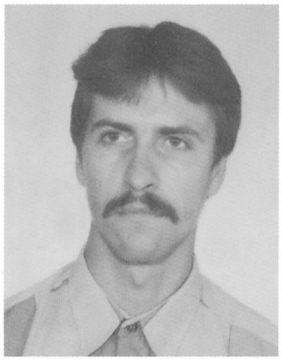

Adres: ul. Ks. J. Popiełuszki 1A, 44-335 Jastrzębie Zdrój.

Data powołania: 23 października 1993 r.

Prezesi:
1993 Bogdan Żak

Uprawiane dyscypliny: siatkówka.

Organizacja obozów

- Obóz sportowo-wychowawczy w Pogrzebieniu w okresie 14-24.08.1995 roku dla 56 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Węgorzewie w okresie 03-16.07.1995 roku dla 95 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Rucianem Nida w okresie 06-17.08.1996 roku dla 100 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Zarzeczu w okresie 21.06-02.07.1997 roku dla 80 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Zarzeczu w okresie 02-13.07.1997 roku dla 80 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Zarzeczu w okresie 09-24.07.1998 roku dla 135 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Zarzeczu w okresie 26.06-09.07.1999 roku dla 57 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Cesticach (Czechy) w okresie 06-17.08.1999 roku dla 40 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Kątach Rybackich w okresie 22.06-04.07.1995 roku dla 46 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.
  VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".

6.4. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Jastrzębiu Zdroju

Adres: ul. Pszczyńska 31 b,
44-330 Jastrzębie Zdrój.

Data powołania: 13 października 2001 r.

Prezesi:
2001 s. Emilia Wrona CMW

Uprawiane dyscypliny: siatkówka.

Praca na rzecz dzieci i młodzieży jest cenna z punktu widzenia społeczeństwa i Kościoła

6.5. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. L. Vicuna w Łodzi

Adres: ul. Brauna 5, 91-745 Łódź.

Data powołania: 06 lutego 1993 r.

Prezesi:
1993 - 1994 Monika Andrzejewska
1994 - 1996 Robert Klimkiewicz
1996 - 2000 Anna Głowacka
2000 s. Anna Szczęsna CMW

Uprawiane dyscypliny: aerobik, koszykówka, piłka nożna, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

- Stowarzyszenie każdego roku w okresie wakacji organizuje dwa obozy (sportowy i sportowo-wypoczynkowy) dla około 100 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  IV miejsce - siatkówka dziewcząt. kat. „A".

Dodatkowe informacje

- Stowarzyszenie każdego roku bierze udział w Inspektorialnych Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej w koszykówce, piłce nożnej, siatkówce i tenisie stołowym. Zdobyło ponad 30 medali, zajmując miejsca 1-3.
- Drużyny stowarzyszenia brały udział w różnorodnych rozgrywkach i turniejach regionu łódzkiego SALOS, a także rozgrywkach organizowanych przez inne podmioty. Odniosło wiele sukcesów, ale także pod ich adresem zostało skierowanych wiele pochwał za nienaganną postawę moralną.
- Stowarzyszenie posiada także jubileuszową odznakę 10-lecia SALOS RP, która został przyznana s. Annie Szczęsnej CMW, wieloletniej prezes stowarzyszenia.

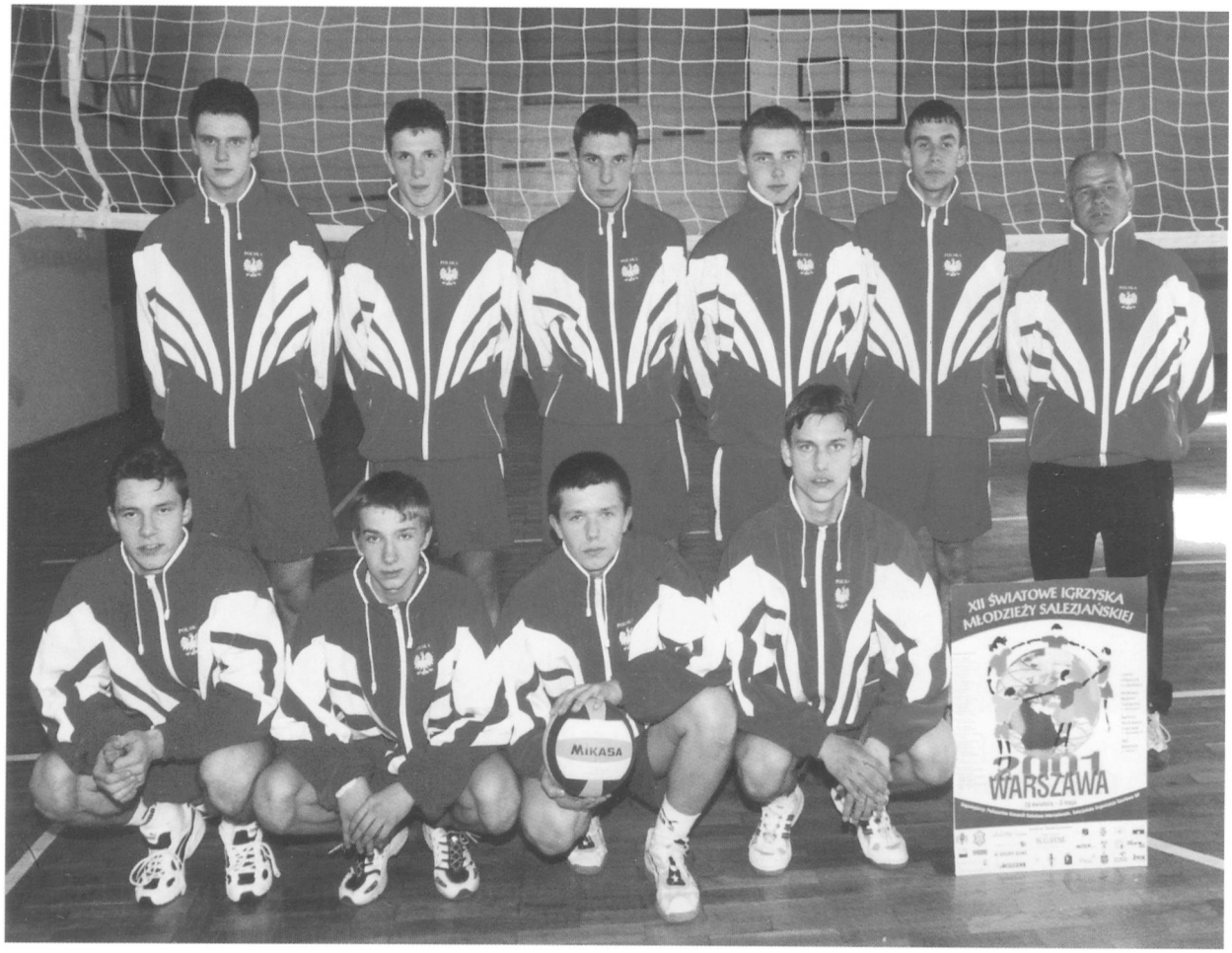

Wielki to dar od Pana móc pracować z młodymi

6.6. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. Św. Jana Bosko w Nowej Rudzie

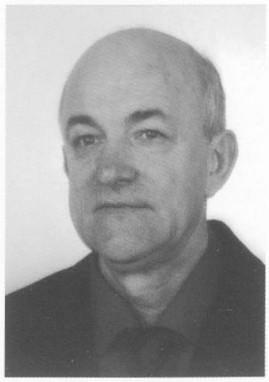

Adres: ul. Kościelna 10, 57-400 Nowa Ruda.

Data powołania: 23 lutego 1994 r.

Prezesi:
1994 - 2001 Stanisław Cierach
2001 Stanisław Pawlak

Uprawiane dyscypliny: gimnastyka artystyczna, koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Festyn Młodości organizowany w latach 1999, 2000 i 2001 w Miejskim Zespole Szkół w Nowej Rudzie dla 600-700 osób z udziałem młodzieży z Czech (w roku 2001). W programie między innymi: rodzinny turniej tenisa stołowego, siatkówka dziewcząt i chłopców, koszykówka, piłka nożna dziewcząt, górski rajd rowerowy, wielobój dla najmłodszych, występy zespołów muzycznych.
- IV Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w Nowej Rudzie w okresie 05-07.03.1999 r. dla 350 osób z udziałem następujących stowarzyszeń: SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Dobieszczyzna, SL SALOS Jastrzębie Zdr., SL SALOS Łódź, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Połczyn Zdr., SL SALOS Warszawa, SL SALOS Wrocław.
  VII Inspektorialne Igrzyska

Młodzieży Salezjańskiej w Nowej Rudzie w okresie 19-21.04.2002 r. dla 350 osób w następujących dyscyplinach: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

- Obóz sportowo-wychowawczy w Gościnie w okresie 26.06-09.07.2000 r. dla 97 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Białogardzie w okresie 25.06-08.07.2001 r. dla 55 dzieci i młodzieży.
- Obóz sportowo-wychowawczy w Gościnie w okresie 26.06-10.07.2002 r. dla 50 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VII OIMS - Poznań 1999 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Dobrosława Październiak, Urszula Sadłowska, trener: Barbara Budaj),
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (trener: Stanisław Łukasik),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Dobrosława Październiak, trener: Barbara Budaj),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Mateusz Graboń, Andrzej Szozda, trener: Barbara Budaj),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (trener: Krzysztof Zdrzałka),
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A".
- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Urszula Sadłowska, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Urszula Sadłowska, Sylwia Głogowska – SL SALOS Pieszyce, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
  II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (trener: Wojciech Legieć),
  III miejsce - koszykówka chłopców kat. „B" (trener: Krzysztof Zdrzałka),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Bartłomiej Lenckowski, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B",
  V miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A",
  VII miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A",
  VIII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  IX miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  XVI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  XVII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".
- IX OIMS - Ełk 2001 r.

II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Karolina Baran, Iwona Chmielewska, Martyna Kupka, Justyna Kufel, Monika Krzebit, Diana Lorenc, Dorota Maj, Joanna Materzok, Natalia Pajdzik, Aneta Prosiek, Magdalena Radgowska, Ewa Zaliszewska, trener: Stanisław Łukasik),
II miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Karol Gancarczyk, Grzegorz Fakenberg, Tomasz Kopacz, Aleksander Krzysiak, Michał Nowak, Łukasz Pajdzik, Krzysztof Zdrzałka, trener: Wojciech Legieć),
II miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Bartłomiej Lenckowski, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Adrianna Będkowska, Urszula Sadłowska, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „B".

- X OIMS - Kraków 2002 r.
  I miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Michał Bejnarowicz, Łukasz Czuchwicki, Łukasz Bałuszyński, Sebastian Kuś, Mariusz Kocur, Rafał Radzik, Tadeusz Radzik, Marcin Sajdak, trener: Wojciech Legieć).

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XI EIMS – Madryt (Hiszpania) 2000 r.
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Dobrosława Październiak, trener: Barbara Budaj).
- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  III miejsce - tenis stołowy (mikst) kat. „A" (Urszula Sadłowska, Bartłomiej Lenckowski, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
  IV miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Urszula Sadłowska, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
  V miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Michał Bejnarowicz, Łukasz Czuchwicki, Łukasz Bałuszyński, Sebastian Kuś, Mariusz Kocur, Rafał Radzik, Tadeusz Radzik, Marcin Sajdak, trener: Wojciech Legieć),
  V-VIII miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Bartłomiej Lenckowski, Josef Bubenik – Czechy, trener: Krystyna Rowińska-Babiak),
  V-XI miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A" (Bartłomiej Lenckowski, trener: Krystyna Rowińska-Babiak).

Udział w imprezach międzynarodowych

- W dniach 13-22.09.2000 r. siatkarki kat. „A" wzięły udział w turnieju w Lugo (Włochy). Wystąpiły tam w następującym składzie: Agnieszka Cieślak, Bogumiła Dolna, Anna Dudzik, Ewa Dutkiewicz, Martyna Kupka, Dorota Maj, Agata Pietraszewska, Urszula Sadłowska, Natalia Sidorowicz, Małgorzata Terlecka, Marta Zając, Magdalena Żabnicka, trener: Stanisław Łukasik).

Długa i piękna historia Stowarzyszenia w Ostrowie Wielkopolskim

6.7. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. L. Vicuna w Ostrowie Wlkp

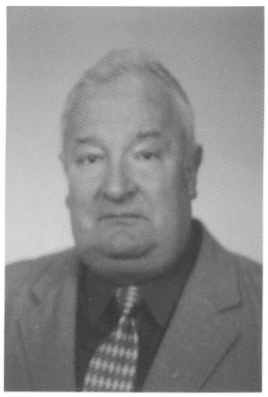

Adres: ul. Raszkowska 58/4, 63-400 Ostrów Wielkopolski.

Data powołania: 18 grudnia 1992 r.

Prezesi:
1992 Stanisław Banaszkiewicz

Uprawiane dyscypliny: aerobic, gimnastyka, koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

- Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w kwietniu 1993 roku w koszykówce, siatkówce, tenisie stołowym oraz grach sprawnościowych, w których wzięło udział 600 sportowców.

Organizacja obozów

- W okresie zimowym zorganizowano pięć obozów narciarskich, w tym dwa w roku 2001 i trzy w roku 2002 dla 200 dzieci i młodzieży. Każdego roku w okresie letnim organizowane są 1-2 obozy sportowe i sportowo-formacyjne dla około 80-150 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- II OIMS – Szczecin 1994 r.
  VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",
  VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".
- III OIMS - Kraków 1995 r.
  I miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Robert Banaszkiewicz, Karol Hoffman, Grzegorz Kozera, Tomasz Wasilewski, Łukasz Witczak, Daniel Wojciechowski, trener: Marek Biegański),
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Karolina Cieszyńska, Katarzyna Czuchra, Aldona Frąszczak, Justyna Poprawa, Anna Przybył, Anita Rzeźnik, Elżbieta Sójka, trener: Ilona Schindler),
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A",

V miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A".

- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Krystian Ćwiklak, Jakub Dryga, Maciej Górny, Mateusz Konieczny, Marek Królikiewicz, Cezary Lewandowski, Miłosz Łyczywek, Sebastian Michaś, Adam Pawlak, Sławomir Stachowiak, Daniel Stramski, trener: Mariusz Nowak),
  III miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Karolina Cieszyńska, Katarzyna Czuchra, Aldona Frąszczak, Justyna Poprawa, Anna Przybył, Anita Rzeźnik, Elżbieta Sójka, trener: Ilona Schindler),
- V OIMS – Lubin 1997 r.
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Pucharu Fair Play) (Karol Bąkowski, Krystian Ćwiklak, Maciej Górny, Mateusz Konieczny, Marek Królikiewicz, Sebastian Michaś, Cezary Lewandowski, Adam Pawlak, Maciej Rajcic, Rafał Solecki, Michał Sówka, Sławomir Stachowiak, trener: Mariusz Nowak),
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Magda Banach, Agnieszka Biegańska, Anna Więcławik, Kinga Cicharska, Karolina Ofierzyńska, Olga Pastuszak, Dominika Urbaniak, Marta Urbaniak, trener: Beata Ofierzyńska),
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „B",
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
- VI OIMS – Kielce 1998 r.
  I miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Biegańska, Kinga Cicharska, Karolina Ofierzyńska, Olga Pastuszak, Dominika Urbaniak, Marta Urbaniak, trener: Tomasz Wasilewski),
  III miejsce - siatkówka chłopców kat. „A (Tomasz Fiszbach, Maciej Górny, Mateusz Konieczny, Marek Królikiewicz, Sebastian Michaś, Cezary Lewandowski, Miłosz Łyczywek, Michał Sówka, Sławomir Stachowiak, Michał Wachowski, Dominik Witczak, Bartłomiej Wujczak, trener: Mariusz Nowak),
  IV miejsce - koszykówka chłopców kat. „A",
  VI miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B",
  VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B".
- VII OIMS – Poznań 1999 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Agnieszka Biegańska, Kinga Cicharska, Karolina Ofierzyńska, Olga Pastuszak, Dominika Urbaniak, Marta Urbaniak, trener: Beata Ofierzyńska)

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- III EIMS – Genua (Włochy) 1992 r.
  IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A" (Karolina Cieszyńska, Katarzyna

Czuchra, Aldona Frąszczak, Justyna Poprawa, Anna Przybył, Anita Rzeźnik, Elżbieta Sójka, trener: Wojciech Burkietowicz),
IV miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (trener: Andrzej Żurek).

- IV EIMS – Lublana (Słowenia) 1993 r.
  III miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „B" (Magda Banach, Kinga Cicharska, Joanna Główka, Beata Ofierzyńska, Karolina Ofierzyńska, Olga Pastuszak, Dominika Urbaniak, Marta Urbaniak, Anna Więcławik, trener: Andrzej Żurek),
  IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Jakub Adamcio, Michał Anioł, Adam Kubica, Krzysztof Latajka, Tomasz Michalak, Ryszard Sendra, Daniel Sobczak, Daniel Stramski, trener: Eugeniusz Konert),
  VI miejsce - koszykówka chłopców kat. „A" (Robert Banaszkiewicz, Marcin Dolata, Filip Gulcz, Grzegorz Kozera, Marek Mocek, Łukasz Rdoła, Mariusz Woźniak, trener: Marek Biegański).
- VIII EIMS – Warszawa (Polska) 1997 r.
  V miejsce - siatkówka chłopców kat. „B" (Karol Bąkowski, Maciej Górny, Łukasz Grabowski, Mateusz Konieczny, Marek Królikiewicz, Sebastian Michaś, Cezary Lewandowski, Miłosz Łyczywek, Maciej Rajcic, Daniel Stramski, Bartłomiej Wujczak, trener: Mariusz Nowak).
- IX EIMS - Turyn (Włochy) 1998 r.
  VI miejsce - siatkówka chłopców kat. „A" (Pucharu Fair Play) (Maciej Górny, Mateusz Konieczny, Marek Królikiewicz, Cezary Lewandowski, Adam Pawlak, Sławomir Stachowiak, Daniel Stramski, Dominik Witczak, trener: Mariusz Nowak).
- X EIMS – Valencja (Hiszpania) 1999 r.
  II miejsce - koszykówka dziewcząt kat. „A" (Magda Banach, Karolina Ofierzyńska, Olga Pastuszak, Dominika Urbaniak, Marta Urbaniak, Agnieszka Walczak, Agnieszka Wasilewska, trener: Beata Ofierzyńska).

Siostry przeprowadzają refleksję nad piekną drogą Stowarzyszenia w Pieszycach

6.8. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. Św. Marii D. Mazzarello w Pieszycach

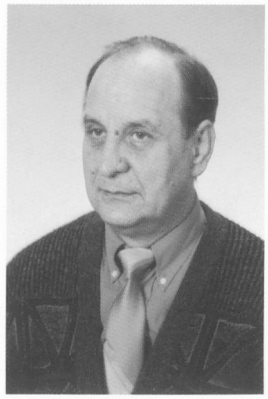

Adres: ul. Ogrodowa 48, 58-250 Pieszyce.

Data powołania: 13 marca 1993 r.

Prezesi:
1993 - 2000 Zdzisław Jeżowski
2000 Mieczysław Mieciński

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja obozów

W okresie 12-17 lutego 2001 r. w Pieszycach została zorganizowana akcja zima w mieście, w której wzięło udział 32 dzieci.
W maju 2001 r. został zorganizowany obóz sportowo-wychowawczy w Przysieku, w którym wzięło udział 35 dzieci.
W lipcu 2001 r. został zorganizowany obóz sportowo-wychowawczy w Głuchowie, w którym wzięło udział 35 dzieci.
W okresie 06-20 lipca 2001 r. został zorganizowany obóz sportowo-wychowawczy w Gościnie, w którym wzięło udział 55 dzieci.
W lutym 2002 r. w Pieszycach została zorganizowana akcja zima w mieście, w której wzięło udział 40 dzieci.
W okresie 24.06-06.07.2002 r. w Pieszycach została zorganizowana akcja lato w mieście, w której wzięło udział 30 dzieci.
W okresie 27.06-10.07.2002 r. został zorganizowany obóz sportowo-wychowawczy w Krokowej, w którym wzięło udział 30 dzieci.
W okresie 01-14 lipca 2002 r. został zorganizowany obóz sportowo-wychowawczy w Krokowej Albercicach, w którym wzięło udział 21 dzieci.
W okresie 12-25 sierpnia 2002 r. został zorganizowany obóz sportowo-wychowawczy w Międzywodziu, w którym wzięło udział 45 dzieci.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

II OIMS – Szczecin 1994 r.
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Małgorzata Żaba, trener: Adam Rzepski).
III OIMS - Kraków 1995 r.

II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Małgorzata Żaba, trener: Adam Rzepski),
VII miejsce - tenis stołowy chłopców kat. A".

- IV OIMS - Kraków 1996 r.
  V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".
- VII OIMS – Poznań 1999 r.
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Sylwia Głogowska, trener: Adam Cymanek),
  III miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B" (Andrzej Szozda, Maciej Jando, trener: Adam Cymanek),
  VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B".
- VIII OIMS - Łódź 2000 r.
  I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Sylwia Głogowska, Urszula Sadłowska – SL SALOS Nowa Ruda, trener: Adam Cymanek),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kât. „A" (Sylwia Głogowska, trener: Adam Cymanek).
- X OIMS - Kraków 2002 r.
  VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A",
  VI miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A",
  VIII miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „B",
  X miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B",
  X miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „A",
  X miejsce - tenis stołowy chłopców kat. „B".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  I miejsce - tenis stołowy (mikst) kat. „A" (Sylwia Głogowska, Tomasz Cymbała, trener: Adam Cymanek),
  II miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Sylwia Głogowska, Urszula Sadowska – SL SALOS Różanystok, trener: Adam Cymanek),
  III miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „A" (Sylwia Głogowska, trener: Adam Cymanek).

VIII OGÓLNOPOLSKIE
IGRZYSKA MŁODZIEŻY SALEZJAŃSKIEJ
ŁÓDŹ. 8-10 WRZEŚNIA 2000 R.
DO KSIĘGARNI

NIKE

6.9. Stowarzyszenie Lokalne SALOS w Połczynie Zdroju

Adres: ul. Wąska 5, 78-320 Połczyn Zdrój.

Data powołania: 22 czerwca 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1997 Stefan Twarogowski
1997 Wojciech Kalinowski

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka, tenis stołowy.

Organizacja imprez

V Inspektorialne Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej w okresie 29.04-01.05.2000 roku w koszykówce, siatkówce i tenisie stołowym, w których wzięło udział 200 sportowców z następujących stowarzyszeń: SL SALOS Czaplinek, SL SALOS Łódź, SL SALOS Nowa Ruda, SL SALOS Ostrów Wlkp., SL SALOS Pieszyce, SL SALOS Połczyn Zdrój, SL SALOS Wrocław.

Organizacja obozów

Zorganizowano 5 obozów szkoleniowo-formacyjnych w okresie letnim, w których wzięło udział około 140 dzieci i młodzieży.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

III OIMS - Kraków 1995 r.
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Dominika Twarogowska, trener: Stefan Twarogowski),
I miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „B" (Dominika Twarogowska, Barbara Suberlak, trener: Stefan Twarogowski),
II miejsce - tenis stołowy dziewcząt kat. „B" (Barbara Suberlak, trener: Stefan Twarogowski),
II miejsce - tenis stołowy chłopców (debel) kat. „A" (Daniel Stasiak, Przemysław Welk, trener: Stefan Twarogowski),
III miejsce - tenis stołowy dziewcząt (debel) kat. „A" (Danuta Arczewska, Katarzyna Szulc – SL SALOS Czaplinek, trener: Stefan Twarogowski),

IV miejsce - siatkówka chłopców kat. „B",
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B"

- VI OIMS - Kielce 1998 r.

V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A"
VII OIMS - Poznań 1999 r.
IV miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B",
V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „A".

- VIII OIMS – Łódź 2000 r.

V miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B"

Wzniesmy toast za pomyślność i dalszy rozwój Stowarzyszenia w Warszawie

6.10. Stowarzyszenie Lokalne SALOS Św. Jana Bosko w Warszawie

Adres: pl. Konfederacji 55, 01-834 Warszawa.

Data powołania: 10 marca 1994 r.

Prezesi:
1994 - 1995 s. Halina Koćwin CMW
1995 - 1995 s. Ewa Rak CMW
1995 - 2001 Ewa Siwirska
2001 - 2002 s. Małgorzata Grochowska CMW
2002 s. Hanna Swynczak CMW

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, piłka nożna, siatkówka.

Organizacja obozów

- W okresie letnim każdego roku organizowane są dwa obozy sportowo-wychowawcze dla 80-120 dzieci i młodzieży.

Niech będzie błogosławiony wysiłek Salezjanek na rzecz młodych

6.11. Stowarzyszenie Lokalne SALOS im. Laury Meozzi we Wrocławiu

Adres: ul. Sienkiewicza 48/50, 50-335 Wrocław.

Data powołania: 11 stycznia 1999 r.

Prezesi:
1999 s. Ewa Błaszczyszyn CMW

Uprawiane dyscypliny: koszykówka, siatkówka.

Organizacja obozów

- W okresie 09-20 sierpnia 1999 r. w Zbąszynku zorganizowany został obóz sportowo-wychowawczy, w którym wzięło udział 32 dzieci.
- W okresie 26.06-08.07.2000 r. w Głuchowie zorganizowany został obóz sportowo-wypoczynkowy, w którym wzięło udział 20 dzieci.
- W okresie 16-27 lipca 2001 r. w Świdwinie zorganizowany został obóz sportowo-wypoczynkowy, w którym wzięło udział 30 dzieci.

Udział w Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- VIII OIMS – Łódź 2000 r.
  II miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Barbara Barej, Dominika Dłubała, Magdalena Ferenc, Joanna Franczak, Anna Kandziora, Dorota Lenart, Paulina Markowska, Anna Szymkowiak, Joanna Trzmiel, trener: Aldona Szpryngiel),
  V miejsce - koszykówka chłopców kat. „A".

Udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej

- XII ŚIMS – Warszawa (Polska) 2001 r.
  VI miejsce - siatkówka dziewcząt kat. „B" (Barbara Barej, Dominika Dłubała, Magdalena Ferenc, Joanna Franczak, Anna Kandziora, Dorota Lenart, Paulina Markowska, Anna Szymkowiak, Joanna Trzmiel, trener: Aldona Szpryngiel).

Bibliografia

Andrzejczyk H., Sajkowska M., *Warunki życia dzieci i młodzieży*, (w:) B. Fatyga, M. Szymańczak (red.), *Raport o młodzieży. Studia Społeczne*, UW, Interpress, Warszawa 1992.

Angelini G., *Aspetti e prospettive dello sport nella rifflesione etica. Chiesa e sport*, Torino 1991.

Augustyn, *Dialogi Filozoficzne*, Warszawa 1953.

Bajda J., *Konsekracja ciała w aspekcie powołania osoby*, (w:) Jan Paweł II, *Mężczyzną i niewiastą stworzył ich. Chrystus odwołuje się do poczatku. O Jana Pawła II teologii ciała*, Lublin 1981.

Bartnik C., *Chrześcijańska antropologia pracy*, „Życie i Myśl" 1978, nr 12.

Bartocha D. (red.), *Salezjańskie duszpasterstwo młodzieżowe. Podstawowe punkty odniesienia*, Kraków 1999.

Bednarski F. W., *Sport i wychowanie fizyczne w świetle etyki św. Tomasza z Akwinu*, Veritas, Londyn 1962.

Bejnarowicz J., *Ewolucja stanu zdrowia Polaków i jego uwarunkowań z uwzględnieniem niektórych porównań międzynarodowych*, „Człowiek i Przyroda" 1997, nr 7.

Bloomfield A., *Muscular Christianity or Mystic? Charles Kingsley Reappraised*, „International of the History of Sport", August 1994, Vol. 11, No. 2.

Bochwic T., Mazela K., Joniec J. (red.), *Parafiada kultury, wiary i sportu*, Parafiada, Warszawa 2004.

Borowik I., *Religijność polskiego społeczeństwa w procesie demokratyzacji*, „Więź" 1992, nr 7.

Bosco T., *Ksiądz Bosko wychowawca*, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1990.

Bosko J., *Wspomnienia oratorium*, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1987.

Caysa V., *Zivilisierung durch Sport und historische Gewalda priori*, (w:) *Sportphilosophie*, Leipzig 1997.

Charzewski J., *Demograficzne i urbanizacyjne wyznaczniki kultury fizycznej*, (w:) *Raport o kulturze fizycznej w Polsce*, Warszawa 1989.

Cian L., *Wychowanie w duchu Księdza Bosko*, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1991.

Coubertin P. de, *Przemówienia. Pisma różne i listy*. Wstęp, wybór i opracowanie G. Młodzikowski, Warszawa 1994.

Cuypers H., *Leben und Denken Pierre Teilhard de Chardins*, Frankfurt am M. 1967.

Cygan J., *Teologia sportu w perspektywie myśli katolickiej*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Chrześcijańska etyka sportu*, SALOS, Warszawa 1973.

Cyryl Jerozolimski, *Katechezy*, Warszawa 1973.

Czarnocka E., Ostrowska E., *Młodzież w strukturze demokratycznej Polski*, (w:) B. Fatyga, M. Szymańczak (red.), *Raport o młodzieży. Studia Społeczne*, UW, Interpress, Warszawa 1992.

Czarnocka E., Czechowicz E., Giermanowski W., Puchalski J., *Bezrobocie mło-*

dzieży, (w:) B. Fatyga, M. Szymańczak (red.), *Raport o młodzieży. Studia Społeczne*, UW, Interpress, Warszawa 1992.
Czy katolicyzm będzie dla Polaków religią jutra? Z o. Jackiem Salijem rozmawia Zbigniew Nosowski, „Więź" 1993, nr 3.
Demel M., *Szkice krytyczne o kulturze fizycznej*, SiT, Warszawa 1973.
Demel M., *Pedagogika zdrowia*, WSiP, Warszawa 1981.
Demel M., *O trzech wersjach teorii wychowania fizycznego. Próba ujęcia komplementarnego*, „Wychowanie Fizyczne i Sport" 1989, nr 2.
Dibelius M., Conzelmann H., *The Pastoral Epistles*, Philadelphia 1977.
Dziubiński M. (red.), *Z Księdzem Bosko, Ojcem i Nauczycielem Młodzieży - po stu latach. Salezjanie w Polsce*, Poligrafia Salezjańska, Kraków 1998.
Dziubiński Z., *Zagadnienie ludzkiego ciała w doktrynie Tomasza z Akwinu*, „Rocznik Teologiczny ChAT", Warszawa 1986, z. 1.
Dziubiński Z., *Koncepcja człowieka Pierre Teilharda de Chardin*, „Rocznik Teologiczny ChAT", Warszawa 1987, z. 1.
Dziubiński Z., *Refleksje antropologiczne w personalizmie Emanuela Mouniera*, „Rocznik Teologiczny ChAT", Warszawa 1988, z. 1.
Dziubiński Z., *Koncepcja człowieka Jacquesa Maritaina i Etienne Gilsona*, „Rocznik Teologiczny ChAT", Warszawa 1988, z. 2.
Dziubiński Z., *Czy antropologia Jana Pawła II jest otwarta na wartości kultury fizycznej?* „Kultura Fizyczna" 1989, nr 3-4.
Dziubiński Z., *Wartości kultury fizycznej w filozofii i teologii Jana Pawła II*, „Sport Wyczynowy" 1991, nr 5-6.
Dziubiński Z., *Antropocentryzm chrześcijański jako podstawa humanistycznie zorientowanej teorii kultury fizycznej*, „Wychowanie Fizyczne i Sport" 1992, nr 3.
Dziubiński Z., *Wartości ciała i kultury fizycznej we współczesnej filozofii katolickiej*, „Roczniki Naukowe AWF", Warszawa 1992.
Dziubiński Z., *Filozoficzno-teologiczne podstawy salezjańskiego sportu wychowawczego*, (w:) *Sport i wychowanie*, SALOS RP, Warszawa 1992.
Dziubiński Z., *Sport w kategoriach etyki personalistycznej Jana Pawła II. Z okazji 15 rocznicy pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II*, „Sport Wyczynowy" 1993, nr 11-12.
Dziubiński Z., *Sport w wymiarze moralnym i religijnym,* (w:) J. Lipiec (red.), *Logos i etos polskiego olimpizmu*, PKOl. i inne, Kraków 1994.
Dziubiński Z., *Kultura somatyczna kleryków. Studium socjologiczne*, SALOS RP i in., Warszawa 1996.
Dziubiński Z., *Teologiczno-filozoficzne podstawy katolickiej kultury fizycznej*, „Roczniki Naukowe AWF", Warszawa 1997.
Dziubiński Z. (red.), *Salezjanie a sport*, SALOS RP, Warszawa 1998.
Dziubiński Z., *Chrześcijańskie stowarzyszenia kultury fizycznej III Rzeczypospolitej. Kongres Sportu Polskiego*, Instytut Sportu, Warszawa 1998.
Dziubiński Z. (red.), *Wiara a sport,* SALOS RP, Warszawa 1999.
Dziubiński Z., *Przesłanie Ojca Świętego Jana Pawła II do świata sportu*, (w:) *Sport na przełomie tysiącleci: szanse i nadzieje*, SALOS RP, Warszawa 2000.

Dziubiński Z. (red.), *Sport na przełomie tysiącleci: szanse i nadzieje*, SALOS RP, Warszawa 2000.
Dziubiński Z., *Chrześcijańska wizja edukacji fizycznej*, „Nowe w Szkole" 2000/01, nr 7.
Dziubiński Z. (red.), *Aksjologia sportu*, SALOS RP, Warszawa 2001.
Dziubiński Z. (red.), *Antropologia sportu*, SALOS RP, Warszawa 2002.
Dziubiński Z., *Jana Pawła II filozofia i teologia sportu*, (w:) *Społeczny wymiar sportu*, SALOS RP, Warszawa 2003.
Dziubiński Z. (red.), *Społeczny wymiar sportu*, SALOS RP, Warszawa 2003.
Dziubiński Z., *Kultura fizyczna w wyższych seminariach duchownych Kościoła katolickiego w Polsce*, Akademia Polonijna, Częstochowa 2004.
Dziubiński Z. (red.), *Edukacja poprzez sport*, SALOS RP, Warszawa 2004.
Dziubiński Z., *Sport w społecznym nauczniu Kościoła katolickiego*, (w:) *Sport jako kulturowa rzeczywistość*, SALOS RP, Warszawa 2005.
Dziubiński Z. (red.), *Sport jako kulturowa rzeczywistość*, SALOS RP, Warszawa 2005.
Fatyga B., Szymańczak M. (red.), *Raport o młodzieży. Studia Społeczne*, UW, Interpress, Warszawa 1992.
Fluderska G., *W lustrze sondażu. Romantycy i ostrożni realiści?* (w:) B. Fatyga, A. Tyszkiewicz (red.), *Dzisiejsza młodzież. Stereotypy i rzeczywistość po 1989 roku*, UW, Warszawa 1997.
Głowacka B., *Opieka, profilaktyka, resocjalizacja*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze", Warszawa 1991, nr 10.
Grabowski H., *Teoria fizycznej edukacji*, WSiP, Warszawa 1999.
Higgs R., *Muscular Christianity, Holy Play and Spiritual Exercises: Confusion about Christ in Sports and Religion*, „The Journal of Sport Literature" 1983, No. 1.
Higgs R., *God in the Stadium, Sports and Religion in America*, University Press of Kentucky, Lexington 1995.
Hryniewicz H., *Tożsamość chrześcijańska dzisiaj. Od konfesjonalizmu do tożsamości otwartej*, „Znak" 1994, nr 5.
Jan XXIII, *Przemówienie na VI Kongres Narodowy Centro Sportivo Italiano i na XIII Kongres Narodowy Sędziów*, 26.04.1959.
Jaczynowski L., Zyśko J., *Przekształcenia w systemie organizacyjnym kultury fizycznej w Polsce*, „Kultura Fizyczna" 1994, nr 11-12 i 1995, nr 1-2.
Jan Paweł II, Encyklika *Redemptor hominis*, 04.03.1979.
Jan Paweł II, *Do młodzieży. I Pielgrzymka do Ojczyzny*, Kraków, 8.06.1979.
Jan Paweł II, *Alternatywa śmierci i nieśmiertelności wchodzi do definicji człowieka. Przemówienie na audiencji ogólnej*, 31.10.1979.
Jan Paweł II, *Do członków Włoskiego Komitetu Olimpijskiego*, podczas audiencji w dniu 20.12.1979.
Jan Paweł II, *Do członków Fundacji „Luciano Re Cecconi"*, 29.01.1980.
Jan Paweł II, Encyklika *Dives in misericordia*, 30.11.1980.
Jan Paweł II, *Audiencja dla działaczy, trenerów i zawodników Pisa Sporting Club*, 14.12.1980.
Jan Paweł II, Encyklika *Laborem exercens*, 14.09.1981.

Jan Paweł II, *Do młodzieży biorącej udział w Zawodach Młodzieżowych*, 13.10.1981.
Jan Paweł II, *Mężczyzną i niewiastą stworzył ich. O Jana Pawła II teologii ciała*, Lublin 1981.
Jan Paweł II, *Przemówienie do Międzynarodowego Stowarzyszenia Narciarzy*, 6.12.1982.
Jan Paweł II, *Międzynarodowy Jubileusz Sportowców*. Stadion Olimpijski w Rzymie, 14.04.1984.
Jan Paweł II, *Przemówienie do członków CONI*, 17.01.1985.
Jan Paweł II, *Spotkanie z drużyną piłkarską*, (w:) *Nauczanie papieskie 1980 (lipiec-grudzień)*, Pallottinum, Poznań-Warszawa 1986.
Jan Paweł II, *Przemówienie na Mistrzostwa Świata w Lekkiej Atletyce*, 02.09.1987.
Jan Paweł II, Wystąpienie podczas kongresu nt. *Sport, etyka i wiara*, pod patronatem Konferencji Episkopatu Włoch, 25.11.1989.
Jan Paweł II, *Inauguracja Mistrzostw Świata w piłce nożnej*. Stadion Olimpijski w Rzymie, 31.05.1990.
Jan Paweł II, Encyklika *Veritatis splendor*, 06.08.1993.
Jan Paweł II, *Audiencja dla Stowarzyszenia Instruktorów Narciarstwa*, 14.09.1993.
Jan Paweł II, *Audiencja dla drużyny piłkarskiej Atalanta Bergamo*, 06.12.1997.
Jan Paweł II, *Audiencja dla delegacji Futball Club Barcelona*, 15.05.1999.
Jan Paweł II, *VII Pielgrzymka do Ojczyzny*, Elbląg, 6.06.1999.
Jan Paweł II, *Przemówienie do mieszkańców Wadowic*, 16.06.1999.
Jan Paweł II, *Do uczestników Maratonu Rzymskiego, ze startem na placu Świętego Piotra*, 01.01.2000.
Jan Paweł II, *Oblicze i dusza sportu*. Wystąpienie podczas Międzynarodowego Sympozjum z okazji Jubileuszu Sportowców Roku 2000, aula Pawła VI w Rzymie, 28.10.2000.
Jan Paweł II, *Sport misją i świadectwem. Rozważania przed modlitwą >Anioł Pański<*, Rzym, 29.10.2000.
Jan Paweł II, *Międzynarodowy Jubileusz Sportowców*. Stadion Olimpijski w Rzymie, 29.10.2000.
Kasiłowski P., *Metafory sportowe w listach Pawła*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Salezjanie a sport*, SALOS RP, Warszawa 1998.
Katechizm Kościoła Katolickiego, Pallottinum 1994.
Kerigan M. P., *Sports and the Christian Life: Reflections on Pope John Paul II's Theology of Sports*, „New Catholic World", July-August 1986 (zamieszczone w tekście cytaty w tłumaczeniu W. Lipońskiego).
Kłósak K., *Spór o Orygenesa naszych czasów*, „Znak" 1960, nr 68-69.
Konstytucje i Regulaminy Towarzystwa św. Franciszka Salezego z 1984 roku.
Kosiewicz J., *Myśl wczesnochrześcijańska i katolicka wobec ciała*, Warszawa 1998.
Kosiewicz J., *Bóg, cielesność, miłość*, Warszawa 2000.
Kosiewicz J., *Kultura fizyczna i sport w perspektywie filozofii*, AWF, Warszawa 2000.
Kosiewicz J., *Filozoficzne aspekty kultury fizycznej i sportu*, Wyd. BK, Warszawa 2004.

Kowalczyk S., *Człowiek i Bóg w myśli św. Augustyna*, Warszawa 1987.
Kowalczyk S., *Antropologiczno-personalistyczne podstawy filozofii sportu*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Salezjanie a sport*, SALOS RP, Warszawa 1998.
Kowalczyk S., *Zarys filozofii człowieka*, Sandomierz 1990.
Kowalczyk S., *Chrześcijańskie inspiracje aktywności sportowej*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Aksjologia sportu*, SALOS RP, Warszawa 2001.
Kowalczyk S., *Elementy filozofii i teologii sportu*, KUL, Lublin 2002.
Kowalczewska J., *Religijność młodzieży. Katolicyzm*, (w:) B. Fatyga, M. Szymańczak (red.), *Raport o młodzieży. Studia Społeczne*, UW, Interpress, Warszawa 1992.
Krawczyk Z. (red.), *Socjologia kultury fizycznej. Podręcznik dla studentów wychowania fizycznego*, AWF, Warszawa 1995.
Krawczyk Z., *Encyklopedia kultury polskiej XX wieku. Kultura fizyczna, sport*, Instytut Kultury, Warszawa 1997.
Krawczyk Z., *„Zasada sprawiedliwości w sporcie"*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Salezjanie a sport*, SALOS RP, Warszawa 1998.
Krawczyk Z., *Sport w zmieniającym się społeczeństwie*, AWF, Warszawa 2000.
Kuchler W., *Sportethos*, Munchen 1969.
Kunowski S., *Podstawy współczesnej pedagogiki*, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1993.
Kupczak J., *Destined for Liberty. The Human Person in the philosophy of Karol Wojtyła / John Paul II*, Catholic University of America Press, Washington 2000.
Ladd T., Mathisen J., *Muscular Christianity, Evangelical Protestants and the Develepment of America Sport*, Baker Books, Grand Rapids 1999.
Lang F., *Die Briefe en die Korinther*, Gottingen und Zurich 1994.
Lipiec J. (red.), *Logos i etos polskiego olimpizmu*, PKOl. i in., Kraków 1994.
Lipiec J., *Filozofia olimpizmu*, Sprint, Warszawa 1999.
Lipiec J., *Kwestia nauki o ludzkiej fizyczności*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Sport jako kulturowa rzeczywistość*, SALOS RP, Warszawa 2005.
Lipoński W., *Humanistyczna encyklopedia sportu*, SiT, Warszawa 1987.
Lipoński W., *Polacy na olimpiadach,* Podsiedlik, Raniowski i sp., Poznań b.r.w.
Lipoński W., *Olimpizm dla każdego. Popularny zarys wiedzy o historii, organizacji i filozofii ruchu olimpijskiego*, AWF, Poznań 2000.
Lipoński W., *Encyklopedia sportów świata*, Atena, Poznań 2001.
List Konferencji Episkopatu Polski *O chrześcijańskich walorach turystyki* z 16-18.03.1995.
List Konferencji Episkopatu Włoch *Sport a życie chrześcijańskie*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Sport na przełomie tysiącleci: szanse i nadzieje*, SALOS RP, Warszawa 2000.
List Konferencji Episkopatu Polski *O zagrożeniach zdrowia i sportu* z 4.02.1991.
List Konferencji Episkoipatu Portugalii *Sport w służbie integralnego rozwoju człowieka oraz wspólnoty narodów,* Fatima 13.11.2003, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Edukacja poprzez sport*, SALOS RP, Warszawa 2004.
List Konferencji Episkopatu Polski *W obronie „dobrych zawodów"*, (w:) Z. Dziu-

biński (red.), *Edukacja poprzez sport*, SALOS RP, Warszawa 2004.
Lothari Cardinalis, *De miseria humanae conditionis*, Lugano 1955.
Łyko Z., *Filozofia rekreacji, sportu i turystyki*, Warszawa 2004.
Majka J., *Praca jako środek doskonalenia człowieka*, (w:) J. Krucina (red.), Jan Paweł II, *Laborem exercens*, Wrocław 1983.
Malinowski Z., *Sport, turystyka, zabawa - niezbędne elementy systemu prewencyjnego świętego Jana Bosko w wychowaniu. Na przykładzie Salezjanów polskich*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Sport i wychowanie*, SALOS, Warszawa 1992.
Mariański J., *Religia i Kościół w społeczeństwie pluralistycznym*, Lublin 1993.
Maritain J., *Du regime temporel et de la liberte*, Paris 1930.
Maritain J., *Trzej reformatorzy*, Warszawa 1939.
Maritain J., *Les droits de l'homme et la loi naturelle*, Paris 1945.
Maritain J., *Le Thomisme*, Paris 1948.
Maritain J., *Pour une philosophie de l'education*, Paris 1959.
Maritain J., *Humanizm integralny*, London 1960.
Maritain J., *The Education of Man*, New York 1962.
Maritain J., *Le Paysan de la Garonne*, Paris 1966.
Marszałek J., *Pedagogia boiska w personalistycznym systemie wychowawczym św. Jana Bosko*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Kościół a sport*, SALOS, Warszawa 1995.
Misiaszek K., *Wychowawcza rola sportu w systemie prewencyjnym św. Jana Bosko*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Wychowanie poprzez sport,* SALOS i in., Warszawa 1993.
Mjagkij N., Spratt M. (eds.), *Men and Women Adrift. The YMCA and the YWCA in the City*, Univeristy Press, New York 1997.
Moulin L., *Życie codzienne zakonników w średniowieczu (X-XVw.),* PWN, Warszawa 1986.
Mounier E., *Le personnalisme*, Paris 1949.
Mounier E., *Co to jest personalizm*, Kraków 1960.
Mounier E., *Manifeste au service du personnalisme*, (w:) *Oeuvres*, Paris (1961-62).
Mounier E., *Traite du caractere,* (w:) *Oeuvres*, Paris (1961-62).
Mounier E., *Qu'est-ce que le personnalisme?* (w:) Paris (1961-62).
Mounier E., *Wprowadzenie do egzystencjalizmów*, Kraków 1964.
Mounier E., *Chrześcijaństwo i pojęcie postępu*, Warszawa 1965.
Mylik M., *Podstawy filozofii sportu*, Warszawa 1997.
Niewęgłowski J. (red.), *Ksiądz Bosko i jego system wychowawczy*, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 2000.
Nowakowski A. (red.), *Szkice z dziejów kultury fizycznej na Górnym Śląsku, Zagłębia i Podbeskidziu*, Katowice-Wadowice 2001.
Nowożytne igrzyska inspirowane chrześcijaństwem - http://andrzej.kai.pl
Nuncjusz Apostolski do Komisji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Ogólnego, „Pismo Okólne" 03-09 czerwca 1991.
Osiński W., *Zarys teorii wychowania fizycznego*, AWF, Poznań 1996.
Ossowska M., *Normy moralne. Próba systematyzacji,* (w:) P. J. Smoczyński (red.) *Tadeusz Kotarbiński. Pisma etyczne*, ZN im. Ossolińskich, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1987.

Panfilis E. de, *Tempo libero, turismo e sport: la risposta della Chiesa*, Padowa 1986.
Paweł VI, *Przemówienie do uczestników XLVI Biegu dookoła Włoch*, 30.05.1964.
Paweł VI, *Przemówienie na VIII Kongres Narodowego Centrum Sportu Włoch*, 20.03.1965.
Paweł VI, *Przemówienie na Igrzyska Olimpijskie w Montrealu*, 17.07.1976.
Pawłucki A., *Wychowanie jako kulturowa rzeczywistość. Na przykładzie wychowania do wartości ciała*, AWF, Gdańsk 1992.
Pawłucki A., *Pedagogika wartości ciała*, AWF, Gdańsk 1996.
Pawłucki A., *Korporeizm jako ponowoczesna formacja kulturowa - spojrzenie pedagogiczne*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Wiara a sport*, SALOS RP, Warszawa 1999.
Pius XII, *Przemówienie z okazji Narodowego Kongresu Naukowego poświęconego sportowi i wychowaniu fizycznemu*, 08.11.1952.
Pius XII, *Przemówienie z okazji 10-lecia Włoskiego Centrum Sportowego*, „Acta Apostolicae Sedis" 09.10.1955.
Płużański T., *Człowiek między ziemią a niebem*, Warszawa 1977.
Podgórecki A., *Społeczeństwo polskie*, WSP, Rzeszów 1995.
Ponczek M., *Kościół powszechny w XX w. wobec sportu i idei igrzysk olimpijskich (ze szczególnym uwzględnieniem poglądów papieży)*, (w:) J. Lipiec (red.), *Logos i etos polskiego olimpizmu*, Kraków 1994.
Ponczek M., *Episkopat Polski wobec sportu i turystyki w latach dziewięćdziesiątych XX wieku*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Sport na przełomie tysiącleci: szanse i nadzieje*, SALOS RP, Warszawa 2000.
Ponczek M., *Refleksje na temat enuncjacji pielgrzymkowych o sporcie i turystyce Jana Pawła II w latach 1999-2000*, (w:) A. Nowakowski (red.), *Szkice z dziejów kultury fizycznej na Górnym Śląsku, Zagłębiu i Podbeskidziu*, Katowice-Wadowice 2001.
Ponczek M., *Stosunek Kościoła powszechnego do kultury fizycznej w skali powszechnej i polskiej (do 1999 r.)*, „Zeszyty Metodyczno-Naukowe AWF", Katowice 2001.
Ponczek M., *Aktywność działania w turystyce w świetle najnowszych dokumentów Episkopatu Polski i wybranych encyklik oraz innych enuncjacji papieskich (do 2001 roku)*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Antropologia sportu*, SALOS RP, Warszawa 2002.
Ponczek M., *Kultura fizyczna a Kościół rzymskokatolicki w Polsce po II wojnie światowej 1945-2000*, AWF, Katowice 2003.
Ponczek M., *Sport, wychowanie fizyczne i kultura fizyczna - w myśli społecznej papiestwa XX wieku*, (w:) *Telesnevychova a sport v kulture spolocnosti*, Universita Komenskeho, Bratislava 2003.
Ponczek M., *Ewolucja w poglądach i praktyce Kościoła katolickiego wobec problemów kultury fizycznej*, Częstochowa 2004.
Półtawska W., *Wstyd i wstydliwość jako afirmacja tajemnicy*, (w:) Jan Paweł II, *Mężczyzną i niewiastą stworzył ich. O Jana Pawła II teologii ciała*, Lublin 1981.
Przyłuska-Fiszer A., Misiuna B., *Etyczne aspekty sportu*, Warszawa 1993.
Reforma systemu edukacji, WSiP, Warszawa 1998.
Rideau R., *La pensee Teilhard de Chardin*, Paris 1965.

Rodziński A., *O wartościach seksualnych*, „Zeszyty Naukowe KUL" 1981, t. 24.
Rozmowa na początek wieku. Z profesorem Aleksandrem Gieysztorem rozmawia Paweł Wroński, „Gazeta Wyborcza" z 13-14.02.1999.
Rybakowska A., *Sport jako forma walki z patologią dzieci i młodzieży*, „Biuletyn KFSdW", Warszawa 1998, nr 3.
Samore A., *Religion and Sports*, „The International Olympic Academy", reports of 18-th session, Ancient Olympia 1979 (zamieszczone w tekście cytaty w tłumaczeniu W. Lipońskiego).
Schmitz K. L., *At the Center of the Human Drama. The Philosophical Anthropology of Karol Wojtyła / Pope John Paul II*, Catholic University of America Press, Washington 1993.
Sieg F., *Warunki osiągnięcia nagród obiecanych zwycięzcom*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Salezjanie a sport*, SALOS RP, Warszawa 1998.
Smoczyński P. J. (red.) *Tadeusz Kotarbiński. Pisma etyczne*, ZN im. Ossolińskich, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1987.
Sobór Watykański II. Konstytucje, dekrety, deklaracje, Pallottinum, Poznań 1967.
Suchodolski B., *Narodziny nowożytnej filozofii człowieka*, Warszawa 1963.
Śliwiński A., *Drodzy Sportowcy Żołnierze. List skierowany do Wojska Polskiego na Boże Narodzenie 1994 r.*, „Mistrz" 1995, nr 1.
Śniadecki J., *O fizycznym wychowaniu dzieci*, Wrocław 1956.
Tatarkiewicz W., *Historia filozofii*, t. 1, PWN, Warszawa 1997.
Telesnevychova a sport v kulture spolocnosti, Universita Komenskeho, Bratislava 2003.
Teilhard de Chardin P., *Le milieu divin*, (w:) *Oeuvres*, Paris (1955-1976).
Teilhard de Chardin P., *Le phenomene humain*, (w:) *Oeuvres*, Paris (1955-1976).
Teilhard de Chardin P., *Note sur la perfection chretienne*, (w:) *Oeuvres*, Paris (1955-1976).
Teilhard de Chardin P., *Esquisse d'un univers personnel*, (w:) *Oeuvres*, Paris (1955-1976).
Teilhard de Chardin P., *Le phenomene spirituelle*, (w:) *Oeuvres*, Paris (1955-1976).
Teilhard de Chardin P., *Z „Fenomenu ludzkiego"*, „Znak" 1960, nr 68-69.
Teilhard de Chardin P., *Człowiek*, Warszawa 1964.
Teilhard de Chardin P., *Środowisko Boże*, Warszawa 1964.
Teilhard de Chardin P., *Pisma wybrane*, Warszawa 1967.
Tomasz z Akwinu, *Summa Teologiczna. Traktat o człowieku*, Poznań 1956.
Tyszka A., *Olimpia i Akademia*, SiT, Warszawa 1971.
Urbankowski B., *Etyka i mitologia sportu*, (w:) Z. Dziubiński (red.), *Chrześcijańska etyka sportu*, SALOS, Warszawa 1993.
Vance N., *The Sinews of the Spirit. The Ideal of Christian Manliness in Victorian Literature and Religious Thought*, University Press, Cambridge 1985.
Weigel G. (ed.), *A New Worldly Order. John Paul II and Human Freedom*, Ethics and Public Policy Center, Washington 1992.
Werbanowska J., Łuczak E., *Patologia społeczna wśród młodzieży*, (w:) B. Fatyga,

M. Szymańczak (red.), *Raport o młodzieży. Studia Społeczne*, UW, Interpress, Warszawa 1992.
Węcławski T., *Kościół otwarty - Kościół zamknięty*, „Znak" 1993, nr 8.
Wicher W., *Etyczne granice sportu*, nadbitka z: „Ateneum Kapłańskie" 1932, t. 29.
Wilk J. (red.), *Współczesny wychowawca w stylu księdza Bosko*, Lublin 1998.
Wojtyła K., *Ocena możliwości systemu Maksa Schelera*, Lublin 1959.
Wojtyła K., *Osoba i czyn*, Kraków 1969.
Wojtyła K., *Znak, któremu sprzeciwiać się będą*, Poznań-Warszawa 1976.
Wolff-Powęska A., *Silni wrogiem*, „Gazeta Wyborcza" 14-15 lutego 1998.
Wolicka E., *Biblijny archetyp człowieka*, (w:) Jan Paweł II, *Mężczyzną i niewiastą stworzył ich. O Jana Pawła II teologii ciała*, Lublin 1981.
Wołoszyn S., *Sport i wychowanie*, (w:) Z. Żukowska (red.), *Pedagogiczne wędrówki przez wieki i zagadnienia. Studia i szkice*, Adam Marszałek, Warszawa-Toruń 1996.
Wrede M., *Die Einheit von Materie und Geist bei Teilhard de Chardin*, Limburg 1964.
Wyszyński S., *Obowiązek i prawo ludzkiej pracy. Rozważania l-majowe*, (w:) *Idzie nowych ludzi plemię... Wybór przemówień i rozważań*, Poznań-Warszawa 1973.
Zabłocki J., *Personalizm mounierowski a polski katolicyzm otwarty*, „Więź" 1963, nr 3.
Ziemilski A., *Wokół sportu. Prywatny leksykon*, Oficyna Literatów, Warszawa 2002.
Zuchora K., *Wychowanie w kulturze fizycznej*, MAW, Warszawa 1980.
Zuchora K., *Dalekie i bliskie krajobrazy sportu*, WSiP, Warszawa 1996.
Zuchora K. (red.), *Myśli i uwagi o wychowaniu fizycznym i sporcie*, AWF, Warszawa 2000.
Żukowska Z. (red.), *Pedagogiczne wędrówki przez wieki i zagadnienia. Studia i szkice*, Adam Marszałek, Warszawa-Toruń 1996.
Żukowska Z. (red.), *Fair play, sport, edukacja*, TNKF, Warszawa 1996.

Streszczenie

Problematyka sportu w ujęciu chrześcijańskim nie jest zbyt często omawiana przez intelektualistów zajmujących się w sposób profesjonalny omawianą dziedziną. Dlatego na tym większą uwagę zasługuje album zatytułowany *Wy jesteście moją jedyną nadzieją*, w którym zostały zawarte najistotniejsze kwestie teoretyczne dotyczące sportu, mieszczące się w zapleczu intelektualnym Kościoła katolickiego, ale także empiryczna prezentacja dorobku Salezjańskiej Organizacji Sportowej Rzeczypospolitej Polskiej w pierwszej dekadzie działalności.

Całość poprzedzona jest przesłaniami Jego Eminencji ks. kard. Józefa Glempa, Prymasa Polski oraz prof. Giuseppe Bracco, Prezydenta Polisportive Giovanili Salesiane Internazionale.

W pierwszym rozdziale albumu zatytułowanym *Ideowo-teoretyczne założenia chrześcijańskiej koncepcji sportu* omówione zostały biblijne przesłanki sportu oraz filozoficzne i teologiczne jego podstawy, a następnie kwestie dotyczące społecznego nauczania Kościoła. Odrębnie zostało omówione nauczanie Jana Pawła II oraz wypowiedzi episkopatów narodowych (Włoch, Portugalii i Polski).

Biblia zawiera wiele przesłanek dla pozytywnej oceny sportu, które wynikają z nakazów aktywności człowieka w świecie stworzonym i kontynuowania Boskiego procesu kreacji świata, w tym doskonalenia najwyższej wartości przyrodzonej jaką jest człowiek. Aprobata ciała, aktywności fizycznej i godności człowieka stanowią niejako biblijne uzasadnienie aktywności sportowej. Także liczne elementy filozoficzno-teologicznych ujęć wskazują na pozytywną wartość ciała i potrzebę zaangażowania w dzieło wszechstronnego doskonalenia człowieka, w tym także fizycznego i zdrowotnego. Ukazana została ewolucja poglądów autorów chrześcijańskich, od św. Augustyna, poprzez personalistyczne ujęcie św. Tomasza z Akwinu i jego kontynuatorów: E. Gilsona i J. Maritaina, do personalisty społecznego E. Mouniera i ewolucjonisty P. Teilcharda de Chardin. Potwierdzeniem pozytywnego stosunku Kościoła do aktywności sportowej są wypowiedzi współczesnych papieży od Piusa X, Piusa XI, Piusa XII po Jana XXIII i Pawła VI.

Z uwagi na rolę i znaczenie, odrębnie zostało omówione nauczanie naszego rodaka, papieża Jana Pawła II. Stosunek Ojca Świętego do sportu został zaprezentowany z uwzględnieniem jego osobistych doświadczeń sportowych, refleksji teologiczno-filozoficznej na temat sportu oraz wypowiedzi podczas spotkań ze sportowcami. Z analiz jednoznacznie wynika, że stosunek ten miał charakter integralny, w którym ujawnia się z całą mocą jedność rozumu, serca i czynu w odniesieniu do sportu. Jan Paweł II przez stworzenie teologii ciała dał oryginalne podwaliny pod chrześcijańską, personalistyczną, antropologiczną, etyczną i społeczną koncepcję sportu. Przedłużeniem nauczania płynącego ze Stolicy Piotrowej są wypowiedzi na temat sportu episkopatów narodowych. Wszystkie opowiadają się za żywą obecnością Kościoła w rzeczywistości

sportowej, która skupia na różny sposób wielkie rzesze ludzi, a zwłaszcza ludzi młodych. Podkreślają, że dobrze organizowany sport nie tylko może być wspaniałą szkołą cnót ludzkich i chrześcijańskich, przygotowania do życia w prawdzie, do międzyludzkiej solidarności i poszanowania godności innych, ale może być także drogą do świętości.

W rozdziale drugim zatytułowanym *Salezjańskie założenia sportu wychowawczego* zostały podjęte zagadnienia dotyczące założeń teoretycznych i częściowo empirycznych, ściśle powiązanych z salezjańską doktryną wychowania dzieci i młodzieży, w tym wychowania poprzez uczestnictwo w sporcie. Przedstawione zostały różne podejścia do kwestii wychowania młodego człowieka. Chrześcijańska koncepcja opowiada się za wychowaniem do wartości w dialogicznym, autentycznym, partnerskim spotkaniu osób. Jest obustronnym otwieraniem się na „horyzont wartości" i realizowaniem w wychowawcy i wychowanku tego człowieczeństwa, które jest udziałem Chrystusa. Zwraca się uwagę na potrzebę solidarności z młodzieżą biedną, która oczekuje na ciekawą ofertę ze strony ludzi dorosłych, w tym na ofertę sportową, której liczne walory wychowawcze i formacyjne dostrzegł ks. Jan Bosko. Ukazana została ewolucja poglądów ludzi młodych, jakże ważna w planowaniu pracy sportowo-wychowawczej. Wynika z niej, że wykształcenie i edukacja stały się wartościami bardzo pożądanymi przez młodych i ich rodziców.

Zaprezentowane zostały kanały przenikania salezjańskiej idei sportu wychowawczego do Polski, poprzez relacje osób, które później były inicjatorami powołania Salezjańskiej Organizacji Sportowej. Do nich z pewnością należą: ks. Edward Pleń SDB, s. Bożenna Stawecka CMW, ks. Piotr Dziubczyński SDB, ks. Tadeusz Rozmus SDB, Tadeusz Wróblewski, ks. Tadeusz Balicki SDB. Z relacji wynika, że idea ta przenikała przede wszystkim dwoma kanałami, z jednej strony poprzez liczne kontakty środowisk salezjańskich z Polski i Włoch, z drugiej natomiast w wyniku doświadczeń w zakresie sportu wychowawczego salezjańskich oratoriów.

Zostały także omówione zagadnienia dotyczące społecznych i religijnych przesłanek powstania Salezjańskiej Organizacji Sportowej. Organizacja powstała dzięki spełnieniu podstawowych warunków: 1) zmianie systemu społeczno-politycznego w kraju po roku 1989, 2) wejściu w życie nowoczesnej ustawy *Prawo o stowarzyszeniach*, 3) przeobrażeniu w zapleczu teoretycznym Kościoła katolickiego odnośnie sportu, 4) otwartości Episkopatu Polski, Towarzystwa Salezjańskiego i Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki na szeroko rozumiany sport.

Trzeci rozdział zatytułowany *Salezjańska Organizacja Sportowa w dekadzie: 1992-2002* prezentuje dorobek organizacji w wymienionym okresie. W sposób umowny został wyodrębniony dorobek Salezjańskiej Organizacji Sportowej Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenia Inspektorialnego Prowincji Krakowskiej, Stowarzyszenia Inspektorialnego Prowincji Pilskiej, Stowarzyszenia Inspektorialnego Prowincji Warszawskiej, Stowarzyszenia Inspektorialnego Prowincji Wrocławskiej, Stowarzyszenia Inspektorialnego Prowincji Warszawsko-Wrocławskiej Sióstr. Salezjańska Organizacja Sportowa jako ca-

łość jawi się jako podmiot życia społecznego realizujący niezwykle rozległe i wielopłaszczyznowe zadania z zakresu sportu wychowawczego i wypełniający lukę wynikającą z permanentnej potrzeby rozwiązywania problemów młodego, dorastającego człowieka, często oczekującego na pomocną dłoń, otwarte serce i współrozumiejący szacunek.

Całość kończy się bogatą bibliografią, uwzględniającą niemal wszystkie najważniejsze pozycje z zakresu humanistyki sportowej, a szczególnie podejmujące kwestie sportu w ujęciu chrześcijańskim.

Summary

The subject of sport from the Christian point of view is not very frequently discussed by intellectuals who deal with sport on a professional level. For this reason, the album entitled *You Are My Only Hope* deserves a special attention as one that features vital theoretical issues of sport which are part of the intellectual base of the Catholic Church. The album also contains an empirical presentation of the achievements of the Salesian Sport Organisation of Poland in the first decade of its work.

The album is prefaced by messages from His Eminence Fr. Cardinal Józef Glemp - the Primate of Poland - and from Prof. Giuseppe Bracco, the President of Polisportive Giovanili Salesiane Internazionale.

The album's first chapter, entitled *The Ideological and Theoretical Assumptions of the Christian Concept of Sport,* discusses the Biblical premises of sport and its philosophical and theological foundations, followed by issues of the Church's social teachings. Separate sections are devoted to the teachings of John Paul II and statements by national episcopates (of Italy, Portugal and Poland).

The Bible contains a number of premises which allow a positive evaluation of sport. They stem from the imperative for humans to act in the world and continue the Divine process of the creation of the world, including the development of the highest inherent value that is man. In a way, approbation of the body, physical activity and human dignity constitute a Biblical justification of sport activities. Numerous elements of philosophical and theological approaches also point to a positive value of the body and the need to become committed to a versatile development of human beings, including their physical health. The publication presents the evolution of the views of Christian authors, from St. Augustus, to the personalistic approach of St. Thomas Aquinas and his successors E. Gilson and J. Maritain, to the social personalist E. Mounier and evolutionist P. Teilchard de Chardin. The Church's positive attitude to sport activity finds further confirmation in statements by contemporary popes, from Pius X, Pius XI and Pius XII to John XXII and Paul VI.

Due to the role and significance of the teachings of our compatriot John

Paul II, they are discussed separately. The presentation of Holy Father's attitude to sport takes into consideration his personal sport experience, his theological and philosophical contemplation of sport and speeches he gave at meetings with athletes. The analyses clearly show that this attitude was integral in its nature which fully manifested a unity of the mind, heart and deed with relation to sport. By creating the theology of the body, John Paul II laid unique foundations for a Christian, personalistic, anthropological, ethical and social concept of sport. An extension of the teachings coming from the Holy See is contained in statements on sport issued by national episcopates. All of them advocate the Church's active presence in the sport life which in various ways associates vast groups of people, young people in particular. Episcopates emphasise that well-organised sport can become an excellent school of human and Christian virtues, a school of preparation for a life in truth, for interpersonal solidarity and respect for the dignity of others, it can also become a road to sainthood.

The second chapter, entitled *The Salesian Principles of Educational Sport*, tackles issues of theoretical and partly empirical assumptions which are directly related to the Salesian doctrine of the education of children and youth, including education through participation in sport. The chapter presents different approaches to the education of young people. The Christian concept favours teaching of values in a dialogical and authentic meeting of people as partners. This is a bilateral opening to a "horizon of values", a realisation of Jesus Christ's humanity in the teacher and student. The chapter points to the need for solidarity with poor youth who await interesting propositions from adults, including sport activities whose numerous educational and formational values got noticed by Fr. John Bosco. This part of the album shows the evolution of the views of young people, an evolution that so important to the planning of sport and educational work. The evolution shows that education has become a desirable value for the young and their parents.

The second chapter presents the channels through which the Salesian ideals of educational sport reached Poland. The presentation features accounts from people who went on to initiate the establishment of the Salesian Sport Organisation, including Fr. Edward Pleń SDB, S. Bożenna Stawecka CMW, Fr. Piotr Dziubczyński SDB, Fr. Tadeusz Rozmus SDB, Tadeusz Wróblewski and Fr. Tadeusz Balicki SDB. The accounts show how the ideals had arrived primarily through two channels: on the one hand, through numerous contacts between the Salesian communities of Poland and Italy and on the other, through Salesian oratories' experience in the area of educational sport.

The chapter also discusses issues of the social and religious premises of the establishment of the Salesian Sport Organisation. The organisation was made possible thanks to several key factors: 1) the transformations of the social and political system in Poland after 1989, 2) the implementation of the modern *Law on Associations*, 3) transformations within the theoretical base of the Catholic Church with regards to sport, 4) the openness of the Episcopate

of Poland, the Salesian Society and the Daughters of Mary Help of Christians to sport in its broad sense.

The third chapter, entitled *The Salesian Sport Organisation in the Past Decade 1992-2002*, presents the organisation's achievements in the said period of time. In a subjective division, the chapter devotes separate sections to the achievements of the Salesian Sport Organisation of Poland, the Association of the Province of Cracow, the Association of the Province of Piła, the Association of the Province of Warsaw, the Association of the Province of Wrocław and the Association of the Warsaw-Wrocław Province of Salesian Sisters. As a whole, the Salesian Sport Organisation appears as an element of public life which performs vast and manifold tasks in educational sport. The organisation fills the void which results from the permanent need to solve the problems of a young, adolescent person who frequently looks forward to a helping hand, an open heart, understanding and respect.

The album is closed with a rich bibliography which features nearly all of the most important publications on the humanities of sport, especially those which deal with sport from the Christian point of view.

Sommario

La problematica dello sport nel concetto cristiano non è sovente affrontata dagli studiosi interessati di questo campo in modo professionale. Per cui merita una maggiore attenzione l'album intitolato *Voi siete la mia unica speranza*, in cui sono racchiuse le più essenziali questioni teoriche riguardanti lo sport, presenti nel retroscena intellettuale della Chiesa cattolica, e la presentazione empirica del patrimonio dell'Organizzazione Salesiana Sportiva della Repubblica Polacca nella prima decade dell'attività.

Tutto è preceduto dal messaggio di S.E. il Card Józef Glemp, Primate della Polonia, e del prof. Giuseppe Bracco, Presidente delle Polisportive Giovanili Salesiane Internazionali.

Nella prima parte dell'album, intitolata *Idee teoriche e principi del concetto cristiano dello sport*, sono state presentate le fonti bibliche dello sport e i suoi fondamenti filosofici e teologici, poi le questioni riguardanti la dottrina sociale della Chiesa. A parte sono stati presentati la dottrina di Giovanni Paolo II e i discorsi degli episcopati nazionali (dell'Italia, del Portogallo e della Polonia).

La Sacra Scrittura contiene molte premesse per una valutazione positiva dello sport, che risultano dai comandi dell'attività dell'uomo nel mondo creato e dalla continuità del divino processo della creazione del mondo, in cui si analizza il perfezionamento del più alto valore che è l'uomo. L'approvazione del valore del corpo, dell'attività fisica e della dignità dell'uomo trovano una certa motivazione biblica dell'attività sportiva. Anche molteplici elementi filo-

sofico-teologici dei concetti indicano un valore positivo del corpo e la necessità di impegnarsi nell'opera della perfezione universale dell'uomo, anche fisica e salutare. È stata presentata l'evoluzione delle concezioni degli autori cristiani, dai tempi di S. Agostino, tramite il concetto personalistico di S. Tommaso d'Aquino e dei suoi continuatori: E. Gilson e J. Maritain, fino al personalista sociale E. Mounier e all'evoluzionista P. Teilhard de Chardin. La conferma dell'atteggiamento positivo della Chiesa verso l'attività sportiva è racchiusa nei discorsi dei Papi contemporanei da Pio X, Pio XI, Pio XII, fino a Giovanni XXIII e Paolo VI.

Tenendo conto di un suo particolare ruolo e significato, è stata presentata a parte la dottrina del nostro grande connazionale Giovanni Paolo II. L'atteggiamento del Santo Padre verso lo sport è stato presentato attraverso le sue personali esperienze sportive, riflessioni teologico-filosofiche sul tema dello sport e i discorsi pronunciati negli incontri con atleti. Dalle analisi risulta ben chiaro che tale atteggiamento, in cui si manifesta con tutta la forza l'unità della ragione, del cuore e dell'agire nei confronti dello sport, si è espresso in modo integrale. Giovanni Paolo II attraverso la creazione della teologia del corpo ha dato un fondamento originale al concetto cristiano, personalistico, antropologico, etico e sociale dello sport. La continuazione della dottrina della Cattedra di Pietro è costituita dalle dichiarazioni sul tema dello sport degli episcopati nazionali. Tutti si pronunciano a favore della viva presenza della Chiesa nella realtà sportiva, che raccoglie enormi masse di gente, specialmente di giovani. Sottolineano che lo sport ben organizzato non solo può essere una magnifica scuola di valori umani e cristiani, una preparazione alla vita in verità, alla solidarietà umana e rispetto della dignità degli altri, ma può essere anche una via di santità.

Nella seconda parte, intitolata *I concetti salesiani dello sport educativo*, sono state presentate le questioni riguardanti i concetti teorici e parzialmente empirici strettamente legati alla dottrina salesiana dell'educazione dei bambini e dei giovani e dell'educazione attraverso lo sport. Sono stati presentati vari approcci alla questione dell'educazione del giovane. La concezione cristiana si pronuncia a favore di un'educazione ai valori in un incontro di dialogo, autentico, amichevole delle persone. È un'apertura bilaterale all'orizzonte dei valori e una realizzazione nell'educatore e nell'educando di una umanità, che è parte di Cristo. Si richiama l'attenzione alla necessità di solidarietà con la gioventù povera, che aspetta un'interessante offerta da parte degli adulti, anche dell'offerta sportiva, i cui molteplici valori educativi e formativi sono stati messi in luce da S. Giovanni Bosco. È stata presentata l'evoluzione delle vedute dei giovani, assai importante nella programmazione delle attività sportivo-educative. Da essa risulta che l'istruzione e l'educazione sono diventati valori assai ricercati dai giovani e dai loro genitori.

Sono stati presentati quindi i canali di inserimento del concetto salesiano dello sport educativo in Polonia tramite le relazioni di coloro, che poi furono gli iniziatori della creazione dell'Organizzazione Salesiana Sportiva. A questi sicuramente appartengono: don Edward Pleń SDB, suor Bożenna Stawecka

FMA, don Piotr Dziubczyński SDB, don Tadeusz Rozmus SDB, Tadeusz Wróblewski, don Tadeusz Balicki SDB. Dalla relazione risulta che questa idea è penetrata soprattutto attraverso due canali: da una parte attraverso molteplici contatti degli ambienti salesiani della Polonia e dell'Italia, dall'altra come risultato delle esperienze dello sport educativo negli Oratori salesiani.

Sono state presentate anche le questioni riguardanti le premesse sociali e religiose della creazione dell'Organizzazione Salesiana Sportiva. L'organizzazione fu creata grazie alla realizzazione delle fondamentali condizioni: 1) il cambio del sistema socio-politico nel paese dopo il 1989, 2) l'entrata in vigore della legge moderna *Diritto alle associazioni*, 3) la trasformazione nel retroterra teorico della Chiesa cattolica nei confronti dello sport, 4) l'apertura dell'Episcopato Polacco, della Società Salesiana e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice allo sport ampiamente interpretato.

La terza parte, intitolata *L'Organizzazione Salesiana Sportiva nella passata decade: 1992-2002*, presenta il patrimonio dell'organizzazione nel periodo decorso. In maniera convenzionale è stato individuato il patrimonio dell'Organizzazione Salesiana Sportiva della Repubblica Polacca, dell'Associazione Ispettoriale della Provincia di Cracovia, dell'Associazione Ispettoriale della Provincia di Piła, dell'Associazione Ispettoriale della Provincia di Varsavia, dell'Associazione Ispettoriale della Provincia di Wrocław, dell'Associazione Ispettoriale della Provincia Varsavia-Wrocław delle FMA. Nell'insieme, l'Organizzazione Salesiana Sportiva si presenta come soggetto della vita sociale, che realizza a vari livelli ampi compiti nell'ambito dello sport educativo e completa un vuoto che scaturisce dalla permanente necessità di risolvere i problemi del giovane, dell'adolescente, che spesso aspetta una mano, un cuore aperto e comprensibile rispetto.

Tutto termina con una ricca bibliografia, che abbraccia quasi tutti i più importanti studi nell'ambito dell'umanistica sportiva, particolarmente quelli che affrontano le questioni dello sport nella visione cristiana.

